

Förord

I författningssamlingen återges författningstexterna som regel i sin respektive lydelse den 1 januari 2014. Det innebär att ny lagstiftning och ändringar i gällande författningar som beslutats senast vid höstriksdagen 2013, och som getts ut i svensk författningssamling (SFS) i 2013 års nummerserie, har tagits med.

De ändringar som skett i inkomstskattelagen (1999:1229) under året innebär bland annat följande:

- Löneunderlagsreglen i fåmansföretagsreglerna har ändrats vilket innebär krav på minsta kapitalandel i företaget för rätten att utnyttja lönebaserat utrymme och höjt löneuttagskrav.
- Lika regler ska gälla för stiftelser, ideella föreningar och registrerade trossamfund.
- Företags möjlighet att göra avdrag för koncernbidrag har begränsats för att hindra viss typ av skatteplanering.
- Kapitalvinst vid avyttring av ett indirekt innehav av marknadsnoterade andelar ska beskattas med samma skattesats som gäller för utdelning vid sådant indirekt innehav, dvs. med trettio procent.
- Ett investeraravdrag har införts. Det medger att fysiska personer som förvärvar andelar i ett företag av mindre storlek kan få göra avdrag för hälften av betalningen för andelarna. Förvärvet måste ske i samband med företagets bildande eller vid en nyemission. Avdraget ska göras i inkomstslaget kapital.

Som regel har under respektive lagrum förts in endast den del av övergångsbestämmelserna som berör just detta lagrum. I några fall återfinns övergångsbestämmelserna i sin helhet endast under det lagrum som främst berörs av lagändringen. I sådana fall finns en hänvisning dit under de andra berörda lagrummen. Övergångsbestämmelser till lagändringar som har börjat tillämpas för mer än fem år sedan tas regelmässigt bort av utrymmeskäl.

Solna i februari 2014

Inga-Lill Askersjö

Innehåll

Del 1

Inkomstskattelag (1999:1229).....	11
Lag (1999:1230) om ikraftträdande av inkomstskattelagen (1999:1229)	481

Övriga författningar

Förordning (2000:866) med bemyndigande för Skatteverket att meddela vissa föreskrifter till inkomstskattelagen (1999:1229).....	518
Lag (1963:587) om inkomstbeskattning av fideikommissbo, m.m.	519
Lag (2011:1268) om investeringssparkonto	521
Lag (1990:676) om skatt på ränta på skogskontomedel m.m.	528
Skogskontoförordning (1954:144)	531
Lag (2009:194) om förfarandet vid skattereduktion för hushållsarbete	532
Lag (2007:346) om skattereduktion för hushållsarbete	537
Lag (2011:1269) om godkännande av gåvomottagare vid skattereduktion för gåva.....	538
Förordning (2011:1295) om godkännande av gåvomottagare vid skattereduktion för gåva	543
Lag (2009:1289) om prissättningsbesked vid internationella transaktioner	544
Förordning (2009:1295) om prissättningsbesked vid internationella transaktioner	549
Lag (1995:575) mot skatteflykt.....	551
Sökordsregister till lagar	553

6 Innehåll

Del 2

Fastighetsavgift m.m.

Lag (2007:1398) om kommunal fastighetsavgift	563
Lag (1984:1052) om statlig fastighetsskatt	568
Utdrag ur fastighetstaxeringslagen (1979:1152)	573
Lag (2008:826) om skattereduktion för kommunal fastighetsavgift;	582

Bokföringslag, årsredovisningslag m.m.

Bokföringslag (1999:1078)	585
Lag (1955:257) om inventering av varulager för inkomstbeskattningen	603
Lag (2000:46) om omräkningsförfarande vid beskattningen för företag som har sin redovisning i euro, m.m.	604
Årsredovisningslag (1995:1554)	608
Lag (1995:1559) om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag	666
Lag (1995:1560) om årsredovisning i försäkringsföretag	687
Utdrag ur aktiebolagslagen (2005:551)	711
Lagen (1987:667) om ekonomiska föreningar	770
Utdrag ur stiftelselagen (1994:1220)	823
Bostadsrättslag (1991:614)	831

Särskild inkomstskatt, avräkning av utländsk skatt, kupongskatt m.m.

Lag (1991:586) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta	862
Lag (1991:591) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta artister m.fl.	871
Lag (1986:468) om avräkning av utländsk skatt	878
Kupongskattelag (1970:624)	889
Kupongskatteförordning (1971:49)	904
Överenskommelser med främmande stater för undvikande av dubbelbeskattning, m.m.	909
Lag (1976:661) om immunitet och privilegier i vissa fall	931
Tillkännagivande (1997:595) av vissa uppgifter om överenskommelser som avses i 4 § lagen (1976:661) om immunitet och privilegier i vissa fall ..	948
Kungörelse (1974:122) om immunitet och privilegier för vissa konsulat m.m. .	959

Socialavgiftslag, särskild löneskatt, avkastningskatt på pensionsmedel m.m.

Socialavgiftslag (2000:980)	960
Lag (1994:1920) om allmän löneavgift	980
Lag (2001:1170) om särskilda avdrag i vissa fall vid avgiftsberäkningen enligt lagen (1994:1920) om allmän löneavgift och socialavgiftslagen (2000:980)	982

Försäkringskassans föreskrifter (FKFS 2013:15) om procentsatser för beräkning av egenavgift till sjukförsäkringen för år 2014	986
Försäkringskassans föreskrifter (FKFS 2013:12) om avgift för sjukersättning och aktivitetsersättning avseende år 2014 vid tillämpning av konventionen om social trygghet mellan Sverige och Kanada	987
Försäkringskassans föreskrifter (FKFS 2013:13) om avgift för sjukersättning och aktivitetsersättning avseende år 2014 vid tillämpning av konventionen om social trygghet mellan Sverige och Amerikas förenta stater.....	988
Lag (1994:1744) om allmän pensionsavgift.....	989
Utdrag ur Socialförsäkringsbalken (2010:110)	991
Utdrag ur lagen om inkomstgrundad ålderspension (1998:674)	1032
Lag (1959:551) om beräkning av pensionsgrundande inkomst enligt lagen (1962:381) om allmän försäkring	1033
Utdrag ur Rådets Förordning (EEG) nr 1408/71.....	1034
Utdrag ur Rådets Förordning (EEG) nr 574/72.....	1048
Rådets Förordning (EG) nr 859/2003.....	1051
Utdrag ur Europaparlamentets och Rådets Förordning (EG) nr 883/2004	1056
Utdrag ur Europaparlamentets och Rådets Förordning (EG) nr 987/2009	1066
Europaparlamentets och Rådets Förordning (EU) 1231/2010	1072
Lag (1998:676) om statlig ålderspensionsavgift	1076
Förordning (1998:1512) om statliga ålderspensionsavgifter m.m.....	1080
Lag (1990:659) om särskild löneskatt på vissa förvärvsinkomster	1082
Lag (1991:687) om särskild löneskatt på pensionskostnader	1084
Förordning (1991:704) om fastställande av särskild löneskatt på statens pensionskostnader	1086
Lag (1990:661) om avkastningsskatt på pensionsmedel.....	1088
Lag (1967:531) om tryggande av pensionsutfästelse m.m.....	1100
<i>Begravningsavgift, anställningsstöd, prisbasbelopp m.m.</i>	
Utdrag ur Begravningslag (1990:1144)	1113
Förordning (1999:729) om begravningsavgift	1115
Lag (1999:291) om avgift till registrerat trossamfund	1117
Förordning (1997:1275) om anställningsstöd	1119
Prisbasbelopp enligt socialförsäkringsbalken (2010:110) och lagen 1962:381 om allmän försäkring (fr.o.m. 1960)	1132

INNEHÅLL INKOMSTSKATTELAG (1999:1229)

AVD. I INNEHÅLL OCH DEFINITIONER	11
1 kap. Grundläggande bestämmelser om kommunal och statlig inkomstskatt ..	11
2 kap. Definitioner och förklaringar	16
AVD. II SKATTSKYLDIGHET	27
3 kap. Fysiska personer	27
4 kap. Dödsbon	34
5 kap. Svenska handelsbolag, europeiska ekonomiska intressegrupperingar och i utlandet delägarbeskattade juridiska personer	34
6 kap. Juridiska personer	35
6 a kap. Undantag från skattskyldighet för vissa ersättningar i form av royalty och avgift	38
7 kap. Vissa stiftelser, ideella föreningar, registrerade trossamfund och andra juridiska personer	39
8 kap. Inkomster som är skattefria	50
9 kap. Utgifter som inte får dras av	57
AVD. IV INKOMSTSLAGET TJÄNST	59
10 kap. Grundläggande bestämmelser för inkomstslaget tjänst	59
11 kap. Vad som ska tas upp i inkomstslaget tjänst	63
12 kap. Vad som ska dras av i inkomstslaget tjänst	80
AVD. V INKOMSTSLAGET NÄRINGSVERKSAMHET	90
13 kap. Avgränsningen av inkomstslaget näringsverksamhet	90
14 kap. Beräkning av resultatet av näringsverksamhet	93
15 kap. Vad som ska tas upp i inkomstslaget näringsverksamhet	98
16 kap. Vad som ska dras av i inkomstslaget näringsverksamhet	101
17 kap. Lager och pågående arbeten	111
18 kap. Inventarier	119
19 kap. Byggnader	124
20 kap. Markanläggningar och substansminskning	129
20 a kap. Anskaffningsvärde och anskaffningsutgift vid beskattningsinträde ..	134
21 kap. Skogsfrågor	136
22 kap. Uttag ur näringsverksamhet	146
23 kap. Underprisöverlåtelser	148
24 kap. Räntor och utdelningar i inkomstslaget näringsverksamhet	156
25 kap. Kapitalvinster och kapitalförluster i inkomstslaget näringsverksamhet	166
25 a kap. Avyttring av näringsbetingade andelar och vissa andra tillgångar ...	169
26 kap. Återföring av värdeminskningssavdrag	180
27 kap. Byggnadsrörelse, handel med fastigheter och tomtrörelse	183
28 kap. Arbetsgivares pensionskostnader	187
29 kap. Näringsbidrag	193
30 kap. Periodiseringsfonder	196
31 kap. Ersättningsfonder	201

32 kap. Upphovsmannakonto	206
33 kap. Räntefördelning	209
34 kap. Expansionsfonder	215
35 kap. Koncernbidrag.....	222
35 a kap. Koncernavdrag.....	225
36 kap. Kommissionärsförhållanden.....	228
37 kap. Fusioner och fissioner	229
38 kap. Verksamhetsavyttringar.....	235
38 a kap. Partiella fissioner	240
39 kap. Särskilda bestämmelser för vissa juridiska personer	245
39 a kap. Särskilda bestämmelser för delägare i vissa utländska juridiska personer.....	254
40 kap. Tidigare års underskott	259
AVD. VI INKOMSTSLAGET KAPITAL.....	265
41 kap. Grundläggande bestämmelser för inkomstslaget kapital.....	265
42 kap. Vad som ska tas upp och dras av i inkomstslaget kapital	268
43 kap. Investeraravdrag	280
AVD. VII KAPITALVINSTER OCH KAPITALFÖRLUSTER	287
44 kap. Grundläggande bestämmelser om kapitalvinster och kapitalförluster	287
45 kap. Avyttring av fastigheter	296
46 kap. Avyttring av bostadsrätter	302
47 kap. Uppskovsbelopp.....	306
48 kap. Avyttring av delägarätter och fordringsrätter.....	313
48 a kap. Framskjuten beskattning vid andelsbyten	322
49 kap. Uppskovsgrundande andelsbyten.....	328
49 a kap. Beskattning i inkomstslaget näringsverksamhet vid avyttring av andelar i skalbolag	335
50 kap. Avyttring av andelar i svenska handelsbolag	339
51 kap. Beskattning i inkomstslaget näringsverksamhet vid avyttring av andelar i svenska handelsbolag	342
52 kap. Avyttring av andra tillgångar	344
53 kap. Överlåtelse av tillgångar till underpris.....	346
54 kap. Betalning av skulder i utländsk valuta	348
55 kap. Ersättning på grund av insättningsgaranti och investerarskydd	349
AVD. VIII FÅMANSFÖRETAG OCH FÅMANSHANDELSBOLAG	351
56 kap. Särskilda bestämmelser för fåmansföretag och fåmanshandelsbolag ..	351
57 kap. Utdelning och kapitalvinst på andelar i fåmansföretag.....	353
AVD. IX PENSIONSSPARANDE	369
58 kap. Pensionsförsäkringar, tjänstepensionsavtal, kapitalförsäkringar och pensionssparkonton	369
59 kap. Pensionssparavdrag	383

AVD. X VISSA GEMENSAMMA BESTÄMMELSER	388
60 kap. Familjebeskattning.....	388
61 kap. Värdering av inkomster i annat än pengar	390
AVD. XI ALLMÄNNA AVDRAG, GRUNDAVDRAG OCH	
 SJÖINKOMSTAVDRAG	396
62 kap. Allmänna avdrag	396
63 kap. Grundavdrag	399
64 kap. Sjöinkomstavdrag.....	404
AVD. XII BERÄKNING AV SKATTEN	406
65 kap. Skatteberäkningen	406
66 kap. Skatt på ackumulerad inkomst.....	412
67 kap. Skattereduktion	418
Övergångsbestämmelser	431

Inkomstskattelag (1999:1229)

(Ändringar införda t.o.m. SFS 2013:1106)

16 december 1999

Enligt riksdagens beslut* föreskrivs följande.

* Prop. 1999/2000:2, 9 och 15, bet. 1999/2000:SkU2, 5 och 8, rskr. 1999/2000:117.

AVD. I INNEHÅLL OCH DEFINITIONER

1 kap. Grundläggande bestämmelser om kommunal och statlig inkomstskatt

Innehåll

1 § I denna lag finns bestämmelser om kommunal och statlig inkomstskatt.

I detta kapitel finns grundläggande bestämmelser samt hänvisningar. I 2 kap. finns definitioner av vissa begrepp samt förklaringar till hur vissa termer och uttryck används i denna lag.

Skattskyldighet

2 § Bestämmelser om skattskyldighet finns i 3–7 kap.

Skatter

3 § Fysiska personer ska betala

1. kommunal inkomstskatt och statlig inkomstskatt på inkomster i inkomstslagen tjänst och näringsverksamhet (skatt på förvärvsinkomster),

2. statlig inkomstskatt på inkomster i inkomstslaget kapital (skatt på kapitalinkomster), och

3. statlig inkomstskatt på avsättning till expansionsfond (expansionsfondsskatt).

Juridiska personer ska betala statlig inkomstskatt på inkomster i inkomstslaget näringsverksamhet. Lag (2007:1419).

4 § Fysiska personer som är obegränsat skattskyldiga under någon del av beskattningsåret ska betala kommunal inkomstskatt i form av kommunalskatt till hemortskommunen och, om hemortskommunen ingår i ett landsting, landstingsskatt till det landstinget. Vad som avses med hemortskommun framgår av 65 kap. 3 §.

Fysiska personer som är begränsat skattskyldiga under hela beskattningsåret ska betala kommunal inkomstskatt för gemensamt kommunalt ändamål.

För sådana begränsat skattskyldiga fysiska personer med anknytning till utländsk stats beskickning eller karriärkonsulat som avses i 3 kap. 17 § 2–4 tillämpas dock bestämmelserna i första stycket. Lag (2007:1419).

Underlaget för skatten

Fysiska personers skatt på förvärvsinkomster

5 § Fysiska personers skatt på förvärvsinkomster ska beräknas på den beskattningsbara förvärvsinkomsten. Denna ska beräknas på följande sätt.

Summan av överskott i inkomstlagen tjänst och näringsverksamhet minskas med allmänna avdrag. Det återstående beloppet avrundas nedåt till helt hundratal kronor och är den fastställda förvärvsinkomsten.

Från den fastställda förvärvsinkomsten dras grundavdrag och sjöinkomst-avdrag. Avdragen ska göras i nu nämnd ordning. Det återstående beloppet är den beskattningsbara förvärvsinkomsten. Lag (2011:1256).

Lag (2011:1256) har trätt i kraft den 1 januari 2012 och tillämpas på beskattningsår som börjar efter den 31 januari 2012. T.o.m. den 31 december 2011 hade 1 kap. 5 § andra och tredje stycket följande lydelse.

Summan av överskott i inkomstlagen tjänst och näringsverksamhet minskas med allmänna avdrag. Det återstående beloppet avrundas nedåt till helt hundratal kronor och är den taxerade förvärvsinkomsten.

Från den taxerade förvärvsinkomsten dras grundavdrag och sjöinkomst-avdrag. Avdragen ska göras i nu nämnd ordning. Det återstående beloppet är den beskattningsbara förvärvsinkomsten.

Fysiska personers skatt på kapitalinkomster

6 § Fysiska personers skatt på kapitalinkomster ska beräknas på överskottet i inkomstslaget kapital. Lag (2007:1419).

Juridiska personers skatt

7 § Juridiska personers skatt ska beräknas på den beskattningsbara inkomsten. Denna ska beräknas på följande sätt.

Överskottet i inkomstslaget näringsverksamhet minskas med allmänna avdrag. Det återstående beloppet avrundas nedåt till helt tiotal kronor och är den fastställda och den beskattningsbara inkomsten.

För sådana ideella föreningar och registrerade trossamfund som uppfyller kraven i 7 kap. 4–6 och 10 §§ minskas den fastställda inkomsten med grundavdrag. Det belopp som återstår är den beskattningsbara inkomsten. Lag (2013:960).

Lag (2013:960) har trätt i kraft den 1 januari 2014 och tillämpas på beskattningsår som börjar efter den 31 december 2013. T.o.m. den 31 december 2013 hade 1 kap. 7 § tredje stycket följande lydelse.

För sådana ideella föreningar och registrerade trossamfund som uppfyller kraven i 7 kap. 7 § första stycket minskas den fastställda inkomsten med grundavdrag. Det belopp som återstår är den beskattningsbara inkomsten.

1 kap. 7 § även ändrad genom lag (2011:1256) som har trätt i kraft den 1 januari 2012 och tillämpas på beskattningsår som börjar efter den 31 januari 2012. T.o.m. den 31 december 2011 hade 1 kap. 7 § andra och tredje stycket följande lydelse.

Överskottet i inkomstslaget näringsverksamhet minskas med allmänna avdrag. Det återstående beloppet avrundas nedåt till helt tiotal kronor och är den taxerade och den beskattningsbara inkomsten.

För sådana ideella föreningar och registrerade trossamfund som uppfyller kraven i 7 kap. 7 § första stycket minskas den taxerade inkomsten med grundavdrag. Det belopp som återstår är den beskattningsbara inkomsten.

Bestämmelser för olika inkomstslag

8 § Bestämmelser om beräkning av resultatet i de olika inkomstslagen finns för

- inkomstslaget tjänst i 10–12 kap.,
- inkomstslaget näringsverksamhet i 13–40 kap., och
- inkomstslaget kapital i 41 och 42 kap. Lag (2005:1136).

Lag (2005:1136) har trätt i kraft den 1 januari 2006 och tillämpas, om inget annat anges i övergångsbestämmelserna (se efter denna lag), första gången vid 2007 års taxering. T.o.m. den 31 december 2005 hade 1 kap. 8 § följande lydelse.

8 § Bestämmelser om beräkning av resultatet i de olika inkomstslagen finns för

- inkomstslaget tjänst i 10–12 kap.,
- inkomstslaget näringsverksamhet i 13–40 kap., och
- inkomstslaget kapital i 41–43 kap.

Gemensamma bestämmelser

9 § Bestämmelser om allmänna avdrag finns i 62 kap., om grundavdrag i 63 kap. och om sjiöinkomstavdrag i 64 kap. Lag (2002:322).

10 § Bestämmelser finns om

- vissa inkomster som är skattefria i 8 kap.,
- vissa utgifter som inte ska dras av i 9 kap.,
- kapitalvinster och kapitalförluster i 44–54 kap.,
- insättningsgaranti och investerarskydd i 55 kap.,
- fåmansföretag och fåmanshandelsbolag i 56 och 57 kap.,
- pensionsförsäkringar och pensionsparkonton i 58 kap.,
- pensionssparavdrag i 59 kap.,
- familjebeskattnings i 60 kap., och
- värdering av inkomster i annat än pengar i 61 kap. Lag (2007:1419).

Skattens beräkning och skattereduktion

11 § Bestämmelser om hur skatten ska beräknas finns i 65 kap.

Bestämmelser om beräkningen av skatt på ackumulerad inkomst finns i 66 kap.

Bestämmelser om skattereduktion för underskott av kapital, arbetsinkomst (jobbskatteavdrag), allmän pensionsavgift, sjiöinkomst, hushållsarbete och gåva finns i 67 kap. Lag (2011:1271).

Lag (2011:1271) har trätt i kraft den 1 januari 2012 och tillämpas första gången vid 2013 års taxering. T.o.m. den 31 december 2011 hade 1 kap. 11 § tredje stycket följande lydelse.

14 *Inkomstskattelag, 1 kap.*

Bestämmelser om skattereduktion för underskott av kapital, arbetsinkomst (jobbskatteavdrag), allmän pensionsavgift, sjöinkomst och hushållsarbete finns i 67 kap.

1 kap. 11 § även ändrad genom lag (2009:197) som har trätt i kraft den 1 juli 2009 och tillämpas första gången vid 2010 års taxering. T.o.m. den 30 juni 2009 hade 1 kap. 11 § följande lydelse.

11 § Bestämmelser om hur skatten ska beräknas samt om skattereduktion för underskott av kapital, arbetsinkomst, allmän pensionsavgift och sjöinkomst, finns i 65 kap. Bestämmelser om beräkningen av skatt på ackumulerad inkomst finns i 66 kap. Lag (2007:1419).

12 § [1 kap. 12 § har upphävts genom lag (2011:1256) som har trätt i kraft den 1 januari 2012 och tillämpas på beskattningsår som börjar efter den 31 januari 2012.]

T.o.m. den 31 december 2011 hade 1 kap. 12 § följande lydelse.

12 § Taxeringsåret är det kalenderår då taxeringsbeslut om den årliga taxeringen för ett beskattningsår ska meddelas enligt 4 kap. 2 § taxeringslagen (1990:324). Lag (2007:1419).

Beskattningsår

Fysiska personer

13 § Beskattningsåret är för fysiska personer ett kalenderår.

Om en enskild näringsidkare som är bokföringsskyldig enligt bokföringslagen (1999:1078) har ett räkenskapsår som inte sammanfaller med kalenderåret och har följt bestämmelserna i 3 kap. bokföringslagen, är beskattningsåret för näringsverksamheten i stället räkenskapsåret.

Om en enskild näringsidkare för över hela eller en del av näringsverksamheten till en juridisk person eller ett svenskt handelsbolag, avslutas beskattningsåret för näringsverksamheten tidigast vid den tidpunkt när den överförda näringsverksamheten enligt god redovisningssed ska tas upp i det övertagande företagens räkenskaper. Lag (2011:1256).

Lag (2011:1256) har trätt i kraft den 1 januari 2012 och tillämpas på beskattningsår som börjar efter den 31 januari 2012. T.o.m. den 31 december 2011 hade 1 kap. 13 § första och andra stycket följande lydelse.

13 § Beskattningsåret är för fysiska personer kalenderåret före taxeringsåret.

Om en enskild näringsidkare som är bokföringsskyldig enligt bokföringslagen (1999:1078) har ett räkenskapsår som inte sammanfaller med kalenderåret och har följt bestämmelserna i 3 kap. bokföringslagen, är beskattningsåret för näringsverksamheten i stället det räkenskapsår som slutat närmast före taxeringsåret.

Inkomster i handelsbolag

14 § Inkomster i ett svenskt handelsbolag ska tas upp det beskattningsår som går ut samtidigt som handelsbolagets räkenskapsår. Om handelsbolagets räkenskapsår inte överensstämmer med delägarens beskattningsår, ska inkomsterna i stället tas upp det beskattningsår som går ut närmast efter handelsbolagets räkenskapsår. För del-

ägare som är fysiska personer gäller detta dock bara sådana inkomster som inte ska tas upp i inkomstslaget kapital. Lag (2011:1256).

Lag (2011:1256) har trätt i kraft den 1 januari 2012 och tillämpas på beskattningsår som börjar efter den 31 januari 2012. När de nya bestämmelserna i 1 kap. 14 § tillämpas första gången ska inkomsterna från handelsbolaget inte tas upp av delägaren om de redan har tagits upp enligt äldre bestämmelser. T.o.m. den 31 december 2011 hade 1 kap. 14 § följande lydelse.

14 § Inkomster i ett svenskt handelsbolag ska tas upp vid den taxering då handelsbolaget skulle ha taxerats om det hade varit skattskyldigt. För delägare som är fysiska personer gäller detta dock bara sådana inkomster som inte ska tas upp i inkomstslaget kapital.

Juridiska personer

15 § Beskattningsåret är för juridiska personer räkenskapsåret. För näringsverksamhet som bokföringslagen (1999:1078) inte tillämpas på är dock kalenderåret alltid beskattningsår.

I 37 kap. 19 § finns bestämmelser om beskattningsåret vid kvalificerade fusioner och fissioner. Lag (2011:1256).

Lag (2011:1256) har trätt i kraft den 1 januari 2012 och tillämpas på beskattningsår som börjar efter den 31 januari 2012. T.o.m. den 31 december 2011 hade 1 kap. 15 § följande lydelse.

15 § Beskattningsåret är för juridiska personer det räkenskapsår som slutat närmast före taxeringsåret. För näringsverksamhet som bokföringslagen (1999:1078) inte tillämpas på är dock kalenderåret före taxeringsåret alltid beskattningsår.

I 37 kap. 19 § finns bestämmelser om beskattningsåret vid kvalificerade fusioner och fissioner.

Hänvisning till andra lagar

16 § Bestämmelser om

- förfarandet vid uttag av skatten finns i skatteförfarandelagen (2011:1244), och
- förfarandet vid skattereduktion för hushållsarbete finns i lagen (2009:194) om förfarandet vid skattereduktion för hushållsarbete.
- godkännande av gåvomottagare vid skattereduktion för gåva finns i lagen (2011:1269) om godkännande av gåvomottagare vid skattereduktion för gåva. Lag (2011:1272).

Lag (2011:1256) som har ändrats genom lag (2011:1272) och har trätt i kraft den 1 januari 2012 tillämpas på beskattningsår som börjar efter den 31 januari 2012. T.o.m. den 31 december 2011 hade 1 kap. 16 § följande lydelse.

16 § Bestämmelser om

- skyldighet att lämna uppgifter till Skatteverket till ledning för taxeringen finns i lagen (2001:1227) om självdeklarationer och kontrolluppgifter,
- förfarandet för att fastställa underlaget för skatten finns i taxeringslagen (1990:324),
- hur skatten bestäms, debiteras, redovisas och betalas finns i skattebetalningslagen (1997:483), och
- förfarandet vid skattereduktion för hushållsarbete finns i lagen (2009:194) om förfarandet vid skattereduktion för hushållsarbete. Lag (2009:197).

16 Inkomstskattelag, 2 kap.

1 kap. 16 § även ändrad genom lag (2009:197) som har trätt i kraft den 1 juli 2009 och tillämpas första gången vid 2010 års taxering. Ändringen av 1 kap. 16 § innebar att ett nytt fjärde led tillkom.

17 § Bestämmelser om inkomstskatt till staten finns också i

- lagen (1991:586) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta,
- lagen (1991:591) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta artister m.fl.,
- lagen (1990:661) om avkastningsskatt på pensionsmedel, och
- kupongskattelagen (1970:624).

2 kap. Definitioner och förklaringar

Var det finns definitioner och förklaringar

1 § I detta kapitel finns definitioner av vissa begrepp samt förklaringar till hur vissa termer och uttryck används i denna lag. Det finns definitioner och förklaringar också i andra kapitel.

Bestämmelser om betydelsen av följande begrepp, termer och uttryck samt förklaringar till hur vissa termer och uttryck används finns i nedan angivna paragrafer:

- aktiebolag i 4 §
- aktiebaserad delägarrätt i 25 a kap. 4 §
- andelsbyte i 48 a kap. 2 §
- aktiv näringsverksamhet i 23 §
- andelshus i 16 §
- artistisk och idrottslig verksamhet i 36 §
- barn i 21 §
- begränsat skattskyldig fysisk person i 3 kap. 17 §
- begränsat skattskyldig juridisk person i 6 kap. 7 §
- beskattningsår i 1 kap. 13–15 §§ och 37 kap. 19 §
- byggnadsinventarier i 19 kap. 19–21 §§
- delägare i fåmansföretag eller fåmanshandelsbolag i 56 kap. 6 §
- delägare i utländska juridiska personer med lågbeskattade inkomster i 39 a kap. 5 §
- delägarrätt i 48 kap. 2 §
- dödsbo i 4 kap., se också 3 §
- egenavgifter i 26 §
- ekonomisk förening i 4 b §
- europaisk ekonomisk intressegruppering (EEIG) i 5 kap. 2 §
- fast driftställe i 29 §
- fastighet i 6 §
- fastighetsägare i 7 §
- fission i 37 kap. 5 §
- fordringsrätt i 48 kap. 3 och 4 §§
- fusion i 37 kap. 3 §

fysisk person i 4 kap. 1 och 2 §§
fåmansföretag i 56 kap. 2, 3 och 5 §§
fåmanshandelsbolag i 56 kap. 4 och 5 §§
företagsledare i 56 kap. 6 §
förvärvsinkomst i 1 kap. 5 §
handelsbolag i 5 kap., se också 3 §
hemortskommun i 65 kap. 3 § andra och tredje styckena
hyreshusenhet i 15 §
i utlandet delägarbeskattade juridiska personer i 5 kap. 2 a §
industrienhet i 15 §
inventarier i 18 kap. 1 §
investeringsparkonto i 42 kap. 35 §
investmentföretag i 39 kap. 15 §
juridisk person i 3 §
kapitalförsäkring i 58 kap. 2 §
kapitaltillgång i 25 kap. 3 §
kapitalvinst och kapitalförlust i inkomstslaget kapital i 41 kap. 2 §
kapitalvinst och kapitalförlust i inkomstslaget näringsverksamhet i 25 kap.
3–5 §§
koncern (svensk) i 5 §
kooperativ förening i 39 kap. 21 §
kvalificerad andel i 57 kap. 4–7 §§
kvalificerad fission i 37 kap. 6 §
kvalificerad fusion i 37 kap. 4 §
lagertillgång i 17 kap. 3 §
lantbruksenhet i 15 §
livförsäkringsföretag i 39 kap. 2 §
lågbeskattade inkomster i 39 a kap. 5–8 §§
makar i 20 §
markanläggning i 20 kap. 2 §
markinventarier i 20 kap. 15 och 16 §§
marknadsvärdet i 61 kap. 2 §
marknadsnoterad delägar rätt eller fordringsrätt i 48 kap. 5 §
medlemsfrämjande förening i 39 kap. 21 a §
näringsbetingad andel i 24 kap. 13 §
näringsbidrag i 29 kap. 2 och 3 §§
näringsbostadsrätt i 19 §
näringsfastighet i 14 §
närstående i 22 §
obegränsat skattskyldig fysisk person i 3 kap. 3–5 §§
obegränsat skattskyldig juridisk person i 6 kap. 3 §
omkostnadsbelopp i 44 kap. 14 §
option i 44 kap. 12 §
partiell fission i 38 a kap. 2 §
passiv näringsverksamhet i 23 §

18 *Inkomstskattelag, 2 kap.*

pension i 10 kap. 5 §
pensionsförsäkring i 58 kap. 2 §
pensionssparkonto i 58 kap. 21 §
prisbasbelopp i 27 §
privatbostad i 8–12 §§
privatbostadsfastighet i 13 §
privatbostadsföretag i 17 §
privatbostadsrätt i 18 §
rörelse i 24 §
sambor i 20 §
sjuk- eller olycksfallsförsäkring tecknad i samband med tjänst i 10 kap. 7 §
sjöinkomst i 64 kap. 3 och 4 §§
skadeförsäkringsföretag i 39 kap. 2 §
skatteavtal i 35 §
skattemässigt värde i 31–33 §§
småhus i 15 §
småhusenhet i 15 §
statslåneräntan i 28 §
svensk fordringsrätt i 48 kap. 3 §
svensk koncern i 5 §
Sverige i 30 §
taxeringsenhet i 15 §
taxeringsvärde i 15 §
termin i 44 kap. 11 §
underprisöverlåtelse i 23 kap. 3 §
uppskovsgrundande andelsbyte i 49 kap. 2 §
utländsk fordringsrätt i 48 kap. 4 §
utländsk juridisk person i 6 kap. 8 §
utländskt bolag i 5 a §
uttagsbeskattning i 22 kap. 7 §
verksamhetsavyttring i 38 kap. 2 §
verksamhetsgren i 25 §
vinstandelslån i 24 kap. 5 §
återföring av avdrag i 34 §
ägarlägenhet i 15 §
ägarlägenhetsenhet i 15 §. Lag (2013:1106).

Lag (2013:1106) har trätt i kraft den 1 januari 2014 och tillämpas första gången på beskattningsår som börjar efter den 31 december 2013. Ändringen av 2 kap. 1 § innebar att ledet "försäkringsaktiebolag i 4 §" togs bort.

2 kap. 1 § även ändrad genom lag (2011:1256) som har ändrats genom lag (2011:1272) och har trätt i kraft den 1 januari 2012 tillämpas på beskattningsår som börjar efter den 31 januari 2012. Ändringen av 2 kap. 1 § innebar att ledet "hemortskommun i 65 kap. 3 § andra och tredje styckena" och ledet "investeringsparkonto i 42 kap. 35 §" tillkom samt att ledet "taxeringsår i 1 kap. 12 §" togs bort.

2 kap. 1 § även ändrad genom lag (2009:1060) som har trätt i kraft den 1 januari 2010 och tillämpas första gången vid 2011 års taxering. Ändringen av 2 kap. 1 § innebar att ledet "artistisk och idrottslig verksamhet i 36 §" tillkom.

Utländska motsvarigheter

2 § De termer och uttryck som används omfattar också motsvarande utländska företeelser om det inte anges eller framgår av sammanhanget att bara svenska företeelser avses.

Första stycket gäller inte bestämmelser som avser staten, regeringen, lands-ting, kommuner och kommunalförbund.

Europeiska ekonomiska samarbetsområdet

2 a § Om en utländsk stat under ett år blir medlem i Europeiska ekonomiska samarbetsområdet vid någon annan tidpunkt än vid ingången av ett beskattningsår ska staten vid tillämpningen av bestämmelserna i denna lag anses som medlem under hela beskattningsåret. Lag (2007:1419).

2 kap. 2 a § införd genom lag (2003:1086) som har trätt i kraft den 1 januari 2004 och tillämpas, med undantag av bestämmelsen i 2 kap. 2 a §, på beskattningsår som börjar efter utgången av år 2003. Om en utländsk stat blivit medlem i Europeiska ekonomiska samarbetsområdet under ett beskattningsår, skall vid tillämpning av 2 kap. 2 a § vad som sägs om kapitaltillskott i 40 kap. 16 § tillämpas första gången på beskattningsår som påbörjas efter det att staten blivit medlem.

Juridisk person

3 § Bestämmelserna om juridiska personer ska inte tillämpas på

- dödsbon,
- svenska handelsbolag, eller
- juridiska personer som förvaltar samfälligheter och som avses i 6 kap. 6 § andra stycket.

Bestämmelserna om juridiska personer ska tillämpas också på värdepappersfonder och specialfonder.

Särskilda bestämmelser om dödsbon efter dem som var begränsat skattskyldiga vid dödsfallet finns i 4 kap. 3 §.

Att bestämmelserna om svenska handelsbolag gäller också för europeiska ekonomiska intressegrupperingar framgår av 5 kap. 2 §.

I vilka fall utländska associationer anses som eller behandlas som juridiska personer framgår av 6 kap. 8 §. Lag (2013:569).

20 *Inkomstskattelag, 2 kap.*

Aktiebolag

4 § Europabolag räknas som aktiebolag. Lag (2011:68).

Lag (2011:68) har trätt i kraft den 1 april 2011 och tillämpas första gången vid 2012 års taxering. T.o.m. den 31 mars 2011 hade 2 kap. 4 § följande lydelse.

4 § Europabolag och försäkringsaktiebolag räknas som aktiebolag. Lag (2004:494).

Kreditinstitut

4 a § Med kreditinstitut avses svensk bank och svenskt kreditmarknadsföretag samt utländskt bankföretag och utländskt kreditföretag enligt lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse. Lag (2004:438).

Ekonomisk förening

4 b § Europakooperativ, europeiska grupperingar för territoriellt samarbete (EGTS) och försäkringsföreningar räknas som ekonomiska föreningar. Lag (2011:68).

Lag (2011:68) har trätt i kraft den 1 april 2011 och tillämpas första gången vid 2012 års taxering. T.o.m. den 31 mars 2011 hade 2 kap. 4 § följande lydelse.

4 b § Europakooperativ och europeiska grupperingar för territoriellt samarbete (EGTS) räknas som ekonomiska föreningar. Lag (2009:721).

2 kap. 4 b § även ändrad genom lag (2009:721) som har trätt i kraft den 1 augusti 2009 och tillämpas på beskattningsår som inleds efter den 31 juli 2009. T.o.m. den 31 januari 2009 hade 2 kap. 4 b § följande lydelse.

4 b § Europakooperativ räknas som ekonomiska föreningar.

Svensk koncern

5 § Med svensk koncern avses en sådan grupp av företag eller andra näringsidkare som enligt någon svensk lag bildar en koncern.

Utländskt bolag

5 a § Med utländskt bolag avses en utländsk juridisk person som beskattas i den stat där den hör hemma, om beskattningen är likartad med den som gäller för svenska aktiebolag.

Som utländskt bolag anses alltid en utländsk juridisk person som hör hemma och är skattskyldig till inkomstskatt i en stat med vilken Sverige har ingått ett skatteavtal som inte är begränsat till att omfatta vissa inkomster, om personen omfattas av avtalets regler om begränsning av beskattningsrätten och har hemvist i denna stat enligt avtalet. Lag (2003:1086).

Fastighet

6 § Byggnad räknas som fastighet även om den är lös egendom. Detsamma gäller tillhör till byggnad av det slag som avses i 2 kap. 2 och 3 §§ jordabalken, om de tillhör byggnadens ägare.

Vad som sägs om mark gäller också annat utrymme som ingår i en fastighet eller är samfällt för flera fastigheter.

Vad som sägs om fastighet gäller också tomträtt. Lag (2003:1202).

Fastighetsägare

7 § Den som innehar, förvaltar eller nyttjar en fastighet på det sätt som anges i 1 kap. 5 § fastighetstaxeringslagen (1979:1152) räknas som fastighetsägare.

Privatbostad

8 § Med privatbostad avses ett småhus som till övervägande del används eller är avsett att användas av ägaren eller någon närstående till honom för permanent boende eller som fritidsbostad. Ett småhus som är inrättat till bostad åt två familjer räknas som privatbostad om det till väsentlig del används eller är avsett att användas av ägaren eller någon närstående till honom för permanent boende eller som fritidsbostad.

Med privatbostad avses också en bostad som innehas av en delägare i ett privatbostadsföretag och som till övervägande del används eller är avsedd att användas av ägaren eller någon närstående till honom för permanent boende eller som fritidsbostad. Med privatbostadsföretag likställs vid tillämpning av detta stycke en motsvarande utländsk juridisk person.

Med privatbostad avses också en ägarlägenhet som till övervägande del används eller är avsedd att användas av ägaren eller någon närstående till honom för permanent boende eller som fritidsbostad. Lag (2009:107).

Lag (2009:107) har trätt i kraft den 1 maj 2009 och tillämpas första gången vid 2010 års taxering. Ändringen av 2 kap. 8 § innebar att ett nytt tredje stycke tillkom.

9 § Ett sådant småhus i utlandet som motsvarar ett småhus på en lantbruksenhet räknas inte som privatbostad annat än vid tillämpningen av 45 kap. 33§ och 47 kap.

Ett sådant småhus på en lantbruksenhet som är inrättat till bostad åt fler än två familjer räknas inte som privatbostad.

Om ägaren begär det räknas ett småhus på en lantbruksenhet inte som privatbostad, om småhuset har en storlek om minst 400 kvadratmeter och nybyggnadsår före år 1930. Med storlek avses detsamma som i 8 kap. 3 § fastighets-taxeringslagen (1979:1152). Lag (2006:1520).

10 § Frågan om en bostad ska räknas som privatbostad under ett visst kalenderår ska bestämmas på grundval av förhållandena vid årets utgång. Om bostaden överläts under året, ska i stället förhållandena på överlåtelsedagen vara avgörande. Lag (2007:1419).

22 Inkomstskattelag, 2 kap.

11 § Om det inträffar något som gör att en bostad hos samma ägare inte längre ska räknas som privatbostad, ska den ändå räknas som privatbostad under det kalenderår då ändringen sker och det följande året, om inte ägaren begär annat. Om bostaden övergår till en ny ägare under kalenderåret därefter, ska den räknas som privatbostad för den gamle ägaren under det året också, om han inte begär annat.

Första stycket tillämpas också om det, i samband med att en bostad övergår till en fysisk person genom arv, testamente, gåva eller bodelning, inträffar något som gör att bostaden inte längre ska räknas som privatbostad. Lag (2007:1419).

12 § Ingår en bostad i ett dödsbo och var den vid dödsfallet en privatbostad, ska den räknas som privatbostad till och med det tredje kalenderåret efter det kalenderår då dödsfallet inträffade, om bostaden fortfarande är av sådant slag att den kan vara en privatbostad. Lag (2007:1419).

Privatbostadsfastighet

13 § Med privatbostadsfastighet avses, under förutsättning att småhuset eller ägarlägenheten är en privatbostad,

1. småhus med mark som utgör småhusenhet,
2. småhus på annans mark, och
3. småhus med tillhörande tomtmark på lantbruksenhet, och
4. ägarlägenhetsenhet.

Med privatbostadsfastighet avses också tomtmark, om avsikten är att bygga en privatbostad på den. I fråga om tomtmarken gäller vad som sägs om privatbostad i 10–12 §§. Lag (2009:107).

Lag (2009:107) har trätt i kraft den 1 maj 2009 och tillämpas första gången vid 2010 års taxering. T.o.m. den 30 april 2009 hade 2 kap. 13 § första stycket följande lydelse.

- 13 § Med privatbostadsfastighet avses, under förutsättning att småhuset är en privatbostad,
1. småhus med mark som utgör småhusenhet,
 2. småhus på annans mark, och
 3. småhus med tillhörande tomtmark på lantbruksenhet.

Näringsfastighet

14 § Med näringsfastighet avses en fastighet som inte är en privatbostadsfastighet.

Småhus, småhusenhet, ägarlägenhet, ägarlägenhetsenhet, hyreshusenhet, industrienhet, lantbruksenhet, taxeringsenhet och taxeringsvärde

15 § Med småhus, småhusenhet, ägarlägenhet, ägarlägenhetsenhet, hyreshusenhet, industrienhet, lantbruksenhet och taxeringsenhet avses hus, fastigheter och enheter av de slag som avses i fastighetstaxeringslagen (1979:1152).

Med taxeringsvärde avses det värde som fastställs enligt fastighetstaxeringslagen. Lag (2009:107).

Lag (2009:107) har trätt i kraft den 1 maj 2009 och tillämpas första gången vid **2010 års taxering**. T.o.m. den 30 april 2009 hade 2 kap. 15 § första stycket följande lydelse.

15 § Med småhus, småhusenhet, hyreshusenhet, industrienhet, lantbruksenhet och taxeringsenhet avses hus, fastigheter och enheter av de slag som avses i fastighetstaxeringslagen (1979:1152).

Andelshus

16 § Med andelshus avses en fastighet som ägs av tre eller flera, antingen direkt eller genom ett svenskt handelsbolag, och som inrymmer eller är avsedd att inrymma bostad i skilda lägenheter åt minst tre delägare.

Privatbostadsföretag

17 § Med privatbostadsföretag avses en svensk ekonomisk förening eller ett svenskt aktiebolag vars verksamhet

1. till klart övervägande del består i att åt sina medlemmar eller delägare tillhandahålla bostäder i byggnader som ägs av föreningen eller bolaget, eller

2. uteslutande eller så gott som uteslutande består i att åt sina medlemmar eller delägare tillhandahålla garage eller någon annan för deras personliga räkning avsedd anordning i byggnader som ägs av föreningen eller bolaget.

Med privatbostadsföretag avses vid tillämpningen av 46 och 47 kap. också motsvarande utländska juridiska person som hör hemma i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet. Lag (2006:1520).

Privatbostadsrätt

18 § Med privatbostadsrätt avses en andel i ett privatbostadsföretag, om den till andelen knutna bostaden är en privatbostad.

Näringsbostadsrätt

19 § Med näringsbostadsrätt avses en sådan andel i ett privatbostadsföretag som inte är en privatbostadsrätt.

Makar och sambor

20 § Bestämmelser om makar ska tillämpas också på sambor som tidigare har varit gifta med varandra eller som har eller har haft gemensamma barn. Lag (2007:1419).

Barn

21 § Styvbarn och fosterbarn räknas som barn.

Närstående

22 § Med närstående avses

- make,
- förälder,
- mor- och farförälder,
- avkomling och avkomlings make,
- syskon, syskons make och avkomling, och
- dödsbo som den skattskyldige eller någon av de tidigare nämnda personerna är delägare i.

Styvbarn och fosterbarn räknas som avkomling.

Aktiv och passiv näringsverksamhet

23 § Med aktiv näringsverksamhet avses en näringsverksamhet i vilken den som är skattskyldig för verksamheten har arbetat i inte oväsentlig omfattning.

Annan näringsverksamhet anses som passiv näringsverksamhet. Självständig näringsverksamhet som bedrivs utomlands anses alltid som passiv näringsverksamhet.

Rörelse

24 § Med rörelse avses annan näringsverksamhet än innehav av kontanta medel, värdepapper eller liknande tillgångar. Om kontanta medel, värdepapper eller liknande tillgångar innehas som ett led i rörelsen, räknas innehavet dock till rörelsen.

Verksamhetsgren

25 § Med verksamhetsgren avses sådan del av en rörelse som lämpar sig för att avskiljas till en självständig rörelse.

Egenavgifter

26 § Bestämmelserna om egenavgifter ska tillämpas inte bara på egenavgift enligt 3 kap. socialavgiftslagen (2000:980) utan också på

- särskild löneskatt enligt 2 § lagen (1990:659) om särskild löneskatt på vissa förvärvsinkomster, och

- allmän löneavgift enligt 2 § lagen (1994:1920) om allmän löneavgift. Lag (2007:1419).

Prisbasbelopp

27 § Med prisbasbelopp avses det prisbasbelopp enligt 2 kap. 6 och 7 §§ socialförsäkringsbalken som gällde för det kalenderår då beskattningsåret gick ut. Lag (2011:1256).

Lag (2011:1256) har trätt i kraft den 1 januari 2012 och tillämpas på beskattningsår som börjar efter den 31 januari 2012. T.o.m. den 31 december 2011 hade 2 kap. 27 § följande lydelse.

27 § Med prisbasbelopp avses det prisbasbelopp enligt 2 kap. 6 och 7 §§ socialförsäkringsbalken som gällde för året före taxeringsåret. Lag (2010:1277).

2 kap. 27 § även ändrad genom lag (2010:1277) som har trätt i kraft den 1 januari 2011. I fråga om prisbasbelopp och inkomstbasbelopp för 2010 och tidigare år tillämpas 1 kap. 6 § i den upphävda lagen (1962:381) om allmän försäkring respektive 1 kap. 6 § i den upphävda lagen (1998:674) om inkomstgrundad ålderspension.

Statslåneräntan

28 § Med statslåneräntan vid en viss tidpunkt avses den statslåneränta som Riksgäldskontoret fastställt att gälla för den period under vilken tidpunkten infaller.

Fast driftställe

29 § Med fast driftställe för näringsverksamhet avses en stadigvarande plats för affärsverksamhet varifrån verksamheten helt eller delvis bedrivs.

Uttrycket fast driftställe innefattar särskilt

- plats för företagsledning,
- filial,
- kontor,
- fabrik,
- verkstad,
- gruva, olje- eller gaskälla, stenbrott eller annan plats för utvinning av naturtillgångar,
- plats för byggnads-, anläggnings- eller installationsverksamhet, och
- fastighet som är en lagertillgång i näringsverksamhet.

Om någon är verksam för en näringsverksamhet här i Sverige och har fått och regelmässigt använder fullmakt att ingå avtal för verksamhetens innehavare, anses fast driftställe också finnas här.

Fast driftställe anses däremot inte finnas i Sverige bara därför att någon bedriver affärsverksamhet här genom förmedling av mäklare, kommissionär eller någon annan oberoende representant, om detta ingår i representantens vanliga näringsverksamhet.

Sverige

30 § Med Sverige avses Sveriges land- och sjöterritorium och varje annat område utanför Sveriges territorialvatten inom vilket Sverige, i överensstämmelse med folkrättens allmänna regler och avtal med utländska stater, har rätt att utforska kontinentalsockeln och utvinna dess naturtillgångar.

Skattemässigt värde

31 § Med skattemässigt värde på lagertillgångar, pågående arbeten, kundfordringar och liknande tillgångar avses det värde som tillgången tas upp till vid beräkningen av resultatet av en näringsverksamhet.

I fråga om fastigheter ska hänsyn tas till värdeminskingsavdrag som har gjorts vid beskattningen men inte i räkenskaperna. Lag (2007:1419).

32 § Med skattemässigt värde på kapitaltillgångar avses det omkostnadsbelopp som skulle ha använts om tillgången hade avyttrats.

I fråga om näringsfastigheter gäller följande avvikelser vid beräkning av omkostnadsbeloppet. Förbättrande reparationer och underhåll som avses i 45 kap. 13 § första stycket 1 ska inte räknas som förbättringsutgift. Sådana gjorda värdeminskingsavdrag m.m. som avses i 26 kap. 2 § första stycket 1–4 och som enligt bestämmelserna i 26 kap. ska återföras vid en avyttring av fastigheten ska minska anskaffningsutgiften. Bestämmelsen i 26 kap. 5 § och 45 kap. 16 § ska inte tillämpas.

I fråga om näringsbostadsrätter gäller följande avvikelser vid beräkning av omkostnadsbeloppet. Förbättrande reparationer och underhåll som avses i 46 kap. 11 § första stycket 1 ska inte räknas som förbättringsutgift. Lag (2007:1419).

33 § Med skattemässigt värde på inventarier avses anskaffningsvärdet minskat med gjorda värdeminskingsavdrag och liknande avdrag.

Första stycket ska tillämpas på patent och andra sådana rättigheter som räknas upp i 18 kap. 1 § andra stycket 1 även om de inte förvärvats från någon annan. Lag (2007:1419).

Återföring

34 § Med återföring av ett avdrag avses att ett belopp som motsvarar ett gjort avdrag tas upp som intäkt.

Skatteavtal

35 § Med skatteavtal avses ett sådant avtal för undvikande av dubbelbeskattning på inkomst och, i förekommande fall, på förmögenhet som ingåtts av Sverige med en annan stat eller utländsk jurisdiktion, om inte annat anges eller framgår av sammanhanget. Lag (2004:985).

Artistisk och idrottslig verksamhet

36 § Med artistisk och idrottslig verksamhet avses detsamma som i lagen (1991:591) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta artister m.fl. Lag (2009:1060).

Lag (2009:1060) har trätt i kraft den 1 januari 2010 och tillämpas första gången vid 2011 års taxering.

AVD. II SKATTSKYLDIGHET

3 kap. Fysiska personer

Innehåll

1 § Detta kapitel gäller för fysiska personer.

Det finns bestämmelser om

- obegränsat skattskyldiga i 3–16 §§,
- begränsat skattskyldiga i 17–21 §§, och
- skattskyldighet för överlåtna pensioner eller andra periodiska inkomster i 22 och 23 §§.

För dödsbon finns särskilda bestämmelser i 4 kap. Lag (2013:960).

*Lag (2013:960) har trätt i kraft den 1 januari 2014 och tillämpas på **beskattningsår som börjar efter den 31 december 2013**. Ändringen av 3 kap. 1 § innebar att fjärde stycket avskaffades. T.o.m. den 31 december 2013 hade 3 kap. 1 § fjärde stycket följande lydelse.*

17 kap. 21 § finns bestämmelser om att ägare av vissa fastigheter inte är skattskyldiga för inkomst av fastigheten.

2 § Bestämmelser om skattskyldighet finns för

- delägare i svenska handelsbolag och i utlandet delägarbeskattade juridiska personer i 5 kap.,
- delägare i vissa samfälligheter i 6 kap. 6 § andra stycket, och
- delägare i utländska juridiska personer med lågbeskattade inkomster i 39 a kap. Lag (2003:1086).

Obegränsat skattskyldiga

Vilka som är obegränsat skattskyldiga

3 § Följande personer är obegränsat skattskyldiga:

1. Den som är bosatt i Sverige.
2. Den som stadigvarande vistas i Sverige.
3. Den som har väsentlig anknytning till Sverige och som tidigare har varit bosatt här.

Första stycket gäller inte sådana personer med anknytning till utländsk stats beskickning eller konsulat som enligt 17 § 2–4 är begränsat skattskyldiga.

4 § Svensk medborgare som tillhör svensk beskickning hos utländsk stat, svensk permanent delegation hos mellanstatlig organisation eller svenskt karriärkonsulat eller i övrigt ingår i beskickningens, delegationens eller konsulatets personal och som på grund av sin tjänst vistas utomlands är obegränsat skattskyldig.

Första stycket gäller på motsvarande sätt en sådan persons make och barn under 18 år, om maken eller barnet bor hos denne och är svensk medborgare.

28 *Inkomstskattelag, 3 kap.*

5 § Rektorn, generalsekreteraren, medlem av lärarkåren eller någon annan som ingår i personalen vid Europeiska universitetsinstitutet är obegränsat skattskyldig om

- artikel 12 i protokollet om Europeiska universitetsinstitutets immunitet och privilegier till konventionen den 19 april 1972 om grundandet av ett europeiskt universitetsinstitut ska tillämpas på honom,

- han vid tidpunkten för tjänstetillträdet var obegränsat skattskyldig, och
- han bara på grund av sin verksamhet i institutets tjänst vistas i en annan stat inom Europeiska unionen.

Första stycket gäller på motsvarande sätt en sådan persons make som inte utövar egen yrkesverksamhet och barn som personen har vårdnaden om och underhåller.

En sådan person som avses i första eller andra stycket ska vid tillämpning av ett skatteavtal mellan den stat där personen vistas och Sverige anses ha hemvist i Sverige. Lag (2007:1419).

6 § I artikel 13 i protokollet (nr 7) om Europeiska unionens immunitet och privilegier finns bestämmelser om var unionens tjänstemän och de andra personer som artikeln enligt protokollet ska tillämpas på, ska anses bosatta. Lag (2011:293).

7 § För att avgöra om en person som tidigare har varit bosatt i Sverige har väsentlig anknytning hit ska följande beaktas:

- om han är svensk medborgare,
- hur länge han var bosatt här,
- om han inte varaktigt är bosatt på en viss utländsk ort,
- om han vistas utomlands för studier eller av hälsoskäl,
- om han har en bostad här som är inrättad för åretruntbruk,
- om han har sin familj här,
- om han bedriver näringsverksamhet här,
- om han är ekonomiskt engagerad här genom att inneha tillgångar som, direkt eller indirekt, ger honom ett väsentligt inflytande i näringsverksamhet här,
- om han har en fastighet här, och
- liknande förhållanden.

Under fem år från den dag då en person har rest från Sverige anses han ha väsentlig anknytning hit, om han inte visar att han inte har en sådan anknytning. Detta gäller dock bara den som är svensk medborgare eller som under minst tio år har varit bosatt i Sverige eller stadigvarande vistats här. Lag (2007:1419).

Innebörden av obegränsad skattskyldighet

8 § Den som är obegränsat skattskyldig är skattskyldig för alla sina inkomster i Sverige och från utlandet.

Undantag från skattskyldighet vid vistelse utomlands

9 § En obegränsat skattskyldig person som har anställning som innebär att han vistas utomlands i minst sex månader, är inte skattskyldig för inkomst av sådan anställning till den del inkomsten beskattas i verksamhetslandet (sexmånaders-

regeln). Detta gäller dock inte om det framkommer att inkomsten beskattas i verksamhetslandet i strid med landets lagstiftning eller gällande skatteavtal.

Om vistelsen utomlands under anställningen varar i minst ett år i samma land, är den skattskyldige inte skattskyldig för inkomsten även om denna inte beskattas i verksamhetslandet, om detta beror på lagstiftning eller administrativ praxis i det landet eller annat avtal än skatteavtal (ettårsregeln). Ettårsregeln gäller dock inte för anställningar hos staten, landsting, kommuner eller församlingar inom Svenska kyrkan annat än vid tjänsteexport. Ettårsregeln gäller inte heller för uppdrag som ledamot av Europaparlamentet. Lag (2009:583).

Lag (2009:583) har trätt i kraft den 14 juli 2009 och tillämpas på ersättningar och förmåner som Europaparlamentet ger ut efter den 13 juli 2009. Äldre lydelse av bestämmelsen tillämpas fortfarande för de ledamöter som omfattas av det nationella systemet för ledamotsarvode, övergångsersättning, pension och efterlevandepension som gällde före ikraftträdandet. Ändringen av 3 kap. 9 § innebar att andra stycket tredje meningen tillkom.

10 § Kortare avbrott för semester, tjänsteuppdrag eller liknande som inte infaller i början eller slutet av anställningen utomlands räknas in i den tid för vistelse som anges i 9 §. Uppehåll i Sverige för sådana ändamål får inte vara längre än att de motsvarar sex dagar för varje hel månad som anställningen varar eller 72 dagar under ett och samma anställningsår.

11 § Sexmånadersregeln och ettårsregeln gäller inte för anställning ombord på svenskt, danskt eller norskt luftfartyg.

12 § Sexmånadersregeln och ettårsregeln gäller inte heller för anställning ombord på fartyg.

Den som har anställning ombord på ett utländskt fartyg som huvudsakligen går i oceanfart är inte skattskyldig för inkomst av anställningen om

- vistelsen utomlands varar i minst 183 dagar sammanlagt under en tolv-månadersperiod, och
- arbetsgivaren hör hemma i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.

Med oceanfart avses

- fart i utomeuropeiska farvatten med undantag för fart på orter vid Medelhavet och Svarta havet, på Nordafrikas västkust norr om 22 grader nordlig bredd, på Kanarieöarna och på ön Madeira, och

- fart i europeiska farvatten norr eller väster om linjen Trondheimsfjorden – Shetlands nordspets, därifrån västerut till 11 grader västlig bredd, längs denna longitud till 48 grader nordlig bredd. Lag (2005:898).

13 § Om den skattskyldige när han började anställningen utomlands på goda grunder kunde anta att han på grund av bestämmelserna i 9 § eller 12 § andra stycket inte skulle vara skattskyldig för inkomsten av anställningen men det under anställningstiden inträffar sådana ändrade förhållanden som medför att förutsättningar för undantag från skattskyldighet inte finns, ska han ändå inte vara skattskyldig om de ändrade förhållandena beror på omständigheter som han inte kunnat råda över och en beskattning skulle framstå som uppenbart oskälig. Lag (2007:1419).

30 Inkomstskattelag, 3 kap.

14 § [3 kap. 14 § samt rubriken närmast före har upphört att gälla genom lag (2004:654) som har trätt i kraft den 1 januari 2007 och tillämpas första gången vid 2008 års taxering.]

Undantag från skattskyldighet för utländsk honorärkonsul

15 § En utländsk honorärkonsul är inte skattskyldig för inkomst av sin tjänst hos den utländska staten. Detta gäller oavsett om han är svensk eller utländsk medborgare.

Undantag från skattskyldighet för medlemmar av kungahuset

16 § Medlemmar av kungahuset är inte skattskyldiga för anslag som anvisas av staten.

Begränsat skattskyldiga

Vilka som är begränsat skattskyldiga

17 § Följande personer är begränsat skattskyldiga:

1. Den som inte är obegränsat skattskyldig.
2. Den som tillhör en utländsk stats beskickning eller karriärkonsulat i Sverige eller i övrigt ingår i beskickningens eller konsulatets personal. Detta gäller dock bara den som inte är svensk medborgare och var begränsat skattskyldig när han kom att tillhöra beskickningen eller konsulatet eller dess personal.
3. Make och barn under 18 år till en sådan person som avses i 2, om maken eller barnet bor hos denne och inte är svensk medborgare.
4. Den som är personlig tjänare hos en sådan person som avses i 2, om han bor hos denne och inte är svensk medborgare.

Innebörden av begränsad skattskyldighet

18 § Den som är begränsat skattskyldig är skattskyldig i

1. inkomstslaget tjänst för inkomster som anges i 5 § lagen (1991:586) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta med undantag för inkomster som anges i 6 § 1, 4 och 5 den lagen, om en begäran har gjorts enligt 4 § den lagen,
2. inkomstslaget tjänst eller näringsverksamhet för inkomster som anges i 7 § första stycket lagen (1991:591) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta artister m.fl., om Skatteverket har meddelat beslut enligt 5 a § tredje stycket den lagen,
3. inkomstslaget näringsverksamhet för inkomst från ett fast driftställe eller en fastighet i Sverige,
4. inkomstslaget näringsverksamhet för återförda avdrag på grund av att en näringsbostadsrätt som innefattar nyttjanderätt till ett hus eller en del av ett hus i Sverige avyttras eller blir privatbostadsrätt,
5. inkomstslaget näringsverksamhet för återförda avdrag för egenavgifter,
6. inkomstslaget näringsverksamhet för återförda avdrag för periodiseringsfond och expansionsfond,

7. inkomstslaget näringsverksamhet för schablonintäkt enligt 30 kap. 6 a §,
8. inkomstslaget näringsverksamhet för uttag eller utbetalning från ett skogskonto eller skogsskadekonto som avses i 21 kap.,
9. inkomstslaget kapital för ett positivt räntefördelningsbelopp som avser ett fast driftställe, en näringsfastighet i Sverige eller artistisk eller idrottslig verksamhet i Sverige,
10. inkomstslaget kapital för löpande inkomster av en privatbostadsfastighet eller en privatbostadsrätt i Sverige,
11. inkomstslaget kapital för kapitalvinst på en fastighet i Sverige eller på en privat- eller näringsbostadsrätt som innefattar nyttjanderätt till ett hus eller en del av ett hus i Sverige,
12. inkomstslaget kapital för återfört uppskovsbelopp samt schablonintäkt enligt 47 kap.,
13. inkomstslaget näringsverksamhet eller kapital för utdelning på andelar i svenska ekonomiska föreningar, och
14. inkomstslaget kapital för återfört investeraravdrag enligt 43 kap.

Ersättning i form av sådan royalty eller periodvis utgående avgift för att materiella eller immateriella tillgångar utnyttjas som ska räknas till inkomstslaget näringsverksamhet ska anses som inkomst från ett fast driftställe i Sverige, om ersättningen kommer från en näringsverksamhet med ett fast driftställe här.

Skattskyldighet för inkomster som avses i första stycket 13 gäller inte för sådana begränsat skattskyldiga personer som avses i 17 § 2–4. Lag (2013:771).

Lag (2013:771) har trätt i kraft den 1 december 2013 och tillämpas på förvärv av andelar som sker efter den 30 november 2013. Ändringen av 3 kap. 18 § innebar att en ny punkt 14 infördes.

*3 kap. 18 § även ändrad genom lag (2009:1060) som har trätt i kraft den 1 januari 2010 och tillämpas första gången vid **2011 års taxering**. T.o.m. den 31 december 2009 hade 3 kap. 18 § följande lydelse.*

18 § Den som är begränsat skattskyldig är skattskyldig i

1. inkomstslaget tjänst för inkomster som anges i 5 § lagen (1991:586) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta med undantag för inkomster som anges i 6 § 1, 4 och 5 den lagen, om en begäran har gjorts enligt 4 § den lagen,
2. inkomstslaget näringsverksamhet för inkomst från ett fast driftställe eller en fastighet i Sverige,
3. inkomstslaget näringsverksamhet för återförda avdrag på grund av att en näringsbostadsrätt som innefattar nyttjanderätt till ett hus eller en del av ett hus i Sverige avyttras eller blir privatbostadsrätt,
4. inkomstslaget näringsverksamhet för återförda avdrag för egenavgifter,
5. inkomstslaget näringsverksamhet för uttag eller utbetalning från ett skogskonto eller skogsskadekonto som avses i 21 kap.,
6. inkomstslaget kapital för ett positivt räntefördelningsbelopp som avser ett fast driftställe eller en näringsfastighet i Sverige,
7. inkomstslaget kapital för löpande inkomster av en privatbostadsfastighet eller en privatbostadsrätt i Sverige,
8. inkomstslaget kapital för kapitalvinst på en fastighet i Sverige eller på en privat- eller näringsbostadsrätt som innefattar nyttjanderätt till ett hus eller en del av ett hus i Sverige,
9. inkomstslaget kapital för återfört uppskovsbelopp samt schablonintäkt enligt 47 kap., och
10. inkomstslaget näringsverksamhet eller kapital för utdelning på andelar i svenska ekonomiska föreningar.

32 Inkomstskattelag, 3 kap.

Ersättning i form av sådan royalty eller periodvis utgående avgift för att materiella eller immateriella tillgångar utnyttjas som ska räknas till inkomstslaget näringsverksamhet ska anses som inkomst från ett fast driftställe i Sverige, om ersättningen kommer från en näringsverksamhet med ett fast driftställe här.

Skattskyldighet för inkomster som avses i första stycket 10 gäller inte för sådana begränsat skattskyldiga personer som avses i 17 § 2–4. Lag (2008:1066).

3 kap. 18 § även ändrad genom lag (2008:1066) som har trätt i kraft den 1 januari 2009 och tillämpas på överföringar av skogskonton och skogsskadekonton som görs efter den 31 december 2008. T.o.m. den 31 december 2008 hade 3 kap. 18 § följande lydelse.

18 § Den som är begränsat skattskyldig är skattskyldig i

1. inkomstslaget tjänst för inkomster som anges i 5 § lagen (1991:586) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta med undantag för inkomster som anges i 6 § 1, 4 och 5 den lagen, om en begäran har gjorts enligt 4 § den lagen,

2. inkomstslaget näringsverksamhet för inkomst från ett fast driftställe eller en fastighet i Sverige,

3. inkomstslaget näringsverksamhet för återförda avdrag på grund av att en näringsbostadsrätt som innefattar nyttjanderätt till ett hus eller en del av ett hus i Sverige avyttras eller blir privatbostadsrätt,

4. inkomstslaget näringsverksamhet för återförda avdrag för egenavgifter,

5. inkomstslaget kapital för ett positivt räntefördelningsbelopp som avser ett fast driftställe eller en näringsfastighet i Sverige,

6. inkomstslaget kapital för löpande inkomster av en privatbostadsfastighet eller en privatbostadsrätt i Sverige,

7. inkomstslaget kapital för kapitalvinst på en fastighet i Sverige eller på en privat- eller näringsbostadsrätt som innefattar nyttjanderätt till ett hus eller en del av ett hus i Sverige,

8. inkomstslaget kapital för återfört uppskovsbelopp samt schablonintäkt enligt 47 kap., och

9. inkomstslaget näringsverksamhet eller kapital för utdelning på andelar i svenska ekonomiska föreningar.

Ersättning i form av sådan royalty eller periodvis utgående avgift för att materiella eller immateriella tillgångar utnyttjas som ska räknas till inkomstslaget näringsverksamhet ska anses som inkomst från ett fast driftställe i Sverige, om ersättningen kommer från en näringsverksamhet med ett fast driftställe här.

Skattskyldighet för inkomster som avses i första stycket 9 gäller inte för sådana begränsat skattskyldiga personer som avses i 17 § 2–4. Lag (2007:1419).

3 kap. 18 § även ändrad genom lag (2007:1419) som har trätt i kraft den 1 januari 2008 och tillämpas första gången vid 2009 års taxering. T.o.m. den 31 december 2007 hade 3 kap. 18 § första stycket 8 följande lydelse.

8. inkomstslaget kapital för återfört uppskovsbelopp enligt 47 kap., och

19 § Den som är begränsat skattskyldig är skattskyldig för kapitalvinst på sådana tillgångar och förpliktelser som avses i andra stycket, om han vid något tillfälle under det kalenderår då avyttringen sker eller under de föregående tio kalenderåren har varit bosatt i Sverige eller stadigvarande vistats här. Skattskyldigheten gäller oavsett i vilket inkomstslag kapitalvinsten ska tas upp. Skattskyldigheten gäller också belopp som motsvarar en kapitalvinst och som enligt 51 kap. 3 och 4 §§ ska tas upp i inkomstslaget näringsverksamhet.

Skattskyldigheten enligt första stycket omfattar delägarrätter enligt 48 kap. 2 §, andelar i svenska handelsbolag och i utlandet delägarbeskattade juridiska personer. Skattskyldigheten omfattar dock inte

1. andelar i värdepappersfonder och specialfonder, eller

2. delägarrätter som förvaras på ett investeringssparkonto, förutom tillgångar som avses i 42 kap. 38 §.

Undantaget från skattskyldighet i andra stycket 2 gäller inte kapitalvinster på andra delägarrätter än andelar i värdepappersfonder eller specialfonder som anses ha avyttrats enligt 44 kap. 8 a §.

Vid tillämpningen av denna paragraf gäller att

1. delägarrätter som getts ut av ett utländskt företag eller andelar i en i utlandet delägarbeskattad juridisk person bara omfattas om de förvärvats under tiden som den skattskyldige har varit obegränsat skattskyldig i Sverige, och

2. delägarrätter och andelar som har ersatt delägarrätter eller andelar som avses i 1 ska anses förvärvade vid samma tidpunkt som det ursprungliga förvärvet.

Vad som sägs i fjärde stycket tillämpas inte i fråga om delägarrätter som getts ut av ett utländskt företag eller andelar i en i utlandet delägarbeskattad juridisk person som har ersatt svenska delägarrätter och andelar i svenska handelsbolag. Lag (2013:569).

19 a § Skattskyldigheten enligt 19 § första stycket gäller också kapitalvinst på avyttrade andelar som ska tas upp som intäkt enligt 48 a kap. 11 §.

Första stycket gäller bara om den skattskyldige vid något tillfälle under det kalenderår då kapitalvinsten ska tas upp som intäkt eller under de föregående tio kalenderåren har varit bosatt i Sverige eller stadigvarande vistats här. Lag (2009:1229).

Lag (2009:1229) har trätt i kraft den 1 januari 2010 och tillämpas första gången vid 2011 års taxering. Det som sägs om kapitalvinst i 3 kap. 19 a § gäller också sådant uppskovsbelopp som avses i punkt 2 i övergångsbestämmelserna till lagen (2002:1143) om ändring i inkomstskattelagen (1999:1229).

20 § En kapitalförlust och ett negativt räntefördelningsbelopp ska dras av, om den som är begränsat skattskyldig skulle ha varit skattskyldig för en motsvarande kapitalvinst respektive ett positivt räntefördelningsbelopp. Lag (2007:1419).

Skattskyldighet enligt andra lagar

21 § Bestämmelser om ytterligare skattskyldighet finns i

- lagen (1991:586) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta,
- lagen (1991:591) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta artister m.fl., och
- kpongskattelagen (1970:624).

Skattskyldighet för överlåtna pensioner och periodiska inkomster

22 § Om en make överlåter en pensionsförsäkring eller en rätt enligt pensions-sparavtal genom bodelning under äktenskapet utan att det pågår något mål om äktenskapsskillnad, är han – i stället för förvärvaren – skattskyldig under hela sin livstid för de pensionsbelopp som faller ut. Detta gäller dock inte om överlåtaren

34 *Inkomstskattelag, 3, 4 och 5 kap.*

skulle ha haft rätt till avdrag för periodiskt understöd till förvärvaren om han hade lämnat sådant.

23 § Om någon överlåter sin rätt till periodiskt understöd eller liknande periodisk inkomst, är överlåtaren – i stället för förvärvaren – skattskyldig för utfallande belopp. Detta gäller dock inte till den del överlåtaren skulle ha haft rätt till avdrag för beloppet antingen såsom utgift för att förvärva och bibehålla inkomster eller såsom periodiskt understöd, om han hade betalat ut det.

Om överlåtaren är ett svenskt handelsbolag gäller första stycket för delägarna i handelsbolaget.

4 kap. Dödsbon

Dödsåret

1 § Ett dödsbo är skattskyldigt för den dödes och dödsboets inkomster.

Det som skulle ha gällt för den döde enligt denna lag tillämpas under dödsåret för dödsboet, om det inte finns särskilda bestämmelser för dödsbon.

Senare beskattningsår

2 § För ett dödsbo efter en person som vid sin död var obegränsat skattskyldig tillämpas för senare beskattningsår än dödsåret de bestämmelser som gäller för obegränsat skattskyldiga fysiska personer, om det inte finns särskilda bestämmelser för dödsbon.

3 § För ett dödsbo efter en person som vid sin död var begränsat skattskyldig tillämpas för senare beskattningsår än dödsåret de bestämmelser som gäller för utländska bolag.

5 kap. Svenska handelsbolag, europeiska ekonomiska intressegrupperingar och i utlandet delägarbeskattade juridiska personer

1 § Svenska handelsbolag är inte själva skattskyldiga för sina inkomster. Inkomsterna ska i stället beskattas hos delägarna. Lag (2007:1419).

2 § Att det som sägs i 1 § gäller också i fråga om europeiska ekonomiska intressegrupperingar framgår av artikel 40 i rådets förordning (EEG) nr 2137/85 av den 25 juli 1985 om europeiska ekonomiska intressegrupperingar (EEIG).

Vad som i övrigt sägs i denna lag om svenska handelsbolag samt om delägare och andelar i dem, gäller vid beskattningen också i fråga om europeiska ekonomiska intressegrupperingar samt för delägare respektive andelar i dem.

2 a § Obegränsat skattskyldiga delägare i en i utlandet delägarbeskattad juridisk person är skattskyldiga för personens inkomster. Med en *i utlandet delägarbeskattad juridisk person* avses en utländsk juridisk person vars inkomster beskattas hos delägare i den utländska stat där personen hör hemma. Lag (2003:1086).

3 § Varje delägare i ett svenskt handelsbolag och varje obegränsat skattskyldig delägare i en i utlandet delägarbeskattad juridisk person ska beskattas för så stort belopp som motsvarar hans andel av handelsbolagets eller den juridiska personens inkomst, oavsett om beloppet tas ut ur företaget eller ej.

När det gäller delägarnas skattskyldighet tillämpas

- 3 kap. för fysiska personer,
- 4 kap. för dödsbon, och
- 6 kap. för juridiska personer. Lag (2007:1419).

6 kap. Juridiska personer

Innehåll

1 § Detta kapitel gäller för juridiska personer. Bestämmelserna i 6 § andra stycket gäller också för fysiska personer.

Det finns bestämmelser om

- obegränsat skattskyldiga i 3–6 §§,
- begränsat skattskyldiga i 7–18 §§, och
- skattskyldighet för överlåtna periodiska inkomster i 19 §.

I 6 a kap. finns bestämmelser om undantag från skattskyldighet för vissa ersättningar i form av royalty och avgift. I 7 kap. finns bestämmelser om undantag från skattskyldighet för vissa stiftelser, ideella föreningar, registrerade trosamfund och andra juridiska personer. Lag (2004:614).

2 § Bestämmelser om skattskyldighet finns för

- delägare i svenska handelsbolag och i utlandet delägarbeskattade juridiska personer i 5 kap.,
- delägare i vissa samfälligheter i 6 § andra stycket, och
- delägare i utländska juridiska personer med lågbeskattade inkomster i 39 a kap. Lag (2003:1086).

Obegränsat skattskyldiga

Vilka som är obegränsat skattskyldiga

3 § Juridiska personer är obegränsat skattskyldiga om de på grund av sin registrering eller, om registrering inte har skett, platsen för styrelsens säte eller någon annan sådan omständighet är att anse som svenska juridiska personer.

Innebörden av obegränsad skattskyldighet

4 § Den som är obegränsat skattskyldig är skattskyldig för alla sina inkomster i Sverige och från utlandet.

36 Inkomstskattelag, 6 kap.

Svenska värdepappersfonder och specialfonder

5 § Svenska värdepappersfonder och specialfonder är inte skattskyldiga för inkomst av tillgångar som ingår i fonden. Lag (2013:569).

Samfälligheter

6 § Svenska juridiska personer som har bildats enligt en författning eller på liknande sätt för att förvalta en sådan marksamfällighet eller regleringssamfällighet som är en särskild taxeringsenhet, är skattskyldiga för samfällighetens inkomster enligt 4 §.

Svenska juridiska personer som har bildats enligt en författning eller på liknande sätt för att förvalta andra samfälligheter än sådana som avses i första stycket, är inte själva skattskyldiga. Intäktsposterna och kostnadsposterna fördelas i stället på delägarna i samfälligheten med belopp som för varje delägare motsvarar hans andel. Lag (2000:1341).

Begränsat skattskyldiga

Vilka som är begränsat skattskyldiga

7 § Utländska juridiska personer är begränsat skattskyldiga.

8 § Med *utländsk juridisk person* avses en utländsk association om, enligt lagstiftningen i den stat där associationen hör hemma,

1. den kan förvärva rättigheter och åta sig skyldigheter,
2. den kan föra talan inför domstolar och andra myndigheter, och
3. enskilda delägare inte fritt kan förfoga över associationens förmögenhetsmassa.

Även om villkoren enligt första stycket inte är uppfyllda ska bestämmelserna om utländska juridiska personer tillämpas också på utländska associationer som

1. bedriver verksamhet avseende skadeförsäkring genom en sådan generalrepresentation som avses i 1 kap. 12 § lagen (1998:293) om utländska försäkringsgivares och tjänstepensionsinstituts verksamhet i Sverige, eller
2. bedriver tjänstepensionsverksamhet i Sverige enligt samma lag som avses i 1. Lag (2008:134).

9 § Bestämmelserna om utländska bolag ska tillämpas också på utländska stater och utländska menigheter.

I 4 kap. 3 § finns bestämmelser om att de bestämmelser som gäller för utländska bolag ska tillämpas på vissa dödsbon. Lag (2007:1419).

10 § [6 kap. 10 § har upphört att gälla genom lag (2003:1086) som har trätt i kraft den 1 januari 2004 och tillämpas på beskattningsår som börjar efter utgången av år 2003.]

10 a § Utländska värdepappersfonder och specialfonder är begränsat skattskyldiga. Lag (2013:569).

Innebörden av begränsad skattskyldighet

11 § Den som är begränsat skattskyldig är skattskyldig för

1. inkomst från ett fast driftställe eller en fastighet i Sverige,
2. inkomst på grund av att en näringsbostadsrätt som innefattar nyttjanderätt till ett hus eller en del av ett hus i Sverige avyttras,
3. inkomst i form av utdelning på andelar i svenska ekonomiska föreningar,
4. inkomster som anges i 7 § första stycket lagen (1991:591) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta artister m.fl., om Skatteverket har meddelat beslut enligt 5 a § tredje stycket den lagen,
5. återförda avdrag för periodiseringsfond, och
6. återfört uppskovsbelopp samt schablonintäkt enligt 47 kap.

Ersättning i form av royalty eller periodvis utgående avgift för att materiella eller immateriella tillgångar utnyttjas ska anses som inkomst från ett fast driftställe i Sverige, om ersättningen kommer från en näringsverksamhet med ett fast driftställe här.

En kapitalförlust ska dras av, om den som är begränsat skattskyldig skulle ha varit skattskyldig för en motsvarande kapitalvinst. Lag (2009:1409).

Lag (2009:1409) har trätt i kraft den 1 januari 2010 och tillämpas första gången vid 2011 års taxering. T.o.m. den 31 december 2009 hade 6 kap. 11 § första stycket följande lydelse.

11 § Den som är begränsat skattskyldig är skattskyldig för

1. inkomst från ett fast driftställe eller en fastighet i Sverige,
2. inkomst på grund av att en näringsbostadsrätt som innefattar nyttjanderätt till ett hus eller en del av ett hus i Sverige avyttras, och
3. inkomst i form av utdelning på andelar i svenska ekonomiska föreningar.

12 § Utländska juridiska personer är inte skattskyldiga för den del av inkomsterna enligt 11 § som delägarna i den juridiska personen är skattskyldiga för enligt 5 kap. 2 a § eller 39 a kap. 13 §. Lag (2003:1086).

Utländska värdepappersfonder och specialfonder

13 § Utländska värdepappersfonder och specialfonder är inte skattskyldiga för inkomst av tillgångar som ingår i fonden. Lag (2013:569).

14–16 §§ [6 kap. 13–16 §§ har upphört att gälla genom lag (2003:1086) som har trätt i kraft den 1 januari 2004 och tillämpas på beskattningsår som börjar efter utgången av år 2003.]

16 a § [6 kap. 16 a § har upphört att gälla genom lag (2011:1271) som har trätt i kraft den 1 januari 2012 och tillämpas första gången vid 2013 års taxering.]

T.o.m. den 31 december 2011 hade 6 kap. 16 a § följande lydelse.

16 a § Utländska investeringsfonder är skattskyldiga för inkomst av

- fastighet i Sverige, och
- tillgångar som är hänförliga till det fasta driftstället i Sverige och som ingår i fonden. Lag (2004:66).

38 *Inkomstskattelag, 6 och 6 a kap.*

Dispens för utländsk stats fastighetsinkomst

17 § Regeringen får befria en utländsk stat från skattskyldighet för inkomst av en fastighet som är avsedd för den utländska statens beskickning eller konsulat i Sverige. Detta gäller dock bara om den utländska staten åtar sig att medge motsvarande befrielse.

Skattskyldighet enligt andra lagar

18 § Bestämmelser om ytterligare skattskyldighet finns i

- lagen (1991:591) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta artister m.fl., och
- kupongskattelagen (1970:624).

Skattskyldighet för överlåtna periodiska inkomster

19 § Bestämmelserna i 3 kap. 23 § om skattskyldighet vid överlåtelse av rätt till periodiskt understöd eller liknande periodisk inkomst gäller också för juridiska personer.

6 a kap. Undantag från skattskyldighet för vissa ersättningar i form av royalty och avgift

Innehåll

1 § Detta kapitel gäller för vissa juridiska personer som får ersättning i form av royalty eller periodvis utgående avgift för att materiella eller immateriella tillgångar utnyttjas. Lag (2004:614).

Huvudregel

2 § Bestämmelsen i 6 kap. 11 § andra stycket tillämpas inte om de villkor som anges i 3–6 §§ är uppfyllda. Lag (2004:614).

Villkor

Betalaren

3 § Betalaren av ersättningen ska vara en sådan juridisk person som anges i bilaga 6 a.1, och vara

- obegränsat skattskyldig, eller
- begränsat skattskyldig samt bedriva näringsverksamhet från ett fast driftställe här. Lag (2007:1419).

Mottagaren

4 § Mottagaren av ersättningen ska vara en sådan juridisk person som anges i bilaga 6 a.1, samt

1. enligt skattelagstiftningen i en medlemsstat i Europeiska unionen (EU) anses höra hemma där och inte enligt ett skatteavtal ha hemvist utanför EU,
2. utan rätt till undantag vara skyldig att betala någon av de skatter som anges i bilaga 6 a.2, eller en motsvarande eller i huvudsak likartad skatt som införts efter den 26 juni 2003, och
3. ta emot ersättningen för egen del. Lag (2007:1419).

5 § Bestämmelserna i detta kapitel gäller inte om mottagaren av ersättningen har ett fast driftställe utanför Europeiska unionen och den rättighet eller tillgång som ersättningen avser faktiskt hänför sig till det fasta driftstället. Lag (2004:614).

Intressegemenskap

6 § Betalaren och mottagaren av ersättningen ska ha intressegemenskap.

Med intressegemenskap enligt första stycket avses att

1. ett av företagen innehar minst 25 procent av kapitalet i det andra företaget, eller
2. minst 25 procent av kapitalet i båda företagen innehas av ett annat företag som hör hemma i en stat som är medlem i Europeiska unionen. Lag (2007:1419).

Oriktig prissättning

7 § Om ersättningen är högre än vad som skulle ha avtalats mellan sinsemellan oberoende parter, tillämpas bestämmelserna i detta kapitel bara på det belopp som hade betalats om företagen inte hade haft intressegemenskap. Lag (2004:614).

7 kap. Vissa stiftelser, ideella föreningar, registrerade trossamfund och andra juridiska personer

Innehåll

1 § I detta kapitel finns bestämmelser om undantag från skattskyldighet för

- staten, kommuner och pensionsstiftelser i 2 §,
- stiftelser, ideella föreningar och registrerade trossamfund i 3–11 §§,
- vissa andra juridiska personer i 15–20 §§, och
- ägare av vissa fastigheter i 21 §.

Vad som sägs om ett registrerat trossamfund gäller även för självständiga organisatoriska delar av ett sådant samfund.

I fråga om begränsat skattskyldiga gäller bestämmelserna de inkomster som de är skattskyldiga för enligt 6 kap. Lag (2013:960).

40 Inkomstskattelag, 7 kap.

Lag (2013:960) har trätt i kraft den 1 januari 2014 och tillämpas på **beskattningsår som börjar efter den 31 december 2013**. T.o.m. den 31 december 2013 hade 7 kap. 1 § följande lydelse.

1 § I detta kapitel finns bestämmelser om undantag från skattskyldighet för

- staten, kommuner och pensionsstiftelser i 2 §,
- stiftelser i 3–6 §§,
- ideella föreningar i 7–13 §§,
- registrerade trossamfund i 14 §,
- vissa andra juridiska personer i 15–20 §§, och
- ägare av vissa fastigheter i 21 §.

I fråga om begränsat skattskyldiga gäller bestämmelserna de inkomster som de är skattskyldiga för enligt 3 eller 6 kap.

Helt undantagna juridiska personer

2 § Helt undantagna från skattskyldighet är

1. staten,
2. landsting, kommuner och kommunalförbund,
3. pensionsstiftelser enligt lagen (1967:531) om tryggnad av pensionsutfästelse m.m., och
4. samordningsförbund enligt 4 § lagen (2003:1210) om finansiell samordning av rehabiliteringsinsatser.

I lagen (1990:661) om avkastningsskatt på pensionsmedel finns bestämmelser om avkastningsskatt för pensionsstiftelser. Lag (2004:790).

Stiftelser, ideella föreningar och registrerade trossamfund

Skattskyldighet

3 § Stiftelser som uppfyller ändamåls-, verksamhets- och fullföljdskraven i 4–6 §§ samt ideella föreningar och registrerade trossamfund som förutom dessa krav även uppfyller öppenhetskravet i 10 § är, med undantag för kapitalvinster och kapitalförluster, skattskyldiga bara för inkomst av sådan näringsverksamhet som avses i 13 kap. 1 §.

Föreningar och trossamfund som uppfyller kraven i 4–6 och 10 §§ är dock inte skattskyldiga för

1. sådan inkomst som kommer från en självständig näringsverksamhet eller en särskild förvaltningsenhet som avser fastighet, om inkomsten till huvudsaklig del kommer från

– verksamhet som är ett direkt led i främjandet av sådana ändamål som avses i 4 § eller som har annan naturlig anknytning till sådana ändamål, eller

– verksamhet som av hävd utnyttjats som finansieringskälla för ideellt arbete, eller

2. inkomst från innehav av en fastighet som tillhör föreningen eller trossamfundet och som används i verksamheten på sådant sätt som anges i 3 kap. 4 § fastighetstaxeringslagen (1979:1152). Lag (2013:960).

7 kap. 3 § har upphört att gälla genom lag (2013:960) som har trätt i kraft den 1 januari 2014 och tillämpas på beskattningsår som börjar efter utgången av år 2013. Genom lag (2013:960) har också en ny 7 kap. 3 § införts. T.o.m. den 31 december 2013 hade 7 kap. 3 § följande lydelse.

- 3 § En stiftelse är skattskyldig bara för inkomst av sådan näringsverksamhet som avses i 13 kap. 1 §, om stiftelsen uppfyller
- ändamålskravet i 4 §,
 - verksamhetskravet i 5 §, och
 - fullföljdskravet i 6 §.
- En stiftelse som uppfyller kraven i första stycket är dock inte skattskyldig för kapitalvinster och kapitalförluster.
- Särskilda bestämmelser om pensionsstiftelser finns i 2 § och om vissa andra stiftelser i 15–18 §§.

Ändamålskravet

4 § Stiftelsen, den ideella föreningen eller det registrerade trossamfundet ska ha ett eller flera allmännyttiga ändamål. Med allmännyttigt ändamål avses ett ändamål som främjar

- idrott,
- kultur,
- miljövard,
- omsorg om barn och ungdom,
- politisk verksamhet,
- religiös verksamhet,
- sjukvård,
- social hjälpverksamhet,
- Sveriges försvar och krisberedskap i samverkan med myndighet,
- utbildning,
- vetenskaplig forskning, eller
- en annan likvärdig verksamhet.

Stiftelsens ändamål får inte vara begränsat till vissa familjer eller bestämda personer. Föreningens eller trossamfundets ändamål får inte vara begränsat till vissa familjers, medlemmars eller andra bestämda personers ekonomiska intressen. Lag (2013:960).

7 kap. 4 § har upphört att gälla genom lag (2013:960) som har trätt i kraft den 1 januari 2014 och tillämpas på beskattningsår som börjar efter utgången av år 2013. Genom lag (2013:960) har också en ny 7 kap. 4 § införts. Bestämmelserna i 22 kap. 5 § om beskattning vid uttag ur näringsverksamhet ska inte tillämpas om en stiftelse vid ikraftträdandet blir skattskyldig enligt bestämmelserna i 7 kap. till följd av den nya bestämmelsen i 7 kap. 4 §. T.o.m. den 31 december 2013 hade 7 kap. 4 § följande lydelse.

- 4 § Stiftelsen ska ha till huvudsakligt ändamål att
1. främja vård och uppfostran av barn,
 2. lämna bidrag för undervisning eller utbildning,
 3. bedriva hjälpverksamhet bland behövande,
 4. främja vetenskaplig forskning,
 5. främja nordiskt samarbete, eller
 6. stärka Sveriges försvar under samverkan med militär eller annan myndighet.

42 Inkomstskattelag, 7 kap.

Ändamålen får inte vara begränsade till vissa familjer eller bestämda personer. Lag (2007:1419).

Verksamhetskravet

5 § Stiftelsen, den ideella föreningen eller det registrerade trossamfundet ska under beskattningsåret i skälig omfattning använda sina intäkter för ett eller flera allmännyttiga ändamål enligt 4 §. Hänsyn får även tas till hur intäkterna sammantaget har använts under en period av flera beskattningsår.

Fullföljdskravet är uppfyllt även om stiftelsen, föreningen eller trossamfundet under beskattningsåret inte har använt sina intäkter i tillräcklig omfattning, om detta förhållande kan antas vara tillfälligt. Vid denna bedömning ska hänsyn tas till om kravet har uppfyllts de föregående beskattningsåren samt förutsättningarna för att det kommer att uppfyllas under det närmast följande beskattningsåret. Lag (2013:960).

7 kap. 5 § har upphört att gälla genom lag (2013:960) som har trätt i kraft den 1 januari 2014 och tillämpas på beskattningsår som börjar efter utgången av år 2013. Genom lag (2013:960) har också en ny 7 kap. 5 § införts. T.o.m. den 31 december 2013 hade 7 kap. 5 § följande lydelse.

5 § Stiftelsen ska i den verksamhet som bedrivs uteslutande eller så gott som uteslutande tillgodose sådant ändamål som anges i 4 §. Lag (2007:1419).

Fullföljdskravet

6 § Stiftelsen, den ideella föreningen eller det registrerade trossamfundet ska under beskattningsåret i skälig omfattning använda sina intäkter för ett eller flera allmännyttiga ändamål enligt 4 §. Hänsyn får även tas till hur intäkterna sammantaget har använts under en period av flera beskattningsår.

Fullföljdskravet är uppfyllt även om stiftelsen, föreningen eller trossamfundet under beskattningsåret inte har använt sina intäkter i tillräcklig omfattning, om detta förhållande kan antas vara tillfälligt. Vid denna bedömning ska hänsyn tas till om kravet har uppfyllts de föregående beskattningsåren samt förutsättningarna för att det kommer att uppfyllas under det närmast följande beskattningsåret. Lag (2013:960).

7 kap. 6 § har upphört att gälla genom lag (2013:960) som har trätt i kraft den 1 januari 2014 och tillämpas på beskattningsår som börjar efter utgången av år 2013. Genom lag (2013:960) har också en ny 7 kap. 6 § införts. T.o.m. den 31 december 2013 hade 7 kap. 6 § följande lydelse.

6 § Stiftelsen ska, sett över en period av flera år, bedriva en verksamhet som skäligen motsvarar avkastningen av stiftelsens tillgångar.

Vid beräkningen av avkastningen av stiftelsens tillgångar ska schablonintäkt enligt 42 kap. 43 § inte ingå. Lag (2011:1271).

7 kap. 6 § även ändrad genom lag (2011:1271) som har trätt i kraft den 1 januari 2012 och tillämpas första gången vid 2013 års taxering. Ändringen av 7 kap. 6 § innebar att ett nytt andra stycke infördes.

7 § Vid bedömningen av om fullföljdskravet är uppfyllt ska sådana intäkter beaktas som enligt 3 § inte ska tas upp till beskattning, dock med undantag för schablon-intäkter enligt 42 kap. 43 § och kapitalvinster. Även följande intäkter ska beaktas, om intäkterna inte ska tas upp till beskattning enligt denna lag:

1. Medlemsavgifter och andra avgifter för deltagande i den allmännyttiga verksamheten.

2. Stöd eller bidrag.

3. Förvärv genom testamente eller gåva.

Intäkter som avses i första stycket 2 och 3 ska dock beaktas bara om det framgår av omständigheterna att avsikten är att de ska användas direkt för verksamheten.

Intäkter som avses i första stycket ska minskas med kostnader för att förvärva och bibehålla dessa intäkter. Lag (2013:960).

7 kap. 7 § har upphört att gälla genom lag (2013:960) som har trätt i kraft den 1 januari 2014 och tillämpas på beskattningsår som börjar efter utgången av år 2013. Genom lag (2013:960) har också en ny 7 kap. 7 § införts. T.o.m. den 31 december 2013 hade 7 kap. 7 § följande lydelse.

7 § En ideell förening är skattskyldig bara för inkomst av sådan näringsverksamhet som avses i 13 kap. 1 §, om föreningen uppfyller

- ändamålskravet i 8 §,
- verksamhetskravet i 9 §,
- fullföljdskravet i 10–12 §§, och
- öppenhetskravet i 13 §.

En förening som uppfyller kraven i första stycket är dock inte skattskyldig för

1. kapitalvinster och kapitalförluster,
2. sådan inkomst som kommer från en självständig näringsverksamhet eller en särskild förvaltningsenhet som avser fastighet, om inkomsten till huvudsaklig del kommer från
 - verksamhet som är ett direkt led i främjandet av sådana ändamål som avses i 8 § eller som har annan naturlig anknytning till sådana ändamål, eller
 - verksamhet som av hävd utnyttjats som finansieringskälla för ideellt arbete, eller
3. inkomst från innehav av en fastighet som tillhör föreningen och som används i föreningens verksamhet på sådant sätt som anges i 3 kap. 4 § fastighetstaxeringslagen (1979:1152).

Särskilda bestämmelser om vissa ideella föreningar finns i 15–17 §§.

8 § Skatteverket får medge undantag från fullföljdskravet för en ideell förening eller ett registrerat trossamfund som avser att förvärva en fastighet eller annan anläggning som är avsedd för den ideella verksamheten. Detsamma gäller om en förening eller ett trossamfund avser att genomföra omfattande byggnads-, reparations- eller anläggningsarbeten på en fastighet som används av föreningen eller trossamfundet.

Beslutet får avse högst fem beskattningsår i följd. Det får förenas med villkor att föreningen eller trossamfundet ska ställa säkerhet eller liknande för den inkomstskatt som kan komma att påföras föreningen eller trossamfundet på grund av omprövning av besluten om slutlig skatt för de år som beslutet avser, om det upphör att gälla enligt 9 §.

Skatteverkets beslut får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol. Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten. Lag (2013:960).

44 Inkomstskattelag, 7 kap.

7 kap. 8 § har upphört att gälla genom lag (2013:960) som har trätt i kraft den 1 januari 2014 och tillämpas på **beskattningsår som börjar efter utgången av år 2013**. Genom lag (2013:960) har också en ny 7 kap. 8 § införts. T.o.m. den 31 december 2013 hade 7 kap. 8 § följande lydelse.

8 § Föreningen ska ha till huvudsakligt syfte att främja sådana ändamål som anges i 4 § eller andra allmännyttiga ändamål, såsom religiösa, välgörande, sociala, politiska, idrottsliga, konstnärliga eller liknande kulturella ändamål.

Ändamålen får inte vara begränsade till vissa familjers, föreningens medlemmars eller andra bestämda personers ekonomiska intressen. Lag (2007:1419).

9 § Om den ideella föreningen eller det registrerade trossamfundet inte inom föreskriven tid har genomfört den avsedda investeringen eller inte har iakttagit något annat villkor i beslutet, ska skattskyldigheten prövas som om undantaget inte hade medgetts. Lag (2013:960).

7 kap. 9 § har upphört att gälla genom lag (2013:960) som har trätt i kraft den 1 januari 2014 och tillämpas på **beskattningsår som börjar efter utgången av år 2013**. Genom lag (2013:960) har också en ny 7 kap. 9 § införts. T.o.m. den 31 december 2013 hade 7 kap. 9 § följande lydelse.

9 § Föreningen ska i den verksamhet som bedrivs uteslutande eller så gott som uteslutande tillgodose sådana ändamål som anges i 8 §. Lag (2007:1419).

Öppenhetskravet

10 § En ideell förening eller ett registrerat trossamfund får inte vägra någon inträde som medlem, om det inte finns särskilda skäl för det med hänsyn till arten eller omfattningen av dess verksamhet, syfte eller annat. Lag (2013:960).

7 kap. 10 § har upphört att gälla genom lag (2013:960) som har trätt i kraft den 1 januari 2014 och tillämpas på **beskattningsår som börjar efter utgången av år 2013**. Genom lag (2013:960) har också en ny 7 kap. 10 § införts. T.o.m. den 31 december 2013 hade 7 kap. 10 § följande lydelse.

10 § Föreningen ska, sett över en period av flera år, bedriva en verksamhet som skäligen motsvarar avkastningen av föreningens tillgångar.

Vid beräkningen av avkastningen av föreningens tillgångar ska schablonintäkt enligt 42 kap. 43 § inte ingå. Lag (2011:1271).

7 kap. 10 § även ändrad genom lag (2011:1271) som har trätt i kraft den 1 januari 2012 och tillämpas första gången vid **2013 års taxering**. Ändringen av 7 kap. 10 § innebär att ett nytt andra stycke infördes.

11 § Ideella föreningars central-, distrikts- eller samarbetsorganisationer anses som öppna om deras medlemmar utgörs av föreningar som uppfyller kravet i 10 §.

Ett registrerat trossamfund anses som öppet om den del av trossamfundet där medlemsantagning sker uppfyller kravet i 10 §. Lag (2013:960).

7 kap. 11 § har upphört att gälla genom lag (2013:960) som har trätt i kraft den 1 januari 2014 och tillämpas på **beskattningsår som börjar efter utgången av år 2013**. Genom lag (2013:960) har också en ny 7 kap. 11 § införts. T.o.m. den 31 december 2013 hade 7 kap. 11 § följande lydelse.

11 § Skatteverket får medge undantag från fullföljdskravet i 10 § för en förening som avser att förvärva en fastighet eller annan anläggning som är avsedd för den ideella verksamheten. Detsamma gäller om en förening avser att genomföra omfattande byggnads-, reparations- eller anläggningsarbeten på en fastighet som används av föreningen.

Beslutet får avse högst fem beskattningsår i följd. Det får förenas med villkor att föreningen ska ställa säkerhet eller liknande för den inkomstskatt som föreningen kan bli skyldig att betala på grund av omprövning av besluten om slutlig skatt för de år som beslutet avser, om det upphör att gälla enligt 12 §.

Skatteverkets beslut får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol. Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten. Lag (2011:1256).

7 kap. 11 § även ändrad genom lag (2011:1256) som har trätt i kraft den 1 januari 2012 och tillämpas på beskattningsår som börjar efter den 31 januari 2012. T.o.m. den 31 december 2011 hade 7 kap. 11 § andra stycket följande lydelse.

Beslutet får avse högst fem beskattningsår i följd. Det får förenas med villkor att föreningen ska ställa säkerhet eller liknande för den inkomstskatt som föreningen kan bli skyldig att betala på grund av omprövning av taxeringarna för de år som beslutet avser, om det upphör att gälla enligt 12 §.

12 § [7 kap. 12 § har upphört att gälla genom lag (2013:960) som har trätt i kraft den 1 januari 2014 och tillämpas på beskattningsår som börjar efter utgången av år 2013.]

T.o.m. den 31 december 2013 hade 7 kap. 12 § följande lydelse.

12 § Om föreningen inte inom föreskriven tid har genomfört den avsedda investeringen eller inte har iakttagit något annat villkor i beslutet, är föreningen skattskyldig som om undantaget inte hade medgetts.

13 § [7 kap. 13 § har upphört att gälla genom lag (2013:960) som har trätt i kraft den 1 januari 2014 och tillämpas på beskattningsår som börjar efter utgången av år 2013.]

T.o.m. den 31 december 2013 hade 7 kap. 13 § följande lydelse.

13 § Föreningen får inte vägra någon inträde som medlem, om det inte finns särskilda skäl för det med hänsyn till arten eller omfattningen av föreningens verksamhet eller föreningens syfte eller annat.

14 § [7 kap. 14 § har upphört att gälla genom lag (2013:960) som har trätt i kraft den 1 januari 2014 och tillämpas på beskattningsår som börjar efter utgången av år 2013.]

T.o.m. den 31 december 2013 hade 7 kap. 14 § följande lydelse.

14 § Bestämmelserna om ideella föreningar i 7–13 §§ tillämpas också i fråga om registrerade trossamfund.

Vissa andra juridiska personer

15 § Följande juridiska personer är skattskyldiga bara för inkomst av sådan näringsverksamhet som avses i 13 kap. 1 §:

- sådana domkyrkor, lokalkyrkor eller dylikt som hör till Svenska kyrkan, i deras egenskap av ägare till vissa tillgångar som är avsedda för Svenska kyrkans verksamhet,

- sjukvårdsinrättningar som inte bedrivs i vinstsyfte,

- barmhärtighetsinrättningar, och

46 *Inkomstskattelag, 7 kap.*

- hushållningssällskap med stadgar som har fastställts av regeringen eller den myndighet som regeringen bestämt.

En juridisk person som uppfyller kraven i första stycket är dock inte skattskyldig för kapitalvinster och kapitalförluster.

16 § Följande juridiska personer är skattskyldiga bara för inkomst på grund av innehav av fastigheter:

- akademier,
- allmänna undervisningsverk,
- studentkårer vid statliga universitet och högskolor som avses i 4 kap. 8 § högskolelagen (1992:1434) och nationer vid Uppsala universitet eller Lunds universitet som avses i 4 kap. 15 § högskolelagen samt samarbetsorgan för sådana sammanslutningar med ändamål att sköta de uppgifter som sammanslutningarna enligt högskolelagen eller föreskrift som meddelats med stöd av högskolelagen ansvarar för,
- regionala utvecklingsbolag som med stöd av 1 § lagen (1994:77) om beslutanderätt för regionala utvecklingsbolag fått rätt att pröva frågor om stöd till näringsidkare samt moderbolag till sådana utvecklingsbolag,
- arbetslöshetskassor,
- personalstiftelser som avses i lagen (1967:531) om tryggnad av pensionsutfästelse m.m. och vars ändamål uteslutande är att lämna understöd vid arbetslöshet, sjukdom, olycksfall eller utbildning,
- stiftelser som bildats enligt avtal mellan organisationer av arbetsgivare och arbetstagare med ändamål att lämna avgångsersättning till arbetstagare som blivit arbetslösa eller att främja åtgärder till förmån för arbetstagare som blivit eller löper risk att bli arbetslösa eller att lämna understöd vid utbildning eller att lämna permitteringslönersättning, och
- bolag eller andra juridiska personer som uteslutande har till uppgift att lämna permitteringslönersättning. Lag (2013:960).

*Lag (2013:960) har trätt i kraft den 1 januari 2014 och tillämpas på **beskattningsår som börjar efter utgången av år 2013**. T.o.m. den 31 december 2013 hade 7 kap. 16 § sjätte till åttonde strecksatsen följande lydelse.*

- personalstiftelser som avses i lagen (1967:531) om tryggnad av pensionsutfästelse m.m. och vars ändamål uteslutande är att lämna understöd vid arbetslöshet, sjukdom eller olycksfall,
- stiftelser som bildats enligt avtal mellan organisationer av arbetsgivare och arbetstagare med ändamål att lämna avgångsersättning till friställda arbetstagare eller främja åtgärder till förmån för arbetstagare som blivit uppsagda eller löper risk att bli uppsagda till följd av driftsinskränkning, företagsnedläggning eller rationalisering av företags verksamhet eller med ändamål att lämna permitteringslönersättning, och
- bolag eller annan juridisk person som uteslutande har till uppgift att lämna permitteringslönersättning. Lag (2009:768).

7 kap. 16 § även ändrad genom lag (2009:768) som har trätt i kraft den 1 juli 2010. Äldre bestämmelser gäller för inkomster som hänför sig till tid före ikraftträdandet. Vid tillämpning av 7 kap. 21 § gäller att bedömningen av skattskyldigheten ska göras med utgångspunkt i 3 kap. 4 § fastighetstaxeringslagen (1979:1152) i dess lydelse efter den 30 juni 2010 i fråga

om inkomster som hänför sig till tid efter den 30 juni 2010. T.o.m. den 30 juni 2010 har 7 kap. 16 § första stycket tredje strecksatsen följande lydelse.

- sådana sammanslutningar av studerande vid svenska universitet och högskolor som de studerande enligt lag eller annan författning är skyldiga att vara medlemmar i, samt samarbetsorgan för sådana sammanslutningar med ändamål att sköta de uppgifter som sammanslutningarna enligt författningen ansvarar för,

17 § Följande juridiska personer är också skattskyldiga bara för inkomst på grund av innehav av fastigheter:

- Aktiebolaget Trav och Galopp,
- Alva och Gunnar Myrdals stiftelse,
- Apotekarsocieteten stiftelse för främjande av farmacins utveckling m.m.,
- Bokbranschens Finansieringsinstitut Aktiebolag,
- Dag Hammarskjölds minnesfond,
- Fonden för industriellt samarbete med u-länder,
- Fonden för svenskt-norskt industriellt samarbete,
- Handelsprocedurrådet,
- Industri- och nyföretagarfonden,
- Jernkontoret, så länge kontorets vinstmedel används till allmänt nyttiga ändamål och utdelning inte lämnas till delägarna,
- Nobelstiftelsen,
- Right Livelihood Award Stiftelsen,
- Stiftelsen Anna Lindhs Minnesfond,
- Stiftelsen Dag Hammarskjölds minnesfond,
- Stiftelsen Industrifonden,
- Stiftelsen Konung Carl XVI Gustafs 50-årsfond,
- Stiftelsen Norrlandsfonden,
- Stiftelsen Olof Palmes minnesfond för internationell förståelse och gemensam säkerhet,
- Stiftelsen Produktionstekniskt centrum i Borås för tekoindustrin – PRO-TEKO,
- Stiftelsen Svenska bibelsällskapets bibelfond,
- Stiftelsen Svenska Filminstitutet,
- Stiftelsen Sveriges Nationaldag,
- Stiftelsen TCO:s internationella stipendiefond till statsminister Olof Palmes minne,
- Stiftelsen UV-huset,
- Svenska kyrkans stiftelse för rikskyrklig verksamhet,
- Svenska skeppshypotekskassan,
- Svenska UNICEF-kommittén,
- Sveriges export- och investeringsråd, och
- Sveriges Standardiseringsförbund, så länge dess vinstmedel används till allmänt nyttiga ändamål och utdelning inte lämnas till medlemmarna. Lag (2013:1106).

48 Inkomstskattelag, 7 kap.

Lag (2013:1106) har trätt i kraft den 1 januari 2014 och tillämpas första gången på **beskattningsår som börjar efter den 31 december 2013**. Bestämmelsen i 7 kap. 17 § i sin nya lydelse i fråga om Sveriges export- och investeringsråd tillämpas dock från och med beskattningsår som börjar efter den 31 december 2012. T.o.m. den 31 december 2013 hade 7 kap. 17 § följande lydelse.

17 § Följande juridiska personer är också skattskyldiga bara för inkomst på grund av innehav av fastigheter:

- Aktiebolaget Svenska Spel och dess helägda dotterbolag som bara bedriver spelverksamhet,
- Aktiebolaget Trav och Galopp,
- Alva och Gunnar Myrdals stiftelse,
- Apotekarsocietetens stiftelse för främjande av farmacins utveckling m.m.,
- Bokbranschens Finansieringsinstitut Aktiebolag,
- Dag Hammarskjölds minnesfond,
- Fonden för industriellt samarbete med u-länder,
- Fonden för svenskt-norskt industriellt samarbete,
- Handelsprocedurrådet,
- Industri- och nyföretagarfonden,
- Jernkontoret, så länge kontorets vinstmedel används till allmänt nyttiga ändamål och utdelning inte lämnas till delägarna,
- Konung Carl XVI Gustafs 50-årsfond för vetenskap, teknik och miljö,
- Nobelstiftelsen,
- Norrlandsfonden,
- Olof Palmes minnesfond för internationell förståelse och gemensam säkerhet,
- Right Livelihood Award Stiftelsen,
- SSR – Sveriges Standardiseringsråd, så länge dess vinstmedel används till allmänt nyttiga ändamål och utdelning inte lämnas till medlemmarna,
- Stiftelsen Anna Lindhs Minnesfond,
- Stiftelsen Industricentra,
- Stiftelsen industriellt utvecklingscentrum i övre Norrland,
- Stiftelsen Landstingens fond för teknikupphandling och produktutveckling,
- Stiftelsen Produktionstekniskt centrum i Borås för tekoindustrin – PROTEKO,
- Stiftelsen Samverkan universitet/högskola och näringsliv i Stockholm och de sex motsvarande stiftelserna med säte i Luleå, Umeå, Uppsala, Linköping, Göteborg och Lund,
- Stiftelsen Svenska Filminstitutet,
- Stiftelsen Sveriges Nationaldag,
- Stiftelsen Sveriges teknisk-vetenskapliga attachéverksamhet,
- Stiftelsen UV-huset,
- Stiftelsen ÖV-huset,
- Svenska bibelsällskapets bibelfond,
- Svenska kyrkans stiftelse för rikskyrklig verksamhet,
- Svenska skeppshypotekskassan,
- Svenska UNICEF-kommittén,
- Sveriges exportråd, och
- TCO:s internationella stipendiefond till statsminister Olof Palmes minne. Lag (2005:798).

18 § Bestämmelserna om begränsning i skattskyldigheten i 15–17 §§ tillämpas för stiftelser bara om fullföljdskravet i 6 § är uppfyllt. Vid tillämpning av fullföljdskravet ska stiftelserna anses främja ett allmännyttigt ändamål.

Om det finns särskilda krav när det gäller verksamheten eller liknande, tillämpas bestämmelserna om begränsning i skattskyldigheten bara om stiftelserna i sin verksamhet uteslutande eller så gott som uteslutande uppfyller dessa krav. När

det anges att stiftelserna uteslutande ska bedriva viss verksamhet gäller dock det. Lag (2013:960).

Lag (2013:960) har trätt i kraft den 1 januari 2014 och tillämpas på beskattningsår som börjar efter utgången av år 2013. T.o.m. den 31 december 2013 hade 7 kap. 18 § följande lydelse.

18 § Bestämmelserna om begränsning i skattskyldigheten i 15–17 §§ tillämpas för stiftelser bara om fullföljdskravet i 6 § är uppfyllt. Om det finns särskilda krav när det gäller verksamheten eller liknande, tillämpas bestämmelserna om begränsning i skattskyldigheten bara om stiftelserna i sin verksamhet uteslutande eller så gott som uteslutande uppfyller dessa krav. När det anges att stiftelserna uteslutande ska bedriva viss verksamhet gäller dock det. Lag (2007:1419).

19 § [7 kap. 19 § har upphört att gälla genom lag (2011:68) som har trätt i kraft den 1 april 2011 och tillämpas första gången vid **2012 års taxering**. För understödsföreningar som efter den 1 april 2011 fortsätter att driva sin verksamhet enligt lagen (1972:262) om understödsföreningar med stöd av 7 § lagen (2010:2044) om införande av försäkringsrörelselagen (2010:2043) gäller fortfarande den upphävda 7 kap. 19 §.]

T.o.m. den 31 mars 2011 hade 7 kap. 19 § följande lydelse.

19 § Understödsföreningar är skattskyldiga bara för inkomst på grund av innehav av sådan fastighet som inte förvaltas i livförsäkringsverksamhet.

Med understödsförening avses också europakooperativ som bedriver motsvarande verksamhet.

I lagen (1990:661) om avkastningsskatt på pensionsmedel finns bestämmelser om avkastningsskatt för understödsföreningar. Lag (2006:619).

20 § Producentorganisationer är undantagna från skattskyldighet för inkomst som avser marknadsreglering enligt lagen (1994:1709) om EG:s förordningar om den gemensamma fiskeripolitiken.

Ägare av vissa fastigheter

21 § Ägare av en sådan fastighet som avses i 3 kap. 4 § fastighetstaxeringslagen (1979:1152) är inte skattskyldig för inkomst av fastigheten i den utsträckning den används för ändamål som avses i den paragrafen.

För sådan ideell förening eller registrerat trossamfund som uppfyller kraven i 4–6 och 10 §§ tillämpas dock i stället 3 § andra stycket 2. Lag (2013:960).

Lag (2013:960) har trätt i kraft den 1 januari 2014 och tillämpas på beskattningsår som börjar efter utgången av år 2013. T.o.m. den 31 december 2013 hade 7 kap. 21 § följande lydelse.

21 § Ägare av en sådan fastighet som avses i 3 kap. 2 § fastighetstaxeringslagen (1979:1152) är inte skattskyldig för inkomst från sådan användning av fastigheten som gör att byggnaden enligt 2 kap. 2 § fastighetstaxeringslagen ska anses som annan specialbyggnad än kommunikationsbyggnad, distributionsbyggnad eller reningsanläggning.

Ägare av en sådan fastighet som avses i 3 kap. 3 § fastighetstaxeringslagen är inte skattskyldig för inkomst från sådan användning av fastigheten som avses i den paragrafen.

AVD. III SKATTEFRIA INKOMSTER OCH INTE AVDRAGSGILLA UTGIFTER

8 kap. Inkomster som är skattefria

Innehåll

1 § I detta kapitel finns bestämmelser om att vissa inkomster är skattefria vid inkomstbeskattningen.

Arv, gåva m.m.

2 § Förvärv genom arv, testamente, gåva eller bodelning är skattefria.

Lotterivinster och tävlingsvinster

3 § Vinster i svenska lotterier eller vid vinstdragning på svenska premieobligationer är skattefria.

Vinster i utländska lotterier är skattefria om lotteriet

- anordnas i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES), eller
- utgör ett sådant lotteri som avses i 1 § andra stycket lagen (1991:1482) om lotteriskatt.

Vinster vid vinstdragning på utländska premieobligationer är skattefria om premieobligationen ställts ut i en stat inom EES. Lag (2008:1322).

Lag (2008:1322) som har trätt i kraft den 1 januari 2009 och tillämpas första gången vid 2010 års taxering. T.o.m. den 31 december 2008 hade 8 kap. 3 § följande lydelse.

3 § Vinster i svenska lotterier eller vid vinstdragning på svenska premieobligationer är skattefria. Detsamma gäller vinster i utländska lotterier som avses i 1 § andra stycket lagen (1991:1482) om lotteriskatt. Lag (2003:349).

4 § Tävlingsvinster är skattefria om de

- inte hänför sig till anställning eller uppdrag,
- inte består av kontanter eller liknande, och
- avser minnesföremål eller har ett värde som inte överstiger tre procent av prisbasbeloppet avrundat till närmaste hundratal kronor.

Stipendier

5 § Stipendier som är avsedda för mottagarens utbildning är skattefria. Stipendier som är avsedda för andra ändamål är skattefria, om de

- inte är ersättning för arbete som har utförts eller ska utföras för utbetalarens räkning, och
- inte betalas ut periodiskt.

Av 11 kap. 46 § framgår att Marie Curie-stipendier inte är skattefria.

Bestämmelser om vissa periodiska understöd som inte ska tas upp som inkomst finns i 11 kap. 47 §. Lag (2007:1419).

Tillägg och räntor

6 § Tillägg enligt 37 kap. 15 § första stycket och 98 kap. 7 § första stycket socialförsäkringsbalken är skattefria. Lag (2010:1277).

Lag (2010:1277) har trätt i kraft den 1 januari 2011. Vad som föreskrivs om bidrag, ersättningar, inkomster, tillägg, räntor, avgifter och utgifter enligt socialförsäkringsbalken gäller även i fråga om motsvarande bidrag, ersättningar, inkomster, tillägg, räntor, avgifter och utgifter enligt den före den 1 januari 2011 gällande äldre lagstiftningen. T.o.m. den 31 december 2010 hade 8 kap. 6 § följande lydelse.

6 § Räntor enligt 22 § tredje stycket lagen (1993:737) om bostadsbidrag är skattefria.

7 § Räntor på återbetald skatt, tull eller avgift enligt följande bestämmelser är skattefria:

- 40 och 42 §§ lagen (1984:404) om stämpelskatt vid inskrivningsmyndigheter,
- 5 kap. 21 § tullagen (2000:1281), och
- 65 kap. 2 §, 4 § tredje stycket samt 16, 17 och 20 §§ skatteförfarandelagen (2011:1244). Lag (2011:1256).

Lag (2011:1256) har trätt i kraft den 1 januari 2012 och tillämpas på beskattningsår som börjar efter den 31 januari 2012. T.o.m. den 31 december 2011 hade 8 kap. 7 § tredje strecksatsen följande lydelse.

- 9 kap. 2 och 12–14 §§ skattebetalningslagen (1997:483).

8 § Räntor som enligt bestämmelserna i 17 kap. 4 § 1 och 2 skatteförfarandelagen (2011:1244) inte anges i kontrolluppgifter är skattefria om de för den skattskyldige under beskattningsåret sammanlagt inte uppgår till 500 kronor. Lag (2011:1256).

Lag (2011:1256) har trätt i kraft den 1 januari 2012 och tillämpas på beskattningsår som börjar efter den 31 januari 2012. T.o.m. den 31 december 2011 hade 8 kap. 8 § följande lydelse.

8 § Räntor som enligt bestämmelserna i 8 kap. 4 § 1 och 2 lagen (2001:1227) om självdeklarationer och kontrolluppgifter inte anges i kontrolluppgifter är skattefria om de för den skattskyldige under beskattningsåret sammanlagt inte uppgår till 500 kronor. Lag (2001:1242).

Bidrag till kostnader för barn

9 § Följande bidrag enligt socialförsäkringsbalken är skattefria:

- barnbidrag,
- underhållsstöd,
- adoptionsbidrag, och
- efterlevandestöd. Lag (2010:1277).

52 Inkomstskattelag, 8 kap.

Lag (2010:1277) har trätt i kraft den 1 januari 2011. Vad som föreskrivs om bidrag, ersättningar, inkomster, tillägg, räntor, avgifter och utgifter enligt socialförsäkringsbalken gäller även i fråga om motsvarande bidrag, ersättningar, inkomster, tillägg, räntor, avgifter och utgifter enligt den före den 1 januari 2011 gällande äldre lagstiftningen. T.o.m. den 31 december 2010 hade 8 kap. 9 § följande lydelse.

9 § Följande bidrag är skattefria:

- allmänt barnbidrag enligt lagen (1947:529) om allmänt barnbidrag,
- förlängt barnbidrag enligt lagen (1986:378) om förlängt barnbidrag,
- bidrag enligt lagen (1988:1463) om bidrag vid adoption av utländska barn,
- underhållsstöd enligt lagen (1996:1030) om underhållsstöd, och
- efterlevandestöd till barn enligt lagen (2000:461) om efterlevandepension och efterlevandestöd till barn. Lag (2002:213).

Bidrag till bostadskostnader

10 § Bostadsbidrag, bostadstillägg och boendetillägg enligt socialförsäkringsbalken samt kommunalt bostadstillägg till handikappade är skattefria. Lag (2011:1516).

Bistånd

11 § Bistånd enligt socialtjänstlagen (2001:453) och äldreförsörjningsstöd enligt 74 kap. socialförsäkringsbalken och liknande ersättningar är skattefria. Lag (2010:1277).

Lag (2010:1277) har trätt i kraft den 1 januari 2011. Vad som föreskrivs om bidrag, ersättningar, inkomster, tillägg, räntor, avgifter och utgifter enligt socialförsäkringsbalken gäller även i fråga om motsvarande bidrag, ersättningar, inkomster, tillägg, räntor, avgifter och utgifter enligt den före den 1 januari 2011 gällande äldre lagstiftningen. T.o.m. den 31 december 2010 hade 8 kap. 11 § följande lydelse.

11 § Bistånd enligt socialtjänstlagen (2001:453) och lagen (2001:853) om äldreförsörjningsstöd och liknande ersättningar är skattefria. Lag (2001:857).

12 § Bistånd enligt lagen (1994:137) om mottagande av asylsökande m.fl. är skattefria.

Ersättningar till nyanlända invandrare

13 § Ersättningar enligt lagen (2010:197) om etableringsinsatser för vissa nyanlända invandrare är skattefria. Lag (2010:202).

*Lag (2010:202) har trätt i kraft den 1 december 2010 och tillämpas första gången vid **2011 års taxering**. Äldre föreskrifter gäller fortfarande för introduktionsersättningar enligt lagen (1992:1068) om introduktionsersättning för flyktingar och vissa andra utlänningar. T.o.m. den 30 november 2010 hade 8 kap. 13 § följande lydelse.*

13 § Introduktionsersättningar enligt lagen (1992:1068) om introduktionsersättning för flyktingar och vissa andra utlänningar är skattefria.

Ersättningar på grund av kapitalförsäkring

14 § Ersättningar som betalas ut på grund av kapitalförsäkring är skattefria.

Av 44 kap. 40 § framgår att en kapitalvinst vid avyttring av en kapitalförsäkring inte ska tas upp. Lag (2007:1122).

Lag (2007:1122) har trätt i kraft den 1 januari 2008. De nya bestämmelserna tillämpas på avyttringar och överlåtelser samt sammanläggningar och delningar som skett efter den 31 december 2007. Ändringen av 8 kap. 14 § innebär att ett nytt andra stycke tillkom.

Ersättningar vid sjukdom och olycksfall m.m.

Försäkringsersättningar

15 § Ersättningar vid sjukdom eller olycksfall som betalas ut på grund av en försäkring som inte tecknats i samband med tjänst är skattefria. Detta gäller dock inte ersättningar

1. i form av pension,
2. i form av livränta, om inte annat följer av 11 kap. 37 §, eller
3. på grund av trafikförsäkring, ansvarsförsäkring eller skadeståndsförsäkring om ersättningen avser förlorad inkomst som skulle ha tagits upp som intäkt.

Med skadeståndsförsäkring avses en försäkring som ersätter den försäkrade det skadestånd som han har rätt till för personskada vid överfall och liknande.

Bestämmelser om sådana ersättningar i samband med sjukdom m.m. som grundar sig på förvärvsinkomst finns i 11 kap. 30 §. Bestämmelser om ersättningar som betalas ut på grund av avtalsgruppsjukförsäkring finns i 11 kap. 20 § och 15 kap. 9 §.

Offentliga ersättningar

16 § Handikappersättning enligt 50 kap. socialförsäkringsbalken och ersättning för merutgifter för resor enligt 27 kap. 5 § samma balk är skattefria. Lag (2010:1277).

Lag (2010:1277) har trätt i kraft den 1 januari 2011. Vad som föreskrivs om bidrag, ersättningar, inkomster, tillägg, räntor, avgifter och utgifter enligt socialförsäkringsbalken gäller även i fråga om motsvarande bidrag, ersättningar, inkomster, tillägg, räntor, avgifter och utgifter enligt den före den 1 januari 2011 gällande äldre lagstiftningen. T.o.m. den 31 december 2010 hade 8 kap. 16 § följande lydelse.

16 § Handikappersättning enligt lagen (1998:703) om handikappersättning och vårdbidrag och ersättning för merutgifter för resor enligt 3 kap. 7 a § lagen (1962:381) om allmän försäkring är skattefria. Lag (2000:797).

17 § Bidrag från Försäkringskassan till handikappade eller till föräldrar till handikappade barn för att skaffa eller anpassa motorfordon är skattefria. Om bidraget betalas ut till en näringsidkare för näringsverksamheten, tillämpas bestämmelserna om näringsbidrag i 29 kap. Lag (2004:790).

54 Inkomstskattelag, 8 kap.

18 § Hemsjukvårdsbidrag och hemvårdsbidrag som betalas ut av kommunala eller landstingskommunala medel till en vårdbehövande är skattefria.

19 § Assistansersättningar enligt 51 kap. socialförsäkringsbalken och ekonomiskt stöd till utgifter för personlig assistans enligt lagen (1993:387) om stöd och service till vissa funktionshindrade är skattefria. Lag (2010:1277).

Lag (2010:1277) har trätt i kraft den 1 januari 2011. Vad som föreskrivs om bidrag, ersättningar, inkomster, tillägg, räntor, avgifter och utgifter enligt socialförsäkringsbalken gäller även i fråga om motsvarande bidrag, ersättningar, inkomster, tillägg, räntor, avgifter och utgifter enligt den före den 1 januari 2011 gällande äldre lagstiftningen. T.o.m. den 31 december 2010 hade 8 kap. 19 § följande lydelse.

19 § Assistansersättningar enligt lagen (1993:389) om assistansersättning och ekonomiskt stöd till utgifter för personlig assistans enligt lagen (1993:387) om stöd och service till vissa funktionshindrade är skattefria.

20 § Ersättningar vid dödsfall eller invaliditet genom statens riskgarantier för totalförsvarspliktiga, de som genomgår eller har genomgått militär utbildning inom Försvarsmakten som rekryter samt de som tjänstgör i Polisens utlandsstyrka och i Försvarsmakten i en internationell militär insats är skattefria. Lag (2010:462).

Lag (2010:462) har trätt i kraft den 1 januari 2011 och tillämpas första gången vid 2012 års taxering. T.o.m. den 31 december 2010 hade 8 kap. 20 § följande lydelse.

20 § Ersättningar vid dödsfall eller invaliditet genom statens riskgarantier för totalförsvarspliktiga, de som genomgår eller har genomgått militär utbildning inom Försvarsmakten som rekryter samt de som tjänstgör i Polisens utlandsstyrka och utlandsstyrkan inom Försvarsmakten är skattefria. Lag (2010:461).

8 kap. 20 § även ändrad genom Lag (2010:461) som har trätt i kraft den 1 juli 2010 och tillämpas första gången vid 2011 års taxering. T.o.m. den 30 juni 2010 hade 8 kap. 20 § följande lydelse.

20 § Ersättningar vid dödsfall eller invaliditet genom statens riskgarantier för totalförsvarspliktiga samt de som tjänstgör i Polisens utlandsstyrka och utlandsstyrkan inom Försvarsmakten är skattefria. Lag (2002:1006).

Ersättningar till arbetsgivare

21 § Ersättningar från Försäkringskassan till arbetsgivare som enligt 27 kap. 56 eller 57 § socialförsäkringsbalken har rätt att få arbetstagares sjukpenning från Försäkringskassan är skattefria, om lönen till arbetstagaren och andra utgifter för denne inte ska dras av. Lag (2010:1277).

Lag (2010:1277) har trätt i kraft den 1 januari 2011. Vad som föreskrivs om bidrag, ersättningar, inkomster, tillägg, räntor, avgifter och utgifter enligt socialförsäkringsbalken gäller även i fråga om motsvarande bidrag, ersättningar, inkomster, tillägg, räntor, avgifter och utgifter enligt den före den 1 januari 2011 gällande äldre lagstiftningen. T.o.m. den 31 december 2010 hade 8 kap. 21 § följande lydelse.

21 § Ersättningar från Försäkringskassan till arbetsgivare som enligt 3 kap. 16 § andra eller tredje stycket lagen (1962:381) om allmän försäkring har rätt att få arbetstagares sjukpenning från

Försäkringskassan är skattefria, om lönen till arbetstagaren och andra utgifter för denne inte ska dras av. Lag (2007:1419).

Ersättningar vid sakskador

22 § Försäkringsersättningar och andra ersättningar för skada eller liknande på tillgångar är skattefria. Detta gäller dock inte till den del

- ersättningen avser tillgångar i näringsverksamhet eller på något annat sätt avser en inkomst eller en utgift i näringsverksamhet, eller

- ersättningen betalas ut på grund av garantier av insättningar, investerarskydd eller försäkring enligt 55 kap. och avser ersättning för ränta eller för finansiella-instrument.

I 45 kap. 26 § finns bestämmelser om att sådana belopp som avses i första stycket i vissa fall beaktas vid beräkning av kapitalvinst på fastighet. Lag (2008:813).

23 § Ersättningar för förlust av eller skada på tillgångar när ett fartyg förolyckats är skattefria, om ersättningarna lämnas från redare till arbetstagare som har sjöinkomst.

Återbäring på grund av försäkring

24 § Återbäringar och andra utbetalningar av överskott på grund av en försäkring är skattefria, om premien för försäkringen inte får dras av. Detta gäller dock inte utbetalningar på grund av pensionsförsäkringar eller sådana sjuk- eller olycksfallsförsäkringar som tecknats i samband med tjänst.

Underhåll till patient eller till intagen

25 § Underhåll till patienter på sjukhus eller till intagna på kriminalvårdsanstalt och liknande ersättningar är skattefria.

Begravningshjälp

26 § Begravningshjälp är skattefri. Som begravningshjälp behandlas inte tjänstepension som avser tid efter den pensionsberättigades död.

Ersättningar vid inställelse i domstol

27 § Ersättningar som fastställs av domstol eller betalas av allmänna medel till den som inställt sig inför domstol eller annan myndighet är skattefria till den del ersättningen utgör reseersättning, traktamente eller ersättning för tidsspillan. Detta gäller inte om inställelsen har skett yrkesmässigt.

Bär-, svamp- och kottplockning

28 § Inkomster vid försäljning av vilt växande bär, svamp och kottar som den skattskyldige har plockat själv är skattefria till den del de under ett beskattningsår inte överstiger 12 500 kronor. Detta gäller inte om plockningsverksamheten i sig utgör näringsverksamhet eller ersättningen utgör lön eller liknande förmån i inkomstslaget tjänst. Lag (2006:1354).

Blodgivning m.m.

29 § Sedvanliga ersättningar till den som lämnat blod, modersmjölk eller organ är skattefria.

Hittelön m.m.

30 § Följande ersättningar är skattefria om de inte hänför sig till anställning eller uppdrag:

1. hittelön,
2. ersättning till den som har räddat personer eller tillgångar i fara, och
3. ersättning till den som har bidragit till eller avsett att bidra till
 - att förebygga brott,
 - att personer som har begått brott avslöjas eller grips, eller
 - att föremål tas i beslag. Lag (2003:1194).

Ersättningar vid självförvaltning

31 § Ersättningar i form av avdrag på ordinarie hyra som en hyresgäst får för att utföra enklare förvaltningsuppgifter på en hyresfastighet inom ett öppet system för självförvaltning är skattefria, om de bestämts i en förhandlingsöverenskommelse enligt hyresförhandlingslagen (1978:304) eller i ett annat avtal mellan en hyresvärd och en eller flera hyresgäster. Detta gäller dock bara till den del avdraget inte överstiger den egna bostadens andel av den totala utgiften för dessa förvaltningsuppgifter och under förutsättning att samtliga hyresgäster som deltar i självförvaltningen får avdrag med samma belopp.

Vad som sägs i första stycket gäller i motsvarande utsträckning för avdrag på avgifter i bostadsrättsföreningar, bostadsföreningar, bostadsaktiebolag och liknande sammanslutningar.

9 kap. Utgifter som inte får dras av

Innehåll

1 § I detta kapitel finns bestämmelser om vissa utgifter som inte får dras av.

Levnadskostnader m.m.

2 § Den skattskyldiges levnadskostnader och liknande utgifter får inte dras av.

Utgifter för gåvor, premier för egna personliga försäkringar samt avgifter till kassor, föreningar och andra sammanslutningar som den skattskyldige är medlem i räknas som utgifter enligt första stycket.

3 § Periodiska understöd och liknande periodiska utbetalningar till personer i den skattskyldiges hushåll får inte dras av.

Svenska allmänna skatter

4 § Svenska allmänna skatter får inte dras av. Som sådana skatter räknas bland annat kommunal och statlig inkomstskatt och kupongskatt. Lag (2007:1406).

Utgifter för vissa skattefria inkomster

5 § Om en inkomst inte ska beskattas i Sverige på grund av ett skatteavtal eller sådan dispens som avses i 6 kap. 17 §, får inte heller utgifter för förvärv av inkomsten dras av.

Första stycket gäller dock inte utgifter som avser utdelning från ett utländskt bolag till en svensk juridisk person och som inte ska tas upp enligt 24 kap. 17 §. Lag (2007:1419).

Bär-, svamp- och kottplockning

6 § Utgifter i samband med plockning av vilt växande bär, svamp och kottar får dras av bara till den del utgifterna överstiger sådana inkomster som inte är skattefria enligt 8 kap. 28 §.

Räntor och avgifter

7 § Följande räntor och avgifter får inte dras av:

- räntor enligt 4 kap. 1 § studiestödslagen (1999:1395),
- räntor enligt 19 kap. 47 § socialförsäkringsbalken,
- avgifter enligt 37 kap. 15 § andra stycket och 98 kap. 7 § andra stycket socialförsäkringsbalken, och
- räntor på sådana lån som avses i 11 kap. 45 § eller 15 kap. 3 §. Lag (2010:1277).

Lag (2010:1277) har trätt i kraft den 1 januari 2011. Vad som föreskrivs om bidrag, ersättningar, inkomster, tillägg, räntor, avgifter och utgifter enligt socialförsäkringsbalken

58 Inkomstskattelag, 9 kap.

gäller även i fråga om motsvarande bidrag, ersättningar, inkomster, tillägg, räntor, avgifter och utgifter enligt den före den 1 januari 2011 gällande äldre lagstiftningen. T.o.m. den 31 december 2010 hade 9 kap. 7 § följande lydelse.

- 7 § Följande räntor och avgifter får inte dras av:
- räntor enligt 4 kap. 1 § studiestödslagen (1999:1395),
 - avgifter enligt 22 § tredje stycket lagen (1993:737) om bostadsbidrag,
 - räntor enligt 36 § lagen (1996:1030) om underhållsstöd, och
 - räntor på sådana lån som avses i 11 kap. 45 § eller 15 kap. 3 §. Lag (2009:1412).

9 kap. 7 § även ändrad genom lag (2009:1412) som har trätt i kraft den 1 januari 2010. Bestämmelsen i 9 kap. 7 § i sin nya lydelse tillämpas på ränteutgifter för penninglån som lämnas efter den 12 februari 2009. Bestämmelsen i sin nya lydelse tillämpas även på ränteutgifter för lån som har lämnats före den 13 februari 2009, om lånet hade omfattats av 11 kap. 45 § eller 15 kap. 3 § om det hade lämnats efter den 12 februari 2009. Bestämmelsen i sin nya lydelse tillämpas dock bara på ränteutgifter som belöper sig på tiden efter den 12 februari 2009. Ändringen av 9 kap. 7 § innebär att fjärde strecksatsen tillkom.

- 8 § Räntor på skatt, tull eller avgift enligt följande bestämmelser får inte dras av:
- 5 kap. 8 § vägtrafikskattelagen (2006:227) eller 8 § lagen (2006:228) med särskilda bestämmelser om fordonsskatt,
 - 5 kap. 14–18 §§ tullagen (2000:1281), och
 - 65 kap. 2 §, 4 § första stycket, 5–13 och 19 §§ skatteförfarandelagen (2011:1244).

Dröjsmålsavgifter och ränta som beräknas enligt lagen (1997:484) om dröjsmålsavgift får inte dras av. Lag (2013:1106).

Lag (2013:1106) har trätt i kraft den 1 januari 2014 och tillämpas första gången på beskattningsår som börjar efter den 31 december 2013. T.o.m. den 31 december 2013 hade 9 kap. 8 § andra stycket följande lydelse.

- Dröjsmålsavgifter beräknade enligt lagen (1997:484) om dröjsmålsavgift får inte dras av. Lag (2011:1256).

9 kap. 8 § även ändrad genom lag (2011:1256) har trätt i kraft den 1 januari 2012 och tillämpas på beskattningsår som börjar efter den 31 januari 2012. T.o.m. den 31 december 2011 hade 9 kap. 8 § tredje strecksatsen följande lydelse.

- 19 kap. 2 och 4–9 §§ skattebetalningslagen (1997:483).

Sanktionsavgifter

- 9 § Böter och offentlighetsrättsliga sanktionsavgifter får inte dras av.

Mutor

- 10 § Utgifter för mutor eller andra otillbörliga belöningar får inte dras av.

Arbetsgivaransvar

11 § Belopp som en utbetalare är skyldig att betala enligt 59 kap. 2 § skatteförfarandelagen (2011:1244) får inte dras av. Lag (2011:1256).

Lag (2011:1256) har trätt i kraft den 1 januari 2012 och tillämpas på beskattningsår som börjar efter den 31 januari 2012. T.o.m. den 31 december 2011 hade 9 kap. 11 § följande lydelse.

11 § Belopp som en arbetsgivare är skyldig att betala enligt 12 kap. 1 § skattebetalningslagen (1997:483) får inte dras av.

AVD. IV INKOMSTSLAGET TJÄNST

10 kap. Grundläggande bestämmelser för inkomstslaget tjänst

Avgränsningen av inkomstslaget

1 § Till inkomstslaget tjänst räknas inkomster och utgifter på grund av tjänst till den del de inte ska räknas till inkomstslaget näringsverksamhet eller kapital.

Med tjänst avses

1. anställning,
2. uppdrag, och
3. annan inkomstgivande verksamhet av varaktig eller tillfällig natur.

Till inkomstslaget tjänst räknas alltid inkomster och utgifter vid avyttring av sådana tillgångar som avses i 52 kap. om de inte ska räknas till inkomstslaget näringsverksamhet och om

- tillgången eller materialet till denna förvärvats i huvudsak för att bearbetas av den skattskyldige, eller
- det uppkommit en vinst som till övervägande del beror på att den skattskyldige tillverkat eller bearbetat tillgången. Lag (2007:1419).

2 § Som tjänst behandlas rätt till

1. pension,
2. livränta, periodiska understöd eller liknande periodiska inkomster som inte är ersättning för avyttrade tillgångar,
3. ersättning på grund av sådana sjuk- eller olycksfallsförsäkringar som tecknats i samband med tjänst,
4. engångsbelopp på grund av personskada,
5. undantagsförmåner, och
6. sådana förmåner som avses i 11 kap. 30 § andra och tredje styckena, 31–36 och 46 §. Lag (2011:1516).

3 § Till inkomstslaget tjänst räknas

1. utdelningar och kapitalvinster på aktier m.m., i den utsträckning som anges i 57 kap., i företag som är eller har varit fåmansföretag,

60 Inkomstskattelag, 10 kap.

2. kapitalvinster på andelar i ett svenskt handelsbolag i den utsträckning som anges i 50 kap. 7 §,
3. penninglån som avses i 11 kap. 45 §,
4. avskattning av pensionsförsäkring enligt bestämmelserna i 58 kap. 19 § och 19 a §,
5. avskattning av pensionssparkonto enligt bestämmelserna i 58 kap. 33 §, och
6. avskattning av avtal om tjänstepension enligt bestämmelserna i 58 kap. 19 och 19 a §§. Lag (2009:1412).

Lag (2009:1412) har trätt i kraft den 1 januari 2010. Bestämmelsen i dess nya lydelse tillämpas på penninglån som lämnas efter den 12 februari 2009. Bestämmelsen i dess äldre lydelse tillämpas på lån som har lämnats före den 13 februari 2009. T.o.m. den 31 december 2009 hade 10 kap. 3 § 3 följande lydelse.

3. penninglån i strid med 21 kap. 1–7 §§ aktiebolagslagen (2005:551) eller 11 § lagen (1967:531) om tryggande av pensionsutfästelse m.m.,

4 § Till inkomstslaget tjänst räknas inte

1. räntor på skulder för utbildning eller på andra skulder för tjänsten, och
2. vad delägare i ett svenskt handelsbolag fått i lön från detta.

Till inkomstslaget tjänst räknas inte heller inkomster och utgifter på grund av sådant fastighetsinnehav som enligt 1 kap. 5 § fastighetstaxeringslagen (1979:1152) likställs med ägande vid beskattningen, även om fastigheten innehas som en löneförmån.

Definitioner

Pension

5 § Med pension avses ersättningar som betalas ut

1. som allmän ålderspension, efterlevandepension och premiepension till efterlevande enligt socialförsäkringsbalken,
2. som ålders-, invaliditets- och efterlevandepension enligt Europaparlamentets beslut nr 2005/684/EG, Euratom av den 28 september 2005 om antagande av Europaparlamentets ledamotsstadga,
3. på grund av tidigare tjänst på annat sätt än genom försäkring,
4. på grund av pensionsförsäkring eller återköp av sådan försäkring, eller
5. till förmånstagare enligt ett sådant avtal om tjänstepension som avses i 28 kap. 2 § andra stycket.

Med pension avses också ersättningar som betalas ut från pensionssparkonto

1. till pensionsspararen,
2. till förmånstagare på grund av förmånstagarförordnande,
3. till den som fått rätten till pension genom bodelning,
4. till make eller bröstarvinge på grund av att ett förmånstagarförordnande jämkats, eller
5. vid återbetalning enligt 13 kap. 4 § äktenskapsbalken.

I 58 kap. finns ytterligare bestämmelser om pensionsförsäkringar och pensionssparkonton. Lag (2010:1277).

Lag (2010:1277) har trätt i kraft den 1 januari 2011. Vad som föreskrivs om bidrag, ersättningar, inkomster, tillägg, räntor, avgifter och utgifter enligt socialförsäkringsbalken gäller även i fråga om motsvarande bidrag, ersättningar, inkomster, tillägg, räntor, avgifter och utgifter enligt den före den 1 januari 2011 gällande äldre lagstiftningen. Vid tillämpning av 10 kap. 5 § första stycket ska med pension även efter ikraftträdandet avses särskild efterlevandepension enligt 7 kap. 48–54 §§ lagen (2010:111) om införande av socialförsäkringsbalken och hustrutillägg enligt övergångsbestämmelserna till lagen (1998:708) om upphävande av lagen (1994:309) om hustrutillägg i vissa fall då make uppbär folkpension. T.o.m. den 31 december 2010 hade 10 kap. 5 § första stycket följande lydelse.

5 § Med pension avses ersättningar som betalas ut

1. som inkomstgrundad ålderspension och premiepension till efterlevande enligt lagen (1998:674) om inkomstgrundad ålderspension,
2. som garantipension enligt lagen (1998:702) om garantipension,
3. som efterlevandepension enligt lagen (2000:461) om efterlevandepension och efterlevandestöd till barn,
4. som ålders-, invaliditets- och efterlevandepension enligt Europaparlamentets beslut nr 2005/684/EG, Euratom av den 28 september 2005 om antagande av Europaparlamentets ledamotsstadga,
5. på grund av tidigare tjänst på annat sätt än genom försäkring,
6. på grund av pensionsförsäkring eller återköp av sådan försäkring, eller
7. till förmånstagare enligt ett sådant avtal om tjänstepension som avses i 28 kap. 2 § andra stycket.

10 kap. 5 § även ändrad genom lag (2009:583) som har trätt i kraft den 14 juli 2009 och tillämpas på ersättningar och förmåner som Europaparlamentet ger ut efter den 13 juli 2009. Äldre lydelse av bestämmelsen tillämpas fortfarande för de ledamöter som omfattas av det nationella systemet för ledamotsarvode, övergångsersättning, pension och efterlevandepension som gällde före ikraftträdandet. Ändringen av 10 kap. 5 § innebar att en ny punkt 4 infördes i första stycket och att den tidigare punkt 4 och efterföljande punkter benämndes 5 till 7.

Periodiskt understöd

6 § Som periodiskt understöd behandlas varje utbetalning eller förmån från stiftelser vars stadgar föreskriver att stiftelsens inkomster för all framtid eller viss tid ska betalas ut till en viss familj, vissa familjer eller till bestämda personer. Lag (2007:1419).

Försäkring tecknad i samband med tjänst

7 § En sjuk- eller olycksfallsförsäkring anses ha tecknats i samband med tjänst om arbetsgivaren ska betala premierna för försäkringen och anmälan görs till försäkringsbolaget om att försäkringen tecknats i samband med tjänst. Lag (2007:1419).

Beskattningstidpunkten

Intäkter

8 § Inkomster ska tas upp som intäkt det beskattningsår då de kan disponeras eller på något annat sätt kommer den skattskyldige till del. Lag (2007:1419).

9 § Förmån av inrikes tågresor som värderas enligt 61 kap. 14 § ska tas upp som intäkt det beskattningsår då den skattskyldige disponerar över årskortet. Lag (2007:1419).

10 § Förmån av drivmedel ska räknas till månaden efter den då förmånen kommit den skattskyldige till del. Lag (2007:1419).

11 § Om den skattskyldige på grund av sin tjänst förvärvar värdepapper på förmånliga villkor, ska förmånen tas upp som intäkt det beskattningsår då förvärvet sker.

Om det som förvärvas inte är ett värdepapper utan innebär en rätt att i framtiden förvärva värdepapper till ett i förväg bestämt pris eller i övrigt på förmånliga villkor, tas förmånen upp som intäkt det beskattningsår då rätten utnyttjas eller överläts. Lag (2008:822).

Lag (2008:822) har trätt i kraft den 1 januari 2009 och tillämpas första gången vid 2010 års taxering. Om en förmån har tagits upp som intäkt enligt 10 kap. 11 § andra stycket andra meningen i dess äldre lydelse och förmånen utnyttjas eller överläts sedan den skattskyldige åter blir bosatt här eller stadigvarande vistas här, ska förmånen inte tas upp till den del den har beskattats tidigare. T.o.m. den 31 december 2008 hade 10 kap. 11 § andra stycket följande lydelse.

Om det som förvärvas inte är ett värdepapper utan innebär en rätt att i framtiden förvärva värdepapper till ett i förväg bestämt pris eller i övrigt på förmånliga villkor, tas förmånen upp som intäkt det beskattningsår då rätten utnyttjas eller överläts. Upphör den skattskyldige att vara bosatt i Sverige eller att stadigvarande vistas här ska förmånen tas upp det beskattningsår då detta sker och till den del förmånen då kunnat utnyttjas. Lag (2007:1419).

12 § Ytterligare bestämmelser om beskattningstidpunkt finns för

- avskattning av pensionsförsäkring i 58 kap. 19 §, och
- avskattning av pensionssparkonto i 58 kap. 33 §. Lag (2001:1176).

Kostnader

13 § Utgifter ska dras av som kostnad det beskattningsår då den skattskyldige betalar dem eller på något annat sätt har kostnaderna.

Ytterligare bestämmelser om beskattningstidpunkten för verksamhet som bedrivs självständigt finns i 12 kap. 37 §. Lag (2007:1419).

14 § Sådan särskild skatt eller avgift som ingår i slutlig skatt enligt skatteförfarandelagen (2011:1244) ska dras av som kostnad det beskattningsår då skatten debiteras. Lag (2011:1256).

Lag (2011:1256) har trätt i kraft den 1 januari 2012 och tillämpas på beskattningsår som börjar efter den 31 januari 2012. T.o.m. den 31 december 2011 hade 10 kap. 14 § följande lydelse.

14 § Sådan särskild skatt eller avgift som ingår i slutlig skatt enligt skattebetalningslagen (1997:483) ska dras av som kostnad det beskattningsår då skatten debiteras. Lag (2007:1419).

15 § Om en skattskyldig som på grund av sin tjänst fått en sådan rätt som avses i 11 § andra stycket, har betalat en ersättning för förmånen, ska utgiften dras av som kostnad det beskattningsår då förmånen ska tas upp som intäkt. Avdraget får dock inte överstiga förmånens värde. Om rätten inte utnyttjas, ska utgiften dras av som kostnad det första beskattningsår då rätten att förvärva värdepapper inte längre kan göras gällande. Lag (2007:1419).

Resultatet

16 § Överskott eller underskott ska beräknas genom att intäktsposterna minskas med kostnadsposterna.

Underskott som uppkommer vid beräkningen ska dras av som kostnad det följande beskattningsåret. Lag (2007:1419).

11 kap. Vad som ska tas upp i inkomstslaget tjänst

Huvudregel

1 § Löner, arvoden, kostnadsersättningar, pensioner, förmåner och alla andra inkomster som erhålls på grund av tjänst ska tas upp som intäkt, om inte något annat anges i detta kapitel eller i 8 kap.

I inkomstslaget tjänst tillämpas bestämmelserna i inkomstslaget näringsverksamhet om

- mervärdesskatt i 15 kap. 6 §,
- återföring av avdrag för utländsk skatt i 16 kap. 18 §, och
- förvärv av tillgångar till underpris i 23 kap. 11 §.

Bestämmelser om värdering av inkomster i annat än pengar finns i 61 kap. Lag (2007:1419).

Förmåner vid tjänsteresa och vid representation

2 § Förmån av kost på allmänna transportmedel vid tjänsteresa och frukost på hotell eller liknande i samband med övernattning där under tjänsteresa ska inte tas upp, om kosten obligatoriskt ingår i priset för transporten eller övernattningen. Förmån av kost vid representation ska inte heller tas upp. För intern representation gäller detta bara vid sammankomster som är tillfälliga och kortvariga.

Förmån av försäkring som avser reseskydd under tjänsteresa ska inte tas upp. Lag (2007:1419).

Förmåner i samband med fredsbevarande tjänst

3 § Förmån av kost och av hemresa för sådan personal som tjänstgör i väpnad tjänst för fredsbevarande verksamhet utomlands ska inte tas upp. Lag (2007:1419).

Förmåner till skattskyldiga med sjöinkomst

4 § Förmån av resa till eller från fartyg eller kostnadsersättning för sådan resa ska inte tas upp hos skattskyldiga som har sjöinkomst och som har fartyget som tjänsteställe. Detta gäller inte om fartyget är ett passagerarfartyg som går i närfart med fastställd tidtabell. Vad som avses med närfart framgår av 64 kap. 6 §. Lag (2007:1419).

5 § Förmån av logi ombord på fartyg ska inte tas upp hos skattskyldiga som har sjöinkomst. Lag (2007:1419).

Tryggande av tjänstepension

6 § Arbetsgivarens utgifter enligt 28 kap. 3 § för att trygga pension ska inte tas upp hos arbetstagaren. Lag (2007:1419).

7 § [7 § har upphört att gälla genom lag (2006:1344) som har trätt i kraft den 1 januari 2007 och tillämpas första gången vid 2008 års taxering.]

Varor och tjänster av begränsat värde

8 § Förmån av en vara eller tjänst som en anställd får av arbetsgivaren ska inte tas upp om

- varan eller tjänsten är av väsentlig betydelse för att den skattskyldige ska kunna utföra sina arbetsuppgifter,
- förmånen är av begränsat värde för den anställde, och
- förmånen för den anställde inte utan svårighet kan särskiljas från nyttan i anställningen. Lag (2007:1419).

Kläder

9 § Förmån av uniform och andra arbetskläder ska inte tas upp, om förmånen avser kläder som är avpassade för tjänsten och inte lämpligen kan användas privat. Lag (2007:1419).

Statsministerns tjänstebostad

10 § Statsministerns förmån av tjänstebostad ska inte tas upp, om statsministern till sin privata disposition har en annan bostad som är inrättad för permanentboende. Lag (2007:1419).

Statsråds resa med statsrådsbil

10 a § Ett statsråds förmån av resa med statsrådsbil ska inte tas upp. Lag (2007:1419).

Personalvårdsförmåner

11 § Personalvårdsförmåner ska inte tas upp. Med personalvårdsförmåner avses förmåner av mindre värde som inte är en direkt ersättning för utfört arbete utan består av enklare åtgärder för att skapa trivsel i arbetet eller liknande eller lämnas på grund av sedvänja inom det yrke eller den verksamhet som det är fråga om.

Som personalvårdsförmåner räknas inte

1. rabatter,
2. förmåner som den anställde får byta ut mot kontant ersättning,
3. förmåner som inte riktar sig till hela personalen, eller
4. andra förmåner som den anställde får utanför arbetsgivarens

arbetsplatser genom kuponger eller något motsvarande betalningssystem. Lag (2007:1419).

12 § Som personalvårdsförmåner räknas bland annat sådana förfriskningar och annan enklare förtäring i samband med arbetet som inte kan anses som måltid samt möjlighet till enklare slag av motion och annan friskvård. Lag (2003:745).

Rabatter

13 § Personalrabatt vid köp av en vara eller tjänst från arbetsgivaren eller något annat företag i samma koncern ska inte tas upp, om varan eller tjänsten ingår i säljarens ordinarie utbud. Detta gäller dock inte om rabatten

- är en direkt ersättning för utfört arbete,
- överstiger den största rabatt som en konsument kan få på affärsmässiga grunder,
- uppenbart överstiger den personalrabatt som är sedvanlig i branschen, eller
- lämnas på sådant sätt som anges i 11 § 2–4. Lag (2007:1419).

Gåvor till anställda

14 § Följande förmåner ska inte tas upp:

1. julgåvor av mindre värde till anställda,
2. sedvanliga jubileumsgåvor till anställda, eller
3. minnesgåvor till varaktigt anställda, om gåvans värde inte överstiger 15 000 kronor och den ges i samband med att den anställde uppnår en viss ålder eller efter viss anställningstid eller när en anställning upphör, dock vid högst ett tillfälle förutom när anställningen upphör.

Första stycket gäller inte om en gåva lämnas i pengar. Lag (2012:757).

Lag (2012:757) har trätt i kraft den 1 januari 2013 och tillämpas första gången vid beskattningen 2014. T.o.m. den 31 december 2012 hade 11 kap. 14 § första stycket 3 följande lydelse.

3. minnesgåvor till varaktigt anställda, om gåvans värde inte överstiger 10 000 kronor och den ges i samband med att den anställde uppnår en viss ålder eller efter viss anställningstid eller när en anställning upphör, dock vid högst ett tillfälle förutom när anställningen upphör.

Förvärv av aktier

15 § Förmånen för en anställd i ett aktiebolag att till ett lägre pris än marknadsvärdet förvärva aktier i bolaget eller i ett annat bolag i samma koncern ska inte tas upp, om

1. aktier enligt ett samtidigt erbjudande förvärvas på samma villkor som för den anställda av andra än dels bolagets anställda och aktieägare, dels anställda och aktieägare i andra bolag i samma koncern,

2. bolagets anställda och aktieägare samt anställda och aktieägare i andra bolag i samma koncern inte sammanlagt förvärvar mer än 20 procent av det totala antalet utbudna aktier, och

3. den anställda på grund av anställningen inte förvärvar aktier för ett belopp som överstiger 30 000 kronor.

Beräkningen enligt första stycket 2 ska även omfatta sådana aktier för vilka en aktieägare avyttrar sin företrädesrätt att förvärva aktier till andra än de anställda och aktieägarna. Vad som sägs om aktier gäller också konvertibler, vinstandelsbevis, kapitalandelsbevis, skuldebrev förenade med option och liknande värdepapper som ger innehavaren en rätt att förvärva aktier.

Med anställda likställs styrelseledamöter och styrelsesuppleanter. Lag (2007:1419).

16 § [11 kap. 16 § har upphört att gälla genom lag (2008:822) som har trätt i kraft den 1 januari 2009 och tillämpas första gången vid **2010 års taxering**. Om en förmån har tagits upp som intäkt enligt 10 kap. 11 § andra stycket andra meningen i dess äldre lydelse och förmånen utnyttjas eller överläts sedan den skattskyldige åter blir bosatt här eller stadigvarande vistas här, ska förmånen inte tas upp till den del den beskattats tidigare.]

T.o.m. den 31 december 2008 hade 11 kap. 16 § följande lydelse.

16 § Har en sådan förmån i form av en rätt att i framtiden förvärva värdepapper som avses i 10 kap. 11 § andra stycket helt eller delvis tjänats in genom verksamhet utomlands, ska förmånen inte tas upp till den del som den hade kunnat utnyttjas innan den skattskyldige blev bosatt i Sverige eller stadigvarande vistades här. En förmån som utnyttjas här ska i första hand anses ha tjänats in genom verksamhet utomlands.

Om en förmån tagits upp som intäkt enligt 10 kap. 11 § andra stycket andra meningen och förmånen utnyttjas eller överläts sedan den skattskyldige åter blir bosatt här eller åter stadigvarande vistas här, ska förmånen inte tas upp till den del den beskattats tidigare. Lag (2007:1419).

Utbildning vid omstrukturering m.m.

17 § Förmån i form av utbildning eller annan åtgärd som är av betydelse för att den skattskyldige ska kunna fortsätta att förvärvsarbetsa ska inte tas upp hos den som blivit eller löper risk att inom fem år bli arbetslös på grund av omstrukturering, personalavveckling eller liknande i arbetsgivarens verksamhet.

Första stycket gäller också om avsikten är att den skattskyldige ska få annat arbete hos arbetsgivaren.

Första och andra styckena gäller inte förmån från fåmansföretag eller fåmanshandelsbolag, om den anställda är företagsledare eller delägare i företaget eller

närstående till en sådan person. Om arbetsgivaren är en enskild näringsidkare, gäller första och andra styckena inte förmån till sådana anställda som är närstående till arbetsgivaren. Lag (2013:960).

Lag (2013:960) har trätt i kraft den 1 januari 2014 och tillämpas på beskattningsår som börjar efter utgången av år 2013. T.o.m. den 31 december 2013 hade 11 kap. 17 § följande lydelse.

17 § Förmån i form av utbildning eller annan åtgärd som är av väsentlig betydelse för att den skattskyldige ska kunna fortsätta att förvärvsarbeta ska inte tas upp hos den som riskerar att bli arbetslös på grund av omstrukturering, personalavveckling eller liknande i arbetsgivarens verksamhet.

Första stycket gäller inte förmån från fåmansföretag eller fåmanshandelsbolag, om den anställde är företagsledare eller delägare i företaget eller närstående till en sådan person. Om arbetsgivaren är en enskild näringsidkare, gäller första stycket inte förmån till sådana anställda som är närstående till arbetsgivaren. Lag (2007:1419).

17 a § [*Det har inte införts någon 11 kap. 17 a §*].

17 b § Förmån av omställningsstöd enligt 13 kap. 1 b § och 13 a kap. 2 § lagen (1994:1065) om ekonomiska villkor för riksdagens ledamöter ska inte tas upp. Lag (2013:766).

11 kap. 17 b § har införts genom lag (2013:766) som träder i kraft den 1 maj 2014.

Hälso- och sjukvård

18 § Förmån av hälso- och sjukvård ska inte tas upp om förmånen avser

- vård i Sverige som inte är offentligt finansierad, eller
- vård utomlands.

Följande förmåner ska inte heller tas upp

- läkemedel vid vård utomlands,
- företagshälsovård, förebyggande behandling eller rehabilitering,
- vaccination som betingas av tjänsten, och
- tandbehandling som har bedömts som nödvändig med hänsyn till tjänstens krav för försvarsmaktens submarina eller flygande personal och för andra med i huvudsak liknande arbetsförhållanden. Lag (2007:1419).

Grupplivförsäkringar m.m.

19 § Förmån av grupplivförsäkring ska inte tas upp.

Om en sådan förmån på grund av enskild tjänst är väsentligt förmånligare än vad som gäller för statligt anställda, ska den dock tas upp till den del den lämnas enligt förmånligare grunder än vad som gäller för statligt anställda.

Ersättningar som en arbetsgivare betalar ut utan att försäkring har tecknats för anställdas räkning och som motsvarar ersättning på grund av grupplivförsäkring ska bara tas upp till den del beloppet väsentligt överstiger vad som betalas ut för statligt anställda. Lag (2007:1419).

Gruppsjukförsäkringar

20 § Förmån av gruppsjukförsäkring enligt grunder som fastställts i kollektivavtal mellan arbetsmarknadens huvudorganisationer ska inte tas upp. Ersättning som betalas ut på grund av en sådan försäkring ska däremot tas upp. Lag (2007:1419).

Ersättningar till statligt anställda stationerade utomlands m.m.

21 § Ersättningar och förmåner till utomlands stationerad personal vid en statlig myndighet ska inte tas upp, om ersättningen eller förmånen är föranledd av stationeringen och avser

1. bostad på stationeringsorten,
2. avgift för barns deltagande i förskola, fritidshem eller sådan pedagogisk verksamhet som avses i 25 kap. skollagen (2010:800) eller liknande och avgift för barnets måltider där, dock endast till den del avgiften överstiger den avgift som normalt tillämpas för sådan verksamhet i Sverige,
3. avgift för barns skolgång i grundskola, gymnasieskola eller liknande och avgift för barnets skolmåltider,
4. egna och familjemedlemmars resor till och från stationeringsorten, dock högst fyra resor per person och kalenderår,
5. medföljandetillägg för make, maka eller sambo, som på grund av stationeringen går miste om egen förvärvsinkomst, till den del tillägget inte överstiger en tolfedel av tre och ett halvt prisbasbelopp per månad, och
6. merkostnadstillägg till den del det inte överstiger ett belopp som motsvarar den normala ökningen av levnadskostnaderna för den anställde och för medföljande familjemedlemmar när det gäller livsmedel, transporter och andra merkostnader på stationeringsorten.

Ersättningar för ökade levnadskostnader eller för skolavgifter för barn och förmån av bostad från Styrelsen för Stockholms internationella fredsforskningsinstitut (SIPRI) ska inte tas upp av sådana forskare vid SIPRI som

- är utländska medborgare,
- är kontraktsanställda på bestämd tid, och
- vid tidpunkten för anställningen hos SIPRI inte är bosatta i Sverige. Lag (2010:874).

Lag (2010:874) har trätt i kraft den 1 juli 2011. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för bidrag som har beslutats före ikraftträdandet. T.o.m. den 30 juni 2011 hade 11 kap. 21 § första stycket 2 följande lydelse.

2. avgift för barns deltagande i förskoleverksamhet, skolbarnomsorg eller liknande och avgift för barnets måltider där, dock endast till den del avgiften överstiger den avgift som normalt tillämpas för sådan verksamhet i Sverige,

11 kap. 21 § även ändrad genom lag (2006:5) som har trätt ikraft den 1 januari 2007 och tillämpas första gången vid 2008 års taxering. Äldre bestämmelser skall dock tillämpas på ersättningar och förmåner som utbetalats på grund av en utlandsstationering som har tillträtts före den 1 januari 2007. Från och med den 1 september 2009 skall denna lag tillämpas på samtliga ersättningar och förmåner som utbetalats på grund av en utlands-

stationering, oavsett när stationeringen tillträdde. T.o.m. den 31 december 2006 hade 11 kap. 21 § följande lydelse.

21 § Utlandstillägg och liknande ersättningar och förmåner, såsom bostadskostnadsersättning och förmån av bostad, till sådan personal vid den svenska utrikesförvaltningen eller i svensk biståndsverksamhet som är stationerad utomlands skall inte tas upp.

Ersättningar för ökade levnadskostnader eller för skolvigter för barn och förmån av bostad från Styrelsen för Stockholms internationella fredsforskningsinstitut (SIPRI) skall inte tas upp av sådana forskare vid SIPRI som

- är utländska medborgare,
- är kontraktsanställda på bestämd tid, och
- vid tidpunkten för anställningen hos SIPRI inte är bosatta i Sverige.

Ersättningar till utstationerad personal vid Europaskolorna

21 a § Ersättningar och förmåner som Europaskolorna ger ut till personal som är eller har varit utstationerad vid dessa skolor ska inte tas upp. Detta gäller också för efterlevande till sådan personal. Lag (2009:583).

Lag (2009:583) har trätt i kraft den 1 juli 2009 och tillämpas på ersättningar och förmåner som ges ut efter ikraftträdandet.

*11 kap. 21a § i dess tidigare lydelse har upphört att gälla genom lag (2006:5) som har trätt ikraft den 1 januari 2007 och tillämpas första gången vid **2008 års taxering**. Äldre bestämmelser skall dock tillämpas på ersättningar och förmåner som utbetalats på grund av en utlandsstationering som har tillträtts före den 1 januari 2007. T.o.m. den 31 december 2006 hade 11 kap. 21 a § följande lydelse.*

21 a § Ersättningar och förmåner till annan utomlands stationerad personal vid statlig myndighet än sådan personal som avses i 21 § första stycket skall inte tas upp om ersättningen eller förmånen avser

1. bostad på stationeringsorten,
2. avgifter för barns skolgång i grundskola och gymnasieskola eller liknande,
3. egna och familjemedlemmars resor till och från tjänstgöringsorten, dock högst två resor per person och kalenderår,
4. medföljandetillägg för make, maka eller sambo som går miste om förvärvsinkomster till den del det inte överstiger en tolfedel av ett och ett halvt prisbasbelopp per månad, och
5. grundtillägg till den del det inte överstiger ett belopp som kan antas motsvara den normala ökningen av utgifter för livsmedel, transporter, hushållshjälp och speciella merutgifter. Lag (2001:908).

Ersättningar till utländska experter, forskare eller andra nyckelpersoner

22 § Experter, forskare eller andra nyckelpersoner ska inte ta upp sådan del av lön, arvode eller liknande ersättning eller förmån och sådana ersättningar för utgifter som avses i 23 §, om arbetet avser

1. specialistuppgifter med sådan inriktning eller på sådan kompetensnivå att det innebär betydande svårigheter att rekrytera inom landet,
2. kvalificerade forsknings- eller utvecklingsuppgifter med sådan inriktning eller på sådan kompetensnivå att det innebär betydande svårigheter att rekrytera inom landet, eller

70 Inkomstskattelag. 11 kap.

3. företagsledande uppgifter eller andra uppgifter som medför en nyckelposition i ett företag.

Första stycket gäller bara om

- arbetsgivaren hör hemma i Sverige eller är ett utländskt företag med fast driftställe i Sverige,
- arbetstagaren inte är svensk medborgare,
- arbetstagaren inte varit bosatt eller stadigvarande vistats i Sverige någon gång under de fem kalenderår som föregått det kalenderår då arbetet påbörjas, och
- vistelsen i Sverige är avsedd att vara högst fem år.

Vid tillämpning av första stycket ska villkoren anses uppfyllda för en arbetstagare, om lön och annan ersättning för arbetet i Sverige per månad överstiger två gånger prisbasbeloppet för det kalenderår då arbetet påbörjas.

Denna paragraf tillämpas bara under de tre första åren av den tidsbegränsade vistelsen. Lag (2011:1271).

Lag (2011:1271) har trätt i kraft den 1 januari 2012 och tillämpas första gången vid 2013 års taxering. För arbete i Sverige som har påbörjats före ikraftträdandet gäller 11 kap. 22 § i sin äldre lydelse. Ändringen av 11 kap. 22 § innebar att tredje stycket ändrades och att ett nytt fjärde stycke infördes. T.o.m. den 31 december 2011 hade 11 kap. 22 § tredje stycket följande lydelse.

Bestämmelserna i denna paragraf tillämpas bara under de tre första åren av den tidsbegränsade vistelsen.

23 § Bestämmelserna i 22 § gäller

1. 25 procent av lön, arvode eller liknande ersättning eller förmån av arbetet, och
2. ersättningar för utgifter som arbetstagaren på grund av vistelsen i Sverige har haft för
 - flyttning till eller från Sverige,
 - egna och familjemedlemmars resor mellan Sverige och tidigare hemland, dock högst två resor per person och kalenderår, och
 - avgifter för barns skolgång i grundskola och gymnasieskola eller liknande.

Som lön behandlas även sådana ersättningar i samband med sjukdom som avses i 30 § 1, 2 och 4 samt 42 § under förutsättning att ersättningen helt eller till huvudsaklig del grundar sig på inkomst av arbetet. Lag (2000:1161).

23 a § Frågan om förutsättningarna enligt 22 § är uppfyllda prövas av Forskar-skattenämnden. Lag (2000:1161).

Ersättningar för tjänstgöring hos det svenska totalförsvaret

24 § Dagpenning vid utbildning och tjänstgöring inom det svenska totalförsvaret ska tas upp. Lag (2007:1419).

25 § Dagersättningar och tillägg till sådana ersättningar, månadsersättningar, naturaförmåner, fälttraktamenten, befattningspenningar, utbildningspremier, utrycknings-

bidrag samt avgångsvederlag till totalförsvarspliktiga eller till de som genomgår militär utbildning inom Försvarsmakten som rekryter ska inte tas upp.

Familjebidrag till totalförsvarspliktiga eller till rekryter som avses i första stycket ska tas upp bara om bidraget betalas ut i form av näringsbidrag. Familjebidrag anses tillfalla den totalförsvarspliktige, även om bidraget betalas ut till någon annan. Familjebidrag i form av näringsbidrag ska tas upp i inkomstslaget tjänst, om näringen bedrivs av en juridisk person eller av ett svenskt handelsbolag som den värnpliktige inte är delägare i, och i annat fall i inkomstslaget näringsverksamhet.

Första och andra styckena tillämpas också för annan personal vid det svenska totalförsvaret som avlönas enligt de grunder som gäller för totalförsvarspliktiga. Lag (2010:461).

Lag (2010:461) har trätt i kraft den 1 juli 2010 och tillämpas första gången vid 2011 års taxering. T.o.m. den 30 juni 2010 hade 11 kap. 25 § första och andra stycket följande lydelse.

25 § Totalförsvarspliktigas dag ersättning och tillägg till sådana ersättningar, naturaförmåner, fältraktamenten, befattningspenningar, utbildningspremier, utryckningsbidrag samt avgångsvederlag ska inte tas upp.

Familjebidrag till totalförsvarspliktiga ska tas upp bara om bidraget betalas ut i form av näringsbidrag. Familjebidrag anses tillfalla den totalförsvarspliktige, även om bidraget betalas ut till någon annan. Familjebidrag i form av näringsbidrag ska tas upp i inkomstslaget tjänst, om näringen bedrivs av en juridisk person eller av ett svenskt handelsbolag som den värnpliktige inte är delägare i, och i annat fall i inkomstslaget näringsverksamhet.

Resa vid anställningsintervju

26 § Förmån av resa till eller från anställningsintervju ska inte tas upp om resan företagits mellan två platser inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet. Detta gäller också ersättning för sådan resa till den del ersättningen inte överstiger utgifterna för resan och, när det gäller resa med egen bil, inte överstiger avdragsbeloppet enligt 12 kap. 27 §. Lag (2007:1419).

Inställelse- och arbetsresor

26 a § Förmån av särskild resa i samband med att den skattskyldige börjar eller slutar en tjänst ska inte tas upp om

- andra intäkter som ska tas upp inte erhålls på grund av tjänsten, och
- resan företagits mellan två platser inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.

Vad som sägs i första stycket gäller också för förmån av resa mellan bostaden och arbetsplatsen om inte resan även föranletts av inkomstgivande arbete i en verksamhet som bedrivs av någon som, på sätt som anges i 20 kap. 23 §, är närstående till eller står i intressegemenskap med den som lämnar eller får förmånen.

Första och andra styckena gäller också ersättning för resan, förutsatt att ersättningen inte överstiger utgifterna för resan eller, när det gäller resa med egen bil, avdragsbeloppet enligt 12 kap. 27 §. Lag (2007:1419).

Flyttningsersättningar

27 § Ersättning för utgifter för flyttning när en skattskyldig på grund av byte av verksamhetsort flyttar till en ny bostadsort ska inte tas upp, om ersättningen betalas av allmänna medel eller av arbetsgivaren. Om ersättningen för utgifter för flyttning också omfattar ersättning för körning med egen bil, ska denna ersättning dock tas upp som intäkt till den del den överstiger avdragsbeloppet enligt 12 kap. 27 §.

Som utgift för flyttning räknas utgifter för emballering, packning, transport och upppackning av den skattskyldiges och hans familjs bohag och övriga lösa saker, transport av den skattskyldige och hans familj från den gamla till den nya bostadsorten samt liknande utgifter. Som utgift för flyttning räknas däremot inte andra utgifter i samband med flyttningen såsom utgifter för resor till och från arbetsplatsen, hemresor, dubbel bosättning och förlust vid försäljning av bostad eller andra tillgångar.

Flyttningsbidrag som lämnas av arbetsmarknadsmyndigheter ska inte tas upp.

Ersättning till personal vid en statlig myndighet för andra utgifter eller merkostnader än som avses i första och andra stycket ska inte tas upp, om utgifterna eller merkostnaderna uppkommer som en nödvändig följd av en förflyttning till eller från en stationeringsort utomlands eller mellan orter i utlandet. Lag (2007:1419).

11 kap. 27 § även ändrad genom lag (2006:5) som har trätt ikraft den 1 januari 2007 och tillämpas första gången vid 2008 års taxering. Äldre bestämmelser skall dock tillämpas på ersättningar och förmåner som utbetalats på grund av en utlandsstationering som har tillträtts före den 1 januari 2007. Från och med den 1 september 2009 skall denna lag tillämpas på samtliga ersättningar och förmåner som utbetalats på grund av en utlandsstationering, oavsett när stationeringen tillträdde. Ändringen av 11 kap. 27 § innebar att ett fjärde stycke infördes.

Ersättningar till ledamöter av Europaparlamentet

28 § Följande ersättningar och förmåner som Europaparlamentet ger ut till sina ledamöter ska inte tas upp:

1. resekostnadsersättningar,
2. kostnadsersättningar för utövande av uppdraget,
3. ersättningar för utgifter i samband med sjukdom, graviditet eller barnafödande,
4. försäkringsförmåner, och
5. inbetalningar till den frivilliga pensionsfond som Europaparlamentet har upprättat för sina ledamöter.

Första stycket 3 gäller också för före detta ledamöter som har pension från Europaparlamentet och för personer som har efterlevandepension från Europaparlamentet.

Första stycket 5 gäller också för före detta ledamöter som har förvärvat rättigheter i den frivilliga pensionsfonden. Lag (2009:583).

Lag (2009:583) har trätt i kraft den 14 juli 2009. Bestämmelsen i sin nya lydelse tillämpas på ersättningar och förmåner som Europaparlamentet ger ut efter den 13 juli 2009. T.o.m. den 13 juli 2009 hade 11 kap. 28 § följande lydelse.

28 § De fasta resekostnads- och traktamentsersättningar som Europaparlamentet betalar till sina företrädare där ska tas upp bara till den del ersättningen kan antas väsentligt överstiga de utgifter som den är avsedd att täcka. Lag (2007:1419).

Ersättningar vid arbetskonflikt

29 § Ersättningar vid arbetskonflikt till en arbetstagare från den organisation som han tillhör ska inte tas upp. Lag (2007:1419).

Sjukpenning m.m.

30 § Följande ersättningar i samband med sjukdom m.m. ska tas upp om de grundar sig på förvärvsinkomst på grund av tjänst:

1. sjukpenning, rehabiliteringspenning och smittbärrpenning enligt socialförsäkringsbalken,
2. sjukpenning enligt lagen (1954:243) om yrkesskadeförsäkring,
3. ersättning enligt 20 § lagen (1991:1047) om sjuklön, och
4. ersättningar enligt andra lagar eller författningar vid sjukdom eller olycksfall i arbete eller i samband med militärtjänstgöring.

Vidare ska sådan sjukpenning och rehabiliteringspenning som avses i 28 a respektive 31 a kap. socialförsäkringsbalken tas upp.

Även sjukersättning och aktivitetsersättning enligt socialförsäkringsbalken ska tas upp. Sådan ersättning som anges i 36 kap. 18 § samma balk ska dock inte tas upp. Lag (2011:1516).

Föräldrapenning m.m.

31 § Följande ersättningar enligt socialförsäkringsbalken i samband med vård ska tas upp:

1. föräldrapenningförmåner,
2. närståendepenning, och
3. vårdbidrag.

Vårdbidrag ska dock inte tas upp till den del det utgör ersättning för merutgifter. Lag (2010:1277).

Lag (2010:1277) har trätt i kraft den 1 januari 2011. Vad som föreskrivs om bidrag, ersättningar, inkomster, tillägg, räntor, avgifter och utgifter enligt socialförsäkringsbalken gäller även i fråga om motsvarande bidrag, ersättningar, inkomster, tillägg, räntor, avgifter och utgifter enligt den före den 1 januari 2011 gällande äldre lagstiftningen. T.o.m. den 31 december 2010 hade 11 kap. 31 § första stycket följande lydelse.

31 § Följande ersättningar i samband med vård ska tas upp:

1. föräldrapenningförmåner enligt lagen (1962:381) om allmän försäkring,
2. ersättningar enligt lagen (1988:1465) om ersättning och ledighet för närståendevård, och
3. vårdbidrag enligt lagen (1998:703) om handikappersättning och vårdbidrag.

74 *Inkomstskattelag. 11 kap.*

32 § Särskilt pensionstillägg enligt 73 kap. socialförsäkringsbalken ska inte tas upp.
Vårdnadsbidrag enligt lagen (2008:307) om kommunalt vårdnadsbidrag ska inte tas upp.

Jämställdhetsbonus enligt lagen (2008:313) om jämställdhetsbonus ska inte tas upp. Lag (2011:1084).

Ersättningar vid utbildning och arbetslöshet

Utvecklingsersättningar till ungdomar

33 § Utvecklingsersättning i form av dagpenning som lämnas till de ungdomar som deltar i arbetsmarknadspolitiska program ska inte tas upp. Lag (2012:415).

Lag (2012:415) har trätt i kraft den 1 juli 2012 och tillämpas på ersättningar och stöd som betalas ut efter den 30 juni 2012. T.o.m. den 30 juni 2012 hade 11 kap. 33 § följande lydelse.

33 § Utvecklingsersättningar enligt lagen (2000:625) om arbetsmarknadspolitiska program ska inte tas upp.

Studiestöd m.m.

34 § Följande ersättningar i samband med studier ska tas upp:

1. utbildningsbidrag för doktorander, och
2. ersättning till deltagare i teckenspråksutbildning för vissa föräldrar (TUFF).
Studiestöd enligt studiestödslagen (1999:1395) ska inte tas upp. Detta gäller också
 1. statsbidrag som administreras av Specialpedagogiska skolmyndigheten för
 - kortare studier om funktionshinder,
 - kortare studier på grundskole- eller gymnasienivå som är särskilt anpassade för personer med funktionshinder, och
 - studier inom särskild utbildning för vuxna, eller
 2. statsbidrag som administreras av Sametinget för kortare studier i alfabetisering i samiska.

Ersättning enligt lagen (2010:538) om prestationsbaserad stimulansersättning inom utbildning i svenska för invandrare ska inte tas upp. Lag (2010:874).

Lag (2010:874) har trätt i kraft den 1 juli 2012. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för bidrag som har beslutats före ikraftträdandet. T.o.m. den 30 juni 2012 hade 11 kap. 34 § andra stycket 1 tredje strecksatsen och tredje stycket följande lydelse.

- studier inom vuxenutbildningen för utvecklingsstörda, eller

Ersättning enligt lagen (2010:538) om prestationsbaserad stimulansersättning inom svenskundervisning för invandrare ska inte tas upp.

11 kap. 34 § även ändrad genom lag (2010:539) som har trätt i kraft den 1 september 2010 och tillämpas första gången vid 2011 års taxering. Ändringen av 11 kap. 34 § innebar att ett nytt tredje stycke infördes.

11 kap. 34 § även ändrad genom lag (2008:227) som har trätt i kraft den 1 maj 2008. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för bidrag som har beslutats före ikraftträdandet. T.o.m. den 30 april 2008 hade 11 kap. 34 § andra stycket 1 följande lydelse.

1. statsbidrag som administreras av Socialstyrelsens institut för särskilt utbildningsstöd för
 - kortare studier om funktionshinder,
 - kortare studier på grundskole- eller gymnasienivå som är särskilt anpassade för personer med funktionshinder, och
 - studier inom vuxenutbildningen för utvecklingsstörda, eller

11 kap. 34 § även ändrad genom lag (2007:1342) som har trätt i kraft den 1 januari 2008 och tillämpas första gången vid **2009 års taxering**. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för bidrag som har beslutats före ikraftträdandet. T.o.m. den 31 december 2007 hade 11 kap. 34 § andra stycket följande lydelse.

Studiestöd enligt studiestödslagen (1999:1395) skall inte tas upp. Detta gäller också bidrag till studerande vid korttidsstudier som får fördelas av

1. Landsorganisationen i Sverige eller Tjänstemännens Centralorganisation med stöd av lagen (1976:1046) om överlämnande av förvaltningsuppgifter inom Utbildningsdepartementets verksamhetsområde,
2. Socialstyrelsens institut för särskilt utbildningsstöd, eller
3. Sametinget.

Bidrag till deltagare i arbetsmarknadsutbildning m.fl.

35 § Stöd som avser ersättning för utgifter för logi eller resor m.m. ska inte tas upp om det lämnas till deltagare i

1. arbetslivsinriktad rehabilitering,
2. arbetsmarknadspolitiska program som berättigar deltagaren till aktivitetsstöd eller utvecklingsersättning.

Första stycket gäller även sådant stöd som lämnas till deltagarens ledsagare eller till elever med funktionshinder vid utbildning i grundskola, gymnasieskola eller motsvarande utbildning.

Statliga bidrag för resor, kost eller logi eller merutgifter på grund av funktionshinder som lämnas till elever i utbildning för döva eller hörselskadade eller i utbildning som är speciellt anpassad för svårt rörelsehindrade ungdomar (Rh-anpassad utbildning) ska inte tas upp. Lag (2012:415).

Lag (2012:415) har trätt i kraft den 1 juli 2012 och tillämpas på ersättningar och stöd som betalas ut efter den 30 juni 2012. T.o.m. den 30 juni 2012 hade 11 kap. 35 § första stycket följande lydelse.

35 § Stöd som avser ersättning för utgifter för nattlogi eller resor m.m. ska inte tas upp om det lämnas till deltagare i

1. arbetslivsinriktad rehabilitering,
2. de arbetsmarknadspolitiska programmen
 - arbetsmarknadsutbildning,
 - arbetspraktik,
 - jobb- och utvecklingsgarantin, om insatsen består i annat än stöd till start av näringsverksamhet,
 - ungdomsinsatser,
 - förberedande insatser, eller
 - projekt med arbetsmarknadspolitisk inriktning.

Ersättningar vid arbetslöshet

36 § Följande ersättningar i samband med arbetslöshet ska tas upp:

1. dagpenning från svensk arbetslöshetskassa, och
2. aktivitetsstöd som betalas ut enligt bestämmelser som beslutats av regeringen eller av statlig myndighet till den som tar del av ett arbetsmarknadspolitiskt program och till andra som är likställda med dem när det gäller rätt till sådant stöd. Lag (2007:1419).

Livräntor

37 § Följande gäller för livräntor vid sjukdom eller olycksfall på grund av försäkringar som inte har tecknats i samband med tjänst och inte heller är trafikförsäkring, ansvarsförsäkring, obligatorisk försäkring enligt lagen (1954:243) om yrkesskadeförsäkring eller arbetsskadeförsäkring enligt socialförsäkringsbalken. Som intäkt ska den del av livräntans belopp tas upp som framgår av följande tabell, nämligen om livräntetagaren under beskattningsåret fyllt:

högst 35 år	80 %
36 till och med 47 år	70 %
48 “ “ “ 56 år	60 %
57 “ “ “ 63 år	50 %
64 “ “ “ 69 år	40 %
70 “ “ “ 76 år	30 %
77 “ “ “ 86 år	20 %
minst 87 år	10 %

Andra livräntor på grund av personskada än sådana som avses i första stycket ska tas upp till den del de avser ersättning för förlorad inkomst som skulle ha tagits upp som intäkt eller för förlorat underhåll. Lag (2010:1277).

Lag (2010:1277) har trätt i kraft den 1 januari 2011. Vad som föreskrivs om bidrag, ersättningar, inkomster, tillägg, räntor, avgifter och utgifter enligt socialförsäkringsbalken gäller även i fråga om motsvarande bidrag, ersättningar, inkomster, tillägg, räntor, avgifter och utgifter enligt den före den 1 januari 2011 gällande äldre lagstiftningen. Vid tillämpning av 11 kap. 37 § likställs med arbetsskadeförsäkring enligt socialförsäkringsbalken motsvarande försäkring enligt den upphävda lagen (1976:380) om arbetsskadeförsäkring. T.o.m. den 31 december 2010 hade 11 kap. 37 § första stycket följande lydelse.

37 § Följande gäller för livräntor vid sjukdom eller olycksfall på grund av försäkringar som inte har tecknats i samband med tjänst och inte heller är trafikförsäkring, ansvarsförsäkring, obligatorisk försäkring enligt lagen (1954:243) om yrkesskadeförsäkring eller försäkring enligt lagen (1976:380) om arbetsskadeförsäkring. Som intäkt ska den del av livräntans belopp tas upp som framgår av följande tabell, nämligen om livräntetagaren under beskattningsåret fyllt:

Engångsbelopp

38 § Om engångsbelopp på grund av personskada avser ersättning för framtida förlust av inkomst som skulle ha tagits upp som intäkt, ska 60 procent av beloppet tas upp. Om någon får två eller flera sådana belopp till följd av samma personskada,

gäller detta för varje belopp. För samma personskada får dock den del som inte tas upp som intäkt inte överstiga 15 prisbasbelopp för det år som engångsbeloppet kunde disponeras. Lag (2007:1419).

39 § Om en livränta eller del av en livränta som betalas till följd av personskada och som ska tas upp som intäkt byts ut mot ett engångsbelopp, tillämpas bestämmelserna i 38 §. Vid utbyte av annan livränta eller del av en livränta som ska tas upp som intäkt ska hela engångsbeloppet tas upp.

Engångsbelopp vid andra utbyten av en livränta eller del av en livränta än sådana som avses i första stycket ska inte tas upp. Detta gäller också engångsbelopp vid utbyte av sådan livränta som avses i 37 § första stycket. Lag (2007:1419).

Barnpension

40 § Barnpension enligt 78 kap. socialförsäkringsbalken ska bara tas upp till den del pensionen för varje månad överstiger en tolfedel av 40 procent av prisbasbeloppet eller, vid pension efter båda föräldrarna, 80 procent av prisbasbeloppet. Efterlevandelivränta ska inte tas upp till den del livräntan enligt 85 kap. 3, 5 och 6 §§ samma balk medfört minskning av efterlevandestöd och sådan del av barnpensionen som inte ska tas upp. Lag (2010:1277).

Lag (2010:1277) har trätt i kraft den 1 januari 2011. Vad som föreskrivs om bidrag, ersättningar, inkomster, tillägg, räntor, avgifter och utgifter enligt socialförsäkringsbalken gäller även i fråga om motsvarande bidrag, ersättningar, inkomster, tillägg, räntor, avgifter och utgifter enligt den före den 1 januari 2011 gällande äldre lagstiftningen. T.o.m. den 31 december 2010 hade 11 kap. 40 § följande lydelse.

40 § Barnpension enligt lagen (2000:461) om efterlevandepension och efterlevandestöd till barn ska bara tas upp till den del pensionen för varje månad överstiger en tolfedel av 40 procent av prisbasbeloppet eller, vid pension efter båda föräldrarna, 80 procent av prisbasbeloppet. Efterlevandelivränta ska inte tas upp till den del livräntan enligt 7 kap. 10 och 11 §§ lagen om efterlevandepension och efterlevandestöd till barn medfört minskning av efterlevandestöd till barn och sådan del av barnpensionen som inte ska tas upp. Lag (2007:1419).

Ersättningar från arbetsgivare som står självrisk

41 § Ersättning som betalas ut på annat sätt än i form av pension eller livränta från arbetsgivare när denne står självrisk enligt lagen (1954:243) om yrkesskadeförsäkring eller 42 kap. 5 § socialförsäkringsbalken behandlas på samma sätt som försäkringsersättningar enligt 39–42 kap. samma balk. Lag (2010:1277).

Lag (2010:1277) har trätt i kraft den 1 januari 2011. Vad som föreskrivs om bidrag, ersättningar, inkomster, tillägg, räntor, avgifter och utgifter enligt socialförsäkringsbalken gäller även i fråga om motsvarande bidrag, ersättningar, inkomster, tillägg, räntor, avgifter och utgifter enligt den före den 1 januari 2011 gällande äldre lagstiftningen. T.o.m. den 31 december 2010 hade 11 kap. 41 § följande lydelse.

78 Inkomstskattelag. 11 kap.

41 § Ersättning som betalas ut på annat sätt än i form av pension eller livränta från arbetsgivare när denne står självrisk enligt lagen (1954:243) om yrkesskadeförsäkring eller lagen (1976:380) om arbetsskadeförsäkring behandlas på samma sätt som försäkringsersättningar enligt sistnämnda lag.

Ersättningar för sjukvårdsutgifter

42 § Ersättning för utgifter för sjukvård utomlands eller inom den icke offentligt finansierade vården i Sverige ska tas upp bara om ersättningen betalas i form av livränta på grund av sjuk- eller olycksfallsförsäkringar som tecknats i samband med tjänst. Lag (2007:1419).

Utländska pensionsförsäkringar

43 § Pension från en sådan försäkring som enligt 58 kap. 5 § anses som pensionsförsäkring ska inte tas upp till den del den skattskyldige

1. inte fått göra avdrag för premier som han betalat för försäkringen, eller
2. förmånsbeskattats för försäkringen utan att ha fått göra ett motsvarande avdrag.

Första stycket gäller inte till den del avdrag inte fått göras på grund av bestämmelserna i 59 kap. 3–11 och 17 §§.

Vid tillämpning av denna paragraf beaktas avdrag och beskattning både i Sverige och utomlands. Med avdrag likställs skattereduktion eller liknande skattelättnad utomlands. Lag (2007:1419).

Socialavgifter

44 § I 12 kap. 36 och 36 a §§ samt 62 kap. 5 § finns bestämmelser om ändrad debitering och återföring av avdrag för egenavgifter och arbetsgivaravgifter. I 62 kap. 6 § finns bestämmelser om ändrad debitering av utländska socialförsäkringsavgifter. Lag (2012:832).

Lag (2012:832) har trätt i kraft den 1 januari 2013 och tillämpas första gången vid beskattningen 2014. T.o.m. den 31 december 2012 hade 11 kap. 44 § följande lydelse.

44 § I 12 kap. 36 § och 62 kap. 5 § finns bestämmelser om ändrad debitering och återföring av avdrag för egenavgifter och i 62 kap. 6 § bestämmelser om ändrad debitering av utländska socialförsäkringsavgifter.

Vissa penninglån

45 § Om penninglån har lämnats i strid med 21 kap. 1–7 §§ aktiebolagslagen (2005:551), 11 § lagen (1967:531) om tryggande av pensionsutfästelse m.m. eller 2 kap. 6 § stiftelselagen (1994:1220), ska lånebeloppet tas upp som intäkt hos en fysisk person som är låntagare eller som direkt eller indirekt, genom ett eller flera svenska handelsbolag, är delägare i ett svenskt handelsbolag som är låntagare, om det inte finns synnerliga skäl mot detta.

Första stycket tillämpas även på lån som har lämnats av en utländsk juridisk person som motsvarar ett svenskt aktiebolag, en svensk pensionsstiftelse eller en

svensk stiftelse om förhållandena varit sådana att lånebeloppet skulle ha tagits upp som intäkt, om den utländska juridiska personen hade varit ett svenskt aktiebolag, en svensk pensionsstiftelse eller en svensk stiftelse.

Vid tillämpning av denna paragraf likställs en i utlandet delägarbeskattad juridisk person med ett svenskt handelsbolag. Lag (2009:1412).

Lag (2009:1412) har trätt i kraft den 1 januari 2010. Bestämmelsen i dess nya lydelse tillämpas på penninglån som lämnas efter den 12 februari 2009. Bestämmelsen i dess äldre lydelse tillämpas på lån som har lämnats före den 13 februari 2009. T.o.m. den 31 december 2009 hade 11 kap. 45 § följande lydelse.

45 § Om penninglån har lämnats i strid med 21 kap. 1–7 §§ aktiebolagslagen (2005:551) eller 11 § lagen (1967:531) om tryggnad av pensionsutfästelse m.m., ska lånebeloppet tas upp som intäkt hos låntagaren eller hos en fysisk person som är delägare i ett svenskt handelsbolag som är låntagare, om det inte finns synnerliga skäl mot detta. Lag (2007:1419).

Marie Curie-stipendier

46 § Forskarstipendium (Marie Curie-stipendium) som ges ut direkt eller indirekt av Europeiska unionen eller Europeiska atomenergigemenskapen ska tas upp. Lag (2011:293).

Periodiska understöd

47 § Periodiska understöd eller liknande periodiska inkomster ska inte tas upp till den del givaren enligt 9 kap. 3 § eller 62 kap. 7 § inte får dra av det utbetalade beloppet.

Som inkomst ska inte heller tas upp sådana periodiska understöd som betalas ut från stiftelser, ideella föreningar eller registrerade trossamfund som är undantagna från skattskyldighet enligt 7 kap. 3 §. Detta gäller dock bara om utbetalningen görs för att främja omsorg om barn och ungdom, social hjälpverksamhet, utbildning eller vetenskaplig forskning. Lag (2013:960).

*Lag (2013:960) har trätt i kraft den 1 januari 2014 och tillämpas på **beskattningsår som börjar efter utgången av år 2013**. T.o.m. den 31 december 2013 hade 11 kap. 47 § andra stycket följande lydelse.*

Som inkomst ska inte heller tas upp sådana periodiska understöd som betalas ut från en stiftelse som är undantagen från skattskyldighet enligt 7 kap. 3–6 §§ eller från en ideell förening som har till uppgift att främja de ändamål som anges i 7 kap. 4 §, om föreningen uppfyller övriga villkor i 7 kap. 7–13 §§ för undantag helt eller delvis från skattskyldighet. Detta gäller dock bara om utbetalningen görs för att fullfölja något av de ändamål som anges i 7 kap. 4 §. Lag (2007:1419).

Ersättning till dagbarnvårdare

48 § Kostnadsersättning till dagbarnvårdare som betalas ut av en kommun ska inte tas upp till den del ersättningen motsvarar kostnader i verksamheten. Lag (2007:1419).

*11 kap. 48 § som även ändrats genom lag (2006:1344) som har trätt i kraft den 1 januari 2007 och tillämpas första gången vid **2008 års taxering**.*

12 kap. Vad som ska dras av i inkomstlaget tjänst

Huvudregel

1 § Utgifter för att förvärva och bibehålla inkomster ska dras av som kostnad om inte något annat anges i detta kapitel eller i 9 eller 60 kap.

I detta kapitel finns bestämmelser om att också vissa andra utgifter som har samband med tjänsten ska dras av.

I inkomstlaget tjänst tillämpas bestämmelserna i inkomstlaget näringsverksamhet om

- avdrag för utgifter för representation i 16 kap. 2 §,
- mervärdesskatt i 16 kap. 16 §, och
- avdrag för utländsk skatt i 16 kap. 18 och 19 §§. Lag (2007:1419).

Inskränkningar i avdragsrätten

Beloppsgränser

2 § Utgifter som avses i följande paragrafer ska dras av utan någon beloppsmässig begränsning, nämligen utgifter

- vid tjänsteresor enligt 5–17 §§,
- vid tillfälligt arbete på annan ort eller vid dubbel bosättning enligt 18–22 och 31 §§,
- för hemresor enligt 24 och 31 §§,
- för egenavgifter enligt 36 §,
- för arbetsgivaravgifter enligt 36 a §, och
- i hobbyverksamhet enligt 37 §.

Första stycket gäller också i fråga om utgifter för resor i tjänsten som företas med annat transportmedel än egen bil eller förmånsbil.

Utgifter för inställelseresor enligt 25 § och för resor mellan bostaden och arbets- och utbildningsplatsen enligt 26–31 §§ ska dras av bara till den del kostnaderna under beskattningsåret sammanlagt överstiger 10 000 kronor. Övriga utgifter ska dras av bara till den del kostnaderna under beskattningsåret sammanlagt överstiger 5 000 kronor. Lag (2012:832).

*Lag (2012:832) har trätt i kraft den 1 januari 2013 och tillämpas första gången vid **beskattningen 2014**. Ändringen av 12 kap. 2 § första stycket innebar att strecksatsen ”–för arbetsgivaravgifter enligt 36 a §, och” infördes.*

*12 kap. 2 § även ändrad genom lag (2011:1271) som har trätt i kraft den 1 januari 2012 och tillämpas första gången vid **2013 års taxering**. Ändringen av 12 kap. 2 § tredje stycket innebar att ”9 000 kronor” ersattes av ”10 000 kronor”*

*12 kap. 2 § även ändrad genom lag (2008:1322) som har trätt i kraft den 1 januari 2009 och tillämpas första gången vid **2010 års taxering**. T.o.m. den 31 december 2008 hade 12 kap. 2 § tredje stycket följande lydelse.*

Utgifter för inställelseresor enligt 25 § och för resor mellan bostaden och arbets- och utbildningsplatsen enligt 26–31 §§ ska dras av bara till den del kostnaderna under beskattningsåret sammanlagt överstiger 8 000 kronor. Övriga utgifter ska dras av bara till den del kostnaderna under beskattningsåret sammanlagt överstiger 5 000 kronor.

Utgifter för vissa skattefria ersättningar

3 § Om den skattskyldige får sådan ersättning som enligt 11 kap. 21, 21 a, 26 a, 27 § fjärde stycket eller 28 § inte ska tas upp, får de utgifter som ersättningen är avsedd att täcka inte dras av.

Om den skattskyldige får sådant skattefritt stöd eller bidrag vid utbildning eller arbetslöshet som avses i 11 kap. 27 § tredje stycket, 34 § andra stycket och 35 §, får de utgifter som stödet eller bidraget är avsett att täcka inte dras av.

Avdrag får inte heller göras för utgifter som täcks av sådana ersättningar till

1. utländska experter, forskare eller andra nyckelpersoner som enligt 11 kap. 22 § och 23 § första stycket 2 inte ska tas upp, och

2. dagbarnvårdare som enligt 11 kap. 48 § inte ska tas upp. Lag (2009:583).

Lag (2009:583) har trätt i kraft den 1 juli 2009 och tillämpas på ersättningar och förmåner som ges ut efter ikraftträdandet. T.o.m. den 30 juni 2009 hade 12 kap. 3 § första stycket följande lydelse.

3 § Om den skattskyldige får sådan ersättning som enligt 11 kap. 21, 26 a, 27 § fjärde stycket eller 28 § inte ska tas upp, får de utgifter som ersättningen är avsedd att täcka inte dras av.

Skattskyldiga med sjöinkomst

4 § Skattskyldiga som har sjöinkomst har inte rätt till avdrag som avses i 6–24 §§ vid tjänstgöring ombord. Sådana skattskyldiga anses ha sitt tjänsteställe på det fartyg där de arbetar.

Tjänsteresor med egen bil eller förmånsbil

5 § Utgifter för tjänsteresor med egen bil ska dras av med 1 krona och 85 öre för varje kilometer.

Om en skattskyldig använder sin förmånsbil för tjänsteresor och betalar samtliga utgifter för drivmedel som är förenade med resorna, ska utgifter för dieselolja dras av med 65 öre för varje kilometer och utgifter för annat drivmedel med 95 öre för varje kilometer. Lag (2007:1388).

Lag (2007:1388) har trätt i kraft den 1 januari 2008 och tillämpas första gången vid 2009 års taxering. T.o.m. den 31 december 2005 hade 12 kap. 5 § följande lydelse.

5 § Utgifter för tjänsteresor med egen bil skall dras av med 1 krona och 80 öre för varje kilometer.

Om en skattskyldig använder sin förmånsbil för tjänsteresor och betalar samtliga utgifter för drivmedel som är förenade med resorna, skall utgifter för dieselolja dras av med 60 öre för varje kilometer och utgifter för annat drivmedel med 90 öre för varje kilometer. Lag (2005:826).

Ökade levnadskostnader vid tjänsteresor

Övernattning utanför den vanliga verksamhetsorten

6 § Ökade levnadskostnader som den skattskyldige har på grund av att han i tjänsten vistas utanför sin vanliga verksamhetsort, ska dras av i den utsträckning som följer av 7–17 §§. Avdrag ska göras bara vid resor som är förenade med övernattning utanför den vanliga verksamhetsorten. Som ökade levnadskostnader räknas utgifter för logi, ökade utgifter för måltider samt diverse småutgifter.

När arbetet utanför den vanliga verksamhetsorten varit förlagt till samma ort under mer än tre månader i en följd, gäller inte längre bestämmelserna i första stycket. I stället bedöms rätten till avdrag för ökade levnadskostnader enligt bestämmelserna om tillfälligt arbete i 18–22 §§. En tjänsteresa anses pågå i en följd om den inte bryts av uppehåll som beror på att arbetet förläggs till en annan ort under minst fyra veckor.

Med arbetsgivare likställs annan som betalar ut traktamente, om den huvudsakliga delen av arbetet utförs för honom. Lag (2007:1419).

6 a § När en riksdagsledamot befinner sig på tjänsteresa i Stockholm som ett led i utövandet av sitt uppdrag gäller inte bestämmelserna i 14, 16 och 18–22 §§. I stället ska avdrag för ökade levnadskostnader göras enligt följande.

Om riksdagsledamoten fått ersättning för ökade utgifter för måltider och diverse småutgifter (stockholmstraktamente) för en tjänsteresa till Stockholm, ska avdrag göras med 50 procent av ett maximibelopp för varje hel och för varje halv dag som tagits i anspråk för resan. Detta gäller oavsett om den sammanlagda utgiftsökningen under samtliga tjänsteresor till Stockholm under beskattningsåret varit större än det sammanlagda avdraget beräknat enligt vad nu sagts och oavsett om arbetet varit förlagt till Stockholm under längre tid än tre månader i en följd.

Om riksdagsledamoten inte fått stockholmstraktamente ska avdrag inte göras för ökade levnadskostnader i Stockholm. Lag (2007:1419).

Vanlig verksamhetsort och tjänsteställe

7 § Med vanlig verksamhetsort avses ett område inom 50 kilometer från den skattskyldiges tjänsteställe.

Som vanlig verksamhetsort behandlas också ett område inom 50 kilometer från den skattskyldiges bostad.

8 § Tjänstestället är den plats där den skattskyldige utför huvuddelen av sitt arbete. Utförs detta under förflyttning eller på arbetsplatser som hela tiden växlar, anses i regel den plats där den skattskyldige hämtar och lämnar arbetsmaterial eller förbereder och avslutar sina arbetsuppgifter som tjänsteställe.

Om arbetet pågår en begränsad tid på varje plats enligt vad som gäller för vissa arbeten inom byggnads- och anläggningsbranschen och liknande branscher, anses bostaden som tjänsteställe.

För riksdagsledamöter, reservofficerare samt nämndemän, jurymän och andra liknande uppdragstagare i allmän domstol, allmän förvaltningsdomstol, hyresnämnd, skattnämnd eller arrendenämnd anses bostaden som tjänsteställe.

Med bostad anses för riksdagsledamöter bostaden på hemorten. Lag (2006:992).

9 § [12 kap. 9 § har upphört att gälla genom lag (2001:908).]

Maximibelopp och normalbelopp

10 § Vid beräkningen av avdraget används för tjänsteresa i Sverige ett maximibelopp och för tjänsteresa utomlands ett normalbelopp. Avdraget beräknas för hel eller halv dag.

Som hel dag behandlas också avresedagen om resan påbörjas före kl. 12.00 och hemresedagen om resan avslutas efter kl. 19.00. Som halv dag behandlas avresedagen om resan påbörjas kl. 12.00 eller senare och hemkomstdagen om resan avslutas kl. 19.00 eller tidigare.

11 § *Maximibeloppet* är 0,5 procent av prisbasbeloppet, avrundat till närmaste tiotal kronor.

Normalbeloppet för varje land motsvarar den normala ökningen av levnadskostnaderna under en hel dag för frukost, lunch och middag som består av en rätt på restaurang av normal standard samt för småutgifter. Om det finns särskilda skäl, får normalbeloppet avse ökade utgifter för måltider på en restaurang av bättre standard.

Vistelse i mer än ett land

12 § Om den anställde under en tjänsteresa samma dag uppehåller sig i mer än ett land bestäms avdraget efter vad som gäller för vistelse i det land där han uppehållit sig den längsta delen av dagen (06.00–24.00).

Avdrag för logi

13 § Utgift för logi ska dras av. Kan den skattskyldige inte visa vilken utgift han har haft, ska ett halvt maximibelopp per natt dras av vid tjänsteresa i Sverige och ett halvt normalbelopp vid tjänsteresa utomlands. Lag (2007:1419).

Avdrag för måltider och småutgifter

14 § Om den skattskyldige fått ersättning för ökade utgifter för måltider och småutgifter (dagtraktamente) för en tjänsteresa i Sverige, ska avdrag göras för varje hel dag som tagits i anspråk för resan med ett maximibelopp och för varje halv dag med ett halvt maximibelopp.

Visar den skattskyldige att den sammanlagda utgiftsökningen under samtliga tjänsteresor under beskattningsåret i en och samma tjänst varit större än det sammanlagda avdraget, beräknat enligt första stycket, ska i stället ett belopp som motsvarar den faktiska utgiftsökningen dras av. Lag (2007:1419).

15 § Om den skattskyldige fått dagtraktamente för en tjänsteresa utomlands, ska avdrag göras för varje hel dag som tagits i anspråk för resan med ett normalbelopp och för varje halv dag med ett halvt normalbelopp.

Visar den skattskyldige att utgiftsökningen under en tjänsteresa varit större än avdraget, beräknat enligt första stycket, ska i stället ett belopp som motsvarar den faktiska utgiftsökningen dras av. Lag (2007:1419).

16 § Om den skattskyldige inte fått dagtraktamente men gör sannolikt att han haft ökade utgifter för måltider och småutgifter, ska avdrag göras för varje hel dag med ett maximibelopp vid tjänsteresa i Sverige och med ett normalbelopp vid tjänsteresa utomlands. För varje halv dag ska avdrag göras med ett halvt maximibelopp vid tjänsteresa i Sverige och med ett halvt normalbelopp vid tjänsteresa utomlands.

Visar den skattskyldige att den sammanlagda utgiftsökningen under samtliga tjänsteresor i Sverige under beskattningsåret i en och samma tjänst varit större än det sammanlagda avdraget, beräknat enligt första stycket, ska i stället ett belopp som motsvarar den faktiska utgiftsökningen dras av.

Visar den skattskyldige att utgiftsökningen under en tjänsteresa utomlands varit större än avdraget, beräknat enligt första stycket, ska i stället ett belopp som motsvarar den faktiska utgiftsökningen dras av. Lag (2007:1419).

Minskat avdrag på grund av kostförmåner

17 § Avdrag för ökade levnadskostnader enligt 6 och 7–16 §§ ska minskas med värdet av kostförmåner som den skattskyldige fått. Detta gäller dock inte sådana kostförmåner på allmänna transportmedel som enligt 11 kap. 2 § inte ska tas upp.

Avdrag för ökade utgifter för måltider och småutgifter enligt 6 a § ska inte minskas med värdet av kostförmåner som den skattskyldige fått. Lag (2007:1419).

Ökade levnadskostnader vid tillfälligt arbete på annan ort eller vid dubbel bosättning m.m.

Tillfälligt arbete på annan ort

18 § Ökade levnadskostnader på grund av att den skattskyldige har sitt arbete på en annan ort än den där han har sin bostad ska dras av bara om

1. arbetet avser en kortare tid,
2. arbetet inte är kortvarigt men ändå är tidsbegränsat till sin natur eller sådant att det kräver en fast anknytning till bostadsorten,
3. arbetet ska bedrivas på flera olika platser, eller
4. det av någon annan anledning inte skäligen kan ifrågasättas att den skattskyldige bör flytta till arbetsorten.

Uppdrag som statsråd ska behandlas som ett sådant arbete som avses i 2. Lag (2007:1419).

Dubbel bosättning

19 § Ökade levnadskostnader ska dras av om

- den skattskyldige på grund av sitt arbete flyttat till en ny bostadsort, och
- en bostad för den skattskyldige, dennes make, sambo eller familj har behållits på den tidigare bostadsorten. Lag (2007:1249).

Lag (2007:1249) har trätt i kraft den 1 januari 2008 och tillämpas första gången vid 2009 års taxering. Om en skattskyldig påbörjat en dubbel bosättning innan de nya bestämmelserna i 12 kap. 19–21 §§ har trätt i kraft, ska tiden för avdrag räknas från den tidpunkt när den dubbla bosättningen påbörjades. T.o.m. den 31 december 2007 hade 12 kap. 19 § följande lydelse.

19 § Ökade levnadskostnader skall dras av om den skattskyldige på grund av sitt arbete flyttat till en ny bostadsort, om en bostad för den skattskyldige, dennes make, sambo eller familj behållits på den tidigare bostadsorten och sådan dubbel bosättning är skälig på grund av

1. makens eller sambons förvärvsverksamhet,
2. svårigheter att skaffa en fast bostad på arbetsorten, eller
3. någon annan särskild omständighet.

Ytterligare förutsättningar för avdrag

20 § Ökade levnadskostnader enligt 18 och 19 §§ ska dras av bara om den skattskyldige övernattar på arbetsorten och avståndet mellan bostadsorten och arbetsorten är längre än 50 kilometer.

Ökade levnadskostnader enligt 18 och 19 §§ i form av ökade utgifter för måltider och småutgifter på arbetsorten får dras av bara för den första månaden av vistelsen på arbetsorten. Detta gäller dock inte för skattskyldiga som under de tre första månaderna av vistelsen på arbetsorten gjort avdrag enligt 6–17 §§.

Övriga ökade levnadskostnader enligt 19 § får dras av under längst två år. Om den dubbla bosättningen föranleds av makens eller sambons förvärvsverksamhet, får avdrag göras under sammanlagt längst fem år. Andra ökade levnadskostnader än ökade utgifter för måltider och småutgifter på arbetsorten ska dock dras av för längre tid om synnerliga skäl talar för det. Lag (2007:1249).

Lag (2007:1249) har trätt i kraft den 1 januari 2008 och tillämpas första gången vid 2009 års taxering. Om en skattskyldig påbörjat en dubbel bosättning innan de nya bestämmelserna i 12 kap. 19–21 §§ har trätt i kraft, ska tiden för avdrag räknas från den tidpunkt när den dubbla bosättningen påbörjades. T.o.m. den 31 december 2007 hade 12 kap. 20 § andra stycket följande lydelse.

Ökade levnadskostnader enligt 19 § får dras av under längst tre år för gifta och sambor och längst ett år för övriga skattskyldiga. Ökade levnadskostnader skall dock dras av för längre tid om anställningens natur eller andra särskilda skäl talar för det.

Beräkningen av avdragen

21 § Ökade utgifter för logi ska dras av med ett belopp som motsvarar den faktiska utgiften. Vid tillfälligt arbete på annan ort gäller dock bestämmelserna i 13 §, om logiutgiften inte kan visas.

Ökade utgifter för måltider och småutgifter på arbetsorten ska dras av antingen med den faktiska utgiftsökningen eller med ett belopp som beräknas enligt schablon. Den schablonmässiga utgiftsökningen beräknas för

1. skattskyldiga som under de tre första månaderna av vistelsen gjort avdrag enligt 6–17 §§ och som fortfarande får ersättning från arbetsgivaren, till ett belopp som motsvarar denna ersättning,

- för tiden fram till två års bortovaro, dock högst 70 procent av maximibeloppet per hel dag om arbetsorten ligger i Sverige och 70 procent av normalbeloppet per hel dag om arbetsorten ligger utomlands, och

- för tiden därefter, dock högst 50 procent av helt maximibeloppet per hel dag om arbetsorten ligger i Sverige och 50 procent av normalbeloppet per hel dag om arbetsorten ligger utomlands,

2. skattskyldiga som under de tre första månaderna av vistelsen gjort avdrag enligt 6–17 §§ och som inte får ersättning från arbetsgivaren, till 30 procent av maximibeloppet per hel dag om arbetsorten ligger i Sverige och till 30 procent av normalbeloppet per hel dag om arbetsorten ligger utomlands,

3. skattskyldiga som gör avdrag enligt 18 §, till 50 procent av maximibeloppet per hel dag om arbetsorten ligger i Sverige och till 50 procent av normalbeloppet per hel dag om arbetsorten ligger utomlands,

4. skattskyldiga som gör avdrag enligt 19 §, till 30 procent av maximibeloppet per hel dag om arbetsorten ligger i Sverige och till 30 procent av normalbeloppet per hel dag om arbetsorten ligger utomlands.

Vid tillämpning av bestämmelserna i andra stycket 1 ska i den angivna tiden räknas in sådan tid under vilken ökade levnadskostnader dragits av enligt bestämmelserna i 6–17 §§. Lag (2007:1249).

Lag (2007:1249) har trätt i kraft den 1 januari 2008 och tillämpas första gången vid 2009 års taxering. Om en skattskyldig påbörjat en dubbel bosättning innan de nya bestämmelserna i 12 kap. 19–21 §§ har trätt i kraft, ska tiden för avdrag räknas från den tidpunkt när den dubbla bosättningen påbörjades. T.o.m. den 31 december 2007 hade 12 kap. 21 § följande lydelse.

21 § Ökade utgifter för logi skall dras av med ett belopp som motsvarar den faktiska utgiften. Vid tillfälligt arbete på annan ort gäller dock bestämmelserna i 13 §, om logiutgiften inte kan visas.

Ökade utgifter för måltider och småutgifter på arbetsorten skall dras av antingen med den faktiska utgiftsökningen eller med ett belopp som beräknas enligt schablon. Den schablonmässiga utgiftsökningen beräknas för

1. skattskyldiga som under de tre första månaderna av vistelsen gjort avdrag enligt 6–17 §§ och som fortfarande får ersättning från arbetsgivaren, till ett belopp som motsvarar denna ersättning,

- för tiden fram till två års bortovaro, dock högst 70 procent av maximibeloppet per hel dag om arbetsorten ligger i Sverige och 70 procent av normalbeloppet per hel dag om arbetsorten ligger utomlands, och

- för tiden därefter, dock högst 50 procent av helt maximibeloppet per hel dag om arbetsorten ligger i Sverige och 50 procent av normalbeloppet per hel dag om arbetsorten ligger utomlands,

2. skattskyldiga med arbetsorten i Sverige som gör avdrag enligt 18 §, till 50 procent av maximibeloppet per hel dag under de tre första månaderna av vistelsen och till 30 procent av maximibeloppet per hel dag för tiden därefter,

3. skattskyldiga med arbetsorten utomlands som gör avdrag enligt 18 §, till 50 procent av normalbeloppet per hel dag under de tre första månaderna av vistelsen och till 30 procent av normalbeloppet per hel dag för tiden därefter, och

4. skattskyldiga som gör avdrag enligt 19 §, till 30 procent av maximibeloppet per hel dag om arbetsorten ligger i Sverige och till 30 procent av normalbeloppet per hel dag om arbetsorten ligger utomlands.

Vid tillämpning av bestämmelserna i andra stycket 1–3 skall i den angivna tiden räknas in sådan tid under vilken ökade levnadskostnader dragits av enligt bestämmelserna i 6–17 §§. Lag (2000:1341).

Minskat avdrag på grund av kostförmåner

22 § Avdrag för ökade levnadskostnader enligt 18–21 §§ ska minskas med värdet av kostförmåner som den skattskyldige fått. Detta gäller dock inte sådana kostförmåner på allmänna transportmedel som enligt 11 kap. 2 § inte ska tas upp. Lag (2007:1419).

23 § [12 kap. 23 § och rubriken närmast före har upphört att gälla genom lag (2001:908).]

Hemresor

24 § När en skattskyldig på grund av sitt arbete vistas på en annan ort än den där han eller hans familj bor, ska utgifter för hemresor dras av, om avståndet mellan hemorten och arbetsorten är längre än 50 kilometer. Avdrag får göras för högst en hemresa per vecka och bara för utgifter för resor mellan två platser inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.

Avdraget ska beräknas efter utgiften för det billigaste färd sättet. Skäliga utgifter för flygresor och utgifter för tågresa ska dock dras av.

Om det saknas godtagbara allmänna kommunikationer, ska utgifter för resa med egen bil eller med den skattskyldiges förmånsbil dras av med det belopp som gäller för resor mellan bostaden och arbetsplatsen enligt 27 och 29 §§. Detta gäller också den som använt en förmånsbil som en närstående till honom eller hans sambo men inte han själv är skattskyldig för. Lag (2007:1419).

Inställelseresor

25 § Utgifter för särskilda resor i samband med att den skattskyldige börjar eller slutar en tjänst ska dras av om resorna företagits mellan två platser inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet. Bestämmelserna i 24 § andra och tredje styckena tillämpas också för sådana avdrag. Lag (2007:1419).

Arbetsresor

26 § Skäliga utgifter för resor mellan bostaden och arbetsplatsen (arbetsresor) ska dras av, om arbetsplatsen ligger på ett sådant avstånd från den skattskyldiges bostad att han behöver använda något transportmedel. Lag (2007:1419).

27 § Utgifter för arbetsresor med egen bil ska dras av om avståndet mellan bostaden och arbetsplatsen är minst fem kilometer och det klart framgår att den

skattskyldige genom att använda egen bil i stället för allmänna transportmedel regelmässigt gör en tidsvinst på sammanlagt minst två timmar.

Utgifter för arbetsresor med egen bil ska också dras av om bilen används i tjänsten minst 160 dagar under året. Om den används i tjänsten minst 60 dagar under året, ska utgifterna dras av för alla de dagar som bilen använts i tjänsten. Att bilen används i tjänsten beaktas dock bara om körsträckan är minst 300 mil per år.

Avdrag ska göras med 1 krona och 85 öre för varje kilometer.

Utgifter för väg-, bro- och färjeavgifter samt skatt enligt lagen (2004:629) om trängselskatt ska också dras av. Lag (2007:1388).

Lag (2007:1388) har trätt i kraft den 1 januari 2008 och tillämpas första gången vid 2009 års taxering. T.o.m. den 31 december 2005 hade 12 kap. 27 § tredje stycket följande lydelse.

Avdrag skall göras med 1 krona och 80 öre för varje kilometer.

28 § Bestämmelserna i 27 § första stycket tillämpas inte om allmänna transportmedel saknas.

29 § För skattskyldiga som gör arbetsresor med sin förmånsbil ska utgifter för arbetsresor dras av enligt bestämmelserna i 26–28 §§. I stället för vad som sägs i 27 § tredje stycket ska utgifter för dieselolja dras av med 65 öre för varje kilometer och utgifter för annat drivmedel med 95 öre för varje kilometer. Detta gäller också den som gör resorna med en förmånsbil som en närstående till honom eller hans sambo men inte han själv är skattskyldig för. Lag (2007:1388).

Lag (2007:1388) har trätt i kraft den 1 januari 2008 och tillämpas första gången vid 2009 års taxering. Ändringen av 12 kap. 29 § innebär att "60 öre" ersattes av "65 öre" och att "90 öre" ersattes av "95 öre".

30 § Bestämmelserna i 27 § första–tredje styckena tillämpas inte för skattskyldiga som på grund av ålder, sjukdom eller funktionshinder tvingas använda egen bil eller sin förmånsbil. Lag (2009:1239).

Lag (2009:1239) har trätt i kraft den 1 januari 2010 och tillämpas första gången vid 2011 års taxering. T.o.m. den 31 december 2009 hade 12 kap. 30 § följande lydelse.

30 § Bestämmelserna i 27 § första–tredje styckena tillämpas inte för skattskyldiga som på grund av ålder, sjukdom eller handikapp tvingas använda egen bil eller sin förmånsbil. De tillämpas inte heller för skattskyldiga som tvingas använda en större bil på grund av skrymmande last.

Utgifter för utbildning vid omstrukturering m.m.

31 § Skattskyldiga som har skattefri förmån av utbildning eller annan åtgärd enligt 11 kap. 17 § ska göra avdrag enligt 26–30 §§ för utgifter för resor mellan bostaden och platsen för utbildningen eller åtgärden.

Om skattskyldiga som avses i första stycket får ersättning för ökade levnadskostnader och för utgifter för hemresor, ska avdrag göras för ökade levnadskostnader enligt de regler som gäller för tillfälligt arbete på annan ort enligt 18 § och för utgifter för hemresor enligt 24 §. Avdraget för ökade levnadskostnader får

dock inte överstiga vare sig uppbyggnads ersättning eller de schablonbelopp som anges i 21 §.

Har den skattskyldiges anställning upphört på grund av uppsägning får avdrag inte göras för tid efter första året efter uppsägningstidens utgång. Lag (2007:1419).

Skyddsutrustning och skyddskläder

32 § Utgifter för skyddsutrustning och skyddskläder som behövs för tjänsten ska dras av. Till skyddsutrustning hör hjälmar, skyddsglasögon, hörselskydd och skor med stålhätta. Med skyddskläder avses sådana kläder som har särskilda skyddsegenskaper mot frätande ämnen eller mekaniska skador eller mot väta, värme eller kyla som huvudsakligen beror på annat än klimatförhållanden. Lag (2007:1419).

Förluster på grund av redovisningsskyldighet

33 § Förluster på grund av ersättnings- eller återbetalningsskyldighet för medel som den skattskyldige är redovisningsskyldig för i sin tjänst ska dras av. Detta gäller dock inte om ersättnings- eller återbetalningsskyldigheten beror på att den skattskyldige har förskingrat medel eller begått något annat brott. Lag (2007:1419).

Pensionsutgifter

34 § Avgifter som den skattskyldige betalar i samband med tjänsten för sin egen eller efterlevandes pension på annat sätt än genom försäkring, ska dras av bara om pensionen är utformad så att den överensstämmer med villkoren i 58 kap. 4–16 b §§ för en pensionsförsäkring. Lag (2008:134).

35 § [12 kap. 35 § och rubriken närmast före har upphört att gälla genom lag (2001:1168).]

Egenavgifter

36 § Debiterade egenavgifter ska dras av till den del de avser inkomster i inkomstslaget tjänst. Om avgifterna sätts ned, ska motsvarande belopp tas upp i inkomstslaget det beskattningsår då debiteringen ändras.

Vidare ska ett avdrag göras för egenavgifterna för beskattningsåret med högst 25 procent av ett underlag som beräknas enligt tredje stycket. Avdraget ska dock vara högst 20 procent om den skattskyldige antingen vid beskattningsårets ingång fyllt 65 år eller då inte fyllt 65 år men under hela året fått hel ålderspension eller dött under året. Avdraget ska återföras till beskattning det följande beskattningsåret.

Underlaget utgörs av sådana intäkter i inkomstslaget tjänst som enligt 59 kap. 14 och 20 §§ socialförsäkringsbalken är inkomst av annat förvärvsarbete, minskade med andra kostnader som ska dras av från dessa intäkter än sådant avdrag som avses i andra stycket och med sjuk- och rehabiliteringspenning och liknande ersättningar som avses i 59 kap. 14 § 4 samma balk. Lag (2012:90).

90 *Inkomstskattelag. 12 och 13 kap.*

Arbetsgivaravgifter

36 a § Debiterade arbetsgivaravgifter med anledning av ett socialavgiftsavtal enligt 5 kap. 5 § skatteförordningen (2011:1244) ska dras av till den del de avser inkomster i inkomstslaget tjänst. Om avgifterna sätts ned, ska motsvarande belopp tas upp i inkomstslaget det beskattningsår då debiteringen ändras. Lag (2012:832).

12 kap. 36 a § införd genom lag (2012:832) som har trätt i kraft den 1 januari 2013 och tillämpas första gången vid beskattningen 2014.

Hobbyverksamhet

37 § I fråga om varje verksamhet som bedrivs självständigt men som inte ska räknas till inkomstslaget näringsverksamhet får avdrag för beskattningsårets kostnader inte göras med större belopp än som motsvarar beskattningsårets intäkter.

I sådan verksamhet ska avdrag göras även för något av de fem föregående beskattningsårens kostnader till den del dessa överstigit det årets intäkter och inte kunnat dras av tidigare. Avdrag får dock inte göras med högre belopp än vad som återstår av intäkterna efter avdrag för beskattningsårets kostnader. Lag (2007:1419).

AVD. V INKOMSTSLAGET NÄRINGSVERKSAMHET

13 kap. Avgränsningen av inkomstslaget näringsverksamhet

Huvudregler

1 § Till inkomstslaget näringsverksamhet räknas inkomster och utgifter på grund av näringsverksamhet. Med näringsverksamhet avses förvärvsverksamhet som bedrivs yrkesmässigt och självständigt.

Vid bedömningen av om en uppdragstagares verksamhet bedrivs självständigt ska det särskilt beaktas vad som avtalats med uppdragsgivaren, i vilken omfattning uppdragstagaren är beroende av uppdragsgivaren och i vilken omfattning uppdragstagaren är inordnad i dennes verksamhet.

Innehav av näringsfastigheter och näringsbostadsrätter samt av avverkningsrätt till skog räknas alltid som näringsverksamhet. Privatbostadsfastigheter, privatbostadsrätter och andra privatbostäder kan inte ingå i en näringsverksamhet. Lag (2008:1316).

Lag (2008:1316) har trätt i kraft den 1 januari 2009 och tillämpas första gången i fråga om beskattningsår som börjar efter den 31 december 2008. Ändringen av 13 kap. 1 § innebar att ett nytt andra stycke infördes och att det tidigare andra stycket blev ett nytt tredje stycke.

1 a § I 27 kap. finns bestämmelser om att den som innehar vissa tillgångar anses bedriva näringsverksamhet i form av byggnadsrörelse eller handel med fastigheter. Där finns också bestämmelser om vad som räknas som tomtrörelse.

I 49 a kap. finns bestämmelser om att kapitalvinsten när en fysisk person avyttrar en andel i ett skalbolag i vissa fall ska räknas till inkomstslaget näringsverksamhet. Lag (2007:1419).

Juridiska personer

2 § För juridiska personer räknas inkomster och utgifter på grund av innehav av tillgångar och skulder eller i form av kapitalvinster och kapitalförluster till inkomstslaget näringsverksamhet, även om inkomsterna eller utgifterna inte ingår i en näringsverksamhet enligt 1 §.

3 § Penninglån som avses i 15 kap. 3 § och som lämnas till en juridisk person, räknas till inkomstslaget näringsverksamhet. Lag (2009:1412).

Lag (2009:1412) har trätt i kraft den 1 januari 2010. Bestämmelsen i dess nya lydelse tillämpas på penninglån som lämnas efter den 12 februari 2009. Bestämmelsen i dess äldre lydelse tillämpas på lån som har lämnats före den 13 februari 2009. T.o.m. den 31 december 2009 hade 13 kap. 3 § följande lydelse.

3 § Penninglån som lämnas till en juridisk person i strid med 21 kap. 1–7 §§ aktiebolagslagen (2005:551) eller 11 § lagen (1967:531) om tryggande av pensionsutfästelse m.m., räknas till inkomstslaget näringsverksamhet. Lag (2005:1142).

Handelsbolag

4 § Bestämmelserna i 2 och 3 §§ gäller också inkomster och utgifter hos svenska handelsbolag.

För delägare som är fysiska personer räknas handelsbolagets kapitalvinster och kapitalförluster på näringsfastigheter och näringsbostadsrätter inte till inkomstslaget näringsverksamhet utan till inkomstslaget kapital samt handelsbolagets penninglån som avses i 3 § till inkomstslaget tjänst.

Penninglån som avses i 11 kap. 45 § eller 15 kap. 3 § och som lämnas till en i utlandet delägarbeskattad juridisk person, räknas till inkomstslaget näringsverksamhet för delägare som är juridiska personer och till inkomstslaget tjänst för delägare som är fysiska personer. Lag (2009:1412).

Lag (2009:1412) har trätt i kraft den 1 januari 2010. Bestämmelsen i dess nya lydelse tillämpas på penninglån som lämnas efter den 12 februari 2009. Bestämmelsen i dess äldre lydelse tillämpas på lån som har lämnats före den 13 februari 2009. Ändringen av 13 kap. 4 § innebar att ett nytt tredje stycke infördes.

5 § Till inkomstslaget näringsverksamhet räknas också ett belopp som motsvarar kapitalvinsten när en fysisk person avyttrar en andel i ett svenskt handelsbolag i de särskilda fall som anges i 51 kap.

Enskilda näringsidkare

Kapitalvinster och kapitalförluster på näringsfastigheter och näringsbostadsrätter

6 § För enskilda näringsidkare räknas kapitalvinster och kapitalförluster på näringsfastigheter och näringsbostadsrätter inte till inkomstslaget näringsverksamhet utan till inkomstslaget kapital.

Om näringsidkaren begär det, ska dock kapitalvinster på näringsfastigheter vid sådana avyttringar som enligt 31 kap. 5 § medför rätt till avdrag för avsättning till ersättningsfond räknas till inkomstslaget näringsverksamhet. Lag (2007:1419).

Vissa tillgångar och skulder

7 § Delägarätter, fordringsrätter, andelar i svenska handelsbolag och sådana tillgångar som avses i 52 kap. räknas inte som tillgångar i näringsverksamheten för enskilda näringsidkare.

De ska dock räknas som tillgångar i näringsverksamheten om de är

- lagertillgångar, pågående arbeten, kundfordringar eller liknande tillgångar,
- inventarier eller fordringar på grund av avyttring av inventarier,
- tillgodohavanden i kreditinstitut eller företag som driver verksamhet enligt lagen (2004:229) om inlåningsverksamhet och tillgodohavandet hör till näringsverksamheten,

- fordringar på sådana försäkringsersättningar eller skadestånd som ska tas upp i näringsverksamheten,

- andelar i kooperativa föreningar förutsatt att innehavet av andelarna betingas av näringsverksamheten eller fordringar på grund av avyttring av sådana andelar, eller

- fordringar som medlemmar i kooperativa föreningar har på föreningen förutsatt att medlemskapet i föreningen betingas av näringsverksamheten.

Vid tillämpning av denna paragraf anses patent och andra sådana rättigheter som räknas upp i 18 kap. 1 § andra stycket 1 som inventarier även om de inte förvärvats från någon annan. Lag (2007:1419).

8 § För enskilda näringsidkare ska en skuld inte räknas till näringsverksamheten, om skulden hänför sig till tillgångar som enligt 7 § inte ska räknas som tillgångar i näringsverksamheten. Lag (2007:1419).

Rabatt och pristillägg

9 § Även om en andel i ett aktiebolag eller i en ekonomisk förening enligt 7 § inte räknas som en tillgång i näringsverksamheten, ska utdelning från aktiebolaget eller den ekonomiska föreningen räknas till inkomstslaget näringsverksamhet, om utdelningen lämnas i förhållande till köp (rabatt) eller försäljningar (pristillägg) som gjorts i näringsverksamheten. Lag (2007:1419).

Samfälligheter

10 § Om en näringsfastighet har del i en sådan samfällighet som avses i 6 kap. 6 § första stycket, räknas utdelning från samfälligheten för enskilda näringsidkare till inkomstslaget näringsverksamhet.

Om en näringsfastighet har del i en annan samfällighet än en sådan som avses i 6 kap. 6 § första stycket, tillämpas för enskilda näringsidkare bestämmelserna i 4 § i stället för bestämmelserna i 6–8 §§. Samfällighetens kapitalvinster och kapitalförluster på näringsfastigheter och näringsbostadsrätter räknas dock till inkomstslaget näringsverksamhet, om den fastighet som har del i samfälligheten är en lagertillgång.

Royalty m.m.

11 § Den som får ersättning i form av royalty eller periodvis utgående avgift för att materiella eller immateriella tillgångar utnyttjas, anses bedriva näringsverksamhet. Om royaltyn eller avgiften grundar sig på anställning eller på uppdrag eller tillfällig verksamhet som inte ingår i en näringsverksamhet, räknas den dock inte till inkomstslaget näringsverksamhet utan till inkomstslaget tjänst. Lag (2004:614).

Delägare i utländska juridiska personer med lågbeskattade inkomster

12 § För en fysisk person som är skattskyldig enligt de särskilda bestämmelserna i 39 a kap. för delägare i vissa utländska juridiska personer med lågbeskattade inkomster räknas dennes andel av den juridiska personens alla inkomster och utgifter till inkomstslaget näringsverksamhet. Lag (2003:1086).

14 kap. Beräkning av resultatet av näringsverksamhet

Innehåll

1 § I detta kapitel finns bestämmelser om

- beskattningstidpunkten i 2–9 §§,
- gemensam eller särskild beräkning i 10–15 §§,
- anskaffningsvärde efter karaktärsbyte i 16 §,
- överlåtelser av verksamhet till staten, kommuner m.fl. i 17 och 18 §§,
- oriktig prissättning m.m. i 19 och 20 §§, och
- hur man beräknar resultatet i 21 och 22 §§.

Beskattningstidpunkten

Bokföringsmässiga grunder

2 § Resultatet ska beräknas enligt bokföringsmässiga grunder.

Vid beräkningen av resultatet ska inkomster tas upp som intäkt och utgifter dras av som kostnad det beskattningsår som de hänför sig till enligt god

redovisningssed, om inte något annat är särskilt föreskrivet i lag. Detta gäller även skattskyldiga som inte är bokföringsskyldiga.

Om en enskild näringsidkare upprättar ett förenklat årsbokslut enligt 6 kap. 6 § bokföringslagen (1999:1078), ska vid beräkningen av resultatet inkomster tas upp som intäkt och utgifter dras av som kostnad det beskattningsår som de hänförs till enligt god redovisningssed, om inte något annat är särskilt föreskrivet i lag, även om detta strider mot bokföringsmässiga grunder. För räntor gäller detta dock endast om de sammanlagda ränteinkomsterna eller de sammanlagda ränteutgifterna uppgår till högst 5 000 kronor. Lag (2010:1528).

Balansposter

3 § Värdet av utgående lager, pågående arbeten, fordringar, skulder och avsättningar ska bedömas med hänsyn till förhållandena vid beskattningsårets utgång.

Värdet av ingående lager och andra balansposter ska tas upp till samma belopp som värdet vid det föregående beskattningsårets utgång. Lag (2007:1419).

Räkenskaperna

4 § Om räkenskaper förs för näringsverksamheten, ska dessa läggas till grund för beräkningen av resultatet när det gäller beskattningstidpunkten.

Reserv i lager och liknande ska beaktas bara vid tillämpning av 17 kap. 4 och 5 §§ samt 27 § andra stycket. Lag (2007:1419).

Justeringar

5 § Det redovisade resultatet ska justeras om en intäkts- eller kostnadspost hänförs till ett visst beskattningsår i strid med bestämmelserna i 2 §. Motsvarande justering ska göras ett tidigare eller senare beskattningsår, om det behövs för att undvika att någon intäkts- eller kostnadspost utelämnas eller räknas dubbelt. Lag (2007:1419).

6 § Även om lager, pågående arbeten, kundfordringar eller liknande tas upp till ett för lågt belopp eller avsättningar, leverantörsskulder eller liknande till ett för högt belopp, ska resultatet inte justeras till den del mellanskillnaden motsvaras av sådana ytterligare värdeminskningssavdrag på andra tillgångar än lagertillgångar som den skattskyldige skulle ha kunnat göra enligt denna lag. Detta gäller dock bara om den skattskyldige begär det. Lag (2007:1419).

Karaktärsbyte

7 § Om en tillgång som innehas av den skattskyldige och som hör till inkomstslaget kapital blir tillgång i den skattskyldiges näringsverksamhet, ska de justeringar göras som behövs för att inte någon intäkt eller kostnad ska utelämnas eller dubbelräknas. Lag (2007:1419).

Fordringar och skulder i utländsk valuta

8 § Fordringar, skulder, avsättningar och kontanter i utländsk valuta, som inte tas upp till det verkliga värdet enligt 17 kap. 20 §, ska värderas till kursen vid beskattningens årets utgång. Om det finns ett terminskontrakt eller någon annan liknande valutasäkringsåtgärd för en sådan post, ska posten tas upp till det värde som motiveras av valutasäkringen under förutsättning att

- samma värde används i räkenskaperna, och
- värderingen står i överensstämmelse med god redovisningssed.

Om den säkrade posten är sådant lager som tas upp till anskaffningsvärdet enligt 17 kap. 20 § ska inte första strecksatsen i första stycket tillämpas. Lag (2007:1419).

Kapitalvinster och kapitalförluster

9 § Bestämmelser om beskattningstidpunkten för kapitalvinster och kapitalförluster finns i 44 kap. 26–32 §§.

Gemensam eller särskild beräkning

Juridiska personer

10 § All näringsverksamhet som bedrivs av en juridisk person räknas som en enda näringsverksamhet. Om den juridiska personen är delägare i ett svenskt handelsbolag, ska även handelsbolagets verksamhet räknas in i den juridiska personens näringsverksamhet.

I 11 § finns bestämmelser om underskott från vissa utländska juridiska personer. I 14 och 15 §§ finns bestämmelser om underskott från kommanditbolag och vissa andra handelsbolag. Lag (2007:1419).

11 § Underskott från en i utlandet delägarbeskattad juridisk person får dras av bara om den juridiska personen hör hemma i stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet eller i ett område som anges i bilaga 39 a och som inte omfattas av där angivna undantag.

Underskott som inte får dras av på grund av bestämmelsen i första stycket, ska dras av vid beräkning av den utländska juridiska personens resultat det följande beskattningsåret. Lag (2007:1419).

Fysiska personer

12 § All näringsverksamhet som bedrivs av en enskild näringsidkare räknas som en enda näringsverksamhet. Om han bedriver självständig näringsverksamhet utomlands, räknas dock all sådan verksamhet som en egen näringsverksamhet.

13 § För en fysisk person som är delägare i ett eller flera svenska handelsbolag räknas verksamheten i varje handelsbolag som en egen näringsverksamhet. Om ett handelsbolag bedriver självständig näringsverksamhet utomlands, räknas dock all sådan verksamhet som en egen näringsverksamhet.

Om ett svenskt handelsbolag är delägare i ett annat svenskt handelsbolag, ska verksamheten i det handelsbolaget räknas in i det ägande bolagets näringsverksamhet. I 14 och 15 §§ finns bestämmelser om underskott från kommanditbolag och vissa andra handelsbolag. Lag (2007:1419).

13 a § Kapitalvinst som enligt 49 a kap. ska tas upp som överskott av passiv näringsverksamhet när en fysisk person avyttrar en andel i ett skalbolag räknas som en egen näringsverksamhet. Lag (2007:1419).

Underskott för kommanditdelägare och vissa andra handelsbolagsdelägare

14 § En kommanditdelägare i ett svenskt kommanditbolag får inte dra av underskott från kommanditbolaget till den del summan av avdraget och de avdrag som gjorts tidigare beskattningsår skulle överstiga ett belopp som motsvarar vad delägaren satt in eller åtagit sig att sätta in i bolaget.

En delägare i ett svenskt handelsbolag som i förhållande till övriga delägare har förbehållit sig ett begränsat ansvar för bolagets förbindelser ska dra av sammanlagt högst ett belopp som motsvarar hans ansvar. Lag (2007:1419).

15 § Underskott som inte ska dras av på grund av bestämmelserna i 14 §, ska dras av vid beräkning av resultatet från bolaget det följande beskattningsåret. Lag (2007:1419).

Anskaffningsvärde efter karaktärsbyte

16 § Om en tillgång avskattats enligt bestämmelserna i 41 kap. 6 §, ska den anses ha återanskaffats mot en ersättning som motsvarar marknadsvärdet. Vid karaktärsbyte i annat fall ska som anskaffningsvärde anses anskaffningsutgiften ökad med utgifter för förbättring och minskad med sådana avdrag som har gjorts för anskaffning, värdeminskning och liknande.

I 18 kap. 10 §, 19 kap. 16 § och 20 kap. 14 § finns bestämmelser om värdeminskningssavdrag för byggnads- och markinventarier, byggnader och markanläggningar i sådana fall. Lag (2007:1419).

Överlåtelse av verksamhet till staten, kommuner m.fl.

17 § Om ett aktiebolag eller en ekonomisk förening överlåter den huvudsakliga delen av sin näringsverksamhet eller sina tillgångar till staten, ett landsting eller en kommun, ska bestämmelserna i 18 § tillämpas. Detsamma gäller om överlåtelsen sker till ett bolag som till övervägande del innehas, direkt eller indirekt, av staten, ett landsting eller en kommun.

Bestämmelserna i 18 § tillämpas dock inte vid överlåtelse inom en svensk koncern. De tillämpas inte heller om överlåtelsen framstår som ett normalt led i företags verksamhet.

Vid bedömningen av om det är en huvudsaklig del som överlåts, ska hänsyn tas till hela den näringsverksamhet som bolaget eller föreningen bedrivit vid

beskattningsårets ingång, förhållandena efter överlåtelsen samt verksamhetens allmänna art och inriktning. Lag (2007:1419).

18 § En beräkning av resultatet görs som om ett beskattningsår hade avslutats i och med överlåtelsen. Vid beräkningen får de tillgångar som finns kvar efter överlåtelsen inte tas upp till ett högre värde än marknadsvärdet.

Om denna beräkning resulterar i ett underskott, anses resultatet vara noll, och den återstående delen av beskattningsåret behandlas då som ett särskilt beskattningsår. I annat fall beräknas resultatet för hela beskattningsåret efter vanliga regler.

Sådana underskott för ett tidigare beskattningsår än överlåtelseåret som inte har kunnat dras av det följande beskattningsåret på grund av bestämmelserna i 40 kap., får inte dras av ett senare beskattningsår än det då överlåtelsen sker.

Oriktig prissättning m.m.

19 § Om resultatet av en näringsverksamhet blir lägre till följd av att villkor avtalats som avviker från vad som skulle ha avtalats mellan sinsemellan oberoende näringsidkare, ska resultatet beräknas till det belopp som det skulle ha uppgått till om sådana villkor inte funnits. Detta gäller dock bara om

1. den som på grund av avtalsvillkoren får ett högre resultat inte ska beskattas för detta i Sverige enligt bestämmelserna i denna lag eller på grund av ett skatteavtal,
2. det finns sannolika skäl att anta att det finns en ekonomisk intressegemenskap mellan parterna, och
3. det inte av omständigheterna framgår att villkoren kommit till av andra skäl än ekonomisk intressegemenskap. Lag (2007:1419).

20 § Ekonomisk intressegemenskap som avses i 19 § anses föreligga om

- en näringsidkare, direkt eller indirekt, deltar i ledningen eller övervakningen av en annan näringsidkares företag eller äger del i detta företags kapital, eller
- samma personer, direkt eller indirekt, deltar i ledningen eller övervakningen av de båda företagen eller äger del i dessa företags kapital.

Resultatet

21 § Överskott och underskott i en näringsverksamhet ska beräknas genom att intäktsposterna minskas med kostnadsposterna.

Särskilda bestämmelser om makar som tillsammans deltar i näringsverksamhet finns i 60 kap. Lag (2007:1419).

22 § Bestämmelser om att underskott ska dras av samma beskattningsår finns i fråga om

- kapitalvinst vid försäljning av näringsfastighet i 45 kap. 32 §, och
- kapitalvinst vid försäljning av näringsbostadsrätt i 46 kap. 17 §.

Bestämmelser om att underskott får dras av samma beskattningsår finns i fråga om

- delägare i andelshus i 42 kap. 33 §,
- nystartad verksamhet i 62 kap. 3 §, och

98 *Inkomstskattelag, 15 kap.*

- litterär eller konstnärlig verksamhet m.m. i 62 kap. 4 §.

Bestämmelser om att underskott ska dras av ett senare beskattningsår finns i fråga om

- avdrag i näringsverksamheten följande år i 37 och 40 kap., och

- avdrag för kvarstående underskott av avslutad näringsverksamhet i 42 kap. 34 §. Lag (2007:1419).

15 kap. Vad som ska tas upp i inkomstslaget näringsverksamhet

Huvudregel

1 § Ersättningar för varor, tjänster och inventarier, avkastning av tillgångar, kapitalvinster samt alla andra inkomster i näringsverksamheten ska tas upp som intäkt.

Utöver bestämmelserna i detta kapitel finns bestämmelser om inkomster i 8, 17–39, 44–48, 49–52, 55 och 60 kap. I 42 kap. 43 och 44 §§ finns även bestämmelser om schablonintäkt vid innehav av andelar i en värdepappersfond eller en specialfond.

Bestämmelser om värdering av inkomster i annat än pengar finns i 61 kap. Lag (2013:569).

Medlemsavgifter

2 § Föreningar ska inte ta upp medlemsavgifter som intäkt. Lag (2007:1419).

Vissa penninglån

3 § Om penninglån har lämnats i strid med 21 kap. 1–7 §§ aktiebolagslagen (2005:551), 11 § lagen (1967:531) om tryggnad av pensionsutfästelse m.m. eller 2 kap. 6 § stiftelselagen (1994:1220), ska lånebeloppet tas upp som intäkt hos en juridisk person som är låntagare eller som direkt eller indirekt, genom ett eller flera svenska handelsbolag, är delägare i ett svenskt handelsbolag som är låntagare. Detta gäller dock inte om

– låntagaren är ett aktiebolag, eller

– det finns synnerliga skäl mot att ta upp beloppet som intäkt.

Första stycket tillämpas även på lån som har lämnats av en utländsk juridisk person som motsvarar ett svenskt aktiebolag, en svensk pensionsstiftelse eller en svensk stiftelse om förhållandena varit sådana att lånebeloppet skulle ha tagits upp som intäkt, om den utländska juridiska personen hade varit ett svenskt aktiebolag, en svensk pensionsstiftelse eller en svensk stiftelse.

Vid tillämpning av denna paragraf likställs en i utlandet delägarbeskattad juridisk person med ett svenskt handelsbolag. Lag (2009:1412).

Lag (2009:1412) har trätt i kraft den 1 januari 2010. Bestämmelsen i dess nya lydelse tillämpas på penninglån som lämnas efter den 12 februari 2009. Bestämmelsen i dess äldre lydelse tillämpas på lån som har lämnats före den 13 februari 2009. T.o.m. den 31 december 2009 hade 15 kap. 3 § följande lydelse.

3 § Om penninglån har lämnats i strid med 21 kap. 1–7 §§ aktiebolagslagen (2005:551) eller 11 § lagen (1967:531) om tryggnad av pensionsutfästelse m.m., ska lånebeloppet tas upp som intäkt hos låntagaren eller hos en juridisk person som är delägare i ett svenskt handelsbolag som är låntagare, om det inte finns synnerliga skäl mot detta. Lag (2007:1419).

Förmåner för delägare i privatbostadsföretag

4 § Sådan förmån av att få utnyttja en fastighet som den skattskyldige har i egenkap av delägare i ett privatbostadsföretag ska inte tas upp. Utgifter i näringsverksamheten som hänför sig till utnyttjandet ska ändå dras av. Lag (2007:1419).

Ersättningar från personalstiftelser

5 § Ersättning som en arbetsgivare får från en personalstiftelse ska tas upp. Detta gäller dock inte ersättning som hänför sig till en sådan överföring till stiftelsen som arbetsgivaren inte fått dra av. Om en sådan överföring gjorts, ska mottagen ersättning i första hand anses avse denna. Lag (2007:1419).

Mervärdesskatt

6 § Vad som motsvarar utgående skatt enligt mervärdesskattelagen (1994:200) ska inte tas upp. I 16 kap. 16 § finns bestämmelser om avdrag för det fall att skatten ändå har tagits upp samt för det fall denna sätts ned.

Om den skattskyldige eller ett svenskt handelsbolag vid redovisningen av mervärdesskatt har dragit av ingående skatt enligt 9 kap. 8 § mervärdesskattelagen, ska beloppet tas upp till den del de utgifter som avdraget avser har dragits av omedelbart vid beskattningen.

Om den skattskyldige eller ett svenskt handelsbolag vid redovisningen av mervärdesskatt har dragit av ingående skatt på grund av jämkning enligt 8 a kap. eller 9 kap. 9–13 §§ mervärdesskattelagen, ska summan av jämningsbeloppen för den återstående korrigeringsstiden tas upp till den del jämkningen avser mervärdesskatt på sådana utgifter som har dragits av omedelbart vid beskattningen. Lag (2011:1256).

Lag (2011:1256) har trätt i kraft den 1 januari 2012 och tillämpas på beskattningsår som börjar efter den 31 januari 2012. T.o.m. den 31 december 2011 hade 15 kap. 6 § andra och tredje stycket följande lydelse.

Om den skattskyldige eller ett svenskt handelsbolag vid redovisningen av mervärdesskatt har dragit av ingående skatt enligt 9 kap. 8 § mervärdesskattelagen, ska beloppet tas upp till den del de utgifter som avdraget avser har dragits av omedelbart vid taxeringen.

Om den skattskyldige eller ett svenskt handelsbolag vid redovisningen av mervärdesskatt har dragit av ingående skatt på grund av jämkning enligt 8 a kap. eller 9 kap. 9–13 §§ mervärdesskattelagen, ska summan av jämningsbeloppen för den återstående korrigeringsstiden tas upp till den del jämkningen avser mervärdesskatt på sådana utgifter som har dragits av omedelbart vid taxeringen.

Återföring av vissa avdrag

7 § I 16 kap. 3 § finns bestämmelser om återföring av avdrag för framtida garantiutgifter.

I 16 kap. 17, 18 och 29 §§ finns bestämmelser om återföring av avdrag för avsättning för egenavgifter och vid nedsättning av skatter och avgifter.

Sjukpenning m.m.

8 § Följande ersättningar i samband med sjukdom m.m. ska tas upp, om de grundar sig på förvärvsinkomst på grund av näringsverksamhet:

1. sjukpenning, rehabiliteringspenning och smittbärappenning enligt socialförsäkringsbalken, och
2. sjukpenning enligt lagen (1954:243) om yrkesskadeförsäkring. Lag (2010:1277).

Lag (2010:1277) har trätt i kraft den 1 januari 2011. Vad som föreskrivs om bidrag, ersättningar, inkomster, tillägg, räntor, avgifter och utgifter enligt socialförsäkringsbalken gäller även i fråga om motsvarande bidrag, ersättningar, inkomster, tillägg, räntor, avgifter och utgifter enligt den före den 1 januari 2011 gällande äldre lagstiftningen. T.o.m. den 31 december 2010 hade 15 kap. 8 § följande lydelse.

8 § Följande ersättningar i samband med sjukdom m.m. ska tas upp, om de grundar sig på förvärvsinkomst på grund av näringsverksamhet:

1. sjukpenning och rehabiliteringspenning enligt lagen (1962:381) om allmän försäkring,
2. sjukpenning enligt lagen (1954:243) om yrkesskadeförsäkring, lagen (1976:380) om arbetsskadeförsäkring, lagen (1977:265) om statligt personskadeskydd och lagen (1977:267) om krigsskadeersättning till sjömän, och
3. smittbärappenning enligt lagen (1989:225) om ersättning till smittbärare. Lag (2007:1419).

Grupplivförsäkringar m.m.

9 § Förmån av grupplivförsäkring, avtalsgruppsjukförsäkring och trygghetsförsäkring vid arbetsskada ska inte tas upp, om försäkringen grundar sig på avtal som träffats mellan försäkringsföretag och Lantbrukarnas riksförbund åren 1978 och 1986, Sveriges skogsägareföreningars riksförbund år 1986, Sveriges fiskares riksförbund år 1983 respektive Svenska samernas riksförbund år 1986. Ersättningar som betalas ut på grund av sådana avtalsgruppsjukförsäkringar och trygghetsförsäkringar ska däremot tas upp. Lag (2007:1419).

Inkomster i samfällighet

10 § Har en näringsfastighet del i en annan svensk samfällighet än sådan som avses i 6 kap. 6 § första stycket, behöver fastighetens andel av samfällighetens intäkter och kostnader inte tas upp, om intäkterna med mindre än 600 kronor överstiger de utgifter som omedelbart ska dras av som kostnad.

Första stycket gäller inte kapitalvinster och kapitalförluster. Lag (2007:1419).

16 kap. Vad som ska dras av i inkomstslaget näringsverksamhet

Huvudregel

1 § Utgifter för att förvärva och bibehålla inkomster ska dras av som kostnad. Ränteutgifter och kapitalförluster ska dras av även om de inte är sådana utgifter.

Utöver bestämmelserna i detta kapitel finns bestämmelser om avdrag i 9, 17–25 a, 28–40, 44–46, 48, 49–52, 55 och 60 kap. Lag (2011:1510).

Lag (2011:1510) har trätt i kraft den 2 januari 2012 och tillämpas på avyttringar som skett samt på utdelningar som lämnats efter den 1 januari 2012. T.o.m. den 1 januari 2012 hade 16 kap. 1 § följande lydelse.

Utöver bestämmelserna i detta kapitel finns bestämmelser om avdrag i 9, 17–25 a, 27–40, 44–46, 48, 49–52, 55 och 60 kap.

Representation

2 § Utgifter för representation och liknande ändamål ska dras av bara om de har omedelbart samband med näringsverksamheten, såsom då det uteslutande är fråga om att inleda eller upprätthålla affärsförbindelser eller liknande eller då utgifterna avser jubileum eller personalvård. Avdraget får inte överstiga vad som kan anses skäligt. För utgifter för lunch, middag eller supé får avdraget inte överstiga 90 kronor per person och måltid med tillägg för mervärdesskatt till den del denna inte ska dras av enligt 8 kap. eller återbetalas enligt 10 kap. mervärdesskattelagen (1994:200). Lag (2007:1419).

Framtida garantiutgifter

Avdrag

3 § Framtida garantiutgifter ska dras av enligt bestämmelserna i 4 eller 5 § med belopp som sätts av i räkenskaperna för att täcka risker med anledning av garantiåtagandena vid beskattningsårets utgång. Avdraget ska återföras det följande beskattningsåret. Lag (2007:1419).

Schablonregeln

4 § Avdraget för framtida garantiutgifter får inte överstiga kostnaderna under beskattningsåret på grund av garantiåtaganden bortsett från förändringen av avsättningen för framtida garantiutgifter. Om garantitiden är kortare än två år, får avdraget inte överstiga så många tjugofjärdedelar av det sammanlagda beloppet av kostnader som garantitiden utgör i månader. Brutet månadstal bortfaller.

Om beskattningsåret är längre eller kortare än tolv månader, ska avdraget justeras i motsvarande mån. Lag (2007:1419).

Utredningsregeln

5 § Avdrag ska göras med ett högre belopp än som följer av 4 §, om ett betydligt större avdrag är motiverat med hänsyn till att

- näringsverksamheten är nystartad,
- garantiåtagandena avser ett eller ett fåtal mycket stora tillverkningsobjekt eller arbeten,
- en betydande ökning av garantiåtagandenas omfattning skett under beskattningsåret,
- produktsammansättningen avsevärt ändrats under året,
- en väsentlig del av garantiåtagandena avser en tid som betydligt överstiger två år, eller
- någon annan liknande omständighet finns. Lag (2007:1419).

Utbränt kärnbränsle

6 § Företag som driver en kärnkraftsanläggning ska dra av belopp som sätts av i räkenskaperna för att täcka sådana utgifter för framtida hantering av utbränt kärnbränsle, radioaktivt avfall och liknande som avser verksamheten före beskattningsårets utgång. Detsamma gäller företag som mot förskottsbetalning åtar sig att svara för framtida utgifter för sådan hantering. Avdraget ska återföras det följande beskattningsåret.

Avdrag enligt första stycket får inte göras för hanteringsutgifter som företaget kan räkna med att få ersättning för enligt 15 § lagen (2006:647) om finansiella åtgärder för hanteringen av restprodukter från kärnteknisk verksamhet. Lag (2008:335).

Utgifter för fusion eller fission

7 § Utgifter som överlåtande och övertagande företag har i samband med fusion eller fission ska dras av. Lag (2007:1419).

Organisationsutgifter

8 § Utgifter som ett aktiebolag har i samband med aktieutdelning och förändring av aktiekapitalet samt andra utgifter för bolagets förvaltning ska dras av. Utgifter som en ekonomisk förening har i samband med förändring av föreningens medlems- och förlagsinsatser samt andra utgifter för föreningens förvaltning ska dras av. Lag (2011:68).

Lag (2011:68) har trätt i kraft den 1 april 2011 och tillämpas första gången vid 2012 års taxering. T.o.m. den 31 mars 2011 hade 16 kap. 8 § följande lydelse.

8 § Utgifter som ett aktiebolag har i samband med aktieutdelning och förändring av aktiekapitalet samt andra utgifter för bolagets förvaltning ska dras av. Utgifter som en ekonomisk förening har i samband med förändring av föreningens medlems- och förlagsinsatser samt andra utgifter för föreningens förvaltning ska dras av. Lag (2007:1419).

Forskning och utveckling

9 § Utgifter för forskning och utveckling som har eller kan antas få betydelse för den huvudsakliga näringsverksamheten eller verksamheten i övrigt ska dras av. Detta gäller även utgifter för att få information om sådan forskning och utveckling.

Bestämmelserna i denna lag om att utgifter för anskaffning av vissa tillgångar ska dras av genom årliga värdeminskingsavdrag tillämpas också på utgifter som avses i första stycket. Lag (2011:1271).

Lag (2011:1271) har trätt i kraft den 1 januari 2012 och tillämpas första gången vid 2013 års taxering. Bestämmelserna i 16 kap. 9 § tillämpas första gången på utgifter som är hänförliga till tid efter den 31 december 2011. T.o.m. den 31 december 2011 hade 16 kap. 9 § första stycket följande lydelse.

9 § Utgifter för forskning och utveckling som har eller kan antas få betydelse för näringsverksamheten ska dras av. Detta gäller även utgifter för att få information om sådan forskning och utveckling.

Bidrag till Tekniska museet

10 § Bidrag till Stiftelsen Tekniska museet ska dras av. Lag (2007:1419).

Avgifter och bidrag till Svenska Filminstitutet

11 § Avdrag ska göras för sådana avgifter och bidrag till Stiftelsen Svenska Filminstitutet som avses i ett avtal som träffats den 25 september 2012 mellan å ena sidan staten och å andra sidan Sveriges Biografägareförbund, Folkets Hus och Parker, Riksföreningen Våra Gårdar, Sveriges Filmuthyrareförening u.p.a., Film- och TV-producenterna i Sverige ek. för., Nätverket för Regionala Filmproduktionscenter, Sveriges Television AB, TV4 AB, Modern Times Group MTG AB, SBS TV AB och C More Entertainment AB. Lag (2012:902).

Lag (2012:902) har trätt i kraft den 31 januari 2013 och tillämpas på avgifter och bidrag som har betalats respektive lämnats från och med dagen för ikraftträdandet. Äldre bestämmelser gäller dock fortfarande för avgifter och bidrag som har betalats respektive lämnats för tid före den 1 januari 2013. T.o.m. den 31 december 2012 hade 16 kap. 11 § följande lydelse.

11 § Avdrag ska göras för sådana avgifter och bidrag till Stiftelsen Svenska Filminstitutet som avses i ett avtal som träffats den 15 september 2005 mellan å ena sidan staten och å andra sidan Sveriges Biografägareförbund, Folkets Hus och Parker, Riksföreningen Våra Gårdar, Sveriges Filmuthyrareförening u.p.a., Svenska Filmdistributörers Förening u.p.a., Föreningen Sveriges Filmproducenter, Sveriges Television AB, TV 4 AB (publ.), Modern Times Group MTG AB, Kanal 5 AB och C More Entertainment AB. Lag (2007:1419).

Bidrag till utvecklingsbolag

12 § Bidrag som lämnas utan villkor till ett regionalt utvecklingsbolag eller dess moderbolag ska dras av, om utvecklingsbolaget med stöd av 1 § lagen (1994:77) om beslutanderätt för regionala utvecklingsbolag har fått rätt att pröva frågor om stöd till näringsidkare. Lag (2007:1419).

Avgifter till arbetsgivarorganisationer

13 § Avgifter till arbetsgivarorganisationer ska dras av till den del de avser medel för konfliktändamål. Bedömningen av vad avgifterna avser får grundas på uppgifter i organisationens budget, om inte särskilda skäl talar mot det. Vid denna bedömning ska avgifterna i första hand anses bli använda för annat än konfliktändamål. Lag (2007:1419).

Avsättning till personalstiftelser

14 § Belopp som förs över till en personalstiftelse enligt lagen (1967:531) om tryggande av pensionsutfästelse m.m. ska dras av. Lag (2007:1419).

Arbetsrättsliga skadestånd

15 § Skadestånd får inte dras av, om de grundas på lagen (1976:580) om medbestämmande i arbetslivet eller någon annan lag som gäller förhållandet mellan arbetsgivare och arbetstagare och avser annat än ekonomisk skada.

Mervärdesskatt

16 § Sådan ingående skatt enligt mervärdesskattelagen (1994:200) som medför rätt till avdrag enligt 8 kap. eller återbetalning enligt 10 kap. nämnda lag får inte dras av.

Om den skattskyldige eller ett svenskt handelsbolag vid redovisningen av mervärdesskatt har återfört ingående skatt på grund av jämkning enligt 8 a kap. eller 9 kap. 9–13 §§ mervärdesskattelagen, ska summan av jämkningsbeloppen för den återstående korrigeringsperioden dras av till den del jämkningen avser mervärdesskatt på sådana utgifter som har dragits av omedelbart vid beskattningen.

Mervärdesskatt ska dras av om skatten avser utgående skatt som i strid med 15 kap. 6 § första stycket har tagits upp som intäkt och som har betalats in till staten. Om denna mervärdesskatt sätts ned ska motsvarande del av avdraget återföras. Lag (2011:1256).

Lag (2011:1256) har trätt i kraft den 1 januari 2012 och tillämpas på beskattningsår som börjar efter den 31 januari 2012. T.o.m. den 31 december 2011 hade 16 kap. 16 § andra stycket följande lydelse.

Om den skattskyldige eller ett svenskt handelsbolag vid redovisningen av mervärdesskatt har återfört ingående skatt på grund av jämkning enligt 8 a kap. eller 9 kap. 9–13 §§ mervärdesskattelagen, ska summan av jämkningsbeloppen för den återstående korrigeringsperioden dras av till den del jämkningen avser mervärdesskatt på sådana utgifter som har dragits av omedelbart vid taxeringen.

Särskilda skatter och avkastningsskatt på pensionsmedel

17 § Särskilda skatter och avgifter som avser näringsverksamheten ska dras av. Om skatten eller avgiften sätts ned, ska motsvarande del av avdraget återföras det beskattningsår då debiteringen ändras.

Avkastningsskatt som beräknas på avsättning i balansräkning med tillämpning av 3 a § fjärde stycket lagen (1990:661) om avkastningsskatt på pensionsmedel ska dras av. Om skatten sätts ned, ska motsvarande del av avdraget återföras det beskattningsår då debiteringen ändras. Om skatten sätts ned genom avräkning av utländsk skatt, hindrar detta inte att hela skattebeloppet dras av.

Andra stycket tillämpas också på avkastningsskatt som med tillämpning av 3 a § nionde stycket lagen om avkastningsskatt på pensionsmedel beräknas på värdet av ett avtal om tjänstepension med villkor som innebär att det utländska tjänstepensionsinstitutet kan likställas med en pensionsstiftelse enligt lagen (1967:531) om tryggnad av pensionsutfästelse m.m.

I 29–31 §§ finns bestämmelser om egenavgifter. Lag (2011:1271).

Lag (2011:1271) har trätt i kraft den 1 januari 2012 och tillämpas första gången vid 2013 års taxering. T.o.m. den 31 december 2011 hade 16 kap. 17 § andra och tredje stycket följande lydelse.

Avkastningsskatt som beräknas på avsättning i balansräkning med tillämpning av 3 § femte stycket lagen (1990:661) om avkastningsskatt på pensionsmedel ska dras av. Om skatten sätts ned, ska motsvarande del av avdraget återföras det beskattningsår då debiteringen ändras. Om skatten sätts ned genom avräkning av utländsk skatt, hindrar detta inte att hela skattebeloppet dras av.

Andra stycket tillämpas också på avkastningsskatt som med tillämpning av 3 § tionde stycket lagen om avkastningsskatt på pensionsmedel beräknas på värdet av ett avtal om tjänstepension med villkor som innebär att det utländska tjänstepensionsinstitutet kan likställas med en pensionsstiftelse enligt lagen (1967:531) om tryggnad av pensionsutfästelse m.m.

Utländska skatter

18 § Betald utländsk skatt dras av enligt bestämmelserna i 19 §. Skatt som avser inkomster som beskattats i en utländsk stat och som inte ska tas upp som intäkt i Sverige får dock inte dras av. Inte heller skatt som avser inkomster som ska undantas från beskattning i Sverige på grund av skatteavtal får dras av.

Återbetalas skatt för vilken avdrag har gjorts, ska motsvarande del av avdraget återföras. Lag (2008:1351).

Lag (2008:1351) har trätt i kraft den 1 januari 2009 och tillämpas på beskattningsår som börjar efter den 31 december 2008. T.o.m. den 31 december 2008 hade 16 kap. 18 § följande lydelse.

18 § Betald utländsk skatt ska dras av enligt bestämmelserna i 19 §. Skatt som avser inkomster som beskattats i en utländsk stat och som inte ska tas upp som intäkt i Sverige ska dock inte dras av. Inte heller skatt som avser inkomster som ska undantas från beskattning i Sverige på grund av skatteavtal ska dras av.

Återbetalas skatten, ska motsvarande del av avdraget återföras. Lag (2007:1419).

19 § Utländsk särskild skatt som avser näringsverksamheten ska dras av.

Allmän skatt till en utländsk stat, utom sådan som belöper sig på lågbeskattade inkomster som beskattas enligt 39 a kap., får dras av om den skattskyldige begär det, om skatten har betalats av en obegränsat skattskyldig person eller en begränsat skattskyldig person med fast driftställe i Sverige på inkomster som

anses ha sitt ursprung i den utländska staten. Med allmän skatt till en utländsk stat likställs skatt till en utländsk delstat, provins eller kommun.

Med skatt på inkomster likställs skatt på sådan förmögenhet som de inkomster som avses i andra stycket kommer från. Detta gäller dock inte om skatten huvudsakligen har karaktären av engångsskatt. Lag (2008:1351).

Lag (2008:1351) har trätt i kraft den 1 januari 2009 och tillämpas på beskattningsår som börjar efter den 31 december 2008. T.o.m. den 31 december 2008 hade 16 kap. 19 § andra stycket följande lydelse.

Allmän skatt till en utländsk stat, utom sådan som belöper sig på lågbeskattade inkomster som beskattas enligt 39 a kap., ska dras av, om den har betalats av en obegränsat skattskyldig person eller en begränsat skattskyldig person med fast driftställe i Sverige på inkomster som anses ha sitt ursprung i den utländska staten. Med allmän skatt till en utländsk stat likställs skatt till en utländsk delstat, provins eller kommun.

Förluster av kontanta medel

20 § Förluster av kontanta medel genom brott får dras av bara om det klart framgår att förutsättningarna för avdrag är uppfyllda. Avdrag för förlust av kontanta medel genom stöld eller rån får inte göras med större belopp än vad som motsvarar normalt innehav av kontanter i näringsverksamheten, om det inte finns särskilda skäl.

Lantmäteriförrättningsutgifter

20 a § Lantmäteriförrättningsutgifter för omarrondering som är ett led i jordbrukets eller skogsbrukets yttre rationalisering ska dras av omedelbart. Lag (2007:1419).

Brandförsäkringar för all framtid

21 § Om en brandförsäkring tas för all framtid och premien enligt försäkringsavtalet betalas på en gång, ska bara fem procent av premien dras av.

Om premien enligt försäkringsavtalet i stället ska betalas under ett bestämt antal år med lika stort belopp varje år, ska avdrag göras vart och ett av dessa år enligt följande tabell:

Det hela antal år från avtalets ingående under vilka premien ska betalas	Avdrag i procent av den för året betalda premien
högst 4 år	5 %
5 till och med 7 år	10 %
8 " " " 10 år	15 %
11 " " " 13 år	20 %
14 " " " 16 år	25 %
17 " " " 19 år	30 %
20 " " " 23 år	35 %
minst 24 år	40 %

Lag (2007:1419).

Hälso- och sjukvård m.m.

22 § Utgifter för sådan hälso- och sjukvård i Sverige som inte är offentligt finansierad får inte dras av. Utgifterna ska dock dras av om de avser en anställd, en enskild näringsidkare eller en delägare i ett svenskt handelsbolag som inte omfattas av den offentligt finansierade vården.

Utgifter för hälso- och sjukvård och läkemedel utomlands, ska dras av om de uppkommit vid insjuknande i samband med tjänstgöring utomlands. Lag (2010:1277).

Lag (2010:1277) har trätt i kraft den 1 januari 2011. Vad som föreskrivs om bidrag, ersättningar, inkomster, tillägg, räntor, avgifter och utgifter enligt socialförsäkringsbalken gäller även i fråga om motsvarande bidrag, ersättningar, inkomster, tillägg, räntor, avgifter och utgifter enligt den före den 1 januari 2011 gällande äldre lagstiftningen. T.o.m. den 31 december 2010 hade 16 kap. 22 § första stycket följande lydelse.

22 § Utgifter för sådan hälso- och sjukvård i Sverige som inte är offentligt finansierad får inte dras av. Utgifterna ska dock dras av om de avser en anställd, en enskild näringsidkare eller en delägare i ett svenskt handelsbolag som inte omfattas av den offentligt finansierade vården enligt lagen (1962:381) om allmän försäkring eller någon annan svensk författning.

23 § Utgifter för företagshälsovård, för vaccinationer som betingas av näringsverksamheten och för sådan nödvändig tandbehandling som avses i 11 kap. 18 § ska dras av. Lag (2007:1419).

24 § Utgifter för arbetslivsinriktade rehabiliteringsåtgärder ska dras av, om arbetsgivaren ska svara för dem enligt 30 kap. socialförsäkringsbalken eller rehabiliteringen syftar till att den anställda ska kunna fortsätta att förvärvsarbeta. Avdrag för sådana utgifter ska också göras av en enskild näringsidkare eller av en delägare i ett svenskt handelsbolag, om rehabiliteringen syftar till att han ska kunna fortsätta sitt förvärvsarbete. Även utgifter för förebyggande behandling ska dras av, om behandlingen har ett sådant syfte. Lag (2010:1277).

Lag (2010:1277) har trätt i kraft den 1 januari 2011. Vad som föreskrivs om bidrag, ersättningar, inkomster, tillägg, räntor, avgifter och utgifter enligt socialförsäkringsbalken gäller även i fråga om motsvarande bidrag, ersättningar, inkomster, tillägg, räntor, avgifter och utgifter enligt den före den 1 januari 2011 gällande äldre lagstiftningen. T.o.m. den 31 december 2010 hade 16 kap. 24 § följande lydelse.

24 § Utgifter för arbetslivsinriktade rehabiliteringsåtgärder ska dras av, om arbetsgivaren ska svara för dem enligt 22 kap. lagen (1962:381) om allmän försäkring eller rehabiliteringen syftar till att den anställda ska kunna fortsätta att förvärvsarbeta. Avdrag för sådana utgifter ska också göras av en enskild näringsidkare eller av en delägare i ett svenskt handelsbolag, om rehabiliteringen syftar till att han ska kunna fortsätta sitt förvärvsarbete. Även utgifter för förebyggande behandling ska dras av, om behandlingen har ett sådant syfte. Lag (2007:1419).

Grupplivförsäkringar

25 § Premie för grupplivförsäkring som en näringsidkare tecknar för egen del ska dras av.

Om försäkringsersättningen utfaller efter väsentligt förmånligare grunder än vad som gäller enligt grupplivförsäkring för statligt anställda, ska bara den del av premien dras av som kan anses motsvara förmåner enligt grupplivförsäkring för statligt anställda. Lag (2007:1419).

Reseskyddsförsäkringar

26 § Premie för reseskyddsförsäkring avseende resor som en näringsidkare gör i näringsverksamheten ska dras av. Lag (2007:1419).

Utgifter för resor med egen bil

27 § Utgifter för resor som en näringsidkare gör med egen bil i näringsverksamheten ska dras av med 1 krona och 85 öre för varje kilometer. Detta gäller dock inte om bilen är en tillgång i näringsverksamheten.

Om en sådan delägare i ett svenskt handelsbolag som ska uttagsbeskattas för bilförmån från bolaget använder bilen för resor i näringsverksamheten och betalar samtliga utgifter för drivmedel som är förenade med resorna, ska utgifter för dieselolja dras av med 65 öre för varje kilometer och utgifter för annat drivmedel med 95 öre för varje kilometer. Lag (2007:1388).

Lag (2007:1388) har trätt i kraft den 1 januari 2008 och tillämpas första gången vid 2009 års taxering. Ändringen av 12 kap. 29 §, innebar att "80 öre" ersattes av "85 öre", "60 öre" ersattes av "65 öre" och att "90 öre" ersattes av "95 öre".

Arbetsresor

28 § I fråga om utgifter för resor till och från arbetsplatsen och begränsning i avdragsrätten för sådana utgifter tillämpas bestämmelserna i 12 kap. 2 och 26–30 §§. Om den skattskyldige har utgifter för sådana resor både i inkomstslaget tjänst och i inkomstslaget näringsverksamhet, ska begränsningen avse de sammanlagda utgifterna och i första hand medföra en minskning av avdraget i inkomstslaget tjänst. Lag (2007:1419).

Ökade levnadskostnader vid resor i näringsverksamheten

28 a § Om den skattskyldige har ökade levnadskostnader på grund av sådana resor i näringsverksamheten som är förenade med övernattnings utanför den vanliga verksamhetsorten, tillämpas bestämmelserna om ökade levnadskostnader vid tjänsteresor i 12 kap. 7 §, 8 § första och andra styckena samt 10–13 och 16 §§.

Vad som sägs i dessa bestämmelser om tjänsteresa ska i stället avse resa i näringsverksamheten.

När arbetet utanför den vanliga verksamhetsorten varit förlagt till samma ort under mer än tre månader i en följd, gäller inte första stycket längre. En resa i näringsverksamheten anses pågå i en följd om den inte bryts av uppehåll som beror på att arbetet förläggs till en annan ort under minst fyra veckor. Lag (2007:1419).

Ökade levnadskostnader för yrkesfiskare

28 b § En yrkesfiskare som i näringsverksamheten gör fiskeresor som är förenade med övernattninng utanför hemorten ska dra av sina ökade levnadskostnader på grund av vistelsen utanför hemorten. Lag (2007:1419).

Egenavgifter

29 § Debiterade egenavgifter ska dras av till den del de avser näringsverksamheten. Om avgifterna sätts ned ska motsvarande del av avdraget återföras det beskattningsår då debiteringen ändras.

Avdrag ska dessutom göras för ett belopp som sätts av för att täcka egenavgifterna för beskattningsåret. Avdraget ska återföras det följande beskattningsåret. Lag (2007:1419).

30 § Avdrag enligt 29 § andra stycket ska beräknas på ett underlag som motsvarar överskottet i näringsverksamheten före avdraget minskat med

1. sjukpenning eller annan ersättning som avses i 15 kap. 8 §, och
2. inkomst som räknas som inkomst av anställning enligt 59 kap. 8–13 §§ socialförsäkringsbalken och inte omfattas av undantag enligt 59 kap. 23 eller 25 § samma balk.

Avdraget får uppgå till högst 25 procent av underlaget. För sådana inkomster eller skattskyldiga som avses i 2 § lagen (1990:659) om särskild löneskatt på vissa förvärvsinkomster får dock avdraget uppgå till högst 20 procent. Lag (2010:1277).

Lag (2010:1277) har trätt i kraft den 1 januari 2011. Vad som föreskrivs om bidrag, ersättningar, inkomster, tillägg, räntor, avgifter och utgifter enligt socialförsäkringsbalken gäller även i fråga om motsvarande bidrag, ersättningar, inkomster, tillägg, räntor, avgifter och utgifter enligt den före den 1 januari 2011 gällande äldre lagstiftningen. T.o.m. den 31 december 2010 hade 16 kap. 30 § första stycket 2 följande lydelse.

2. inkomst som räknas som inkomst av anställning enligt 2 kap. 3–5, 15 och 16 §§ lagen (1998:674) om inkomstgrundad ålderspension.

31 § När det gäller svenska handelsbolag ska avdraget för egenavgifter beräknas för varje delägare för sig och avsättningarna göras hos delägarna. Lag (2007:1419).

Pensionsförsäkringar och pensionssparkonton

32 § Premier för pensionsförsäkringar och inbetalningar på pensionssparkonton ska dras av i den omfattning som anges i 59 kap. Lag (2007:1419).

33 § [16 kap. 33 § och rubriken närmast före har upphört att gälla genom lag (2001:1168).]

Arbete i bostaden

34 § Om en enskild näringsidkare använder en särskilt inrättad del av sin bostad i näringsverksamheten, ska en skälig del av utgifterna för hyra, värme m.m. dras av. Även andra utgifter för denna del av bostaden ska dras av, om de direkt orsakas av näringsverksamheten. Lag (2007:1419).

35 § Om en enskild näringsidkare arbetar i sin bostad minst 800 timmar under beskattningsåret, får han dra av utgifter för bostaden, även om något särskilt utrymme inte har inrättats. Avdrag får göras med 2 000 kronor per år om arbetet utförs i en bostad på den skattskyldiges eller hans makes fastighet och med 4 000 kronor per år i annat fall. Är beskattningsåret längre eller kortare än tolv månader ska timantalet och beloppet justeras.

I antalet arbetade timmar får bara sådant arbete räknas med som det med hänsyn till arbetets karaktär är motiverat att utföra i bostaden. Även tillfälligt arbete som räknas till inkomstslaget tjänst får räknas med om det har nära samband med näringsverksamheten. Arbete som utförs av den skattskyldiges barn får räknas med bara om barnet har fyllt 16 år. Arbete som utförs av den skattskyldiges make får räknas med bara om makarna driver verksamheten gemensamt. Lag (2007:1419).

Utgifter innan en näringsverksamhet startar

36 § När en fysisk person startar enskild näringsverksamhet ska han det första beskattningsåret dra av även sådana utgifter i verksamheten som han haft före starten. Han ska dra av utgifter som han har haft under det kalenderår som näringsverksamheten påbörjas och det föregående kalenderåret om utgifterna är av det slaget att omedelbart avdrag för dem ska göras i en näringsverksamhet.

Utgifterna får inte dras av till den del de

1. dragits av på annat sätt,
2. räknas in i anskaffningsvärdet eller anskaffningsutgiften för tillgångar som tillförs näringsverksamheten när denna påbörjas, eller
3. motsvarar inkomster som har uppkommit i verksamheten under den tid som avses i första stycket och som inte har tagits upp som intäkt.

Avdraget får göras bara om det klart framgår att förutsättningarna för avdrag är uppfyllda. Lag (2007:1419).

17 kap. Lager och pågående arbeten

Innehåll

- 1 § I detta kapitel finns bestämmelser om
- definitioner i 2 §,
 - lager i 3–22 f §§, och
 - pågående arbeten i 23–32 §§. Lag (2006:620).

Definitioner

2 § Med anskaffningsvärde, nettoförsäljningsvärde och återanskaffningsvärde avses i detta kapitel detsamma som i 4 kap. 9 § andra–fjärde styckena årsredovisningslagen (1995:1554) eller i förekommande fall 4 kap. 5 § lagen (1995:1559) om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag eller 4 kap. 4 § lagen (1995:1560) om årsredovisning i försäkringsföretag.

Med verkligt värde avses i detta kapitel detsamma som i 4 kap. 14 a § andra stycket årsredovisningslagen.

Om en enskild näringsidkare upprättar ett förenklat årsbokslut enligt 6 kap. 6 § bokföringslagen (1999:1078), avses med anskaffningsvärde det värde som följer av god redovisningssed. Lag (2010:1528).

Lager

Huvudregler

3 § En tillgång som är avsedd för omsättning eller förbrukning (lagertillgång) får inte tas upp till lägre värde än det lägsta av anskaffningsvärdet och nettoförsäljningsvärdet, om inte annat följer av 4 § eller 4 a §. Om det finns särskilda skäl, får återanskaffningsvärdet, i förekommande fall med avdrag för inkurans, eller något annat värde som är förenligt med 2 kap. 2 och 3 §§ årsredovisningslagen (1995:1554) användas i stället för nettoförsäljningsvärdet. Särskilda bestämmelser om djur i jordbruk och renskötsel finns i 5 §. Bestämmelser om nedskrivning på rätt till leverans finns i 22 §.

När anskaffningsvärdet bestäms, ska de lagertillgångar som finns kvar i lagret vid beskattningsårets utgång anses vara de som anskaffats eller tillverkats senast. Lag (2007:1419).

4 § Lagret får tas upp till lägst 97 procent av lagertillgångarnas sammanlagda anskaffningsvärde. Detta gäller dock inte lager av

1. fastigheter och liknande tillgångar,
2. aktier, obligationer, lånefordringar och liknande tillgångar,
3. elcertifikat, samt
4. utsläppsrätter, utsläppsminskningenheter och certifierade utsläppsminskningar. Lag (2006:620).

4 a § Om en enskild näringsidkare upprättar ett förenklat årsbokslut enligt 6 kap. 6 § bokföringslagen (1999:1078), behöver något värde på lagertillgångarna inte tas upp om lagrets sammanlagda värde uppgår till högst 5 000 kronor. Lag (2010:1528).

Djur

5 § Djur i jordbruk och renskötsel anses alltid som lagertillgångar. Djurlager får inte tas upp till lägre värde än 85 procent av den genomsnittliga produktionsutgiften för djur av det slag och den ålderssammansättning som det är fråga om. Djuren behöver dock inte i något fall tas upp till ett högre värde än som motsvarar djurens sammanlagda nettoförsäljningsvärde.

Om den genomsnittliga produktionsutgiften uppenbarligen inte motsvarar anskaffningsvärdet, t.ex. för särskilt dyrbara avelsdjur, ska djuret tas upp till lägst 85 procent av det lägsta av anskaffningsvärdet och nettoförsäljningsvärdet. Lag (2007:1419).

Andelar som förvärvas genom vissa utdelningar och utskiftningar

6 § För andelar som förvärvas genom sådan utdelning av andelar i dotterbolag som avses i 42 kap. 16 §, anses som anskaffningsvärde så stor del av anskaffningsvärdet för aktierna i moderbolaget som motsvarar den förändring i marknadsvärdet som utdelningen medför för dessa aktier. Anskaffningsvärdet för aktierna i moderbolaget ska minskas i motsvarande mån.

Om den som förvärvar andelar genom utdelning utan att äga aktier i moderbolaget lämnar ersättning för rätten till utdelning, anses ersättningen som anskaffningsvärde. Om någon ersättning inte lämnas, är anskaffningsvärdet noll. Lag (2007:1419).

7 § För aktier som förvärvas genom utskiftning från en ekonomisk förening vid en sådan ombildning av en ekonomisk förening till aktiebolag som avses i 42 kap. 20 §, ska som anskaffningsvärde anses anskaffningsvärdet för andelarna i den förening som skiftar ut aktierna. Lag (2007:1419).

Partiella fissioner

7 a § För andelar som tas emot vid en partiell fission anses som anskaffningsvärde så stor del av anskaffningsvärdet för andelarna i det överlåtande företaget som motsvarar den förändring i marknadsvärdet som den partiella fissionen medför för dessa andelar. Anskaffningsvärdet för andelarna i det överlåtande företaget ska minskas i motsvarande mån. Lag (2007:1419).

Förluster och nedskrivningar på andelar

8 § Förlust vid avyttring av en andel i ett företag får dras av bara om den är verklig.

Om en andel i ett företag har gått ned i värde, får andelen inte tas upp till ett lägre värde än det skattemässiga värdet vid beskattningsårets ingång. Detta gäller

dock bara till den del en motsvarande förlust inte skulle få dras av enligt första stycket om andelen i stället hade avyttrats. Lag (2011:1510).

Lag (2011:1510) har trätt i kraft den 2 januari 2012 och tillämpas på avyttringar som skett samt på utdelningar som lämnats efter den 1 januari 2012. Ändringen av 17 kap. 8 § innebär att dess lydelse enligt lag (1999:1229) upphörde att gälla och att en ny lydelse infördes. T.o.m. den 1 januari 2012 hade 17 kap. 8 § följande lydelse.

8 § Om någon förvärvar aktier i ett svenskt aktiebolag och det inte är uppenbart att han genom förvärvet får en tillgång av verkligt och särskilt värde med hänsyn till hans näringsverksamhet, gäller bestämmelserna i 9 och 10 §§.

9 § [17 kap. 9 § har upphört att gälla genom lag (2011:1510) som har trätt i kraft den 2 januari 2011 och tillämpas på avyttringar som skett samt på utdelningar som lämnats efter den 1 januari 2012.]

T.o.m. den 1 januari 2012 hade 17 kap. 9 § följande lydelse.

9 § Aktierna får inte på grund av en nedgång i deras värde tas upp till lägre värde än anskaffningsvärdet, om nedgången beror på utdelning till förvärvaren av medel som fanns hos det utdelade bolaget vid förvärvet och inte motsvarar tillskjutet belopp. Om aktierna, innan sådana medel delas ut, har tagits upp till ett lägre värde än anskaffningsvärdet, får de vid utgången av det beskattningsår då utdelningen sker inte tas upp till ett lägre värde än det skattemässiga värdet vid ingången av samma år, med tillägg av ett belopp som motsvarar skillnaden mellan anskaffningsvärdet och nämnda värde, dock högst av det utdelade beloppet.

10 § [17 kap. 10 § har upphört att gälla genom lag (2011:1510) som har trätt i kraft den 2 januari 2011 och tillämpas på avyttringar som skett samt på utdelningar som lämnats efter den 1 januari 2012.]

T.o.m. den 1 januari 2012 hade 17 kap. 10 § följande lydelse.

10 § Om sådan utdelning som avses i 9 § sker utan att det skattemässiga värdet på aktierna påverkas och detta medför att den skattskyldige efter överlåtelse av aktierna eller upplösning av bolaget redovisar en förlust, ska förlusten minskas med ett belopp som motsvarar utdelningen. Lag (2007:1419).

11 § [17 kap. 11 § har upphört att gälla genom lag (2011:1510) som har trätt i kraft den 2 januari 2011 och tillämpas på avyttringar som skett samt på utdelningar som lämnats efter den 1 januari 2012.]

T.o.m. den 1 januari 2012 hade 17 kap. 11 § följande lydelse.

11 § Vad som sägs om aktier i 8–10 §§ gäller även andelar i svenska ekonomiska föreningar. Med tillskjutet belopp avses då inbetald insats. Bestämmelserna gäller också vid förvärv av andelar i utländska juridiska personer och tillämpas i detta fall även om förvärvaren får en tillgång av verkligt och särskilt värde.

12 § [17 kap. 12 § har upphört att gälla genom lag (2011:1510) som har trätt i kraft den 2 januari 2011 och tillämpas på avyttringar som skett samt på utdelningar som lämnats efter den 1 januari 2012.]

T.o.m. den 1 januari 2012 hade 17 kap. 12 § följande lydelse.

12 § Vid tillämpning av 9–11 §§ anses i första hand andra medel än sådana som motsvarar tillskjutet belopp ha delats ut.

Fusioner och fissioner

13 § I 37 kap. 29 § finns bestämmelser om vad som gäller vid kvalificerade fusioner och fissioner, om andelarna i det överlåtande företaget är lagertillgångar hos det övertagande företaget.

Delägar rättigheter i före detta investmentföretag

14 § I 39 kap. 18 § finns bestämmelser om anskaffningsvärdet för andelarna i ett svenskt aktiebolag eller en svensk ekonomisk förening som tidigare har varit ett investmentföretag en som inte längre anses som ett sådant företag, i fall då avskattning sker hos delägaren.

Fusion, delning eller annan ombildning av värdepappersfonder och specialfonder

15 § Fusion eller delning av värdepappersfonder enligt 8 kap. 1 och 25 §§ lagen (2004:46) om värdepappersfonder och av specialfonder enligt 12 kap. 16 och 17 §§ lagen (2013:561) om förvaltare av alternativa investeringsfonder ska inte leda till att delägarna ska ta upp en intäkt. Detsamma gäller när en specialfond ombildas till en värdepappersfond. Ersättning i pengar ska dock tas upp som intäkt det beskattningsår fusionen eller delningen sker.

Efter en fusion eller delning anses som anskaffningsvärde för de nya andelarna det anskaffningsvärde som sammanlagt gällde för de äldre andelarna. Om en fond delas och den skattskyldige får andelar i mer än en nybildad fond, ska det anskaffningsvärde som gällde för de äldre andelarna fördelas på de nya andelarna i förhållande till dessa nybildade fonders värde vid delningen.

Det som sägs om fusion i första och andra styckena gäller även vid en gränsöverskridande fusion enligt 8 kap. 17 § lagen om värdepappersfonder.

Första–tredje styckena gäller även utländska värdepappersfonder, när respektive fond hör hemma i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet om fusionen, den gränsöverskridande fusionen eller delningen har skett i enlighet med lagstiftningen i den berörda staten eller de berörda staterna. Lag (2013:569).

Uppskovsgrundande andelsbyten

16 § I 49 kap. finns bestämmelser om uppskov med beskattningen vid uppskovsgrundande andelsbyten. Lag (2001:1176).

Försäkringsföretag

17 § Ett försäkringsföretags placeringstillgångar enligt lagen (1995:1560) om årsredovisning i försäkringsföretag ska behandlas som lagertillgångar. Andra placeringstillgångar än sådana finansiella instrument som ska värderas enligt 20–20 c §§ får vid beskattningen tas upp till det lägsta av anskaffningsvärdet och nettoförsäljningsvärdet även om de tagits upp till ett högre värde i räkenskaperna. Lag (2007:1419).

18 § Vad som sägs i 17 § gäller inte för kontorsfastigheter som huvudsakligen är avsedda för försäkringsrörelsen och inte heller för andelar i dotterföretag och intresseföretag.

Finansiella instrument

19 § Med *finansiellt instrument* avses i 19 a–20 c §§ detsamma som i 4 kap. 14 a och 14 c §§ årsredovisningslagen (1995:1554). Lag (2007:552).

19 a § Med *företag i intressegemenskap* avses i 20–20 c §§

- företag som med avdragsrätt kan lämna koncernbidrag till varandra, och
- i fråga om företag som, direkt eller indirekt, äger andel i ett handelsbolag, företaget och handelsbolaget.

Ett företag ska anses ingå i en intressegemenskap bara till den del det är skattskyldigt i Sverige för sådan verksamhet där lager av finansiella instrument ingår. I fråga om handelsbolag ska i stället gälla att delägaren är skattskyldig i Sverige för sådan verksamhet. Lag (2007:1419).

20 § Lager av finansiella instrument ska tas upp till det verkliga värdet. Lagret får dock tas upp till det samlade anskaffningsvärdet om samtliga företag som ingår i samma intressegemenskap tar upp sina respektive lager av finansiella instrument till det samlade anskaffningsvärdet.

Ett finansiellt instrument som har ett negativt värde ska anses ingå i lagret, om det skulle ha varit lager om det hade haft ett positivt värde. Lag (2007:1419).

20 a § Om det i ett lager av finansiella instrument ingår säkringsinstrument, ska dessa tas upp till anskaffningsvärdet. Med säkringsinstrument avses i denna paragraf ett finansiellt instrument som säkrar andra poster i företaget än sådana som är lager och som i räkenskaperna får redovisas enligt principerna för säkringsredovisning. Lag (2007:1419).

20 b § För finansiella instrument som tas upp till anskaffningsvärdet enligt 20 och 20 a §§ ska detta värde bestämmas utan hänsyn till överlåtelse mellan företag som ingår i samma intressegemenskap. Lag (2007:1419).

20 c § Om ett finansiellt instrument som ingår i lagret överläts med förlust till ett företag i samma intressegemenskap och det finansiella instrumentet inte är lager hos den nya ägaren får förlusten dras av som kostnad först när

1. det inträffar en omständighet som gör att tillgången inte längre existerar eller inte längre innehas av ett företag som ingår i intressegemenskapen, eller
2. tillgången återigen blir lager hos ett företag i intressegemenskapen. Lag (2003:1102).

Höjning av lagervärdet vid viss utdelning

21 § Det värde som tillgångarna har tagits upp till enligt 17 och 20–20 b §§ ska höjas till den del företaget har delat ut medel eller på något annat sätt förfogat över vinst på ett sätt som inte lagligen hade kunnat ske om tillgångarna tagits upp till samma värde i räkenskaperna som vid beskattningen. Lag (2007:1419).

Kontraktshandling

22 § Avdrag får göras för nedskrivning av värdet på rätten till leverans av lagertillgångar som köpts men ännu inte levererats (kontraktshandling).

Avdrag får göras bara om inköpspriset för tillgångar av samma slag vid beskattningsårets utgång understiger det avtalade priset och högst med ett belopp som motsvarar skillnaden.

Elcertifikat och utsläppsrätter m.m.

22 a § Elcertifikat behandlas som lagertillgångar om den skattskyldige

1. innehar en sådan anläggning som berättigar den skattskyldige att bli tilldelad elcertifikat enligt 2 kap. lagen (2011:1200) om elcertifikat, eller
2. i näringsverksamhet är kvotpliktig enligt 4 kap. lagen om elcertifikat. Lag (2011:1204).

22 b § Utsläppsrätter behandlas som lagertillgångar om den skattskyldige driver en sådan verksamhet som berättigar den skattskyldige att bli tilldelad utsläppsrätter enligt 3 kap. lagen (2004:1199) om handel med utsläppsrätter.

Utsläppsminskningenheter och certifierade utsläppsminskningar behandlas som lagertillgångar om den skattskyldige

1. har tilldelats sådana, eller
2. driver en sådan verksamhet som berättigar den skattskyldige att bli tilldelad utsläppsrätter enligt 3 kap. lagen om handel med utsläppsrätter. Lag (2006:620).

22 c § Med *företag i intressegemenskap* avses i 22 d–f §§

- företag som med avdragsrätt kan lämna koncernbidrag till varandra, och
- i fråga om handelsbolag, handelsbolaget och ett annat företag som ingår i samma koncern som bolaget.

Ett företag ska anses ingå i en intressegemenskap bara till den del det är skattskyldigt i Sverige för innehav av eller kapitalvinst på, elcertifikat, utsläppsrätter, utsläppsminskningenheter eller certifierade utsläppsminskningar. I fråga om handelsbolag ska i stället gälla att delägaren är skattskyldig i Sverige för sådant innehav eller sådan vinst. Lag (2007:1419).

22 d § Sådana skattskyldiga som avses i 22 a § och företag som ingår i samma intressegemenskap som en sådan skattskyldig ska ta upp lager av utsläppsrätter och elcertifikat till nettoförsäljningsvärdet. Lagret får dock tas upp till anskaffningsvärdet om samtliga företag i intressegemenskapen tar upp sina respektive lager av sådana tillgångar till anskaffningsvärdet. Lag (2007:1419).

22 e § Sådana skattskyldiga som avses i 22 b § och företag som ingår i samma intressegemenskap som en sådan skattskyldig ska ta upp lager av utsläppsrätter, utsläppsminskningenheter och certifierade utsläppsminskningar till nettoförsäljningsvärdet. Lagret får dock tas upp till anskaffningsvärdet om samtliga företag i intressegemenskapen tar upp sina respektive lager av sådana tillgångar till anskaffningsvärdet. Lag (2007:1419).

22 f § Om sammanlagda utsläpp eller kvotplikter inte motsvaras av innehavda utsläppsrätter eller elcertifikat vid beskattningsårets utgång, får avdrag bara göras för den skuld som motsvarar mellanskillnaden. Avdraget ska återföras det följande beskattningsåret. De sammanlagda avdragen hos företag i intressegemenskapen får uppgå högst till ett belopp som motsvarar skillnaden mellan företagets samlade utsläpp respektive kvotplikter och företagets samlade innehav av utsläppsrätter respektive elcertifikat.

Om den skattskyldige får använda utsläppsminskningenheter eller certifierade utsläppsminskningar för att fullgöra sin skyldighet att överlämna utsläppsrätter motsvarande sammanlagda utsläpp enligt lagen (2004:1199) om handel med utsläppsrätter, ska de vid tillämpningen av första stycket anses utgöra utsläppsrätter. Lag (2007:1419).

Pågående arbeten

Huvudregler

23 § Den redovisning som gjorts i räkenskaperna av pågående arbeten i byggnads-, anläggnings-, hantverks- eller konsultrörelse ska följas vid beskattningen om den inte strider mot bestämmelserna i 24–32 §§. Lag (2007:1419).

24 § Inkomsten av de pågående arbetena ska beräknas för

- arbeten på löpande räkning enligt 26, 31 och 32 §§, och
- arbeten till fast pris enligt 27–32 §§.

En enskild näringsidkare som upprättar ett förenklat årsbokslut enligt 6 kap. 6 § bokföringslagen (1999:1078) får tillämpa bestämmelserna om arbeten som utförs på löpande räkning även på arbeten som utförs till fast pris. Lag (2010:1528).

Löpande räkning eller fast pris

25 § Ett arbete anses utfört på löpande räkning om ersättningen uteslutande eller så gott som uteslutande grundar sig på ett på förhand bestämt arvode per tidsenhet, den faktiska tidsåtgången och de eventuella faktiska utgifterna för arbetet. I annat fall anses arbetet utfört till fast pris.

Löpande räkning

26 § Värdet av pågående arbeten som utförs på löpande räkning behöver inte tas upp som tillgång. I stället ska de belopp som den skattskyldige under beskattningsåret fakturerar för arbetena tas upp som intäkt. Lag (2007:1419).

Fast pris

27 § Pågående arbeten som utförs till fast pris och som inte har slutredovisats får inte tas upp till ett lägre värde än det lägsta av anskaffningsvärdet och nettoförsäljningsvärdet.

För byggnads-, anläggnings- och hantverksrörelse får de pågående arbetena trots bestämmelserna i första stycket tas upp till lägst 97 procent av det sammanlagda anskaffningsvärdet. Lag (2003:1102).

28 § Om den skattskyldige får ersättning för arbeten som avses i 27 §, ska beloppet inte tas upp som intäkt utan som en skuld till den för vars räkning arbetet utförs. Lag (2007:1419).

29 § Vid beräkning av anskaffningsvärdet för pågående arbeten ska värdet av sådan arbetsinsats som utförts av den skattskyldige, dennes make eller barn under 16 år inte beaktas.

Om uppdragstagaren är ett svenskt handelsbolag, ska värdet av den arbetsinsats som utförts av delägare i handelsbolaget inte beaktas. Lag (2007:1419).

30 § Om den skattskyldige utför ett arbete till fast pris för någon annans räkning, ska värdet av arbetet beräknas efter vad som är skäligt, om det finns intressegemenskap mellan den skattskyldige och uppdragsgivaren och det finns anledning att anta att bestämmelserna i 27–29 §§ utnyttjats för att den skattskyldige eller uppdragsgivaren ska få en obehörig skatteförmån. Lag (2007:1419).

Underlåtenhet att slutredovisa eller fakturera

31 § Om den skattskyldige i betydande omfattning har låtit bli att slutredovisa eller fakturera belopp som enligt god redovisningssed hade kunnat slutredovisas eller faktureras, ska de belopp som skäligen hade kunnat slutredovisas eller faktureras tas upp som intäkt. Lag (2007:1419).

Justering

32 § Om den skattskyldige gör sannolikt att det belopp som enligt bestämmelserna i detta kapitel ska tas upp som intäkt av pågående arbeten överstiger vad som kan anses förenligt med god redovisningssed, ska intäkten i skälig utsträckning justeras nedåt. Lag (2007:1419).

Hänvisningar

33 § Särskilda bestämmelser om anskaffningsvärde m.m. för lager och pågående arbeten finns när det gäller

- beskattningsinträde i 20 a kap.,
- uttagsbeskattning i 22 kap. 8 §,
- underprisöverlåtelser i 23 kap. 10 §,
- näringsbidrag i 29 kap. 7 §,
- ianspråktagande av ersättningsfond i 31 kap. 18 §,
- kvalificerade fusioner och fissioner i 37 kap. 18 §,
- verksamhetsavyttringar i 38 kap. 14 §,
- partiella fissioner i 38 a kap. 14 §, och
- förvärv av tillgångar till underpris från delägare och närstående i 53 kap. 10 och 11 §§. Lag (2011:1510).

Lag (2011:1510) har trätt i kraft den 2 januari 2012 och tillämpas på avyttringar som skett samt på utdelningar som lämnats efter den 1 januari 2012. Ändringen innebär att strecksatsen ”- lagerandelar i fastighetsförvaltande företag i 27 kap. 6 a §” upphävts.

17 kap. 33 § även ändrad genom lag (2008:1063) som har trätt i kraft den 1 januari 2009. Ändringen innebär att strecksatsen ”- lagerandelar i fastighetsförvaltande företag i 27 kap. 6 a §” tillkommit.

18 kap. Inventarier

Tillämpningsområde

1 § Bestämmelserna i detta kapitel gäller för maskiner och andra inventarier som är avsedda för stadigvarande bruk. Att byggnads- och markinventarier behandlas som inventarier framgår av 19 kap. 19 § och 20 kap. 15 §.

Som inventarier behandlas också

1. koncessioner, patent, licenser, varumärken, hyresrätter, goodwill och liknande rättigheter som förvärvats från någon annan, och
2. anslutningsavgift eller anläggningsbidrag som avser en nyttinghet som är knuten till en fastighet och inte till ägaren personligen.

Reparation och underhåll

2 § Utgifter för reparation och underhåll av inventarier får dras av omedelbart.

Avdrag för anskaffning

Värdeminskningssavdrag

3 § Utgifter för att anskaffa inventarier ska dras av genom årliga värdeminskningssavdrag. Avdragen beräknas enligt bestämmelserna i 13–22 §§ om räkenskapsenlig avskrivning och restvärdesavskrivning.

Värdeminskningssavdrag ska inte göras för sådana konstverk och andra tillgångar som kan antas ha ett bestående värde. Lag (2007:1419).

Omedelbart avdrag

4 § För inventarier som är av mindre värde eller kan antas ha en ekonomisk livslängd på högst tre år, får hela utgiften dras av omedelbart. Detta gäller dock inte sådana rättigheter m.m. som avses i 1 § andra stycket.

Med mindre värde avses att anskaffningsvärdet exklusive mervärdesskatt understiger ett halvt prisbasbelopp. Finns det ett naturligt samband mellan flera inventarier, ska de anses vara inventarier av mindre värde bara om det sammanlagda anskaffningsvärdet understiger ett halvt prisbasbelopp. Detsamma gäller i det fall förvärv av olika inventarier kan anses ingå som ett led i en större inventarieanskaffning. Lag (2009:547).

120 Inkomstskattelag, 18 kap.

Lag (2009:547) har trätt i kraft den 1 juli 2009 och tillämpas på beskattningsår som påbörjas efter den 31 december 2008. I fråga om beskattningsår som påbörjats efter den 31 december 2008 och avslutats före ikraftträdandet ska dock, om den skattskyldige begär det, avdragsrätten prövas enligt äldre bestämmelser. Ändringen av 18 kap. 4 § innebar att ett nytt andra stycke infördes.

5 § Om inventarier avyttras, förloras, utranteras eller tas ut ur näringsverksamheten samma beskattningsår som de anskaffas, ska hela utgiften dras av omedelbart. Lag (2007:1419).

Nyttjanderättshavares avdragsrätt

6 § I 19 kap. 27 och 28 §§ finns bestämmelser om arrendators och annan nyttjanderättshavares anskaffning av inventarier.

Anskaffningsvärde

7 § Anskaffningsvärdet för inventarier är utgiften för förvärvet om de förvärvas genom köp, byte, egen tillverkning eller på liknande sätt. Om inventarierna förvärvas på annat sätt, anses marknadsvärdet vid förvärvet som anskaffningsvärde.

Om en enskild näringsidkare upprättar ett förenklat årsbokslut enligt 6 kap. 6 § bokföringslagen (1999:1078), avses med anskaffningsvärde det värde som följer av god redovisningssed. Lag (2010:1528).

8 § Om inventarierna ingår i en näringsverksamhet som den skattskyldige förvärvar genom bodelning med anledning av makes död eller genom arv eller testamente, anses det skattemässiga värde som gällde för den tidigare ägaren som anskaffningsvärde, om inte särskilda skäl talar emot det.

9 § Om avdrag för kontraktsnedskrivning har gjorts enligt 23 §, är anskaffningsvärdet utgiften för förvärvet minskad med avdraget.

10 § Av 14 kap. 16 § om avskattning vid karaktärsbyte framgår hur anskaffningsvärdet ska bestämmas för inventarier som förs över till en näringsverksamhet från ägarens privategendom.

Om avskattning inte sker i fråga om byggnads- eller markinventarier som hör till en fastighet som var privatbostadsfastighet under det föregående beskattningsåret, är anskaffningsvärdet för dessa inventarier den ursprungliga anskaffningsutgiften minskad med 20 procent för varje beskattningsår som den skattskyldige innehåft inventarierna och fastigheten har varit en privatbostadsfastighet. Lag (2007:1419).

11 § Om den skattskyldige eller en sådan fysisk eller juridisk person eller ett sådant svenskt handelsbolag som står den skattskyldige nära har vidtagit åtgärder för att den skattskyldige ska kunna tillgodoräkna sig ett högre anskaffningsvärde än som framstår som rimligt och det kan antas att detta har gjorts för att någon av dem ska få en obehörig skatteförmån, ska anskaffningsvärdet justeras i skälig mån. Lag (2007:1419).

Hänvisningar

12 § Särskilda bestämmelser om anskaffningsvärde för inventarier finns när det gäller

- beskattningsinträde i 20 a kap.,
- uttagsbeskattning i 22 kap. 8 §,
- underprisöverlåtelser i 23 kap. 10 §,
- näringsbidrag i 29 kap. 6 §,
- ianspråktagande av ersättningsfond i 31 kap. 18 §,
- kvalificerade fusioner och fissioner i 37 kap. 18 och 20 §§,
- verksamhetsavyttringar i 38 kap. 14 §,
- partiella fissioner i 38 a kap. 14 §, och
- förvärv av tillgångar till underpris från delägare och närstående i 53 kap. 10 och 11 §§. Lag (2006:1422).

Räkenskapsenlig avskrivning och restvärdesavskrivning

Huvudregel

13 § Värdeminskingsavdrag får för ett visst beskattningsår göras vid räkenskapsenlig avskrivning med högst 30 procent och vid restvärdesavskrivning med högst 25 procent per år av avskrivningsunderlaget. Om avskrivningsunderlaget uppgår till högst 5 000 kronor, får en enskild näringsidkare som upprättar ett förenklat årsbokslut enligt 6 kap. 6 § bokföringslagen (1999:1078) i stället göra värdeminskingsavdrag med ett belopp som motsvarar hela avskrivningsunderlaget.

Avskrivningsunderlaget består av följande:

1. värdet på inventarierna vid det föregående beskattningsårets utgång
 - vid räkenskapsenlig avskrivning värdet enligt balansräkningen, och
 - vid restvärdesavskrivning det skattemässiga värdet,
2. ökat med anskaffningsvärdet på sådana inventarier som anskaffats under beskattningsåret och som vid utgången av detta fortfarande tillhör näringsverksamheten,
3. minskat med avdrag enligt 15 och 16 §§.

Om beskattningsåret är längre eller kortare än tolv månader, ska värdeminskingsavdraget justeras i motsvarande mån. Lag (2010:1528).

Förutsättningar för räkenskapsenlig avskrivning

14 § Bestämmelserna om räkenskapsenlig avskrivning får tillämpas bara om den skattskyldige haft ordnad bokföring som avslutats med årsbokslut och om avdraget motsvarar avskrivningen i bokslutet.

Första stycket gäller inte vid beräkning av nettoinkomsten eller delägarens andel av lågbeskattade inkomster enligt 39 a kap. 6 och 13 §§. Lag (2003:1086).

Avyttringar

15 § Ett särskilt avdrag får göras om inventarier som anskaffats före beskattningsårets ingång avyttras under beskattningsåret eller den skattskyldige har rätt till försäkringsersättning för sådana inventarier på grund av att de gått förlorade under beskattningsåret. Avdraget motsvarar den intäkt som uppkommer med anledning av avyttringen eller försäkringsfallet. Avdraget får dock inte överstiga avskrivningsunderlaget enligt 13 § före avdraget.

15 a § Om inventarier behandlas som avyttrade på grund av att uttagsbeskattning ska ske enligt bestämmelserna i 22 kap. 5 § 4 eller 5 på grund av ett skatteavtal som har ingåtts med en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, får utöver vad som anges i 15 § det särskilda avdraget inte överstiga det skattemässiga värdet för inventarierna.

Det skattemässiga värdet för inventarier utgörs av en skälig del av det skattemässiga värdet av samtliga inventarier i näringsverksamheten. Lag (2009:1230).

Lag (2009:1230) har trätt i kraft den 1 januari 2010 och tillämpas på beskattningsår som påbörjas efter den 31 december 2009.

Särskilt hög utgift

16 § Om en särskilt hög utgift för inventarier beror på att de anskaffas för att utnyttjas under en tillfällig konjunktur eller liknande, får merutgiften dras av under anskaffningsåret.

Kompletteringsregel

17 § Oavsett vad som föreskrivs i 13, 15 och 16 §§ får vid räkenskapsenlig avskrivning dras av ett så högt belopp att det skattemässiga värdet inte överstiger anskaffningsvärdet av inventarierna minskat med en beräknad årlig avskrivning med 20 procent. Avdraget får göras särskilt för varje sådant slag av inventarier som avses i 1 § första stycket, andra stycket 1 respektive andra stycket 2.

Justering för ändrad mervärdesskatt

17 a § Om den skattskyldige eller ett svenskt handelsbolag har jämkat avdrag för ingående skatt enligt 8 a kap. eller 9 kap. 9–13 §§ mervärdesskattelagen (1994:200), gäller bestämmelserna i andra och tredje styckena till den del det jämkade beloppet avser mervärdesskatt på sådana utgifter som ingår i anskaffningsvärdet för inventarier.

Om den skattskyldige gör avdrag för värdeminskning enligt den räkenskapsenliga avskrivningsmetoden, ska avskrivningsunderlaget enligt 13 § justeras med det belopp som gäller enligt god redovisningssed. Vid beräkning enligt 17 § ska anskaffningsvärdet justeras med motsvarande belopp.

Om den skattskyldige gör avdrag för värdeminskning enligt restvärdesmetoden, ska avskrivningsunderlaget enligt 13 § justeras med summan av jämningsbeloppen för den återstående korrigerings tiden. Lag (2007:1419).

17 b § Om den skattskyldige eller ett svenskt handelsbolag vid redovisningen av mervärdesskatt har dragit av ingående skatt enligt 9 kap. 8 § mervärdesskattelagen (1994:200), ska avskrivningsunderlaget enligt 13 § respektive anskaffningsvärdet enligt 17 § minskas med det avdragna beloppet till den del detta avser mervärdesskatt på sådana utgifter som ingår i anskaffningsvärdet för inventarier. Lag (2007:1419).

17 c § Om justering enligt 17 a eller b §§ medför att avskrivningsunderlaget enligt 13 § blir negativt, ska detta anses vara noll. Ett belopp som motsvarar det negativa beloppet ska i stället tas upp som intäkt. Lag (2007:1419).

Lågt verkligt värde

18 § Om det skattemässiga värdet skulle komma att överstiga det verkliga värdet på inventarierna, får ytterligare avdrag göras med ett belopp som motsvarar skillnaden.

Vid tillämpning av första stycket ska det bortses från värdet på sådana inventarier vars anskaffningsutgifter dragits av omedelbart med stöd av 4 § första meningen. Lag (2007:1419).

För stora avskrivningar i räkenskaperna

19 § Vid räkenskapsenlig avskrivning gäller följande, om avskrivning har gjorts med högre belopp i räkenskaperna än vad som godtagits vid beskattningen. Värdet på inventarierna enligt balansräkningen vid beskattningsårets utgång ska ligga till grund för beräkning av avskrivningsunderlaget för nästa beskattningsår. Det överskjutande beloppet ska i stället dras av genom avskrivning med 20 procent per år, räknat från och med beskattningsåret efter det år avskrivning gjordes med ett för högt belopp. Lag (2007:1419).

Övergång till räkenskapsenlig avskrivning

20 § Vid övergång till räkenskapsenlig avskrivning ska vid tillämpning av 13 § andra stycket 1 inventariernas skattemässiga värde vid det föregående beskattningsårets utgång anses som värdet enligt balansräkningen, om årsredovisning eller årsbokslut inte har upprättats.

Om årsredovisning eller årsbokslut upprättats och värdet på inventarierna inte stämmer överens med det skattemässiga värdet, tillämpas bestämmelserna i 21 och 22 §§. Lag (2007:1419).

21 § Efter övergång till räkenskapsenlig avskrivning ska särskilt avdrag göras för sådana avskrivningar som har gjorts i räkenskaperna före övergången men som inte har dragits av vid beskattningen. Ett sådant belopp dras av genom avskrivning med 20 procent per år räknat från och med det första beskattningsår då räkenskapsenlig avskrivning tillämpas. Lag (2007:1419).

22 § Om en skattskyldig före övergången till räkenskapsenlig avskrivning har gjort högre värdeminskningssavdrag vid beskattningen än i räkenskaperna, ska skillnaden mellan värdet enligt balansräkningen och inventariernas skattemässiga värde tas upp som intäkt. Intäkten ska tas upp det första beskattningsår då räkenskapsenlig avskrivning tillämpas eller, om den skattskyldige begär det, fördelas

124 *Inkomstskattelag, 18 och 19 kap.*

med lika belopp på det beskattningsåret och de två följande beskattningsåren. Lag (2007:1419).

Kontraktsnedskrivning

23 § Avdrag får göras för nedskrivning av värdet på rätten till leverans av inventarier som köpts men ännu inte levererats (kontraktsnedskrivning). Avdrag får göras bara om inköpspriset för tillgångar av samma slag vid beskattningsårets utgång understiger det avtalade priset och högst med ett belopp som motsvarar mellanskillnaden.

Första stycket gäller inte för sådana rättigheter m.m. som avses i 1 § andra stycket.

19 kap. Byggnader

Innehåll

1 § I detta kapitel finns bestämmelser om

- byggnader i 2–25 §§, och
- nyttjanderättshavares förbättringar och anskaffningar av byggnader, markanläggningar och inventarier i 26–29 §§.

Reparation och underhåll samt vissa ändringsarbeten

Huvudregel

2 § Utgifter för reparation och underhåll av en byggnad får dras av omedelbart även om utgifterna i räkenskaperna dras av genom årlig avskrivning.

Utgifter för sådana ändringsarbeten på en byggnad som kan anses normala i den skattskyldiges näringsverksamhet behandlas som utgifter för reparation och underhåll. Hit räknas inte åtgärder som innebär en väsentlig förändring av byggnaden.

I 24 och 25 §§ finns särskilda bestämmelser om reparation och underhåll i samband med statliga räntebidrag. Lag (2003:1074).

Andelshus

3 § En delägare i ett andelshus får inte dra av utgifter för reparation och underhåll av andelshuset omedelbart till den del hans andel av utgifterna överstiger hans andel av tio procent av fastighetens taxeringsvärde vid utgången av beskattningsåret.

Av 13 § framgår att utgifter som enligt första stycket inte får dras av omedelbart ska räknas in i anskaffningsvärdet. Lag (2011:1256).

Lag (2011:1256) har trätt i kraft den 1 januari 2012 och tillämpas på beskattningsår som börjar efter den 31 januari 2012. T.o.m. den 31 december 2011 hade 19 kap. 3 § första stycket följande lydelse.

3 § En delägare i ett andelshus får inte dra av utgifter för reparation och underhåll av andelshuset omedelbart till den del hans andel av utgifterna överstiger hans andel av tio procent av fastighetens taxeringsvärde året före taxeringsåret.

Avdrag för anskaffning

Värdeminskningssavdrag

4 § Utgifter för att anskaffa en byggnad ska dras av genom årliga värdeminskningssavdrag. Lag (2007:1419).

5 § Värdeminskningssavdragen ska beräknas enligt avskrivningsplan efter en viss procentsats per år på byggnadens anskaffningsvärde. Procentsatsen ska bestämmas med hänsyn till byggnadens ekonomiska livslängd. Beräkningen ska göras från den tidpunkt då byggnaden färdigställs eller förvärvas eller i fråga om en förbättring från den tidpunkt den färdigställs. Lag (2007:1419).

Omedelbart avdrag

6 § Om en byggnad är avsedd att användas bara ett fåtal år, får hela utgiften dras av omedelbart.

Utrangering

7 § Utrangeras en byggnad, ska avdrag göras för den del av anskaffningsvärdet som inte har dragits av tidigare. Lag (2007:1419).

Anskaffningsvärde

Huvudregler

8 § Om en byggnad uppförs av den skattskyldige, är anskaffningsvärdet utgiften för att uppföra den.

9 § Om en byggnad förvärvas genom köp, byte eller på liknande sätt, är anskaffningsvärdet utgiften för förvärvet.

I 18 § finns bestämmelser om förvärv av byggnad genom arv, gåva m.m.

Byggnadsinventarier och ledningar

10 § I anskaffningsvärdet för en byggnad som är avsedd för annat ändamål än bostadsändamål ska inte utgifter för byggnadsinventarier räknas in. Vad som menas med byggnadsinventarier framgår av 19–21 §§.

Av 20 kap. 16 § framgår att ledningar för vatten m.m. i vissa fall inte anses som markinventarier utan som byggnad. Lag (2007:1419).

Förvärv av byggnad med mark

11 § Om en byggnad förvärvas tillsammans med den mark som den ligger på, anses så stor del av ersättningen för fastigheten avse byggnaden som det värde för byggnaden som fastställts vid fastighetstaxeringen utgör av fastighetens hela taxeringsvärde. Har något taxeringsvärde inte fastställts, ska beräkningen göras med tillämpning av bestämmelserna för fastighetstaxering.

Ingår sådana industritillbehör som avses i 2 kap. 3 § jordabalken i förvärvet, ska den del av ersättningen som avser dessa räknas bort före beräkningen enligt första stycket.

Om det belopp som avser byggnaden enligt beräkningen i första stycket även omfattar byggnadsinventarier, utgörs anskaffningsvärdet för byggnaden av beloppet minskat med ersättningen för dessa inventarier. Lag (2008:335).

12 § Anskaffningsvärdet för byggnaden ska justeras om den del av ersättningen för fastigheten som enligt beräkningen i 11 § avser annat än byggnaden och byggnadsinventarierna mera avsevärt över- eller understiger värdet av mark, skog, naturtillgångar, särskilda förmåner m.m. som förvärvas.

Har fastigheten del i en samfällighet som är en särskild taxeringsenhet, ska fastighetens andel av samfällighetens taxeringsvärde beaktas vid beräkningen enligt 11 §, om inkomsterna i samfälligheten beskattas hos delägarna. Lag (2007:1419).

Förbättringar m.m.

13 § I anskaffningsvärdet ska också räknas in

1. utgifter för till- eller ombyggnad,
2. sådant värde av en nyttjanderättshavares förbättringar som enligt 29 § ska tas upp som intäkt i inkomstslaget näringsverksamhet för fastighetsägaren, och
3. utgifter för reparation och underhåll som inte har kunnat dras av på grund av bestämmelserna i 3 § om andelshus eller i 24 och 25 §§ om statligt räntebidrag. Lag (2007:1419).

Justering av anskaffningsvärdet

14 § Om den skattskyldige eller ett svenskt handelsbolag har jämkat avdrag för ingående skatt enligt 8 a kap. eller 9 kap. 9–13 §§ mervärdesskattelagen (1994:200), ska anskaffningsvärdet justeras med summan av jämkningsbeloppen för den återstående korrigerings tiden till den del jämkningen avser mervärdesskatt på sådana utgifter som ingår i anskaffningsvärdet för en byggnad.

Om den skattskyldige eller ett svenskt handelsbolag vid redovisningen av mervärdesskatt har dragit av ingående skatt enligt 9 kap. 8 § mervärdesskattelagen, ska anskaffningsvärdet minskas med det avdragna beloppet till den del avdraget avser mervärdesskatt på sådana utgifter som ingår i anskaffningsvärdet för en byggnad. Lag (2007:1419).

14 a § Om den skattskyldige eller en sådan fysisk eller juridisk person eller ett sådant svenskt handelsbolag som står den skattskyldige nära har vidtagit åtgärder för att denne ska kunna tillgodoräkna sig ett högre anskaffningsvärde än som framstår som rimligt och det kan antas att detta har gjorts för att någon av dem ska få en obehörig skatteförmån, ska anskaffningsvärdet justeras i skäligen mån. Lag (2007:1419).

Hänvisningar

15 § Särskilda bestämmelser om anskaffningsvärde för byggnader finns när det gäller

- beskattningsinträde i 20 a kap.,
- uttagsbeskattning i 22 kap. 8 §,
- underprisöverlåtelser i 23 kap. 10 §,
- näringsbidrag i 29 kap. 6 §,
- ianspråktagande av ersättningsfond i 31 kap. 18 §,
- kvalificerade fusioner och fissioner i 37 kap. 18 §,
- verksamhetsavyttringar i 38 kap. 14 §,
- partiella fissioner i 38 a kap. 14 §, och
- förvärv av tillgångar till underpris från delägare och närstående i 53 kap. 10 och 11 §§. Lag (2006:1422).

Karaktärsbyte

16 § Om en byggnad har varit privatbostad under tidigare beskattningsår och avskattning inte skett enligt 41 kap. 6 §, anses avdrag för värdeminskning ha gjorts med 1,5 procent av anskaffningsvärdet varje beskattningsår som byggnaden varit privatbostad.

Arbeten i byggnadsrörelse

17 § Som utgifter för arbeten i byggnadsrörelse ska anses det belopp som tas upp som intäkt enligt 27 kap. 8 §. Lag (2007:1419).

Arv, gåva m.m.

18 § Om en byggnad förvärvas genom arv, testamente, gåva, bodelning eller på liknande sätt, inträder förvärvaren i den tidigare ägarens skattemässiga situation när det gäller värdeminskningsavdrag samt utgifter för sådana förbättrande reparationer och underhåll som avses i 26 kap. 2 §.

Byggnadsinventarier

19 § Som byggnadsinventarier räknas sådana delar och tillbehör i en byggnad som är avsedda att direkt tjäna den näringsverksamhet som bedrivs i byggnaden. Hit räknas inte sådana anordningar som är nödvändiga för byggnadens allmänna användning.

För byggnadsinventarier gäller vad som sägs om inventarier.

20 § Om en ledning för vatten, avlopp, elektrisk ström, gas eller liknande är avsedd för både en byggnads användning i näringsverksamheten och byggnadens allmänna användning, ska anskaffningsvärdet fördelas mellan byggnadsinventarier och byggnad i förhållande till den omfattning i vilken ledningen tillgodoser verksamheten respektive byggnadens allmänna användning.

En ledning hänförs i sin helhet till byggnadsinventarier, om anskaffningsvärdet till minst tre fjärdedelar kan anses avse näringsverksamheten. Om anskaffningsvärdet till minst tre fjärdedelar kan anses avse byggnadens allmänna användning, räknas ledningen i sin helhet till byggnaden. Lag (2007:1419).

21 § En konstruktion för vilken ett byggnadsvärde fastställts vid fastighetstaxeringen hänförs till byggnadsinventarier, om konstruktionen helt eller delvis utgör en maskin eller ett redskap.

Anslutningsavgifter och anläggningsbidrag

22 § Bestämmelser om anslutningsavgifter och anläggningsbidrag finns i 18 kap.

Statliga räntebidrag

23 § Bestämmelser om statliga räntebidrag för bostadsändamål finns i 29 kap. 14 §.

Byggnadsarbeten med statliga räntebidrag

24 § Utgifter för reparation och underhåll som utförs i samband med en ombyggnad för vilken statligt räntebidrag beviljats ska dras av omedelbart bara till den del dessa utgifter tillsammans med utgifterna för ombyggnad överstiger den i bidragshänseende godkända eller beräknade utgiften (bidragsunderlaget).

Av 13 § framgår att utgifter som enligt första stycket inte får dras av omedelbart ska räknas in i anskaffningsvärdet. Lag (2007:1419).

25 § Om bidragsunderlaget ändras genom ett senare beslut, ska rätten till omedelbart avdrag bedömas på grundval av det nya beslutet.

Innebär beslutet att ytterligare belopp ska dras av omedelbart, ska underlaget för värdeminskningssavdrag minskas med detta belopp. Om värdeminskningssavdrag tidigare har gjorts på grundval av detta belopp, ska det omedelbara avdraget minskas med värdeminskningssavdragen.

Innebär beslutet att omedelbart avdrag tidigare har gjorts med för högt belopp, ska underlaget för värdeminskningssavdrag ökas med det överskjutande beloppet. Samma belopp ska tas upp som intäkt i inkomstslaget näringsverksamhet. De värdeminskningssavdrag som skulle ha gjorts tidigare år ska räknas av från intäkten.

Rättelse ska ske det beskattningsår då det nya beslutet meddelas. Lag (2007:1419).

Nyttjanderättshavarens förbättringar

Nyttjanderättshavarens beskattning

26 § Om en nyttjanderättshavare har utgifter för ny-, till- eller ombyggnad eller annan liknande förbättring av en fastighet som han innehar med nyttjanderätt och fastighetsägaren omedelbart blir ägare till vad som utförs, ska nyttjanderättshavaren dra av dessa utgifter genom årliga värdeminskningssavdrag. Avdraget ska beräknas

enligt avskrivningsplan till högst fem procent per år. För täckdiken får dock avdraget beräknas till högst tio procent per år.

Är byggnaden eller markanläggningen avsedd att användas bara ett fåtal år, får hela utgiften dras av omedelbart. Lag (2007:1419).

27 § Om en nyttjanderättshavare har utgifter för att anskaffa byggnadsinventarier, markinventarier eller andra inventarier som han innehar med nyttjanderätt och fastighetsägaren omedelbart blir ägare till vad som anskaffas, ska nyttjanderättshavaren dra av dessa utgifter enligt bestämmelserna i 18 kap. Lag (2007:1419).

28 § Om en nyttjanderättshavare får ersättning av fastighetsägaren för förbättringar eller anskaffningar som avses i 26 eller 27 §, ska ersättningen tas upp hos nyttjanderättshavaren. Denne ska samtidigt dra av den del av anskaffningsvärdet som inte har dragits av tidigare, dock inte med högre belopp än ersättningen.

En nyttjanderättshavare ska det beskattningsår då nyttjanderätten upphör dra av den del av anskaffningsvärdet som inte har dragits av tidigare. Lag (2007:1419).

Fastighetsägarens beskattning

29 § Värdet av sådan ny-, till- eller ombyggnad eller annan liknande förbättring som avses i 26 § och som bekostats av en nyttjanderättshavare ska tas upp som intäkt för fastighetsägaren det beskattningsår då nyttjanderättshavarens rätt till fastigheten upphör, om förbättringen utförts under den tid som fastighetsägaren ägt fastigheten. Om fastigheten övergått till en ny ägare genom arv, gåva eller på liknande sätt ska intäkten i stället tas upp av den nya ägaren. Intäkten ska beräknas på grundval av förbättringens värde vid den tidpunkt då nyttjanderätten upphör. Lag (2007:1419).

20 kap. Markanläggningar och substansminskning

Innehåll

1 § I detta kapitel finns bestämmelser om

- markanläggningar i 2–16 §§,
- frukt- och bärodlingar i 17–19 §§, och
- substansminskning i 20–28 §§.

Bestämmelser om anslutningsavgifter och anläggningsbidrag finns i 18 kap.

Definition

2 § Med markanläggningar avses anordningar eller anläggningar som inte är byggnader eller inventarier och som är avsedda att användas i fastighetsägarens näringsverksamhet, t.ex. vägar, kanaler, hamninlopp, parkeringsplatser, fotbollsplaner och planteringar. Brunnar, källare och tunnlar räknas som markanläggningar till den del

de inte räknas som byggnad. Som markanläggningar räknas också sådana arbeten som behövs för att marken ska göras plan eller fast. Lag (2007:1419).

Reparation och underhåll

3 § Utgifter för reparation och underhåll av en markanläggning får dras av omedelbart även om utgifterna i räkenskaperna dras av genom årlig avskrivning. Lag (2003:1074).

Avdrag för anskaffning

Värdeminskningssavdrag

4 § Utgifter för att anskaffa en markanläggning ska dras av genom årliga värdeminskningssavdrag. Lag (2007:1419).

5 § Värdeminskningssavdragen ska beräknas enligt avskrivningsplan till högst tio procent per år av anskaffningsvärdet för täckdiken och skogsvägar och till högst fem procent per år av anskaffningsvärdet för andra markanläggningar. Beräkningen ska göras från den tidpunkt då anläggningen färdigställs. Lag (2007:1419).

6 § Avdrag ska göras bara för utgifter för markanläggningar som anskaffas under tid då den skattskyldige är ägare till fastigheten, om inte annat följer av 12 § eller av någon av de bestämmelser som nämns i 13 §. Motsvarande gäller om ett svenskt handelsbolag är ägare till fastigheten. Lag (2007:1419).

7 § När en fastighet övergår till en ny ägare genom köp, byte eller på liknande sätt, ska överlåtaren dra av den del av anskaffningsvärdet för markanläggningen som inte har dragits av tidigare. Detta gäller också när den näringsverksamhet som bedrivs på fastigheten läggs ned och fastighetens markanläggningar därför saknar värde för fastighetens ägare.

I 12 § finns bestämmelser om värdeminskningssavdrag vid arv, gåva m.m. Lag (2007:1419).

Omedelbart avdrag

8 § Om en anläggning är avsedd att användas bara ett fåtal år, får hela utgiften dras av omedelbart.

Nyttjanderättshavares avdragsrätt

9 § I 19 kap. 26–29 §§ finns bestämmelser om nyttjanderättshavares anskaffning av markanläggningar.

Anskaffningsvärde

Markinventarier

10 § I anskaffningsvärdet för en markanläggning ska inte utgifter för markinventarier räknas in. Vad som menas med markinventarier framgår av 15 och 16 §§. Lag (2007:1419).

Markanläggning som anskaffas av den skattskyldige

11 § Anskaffningsvärdet för en markanläggning är den skattskyldiges utgifter för att anskaffa eller förbättra anläggningen.

Som anskaffningsvärde räknas också sådant värde av nyttjanderättshavares förbättringsutgifter som enligt 19 kap. 29 § ska tas upp som intäkt för fastighetsägaren. Lag (2007:1419).

Arv, gåva m.m.

12 § Om en fastighet förvärvas genom arv, testamente, gåva, bodelning eller på liknande sätt, inträder förvärvaren i den tidigare ägarens skattemässiga situation när det gäller värdeminskningsskatt samt utgifter för sådana förbättrande reparationer och underhåll som avses i 26 kap. 2 §.

Hänvisningar

13 § Särskilda bestämmelser om anskaffningsvärde för markanläggningar finns när det gäller

- beskattningsinträde i 20 a kap.,
- näringsbidrag i 29 kap. 6 §,
- ianspråktagande av ersättningsfond i 31 kap. 18 §,
- kvalificerade fusioner och fissioner i 37 kap. 18 §,
- verksamhetsavyttringar i 38 kap. 14 §, och
- partiella fissioner i 38 a kap. 14 §. Lag (2006:1422).

Karaktärsbyte

14 § Om den fastighet som markanläggningen hör till varit privatbostadsfastighet under tidigare beskattningsår och avskattning inte skett enligt 41 kap. 6 §, anses avdrag för värdeminskning ha gjorts varje beskattningsår som fastigheten varit privatbostadsfastighet.

Markinventarier

15 § Som markinventarier räknas en markanläggning eller del av markanläggning som är avsedd att tillsammans med inventarier användas i den näringsverksamhet som bedrivs på fastigheten. Som markinventarier räknas också ledningar samt stängsel och liknande avspärrningsanordningar.

För markinventarier gäller vad som sägs om inventarier.

16 § Om en ledning för vatten, avlopp, elektrisk ström, gas eller liknande är avsedd för både den näringsverksamhet som bedrivs på fastigheten och en byggnads allmänna användning, ska anskaffningsvärdet fördelas mellan markinventarier och byggnad i förhållande till den omfattning i vilken ledningen tillgodoser verksamheten respektive byggnadens allmänna användning.

En ledning hänförs i sin helhet till markinventarier, om anskaffningsvärdet till minst tre fjärdedelar kan anses avse näringsverksamheten. Om anskaffningsvärdet till minst tre fjärdedelar kan anses avse byggnadens allmänna användning, räknas ledningen i sin helhet till byggnaden. Lag (2007:1419).

Frukt- och bärodlingar

17 § Utgifter för inköp och plantering av träd och buskar för frukt- eller bärodling får dras av antingen under anskaffningsåret eller genom årliga värdeminskningss-avdrag.

18 § Värdeminskningss-avdrag ska beräknas enligt avskrivningsplan efter en viss procentsats per år på frukt- eller bärodlingens anskaffningsvärde. Procentsatsen ska bestämmas med hänsyn till den tid odlingen anses kunna utnyttjas. Beräkningen ska göras från den tidpunkt då odlingen färdigställs. Lag (2007:1419).

19 § Bestämmelserna i 7 och 12 §§ tillämpas också på frukt- och bärodlingar.

Avdrag för substansminskning

Förutsättningar för avdrag

20 § Avdrag får göras för substansminskning vid utvinning av naturtillgångar på en fastighet som är kapitaltillgång.

I fråga om rätten till avdrag för substansminskning anses, trots bestämmelsen i 1 kap. 5 § fastighetstaxeringslagen (1979:1152), en fastighetsägare som har upplåtit nyttjanderätt till täktmark mot engångsersättning som ägare till täktmarken även efter upplåtelsen.

Inträffad substansminskning

21 § Vid substansminskning på grund av utvinning av en naturtillgång får avdrag göras med högst ett belopp som, tillsammans med de avdrag som har gjorts tidigare beskattningsår, motsvarar den del av anskaffningsvärdet för hela tillgången som belöper sig på utvinningen före beskattningsårets utgång.

Framtida substansminskning

22 § Om en fastighetsägare genom ett skriftligt avtal har upplåtit rätt till utvinning av naturtillgångar och har fått betalt för framtida utvinning, ska avdrag göras för belopp som sätts av i räkenskaperna för framtida substansminskning. Högst den del av anskaffningsvärdet för hela naturtillgången får dras av som kan anses avse den

återstående utvinning som fastighetsägaren har fått betalt för. Avdraget ska återföras det följande beskattningsåret. Lag (2007:1419).

23 § Avdrag enligt 22 § ska inte göras, om upplåtelseavtalet har ingåtts mellan varandra närstående personer eller mellan näringsidkare i intressegemenskap (moder- och dotterföretag eller företag under i huvudsak gemensam ledning). Som närstående till en fysisk person räknas här, utöver vad som sägs i 2 kap. 22 §, sådana fåmansföretag och fåmanshandelsbolag där den fysiska personen eller någon närstående till honom är företagsledare eller, direkt eller indirekt, äger andelar. Vad som sägs om fysiska personer gäller inte dödsbon. Lag (2007:1419).

Anskaffningsvärde m.m.

24 § Anskaffningsvärdet för en naturtillgång som har förvärvats genom köp, byte eller på liknande sätt ska beräknas med utgångspunkt i utgiften för förvärvet.

Om fastigheten har förvärvats genom arv, testamente, gåva, bodelning eller på liknande sätt, ska anskaffningsvärdet beräknas med utgångspunkt i utgiften vid närmast föregående köp, byte eller liknande förvärv. Lag (2007:1419).

25 § Om den skattskyldige begär det, ska som anskaffningsvärde anses det omkostnadsbelopp som han skulle ha kunnat använda, om han när utvinningen började hade avyttrat täktmarken mot en ersättning som motsvarade marknadsvärdet. Anskaffningsvärdet för naturtillgången får dock inte tas upp till högre belopp än 75 procent av täktmarkens marknadsvärde vid samma tidpunkt. Lag (2007:1419).

26 § Om tillstånd enligt lag eller annan författning har getts för utvinning av en naturtillgång, ska anskaffningsvärdet beräknas bara för det område som omfattas av tillståndet och, vid tillämpning av 25 §, på grundval av förhållandena när utvinningen började på detta område. Lag (2007:1419).

27 § I anskaffningsvärdet ska, förutom belopp som har beräknats enligt 24–26 §§, räknas in utgifter för naturtillgångens exploatering till den del utgifterna inte har dragits av tidigare och inte heller ingår i det omkostnadsbelopp som avses i 25 §. Lag (2007:1419).

28 § Om en fastighet där en naturtillgång har börjat utvinnas övergår till en ny ägare genom arv, testamente, gåva, bodelning eller på liknande sätt, inträder förvärvaren i den tidigare ägarens skattemässiga situation när det gäller avdrag för substansminskning.

20 a kap. Anskaffningsvärde och anskaffningsutgift vid beskattningssinträde

Tillämpningsområde

1 § Bestämmelserna i detta kapitel tillämpas vid beräkning av anskaffningsvärden och anskaffningsutgifter för tillgångar och förpliktelser som ingår i verksamheten vid *beskattningssinträdet* om

1. en fysisk eller juridisk persons inkomst av en näringsverksamhet eller del av en näringsverksamhet inte har beskattats på grund av att personen inte har varit skattskyldig i Sverige för verksamheten men sådan skyldighet inträder,

2. inkomsten i ett svenskt handelsbolag eller i en i utlandet delägarbeskattad juridisk person inte har beskattats i Sverige på grund av att delägaren inte varit skattskyldig i Sverige för verksamheten men sådan skyldighet inträder,

3. verksamheten bedrivs av en utländsk juridisk person med lågbeskattade inkomster och delägaren inte varit skattskyldig för personens inkomst omedelbart före beskattningsåret,

4. inkomsten har varit undantagen från beskattning i Sverige på grund av ett skatteavtal och undantaget upphör,

5. en tillgång eller förpliktelse förs över från en näringsverksamhet eller del av en näringsverksamhet, vars inkomst inte beskattas i Sverige till samma persons näringsverksamhet eller del av näringsverksamhet, vars inkomst beskattas här, eller

6. en tillgång eller förpliktelse förs över genom en fusion eller fission från en näringsverksamhet eller del av näringsverksamhet, vars inkomst inte tidigare har beskattats i Sverige.

Vid tillämpning av första stycket 6 ska vad som sägs om anskaffningsvärde i 3 §, anskaffningsutgift, förbättringsutgift och innehavsår i 4 §, anskaffningsutgift och förbättringsutgift i 5 § samt värdering av förpliktelse i 8 §, avse förhållandena i det överlåtande företaget.

Bestämmelserna i detta kapitel tillämpas inte på verksamhet som undantagits från skattskyldighet enligt 7 kap. Lag (2007:1419).

Anskaffningstidpunkt

2 § Tillgångar ska anses ha anskaffats vid beskattningssinträdet. Lag (2007:1419).

Anskaffningsvärde och anskaffningsutgift

Lager m.m.

3 § Som anskaffningsvärde för lagertillgångar, pågående arbeten, kundfordringar och liknande tillgångar ska anses det lägsta av anskaffningsvärdet och det verkliga värdet vid beskattningssinträdet. De lagertillgångar som finns kvar vid beskattnings-

inträdet ska anses ha anskaffats eller tillverkats senast. Med anskaffningsvärde och verkligt värde avses detsamma som i 17 kap. 2 §. Lag (2007:1419).

Inventarier, byggnader och markanläggningar

4 § Om utgiften för en tillgång ska dras av genom årliga värdeminskningssavdrag, ska tillgången anses anskaffats för ett belopp som motsvarar anskaffningsutgiften ökad med förbättringsutgifter och minskad med beräknade värdeminskningssavdrag för varje innehavsår med

- 20 procent för inventarier,
- 4 procent för byggnader,
- 10 procent för täckdiken och skogsvägar, och
- 5 procent för andra markanläggningar.

Anskaffningsvärdet får dock inte beräknas till högre belopp än marknadsvärdet eller lägre belopp än noll. Lag (2007:1419).

Övriga tillgångar

5 § Andra tillgångar än sådana som avses i 3 och 4 §§ ska anses ha anskaffats för ett belopp som motsvarar anskaffningsutgiften ökad med förbättringsutgifter. Om marknadsvärdet är lägre, ska tillgången i stället anses anskaffad för detta värde. Lag (2007:1419).

Förvärv genom arv, gåva m.m.

6 § Om en tillgång har förvärvats genom arv, testamente, gåva eller bodelning eller på liknande sätt, ska tillgången vid tillämpning av bestämmelserna i 2–5 §§ anses ha förvärvats genom närmast föregående köp, byte eller liknande förvärv. Lag (2007:1419).

Avskattning i utlandet

7 § Om överföringen av en tillgång har medfört att ett belopp som ska motsvara tillgångens marknadsvärde har tagits upp till beskattning i en annan stat, ska tillgången anses anskaffats för detta belopp. Detta gäller dock bara om den andra staten ingår i Europeiska ekonomiska samarbetsområdet eller är en stat med vilken Sverige har ingått ett skatteavtal som innehåller en artikel om informationsutbyte som är tillämplig på den aktuella tillgången eller näringsverksamheten. Lag (2007:1419).

Förpliktelser

8 § En förpliktelse ska värderas till det belopp varmed den enligt en marknads-mässig bedömning belastar verksamheten vid beskattningsinträdet. Den får dock inte tas upp till ett lägre belopp än vad den har tagits upp till i räkenskaperna. Lag (2007:1419).

21 kap. Skogsfrågor

Innehåll

- 1 §** I detta kapitel finns bestämmelser om
- ersättningar för avverkningsrätt i 2 §,
 - anläggning av skog och diken i 3 §,
 - skogsavdrag i 4–19 §§, och
 - skogskonto och skogsskadekonto i 21–40 §§.
- Vad som avses med skogsbruk framgår av 22 §.

Ersättningar för avverkningsrätt under flera år

2 § Om ersättning för avverkningsrätt till skog ska betalas under flera år, får den som har rätt till ersättningen som intäkt varje år ta upp den del som betalas under året. Lag (2007:1419).

Anläggning av skog och diken

3 § Utgifter för anläggning av ny skog och för dikning som främjar skogsbruk ska dras av omedelbart.

Bestämmelser om skogsvägar och andra markanläggningar finns i 20 kap. Lag (2007:1419).

Skogsavdrag

Huvudregler

4 § Avdrag på grund av avyttring av skog (skogsavdrag) på en fastighet i Sverige som är taxerad som lantbruksenhet och är en kapitaltillgång får göras enligt bestämmelserna i 5–19 §§.

Skogsavdrag får inte göras på grund av en intäkt som tas upp till beskattning efter det att all mark eller all produktiv skogsmark som ingår i näringsverksamheten har förvärvats av en ny ägare. Lag (2010:1531).

Lag (2010:1531) har trätt i kraft den 1 januari 2011 och tillämpas i sin nya lydelse för avdragsgrundande skogsintäkter efter den 31 december 2010. För fastigheter förvärvade före ikraftträdandet avses därvid med skogens anskaffningsvärde värdet beräknat enligt äldre bestämmelser. T.o.m. den 31 december 2010 hade 21 kap. 4 § andra stycket följande lydelse.

Skogsavdrag får inte göras på grund av en intäkt som tas upp till beskattning efter det att all skogsmark som ingår i näringsverksamheten har förvärvats av en ny ägare.

5 § Skogsavdrag ska beräknas med utgångspunkt i skogens anskaffningsvärde, avdragsutrymmet och den avdragsgrundande skogsintäkten. Lag (2007:1419).

6 § Anskaffningsvärdet är det värde som enligt 12–19 §§ avser skog och produktiv skogsmark vid förvärv av en fastighet som är taxerad som lantbruksenhet.

Avdragsutrymmet är det högsta belopp som fastighetsägaren får dra av under innehavstiden.

Avdragsgrundande skogsintäkt är summan av beskattningsårets intäkt på grund av upplåtelse av avverkningsrätt och 60 procent av beskattningsårets intäkt på grund av avyttring eller uttag av skogsprodukter. Med skogsintäkt avses också försäkringsersättning för skog och skogsprodukter. Lag (2010:1531).

Lag (2010:1531) har trätt i kraft den 1 januari 2011 och tillämpas i sin nya lydelse för avdragsgrundande skogsintäkter efter den 31 december 2010. För fastigheter förvärvade före ikraftträdandet avses därvid med skogens anskaffningsvärde värdet beräknat enligt äldre bestämmelser. T.o.m. den 31 december 2010 hade 21 kap. 6 § första stycket följande lydelse.

6 § Anskaffningsvärdet är det värde som enligt 12–19 §§ avser skog och skogsmark vid förvärv av en fastighet som är taxerad som lantbruksenhet.

Avdragsutrymmet och avdragets storlek för juridiska personer

7 § En juridisk person får under innehavstiden göra skogsavdrag med högst 25 procent av anskaffningsvärdet. Avdrag för ett visst beskattningsår får göras med högst ett belopp som motsvarar 50 procent av den avdragsgrundande skogsintäkten.

Avdragsutrymmet och avdragets storlek för handelsbolag

8 § För svenska handelsbolag tillämpas bestämmelserna i 7 §. Avdraget ska beräknas för bolaget. Lag (2007:1419).

Avdragsutrymmet och avdragets storlek för fysiska personer

9 § En enskild näringsidkare får under innehavstiden göra skogsavdrag med högst 50 procent av anskaffningsvärdet. Med undantag för rationaliseringsförvärv enligt 10 § får avdrag för ett visst beskattningsår göras med högst ett belopp som motsvarar 50 procent av den avdragsgrundande skogsintäkten.

Om ett dödsbo förvärvar fastigheter efter dödsfallet, tillämpas i stället för första stycket och 10 § bestämmelserna i 7 §. Lag (2000:1341).

10 § En enskild näringsidkare får göra skogsavdrag med högst ett belopp som motsvarar hela den avdragsgrundande skogsintäkten, om han förvärvat fastigheten genom köp, byte eller på liknande sätt eller genom fastighetsreglering eller klyvning och förvärvet är ett led i jordbrukets eller skogsbrukets yttre rationalisering (rationaliseringsförvärv). Det sammanlagda avdragsbeloppet får inte överstiga 50 procent av det anskaffningsvärde som avser rationaliseringsförvärvet. Avdrag enligt denna paragraf får göras bara det beskattningsår när fastigheten förvärvas och de följande fem beskattningsåren.

Vid fastighetsreglering och klyvning räknas som förvärvstidpunkt den tidpunkt för tillträde som gäller enligt fastighetsbildningslagen (1970:988) eller, om

den skattskyldige begär det och fastighetsbildning sökts, den tidpunkt för tillträde som gäller enligt skriftligt avtal.

Beloppsgränser

11 § Skogsavdrag får inte göras med lägre belopp än 15 000 kronor och bara med helt hundratal kronor. Om skogsbruket bedrivs i form av ett enkelt bolag eller under samäganderätt får dock avdraget för varje delägare uppgå till lägst 3 000 kronor, om ett beräknat avdrag för hela den gemensamt bedrivna verksamheten skulle ha uppgått till minst 15 000 kronor.

Beloppsgränserna i första stycket gäller inte avdrag som ett visst beskattningsår omfattar hela det återstående avdragsutrymmet.

Anskaffningsvärde vid köp m.m.

12 § Om en fastighet förvärvas genom köp, byte eller på liknande sätt, anses som anskaffningsvärde så stor del av ersättningen för fastigheten som den del av fastighetens taxeringsvärde som avser skogsbruket utgör av hela taxeringsvärdet vid förvärvet. Till skogsbruket räknas produktiv skogsmark med växande skog och sådana markanläggningar som används eller behövs för skogsbruk. Lag (2010:1531).

Lag (2010:1531) har trätt i kraft den 1 januari 2011 och tillämpas i sin nya lydelse för avdragsgrundande skogsintäkter efter den 31 december 2010. För fastigheter förvärvade före ikraftträdandet avses därvid med skogens anskaffningsvärde värdet beräknat enligt äldre bestämmelser. T.o.m. den 31 december 2010 hade 21 kap. 12 § följande lydelse.

12 § Om en fastighet förvärvas genom köp, byte eller på liknande sätt, anses som anskaffningsvärde så stor del av ersättningen för fastigheten som den del av fastighetens taxeringsvärde som avser skogsbruket utgör av hela taxeringsvärdet vid förvärvet.

Till skogsbruket räknas skogsmark med växande skog och sådana markanläggningar som används eller behövs för skogsbruk.

13 § Om bestämmelsen i 12 § inte kan tillämpas eller det är uppenbart att en tillämpning skulle ge ett värde som avviker från den verkliga ersättningen för skog och produktiv skogsmark, är anskaffningsvärdet det belopp som kan anses motsvara den verkliga ersättningen.

Har ersättning betalats vid fastighetsreglering eller klyvning på grund av att värdet av den skog och produktiva skogsmark som har lagts till den skattskyldiges fastighet överstiger värdet av den skog och produktiva skogsmark som har frångått denna, ska ett belopp motsvarande ersättningen anses som anskaffningsvärde. Lag (2010:1531).

Lag (2010:1531) har trätt i kraft den 1 januari 2011 och tillämpas i sin nya lydelse för avdragsgrundande skogsintäkter efter den 31 december 2010. För fastigheter förvärvade före ikraftträdandet avses därvid med skogens anskaffningsvärde värdet beräknat enligt äldre bestämmelser. T.o.m. den 31 december 2010 hade 21 kap. 13 § följande lydelse.

13 § Om bestämmelsen i 12 § inte kan tillämpas eller det är uppenbart att en tillämpning skulle ge ett värde som avviker från den verkliga ersättningen för skog och skogsmark, är anskaffningsvärdet det belopp som kan anses motsvara den verkliga ersättningen.

Har ersättning betalats vid fastighetsreglering eller klyvning på grund av att värdet av den skog och skogsmark som har lagts till den skattskyldiges fastighet överstiger värdet av den skog och skogsmark som har frångått denna, ska ett belopp motsvarande ersättningen anses som anskaffningsvärde. Lag (2007:1419).

14 § Om ett företag förvärvar en fastighet från ett annat företag inom samma svenska koncern, tillämpas bestämmelserna i 16 § andra och tredje styckena.

15 § Vid rationaliseringsförvärv ska i anskaffningsvärdet räknas in såväl ersättningen för skog och produktiv skogsmark som den del av övriga utgifter med anledning av förvärvet som belöper sig på den förvärvade skogen och produktiva skogsmarken.

Utgifter som har dragits av med stöd av 16 kap. 20 a § ska inte räknas in i omkostnadsbeloppet. Lag (2010:1531).

Lag (2010:1531) har trätt i kraft den 1 januari 2011 och tillämpas i sin nya lydelse för avdragsgrundande skogsintäkter efter den 31 december 2010. För fastigheter förvärvade före ikraftträdandet avses därvid med skogens anskaffningsvärde värdet beräknat enligt äldre bestämmelser. T.o.m. den 31 december 2010 hade 21 kap. 15 § första stycket följande lydelse.

15 § Vid rationaliseringsförvärv ska i anskaffningsvärdet räknas in såväl ersättningen för skog och skogsmark som den del av övriga utgifter med anledning av förvärvet som belöper sig på den förvärvade skogen och skogsmarken.

Anskaffningsvärde och avdragsutrymme vid arv, gåva m.m.

16 § Om en fastighet förvärvas genom arv, testamente, gåva, bodelning eller på liknande sätt, gäller vid beräkning av förvärvarens avdragsutrymme följande.

Omfattar förvärvet all mark eller all produktiv skogsmark i den tidigare ägarens näringsverksamhet, tar förvärvaren över den tidigare ägarens anskaffningsvärde. Förvärvaren anses ha gjort skogsavdrag med samma belopp som den tidigare ägaren.

Omfattar förvärvet bara en del av den produktiva skogsmarken, anses som anskaffningsvärde för förvärvaren så stor del av den tidigare ägarens anskaffningsvärde som värdet av den förvärvade skogen och produktiva skogsmarken utgör av värdet av all skog och produktiv skogsmark i dennes näringsverksamhet när förvärvet sker. Förvärvaren anses ha gjort skogsavdrag med samma belopp som den tidigare ägaren anses ha gjort på den förvärvade delen.

Omfattar förvärvet mindre än 20 procent av värdet av all skog och produktiv skogsmark i näringsverksamheten och är det inte fråga om en ideell andel av en fastighet, anses den nye ägarens anskaffningsvärde och avdragsutrymme vara noll. Lag (2010:1531).

Lag (2010:1531) har trätt i kraft den 1 januari 2011 och tillämpas i sin nya lydelse för avdragsgrundande skogsintäkter efter den 31 december 2010. För fastigheter förvärvade före ikraftträdandet avses därvid med skogens anskaffningsvärde värdet beräknat enligt

äldre bestämmelser. T.o.m. den 31 december 2010 hade 21 kap. 16 § andra till fjärde stycket följande lydelse.

Omfattar förvärvet all skogsmark i den tidigare ägarens näringsverksamhet, tar förvärvaren över den tidigare ägarens anskaffningsvärde. Förvärvaren anses ha gjort skogsavdrag med samma belopp som den tidigare ägaren.

Omfattar förvärvet bara en del av skogsmarken, anses som anskaffningsvärde för förvärvaren så stor del av den tidigare ägarens anskaffningsvärde som värdet av den förvärvade skogen och skogsmarken utgör av värdet av all skog och skogsmark i dennes näringsverksamhet när förvärvet sker. Förvärvaren anses ha gjort skogsavdrag med samma belopp som den tidigare ägaren anses ha gjort på den förvärvade delen.

Omfattar förvärvet mindre än 20 procent av värdet av all skog och skogsmark i näringsverksamheten och är det inte fråga om en ideell andel av en fastighet, anses den nye ägarens anskaffningsvärde och avdragsutrymme vara noll.

Anskaffningsvärde och avdragsutrymme vid delavyttring, allframtidsupplåtelse m.m.

17 § Om en del av den skattskyldiges produktiva skogsmark förvärvas av en ny ägare, anses den skattskyldiges anskaffningsvärde och avdragsutrymme minska i samma proportion som minskningen av värdet av skogen och den produktiva skogsmarken i näringsverksamheten. En proportionell minskning ska också göras om värdet av fastighetens skog och produktiva skogsmark minskar på grund av fastighetsreglering eller klyvning.

Omfattar förvärvet eller minskningen mindre än 20 procent av värdet av skogen och den produktiva skogsmarken, och är det inte fråga om en ideell andel av en fastighet, ska den skattskyldiges anskaffningsvärde och avdragsutrymme dock inte minskas. Vad som sägs i detta stycke gäller inte sådana förvärv som avses i 14 §. Lag (2010:1531).

Lag (2010:1531) har trätt i kraft den 1 januari 2011 och tillämpas i sin nya lydelse för avdragsgrundande skogsintäkter efter den 31 december 2010. För fastigheter förvärvade före ikraftträdandet avses därvid med skogens anskaffningsvärde värdet beräknat enligt äldre bestämmelser. T.o.m. den 31 december 2010 hade 21 kap. 17 § följande lydelse.

17 § Om en del av den skattskyldiges skogsmark förvärvas av en ny ägare, anses den skattskyldiges anskaffningsvärde och avdragsutrymme minska i samma proportion som minskningen av värdet av skogen och skogsmarken i näringsverksamheten. En proportionell minskning ska också göras om värdet av fastighetens skog och skogsmark minskar på grund av fastighetsreglering eller klyvning.

Omfattar förvärvet eller minskningen mindre än 20 procent av värdet av skogen och skogsmarken, och är det inte fråga om en ideell andel av en fastighet, ska den skattskyldiges anskaffningsvärde och avdragsutrymme dock inte minskas. Vad som sägs i detta stycke gäller inte sådana förvärv som avses i 14 §. Lag (2007:1419).

18 § Bestämmelserna i 17 § tillämpas också om

1. en fastighet enligt 27 kap. 11 § blir lagertillgång i en tomtrörelse som den skattskyldige bedriver, eller
2. den skattskyldige på grund av allframtidsupplåtelse får sådan engångsersättning som avses i 45 kap. 6 § för skog och produktiv skogsmark.

Skogen och den produktiva skogsmarken anses då ha förvärvats av en ny ägare. Lag (2010:1531).

Lag (2010:1531) har trätt i kraft den 1 januari 2011 och tillämpas i sin nya lydelse för avdragsgrundande skogsintäkter efter den 31 december 2010. För fastigheter förvärvade före ikraftträdandet avses därvid med skogens anskaffningsvärde värdet beräknat enligt äldre bestämmelser. T.o.m. den 31 december 2010 hade 21 kap. 18 § följande lydelse.

18 § Bestämmelserna i 17 § tillämpas också om

1. en fastighet enligt 27 kap. 11 § blir lagertillgång i en tomtrörelse som den skattskyldige bedriver, eller
2. den skattskyldige på grund av allframtidsupplåtelse får sådan engångsersättning som avses i 45 kap. 6 § för skog och skogsmark.

Skogen och skogsmarken anses då ha förvärvats av en ny ägare.

19 § I 45 kap. 8 § finns bestämmelser om att ersättning för upplåtelse av avverkningsrätt och avyttrade skogsprodukter i samband med allframtidsupplåtelse kan behandlas som engångsersättning för denna.

Hänvisningar

20 § Särskilda bestämmelser om anskaffningsvärde för skog finns när det gäller

- uttagsbeskattning i 22 kap. 8 §,
- underprisöverlåtelser i 23 kap. 10 §,
- kvalificerade fusioner och fissioner i 37 kap. 18 §,
- verksamhetsavyttringar i 38 kap. 14 §,
- partiella fissioner i 38 a kap. 14 §, och
- förvärv av tillgångar till underpris från delägare och närstående i 53 kap. 10 och 11 §§. Lag (2006:1422).

Skogskonto och skogsskadekonto

Huvudregel

21 § En enskild näringsidkare som har intäkt av skogsbruk (skogsintäkt) får göra avdrag enligt bestämmelserna i 23–40 §§ för belopp som sätts in på ett särskilt konto i ett kreditinstitut (skogskonto eller skogsskadekonto). Lag (2004:438).

Skogsbruk

22 § Med skogsbruk avses att den skattskyldige utnyttjar skogen på sin egen eller en arrenderad lantbruksenhet i Sverige eller i en annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet. Som skogsbruk räknas också avverkning av skog på en lantbruksenhet på grund av en avverkningsrätt som den skattskyldige har förbehållit sig vid överlåtelse av en fastighet eller vid fastighetsbildning och avyttring av sådan avverkningsrätt. Lag (2008:1066).

Särskilda bestämmelser om skogsskadekonto

23 § Avdrag för insättning på skogsskadekonto får göras bara om stormfällning, brand, insektsangrepp eller någon liknande händelse har medfört att mer än en tredjedel av skogen i näringsverksamheten bör avverkas i förtid och den huvudsakliga delen av beskattningsårets skogsintäkter kommer från sådan avverkning.

24 § Avdrag för insättning på skogsskadekonto får inte göras om den skattskyldige samma beskattningsår gör avdrag för insättning på skogskonto.

Om avdrag för insättning på skogsskadekonto har vägrats därför att förutsättningarna enligt 23 § inte varit uppfyllda, får den skattskyldige begära avdrag för insättning på skogskonto. En sådan begäran ska ha kommit in till Skatteverket inom sex månader efter det att det beslut meddelades som innebär att den skattskyldige inte har rätt till avdrag för insättning på skogsskadekonto, om inte längre tid följer av bestämmelserna i skatteförfarandelagen (2011:1244). Lag (2011:1256).

Lag (2011:1256) har trätt i kraft den 1 januari 2012 och tillämpas på beskattningsår som börjar efter den 31 januari 2012. T.o.m. den 31 december 2011 hade 21 kap. 24 § andra stycket följande lydelse.

Om avdrag för insättning på skogsskadekonto har vägrats därför att förutsättningarna enligt 23 § inte varit uppfyllda, får den skattskyldige begära avdrag för insättning på skogskonto. En sådan begäran ska ha kommit in till Skatteverket inom sex månader efter det att det beslut meddelades som innebär att den skattskyldige inte har rätt till avdrag för insättning på skogsskadekonto, om inte längre tid följer av bestämmelserna i taxeringslagen (1990:324).

Avdragets storlek

25 § Om inte annat följer av 26 och 27 §§, får avdrag för insättning på skogskonto eller skogsskadekonto ett visst beskattningsår motsvara högst summan av

1. 60 procent av skogsintäkten på grund av upplåtelse av avverkningsrätt,
2. 40 procent av skogsintäkten på grund av avyttring av skogsprodukter, och
3. 40 procent av skogsintäkten på grund av uttag av skogsprodukter.

26 § Om stormfällning, brand, insektsangrepp eller någon liknande händelse medför att en betydande del av skogen bör avverkas i förtid, får den skattskyldige, till den del intäkten kommer från sådan avverkning, göra avdrag med högst ett belopp som motsvarar summan av

1. 80 procent av skogsintäkten på grund av upplåtelse av avverkningsrätt,
2. 50 procent av skogsintäkten på grund av avyttring av skogsprodukter, och
3. 50 procent av skogsintäkten på grund av uttag av skogsprodukter.

27 § Belopp som anges i 26 § får dras av också från sådan ersättning för skog eller skogsprodukter i samband med allframtidsupplåtelser som avses i 45 kap. 8 § och som tas upp som intäkt av näringsverksamhet.

28 § Vad som sägs i 25–27 §§ tillämpas också på försäkringsersättning för skog och skogsprodukter.

29 § Om utdelning från en samfällighet som avses i 6 kap. 6 § första stycket tas upp som intäkt av näringsverksamheten, ska den del av utdelningen som kommer från intäkt av skogsbruk i samfälligheten under det beskattningsår som utdelningen hänför sig till likställas med intäkt av skogsbruk som den skattskyldige själv bedrivit. Lag (2007:1419).

30 § Avdrag får inte göras med så högt belopp att det uppkommer ett underskott.

31 § Avdrag får göras bara om avdragsbeloppet uppgår till minst 5 000 kronor för skogskonto eller 50 000 kronor för skogsskadekonto. Avdraget ska avrundas nedåt till helt hundratal kronor. Lag (2007:1419).

Insättning på kontot

32 § En skattskyldig får för ett visst beskattningsår inte göra insättning på skogskonto eller skogsskadekonto i mer än ett kreditinstitut. Om så ändå sker får avdrag göras bara för insättning hos det först anlitate kreditinstitutet. Lag (2004:438).

33 § Avdrag får göras bara om medlen sätts in på ett skogskonto eller skogsskadekonto senast den dag som den skattskyldige enligt skatteförfarandelagen (2011:1244) ska lämna inkomstdeklaration. Lag (2011:1256).

Lag (2011:1256) har trätt i kraft den 1 januari 2012 och tillämpas på beskattningsår som börjar efter den 31 januari 2012. T.o.m. den 31 december 2011 hade 21 kap. 33 § följande lydelse.

33 § Avdrag får göras bara om medlen sätts in på ett skogskonto eller skogsskadekonto senast den dag som den skattskyldige enligt lagen (2001:1227) om självdeklarationer och kontrolluppgifter ska lämna självdeklaration.

34 § Om den skattskyldige begär avdrag för insättning på skogskonto enligt 24 § andra stycket, anses de medel som satts in på skogsskadekontot vara insatta på skogskonto den dag då insättningen på skogsskadekontot gjordes. Detta gäller dock bara om medlen på skogsskadekontot, till den del de inte redan har tagits ut, har förts över till ett skogskonto när begäran om avdrag för insättning på skogskonto kommer in till Skatteverket. En överföring som har skett senare än tio år efter ingången av det år då medlen enligt 33 § senast ska ha satts in beaktas inte. Lag (2007:1419).

35 § Som skogskonto och skogsskadekonto godtas bara sådant konto hos ett svenskt kreditinstitut eller ett utländskt kreditinstituts filial i Sverige för vilket ränta tillgodoräknas minst en gång per år.

I lagen (1990:676) om skatt på ränta på skogskontomedel m.m. finns bestämmelser om skatt på räntan. Lag (2004:438).

Uttag från kontot

36 § Uttag från ett skogskonto eller skogsskadekonto får göras tidigast fyra månader efter insättningsdagen. Ett uttag får avse hela det inestående beloppet eller en del av det, dock inte lägre belopp än 1 000 kronor.

Sedan tio år eller, när det gäller skogsskadekonto, tjugo år har gått från ingången av det år då insättning enligt 33 § senast skulle göras, ska kreditinstitutet betala ut kvarstående medel.

Medel, som enligt 41 § tas över från ett skogskonto eller ett skogsskadekonto, får tidigast tas ut och ska betalas ut av kreditinstitutet vid de tidpunkter som enligt första och andra styckena gäller för insättningen på det ursprungliga kontot. Lag (2008:1066).

Lag (2008:1066) har trätt i kraft den 1 januari 2009 och tillämpas på överföringar av skogskonton och skogsskadekonton som görs efter den 31 december 2008. Ändringen av 21 kap. 36 § innebär att ett nytt tredje stycke infördes.

37 § Uttag från ett skogskonto eller skogsskadekonto ska tas upp som intäkt i inkomstslaget näringsverksamhet det beskattningsår då uttaget görs. Motsvarande gäller kvarstående medel som betalas ut eller skulle ha betalats ut enligt 36 § andra stycket. Lag (2007:1419).

Byte av kreditinstitut

38 § Medel på ett skogskonto eller skogsskadekonto får föras över till ett annat kreditinstitut utan att beskattning sker enligt 37 § om hela det inestående beloppet direkt förs över till ett motsvarande konto i det mottagande kreditinstitutet. En sådan överföring får även göras när lantbruksenheten och kontomedel tas över enligt 41 §.

När kontomedel förs över ska det överförande kreditinstitutet lämna det mottagande kreditinstitutet de uppgifter som behövs för att det mottagande kreditinstitutet ska kunna fullgöra sina skyldigheter enligt detta kapitel och skatteförfarandelagen (2011:1244). Lag (2011:1256).

Lag (2011:1256) har trätt i kraft den 1 januari 2012 och tillämpas på beskattningsår som börjar efter den 31 januari 2012. T.o.m. den 31 december 2011 hade 21 kap. 38 § andra stycket följande lydelse.

När kontomedel förs över ska det överförande kreditinstitutet lämna det mottagande kreditinstitutet de uppgifter som behövs för att det mottagande kreditinstitutet ska kunna fullgöra sina skyldigheter enligt detta kapitel och lagen (2001:1227) om självdeklarationer och kontrolluppgifter.

21 kap. 38 § även ändrad genom lag (2008:1066) som har trätt i kraft den 1 januari 2009 och tillämpas på överföringar av skogskonton och skogsskadekonton som görs efter den 31 december 2008. T.o.m. den 31 december 2008 hade 21 kap. 38 § första stycket följande lydelse.

38 § Medel på ett skogskonto eller skogsskadekonto får föras över till ett annat kreditinstitut utan att beskattning sker enligt 37 § under förutsättning att hela det inestående beloppet direkt förs över till ett motsvarande konto i det mottagande kreditinstitutet.

Överföring av lantbruksenhet eller kontomedel m.m.

39 § Om den skattskyldiges lantbruksenhet övergår till en ny ägare genom arv, testamente, bodelning eller på liknande sätt, ska medlen på kontona tas upp som

intäkt i inkomstslaget näringsverksamhet. Detta gäller dock bara om fastigheten utgjorde den övervägande delen av näringsverksamheten.

Vad som föreskrivs i första stycket gäller inte om äganderätten övergår genom gåva och den skattskyldige har gjort avdrag för de insatta medlen. Första stycket gäller inte heller i fråga om medel som tas över enligt 41 §. Lag (2008:1066).

Lag (2008:1066) har trätt i kraft den 1 januari 2009 och tillämpas på överföringar av skogskonton och skogsskadekonton som görs efter den 31 december 2008. T.o.m. den 31 december 2008 hade 21 kap. 39 § andra stycket följande lydelse.

Vad som sägs i första stycket gäller inte om äganderätten övergår genom gåva.

40 § Om avtal träffas om överlåtelse eller pantsättning av medel på skogskonto eller skogsskadekonto, ska medlen på kontona tas upp som intäkt i inkomstslaget näringsverksamhet om inte annat följer av 41 §. Det anses inte som överlåtelse eller pantsättning att en skattskyldig på begäran av Skogsstyrelsen förbinder sig att inte förfoga över medlen utan styrelsens tillstånd. Lag (2008:1066).

Lag (2008:1066) har trätt i kraft den 1 januari 2009 och tillämpas på överföringar av skogskonton och skogsskadekonton som görs efter den 31 december 2008. T.o.m. den 31 december 2008 hade 21 kap. 40 § följande lydelse.

40 § Om avtal träffas om överlåtelse eller pantsättning av medel på skogskonto eller skogsskadekonto, ska medlen på kontona tas upp som intäkt i inkomstslaget näringsverksamhet. Det anses inte som överlåtelse eller pantsättning att en skattskyldig på begäran av Skogsstyrelsen förbinder sig att inte förfoga över medlen utan styrelsens tillstånd. Lag (2007:1419).

21 kap. 40 § även ändrad genom lag (2005:1166) som har trätt i kraft den 1 januari 2006. Äldre föreskrifter gäller fortfarande i fråga om en begäran av en skogsvårdsstyrelse.

41 § Om den skattskyldiges lantbruksenhet med produktiv skogsmark övergår till en närstående genom arv, testamente, gåva eller bodelning får denne ta över medel på ett skogskonto eller skogsskadekonto utan att beskattning sker enligt 37 §,

- om mottagaren vid arv, testamente eller bodelning med anledning av ena makens död skriftligen förklarar att han tar över medlen, eller

- om parterna vid gåva eller bodelning av annan anledning än ena makens död träffar skriftligt avtal om att medlen tas över.

Utöver vad som sägs i första stycket krävs

- att kontot förs över direkt till mottagaren eller medlen förs direkt över till ett motsvarande konto som innehas av mottagaren, och

- att överföringen sker samma beskattningsår som lantbruksenheten övergår.

Om bara en del av lantbruksenheten övergår till den närstående, får denne ta över högst så stor del av kontomedlen som hans andel motsvarar av den övertagna produktiva skogsmarkens skogsbruksvärde i förhållande till skogsbruksvärdet för all produktiv skogsmark på lantbruksenheten det beskattningsår då enheten övergår. Lag (2010:1531).

Lag (2010:1531) har trätt i kraft den 1 januari 2011 och tillämpas när en lantbruksenhet övergår till en närstående efter den 31 december 2010. T.o.m. den 31 december 2010 hade 21 kap. 41 § följande lydelse.

146 *Inkomstskattelag, 21 och 22 kap.*

41 § Om den skattskyldiges lantbruksenhet med skogsmark övergår till en närstående genom arv, testamente, gåva eller bodelning får denne ta över medel på ett skogskonto eller skogsskadekonto utan att beskattning sker enligt 37 §,

- om mottagaren vid arv, testamente eller bodelning med anledning av ena makens död skriftligen förklarar att han tar över medlen, eller

- om parterna vid gåva eller bodelning av annan anledning än ena makens död träffar skriftligt avtal om att medlen tas över.

Utöver vad som sägs i första stycket krävs

- att kontot förs över direkt till mottagaren eller medlen förs direkt över till ett motsvarande konto som innehas av mottagaren, och

- att överföringen sker samma beskattningsår som lantbruksenheten övergår.

Om bara en del av lantbruksenheten övergår till den närstående, får denne ta över högst så stor del av kontomedlen som hans andel motsvarar av den övertagna skogsmarkens skogsbruksvärde i förhållande till skogsbruksvärdet för all skogsmark på lantbruksenheten det beskattningsår då enheten övergår. Lag (2008:1066).

21 kap. 41 § även ändrad genom lag (2008:1066) som har trätt i kraft den 1 januari 2009 och tillämpas på överföringar av skogskonton och skogsskadekonton som görs efter den 31 december 2008.

22 kap. Uttag ur näringsverksamhet

Innehåll

1 § Bestämmelserna i detta kapitel gäller vid uttag av en tillgång eller en tjänst ur näringsverksamheten. Det finns bestämmelser om

- vad som avses med uttag i 2–6 §§,

- innebörden av uttagsbeskattning i 7 och 8 §§, och

- när uttagsbeskattning inte ska ske i 9–12 §§. Lag (2007:1419).

Vad som avses med uttag

2 § Med uttag avses att den skattskyldige tillgodogör sig en tillgång från näringsverksamheten för privat bruk eller att han för över den till en annan näringsverksamhet.

3 § Med uttag avses också att den skattskyldige överlåter en tillgång utan ersättning eller mot ersättning som understiger marknadsvärdet utan att detta är affärsmässigt motiverat. Motsvarande gäller om ett svenskt handelsbolag som den skattskyldige är delägare i överlåter en tillgång till den skattskyldige eller någon annan.

4 § Bestämmelserna om uttag av en tillgång i 2 och 3 §§ tillämpas också på uttag av en tjänst om värdet av tjänsten är mer än ringa.

5 § Som uttag räknas också att

1. en näringsverksamhet upphör,

2. skattskyldigheten för inkomsten från en näringsverksamhet helt eller delvis upphör,

3. tillgångar förs över från en del av en näringsverksamhet till en annan del om skattskyldighet föreligger för inkomst från den förra delen men inte för inkomst från den senare delen,

4. inkomsten från en näringsverksamhet helt eller delvis inte längre ska beskattas i Sverige på grund av ett skatteavtal, eller

5. tillgångar förs över från en del av en näringsverksamhet till en annan del om den senare delen men inte den förra är undantagen från beskattning i Sverige på grund av ett skatteavtal. Lag (2007:1419).

6 § I 27 kap. 8 § finns särskilda bestämmelser om uttagsbeskattning i byggnadsrörelse.

Innebörden av uttagsbeskattning

7 § Uttag av en tillgång eller en tjänst ska behandlas som om den avyttras mot en ersättning som motsvarar marknadsvärdet (uttagsbeskattning).

Uttag i form av användande av bil ska värderas enligt bestämmelserna om bilförmån i 61 kap. 5–11 §§. Lag (2007:1419).

8 § Om den skattskyldige tar ut en tillgång eller en tjänst ur en näringsverksamhet som han bedriver och för över den till en annan sådan näringsverksamhet ska, om uttagsbeskattning skett, tillgången eller tjänsten anses förvärvad i den senare näringsverksamheten mot en ersättning som motsvarar marknadsvärdet, om uttaget beskattas enligt bestämmelserna i 7 §. Lag (2007:1419).

När uttagsbeskattning inte ska ske

9 § Uttag av bränsle från en fastighet i Sverige som är taxerad som lantbruksenhet ska inte uttagsbeskattas, om bränslet används för uppvärmning av den skattskyldiges privatbostad på fastigheten. Undantaget gäller också i fråga om sådan bostad som på grund av den skattskyldiges begäran enligt 2 kap. 9 § tredje stycket inte ska räknas som privatbostad. Lag (2007:1419).

10 § Vid sådan utdelning av andelar som avses i 42 kap. 16 § och vid sådan utskiftning av aktier som avses i 42 kap. 20 § ska uttagsbeskattning inte ske om marknadsvärdet på andelarna eller aktierna överstiger omkostnadsbeloppet.

Första stycket gäller inte sådana andelar i fastighetsförvaltande företag som enligt 27 kap. 6 § är lagertillgångar. Lag (2007:1419).

11 § Bestämmelser om att uttagsbeskattning i vissa fall inte ska ske vid uttag av en tillgång finns i 23 kap. om underprisöverlåtelser. Lag (2007:1419).

12 § Om uttag av en tjänst har samband med uttag av en tillgång, ska uttaget av tjänsten inte beskattas om uttaget av tillgången på grund av bestämmelsen i 23 kap. 9 § inte ska uttagsbeskattas. Lag (2007:1419).

13 § Om skattskyldigheten för lågbeskattade inkomster i en utländsk juridisk person upphör, ska uttagsbeskattning inte ske. Lag (2007:1419).

23 kap. Underprisöverlåtelser

Tillämpningsområde

1 § I detta kapitel finns bestämmelser om beskattningen vid underprisöverlåtelser.

Det finns bestämmelser om

- definitioner i 3–8 §§,
- beskattningen vid en underprisöverlåtelse i 9–13 §§, och
- villkor för en underprisöverlåtelse i 14–29 §§.

2 § Bestämmelserna i detta kapitel gäller inte om

1. bestämmelserna om kvalificerade fusioner och fissioner i 37 kap. ska tillämpas på överlåtelsen,

2. överlåtelsen innebär att sådana andelar i fastighetsförvaltande företag som är lagertillgångar enligt 27 kap. 6 § delas ut enligt 42 kap. 16 § eller skiftas ut enligt 42 kap. 20 §, eller

3. marknadsvärdet på tillgången är lika med eller lägre än tillgångens skattemässiga värde.

Bestämmelserna i detta kapitel gäller inte heller om en kapitalvinst vid en avyttring är skattefri enligt bestämmelserna i 25 a kap. eller ersättningen ska tas upp som kapitalvinst på grund av bestämmelsen om skalbolagsbeskattning i 25 a kap. 9 §. Bestämmelserna i 11 och 12 §§ tillämpas dock när en näringsbetingad andel, en andel som avses i 25 a kap. 3 a § eller en delägar rätt som avses i 25 a kap. 23 § överläts utan ersättning eller mot ersättning som understiger marknadsvärdet utan att detta är affärsmässigt motiverat om

- det förvärvande företaget är ett svenskt aktiebolag, en svensk ekonomisk förening, ett svenskt handelsbolag, ett utländskt bolag som motsvarar något sådant företag och som hör hemma i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES) eller en i utlandet delägarbeskattad juridisk person som hör hemma i en stat inom EES,

- det förvärvande företaget inte, direkt eller indirekt, äger andel i det överlåtande företaget, och

- förutsättningarna i 19 § är uppfyllda. Lag (2011:1510).

Lag (2011:1510) har trätt i kraft den 2 januari 2012 och tillämpas på avyttringar som skett samt på utdelningar som lämnats efter den 1 januari 2012. T.o.m. den 1 januari 2012 hade 23 kap. 2 § andra stycket följande lydelse.

Bestämmelserna i detta kapitel gäller inte heller om en kapitalvinst vid en avyttring är skattefri enligt bestämmelserna i 25 a kap. eller ersättningen ska tas upp som kapitalvinst på grund av bestämmelsen om skalbolagsbeskattning i 25 a kap. 9 §. Bestämmelserna i 11 och 12 §§ tillämpas dock när en näringsbetingad andel eller en delägar rätt som avses i 25 a kap. 23 § överläts utan ersättning eller mot ersättning som understiger marknadsvärdet utan att detta är affärsmässigt motiverat om

- det förvärvande företaget är ett svenskt aktiebolag, en svensk ekonomisk förening, ett svenskt handelsbolag, ett utländskt bolag som motsvarar något sådant företag och som hör hemma i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES) eller en i utlandet delägarbeskattad juridisk person som hör hemma i en stat inom EES,

- det förvärvande företaget inte, direkt eller indirekt, äger andel i det överlåtande företaget, och

- förutsättningarna i 19 § är uppfyllda.

23 kap. 2 § även ändrad genom lag (2009:1413) som har trätt i kraft den 1 januari 2010. Om inte annat följer av punkterna 2 eller 3 i övergångsbestämmelserna (se efter denna lag) tillämpas den nya bestämmelsen på avyttringar efter ikraftträdandet. Äldre bestämmelser tillämpas på avyttringar före ikraftträdandet, om inte annat följer av punkterna 8 och 9 i övergångsbestämmelserna. T.o.m. den 31 december 2009 hade 23 kap. 2 § andra stycket följande lydelse.

Bestämmelserna i detta kapitel gäller inte heller om en kapitalvinst vid en avyttring är skattefri enligt bestämmelserna i 25 a kap. eller ersättningen ska tas upp som kapitalvinst på grund av bestämmelsen om skalbolagsbeskattning i 25 a kap. 9 §. Bestämmelserna i 11 och 12 §§ tillämpas dock när en näringsbetingad andel överläts utan ersättning eller mot ersättning som understiger marknadsvärdet utan att detta är affärsmässigt motiverat om

- det förvärvande företaget är ett svenskt aktiebolag, en svensk ekonomisk förening eller ett utländskt bolag som motsvarar något sådant företag och som hör hemma i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet,

- det förvärvande företaget inte, direkt eller indirekt, äger andel i det överlåtande företaget, och

- förutsättningarna i 19 § är uppfyllda.

23 kap. 2 § även ändrad genom lag (2008:1063) som har trätt i kraft den 1 januari 2009 och tillämpas på överlåtelser efter den 17 april 2008. Bestämmelsen i dess äldre lydelse tillämpas på överlåtelser före den 18 april 2008. Om en andel i ett svenskt handelsbolag avyttras efter den 17 april 2008 tillämpas punkterna 4 och 5 i övergångsbestämmelserna (se efter denna lag) i fråga om underprisöverlåtelser som skett efter den 30 juni 2003. T.o.m. den 31 december 2008 hade 23 kap. 2 § andra stycket sista strecksatsen följande lydelse.

- förutsättningarna i 19 § andra stycket är uppfyllda.

Definitioner

3 § Med *underprisöverlåtelse* avses överlåtelse av en tillgång utan ersättning eller mot ersättning som understiger marknadsvärdet utan att detta är affärsmässigt motiverat, om villkoren i 14–29 §§ är uppfyllda.

4 § Med *företag* avses i detta kapitel

1. svenskt aktiebolag,
2. svensk ekonomisk förening,
3. svensk sparbank,
4. svenskt ömsesidigt försäkringsföretag,
5. svensk stiftelse,
6. svensk ideell förening, och
7. utländskt bolag.

Vid tillämpning av 11 och 12 §§ avses med företag även ett svenskt handelsbolag eller en i utlandet delägarbeskattad juridisk person som direkt eller indirekt, genom ett eller flera svenska handelsbolag, ägs av ett sådant företag som anges i första stycket 1–7.

Som företag räknas inte privatbostadsföretag eller investmentföretag. Lag (2009:1413).

150 Inkomstskattelag, 23 kap.

Lag (2009:1413) har trätt i kraft den 1 januari 2010. Om inte annat följer av punkterna 2 eller 3 i övergångsbestämmelserna (se efter denna lag) tillämpas den nya bestämmelsen på avyttringar efter ikraftträdandet. Äldre bestämmelser tillämpas på avyttringar före ikraftträdandet, om inte annat följer av punkterna 8 och 9 i övergångsbestämmelserna. Ändringen av 23 kap. 4 § innebar att ett nytt andra stycke infördes och att det tidigare andra stycket blev tredje stycket.

5 § [23 kap. 5 § har upphört att gälla genom lag (2008:1063) som har trätt i kraft den 1 januari 2009. Den upphävda bestämmelsen tillämpas på överlåtelser till och med den 17 april 2008 men inte på överlåtelser efter detta datum.]

T.o.m. den 31 december 2008 hade 23 kap. 5 § följande lydelse.

5 § Med *svenskt handelsbolag* avses i detta kapitel svenskt handelsbolag som bara har fysiska personer eller andra företag än svenska stiftelser och svenska ideella föreningar som delägare.

6 § Med *andel* avses i detta kapitel andel i sådant företag som anges i 4 § 1, 2 och 7.

7 § I detta kapitel anses innehav av andelar i ett företag som en näringsverksamhet eller som en verksamhetsgren om förvärvaren efter förvärvet under samma beskattningsår äger näringsbetingade andelar i företaget. Lag (2003:224).

8 § Om inventarier som överlåts bara är en del av överlåtarens samtliga inventarier, ska som skattemässigt värde anses en skälig del av hela värdet. Lag (2007:1419).

Beskattningen vid en underprisöverlåtelse

9 § En underprisöverlåtelse ska inte medföra uttagsbeskattning enligt bestämmelserna i 22 kap. Lag (2007:1419).

10 § Om ersättning inte lämnas med ett belopp som motsvarar minst tillgångens skattemässiga värde, ska överlåtelsen behandlas som om tillgången avyttras mot en ersättning som motsvarar det skattemässiga värdet. Tillgången anses i sådant fall förvärvad för samma belopp. Lag (2007:1419).

11 § Om tillgången överlåts av ett företag, ska överlåtelsen inte medföra att någon som direkt eller indirekt äger en del i företaget, eller i fråga om ideella föreningar någon som är medlem i föreningen, ska ta upp skillnaden mellan marknadsvärdet och ersättningen som utdelning. Överlåtelsen ska inte heller medföra att skillnaden ska tas upp som intäkt i inkomstslaget tjänst av

1. förvärvaren,
2. den som äger en kvalificerad andel i det förvärvande företaget, eller
3. den som indirekt genom innehav av en kvalificerad andel äger en andel i det förvärvande företaget.

Om tillgången överlåts till en fysisk person och ersättning inte lämnas, gäller bestämmelserna i första stycket inte för det belopp som motsvarar det skattemässiga värdet av tillgången. Om ersättning lämnas med belopp som understiger det skattemässiga värdet, gäller bestämmelserna i första stycket inte det belopp som motsvarar skillnaden mellan det skattemässiga värdet och ersättningen. Lag (2008:1063).

Lag (2008:1063) har trätt i kraft den 1 januari 2009 och tillämpas på överlåtelser efter den 17 april 2008. Bestämmelsen i dess äldre lydelse tillämpas på överlåtelser före den 18 april 2008. Om en andel i ett svenskt handelsbolag avyttras efter den 17 april 2008 tillämpas punkterna 4 och 5 i övergångsbestämmelserna (se efter denna lag) i fråga om underprisöverlåtelser som skett efter den 30 juni 2003. Ändringen av 23 kap. 11 § innebar att tredje stycket upphävdes. T.o.m. den 31 december 2008 hade 23 kap. 11 § tredje stycket följande lydelse.

Om tillgången överläts till ett svenskt handelsbolag med fysiska personer som delägare, tillämpas bestämmelserna i andra stycket på dessa personer.

12 § Om tillgången förvärfvas av ett företag, ska skillnaden mellan marknadsvärdet och ersättningen inte räknas som utgift för förbättring av en andel i företaget eller av en andel i företag som, direkt eller indirekt, äger andel i det förvärvande företaget.

Om tillgången förvärfvas från en andelsägare i företaget gäller följande. Lämnas inte ersättning för tillgången, gäller bestämmelserna i första stycket inte det belopp som motsvarar det skattemässiga värdet av tillgången. Lämnas ersättning med belopp som understiger det skattemässiga värdet, gäller bestämmelserna i första stycket inte det belopp som motsvarar skillnaden mellan det skattemässiga värdet och ersättningen. Lag (2007:1419).

13 § Avser underprisöverlåtelserna en näringsfastighet som är kapitaltillgång eller näringsbostadsrätt, tillämpas inte bestämmelserna i 26 kap. 2 § första stycket 5 om återföring av utgifter för förbättrande reparationer och underhåll. Lag (2000:78).

Villkor för en underprisöverlåtelse

Överlåtaren och förvärvaren

14 § Överlåtaren och förvärvaren ska vara en fysisk person eller ett företag.

En svensk stiftelse eller en svensk ideell förening får inte vara förvärvare. En svensk stiftelse får dock vid ombildning av sparbank till bankaktiebolag enligt 8 kap. sparbankslagen (1987:619) förvärva aktier från sparbanken. Vidare får en svensk ideell förening som inte omfattas av bestämmelserna om undantag från skattskyldighet i 7 kap. förvärva en tillgång från en annan ideell förening.

Ett livförsäkringsföretag får vara förvärvare bara i fråga om tillgångar som ingår i sådan verksamhet som enligt 39 kap. 4 § ska beskattas enligt reglerna för skadeförsäkringsföretag. Lag (2008:1063).

Lag (2008:1063) har trätt i kraft den 1 januari 2009 och tillämpas på överlåtelser efter den 17 april 2008. Bestämmelsen i dess äldre lydelse tillämpas på överlåtelser före den 18 april 2008. Om en andel i ett svenskt handelsbolag avyttras efter den 17 april 2008 tillämpas punkterna 4 och 5 i övergångsbestämmelserna (se efter denna lag) i fråga om underprisöverlåtelser som skett efter den 30 juni 2003. T.o.m. den 31 december 2008 hade 23 kap. 14 § första stycket följande lydelse.

14 § Överlåtaren och förvärvaren ska vara en fysisk person, ett företag eller ett svenskt handelsbolag.

152 Inkomstskattelag, 23 kap.

15 § [23 kap. 15 § har upphört att gälla genom lag (2008:1063) som har trätt i kraft den 1 januari 2009. Den upphävda bestämmelsen tillämpas på överlåtelser till och med den 17 april 2008 men inte på överlåtelser efter detta datum.]

T.o.m. den 31 december 2008 hade 23 kap. 15 § följande lydelse.

15 § Om överlåtaren är en fysisk person, ska förvärvaren vara en fysisk person eller ett företag.

Om överlåtaren är ett svenskt handelsbolag med någon fysisk person som delägare, ska förvärvaren vara en fysisk person eller ett företag. Lag (2007:1419).

Skattskyldighet

16 § Förvärvaren ska omedelbart efter förvärvet vara skattskyldig för inkomst av en näringsverksamhet i vilken tillgången ingår. En tillgång anses ingå i en näringsverksamhet bara om ersättningen eller kapitalvinsten vid en avyttring ska tas upp som intäkt i inkomstslaget näringsverksamhet.

Inkomsten av näringsverksamheten eller en del av näringsverksamheten där tillgången ingår får inte vara undantagen från beskattning på grund av ett skatteavtal. Lag (2008:1063).

Lag (2008:1063) har trätt i kraft den 1 januari 2009 och tillämpas på överlåtelser efter den 17 april 2008. Bestämmelsen i dess äldre lydelse tillämpas på överlåtelser före den 18 april 2008. Om en andel i ett svenskt handelsbolag avyttras efter den 17 april 2008 tillämpas punkterna 4 och 5 i övergångsbestämmelserna (se efter denna lag) i fråga om underprisöverlåtelser som skett efter den 30 juni 2003. Ändringen av 23 kap. 16 § innebar att tredje stycket upphävdes. T.o.m. den 31 december 2008 hade 23 kap. 16 § tredje stycket följande lydelse.

Om förvärvaren är ett svenskt handelsbolag, gäller det som sägs i första stycket samtliga delägare i bolaget.

När rätt till avdrag för koncernbidrag saknas

17 § Om överlåtaren inte med avdragsrätt kan lämna koncernbidrag till förvärvaren avseende det beskattningsår då överlåtelser sker, ska överlåtarens hela näringsverksamhet, en verksamhetsgren eller en ideell andel av en verksamhet eller en verksamhetsgren överlåtas. Lag (2008:1063).

Lag (2008:1063) har trätt i kraft den 1 januari 2009 och tillämpas på överlåtelser efter den 17 april 2008. Bestämmelsen i dess äldre lydelse tillämpas på överlåtelser före den 18 april 2008. Om en andel i ett svenskt handelsbolag avyttras efter den 17 april 2008 tillämpas punkterna 4 och 5 i övergångsbestämmelserna (se efter denna lag) i fråga om underprisöverlåtelser som skett efter den 30 juni 2003. Ändringen av 23 kap. 17 § innebar att andra stycket upphävdes. T.o.m. den 31 december 2008 hade 23 kap. 17 § andra stycket följande lydelse.

Bestämmelsen i första stycket gäller inte vid överlåtelse mellan ett svenskt handelsbolag och ett företag som är delägare i handelsbolaget.

Kvalificerade andelar

18 § Om överlåtaren är en fysisk person och förvärvaren är ett företag, ska samtliga andelar i företaget vara kvalificerade. Lag (2007:1419).

19 § Om överlåtaren och förvärvaren är företag och om någon andel i det överlåtande företaget är kvalificerad, ska minst samma andel av andelarna i det förvärvande företaget vara kvalificerade som andelen kvalificerade andelar i det överlåtande företaget. Med kvalificerad andel avses i denna paragraf inte en sådan marknadsnoterad andel i ett överlåtande företag som anses kvalificerad enligt 57 kap. 7, 7 a eller 7 b §. Lag (2008:1063).

Lag (2008:1063) har trätt i kraft den 1 januari 2009 och tillämpas på överlåtelser efter den 17 april 2008. Bestämmelsen i dess äldre lydelse tillämpas på överlåtelser före den 18 april 2008. Om en andel i ett svenskt handelsbolag avyttras efter den 17 april 2008 tillämpas punkterna 4 och 5 i övergångsbestämmelserna (se efter denna lag) i fråga om underprisöverlåtelser som skett efter den 30 juni 2003. T.o.m. den 31 december 2008 hade 23 kap. 19 § följande lydelse.

19 § Om överlåtaren är ett företag och om någon andel i företaget är kvalificerad, ska förvärvaren vara en fysisk person, ett företag eller ett svenskt handelsbolag med enbart företag som delägare.

Om förvärvaren är ett företag, ska minst samma andel av andelarna i det förvärvande företaget vara kvalificerade som andelen kvalificerade andelar i det överlåtande företaget. Med kvalificerad andel avses i detta stycke inte en sådan marknadsnoterad andel i ett överlåtande företag som anses kvalificerad enligt 57 kap. 7, 7 a eller 7 b §.

Om förvärvaren är ett svenskt handelsbolag, ska minst samma andel av andelarna i vart och ett av de delägande företagen vara kvalificerade som andelen kvalificerade andelar i det överlåtande företaget. Lag (2007:1419).

20 § [23 kap. 20 § har upphört att gälla genom lag (2008:1063) som har trätt i kraft den 1 januari 2009. Den upphävda bestämmelsen tillämpas på överlåtelser till och med den 17 april 2008 men inte på överlåtelser efter detta datum.]

T.o.m. den 31 december 2008 hade 23 kap. 20 § följande lydelse.

20 § Om överlåtaren är ett svenskt handelsbolag med någon fysisk person som delägare och förvärvaren är ett företag, ska samtliga andelar i företaget vara kvalificerade. Lag (2007:1419).

21 § [23 kap. 21 § har upphört att gälla genom lag (2008:1063) som har trätt i kraft den 1 januari 2009. Den upphävda bestämmelsen tillämpas på överlåtelser till och med den 17 april 2008 men inte på överlåtelser efter detta datum.]

T.o.m. den 31 december 2008 hade 23 kap. 21 § följande lydelse.

21 § Om överlåtaren är ett svenskt handelsbolag med enbart företag som delägare och om någon andel i något av företagen är kvalificerad, ska förvärvaren vara en fysisk person eller ett företag. Är förvärvaren ett företag, ska minst samma andel av andelarna i det förvärvande företaget vara kvalificerade som den största andelen kvalificerade andelar i ett delägande företag i det överlåtande handelsbolaget. Lag (2007:1419).

22 § En andel i ett sådant överlåtande eller förvärvande företag som, direkt eller indirekt, innehas av ett annat företag, ska anses kvalificerad till den del som svarar mot förhållandet mellan kvalificerade andelar i det andra företaget och övriga andelar i det andra företaget. Lag (2007:1419).

23 § Villkoret i 18 och 19 §§ om att en andel i ett förvärvande företag ska vara kvalificerad ska anses uppfyllt även om andelen först efter förvärvet men under samma år hos samma ägare blir kvalificerad. Lämnas utdelning på andelen efter

förvärvet men under samma år hos samma ägare, ska andelen vara kvalificerad vid tidpunkten för utdelningen. Lag (2008:1063).

Lag (2008:1063) har trätt i kraft den 1 januari 2009 och tillämpas på överlåtelser efter den 17 april 2008. Bestämmelsen i dess äldre lydelse tillämpas på överlåtelser före den 18 april 2008. Om en andel i ett svenskt handelsbolag avyttras efter den 17 april 2008 tillämpas punkterna 4 och 5 i övergångsbestämmelserna (se efter denna lag) i fråga om underprisöverlåtelser som skett efter den 30 juni 2003. T.o.m. den 31 december 2008 hade 23 kap. 23 § följande lydelse.

23 § Villkoret i 18–21 §§ om att en andel i ett förvärvande företag ska vara kvalificerad ska anses uppfyllt även om andelen först efter förvärvet men under samma år hos samma ägare blir kvalificerad. Lämnas utdelning på andelen efter förvärvet men under samma år hos samma ägare, ska andelen vara kvalificerad vid tidpunkten för utdelningen. Lag (2007:1419).

23 a § Vid tillämpningen av 18, 19 och 22 §§ ska en andel i ett förvärvande företag som är kvalificerad bara enligt 57 kap. 7, 7 a eller 7 b § inte anses som en kvalificerad andel. Sådana andelar ska dock anses kvalificerade vid tillämpning av 19 § till den del som andelarna i det överlåtande företaget är kvalificerade bara enligt 57 kap. 7, 7 a eller 7 b §. Lag (2008:1063).

Lag (2008:1063) har trätt i kraft den 1 januari 2009 och tillämpas på överlåtelser efter den 17 april 2008. Bestämmelsen i dess äldre lydelse tillämpas på överlåtelser före den 18 april 2008. Om en andel i ett svenskt handelsbolag avyttras efter den 17 april 2008 tillämpas punkterna 4 och 5 i övergångsbestämmelserna (se efter denna lag) i fråga om underprisöverlåtelser som skett efter den 30 juni 2003. T.o.m. den 31 december 2008 hade 23 kap. 23 a § följande lydelse.

23 a § Vid tillämpningen av 18–22 §§ ska en andel i ett förvärvande företag som är kvalificerad bara enligt 57 kap. 7, 7 a eller 7 b § inte anses som en kvalificerad andel. Sådana andelar ska dock anses kvalificerade vid tillämpning av 19 § andra stycket till den del som andelarna i det överlåtande företaget är kvalificerade bara enligt 57 kap. 7, 7 a eller 7 b §. Lag (2007:1419).

Underskott hos förvärvaren

24 § Om förvärvaren är en fysisk person, får det under beskattningsåret före det beskattningsår då överlåtelsen sker inte ha uppkommit underskott i den näringsverksamhet hos honom som förvärvet avser. Vidare gäller att personen inte får ha rätt till avdrag för underskott i annan näringsverksamhet enligt 62 kap. 2–4 §§.

25 § [23 kap. 25 § har upphört att gälla genom lag (2008:1063) som har trätt i kraft den 1 januari 2009. Den upphävda bestämmelsen tillämpas på överlåtelser till och med den 17 april 2008 men inte på överlåtelser efter detta datum.]

T.o.m. den 31 december 2008 hade 23 kap. 25 § följande lydelse.

25 § Om förvärvaren är ett svenskt handelsbolag, gäller för varje delägare som är fysisk person att det under beskattningsåret före det beskattningsår då överlåtelsen sker inte får ha uppkommit underskott i den näringsverksamhet som förvärvet avser. Vidare gäller att delägaren inte får ha rätt till avdrag för underskott i någon annan näringsverksamhet enligt 62 kap. 2–4 §§.

26 § [23 kap. 26 § har upphört att gälla genom lag (2008:1063) som har trätt i kraft den 1 januari 2009. Den upphävda bestämmelsen tillämpas på överlåtelser till och med den 17 april 2008 men inte på överlåtelser efter detta datum.]

T.o.m. den 31 december 2008 hade 23 kap. 26 § följande lydelse.

26 § Om förvärvaren är ett svenskt handelsbolag, gäller för varje delägare som är ett företag att det under beskattningsåret före det beskattningsår då överlåtelsen sker inte får ha uppkommit underskott hos delägaren eller hos ett företag till vilket delägaren kan med avdragsrätt lämna koncernbidrag avseende det beskattningsår då överlåtelsen sker. Om den som överlätit tillgången är delägare i handelsbolaget, gäller villkoret i första meningen dock inte denne delägare.

Bestämmelserna i första stycket tillämpas inte om överlåtaren under det beskattningsår då överlåtelsen sker kan lämna koncernbidrag med avdragsrätt till varje delägare med underskott i det förvärvande handelsbolaget. Som villkor gäller att sådan begränsning av rätt till avdrag för underskott (avdragsbegränsning) som anges i koncernbidragsspärren i 40 kap. 18 § inte gäller för någon sådan delägare om delägaren får koncernbidrag från överlåtaren avseende det beskattningsår då överlåtelsen sker. Avdragsbegränsning får inte heller gälla om ett företag, till vilket någon delägare kan med avdragsrätt lämna koncernbidrag utan att avdragsbegränsning gäller för företaget, indirekt via delägaren får koncernbidrag avseende samma beskattningsår från överlåtaren. Lag (2000:1341).

27 § Om förvärvaren är ett företag, får det under beskattningsåret före det beskattningsår då överlåtelsen sker inte ha uppkommit underskott hos förvärvaren eller hos ett företag till vilket förvärvaren kan med avdragsrätt lämna koncernbidrag avseende det beskattningsår då överlåtelsen sker.

28 § Bestämmelserna i 27 § tillämpas inte om överlåtaren kan med avdragsrätt lämna koncernbidrag till förvärvaren under det beskattningsår då överlåtelsen sker.

Bestämmelserna i första stycket tillämpas inte om en sådan begränsning av rätt till avdrag för underskott (*avdragsbegränsning*) som anges i koncernbidragsspärren i 40 kap. 18 § gäller om förvärvaren får koncernbidrag från överlåtaren avseende det beskattningsår då överlåtelsen sker. Avdragsbegränsning får inte heller gälla om ett företag, till vilket förvärvaren kan med avdragsrätt lämna koncernbidrag utan att avdragsbegränsning gäller för företaget, indirekt via förvärvaren får koncernbidrag avseende samma beskattningsår från överlåtaren. Lag (2000:1341).

29 § En fysisk person eller ett företag får avstå från att utnyttja underskott som avses i 24–27 §§. I sådant fall ska det bortses från underskottet vid tillämpning av dessa bestämmelser. Lag (2007:1419).

24 kap. Räkningar och utdelningar i inkomstslaget näringsverksamhet

Innehåll

1 § I detta kapitel finns bestämmelser om

- tillämpning i inkomstslaget näringsverksamhet av vissa bestämmelser i inkomstslaget kapital i 2 och 3 §§,
- partiell fission i 3 a §,
- kapitalrabatt på optionslån i 4 §,
- avdragsrätt för ränta på vinstandelslån i 5–10 §§,
- begränsningar i avdragsrätten för ränta på vissa skulder i 10 a10 f §§,
- avdrag för lämnad utdelning i 11 §, och
- skattefria utdelningar i 12–22 §§.

En bestämmelse om skattefrihet för utdelning från privatbostadsföretag finns i 15 kap. 4 §.

Bestämmelser om i vilken utsträckning ersättningar i form av livränta och liknande utbetalningar för avyttrade tillgångar räknas som ränta finns i 44 kap. 35 och 37–39 §§. Lag (2012:757).

Lag (2012:757) har trätt i kraft den 1 januari 2013. Bestämmelsen i 24 kap. 1 § tillämpas på ränteutgifter som belöper sig på tiden efter den 31 december 2012. Äldre bestämmelser gäller för ränteutgifter som belöper sig på tiden före den 1 januari 2013. T.o.m. den 31 december 2012 hade 24 kap. 1 § första stycket femte strecksatsen följande lydelse.

- begränsningar i avdragsrätten för ränta på vissa skulder i 10 a10 e §§,

24 kap. 1 § även ändrad genom lag (2008:1343) som har trätt i kraft den 1 januari 2009 och tillämpas i sin nya lydelse på ränteutgifter som belöper sig på tiden efter den 31 december 2008. Ändringen innebär att strecksatsen ”-begränsningar i avdragsrätten för ränta på vissa skulder i 10 a10 e §§,” tillkom.

Tillämpning av vissa bestämmelser i inkomstslaget kapital

Hänvisningar

2 § I inkomstslaget näringsverksamhet tillämpas bestämmelserna i inkomstslaget kapital om

- utnyttjande av företrädesrätt till teckning av vinstandelslån eller kapitalandelslån i 42 kap. 15 §,
- utdelning av andelar i dotterbolag i 42 kap. 16 §,
- utbetalningar vid minskning av aktiekapital eller reservfond och liknande förfaranden i 42 kap. 17 §,
- utskiftning från ideella föreningar i 42 kap. 18 §,
- utskiftning från ekonomiska föreningar i 42 kap. 19–21 §§,
- emission i ekonomiska föreningar i 42 kap. 21 a §,
- utdelning från delägarbeskattade utländska juridiska personer i 42 kap. 22 §,
- utdelning och utskiftning från dödsbon efter personer som var begränsat skattskyldiga vid dödsfallet i 42 kap. 23 §,

- skattetillgodohavanden i 42 kap. 24 §,
- lotterier i 42 kap. 25 §, och
- schablonintäkt i 42 kap. 43 §. Lag (2011:1271).

Lag (2011:1271) har trätt i kraft den 1 januari 2012 och tillämpas första gången vid **2013 års taxering**. Ändringen av 24 kap. 2 § innebar att strecksatsen ”- schablonintäkt i 42 kap. 43 §.” infördes.

Utdelning av vissa andelar

3 § Om andelarna i det utdelade bolaget i de fall som avses i 42 kap. 16 eller 20 § blir lagertillgångar hos mottagaren, ska det lägsta av andelarnas anskaffningsvärde och deras verkliga värde tas upp som intäkt av mottagaren. I 17 kap. 6 och 7 §§ finns bestämmelser om hur anskaffningsvärdet ska bestämmas i sådana fall. Lag (2007:1419).

Partiell fission

3 a § Vid en partiell fission ska den ersättning som andelsägaren i det överlåtande företaget erhåller från det övertagande företaget anses som utdelning från det överlåtande företaget.

Om andelarna i det överlåtande företaget är kapitaltillgångar hos andelsägaren, ska utdelning i form av andelar i det övertagande företaget inte tas upp.

Om andelarna i det överlåtande företaget är lagertillgångar hos andelsägaren, ska utdelning i form av andelar inte tas upp till ett högre belopp än vad utdelningen medför i nedskrivning av andelsägarens andelar i det överlåtande företaget. Lag (2007:1419).

Kapitalrabatt på optionslån

4 § Om ett svenskt aktiebolag ger ut skuldebrev som är förenade med köp- eller teckningsoption avseende aktier, får bolaget inte dra av en sådan skillnad mellan emissionspriset och skuldebrevets marknadsvärde som beror på optionen.

Avdragsrätt för ränta på vinstandelslån

Huvudregler

5 § Ett svenskt aktiebolag, en svensk ekonomisk förening eller ett svenskt ömsesidigt försäkringsföretag som har tagit upp ett vinstandelslån, får dra av vinstandelsräntan bara i den utsträckning som följer av 6–10 §§.

Med vinstandelsränta avses ränta vars storlek är beroende av det låntagande företagens utdelning eller vinst och med *vinstandelslån* avses ett lån med ränta som helt eller delvis är vinstandelsränta.

För annan ränta på vinstandelslån gäller allmänna bestämmelser om avdrag i näringsverksamheten. Lag (2011:68).

Lag (2011:68) har trätt i kraft den 1 april 2011 och tillämpas första gången vid 2012 års taxering. T.o.m. den 31 mars 2011 hade 24 kap. 5 § första stycket följande lydelse.

5 § Ett svenskt aktiebolag eller en svensk ekonomisk förening som har tagit upp ett vinstandelslån, får dra av vinstandelsräntan bara i den utsträckning som följer av 6–10 §§.

Emissioner på den allmänna marknaden

6 § Vinstandelsräntan ska dras av om lånet har bjudits ut till teckning på den allmänna marknaden.

Om det låntagande företaget är ett fåmansföretag, får vinstandelsräntan dock inte dras av till den del den betalas till någon som

1. är andelsägare i företaget,
2. är företagsledare i företaget,
3. är närstående till någon som avses i 1 eller 2, eller
4. på annan grund har sådan intressegemenskap med företaget som anges i 14 kap. 20 §. Lag (2007:1419).

Riktade emissioner

7 § Om en eller flera personer har fått ensamrätt eller företrädesrätt till teckning av lånet, ska vinstandelsräntan dras av om ensamrätten eller företrädesrätten inte har lämnats till någon som

1. är andelsägare i det låntagande företaget,
2. har sådan intressegemenskap med företaget som anges i 14 kap. 20 §,
3. är företagsledare i företaget om det är ett fåmansföretag, eller
4. är närstående till en företagsledare eller andelsägare i företaget om det är ett fåmansföretag. Lag (2007:1419).

8 § Är andelarna i det låntagande företaget upptagna till handel på en reglerad marknad i Sverige, ska vinstandelsräntan dras av även om de som äger andelar i företaget har fått en sådan företrädesrätt till teckning av lånet som har lämnats i förhållande till deras innehav av andelar.

Om räntan ska dras av, ska det sammanlagda värde som genom företrädesrätterna kan anses ha tillförts andelsägarna tas upp av företaget. Värdet ska tas upp som intäkt det beskattningsår då teckningen av lånet avslutas. Lag (2007:1419).

9 § Skatteverket får medge att vinstandelsräntan dras av även om en eller flera som äger andelar i företaget har förbehållits rätt till teckning av lånet. En förutsättning för ett sådant beslut är att lånevillkoren kan antas ha bestämts på affärsmässig grund med hänsyn till omständigheterna när lånet togs upp.

Skatteverkets beslut får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol. Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten. Lag (2003:669).

10 § Om det låntagande företaget är ett fåmansföretag, får vinstandelsräntan inte dras av – även om förutsättningarna för avdrag i 7, 8 eller 9 § är uppfyllda – till den del den betalas till någon som

1. är andelsägare i företaget,

2. är företagsledare i företaget,
3. är närstående till någon som avses i 1 eller 2, eller
4. på annan grund har sådan intressegemenskap med företaget som anges i 14 kap. 20 §.

Begränsningar i avdragsrätten för ränta på vissa skulder

Definitioner

10 a § Företag ska vid tillämpning av 10 b–10 f §§ anses vara i *intressegemenskap* med varandra om

1. ett av företagen, direkt eller indirekt, genom ägarandel eller på annat sätt har ett väsentligt inflytande i det andra företaget, eller

2. företagen står under i huvudsak gemensam ledning.

Med företag avses i första stycket och i 10 b–10 f §§ juridiska personer och svenska handelsbolag.

En andel i ett svenskt handelsbolag eller i en i utlandet delägarbeskattad juridisk person som hör hemma i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet ska behandlas som en delägar rätt vid tillämpningen av 10 c, 10 e och 10 f §§. Lag (2012:757).

Lag (2012:757) har trätt i kraft den 1 januari 2013. Bestämmelsen i 24 kap. 10 a § tillämpas på ränteutgifter som belöper sig på tiden efter den 31 december 2012. Äldre bestämmelser gäller för ränteutgifter som belöper sig på tiden före den 1 januari 2013. T.o.m. den 31 december 2012 hade 24 kap. 10 a § följande lydelse.

10 a § Företag ska vid tillämpning av 10 b–10 e §§ anses vara i *intressegemenskap* med varandra om

1. ett av företagen, direkt eller indirekt, genom ägarandel eller på annat sätt har ett bestämmande inflytande i det andra företaget, eller

2. företagen står under i huvudsak gemensam ledning.

Med företag avses i första stycket och i 10 b–10 e §§ juridiska personer och svenska handelsbolag.

En andel i ett svenskt handelsbolag eller i en i utlandet delägarbeskattad juridisk person som hör hemma i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet ska behandlas som en delägar rätt vid tillämpningen av 10 b–10 e §§. Lag (2009:1413).

24 kap. 10 a § även ändrad genom lag (2009:1413) som har trätt i kraft den 1 januari 2010 och tillämpas på ränteutgifter som belöper sig på tiden efter den 31 december 2009. Ändringen av 24 kap. 10 a § innebar att ett nytt tredje stycke infördes.

24 kap. 10 a § har införts genom lag (2008:1343) som har trätt i kraft den 1 januari 2009 och tillämpas på ränteutgifter som belöper sig på tiden efter den 31 december 2008.

Huvudregler

10 b § Ett företag som ingår i en intressegemenskap får inte – om inte annat följer av 10 d eller 10 e § – dra av ränteutgifter avseende en skuld till ett företag i intressegemenskapen. Lag (2012:757).

Lag (2012:757) har trätt i kraft den 1 januari 2013. Bestämmelsen i 24 kap. 10 b § tillämpas på ränteutgifter som belöper sig på tiden efter den 31 december 2012. Äldre bestämmelser

160 Inkomstskattelag, 24 kap.

gäller för ränteutgifter som belöper sig på tiden före den 1 januari 2013. T.o.m. den 31 december 2012 hade 24 kap. 10 b § följande lydelse.

10 b § Ett företag som ingår i en intressegemenskap får inte – om inte annat följer av 10 d § – dra av ränteutgifter avseende en skuld till ett företag i intressegemenskapen, till den del skulden avser ett förvärv av en delägar rätt från ett företag som ingår i intressegemenskapen.

Om en tillfällig skuld till ett företag som inte ingår i intressegemenskapen ersätts av en skuld till ett företag i intressegemenskapen, ska första stycket tillämpas på den sistnämnda skulden om bestämmelsen hade varit tillämplig på den förstnämnda skulden, för det fall det företaget hade ingått i intressegemenskapen. Lag (2008:1343).

24 kap. 10 b § har införts genom lag (2008:1343) som har trätt i kraft den 1 januari 2009 och tillämpas på ränteutgifter som belöper sig på tiden efter den 31 december 2008.

10 c § Bestämmelsen i 10 b § tillämpas också – om inte annat följer av 10 f § – på en skuld till ett företag som inte ingår i intressegemenskapen, till den del ett företag i intressegemenskapen har en fordran på det förstnämnda företaget, eller på ett företag som är i intressegemenskap med det förstnämnda företaget, om skulden kan anses ha samband med denna fordran och avser förvärv av en delägar rätt från ett företag som ingår i intressegemenskapen eller i ett företag som efter förvärvet ingår i intressegemenskapen. Lag (2012:757).

Lag (2012:757) har trätt i kraft den 1 januari 2013. Bestämmelsen i 24 kap. 10 c § tillämpas på ränteutgifter som belöper sig på tiden efter den 31 december 2012. Äldre bestämmelser gäller för ränteutgifter som belöper sig på tiden före den 1 januari 2013. T.o.m. den 31 december 2012 hade 24 kap. 10 c § följande lydelse.

10 c § Bestämmelsen i 10 b § första stycket tillämpas också – om inte annat följer av 10 e § – på en skuld till ett företag som inte ingår i intressegemenskapen, till den del ett företag i intressegemenskapen har en fordran på det förstnämnda företaget, eller på ett företag som är i intressegemenskap med det förstnämnda företaget, såvida skulden kan anses ha samband med denna fordran och avser förvärv av en delägar rätt från ett företag som ingår i intressegemenskapen. Lag (2008:1343).

24 kap. 10 c § har införts genom lag (2008:1343) som har trätt i kraft den 1 januari 2009 och tillämpas på ränteutgifter som belöper sig på tiden efter den 31 december 2008.

Kompletteringsregler

10 d § Ränteutgifter avseende sådana skulder som avses i 10 b § ska dras av om inkomsten som motsvarar ränteutgiften skulle ha beskattats med minst 10 procent enligt lagstiftningen i den stat där det företag inom intressegemenskapen som faktiskt har rätt till inkomsten hör hemma, om företaget bara skulle ha haft den inkomsten.

Ränteutgifter avseende sådana skulder som avses i 10 b § ska också dras av om

1. det företag i intressegemenskapen som faktiskt har rätt till inkomsten som motsvarar ränteutgiften antingen är skattskyldigt till avkastningsskatt enligt 2 § 1–3 lagen (1990:661) om avkastningsskatt på pensionsmedel eller, om det är ett utländskt företag som inte är skattskyldigt till avkastningsskatt, beskattas på ett likartat sätt och ska betala skatt som minst motsvarar avkastningsskatt enligt lagen om avkastningsskatt på pensionsmedel, och

2. den ränta som under beskattningsåret har belöpt på skulden i genomsnitt inte överstiger 250 procent av den genomsnittliga statslåneräntan under kalenderåret närmast före beskattningsåret.

Om det huvudsakliga skälet till att skuldförhållandet har uppkommit är att intressegemenskapen ska få en väsentlig skatteförmån får dock ränteutgiften inte dras av enligt första eller andra stycket. Lag (2012:757).

Lag (2012:757) har trätt i kraft den 1 januari 2013. Bestämmelsen i 24 kap. 10 d § tillämpas på ränteutgifter som belöper sig på tiden efter den 31 december 2012. Äldre bestämmelser gäller för ränteutgifter som belöper sig på tiden före den 1 januari 2013. T.o.m. den 31 december 2012 hade 24 kap. 10 d § följande lydelse.

10 d § Ränteutgifter avseende sådana skulder som avses i 10 b § ska dras av om någon av följande förutsättningar är uppfyllda.

1. Inkomsten som motsvarar ränteutgiften skulle ha beskattats med minst 10 procent enligt lagstiftningen i den stat där det företag inom intressegemenskapen som faktiskt har rätt till inkomsten hör hemma, om företaget bara skulle ha haft den inkomsten.

2. Såväl förvärvet som den skuld som ligger till grund för ränteutgifterna är huvudsakligen affärsmässigt motiverade.

Om det företag inom intressegemenskapen som faktiskt har rätt till inkomsten har möjlighet att få avdrag för utdelning får första stycket 1 inte tillämpas, om Skatteverket kan visa att såväl förvärvet som den skuld som ligger till grund för ränteutgifter till övervägande del inte är affärsmässigt motiverade. Lag (2008:1343).

24 kap. 10 d § har införts genom lag (2008:1343) som har trätt i kraft den 1 januari 2009 och tillämpas på ränteutgifter som belöper sig på tiden efter den 31 december 2008.

10 e § Även om förutsättningarna i 10 d § första eller andra stycket inte är uppfyllda ska ränteutgifter avseende sådana skulder som avses i 10 b § dras av om det skuldförhållande som ligger till grund för ränteutgiften är huvudsakligen affärsmässigt motiverat. Detta gäller dock bara om det företag inom intressegemenskapen som faktiskt har rätt till inkomsten som motsvarar ränteutgiften hör hemma i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet eller i en stat med vilken Sverige har ingått skatteavtal som inte är begränsat till att omfatta vissa inkomster, om företaget omfattas av avtalets regler om begränsning av beskattningsrätten och har hemvist i denna stat enligt avtalet.

Om skulden avser ett förvärv av en delägar rätt från ett företag som ingår i intressegemenskapen eller i ett företag som efter förvärvet ingår i intressegemenskapen, ska första stycket bara tillämpas om även förvärvet är huvudsakligen affärsmässigt motiverat. Om skulden har ersatt en tillfällig skuld till ett företag som inte ingår i intressegemenskapen och denna skuld avser ett sådant förvärv, ska även den försträmda skulden anses avse detta förvärv.

Vid bedömningen enligt första stycket av om skuldförhållandet är affärsmässigt motiverat ska det särskilt beaktas om finansiering i stället hade kunnat ske genom ett tillskott från det företag som innehar den aktuella fordran på företaget eller från ett företag som, direkt eller indirekt, genom ägarandel eller på annat sätt har ett väsentligt inflytande i det låntagande företaget. Lag (2012:757).

Lag (2012:757) har trätt i kraft den 1 januari 2013. Bestämmelsen i 24 kap. 10 e § tillämpas på ränteutgifter som belöper sig på tiden efter den 31 december 2012. Äldre bestämmelser

162 Inkomstskattelag, 24 kap.

gäller för ränteutgifter som belöper sig på tiden före den 1 januari 2013. Ändringen av 24 kap. 10 e § innebar att den betecknas 24 kap. 10 f § och att en ny 24 kap. 10 e § infördes. T.o.m. den 31 december 2012 hade 24 kap. 10 e § följande lydelse.

10 e § Ränteutgifter avseende sådana skulder som avses i 10 c § ska dras av om någon av följande förutsättningar är uppfyllda.

1. Ett företag som har en sådan fordran som avses i 10 c § beskattas för den inkomst som har samband med denna fordran i enlighet med vad som sägs i 10 d § första stycket 1.

2. Såväl förvärvet som den skuld som ligger till grund för ränteutgifterna är huvudsakligen affärsmässigt motiverade.

Om ett företag som avses i första stycket 1 har möjlighet att få avdrag för utdelning ska 10 d § andra stycket tillämpas på motsvarande sätt. Lag (2008:1343).

24 kap. 10 e § har införts genom lag (2008:1343) som har trätt i kraft den 1 januari 2009 och tillämpas på ränteutgifter som belöper sig på tiden efter den 31 december 2008.

10 f § Ränteutgifter avseende sådana skulder som avses i 10 c § ska dras av om någon av följande förutsättningar är uppfyllda.

1. Ett företag som har en sådan fordran som avses i 10 c § beskattas för den inkomst som har samband med denna fordran i enlighet med vad som sägs i 10 d § första eller andra stycket, och det huvudsakliga skälet till att skuldförhållandet har uppkommit inte är att intressegemenskapen ska få en väsentlig skatteförmån.

2. Både förvärvet och det skuldförhållande som ligger till grund för ränteutgiften är huvudsakligen affärsmässigt motiverade. Detta gäller dock bara om det företag som har en sådan fordran som avses i 10 c § hör hemma i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet eller i en stat med vilken Sverige har ingått skatteavtal som inte är begränsat till att omfatta vissa inkomster, om företaget omfattas av avtalets regler om begränsning av beskattningsrätten och har hemvist i denna stat enligt avtalet. Lag (2012:757).

24 kap. 10 f § har införts genom lag (2012:757) som har trätt i kraft den 1 januari 2013. Bestämmelsen i 24 kap. 10 f § tillämpas på ränteutgifter som belöper sig på tiden efter den 31 december 2012. Äldre bestämmelser gäller för ränteutgifter som belöper sig på tiden före den 1 januari 2013. T.o.m. den 31 december 2012 hade 24 kap. 10 f § beteckningen 24 kap. 10 e §.

Avdrag för lämnad utdelning

11 § Bestämmelser om i vilka fall lämnad utdelning ska dras av finns för

- investmentföretag i 39 kap. 14 §,
- kooperativa föreningar i 39 kap. 22–24 §§,
- sambruksföreningar i 39 kap. 28 §,
- samfälligheter i 39 kap. 29 §, och
- Sparbankernas säkerhetskassa i 39 kap. 31 §. Lag (2011:1271).

Lag (2011:1271) har trätt i kraft den 1 januari 2012 och tillämpas första gången vid 2013 års taxering. T.o.m. den 31 december 2011 hade 24 kap. 11 § första strecksatsen följande lydelse.

- investmentföretag och investeringsfonder i 39 kap. 14 §,

Skattefria utdelningar

Definitioner

12 § Med utdelning avses i 13–22 §§ inte

1. utdelning på andelar i kooperativa föreningar i form av rabatt eller pris-tillägg som den utdelande föreningen ska dra av enligt 39 kap. 22 §, och

2. utdelning från en kooperativ förening på förlagsinsatser eller utdelning till en medlemsfrämjande förening, om den kooperativa föreningen ska dra av utdelningen enligt 39 kap. 23 §.

Om ett svenskt aktiebolag eller en svensk ekonomisk förening enligt ett skatteavtal ska anses ha hemvist i en utländsk stat, ska företaget vid tillämpning av 13–22 §§ anses som en utländsk juridisk person som hör hemma i den utländska staten. Lag (2007:1419).

Näringsbetingade andelar

13 § Med *näringsbetingad andel* avses en andel i ett aktiebolag eller en ekonomisk förening, om den uppfyller villkoren i 14 § och ägs av en sådan juridisk person (*ägarföretaget*) som är

1. ett svenskt aktiebolag eller en svensk ekonomisk förening som inte är ett investmentföretag,

2. en svensk stiftelse eller en svensk ideell förening och som inte omfattas av bestämmelserna om undantag från skattskyldighet i 7 kap.,

3. en svensk sparbank,

4. ett svenskt ömsesidigt försäkringsföretag, eller

5. ett utländskt bolag som hör hemma i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet och som motsvarar något sådant svenskt företag som anges i 1–4. Lag (2004:1147).

14 § Andelen ska vara en kapitaltillgång och uppfylla någon av följande förutsättningar:

1. Andelen är inte marknadsnoterad.

2. Det sammanlagda röstetalet för ägarföretagets samtliga andelar i det ägda företaget motsvarar tio procent eller mer av röstetalet för samtliga andelar i företaget.

3. Innehavet av andelen betingas av rörelse som bedrivs av ägarföretaget eller av ett företag som med hänsyn till äganderättsförhållanden eller organisatoriska förhållanden kan anses stå det nära.

Andelen ska anses vara marknadsnoterad även om marknadsnoteringen har upphört i anslutning till inledandet av ett förfarande om inlösen, fusion, fission, likvidation eller konkurs.

En andel i ett privatbostadsföretag anses inte näringsbetingad. Lag (2007:1122).

Lag (2007:1122) har trätt i kraft den 1 januari 2008. De nya bestämmelserna tillämpas på avyttringar och överlåtelser samt sammanläggningar och delningar som skett efter den 31 december 2007. De nya bestämmelserna tillämpas på utdelning som lämnats efter den

164 *Inkomstskattelag, 24 kap.*

31 december 2007. T.o.m. den 31 december 2007 hade 24 kap. 14 § andra stycket följande lydelse.

Andelen skall anses vara marknadsnoterad även om marknadsnoteringen har upphört i anslutning till inledandet av ett förfarande om inlösen, fusion, likvidation eller konkurs.

15 § [24 kap. 15 § har upphört att gälla genom lag (2003:1086) som har trätt i kraft den 1 januari 2004 och tillämpas på beskattningsår som börjar efter utgången av år 2003.]

16 § Om andelen avser ett företag som hör hemma i en utländsk stat som är medlem i Europeiska unionen ska andelen, under förutsättning att villkoren i övrigt i 13 och 14 §§ är uppfyllda, anses näringsbetingad också om ägarföretagets andelsinnehav motsvarar tio procent eller mer av andelskapitalet i företaget och även om andelen är lagertillgång.

Med företag som hör hemma i en utländsk stat som är medlem i Europeiska unionen avses ett utländskt företag som

1. bedrivs i någon av de associationsformer som anges i bilaga 24.1,
2. enligt skattelagstiftningen i en medlemsstat anses höra hemma i den staten och inte enligt ett skatteavtal med tredje land anses ha hemvist utanför unionen, och
3. är skyldigt att betala någon av de skatter som anges i bilaga 24.2, utan valmöjlighet eller rätt till undantag. Lag (2011:293).

Utdelning på en näringsbetingad andel

17 § Utdelning på en näringsbetingad andel ska inte tas upp i annat fall än som anges i 18–20 §§. Lag (2007:1419).

Utdelning på vissa utländska andelar som inte är näringsbetingade

17 a § Utdelning på en andel som inte är näringsbetingad i ett företag som hör hemma i en utländsk stat som är medlem i Europeiska unionen ska inte tas upp i annat fall än som anges i 18–20 §§, under förutsättning att andelen ägs av ett sådant ägarföretag som anges i 13 § och villkoren i 14 § är uppfyllda.

Även om villkoret om röstetal i 14 § 2 inte är uppfyllt gäller första stycket också om ägarföretagets andelsinnehav motsvarar tio procent eller mer av andelskapitalet i företaget och även om andelen är en lagertillgång.

Vid bedömningen av om ett företag hör hemma i en utländsk stat som är medlem i Europeiska unionen tillämpas bestämmelsen i 16 § andra stycket. Lag (2007:1419).

Utdelning på andel som ägs av handelsbolag

17 b § Om ett företag som anges i 13 § direkt eller indirekt, genom ett eller flera svenska handelsbolag, är delägare i ett svenskt handelsbolag som erhållit utdelning, ska den del av utdelningen som belöper sig på delägarens andel inte tas upp. Detta gäller dock bara om en motsvarande utdelning inte skulle ha tagits upp om delägaren själv hade erhållit utdelningen. Vid bedömningen av om utdelning inte

skulle ha tagits upp enligt 14 § första stycket 2 eller 16 § ska andelsinnehavet bestämmas utifrån storleken på deläggarens indirekta innehav.

Vid tillämpning av första stycket likställs en i utlandet deläggarebeskattad juridisk person med ett svenskt handelsbolag. Lag (2009:1413).

Lag (2009:1413) har trätt i kraft den 1 januari 2010 och tillämpas på beskattningsår som påbörjas efter den 31 december 2009.

Utdelning från investmentföretag

18 § Utdelningen ska tas upp om den lämnas av ett investmentföretag som, direkt eller genom förmedling av ett eller flera andra investmentföretag, äger mer än enstaka andelar i fråga om vilka utdelning skulle ha tagits upp om andelarna hade ägts direkt av det företag som äger andelarna i investmentföretaget. Lag (2007:1419).

19 § [24 kap. 19 § har upphört att gälla genom lag (2011:1510) som har trätt i kraft den 2 januari 2011 och tillämpas på avyttringar som skett samt på utdelningar som lämnats efter den 1 januari 2012.]

T.o.m. den 1 januari 2012 hade 24 kap. 19 § följande lydelse.

19 § Om ett företag förvärvar andelar i ett annat företag och det inte är uppenbart att det förvärvande företaget får en tillgång av verkligt och särskilt värde med hänsyn till sin näringsverksamhet, ska det tas upp utdelning av sådana medel som fanns hos det utdelande företaget vid förvärvet och som inte motsvarar tillskjutet belopp eller inbetald insats hos det utdelande företaget. Utdelning anses i första hand ske av annat än tillskjutet belopp och inbetald insats. Lag (2007:1419).

Villkor avseende tid

20 § Utdelning på en marknadsnoterad andel ska tas upp, om andelen avyttras eller upphör att vara näringsbetingad inom ett år från det att andelen blivit näringsbetingad hos innehavaren. Utdelningen ska tas upp det beskattningsår då avyttringen sker eller andelen upphör att vara näringsbetingad.

Utdelning på en marknadsnoterad andel som avses i 17 a § ska tas upp, om andelen avyttras inom ett år från det att förutsättningarna för skattefrihet blivit uppfyllda. Detsamma gäller för sådan utdelning om förutsättningarna för skattefrihet inte föreligger under en sammanhängande tid om tolv månader hos innehavaren av andelen. Utdelningen ska tas upp det beskattningsår då avyttring sker eller förutsättningarna för skattefrihet inte längre är uppfyllda. Lag (2007:1419).

21 § Vid tillämpning av 20 § ska innehavstiden räknas från det att andelen tillträds till dess den frånträds. Om ägarföretagets förvärv eller avyttring av andelen grundas på avtal, ska den anses ha tillträts respektive frånträts när avtalet ingicks, om inte någon annan tidpunkt följer av avtalet. Lag (2007:1419).

22 § Om ett ägarföretag har förvärvat andelar av samma slag och sort vid olika tidpunkter, ska en senare förvärvad andel anses ha avyttrats före en tidigare förvärvad.

En andel som förvärvats genom ny- eller fondemission ska anses ha förvärvats samtidigt med de andelar som förvärvet grundas på. Har dessa förvärvats vid

olika tidpunkter, ska den nya andelen anses ha förvärvats vid den senare av dessa tidpunkter. Lag (2007:1419).

25 kap. Kapitalvinster och kapitalförluster i inkomstslaget näringsverksamhet

Innehåll

1 § I detta kapitel finns bestämmelser om

- vad som avses med kapitalvinst och kapitalförlust i inkomstslaget näringsverksamhet i 3–5 §§,
- anskaffningsutgift när en delägar rätt upphör att vara näringsbetingad i 6 §,
- avyttringar med kapitalförlust till företag i intressegemenskap med det säljande företaget i 7–11 §§, och
- kapitalförluster på fastigheter i 12 §. Lag (2003:224).

Hänvisningar

2 § I 44 kap. finns grundläggande bestämmelser om kapitalvinster och kapitalförluster. I 25 a, 45, 46, 48, 49, 50, 52 och 55 kap. finns särskilda bestämmelser för vissa slag av tillgångar.

Särskilda bestämmelser om anskaffningsutgift finns i fråga om

- beskattningsinträde i 20 a kap.,
- uttagsbeskattning i 22 kap. 8 §,
- underprisöverlåtelser i 23 kap. 10 §,
- ianspråktagande av ersättningsfond i 31 kap. 18 §,
- kvalificerade fusioner och fissioner i 37 kap. 18 §,
- verksamhetsavyttringar i 38 kap. 14 §,
- partiella fissioner i 38 a kap. 14 §, och
- förvärv av privata tillgångar till underpris i 53 kap. 10 och 11 §§. Lag (2006:1422).

Vad som avses med kapitalvinst och kapitalförlust

3 § Med *kapitalvinst* och *kapitalförlust* i inkomstslaget näringsverksamhet avses vinst och förlust vid avyttring av kapitaltillgångar.

Med kapitaltillgångar avses andra tillgångar i näringsverksamheten än

- lagertillgångar, pågående arbeten, kundfordringar och liknande tillgångar,
- inventarier, och
- patent och andra sådana rättigheter som räknas upp i 18 kap. 1 § andra stycket 1 även om de inte förvärvats från någon annan.

4 § Med kapitalvinst och kapitalförlust avses också vinst och förlust på grund av förpliktelser enligt terminer, köp- eller säljoptioner och liknande avtal, när det inte är fråga om förpliktelser som är jämförbara med lagertillgångar.

5 § Som kapitalvinst behandlas också återfört avdrag för kapitalförlust vid konkurs enligt 44 kap. 34 § tredje stycket.

Anskaffningsutgift när en delägar rätt upphör att vara näringsbetingad

6 § Om en andel eller aktiebaserad delägar rätt upphör att vara näringsbetingad hos ägaren, anses den anskaffad för marknadsvärdet när detta sker. I fråga om marknadsnoterade delägar rätter gäller detta bara om villkoren om innehavstid i 25 a kap. 6 eller 7 § skulle ha varit uppfyllda om delägar rätten hade avyttrats vid denna tidpunkt.

Första stycket tillämpas på motsvarande sätt på sådana indirekta innehav av delägar rätter som avses i 25 a kap. 23 och 23 a §§. Lag (2011:1510).

Lag (2011:1510) har trätt i kraft den 2 januari 2012 och tillämpas på avyttringar som skett samt på utdelningar som lämnats efter den 1 januari 2012. Bestämmelsen i 25 kap. 6 § andra stycket tillämpas när den omständighet som föranlett att delägar rätterna ska åsättas ett nytt anskaffningsvärde har inträffat efter den 1 januari 2012. Ändringen av 25 kap. 6 § innebar att ett nytt andra stycke infördes.

Avyttringar med kapitalförlust till företag i intressegemenskap

Tillämpningsområde

7 § Om det uppkommer en kapitalförlust när en juridisk person eller ett svenskt handelsbolag avyttrar en tillgång till en annan juridisk person eller ett annat svenskt handelsbolag, ska bestämmelserna i 8–11 §§ tillämpas om företagen ingår i en intressegemenskap. Med företag i en intressegemenskap avses vid tillämpningen av bestämmelserna i detta kapitel moderföretag och dotterföretag eller företag som står under i huvudsak gemensam ledning. Lag (2007:1419).

Avdragsförbud

8 § Kapitalförlusten får inte dras av om

1. den avyttrade tillgången är en näringsbetingad andel, en näringsbetingad aktiebaserad delägar rätt eller en sådan andel som avses i 25 a kap. 3 a §,
2. avdrag inte får göras för en kapitalförlust på tillgången enligt bestämmelserna i 25 a kap. 19, 20 eller 23 a §,
3. ersättningen understiger den avyttrade tillgångens marknadsvärde utan att det är affärsmässigt motiverat, eller
4. bestämmelserna i 37 kap. om kvalificerade fusioner och fissioner ska tillämpas. Lag (2009:1413).

Lag (2009:1413) har trätt i kraft den 1 januari 2010. Om inte annat följer av punkterna 2 eller 3 i övergångsbestämmelserna (se efter denna lag) tillämpas den nya bestämmelsen på avyttringar efter ikraftträdandet. Äldre bestämmelser tillämpas på avyttringar före ikraftträdandet, om inte annat följer av punkterna 8 och 9 i övergångsbestämmelserna. T.o.m. den 31 december 2009 hade 25 kap. 8 § följande lydelse.

168 *Inkomstskattelag, 25 kap.*

8 § Kapitalförlusten får inte dras av om

1. den avyttrade tillgången är en näringsbetingad andel eller en näringsbetingad aktiebaserad delägar rätt,
2. ersättningen understiger den avyttrade tillgångens marknadsvärde utan att det är affärsmässigt motiverat, eller
3. bestämmelserna i 37 kap. om kvalificerade fusioner och fissioner ska tillämpas. Lag (2007:1419).

9 § Om den avyttrade tillgången är en andel i ett företag och detta genom fusion eller fission helt eller delvis går upp i ett annat företag i intressegemenskapen, får kapitalförlusten inte dras av. Lag (2003:224).

Uppskjuten avdragsrätt

10 § I andra fall än som avses i 8 eller 9 § får kapitalförlusten dras av som kostnad först när det inträffar en omständighet som medför att tillgången inte längre existerar eller inte längre innehas av en juridisk person eller ett svenskt handelsbolag som ingår i intressegemenskapen. Lag (2003:224).

Turordning

11 § Om det är andelar i ett företag som avyttras gäller följande. Om det köpande företaget vid tidpunkten för det förvärv som avses i 7 § äger andelar av samma slag och sort som de avyttrade andelarna (gamla andelar) eller om det köpande företaget därefter förvärvar sådana andelar (nya andelar), ska senare avyttringar som det köpande företaget gör anses ske i följande ordning:

1. gamla andelar,
2. avyttrade andelar,
3. nya andelar.

Bestämmelserna ska tillämpas också i fråga om andra tillgångar som inte kan särskiljas från varandra. Lag (2007:1419).

Kapitalförluster på fastigheter

12 § Om ett företag som enligt 24 kap. 13 § kan inneha en näringsbetingad andel har gjort en kapitalförlust på en fastighet, får denna dras av bara mot kapitalvinster på fastigheter. Om en del av en förlust inte kan dras av, får den dras av mot en annan juridisk persons kapitalvinster på fastigheter om var och en av de juridiska personerna

1. begär det för ett beskattningsår som har samma deklarationstidpunkt enligt skatteförfarandelagen (2011:1244) eller som skulle ha haft det om inte någon av de juridiska personernas bokföringsskyldighet upphör, och

2. med avdragsrätt kan lämna koncernbidrag till den andra juridiska personen.

Till den del en förlust inte kan dras av behandlas den det följande beskattningsåret som en ny kapitalförlust på fastigheter hos den juridiska person som haft förlusten.

Bestämmelserna i första stycket tillämpas inte om fastigheten under de tre senaste åren i betydande omfattning har använts för produktions- eller kontors-

ändamål eller liknande hos det avyttrande företaget eller hos ett företag i intressegemenskap. Om det föreligger särskilda omständigheter tillämpas inte första stycket trots att fastigheten har använts i mindre omfattning på angivet sätt.

Första stycket första meningen, andra och tredje styckena tillämpas på motsvarande sätt om företaget beskattas för näringsverksamhet i ett handelsbolag eller i en i utlandet delägarbeskattad juridisk person. Om skattskyldigheten för en andel i ett sådant bolag eller sådan utländsk juridisk person övergår till någon annan, gäller i stället bestämmelserna denne. Om skattskyldigheten för en andel i ett svenskt handelsbolag övergår till en fysisk person tillämpas dock bestämmelsen i 45 kap. 32 a §. Lag (2003:1086).

Lag (2011:1256) har trätt i kraft den 1 januari 2012 och tillämpas på beskattningsår som börjar efter den 31 januari 2012. De nya bestämmelserna i 25 kap. 12 §, 35 kap. 3 § och 48 kap. 26 § ska tillämpas när en av de personer som avses i dessa bestämmelser har ett förlängt räkenskapsår som avslutas efter den 31 december 2012 eller ett förkortat räkenskapsår som både påbörjas och avslutas under 2012. T.o.m. den 31 december 2011 hade 25 kap. 12 § första stycket 1 följande lydelse.

1. begär det vid samma taxering, och

25 a kap. Avyttring av näringsbetingade andelar och vissa andra tillgångar

Innehåll

1 § I detta kapitel finns bestämmelser om

- företag i intressegemenskap i 2 §,
- näringsbetingade delägarätter i 3–8 §§,
- skalbolagsbeskattning i 9–18 §§,
- kapitalförluster på vissa fordringar m.m. i 19 §,
- kapitalförluster på andelar i handelsbolag i 20 §,
- vissa tillgångar i handelsbolag i 23 och 24 §§,
- bostäder i fåmansföretag i 25 §. Lag (2009:1413).

Lag (2009:1413) har trätt i kraft den 1 januari 2010. Om inte annat följer av punkterna 2 eller 3 i övergångsbestämmelserna (se efter denna lag) tillämpas den nya bestämmelsen på avyttringar efter ikraftträdandet. Äldre bestämmelser tillämpas på avyttringar före ikraftträdandet, om inte annat följer av punkterna 8 och 9 i övergångsbestämmelserna. T.o.m. den 31 december 2009 hade 25 a kap. 1 § följande lydelse.

1 § I detta kapitel finns bestämmelser om

- företag i intressegemenskap i 2 §,
- näringsbetingade delägarätter i 3–18 §§,
- kapitalförluster på vissa fordringar m.m. i 19 §,
- kapitalförluster på vissa andelar i handelsbolag i 20–22 §§,
- vissa tillgångar i handelsbolag i 23 och 24 §§,
- bostäder i fåmansföretag i 25 §. Lag (2003:224).

Företag i intressegemenskap

2 § Med *företag i intressegemenskap* avses i detta kapitel

1. ett företag som ett annat företag, direkt eller indirekt, genom en ägarandel eller på annat sätt har ett väsentligt inflytande i, eller
2. två företag som står under i huvudsak gemensam ledning. Lag (2003:224).

Näringsbetingade delägarätter

Tillämpningsområde

3 § Bestämmelserna i 5–18 §§ tillämpas när näringsbetingade andelar och näringsbetingade aktiebaserade delägarätter avyttras och det avyttrande företaget är

1. ett svenskt aktiebolag eller en svensk ekonomisk förening som inte är ett investmentföretag,
2. en sådan svensk stiftelse eller ideell förening som inte omfattas av bestämmelserna om undantag från skattskyldighet i 7 kap.,
3. en svensk sparbank,
4. ett svenskt ömsesidigt försäkringsföretag, eller
5. ett utländskt bolag som hör hemma i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet och som motsvarar något sådant svenskt företag som anges i 1–4. Lag (2003:224).

Definitioner

3 a § En andel i ett svenskt handelsbolag eller i en i utlandet delägarbeskattad juridisk person som hör hemma i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet ska i detta kapitel behandlas som en näringsbetingad andel, om andelen ägs av ett sådant företag som anges i 3 § 1–5. Lag (2009:1413).

Lag (2009:1413) har trätt i kraft den 1 januari 2010. Om inte annat följer av punkterna 2 eller 3 i övergångsbestämmelserna (se efter denna lag) tillämpas den nya bestämmelsen på avyttringar efter ikraftträdandet. Äldre bestämmelser tillämpas på avyttringar före ikraftträdandet, om inte annat följer av punkterna 8 och 9 i övergångsbestämmelserna.

4 § Med en aktiebaserad delägar rätt avses en

- rätt på grund av teckning av aktier,
- teckningsrätt,
- fondaktier rätt, eller
- inlösenrätt eller säljrätt som avser aktier.

Delägar rätten är aktiebaserad bara om innehavet av rätten grundas på innehav av aktier i det företag som rätten hänför sig till.

Med en *näringsbetingad aktiebaserad delägar rätt* avses en aktiebaserad delägar rätt, om förvärvet av rätten grundas på näringsbetingade aktier i det företag som rätten hänför sig till. Lag (2005:1142).

4 a § En andel i ett svenskt handelsbolag eller i en i utlandet delägarbeskattad juridisk person som hör hemma i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbets-

området ska behandlas som en delägarrätt vid tillämpningen av 9–18, 23, 23 a och 25 §§. Lag (2009:1413).

Lag (2009:1413) har trätt i kraft den 1 januari 2010. Om inte annat följer av punkterna 2 eller 3 i övergångsbestämmelserna (se efter denna lag) tillämpas den nya bestämmelsen på avyttringar efter ikraftträdandet. Äldre bestämmelser tillämpas på avyttringar före ikraftträdandet, om inte annat följer av punkterna 8 och 9 i övergångsbestämmelserna.

Skattefrihet och avdragsförbud

5 § En kapitalvinst ska inte tas upp i annat fall än som anges i 9 §. I fråga om marknadsnoterade delägarrätter gäller detta dock bara om villkoren om innehavstid i 6 eller 7 § är uppfyllda.

En kapitalförlust får dras av bara om en motsvarande kapitalvinst skulle ha tagits upp. Vid bedömningen av om en kapitalvinst skulle ha tagits upp ska det bortses från bestämmelsen om skalbolagsbeskattning i 9 §. Lag (2007:1419).

Villkor avseende tid

6 § Kapitalvinsten på en marknadsnoterad andel är skattefri om andelen under en sammanhängande tid om ett år närmast före avyttringen har varit näringsbetingad hos säljaren. Innehavstiden ska räknas från det att andelen tillträds. Om andelen förvärvats genom ett avtal, ska den anses ha tillträts när avtalet ingicks, om inte någon annan tidpunkt följer av avtalet. Om andelen har erhållits genom ny- eller fondemission, beaktas också tid under vilken den andel eller de andelar som ligger till grund för den emitterade andelen innehafts. Lag (2007:1419).

7 § Om en aktiebaserad delägarrätt är marknadsnoterad, är kapitalvinsten skattefri bara om delägarrätten innehafts under en sammanhängande tid av ett år närmast före avyttringen eller de aktier på vilka delägarrätten grundas har förvärvats minst ett år före avyttringen. Lag (2003:224).

8 § Vid tillämpningen av 6 och 7 §§ ska

1. en senare förvärvad delägarrätt anses ha avyttrats före en tidigare förvärvad delägarrätt av samma slag och sort, och
2. aktier som ligger till grund för en emitterad andel eller en aktiebaserad delägarrätt och som förvärvats vid olika tillfällen anses ha förvärvats vid tidpunkten för förvärvet av den sist förvärvade aktien. Lag (2007:1419).

Skalbolagsbeskattning

9 § Om en avyttrad delägarrätt hänför sig till ett skalbolag eller om det sker ett återköp enligt 18 §, ska ersättningen tas upp som kapitalvinst (*skalbolagsbeskattning*) det beskattningsår när delägarrätten avyttrats, om inte annat anges i 10–13 §§.

Ett företag är ett *skalbolag* enligt bestämmelserna i detta kapitel om summan av marknadsvärdet av företagets likvida tillgångar enligt 14–16 §§ överstiger jämförelsebeloppet enligt 17 § vid tidpunkten för avyttringen. Lag (2009:1413).

172 Inkomstskattelag, 25 a kap.

Lag (2009:1413) har trätt i kraft den 1 januari 2010. Om inte annat följer av punkterna 2 eller 3 i övergångsbestämmelserna (se efter denna lag) tillämpas den nya bestämmelsen på avyttringar efter ikraftträdandet. Äldre bestämmelser tillämpas på avyttringar före ikraftträdandet, om inte annat följer av punkterna 8 och 9 i övergångsbestämmelserna. T.o.m. den 31 december 2009 hade 25 a kap. 9 § första stycket följande lydelse.

9 § Om det uppkommer en kapitalvinst vid avyttringen av en delägar rätt som hänför sig till ett skalbolag eller om det sker ett återköp enligt 18 §, ska ersättningen tas upp som kapitalvinst (*skalbolagsbeskattning*) det beskattningsår när delägarrätten avyttrats, om inte annat anges i 10–13 §§.

9 a § Skalbolagsbeskattning enligt 9 § ska också ske om ett svenskt handelsbolag avyttrar en delägar rätt som hänför sig till ett skalbolag eller om det sker ett återköp enligt 18 §. Detta gäller dock bara om en kapitalvinst på delägarrätten inte skulle ha tagits upp av en eller flera delägare enligt 23 §, om delägarrätten inte hade varit hänförlig till ett skalbolag. Ersättningen ska tas upp till den del den belöper sig på andelar i handelsbolaget som innehas av delägare som skulle ha omfattats av 23 §.

Vid tillämpning av första stycket likställs en i utlandet delägarbeskattad juridisk person med ett svenskt handelsbolag. Lag (2009:1413).

Lag (2009:1413) har trätt i kraft den 1 januari 2010. Om inte annat följer av punkterna 2 eller 3 i övergångsbestämmelserna (se efter denna lag) tillämpas den nya bestämmelsen på avyttringar efter ikraftträdandet. Äldre bestämmelser tillämpas på avyttringar före ikraftträdandet, om inte annat följer av punkterna 8 och 9 i övergångsbestämmelserna.

Undantag

10 § Skalbolagsbeskattning enligt 9 eller 9 a § ska inte ske om

1. någon andel eller aktiebaserad delägar rätt i det avyttrade företaget är marknadsnoterad,

2. delägarrätten anses avyttrad på grund av bestämmelserna om likvidation i 44 kap. 7 § första stycket eller konkurs i 44 kap. 8 § första stycket 1 eller 2, eller

3. ett svenskt handelsbolag eller en i utlandet delägarbeskattad juridisk person som hör hemma i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet upplöses.

Är det avyttrade företaget en utländsk juridisk person, ska skalbolagsbeskattning enligt 9 § ske bara om

1. den juridiska personen är skattskyldig här vid tidpunkten för avyttringen eller dess inkomst beskattas hos en delägare som är skattskyldig här vid denna tidpunkt, eller

2. den juridiska personen, direkt eller genom ett företag i sådan intresse-gemenskap som avses i 2 § 1, äger eller under de tre senast åren har ägt en andel eller aktiebaserad delägar rätt i

- ett svenskt aktiebolag om andelen eller den aktiebaserade delägarrätten inte är marknadsnoterad,

- en svensk ekonomisk förening,

- en annan utländsk juridisk person som varit skattskyldig här under någon del av denna tid om denna person motsvarar ett svenskt aktiebolag och andelen eller den aktiebaserade delägarrätten inte är marknadsnoterad eller om personen motsvarar en svensk ekonomisk förening, eller

- ett svenskt handelsbolag. Lag (2009:1413).

Lag (2009:1413) har trätt i kraft den 1 januari 2010. Om inte annat följer av punkterna 2 eller 3 i övergångsbestämmelserna (se efter denna lag) tillämpas den nya bestämmelsen på avyttringar efter ikraftträdandet. Äldre bestämmelser tillämpas på avyttringar före ikraftträdandet, om inte annat följer av punkterna 8 och 9 i övergångsbestämmelserna. T.o.m. den 31 december 2009 hade 25 a kap. 10 § följande lydelse.

10 § Skalbolagsbeskattning enligt 9 § ska inte ske om

1. någon andel eller aktiebaserad delägar rätt i det avyttrade företaget är marknadsnoterad, eller
2. delägarrätten anses avyttrad på grund av bestämmelserna om likvidation i 44 kap. 7 § första stycket eller konkurs i 44 kap. 8 § första stycket 1 eller 2.

Är det avyttrade företaget en utländsk juridisk person, ska skalbolagsbeskattning enligt 9 § ske bara om

1. den juridiska personen är skattskyldig här vid tidpunkten för avyttringen, eller
2. den juridiska personen, direkt eller genom ett företag i sådan intressegemenskap som avses i 2 § 1, äger eller under de tre senast åren har ägt en andel eller aktiebaserad delägar rätt i
 - ett svenskt aktiebolag om andelen eller den aktiebaserade delägarrätten inte är marknadsnoterad,
 - en svensk ekonomisk förening, eller
 - en annan utländsk juridisk person som varit skattskyldig här under någon del av denna tid om denna person motsvarar ett svenskt aktiebolag och andelen eller den aktiebaserade delägarrätten inte är marknadsnoterad eller om personen motsvarar en svensk ekonomisk förening. Lag (2007:1419).

Skalbolagsdeklaration

11 § Skalbolagsbeskattning enligt 9 § eller 9 a § ska inte ske om

1. det företag som den avyttrade delägarrätten hänför sig till eller, i fråga om ett svenskt handelsbolag, säljaren tar upp företagets överskott eller underskott i en sådan skalbolagsdeklaration som avses i 27 kap. skatteförfarandelagen (2011:1244),
2. ett särskilt bokslut ligger till grund för inkomstberäkningen enligt 1, och
3. säkerhet ställs om Skatteverket med stöd av 58 kap. skatteförfarandelagen har beslutat om att sådan ska ställas.

Bokslutet ska upprättas som om företagets beskattningsår eller, i fråga om svenskt handelsbolag, räkenskapsår avslutats vid tidpunkten för avyttringen eller tillträdet. Avsättningar till periodiseringsfond och ersättningsfond ska anses ha återförts.

Första och andra styckena gäller även företag i sådan intressegemenskap som avses i 2 § 1 med företaget som den avyttrade delägarrätten är hänförlig till. Vid tillämpning av första och andra styckena likställs en i utlandet delägarbeskattad juridisk person som hör hemma i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet med ett svenskt handelsbolag. Lag (2011:1510).

Lag (2011:1510) har trätt i kraft den 2 januari 2012 och tillämpas på avyttringar som skett samt på utdelningar som lämnats efter den 1 januari 2012. T.o.m. den 1 januari 2012 hade 25 a kap. 11 § andra stycket följande lydelse.

Bokslutet ska upprättas som om företagets beskattningsår avslutats vid tidpunkten för avyttringen eller, i fråga om svenskt handelsbolag, vid avyttringen eller tillträdet. Avsättningar till periodiseringsfond och ersättningsfond ska anses ha återförts.

174 Inkomstskattelag, 25 a kap.

25 a kap. 11 § även ändrad genom lag (2011:1256) som har trätt i kraft den 1 januari 2012 och tillämpas på beskattningsår som börjar efter den 31 januari 2012. T.o.m. den 31 december 2011 hade 25 a kap. 11 § första stycket 1 och 3 följande lydelse.

1. det företag som den avyttrade delägarrätten hänför sig till eller, i fråga om ett svenskt handelsbolag, säljaren tar upp företagets överskott eller underskott i en sådan skalbolagsdeklaration som avses i 10 kap. 8 a § skattebetalningslagen (1997:483),

3. säkerhet ställs om sådan har begärts med stöd av 11 kap. 11 a § skattebetalningslagen.

25 a kap. 11 § även ändrad genom lag (2009:1413) som har trätt i kraft den 1 januari 2010. Om inte annat följer av punkterna 2 eller 3 i övergångsbestämmelserna (se efter denna lag) tillämpas den nya bestämmelsen på avyttringar efter ikraftträdandet. Äldre bestämmelser tillämpas på avyttringar före ikraftträdandet, om inte annat följer av punkterna 8 och 9 i övergångsbestämmelserna. T.o.m. den 31 december 2009 hade 25 a kap. 11 § följande lydelse.

11 § Skalbolagsbeskattning enligt 9 § ska inte ske om

1. det företag som den avyttrade delägarrätten hänför sig till tar upp företagets överskott eller underskott i en sådan skalbolagsdeklaration som avses i 10 kap. 8 a § första stycket skattebetalningslagen (1997:483),

2. ett särskilt bokslut ligger till grund för inkomstberäkningen enligt 1, och

3. säkerhet ställs om sådan har begärts med stöd av 11 kap. 11 a § skattebetalningslagen.

Bokslutet ska upprättas som om företagets beskattningsår avslutats vid tidpunkten för avyttringen. Företagets avsättningar till periodiseringsfond och ersättningsfond ska anses ha återförts. Lag (2008:1064).

Minoritetsavyttringar

12 § Om avyttringen inte leder till att ett väsentligt inflytande går över till någon annan, ska skalbolagsbeskattning enligt 9 § eller 9 a § ske bara om det föreligger särskilda omständigheter. Lag (2009:1413).

Lag (2009:1413) har trätt i kraft den 1 januari 2010. Om inte annat följer av punkterna 2 eller 3 i övergångsbestämmelserna (se efter denna lag) tillämpas den nya bestämmelsen på avyttringar efter ikraftträdandet. Äldre bestämmelser tillämpas på avyttringar före ikraftträdandet, om inte annat följer av punkterna 8 och 9 i övergångsbestämmelserna. T.o.m. den 31 december 2009 hade 25 a kap. 12 § följande lydelse.

12 § Om avyttringen inte leder till att ett väsentligt inflytande går över till någon annan, ska skalbolagsbeskattning enligt 9 § ske bara om det föreligger särskilda omständigheter. Lag (2007:1419).

Särskilda skäl

13 § Om den skattskyldige begär det och det finns särskilda skäl, ska skalbolagsbeskattning enligt 9 § eller 9 a § inte ske. Vid prövningen ska beaktas vad som föranlett avyttringen eller återköpet och hur ersättningen för delägarrätten bestämts. Lag (2009:1413).

Lag (2009:1413) har trätt i kraft den 1 januari 2010. Om inte annat följer av punkterna 2 eller 3 i övergångsbestämmelserna (se efter denna lag) tillämpas den nya bestämmelsen på avyttringar efter ikraftträdandet. Äldre bestämmelser tillämpas på avyttringar före ikraftträdandet, om inte annat följer av punkterna 8 och 9 i övergångsbestämmelserna. T.o.m. den 31 december 2009 hade 25 a kap. 13 § följande lydelse.

13 § Om den skattskyldige begär det och det finns särskilda skäl, ska skalbolagsbeskattning enligt 9 § inte ske. Vid prövningen ska beaktas vad som föranlett avyttringen eller återköpet och hur ersättningen för delägarretten bestämts. Lag (2007:1419).

Likvida tillgångar

14 § Med *likvida tillgångar* avses i detta kapitel kontanter, värdepapper och liknande tillgångar med undantag för sådana tillgångar som avses i 15 §. Som likvida tillgångar räknas också andra tillgångar om

1. tillgångarna anskaffats tidigast två år före avyttringen,
2. tillgångarna saknar affärsmässigt samband med verksamheten sådan den bedrivs intill två år före avyttringen, och
3. det inte framgår att anskaffningen skett i annat syfte än att tillgångarna lätt skulle kunna avyttras efter avyttringen av andelen. Lag (2003:224).

15 § Som likvida tillgångar räknas inte

1. andelar och aktiebaserade delägarätter i företag som är i sådan intresse-gemenskap som avses i 2 § 1 med det företag som den avyttrade delägarretten är hänförlig till, eller
2. värdepapper som är lager i värdepappersrörelse enligt lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden.

Värdepapper som är lager i en utländsk motsvarighet till sådan rörelse som avses i första stycket 2 och som innehas av en utländsk juridisk person räknas inte som likvida medel om den utländska juridiska personen hör hemma och är skattskyldig till inkomstskatt i en stat

- som är medlem i Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, eller
- med vilken Sverige har ett skatteavtal och personen omfattas av avtalets regler om begränsning av beskattningsrätten och har hemvist i staten enligt avtalet. Lag (2007:552).

16 § Om likvida tillgångar innehas av ett företag i sådan intressegemenskap som avses i 2 § 1 med företaget som de avyttrade delägarätterna hänför sig till, ska tillgångarna räknas med vid beräkningen av summan av marknadsvärdet av likvida tillgångar till den del som motsvarar det sistnämnda företagens ägarandel i företaget i intressegemenskap. Lag (2007:1419).

Jämförelsebeloppet

17 § Om de avyttrade delägarätterna utgör samtliga av företaget utgivna och till företaget hänförliga delägarätter, är *jämförelsebeloppet* halva ersättningen. I annat fall är jämförelsebeloppet hälften av det sammanlagda värdet av samtliga av företaget utgivna och till företaget hänförliga delägarätter, beräknat med utgångspunkt i ersättningen för de avyttrade andelarna och aktiebaserade delägarätterna. Lag (2003:224).

Återköp

18 § Återköp anses ske när avyttringen inte har avsett ett skalbolag och den övervägande delen av andra tillgångar än likvida tillgångar, som avses i 14–16 §§ och som vid avyttringen innehades av det företag som den avyttrade delägarrätten hänför sig till eller av företag i sådan intressegemenskap som avses i 2 § 1 med etta företag, inom två år efter avyttringen av delägarrätten, direkt eller indirekt, förvärfas av

- det säljande företaget,
- ett företag i intressegemenskap med detta, eller
- en fysisk person som, direkt eller indirekt, har ägarinflytande i det säljande företaget eller någon närstående till denne.

Bedömningen enligt första stycket ska grundas på tillgångarnas marknadsvärde vid tidpunkten för avyttringen av delägarrätten. Vid denna bedömning ska värdet av tillgångar i företag i sådan intressegemenskap som avses i 2 § 1 med det företag som den avyttrade delägarrätten hänför sig till beaktas bara till den del som motsvarar det företags ägarandel i företaget i intressegemenskap.

Första och andra styckena ska också tillämpas i fråga om tillgångar som kan anses ha ersatt tillgångar som innehades av det företag som den avyttrade delägarrätten hänför sig till eller av ett företag i sådan intressegemenskap som avses i 2 § 1 vid tidpunkten för avyttringen av delägarrätten. Lag (2007:1419).

Kapitalförluster på vissa fordringar m.m.

19 § En kapitalförlust i ett sådant företag som anges i 3 § får inte dras av om den avser

1. en fordran på ett annat företag som uppkommer när företagen är i intressegemenskap,
2. en rätt till andel i vinst hos ett annat företag om rätten uppkommer när företagen är i intressegemenskap,
3. en rätt att till visst pris eller ett pris som ska fastställas enligt bestämda grunder förvärva andelar eller aktiebaserade delägarätter i ett annat företag eller förvärva tillgångar hos ett annat företag om rätten uppkommer när företagen är i intressegemenskap,
4. en tillgång eller förpliktelse där den underliggande tillgången, direkt eller indirekt, är en näringsbetingad andel eller en näringsbetingad aktiebaserad delägarätt,
5. ett kapitalandelsbevis om beviset ställs ut när företagen är i intressegemenskap. Detsamma gäller en tillgång eller förpliktelse där den underliggande tillgången, direkt eller indirekt, är ett sådant bevis, eller
6. en andel i en i utlandet delägarbeskattad juridisk person som hör hemma i en stat utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.

Första stycket tillämpas på motsvarande sätt om företaget beskattas för verksamhet i ett svenskt handelsbolag eller i en i utlandet delägarbeskattad juridisk

person. Om skattskyldigheten för andelen övergår till någon annan, gäller i stället bestämmelserna i första stycket denne. Lag (2009:1413).

Lag (2009:1413) har trätt i kraft den 1 januari 2010. Om inte annat följer av punkterna 2 eller 3 i övergångsbestämmelserna (se efter denna lag) tillämpas den nya bestämmelsen på avyttringar efter ikraftträdandet. Äldre bestämmelser tillämpas på avyttringar före ikraftträdandet, om inte annat följer av punkterna 8 och 9 i övergångsbestämmelserna. Ändringen av 25 a kap. 19 § innebar att första stycket 6 infördes.

Kapitalförluster på andelar i handelsbolag

20 § En utländsk juridisk person som hör hemma i en stat utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet och som motsvarar ett sådant svenskt företag som anges i 3 § 1–4 får inte dra av en kapitalförlust som avser en andel i ett svenskt handelsbolag eller i en i utlandet delägarbeskattad juridisk person.

Första stycket tillämpas på motsvarande sätt om den utländska juridiska personen beskattas för verksamhet i ett svenskt handelsbolag eller i en i utlandet delägarbeskattad juridisk person. Om skattskyldigheten för andelen övergår till någon annan, gäller bestämmelsen i första stycket i stället denne. Lag (2009:1413).

Lag (2009:1413) har trätt i kraft den 1 januari 2010. Om inte annat följer av punkterna 2 eller 3 i övergångsbestämmelserna (se efter denna lag) tillämpas de nya bestämmelserna på avyttringar efter ikraftträdandet. Äldre bestämmelser tillämpas på avyttringar före ikraftträdandet, om inte annat följer av punkterna 8 och 9 i övergångsbestämmelserna. 25 a kap. 20 § i dess äldre lydelse har genom ändringen upphört att gälla. T.o.m. den 31 december 2009 hade 25 a kap. 20 § följande lydelse.

20 § Har ett företag som anges i 3 § gjort en kapitalförlust på en andel i ett svenskt handelsbolag och har under företagets innehavstid av andelen, en delägar rätt eller en tillgång som avses i 19 § och som ägs eller ägts av handelsbolaget, direkt eller genom ett eller flera andra svenska handelsbolag, gått ned i värde, får avdrag inte göras för belopp som svarar mot företagets del av värdenedgången. Begränsningen i avdragsrätten gäller bara om en kapitalförlust inte skulle ha fått dras av enligt 5 § andra stycket eller enligt 19 § om företaget hade avyttrat tillgången.

Vad som sägs om värdenedgång på tillgångar gäller på motsvarande sätt en ökning av värdet på en förpliktelse som avses i 19 § 4 under den tid som företaget innehaft andelen i handelsbolaget.

Om tillgången har avyttrats eller förpliktelsen har upphört under företagets innehavstid av andelen i handelsbolaget, gäller begränsningen i första stycket bara om detta hänt inom tio år före avyttringen av andelen i handelsbolaget.

Vad som sägs om svenska handelsbolag och andelar i sådana bolag gäller på motsvarande sätt i fråga om i utlandet delägarbeskattade juridiska personer. Lag (2003:1086).

21 § [25 a kap. 21 § har upphävts genom lag (2009:1413) som har trätt i kraft den 1 januari 2010.]

T.o.m. den 31 december 2009 hade 25 a kap. 21 § följande lydelse.

21 § När en värdenedgång på en tillgång som avses i 20 § beräknas, ska

- som anskaffningsutgift för en tillgång som har förvärvats före företagets andelsförvärv anses marknadsvärdet vid tidpunkten för andelsförvärvet, och

- en tillgång som innehas när andelen avyttras värderas till marknadsvärdet vid avyttringstidpunkten.

I övrigt tillämpas bestämmelserna i 44 och 48 kap. med undantag för 48 kap. 15 §. Lag (2007:1419).

178 *Inkomstskattelag, 25 a kap.*

22 § [25 a kap. 22 § har upphävts genom lag (2009:1413) som har trätt i kraft den 1 januari 2010.]

T.o.m. den 31 december 2009 hade 25 a kap. 20 § följande lydelse.

22 § När ökningen av värdet på en förpliktelse som avses i 20 § ska bestämmas ska
- värdet på en förpliktelse som ingåtts före företagets andelsförvärv bestämmas utifrån värdet vid företagets andelsförvärv, och
- värdet på en förpliktelse som innehas när andelen avyttras bestämmas vid avyttringstillfället. Lag (2007:1419).

Vissa tillgångar i handelsbolag

23 § Om ett företag som anges i 3 § direkt eller indirekt, genom ett eller flera svenska handelsbolag, är delägare i ett svenskt handelsbolag som avyttrat en delägarrätt med kapitalvinst, ska den del av vinsten som belöper sig på delägarens andel inte tas upp. Detta gäller dock bara om en motsvarande kapitalvinst inte skulle ha tagits upp om delägaren själv hade avyttrat tillgång. Vid bedömningen av om en kapitalvinst inte skulle ha tagits upp enligt 24 kap. 14 § första stycket 2 eller 16 § ska andelsinnehavet bestämmas utifrån storleken på delägarens indirekta innehav.

Vid tillämpning av första stycket likställs en i utlandet delägarbeskattad juridisk person med ett svenskt handelsbolag.

Första stycket gäller inte om skalbolagsbeskattning ska ske enligt 9 a §. Lag (2009:1413).

Lag (2009:1413) har trätt i kraft den 1 januari 2010. Om inte annat följer av punkterna 2 eller 3 i övergångsbestämmelserna (se efter denna lag) tillämpas de nya bestämmelserna på avyttringar efter ikraftträdandet. Äldre bestämmelser tillämpas på avyttringar före ikraftträdandet, om inte annat följer av punkterna 8 och 9 i övergångsbestämmelserna. Ändringen av 25 a kap. 23 § innebar att första stycket fick en ny lydelse och att ett nytt tredje stycke infördes. T.o.m. den 31 december 2009 hade 25 a kap. 23 § första stycket följande lydelse.

23 § Om ett företag som anges i 3 §, direkt eller indirekt, genom ett eller flera andra svenska handelsbolag är delägare i ett svenskt handelsbolag, får om handelsbolaget avyttrat en delägarrätt med kapitalförlust den del av förlusten som belöper sig på delägarens andel inte dras av. Detta gäller dock bara om en motsvarande kapitalvinst inte skulle ha tagits upp om delägaren själv hade avyttrat tillgången. Vid bedömningen av om en kapitalvinst inte skulle ha tagits upp ska det bortses från bestämmelsen om skalbolagsbeskattning i 9 §. Om skattskyldigheten för andelen övergår till någon annan, gäller detta i stället denne.

23 a § Om en sådan avyttring som avses i 23 § leder till en kapitalförlust, får den del av förlusten som belöper sig på delägarens andel inte dras av. Detta gäller dock bara om en motsvarande kapitalvinst inte skulle ha tagits upp om delägaren själv hade avyttrat tillgången. Vid bedömningen av om en kapitalvinst inte skulle ha tagits upp ska det bortses från bestämmelserna om skalbolagsbeskattning i 9 §. Vid bedömningen av om en kapitalvinst inte skulle ha tagits upp enligt 24 kap. 14 § första stycket 2 eller 16 § ska andelsinnehavet bestämmas utifrån storleken på delägarens indirekta innehav. Om skattskyldigheten för andelen övergår till någon annan, gäller detta i stället denne.

Vid tillämpning av första stycket likställs en i utlandet delägarbeskattad juridisk person med ett svenskt handelsbolag. Lag (2009:1413).

Lag (2009:1413) har trätt i kraft den 1 januari 2010. Om inte annat följer av punkterna 2 eller 3 i övergångsbestämmelserna (se efter denna lag) tillämpas de nya bestämmelserna på avyttringar efter ikraftträdandet. Äldre bestämmelser tillämpas på avyttringar före ikraftträdandet, om inte annat följer av punkterna 8 och 9 i övergångsbestämmelserna.

24 § Om en fysisk person eller ett svenskt handelsbolag som en fysisk person, direkt eller indirekt, genom ett eller flera andra svenska handelsbolag är delägare i, förvärvar en andel i ett svenskt handelsbolag från ett företag som anges i 3 §, ska en tillgång som handelsbolaget äger, direkt eller indirekt, genom ett eller flera svenska handelsbolag vid beskattningen av den fysiska personens inkomst i handelsbolaget anses anskaffad för marknadsvärdet vid personens förvärv av andelen i handelsbolaget.

Detta gäller dock bara om tillgången i fråga har gått ned i värde under handelsbolagets innehavstid och

- är en näringsbetingad andel eller en näringsbetingad aktiebaserad delägar rätt om den innehas direkt av företaget, eller

- är en sådan tillgång som anges i 19 §.

Om en förpliktelse som avses i 19 § 4 ökat i värde under handelsbolagets innehavstid tillämpas bestämmelsen om värdenedgång på tillgångar på motsvarande sätt. Vid beskattningen av den fysiska personens inkomst i handelsbolaget ska dock förpliktelsen anses ingången vid personens förvärv av andelen i handelsbolaget.

Vad som sägs i första och andra styckena gäller också om andelen i handelsbolaget i stället förvärvats från ett svenskt handelsbolag i vilket ett företag som anges i 3 §, direkt eller indirekt, genom ett eller flera svenska handelsbolag är delägare. Vid tillämpning av denna paragraf likställs en i utlandet delägarbeskattad juridisk person med ett svenskt handelsbolag. Lag (2007:1419).

Bostäder i fåmansföretag

25 § Om ett företag som anges i 3 eller 3 a § eller ett moderföretag till detta är ett fåmansföretag eller ett fåmanshandelsbolag, och företaget avyttrar en delägar rätt och det företag som delägar rätten hänför sig till eller ett dotterföretag till detta äger en fastighet som någon gång under de tre åren närmast före avyttringen till huvudsaklig del har använts som bostad för en delägare i det säljande företaget eller i moderföretaget eller för en närstående till en sådan delägare, gäller följande. Det företag som innehar fastigheten ska vid avyttringen av delägar rätten anses ha avyttrat och åter förvärvat fastigheten för ett pris som motsvarar dess marknadsvärde.

Bestämmelserna i första stycket tillämpas bara om

- fastighetens marknadsvärde överstiger dess skattemässiga värde,

- ersättningen vid avyttringen av delägar rätten inte ska tas upp enligt bestämmelsen om skalbolagsbeskattning i 9 §, eller

- den avyttrade delägar rätten inte är marknadsnoterad.

Om avyttringen inte leder till att ett väsentligt inflytande i det företag som äger fastigheten går över till någon annan tillämpas första stycket bara om det föreligger särskilda omständigheter.

Vad som sägs i denna paragraf i fråga om en fastighet gäller även en andel i ett privatbostadsföretag, om den till andelen knutna lägenheten huvudsakligen har använts på sätt som avses i första stycket. Lag (2009:1413).

Lag (2009:1413) har trätt i kraft den 1 januari 2010. Om inte annat följer av punkterna 2 eller 3 i övergångsbestämmelserna (se efter denna lag) tillämpas de nya bestämmelserna på avyttringar efter ikraftträdandet. Äldre bestämmelser tillämpas på avyttringar före ikraftträdandet, om inte annat följer av punkterna 8 och 9 i övergångsbestämmelserna. T.o.m. den 31 december 2009 hade 25 a kap. 25 § första stycket följande lydelse.

25 § Om ett företag som anges i 3 § eller ett moderföretag till detta är ett fåmansföretag, och företaget avyttrar en delägar rätt som avses i 3 § och det företag som delägarrätten hänför sig till eller ett dotterföretag till detta äger en fastighet som någon gång under de tre åren närmast före avyttringen till huvudsaklig del har använts som bostad för en delägare i det säljande företaget eller i moderföretaget eller för en närstående till en sådan delägare, gäller följande. Det företag som innehar fastigheten ska vid avyttringen av delägarrätten anses ha avyttrat och åter förvärvat fastigheten för ett pris som motsvarar dess marknadsvärde.

26 kap. Återföring av värdeminskingsavdrag

Innehåll

1 § I detta kapitel finns bestämmelser om att gjorda värdeminskingsavdrag m.m. ska återföras om näringsfastigheter och näringsbostadsrätter avyttras eller blir privatbostadsfastigheter respektive privatbostadsrätter.

Bestämmelserna i 2–11 §§ gäller för fastigheter och bostadsrätter som är kapitaltillgångar medan bestämmelserna i 12 och 13 §§ gäller för fastigheter och bostadsrätter som är lagertillgångar.

I 14 § finns en bestämmelse om skattemässig kontinuitet när en näringsbostadsrätt förvärvas genom arv, testamente, gåva, bodelning eller på liknande sätt och den behåller sin karaktär av näringsbostadsrätt. Motsvarande bestämmelser samt bestämmelser om kontinuitet i fråga om värdeminskingsavdrag finns för byggnader och fastigheter i 19 kap. 18 § respektive 20 kap. 12 §. Lag (2007:1419).

Kapitaltillgångar

Fastigheter

2 § Vid avyttring av en näringsfastighet ska följande avdrag återföras:

1. värdeminskingsavdrag på byggnader och markanläggningar,
2. skogsavdrag,
3. avdrag för substansminskning,

4. avdrag för sådana avskrivningar av byggnader och markanläggningar som gjorts i samband med att en ersättningsfond eller liknande fond har tagits i anspråk, och

5. avdrag som avser beskattningsåret och de fem föregående beskattningsåren för utgifter för förbättrande reparationer och underhåll av byggnader och markanläggningar.

Reparationer och underhåll anses som förbättrande till den del fastigheten på grund av åtgärderna är i bättre skick vid avyttringen än vid ingången av det femte beskattningsåret före beskattningsåret eller, om fastigheten förvärvats senare genom köp, byte eller på liknande sätt, vid förvärvet. Lag (2007:1419).

3 § Avdragen som anges i 2 § ska inte återföras till den del de avser tiden före år 1952. Lag (2007:1419).

4 § Om en byggnad eller en markanläggning på den avyttrade fastigheten har skrivits av i samband med att en ersättningsfond har tagits i anspråk och fonden var avsatt enligt 31 kap. 5 §, gäller följande vid tillämpning av 2 § första stycket 4. Avdraget för avskrivning ska återföras bara till den del det motsvarar det belopp som återfördes enligt detta kapitel vid den avyttring som låg till grund för avsättningen till ersättningsfond. Lag (2007:1419).

5 § Om ersättningen för den avyttrade fastigheten understiger omkostnadsbeloppet vid kapitalvinstberäkningen, ska det belopp som ska återföras enligt 2 § första stycket 1–4 minskas med skillnaden mellan omkostnadsbeloppet och ersättningen.

Avser en del av ersättningen mark- eller byggnadsinventarier, ska den delen inte räknas med i ersättningen.

Vid tillämpning av denna paragraf ska omkostnadsbeloppet beräknas utan att anskaffningsutgiften minskas enligt 45 kap. 16 § med värdeminskningsskatt m.m. som inte återförs. Lag (2007:1419).

6 § Med avyttring likställs sådan överföring av mark m.m. som avses i 45 kap. 5 § samt sådan allframtidsupplåtelse som avses i 45 kap. 7 §, om den innebär upplåtelse av mark, byggnad eller markanläggning.

7 § Om bara en del av fastigheten avyttras, ska återföringsbeloppet beräknas på grundval av förhållandena på den avyttrade fastighetsdelen. Vid tillämpning av 5 § ska i sådana fall omkostnadsbeloppet beräknas enligt 45 kap. 19 §. Lag (2007:1419).

8 § Bestämmelserna i 2–5 och 7 §§ tillämpas också när en näringsfastighet hos samma ägare blir privatbostadsfastighet.

Vid tillämpning av 5 § ska det belopp som motsvarar fastighetens marknadsvärde vid beskattningsårets utgång anses som ersättning för fastigheten. Om bara en del av fastigheten blir privatbostadsfastighet, beräknas omkostnadsbeloppet enligt 45 kap. 20 §, om den skattskyldige begär det. Lag (2007:1419).

9 § Bestämmelserna i 2–5 och 7 §§ tillämpas också när en näringsfastighet övergår till en ny ägare genom arv, testamente, gåva eller bodelning om den blir eller kan antas komma att bli privatbostadsfastighet i och med övergången.

Vid tillämpning av 5 § ska det belopp som motsvarar fastighetens marknadsvärde vid övergången anses som ersättning för fastigheten. Lag (2007:1419).

Bostadsrätter

10 § Vid avyttring av en näringsbostadsrätt ska avdrag som avser beskattningsåret och de fem föregående beskattningsåren för utgifter för förbättrande reparationer och underhåll av bostadsrättslägenheten återföras.

Reparationer och underhåll anses som förbättrande till den del lägenheten på grund av åtgärderna är i bättre skick vid avyttringen än vid ingången av det femte beskattningsåret före beskattningsåret eller, om näringsbostadsrätten förvärvats senare genom köp, byte eller på liknande sätt, vid förvärvet. Lag (2007:1419).

11 § Bestämmelserna i 10 § tillämpas också när en näringsbostadsrätt

- hos samma ägare blir privatbostadsrätt, eller
- övergår till en ny ägare genom arv, testamente, gåva eller bodelning, om den blir eller kan antas komma att bli privatbostadsrätt i och med övergången.

Lagertillgångar

12 § Vid avyttring av en näringsfastighet ska värdeminskningssavdragen samt avdragen för reparation och underhåll återföras om de gjorts vid beskattningen men inte i räkenskaperna. Lag (2007:1419).

13 § Bestämmelserna i 2 och 7 §§ respektive 10 § tillämpas också när en näringsfastighet eller näringsbostadsrätt övergår till en ny ägare genom arv, testamente eller bodelning med anledning av makes död, om den blir eller kan antas komma att bli privatbostadsfastighet respektive privatbostadsrätt i och med övergången. Lag (2000:1341).

Skattemässig kontinuitet vid arv, gåva m.m. av näringsbostadsrätter

14 § Om en näringsbostadsrätt förvärvas genom arv, testamente, gåva, bodelning eller på liknande sätt och den behåller sin karaktär av näringsbostadsrätt, inträder förvärvaren i den tidigare ägarens skattemässiga situation när det gäller utgifter för sådana förbättrande reparationer och underhåll som avses i 10 § andra stycket.

Hänvisningar

15 § Bestämmelser om att värdeminskningssavdrag m.m. inte ska återföras finns när det gäller

- skogsavdrag i 21 kap. 14 §,
- underprisöverlåtelser i 23 kap. 13 §,
- kvalificerade fusioner och fissioner i 37 kap. 17 §,
- verksamhetsavyttringar i 38 kap. 12 §,
- partiella fissioner i 38 a kap. 13 §, och

- förvärv av vissa tillgångar till underpris från delägare och närstående i 53 kap. 4 §. Lag (2007:1419).

27 kap. Byggnadsrörelse, handel med fastigheter och tomtrörelse

Innehåll

- 1 §** I detta kapitel finns särskilda bestämmelser om
- byggnadsrörelse och handel med fastigheter i 2–8 och 18 §§, och
 - tomtrörelse i 3 och 9–18 §§.

Byggnadsrörelse och handel med fastigheter

Innehav av lagertillgång

2 § Den som innehar en tillgång som är en lagertillgång enligt bestämmelserna i 4–7 §§ anses bedriva antingen byggnadsrörelse eller handel med fastigheter.

Avyttring av byggnadstomt

3 § Om en byggnadstomt avyttras av någon som bedriver byggnadsrörelse eller handel med fastigheter, anses avyttringen ingå i den verksamheten. Om verksamheten huvudsakligen består av tomtrörelse, anses avyttringen i stället ingå i tomtrörelsen.

Vad som avses med byggnadstomt framgår av 9 §.

Lagerfastigheter

4 § Om en fastighet förvärvas genom köp, byte eller på liknande sätt av någon som bedriver byggnadsrörelse eller handel med fastigheter, blir fastigheten en lagertillgång hos förvärvaren. Detsamma gäller om en fastighet förvärvas på sådant sätt av maken till den som bedriver byggnadsrörelse eller handel med fastigheter.

Första stycket gäller också om förvärvaren eller dennes make är företagsledare i ett fåmansföretag eller ett fåmanshandelsbolag och fastigheten skulle ha varit en lagertillgång i byggnadsrörelse eller handel med fastigheter om den hade förvärvats av företaget.

Att första och andra styckena inte gäller fastigheter som blir privatbostadsfastigheter framgår av 13 kap. 1 § tredje stycket. Lag (2008:1316).

Lag (2008:1316) har trätt i kraft den 1 januari 2009 och tillämpas första gången i fråga om beskattningsår som börjar efter den 31 december 2008. T.o.m. den 31 december 2008 hade 27 kap. 4 § tredje stycket följande lydelse.

Att första och andra styckena inte gäller fastigheter som blir privatbostadsfastigheter framgår av 13 kap. 1 § andra stycket.

5 § Bestämmelserna i 4 § gäller inte

1. om fastigheten uppenbarligen förvärvas för att till huvudsaklig del användas stadigvarande i en annan näringsverksamhet än fastighetsförvaltning som bedrivs av fastighetsägaren eller dennes make eller av ett fåmansföretag eller ett fåmanshandelsbolag där fastighetsägaren eller maken är företagsledare, eller

2. när det gäller byggnadsrörelse, om förvärvet uppenbarligen helt saknar samband med byggnadsrörelsen.

Lagerandelar i fastighetsförvaltande företag

6 § Andelar i fastighetsförvaltande företag anses som lagertillgångar, om någon av företagets fastigheter skulle ha varit en lagertillgång i byggnadsrörelse eller handel med fastigheter för det fall att fastigheten hade ägts direkt av den som innehar andelen. Detta gäller dock bara om

1. det fastighetsförvaltande företaget är ett fåmansföretag och innehavaren är företagsledare i företaget eller make till företagsledaren,

2. det på annat sätt finns en intressegemenskap mellan innehavaren och det fastighetsförvaltande företaget, eller

3. det fastighetsförvaltande företaget är ett svenskt handelsbolag.

6 a § [27 kap. 6 a § har upphört att gälla genom lag (2011:1510) som har trätt i kraft den 2 januari 2011 och tillämpas på avyttringar som skett samt på utdelningar som lämnats efter den 1 januari 2012.]

T.o.m. den 1 januari 2012 hade 27 kap. 6 a § följande lydelse.

6 a § Om en andel som avses i 6 § har gått ned i värde och det företag som andelen hänför sig till har överlåtit en tillgång utan ersättning eller mot ersättning som understiger marknadsvärdet, gäller följande. Andelen får inte tas upp till ett värde som understiger anskaffningsvärdet till den del som värdenedgången motsvarar andelsägarens del av skillnaden mellan marknadsvärdet och faktisk ersättning för den överlåtna tillgången. Detta gäller dock bara om tillgången har överlåtit under den tid som andelsägaren har innehaft andelen.

Vad som sägs i första stycket gäller också om en tillgång överlåtit på ett sätt som anges i det stycket, från ett företag som, direkt eller indirekt, ägs eller ägts av det företag som andelen hänför sig till.

Om en andel som avses i första stycket har avyttrats för en ersättning som understiger andelens skattemässiga värde, och har en tillgång överlåtit på ett sätt som anges i första eller andra stycket före eller samtidigt med avyttringen av andelen, ska andelens skattemässiga värde minskas med skillnaden mellan marknadsvärdet och faktisk ersättning för den överlåtna tillgången. Lag (2009:1413).

27 kap. 6 a § även ändrad genom lag (2009:1413) som har trätt i kraft den 1 januari 2010. Om inte annat följer av punkterna 2 eller 3 i övergångsbestämmelserna (se efter denna lag) tillämpas de nya bestämmelserna på avyttringar efter ikraftträdandet. Äldre bestämmelser tillämpas på avyttringar före ikraftträdandet, om inte annat följer av punkterna 8 och 9 i övergångsbestämmelserna. T.o.m. den 31 december 2009 hade 27 a kap. 6 a § tredje stycket följande lydelse.

Om det uppkommer en förlust vid avyttring av en sådan andel som avses i första stycket och har en tillgång överlåtit på ett sätt som anges i första eller andra stycket före eller samtidigt med avyttringen av andelen, får förlusten inte dras av till den del den motsvarar skillnaden mellan marknadsvärdet och faktisk ersättning för den överlåtna tillgången.

27 a kap. 6 a § även ändrad genom lag (2008:1063) som har trätt i kraft den 1 januari 2009. Första och andra stycket tillämpas på överlåtelser efter den 17 april 2008. Tredje stycket tillämpas på avyttringar efter den 17 april 2008 i fråga om sådana överlåtelser som anges i paragrafens första eller andra stycke och som skett efter den 30 juni 2003.

7 § I sådana fall som avses i 6 § 3 ska inte bara andelen i handelsbolaget utan också den del av handelsbolagets fastigheter som motsvarar andelen anses som lagertillgång hos delägaren. Detta gäller dock bara de av bolagets fastigheter som skulle ha varit lagertillgångar om fastigheterna hade ägts direkt av delägaren. Lag (2007:1419).

Uttagsbeskattning vid byggnadsarbeten på fastigheter som inte är lagertillgångar

8 § Om en fastighet som inte är lagertillgång har varit föremål för byggnadsarbeten i en byggnadsrörelse som fastighetsägaren bedriver direkt eller genom ett svenskt handelsbolag, ska värdet av arbetena tas upp som intäkt i byggnadsrörelsen.

Bedrivs byggnadsrörelsen, direkt eller genom ett svenskt handelsbolag, av en fysisk person, ska dock värdet av hans eget arbete tas upp bara om varor av mer än ringa värde tas ut ur byggnadsrörelsen i samband med arbetet. Lag (2007:1419).

Tomtrörelse

Vad som är tomtrörelse

9 § Med tomtrörelse avses näringsverksamhet som består i avyttring av mark för bebyggelse (byggnadstomt). Tomtrörelse kan vara kvalificerad eller enkel.

Vad som är kvalificerad tomtrörelse

10 § Med kvalificerad tomtrörelse avses näringsverksamhet som huvudsakligen består i avyttring av byggnadstomter från fastigheter som uppenbarligen har förvärvats för att ingå i yrkesmässig markavyttring.

Vad som är enkel tomtrörelse

11 § En enkel tomtrörelse uppkommer när en skattskyldig under tio kalenderår har avyttrat minst femton byggnadstomter som kan räknas samman till en tomtrörelse. Vid beräkningen ska avyttringar av byggnadstomter på olika fastigheter eller på olika delar av en fastighet räknas samman till en tomtrörelse bara om tomterna med hänsyn till inbördes läge normalt kan anses ingå i en och samma tomtrörelse. Lag (2007:1419).

12 § Vid beräkningen av antalet avyttrade byggnadstomter ska den som är eller har varit gift räkna in också makens avyttringar under äktenskapet under tioårsperioden.

Om en fastighet har förvärvats genom köp, byte eller på liknande sätt eller genom gåva, ska förvärvaren och överlåtaren räkna in också varandras avyttringar under tidsperioden, om förvärvaren är

1. överlåtarens förälder, far- eller morförälder, make, avkomling eller avkomlings make,

2. ett dödsbo där överlåtaren eller någon person som nämns i 1 är delägare, eller

3. ett aktiebolag, ett svenskt handelsbolag eller en ekonomisk förening där överlåtaren ensam eller tillsammans med någon person som nämns i 1 på grund av det sammanlagda innehavet av andelar har ett bestämmande inflytande. Lag (2007:1419).

13 § Vid beräkningen av antalet avyttrade byggnadstomter ska upplåtelser av mark för bebyggelse likställas med avyttring. Avyttringar av det slag som berättigar till avdrag för avsättning till ersättningsfond enligt 31 kap. 5 § ska inte räknas in. Lag (2007:1419).

14 § Avyttringar av byggnadstomter som huvudsakligen ska användas av anställda för gemensamt ändamål och avyttringar av byggnadstomter till anställda för bostadsändamål ingår inte i enkel tomtrörelse.

Detta gäller dock inte om den skattskyldige bedriver kvalificerad tomtrörelse, byggnadsrörelse eller handel med fastigheter. Lag (2007:1419).

15 § En enkel tomtrörelse anses påbörjad i och med avyttringen av den femtonde byggnadstomten.

Om flera byggnadstomter avyttras den dag då den femtonde byggnadstomten avyttras, får den skattskyldige välja i vilken ordning tomterna ska anses avyttrade. Lag (2007:1419).

Slutavyttring av lagret i en enkel tomtrörelse

16 § Om återstoden av lagret i en enkel tomtrörelse avyttras, anses avyttringen inte ingå i tomtrörelsen. Avyttringen ska i stället behandlas enligt bestämmelserna om kapitalvinster.

Om lagret vid utgången av beskattningsåret före det beskattningsår då avyttringen ska tas upp som intäkt har tagits upp till ett lägre värde än anskaffningsvärdet, ska mellanskillnaden tas upp som intäkt i tomtrörelsen.

Första och andra styckena gäller inte sådan del av vinsten som avser mark inom detaljplan. De gäller inte heller om avyttringen kan antas ha skett väsentligen i syfte att ge en obehörig skatteförmån till den skattskyldige eller förvärvarn eller till någon som en av dem har intressegemenskap med. Lag (2007:1419).

När enkel tomtrörelse avbryts

17 § Om en skattskyldig som bedriver enkel tomtrörelse eller dennes make inte har avyttrat några byggnadstomter i tomtrörelsen under tio kalenderår, anses avyttringar som sker därefter inte ingå i tomtrörelsen. Avyttringarna ska i stället behandlas enligt bestämmelserna om kapitalvinster.

Första stycket gäller dock inte avyttringar av byggnadstomter inom detaljplan. Det gäller inte heller om avyttringarna sker under sådana förhållanden att en tomtrörelse på nytt ska anses påbörjad.

Avyttringar av det slag som ger rätt till avsättning till ersättningsfond enligt 31 kap. 5 § avbryter inte tidsperioden i första stycket. Lag (2007:1419).

Gemensamma bestämmelser om arv m.m.

18 § Om någon genom arv, testamente eller genom bodelning med anledning av makes död förvärvar sådana fastigheter eller andelar som har varit lagertillgångar i byggnadsrörelse, handel med fastigheter eller tomtrörelse hos den döde, behåller tillgångarna sin karaktär hos förvärvaren bara om denne

1. vid förvärvet själv bedriver sådan byggnadsrörelse, handel med fastigheter eller tomtrörelse där tillgångarna skulle ha varit lagertillgångar om de hade förvärvats genom köp, eller

2. avser att fortsätta den dödes näringsverksamhet.

Om tillgångarna är lagertillgångar hos förvärvaren, anses denne bedriva byggnadsrörelse, handel med fastigheter eller tomtrörelse.

28 kap. Arbetsgivares pensionskostnader

Innehåll

1 § I detta kapitel finns bestämmelser om

- krav på pensionsutfästelser i 2 §,
- avdrag för tryggnad av pensionsutfästelser i 3–19 §§,
- kostnadsutjämnning mellan arbetsgivare i 20 §,
- ersättning från en pensionsstiftelse i 21 §,
- återföring av avdrag för avsättning i balansräkningen i 22–25 §§, och
- övertagande av pensionsutfästelser i 26 §.

Krav på pensionsutfästelser

2 § Vid bedömningen av avdrag enligt detta kapitel får en pensionsutfästelse beaktas bara om en försäkring för utfästelsen skulle ha varit en pensionsförsäkring.

Med betalning av en premie för pensionsförsäkring likställs i detta kapitel betalning enligt ett avtal med ett utländskt tjänstepensionsinstitut om tjänstepension. Detta gäller bara om avtalet är jämförbart med pensionsförsäkring och uppfyller de villkor som anges i 58 kap. 1 a §. Lag (2005:1170).

Avdrag för tryggande av pensionsutfästelser

Tryggandeformer

3 § Arbetsgivares tryggande av utfästelse om pension till en arbetstagare ska dras av som kostnad i den utsträckning som anges i 5–18 §§, om utfästelsen tryggas genom

- överföring till pensionsstiftelse enligt lagen (1967:531) om tryggande av pensionsutfästelse m.m.,
- avsättning i balansräkning i förening med kreditförsäkring eller i förening med kommunal eller statlig borgen eller liknande garanti,
- betalning av premie för pensionsförsäkring, eller
- överföring till ett utländskt tjänstepensionsinstitut som enligt 39 kap. 13 c § likställs med en sådan pensionsstiftelse som avses i lagen om tryggande av pensionsutfästelse m.m. Lag (2008:134).

Avsättning i balansräkning

4 § Med avsättning i balansräkning avses en särskild redovisning av pensionsutfästelse enligt lagen (1967:531) om tryggande av pensionsutfästelse m.m.

- under rubriken Avsatt till pensioner, eller
- i delpost under rubriken Avsättningar för pensioner och liknande förpliktelser.

I lagen (1990:661) om avkastningsskatt på pensionsmedel finns bestämmelser om avkastningsskatt för arbetsgivare som tryggt pensionsutfästelse genom avsättning i balansräkningen. I 16 kap. 17 § finns bestämmelser om avdrag för avkastningsskatt.

Huvudregel

5 § Tryggande av sådana pensionsutfästelser som avses i 3 § ska dras av som kostnad. Avdraget får dock inte för någon arbetstagare överstiga 35 procent av lönen och inte heller 10 prisbasbelopp. Lag (2007:1419).

6 § Som lön räknas vid tillämpning av detta kapitel sådan pensionsgrundande ersättning enligt pensionsavtal som hänför sig till beskattningsåret eller det föregående beskattningsåret.

Kompletteringsregel

7 § Tryggande av sådana pensionsutfästelser som avses i 3 § ska, trots vad som sägs i 5 §, dras av som kostnad med ett belopp som motsvarar kostnaden för avtalad pension, om tryggandet föranleds av

- att ett pensionsavtal ändras vid förtida avgång från anställning eller att ett nytt pensionsavtal ingås i ett sådant fall, eller
- att pensionsutfästelserna är otillräckligt tryggade.

Bestämmelserna i första stycket ska tillämpas bara till den del något annat inte följer något av 8–12 §§. Bestämmelserna i första stycket ska inte tillämpas i sådana fall som avses i 17 och 18 §§. Lag (2007:1419).

8 § I fråga om ålderspension som ska betalas ut före 65 års ålder, får avdrag enligt 7 § inte överstiga kostnaden för en ålderspension som under den avtalade tiden betalas ut med

- 80 procent av lönen till den del denna inte överstiger 7,5 prisbasbelopp,
- 70 procent av lönen till den del denna överstiger 7,5 men inte 20 prisbasbelopp, och
- 40 procent av lönen till den del denna överstiger 20 men inte 30 prisbasbelopp.

I fråga om ålderspension som ska betalas ut tidigast från 65 års ålder, får avdrag enligt 7 § inte överstiga kostnaden för en livsvarig ålderspension som från den avtalade tidpunkten betalas ut med

- 20 procent av lönen till den del denna inte överstiger 7,5 prisbasbelopp,
- 70 procent av lönen till den del denna överstiger 7,5 men inte 20 prisbasbelopp, och
- 40 procent av lönen till den del denna överstiger 20 men inte 30 prisbasbelopp. Lag (2007:1419).

9 § Om pensionsavtalet ger rätt till sådan ålderspension som avses i 8 § andra stycket utöver 20 procent av den del av lönen som inte överstiger 7,5 prisbasbelopp, ska ett belopp som motsvarar kostnaden för att uppnå avtalad pensionsnivå ändå dras av om den överskjutande pensionen är avsedd att ersätta inkomstgrundad ålderspension som avses i 55 kap. 2 och 3 §§ socialförsäkringsbalken. Lag (2010:1277).

Lag (2010:1277) har trätt i kraft den 1 januari 2011. Vad som föreskrivs om bidrag, ersättningar, inkomster, tillägg, räntor, avgifter och utgifter enligt socialförsäkringsbalken gäller även i fråga om motsvarande bidrag, ersättningar, inkomster, tillägg, räntor, avgifter och utgifter enligt den före den 1 januari 2011 gällande äldre lagstiftningen. T.o.m. den 31 december 2010 hade 28 kap. 9 § följande lydelse.

9 § Om pensionsavtalet ger rätt till sådan ålderspension som avses i 8 § andra stycket utöver 20 procent av den del av lönen som inte överstiger 7,5 prisbasbelopp, ska ett belopp som motsvarar kostnaden för att uppnå avtalad pensionsnivå ändå dras av om den överskjutande pensionen är avsedd att ersätta tilläggspension enligt lagen (1998:674) om inkomstgrundad ålderspension. Lag (2007:1419).

10 § I fråga om fondförsäkringar klass III som avses i 2 kap. 12 § försäkringsrörelselagen (2010:2043) och andra avgiftsbaserade utfästelser, får avdrag som beräknas enligt 8 § göras med högst ett belopp som motsvarar kostnaden för att uppnå de förmånsnivåer som anges där genom annan pensionsförsäkring än sådan som avses i den lagen. Lag (2011:68).

Lag (2011:68) har trätt i kraft den 1 april 2011 och tillämpas första gången vid 2012 års taxering. T.o.m. den 31 mars 2011 hade 28 kap. 10 § följande lydelse.

10 § I fråga om fondförsäkringar som avses i 2 kap. 3 b § första stycket 3 försäkringsrörelselagen (1982:713) och andra avgiftsbaserade utfästelser, får avdrag som beräknas enligt 8 § göras med högst

ett belopp som motsvarar kostnaden för att uppnå de förmånsnivåer som anges där genom annan pensionsförsäkring än sådan som avses i den lagen.

11 § Avdrag som beräknas enligt 8–10 §§ förutsätter full intjänandetid. Om pensionsrätten inte är fullt intjänad, ska avdragen minska i motsvarande utsträckning.

Med full intjänandetid avses full intjänandetid enligt pensionsavtalet, förutsatt att avtalet för full pension kräver dels intjänande under en sammanlagd tid av minst 30 år, dels fortsatt intjänande under anställningen fram till den avtalade pensionstidpunkten. Om pensionsavtalet inte uppfyller dessa förutsättningar eller om pensionsavtalet saknar bestämmelser om intjänandetid, avses med full intjänandetid tiden fram till den avtalade pensionstidpunkten, dock minst 30 år. Vid beräkningen av intjänandetiden ska såväl arbetstagarens sammanlagda anställningstid hos arbetsgivaren som anställningstid hos andra arbetsgivare räknas med. Lag (2007:1419).

12 § När avdraget för kostnader för avtalad ålderspension beräknas, ska värdet av sådan ålderspension för arbetstagaren räknas av som har tryggats under beskattningsåret eller tidigare av arbetsgivaren eller av någon annan arbetsgivare i de tryggandeformer som anges i 3 §. Värdet av ålderspension för tid före 65 års ålder ska räknas av från avdrag som beräknas enligt 8 § första stycket. Värdet av ålderspension från tidigast 65 års ålder ska räknas av från avdrag som beräknas enligt 8 § andra stycket. Lag (2007:1419).

12 a § Bestämmelserna i 13, 17, 21, 23 och 24 §§ ska också tillämpas i fråga om överföringar till sådana tjänstepensionsinstitut som avses i 3 §. Lag (2007:1419).

12 b § Om ett avtal om tjänstepension som meddelats av ett sådant utländskt tjänstepensionsinstitut som enligt 39 kap. 13 c § likställs med en pensionsstiftelse ändras så att det utländska institutet inte längre kan likställas med en sådan stiftelse, ska behållningen hänförlig till avtalet tas upp till beskattning hos arbetsgivaren. Detta gäller dock inte om institutet tryggar upplupen del av pensionsutfästelsen genom köp av pensionsförsäkring enligt reglerna i 25 § lagen (1967:531) om tryggnad av pensionsutfästelse m.m. Lag (2007:1419).

Begränsningar i avdragsrätten vid olika tryggandeformer

13 § Överföring till pensionsstiftelse för att trygga pensionsutfästelser enligt 3 § får inte dras av med högre belopp för varje pensionsberättigad än som motsvarar pensionsreserven för sådan pensionsutfästelse som är tryggad med avdragsrätt. Pensionsreserven ska beräknas enligt de grunder som anges i pensionsavtalet. Beräkningen ska dock inte göras med lägre ränteantagande än som följer av 3 § lagen (1967:531) om tryggnad av pensionsutfästelse m.m.

Avdraget får inte överstiga vad som krävs för att stiftelsens förmögenhet ska motsvara pensionsreserven för sådana utfästelser som avses i första stycket. Stiftelsens förmögenhet ska beräknas till ett belopp som motsvarar 80 procent av kapitalunderlaget vid ingången eller utgången av beskattningsåret enligt lagen (1990:661) om avkastningsskatt på pensionsmedel. Lag (2007:1419).

14 § Bestämmelserna i 13 § första stycket gäller också avsättning i balansräkningen för att trygga pensionsutfästelser enligt 3 §.

Avdraget får inte överstiga ett belopp som motsvarar ökningen av pensionsreserven för sådana utfästelser som avses i första stycket från det föregående beskattningsårets utgång till beskattningsårets utgång.

15 § Arbetsgivarens utgifter för att trygga pensionsutfästelser enligt 3 § genom köp av pensionsförsäkring får inte dras av med högre belopp än premien.

Förräntning, indexering eller annan värdesäkring

16 § Höjning av en pensionsreserv som avser pensionsutfästelser som tidigare tryggats med avdragsrätt ska dras av som kostnad i den utsträckning som anges i 13 och 14 §§, om höjningen följer av tillämpade försäkringstekniska beräkningsgrunder eller av indexering eller annan värdesäkring av utfästelserna. Lag (2007:1419).

Byte av tryggandeform

17 § Om en arbetsgivare byter tryggandeform för en pensionsutfästelse som tidigare har tryggats med avdragsrätt, ska arbetsgivarens kostnad för det nya tryggandet dras av i den utsträckning som anges i 13–15 §§. Har det tidigare tryggandet skett genom överföring till pensionsstiftelse, får avdrag inte göras med högre belopp än som motsvarar den ersättning för kostnaderna som arbetsgivaren får från stiftelsen. Lag (2007:1419).

Byte av arbetsgivare

18 § Om en arbetsgivare tar över ansvaret för en pensionsutfästelse som tidigare har tryggats av en annan arbetsgivare med avdragsrätt, ska den övertagande arbetsgivaren, i den utsträckning som anges i 13–15 §§, dra av kostnaden för att trygga pensionsutfästelsen. Lag (2007:1419).

Pensionsförsäkring till efterlevande i särskilda fall

19 § Premie för en pensionsförsäkring som sedan den anställde dött tecknats till förmån för den anställdes efterlevande och som arbetsgivaren har åtagit sig att betala samtliga premier för ska dras av som kostnad, dock högst med belopp som motsvarar de i 8 § angivna förmånsnivåerna beräknade med hänsyn till den anställdes senaste lön. Lag (2007:1419).

Kostnadsutjämning mellan arbetsgivare

20 § Om en arbetsgivare tryggar pensionsutfästelser enligt en allmän pensionsplan och planen innehåller bestämmelser om utjämning av pensionskostnader mellan olika arbetsgivare, ska

- avgifter som arbetsgivaren betalar enligt dessa bestämmelser dras av, och
- ersättningar som arbetsgivaren får enligt dessa bestämmelser tas upp.

Med allmän pensionsplan avses detsamma som i 58 kap. 20 §. Lag (2007:1419).

Ersättning från en pensionsstiftelse

21 § Ersättning som en arbetsgivare får från en pensionsstiftelse ska tas upp. Detta gäller dock inte ersättning som hänför sig till en sådan överföring till stiftelsen som arbetsgivaren inte har fått dra av.

Sådana överföringar som arbetsgivaren har gjort avdrag för och avkastning som stiftelsen har fått ska i första hand anses använda när stiftelsen lämnar ersättning. Lag (2007:1419).

Återföring av avdrag för avsättning i balansräkningen

Vad som ska tas upp

22 § Om den avsättning för att trygga pensionsutfästelser som med avdragsrätt gjorts i balansräkningen uppgår till ett lägre belopp vid beskattningsårets utgång än motsvarande avsättning vid det föregående beskattningsårets utgång, ska mellanskillnaden tas upp som intäkt. Lag (2007:1419).

23 § Om det finns disponibla pensionsbelopp vid beskattningsårets utgång, ska som intäkt enligt 22 § dock tas upp lägst summan av

- dels tio procent av de disponibla pensionsbeloppen vid det föregående beskattningsårets utgång,

- dels de avdrag som gjorts under beskattningsåret för premier för pensionsförsäkringar, lämnad ersättning för pensionsutfästelse som tagits över av någon annan och överföring till pensionsstiftelse till den del dessa avdrag avser samma pensionsutfästelser som omfattas av den avsättning som med avdragsrätt gjorts i balansräkningen. Om beskattning sker enligt första stycket, ska senare minskningar av avsättningen i balansräkningen inte tas upp till den del minskningarna motsvarar de belopp som redan tagits upp. Lag (2007:1419).

Disponibla pensionsbelopp

24 § Med disponibla pensionsbelopp avses skillnaden mellan

1. den avsättning för att trygga pensionsutfästelser som med avdragsrätt gjorts i balansräkningen vid det föregående beskattningsårets utgång ökad med förmögenheten vid beskattningsårets utgång i en sådan pensionsstiftelse som tryggar samma pensionsutfästelser, och

2. pensionsreserven vid beskattningsårets utgång för sådana pensionsutfästelser som avses i 1, till den del dessa inte är tryggade genom pensionsförsäkring, ökad med medel som då står kvar i stiftelsen och som inte har dragits av vid överföringen.

Disponibla pensionsbelopp ska dock aldrig anses uppgå till högre belopp än vad som motsvarar den avsättning som med avdragsrätt gjorts i balansräkningen vid det föregående beskattningsårets utgång.

Vid tillämpning av första stycket 1 ska förmögenheten i pensionsstiftelsen beräknas till ett belopp som motsvarar 80 procent av kapitalunderlaget enligt lagen (1990:661) om avkastningsskatt på pensionsmedel. Lag (2007:1419).

Upphörande av näringsverksamhet

25 § Om en arbetsgivare upphör med sin näringsverksamhet, ska disponibla pensionsbelopp tas upp som intäkt det beskattningsår då verksamheten upphör.

Om en arbetsgivare träder i likvidation eller om ett dödsbo efter en arbetsgivare skiftas, ska disponibla pensionsbelopp tas upp som intäkt det beskattningsår då beslutet om likvidation fattas eller boet skiftas. Lag (2007:1419).

Övertagande av pensionsutfästelser

26 § Ersättning som lämnas vid övertagande av ansvaret för pensionsutfästelser ska dras av om övertagandet

1. avser överföring av rätt till tjänstepension till Europeiska unionen eller Europeiska atomenergigemenskapen, eller

2. sker när en näringsverksamhet övergår till en ny arbetsgivare som också övertar ansvaret för pensionsutfästelserna.

Ersättning som en skattskyldig får för att ta över ansvaret för pensionsutfästelser ska tas upp. Lag (2011:293).

29 kap. Näringsbidrag

Innehåll

1 § Detta kapitel gäller näringsbidrag och vissa andra stöd till näringsidkare.

Det finns bestämmelser om

- näringsbidrag i 2–8 §§,
- befrielse från villkorlig återbetalningsskyldighet i 9–13 §§,
- statligt räntebidrag för bostadsändamål i 14 §, och
- avgångsvederlag till jordbrukare i 15 §.

Näringsbidrag

2 § Med *näringsbidrag* avses stöd utan återbetalningsskyldighet som lämnas till en näringsidkare för näringsverksamheten av staten, Europeiska unionen eller Europeiska atomenergigemenskapen, landsting, kommuner, juridiska personer som avses i 7 kap. 16, 17 och 20 §§, allmänningsskogar enligt lagen (1952:167) om allmänningsskogar i Norrland och Dalarna samt stöd av detta slag som beslutas av en europeisk gruppering för territoriellt samarbete.

Med näringsbidrag avses också stöd som lämnas i form av

1. elcertifikat till sådana skattskyldiga som avses i 17 kap. 22 a § 1,
2. utsläppsrätter till sådana skattskyldiga som avses i 17 kap. 22 b § första stycket,
3. utsläppsminskningenheter och certifierade utsläppsminskningar till sådana skattskyldiga som avses i 17 kap. 22 b § andra stycket 1, och
4. stöd enligt lagen (2008:814) om statligt stöd till kreditinstitut, om stödet inte

- redovisas som en skuld i räkenskaperna, eller
- avser betalning för nyemitterade eller egna aktier. Lag (2011:293).

3 § Med stöd utan återbetalningsskyldighet avses också stöd som ska återbetalas bara om

1. näringsidkaren inte uppfyller villkoren för stödet,
2. näringsidkaren inte följer de föreskrifter som har meddelats när stödet beviljades,
3. Europeiska kommissionen genom beslut som vunnit laga kraft eller Europeiska unionens domstol har funnit att stödet strider mot artikel 107 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, eller
4. något oväntat inträffar som uppenbarligen rubbar förutsättningarna för stödet. Lag (2011:293).

4 § Ett näringsbidrag ska tas upp om det inte används för en utgift som inte får dras av vare sig omedelbart eller i form av värdeminskningsavdrag. Lag (2008:816).

Lag (2008:816) har trätt i kraft den 30 oktober 2008 och tillämpas på stöd som har lämnats efter den 29 oktober 2008. T.o.m. den 29 oktober 2008 hade 29 kap. 4 § följande lydelse.

4 § Ett näringsbidrag ska inte tas upp om det används för en utgift som inte får dras av vare sig omedelbart eller i form av värdeminskningsavdrag. Lag (2007:1419).

5 § Ett näringsbidrag ska tas upp om det används för en utgift som ska dras av omedelbart. Om utgiften hänför sig till ett tidigare beskattningsår än det år då bidraget ska tas upp, får avdraget göras det senare året.

Återbetalas bidraget, ska det återbetalade beloppet dras av. Lag (2007:1419).

6 § Om ett näringsbidrag används för en sådan utgift för att anskaffa en tillgång som ska dras av genom värdeminskningsavdrag, ska anskaffningsvärdet minskas med bidraget. Om bidraget är större än det skattemässiga värde som återstår när minskningen ska göras, ska mellanskillnaden tas upp.

Återbetalas bidraget, ska tillgångens avskrivningsunderlag ökas med det återbetalade beloppet, dock med högst det belopp som har påverkat anskaffningsvärdet. Till den del ett bidrag har tagits upp enligt första stycket, ska det återbetalade beloppet dras av. Lag (2007:1419).

7 § Om ett näringsbidrag används för att anskaffa lagertillgångar, ska den del av lagret för vilken utgiften har täckts av bidraget inte räknas med när tillgångarna värderas.

Återbetalas bidraget, ska tillgångarnas anskaffningsvärde ökas med det återbetalade beloppet. Lag (2007:1419).

8 § Om ett näringsbidrag ska användas ett senare beskattningsår än det år bidraget lämnas, ska bestämmelserna i 5–7 §§ tillämpas först det senare beskattningsåret, om den skattskyldige begär det. Lag (2007:1419).

Befrielse från villkorlig återbetalningsskyldighet

9 § Om ett stöd som ska återbetalas under andra villkor än som sägs i 3 §, har lämnats till en näringsidkare för näringsverksamheten från staten eller någon annan som avses i 2 § (stöd med villkorlig återbetalningsskyldighet) och näringsidkaren helt eller delvis befrias från återbetalningsskyldigheten, tillämpas bestämmelserna i 10–12 §§. Lag (2007:1419).

10 § Ett efterskönt belopp ska inte tas upp, om stödet har använts för en utgift som inte ska dras av vare sig omedelbart eller i form av värdeminskningssavdrag. Lag (2007:1419).

11 § Ett efterskönt belopp ska tas upp, om stödet har använts för en utgift som ska dras av omedelbart eller i form av värdeminskningssavdrag. Lag (2007:1419).

12 § Om stödet har använts för en sådan utgift för att anskaffa en tillgång som ska dras av genom värdeminskningssavdrag, får den skattskyldige det beskattningsår då det efterskönta beloppet ska tas upp, utöver ordinarie avskrivning, göra ett värdeminskningssavdrag som motsvarar det efterskönta beloppet. Detta avdrag får dock inte överstiga det skattemässiga värdet på tillgången. Lag (2007:1419).

13 § Om det inte kan utredas vad stödet har använts till, ska det anses ha använts till utgifter som ska dras av omedelbart, och det efterskönta beloppet ska tas upp. Lag (2007:1419).

Statligt räntebidrag för bostadsändamål

14 § Statligt räntebidrag för bostadsändamål ska tas upp. Återbetalas bidraget ska det återbetalade beloppet dras av omedelbart.

Bestämmelser om byggnadsarbeten i samband med räntebidrag finns i 19 kap. 24 och 25 §§. Lag (2007:1419).

Avgångsvederlag till jordbrukare

15 § Statligt avgångsvederlag till jordbrukare som upphör med sitt jordbruk ska tas upp utom när det betalas till en jordbrukare som har fått särskilt övergångsbidrag av statsmedel till jordbruket eller hade varit berättigad att få sådant bidrag, om han inte upphört med jordbruket. Lag (2007:1419).

Familjebidrag till totalförsvarspiktiga och rekryter

16 § Särskilda bestämmelser om familjebidrag i form av näringsbidrag till totalförsvarspiktiga och till rekryter som genomgår militär utbildning inom Försvarsmakten finns i 11 kap. 25 §. Lag (2010:461).

Lag (2010:461) har trätt i kraft den 1 juli 2010 och tillämpas första gången vid 2011 års taxering. T.o.m. den 30 juni 2010 hade 29 kap. 16 § följande lydelse.

16 § Särskilda bestämmelser om familjebidrag till totalförsvarspiktiga i form av näringsbidrag finns i 11 kap. 25 §.

30 kap. Periodiseringsfonder

Avdrag för avsättningar

1 § Avdrag får göras enligt bestämmelserna i detta kapitel för belopp som sätts av till periodiseringsfond.

Avdrag får dock inte göras av privatbostadsföretag och investmentföretag. Avdrag får inte heller göras av den som är begränsat skattskyldig enligt 3 kap. 18 § första stycket 2 eller 6 kap. 11 § första stycket 4 och som är bosatt i en stat utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet. Lag (2011:1271).

Lag (2011:1271) har trätt i kraft den 1 januari 2012 och tillämpas första gången vid 2013 års taxering. T.o.m. den 31 december 2011 hade 30 kap. 1 § andra stycket följande lydelse.

Avdrag får dock inte göras av privatbostadsföretag, investmentföretag och investeringsfonder. Avdrag får inte heller göras av den som är begränsat skattskyldig enligt 3 kap. 18 § första stycket 2 eller 6 kap. 11 § första stycket 4 och som är bosatt i en stat utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet. Lag (2009:1060).

30 kap. 1 § även ändrad genom lag (2009:1060) som har trätt i kraft den 1 januari 2010 och tillämpas första gången vid 2011 års taxering. T.o.m. den 31 december 2009 hade 30 kap. 1 § andra stycket följande lydelse.

Avdrag får dock inte göras av privatbostadsföretag, investmentföretag och investeringsfonder.

2 § När det gäller svenska handelsbolag ska avdraget beräknas för varje delägare för sig och avsättningarna göras hos delägarna.

Detsamma gäller vid beskattning av delägare i utländska juridiska personer med lågbeskattade inkomster enligt 39 a kap. 13 §. Lag (2007:1419).

3 § Juridiska personer som är skyldiga att upprätta årsredovisning eller årsbokslut enligt bokföringslagen (1999:1078) får göra avdrag bara om motsvarande avsättning görs i räkenskaperna. Lag (2011:1256).

Lag (2011:1256) har trätt i kraft den 1 januari 2012 och tillämpas på beskattningsår som börjar efter den 31 januari 2012. T.o.m. den 31 december 2011 hade 30 kap. 3 § andra stycket följande lydelse.

När en juridisk person gör avsättning för en andel i ett svenskt handelsbolag och den juridiska personen och handelsbolaget inte har samma räkenskapsår, ska avsättningen göras i bokslutet för det räkenskapsår då handelsbolagets räkenskapsår löper ut. Beloppet ska dock alltid dras av vid taxeringen för det beskattningsår då handelsbolagets överskott eller underskott tas upp till beskattning.

4 § Varje års avsättning i näringsverksamheten ska bilda en egen fond. Lag (2007:1419).

Beloppsgränser

5 § Juridiska personer får dra av högst ett belopp som motsvarar 25 procent av överskottet av näringsverksamheten före avdraget.

6 § Enskilda näringsidkare och fysiska personer som är delägare i svenska handelsbolag får dra av högst ett belopp som motsvarar 30 procent av ett för periodiseringsfond justerat positivt resultat.

Med *det för periodiseringsfond* justerade *resultatet* avses resultatet av näringsverksamheten före avdrag för avsättning till periodiseringsfond *ökat med*

- avdrag för egenavgifter enligt 16 kap. 29 §,
- avdrag för premie för pensionsförsäkring och inbetalning på pensionsspar-konto enligt 16 kap. 32 § samt särskild löneskatt enligt lagen (1991:687) om särskild löneskatt på pensionskostnader avseende dessa poster, och
- avdrag för avsättning till expansionsfond enligt 34 kap., *minskat med*
- sjukpenning och liknande ersättningar som avses i 15 kap. 8 §,
- återfört avdrag för egenavgifter enligt 16 kap. 29 §, och
- återfört avdrag för avsättning till expansionsfond enligt 34 kap.

Schablonintäkt

6 a § En juridisk person som har gjort avdrag för avsättning till en periodiseringsfond ska ta upp en schablonintäkt. Intäkten ska beräknas till 72 procent av statslåneräntan vid utgången av november månad året närmast före det kalenderår under vilket beskattningsåret går ut multiplicerad med summan av gjorda avdrag för avsättningar till sådana periodiseringsfonder som den juridiska personen har vid beskattningsårets ingång.

Avsättning för en andel i ett handelsbolag som enligt 3 § andra stycket dragits av vid beskattningen, ska vid tillämpning av denna paragraf anses ha gjorts av den juridiska personen vid beskattningsårets utgång.

Om beskattningsåret är längre eller kortare än tolv månader, ska schablonintäkten justeras i motsvarande mån. Lag (2011:1256).

Lag (2011:1256) har trätt i kraft den 1 januari 2012 och tillämpas på beskattningsår som börjar efter den 31 januari 2012. T.o.m. den 31 december 2011 hade 30 kap. 6 a § första stycket följande lydelse.

6 a § En juridisk person som har gjort avdrag för avsättning till periodiseringsfond ska ta upp en schablonintäkt. Intäkten ska beräknas till 72 procent av statslåneräntan vid utgången av november månad andra året före taxeringsåret multiplicerad med summan av gjorda avdrag för avsättningar till sådana periodiseringsfonder som den juridiska personen har vid beskattningsårets ingång.

Återföring av avdragen

7 § Avdrag för avsättning till en periodiseringsfond ska återföras senast det sjätte beskattningsåret efter det beskattningsår då avdraget gjordes.

När återföring av avdrag för avsättning till periodiseringsfond sker, ska det tidigast gjorda avdraget återföras först.

I 8–10 §§ finns bestämmelser om att avdragen för avsättningarna i vissa fall ska återföras tidigare och i 11–14 §§ om att periodiseringsfonderna i vissa fall får föras över till annan näringsverksamhet i stället för att avdragen återförs. Lag (2011:1256).

198 *Inkomstskattelag, 30 kap.*

Lag (2011:1256) har trätt i kraft den 1 januari 2012 och tillämpas på beskattningsår som börjar efter den 31 januari 2012. T.o.m. den 31 december 2011 hade 30 kap. 7 § första stycket följande lydelse.

7 § Avdrag för avsättning till en periodiseringsfond ska återföras senast det sjätte taxeringsåret efter det taxeringsår som avdraget hänför sig till. Om taxering på grund av förlängning av räkenskapsår inte sker det sjätte taxeringsåret, ska avdraget återföras senast det följande taxeringsåret.

30 kap. 7 § även ändrad genom lag (2008:1064) som har trätt i kraft den 1 januari 2009 och tillämpas första gången vid 2010 års taxering. I fråga om avyttringar av andelar i skalbolag tillämpas de nya bestämmelserna på avyttringar som sker efter den 31 december 2008. Äldre bestämmelser gäller för avyttringar före ikraftträdandet. Ändringen av 30 kap. 7 § innebär att ett nytt andra stycke infördes och att andra stycket blev ett nytt tredje stycke.

8 § En juridisk person ska återföra sina avdrag, även om tiden i 7 § inte har löpt ut, om

1. den upphör att bedriva näringsverksamhet,
2. den beskattas i Sverige bara såsom delägare i ett svenskt handelsbolag och handelsbolaget upphör att bedriva näringsverksamheten eller andelen avyttras eller övergår till en ny ägare på något annat sätt,
3. skattskyldigheten för näringsverksamheten upphör,
4. näringsverksamheten inte längre ska beskattas i Sverige på grund av ett skatteavtal med en stat utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet,
5. den upplöses genom fusion eller fission och annat inte följer av bestämmelserna i 37 kap. 17 §,
6. det beslutas att den ska träda i likvidation, eller
7. den försätts i konkurs. Lag (2009:1230).

Lag (2009:1230) har trätt i kraft den 1 januari 2010 och tillämpas på beskattningsår som påbörjas efter den 31 december 2009. T.o.m. den 31 december 2009 hade 30 kap. 8 § 4 följande lydelse.

4. näringsverksamheten inte längre ska beskattas i Sverige på grund av ett skatteavtal,

9 § En enskild näringsidkare ska återföra sina avdrag, även om tiden i 7 § inte har löpt ut, om

1. han upphör att bedriva näringsverksamheten,
2. skattskyldigheten för näringsverksamheten upphör,
3. näringsverksamheten inte längre ska beskattas i Sverige på grund av ett skatteavtal med en stat utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, eller
4. han försätts i konkurs. Lag (2009:1230).

Lag (2009:1230) har trätt i kraft den 1 januari 2010 och tillämpas på beskattningsår som påbörjas efter den 31 december 2009. T.o.m. den 31 december 2009 hade 30 kap. 9 § 3 följande lydelse.

3. näringsverksamheten inte längre ska beskattas i Sverige på grund av ett skatteavtal, eller

10 § En fysisk person som är delägare i ett svenskt handelsbolag ska återföra sina avdrag, även om tiden i 7 § inte har löpt ut, om

1. handelsbolaget upphör att bedriva näringsverksamheten,

2. andelen i handelsbolaget avyttras eller övergår till en ny ägare på något annat sätt,
3. skattskyldigheten för näringsverksamheten upphör,
4. näringsverksamheten inte längre ska beskattas i Sverige på grund av ett skatteavtal med en stat utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet,
5. det beslutas att handelsbolaget ska träda i likvidation, eller
6. delägaren eller handelsbolaget försätts i konkurs. Lag (2009:1230).

Lag (2009:1230) har trätt i kraft den 1 januari 2010 och tillämpas på beskattningsår som påbörjas efter den 31 december 2009. T.o.m. den 31 december 2009 hade 30 kap. 10 § 4 följande lydelse.

4. näringsverksamheten inte längre ska beskattas i Sverige på grund av ett skatteavtal,

10 a § En delägare som har beskattats för en utländsk juridisk persons lågbeskattade inkomster ska återföra sina avdrag, även om tiden i 7 § inte löpt ut, om skattskyldigheten för inkomsterna upphör. Om skattskyldigheten upphör på grund av att det uppkommer ett underskott, ska avdragen återföras bara till den del de överstiger deläggarens andel av underskottet. Om skattskyldigheten åter inträtt det följande beskattningsåret ska, om den skattskyldige begär det, avdragen helt eller delvis inte återföras. Lag (2007:1419).

I vilka fall fonderna får tas över

Från enskild näringsverksamhet till aktiebolag

11 § Om en enskild näringsidkare för över sin näringsverksamhet eller driften av näringsverksamheten till ett aktiebolag får en periodiseringsfond helt eller delvis tas över av aktiebolaget om

1. överföringen inte föranleder uttagsbeskattning enligt bestämmelserna i 22 kap.,
2. den fysiska personen gör ett tillskott som motsvarar överförd periodiseringsfond till aktiebolaget, och
3. aktiebolaget gör avsättning i räkenskaperna för övertagen periodiseringsfond.

Om en fysisk person har flera periodiseringsfonder och förutsättningarna enligt första stycket 2 och 3 inte är uppfyllda för samtliga fonder, ska senare gjord avsättning till periodiseringsfond anses överförd före tidigare gjord avsättning.

I 48 kap. 12 § finns bestämmelser om beräkningen av omkostnadsbeloppet för aktierna. Lag (2007:1419).

Från handelsbolag till aktiebolag

12 § Om näringsverksamheten i ett svenskt handelsbolag förs över till ett aktiebolag får en periodiseringsfond som avser handelsbolaget hos delägarna helt eller delvis tas över av aktiebolaget om

1. överföringen inte föranleder uttagsbeskattning enligt bestämmelserna i 22 kap.,

2. handelsbolaget gör ett tillskott som motsvarar överförd periodiseringsfond till aktiebolaget, och

3. aktiebolaget gör avsättning i räkenskaperna för övertagen periodiseringsfond.

Om en delägare har flera periodiseringsfonder och förutsättningarna enligt första stycket 2 och 3 inte är uppfyllda för samtliga fonder, ska senare gjord avsättning till periodiseringsfond anses överförd före tidigare gjord avsättning.

I 48 kap. 12 § finns bestämmelser om beräkningen av omkostnadsbeloppet för aktierna. Lag (2007:1419).

Från enskild näringsidkare till annan enskild näringsidkare

12 a § Om reallgångar i en enskild näringsverksamhet övergår till en obegränsat skattskyldig fysisk person genom arv, testamente, gåva eller bodelning och mottagaren tar över hela näringsverksamheten, en verksamhetsgren eller en ideell andel av en verksamhet eller av en verksamhetsgren, får mottagaren helt eller delvis ta över en periodiseringsfond, om

- mottagaren vid arv eller testamente skriftligen förklarar att han tar över fonden eller delen av fonden, eller

- parterna vid gåva eller bodelning träffar skriftligt avtal om övertagandet.

Utöver vad som sägs i första stycket krävs att

1. mottagaren övertar tillgångar vars värde, minskat med övertagna skulder, uppgår till ett belopp som motsvarar minst den övertagna periodiseringsfonden eller delar av fonden, och

2. vad som övertas av fonden uppgår till högst så stor del av hela fonden som de övertagna reallgångarna utgör av samtliga reallgångar i näringsverksamheten.

Om det finns flera fonder i näringsverksamheten och villkoren enligt andra stycket inte är uppfyllda för samtliga fonder, ska en senare gjord fondavsättning anses övertagen före en tidigare gjord avsättning.

Vad som är reallgångar framgår av 34 kap. 23 §. Värdet av reallgångarna ska beräknas på det sätt som anges i 33 kap. 12 § första stycket och 13 §. Som skuld enligt andra stycket 1 ska räknas också sådana avdrag som avses i 33 kap. 11 §. Lag (2007:1419).

Från handelsbolag till enskild näringsverksamhet

13 § Om en fysisk person som är delägare i ett svenskt handelsbolag tillskiftas reallgångar vid bolagets upplösning och överföringen inte föranleder uttagsbeskattning enligt bestämmelserna i 22 kap., får avsättningarna till periodiseringsfonder och de motsvarande avdrag som han gjort för andelen anses ha gjorts i enskild näringsverksamhet för de beskattningsår som avdragen hänför sig till.

Vad som är reallgångar framgår av 34 kap. 23 §. Lag (2011:1256).

Lag (2011:1256) har trätt i kraft den 1 januari 2012 och tillämpas på beskattningsår som börjar efter den 31 januari 2012. T.o.m. den 31 december 2011 hade 30 kap. 13 § första stycket följande lydelse.

13 § Om en fysisk person som är delägare i ett svenskt handelsbolag tillskiftas reallgångar vid bolagets upplösning och överföringen inte föranleder uttagsbeskattning enligt bestämmelserna i

22 kap., får avsättningarna till periodiseringsfonder och de motsvarande avdrag som han gjort för andelen anses ha gjorts i enskild näringsverksamhet vid de taxeringar som avdragen hänför sig till.

Från juridisk person till annan juridisk person

14 § Om näringsverksamheten i en juridisk person tas över av en annan juridisk person, får också periodiseringsfonderna tas över vid ombildningar enligt 8 kap. sparbankslagen (1987:619) och vid överlåtelse av ett ömsesidigt livförsäkringsföretags hela försäkringsbestånd till ett försäkringsaktiebolag som bildats för ändamålet.

Vid en sådan ombildning av ekonomisk förening till aktiebolag som avses i 42 kap. 20 §, får aktiebolaget ta över den ekonomiska föreningens periodiseringsfonder.

Bestämmelser om att periodiseringsfonder får tas över finns för kvalificerade fusioner och fissioner i 37 kap. 18 §, för verksamhetsavyttringar i 38 kap. 15 § och för partiella fissioner i 38 a kap. 15 §. Lag (2006:1422).

Effekter hos den som tar över fonderna

15 § Om en periodiseringsfond tas över, anses den som tar över fonden själv ha gjort avsättningen och avdraget för denna för det beskattningsår som avdraget faktiskt hänför sig till. Lag (2011:1256).

Lag (2011:1256) har trätt i kraft den 1 januari 2012 och tillämpas på beskattningsår som börjar efter den 31 januari 2012. T.o.m. den 31 december 2011 hade 30 kap. 15 § följande lydelse.

15 § Om en periodiseringsfond tas över, anses den som tar över fonden själv ha gjort avsättningen och avdraget för denna vid den taxering som avdraget faktiskt hänför sig till.

31 kap. Ersättningsfonder

Avdrag för avsättningar

1 § Avdrag får göras enligt bestämmelserna i detta kapitel för belopp som sätts av till

- ersättningsfond för inventarier,
- ersättningsfond för byggnader och markanläggningar,
- ersättningsfond för mark, och
- ersättningsfond för djurlager i jordbruk och renskötsel.

Med inventarier avses i detta kapitel inte sådana tillgångar som nämns i 18 kap. 1 § andra stycket.

2 § När det gäller svenska handelsbolag ska avdraget beräknas för bolaget. Lag (2007:1419).

3 § Den som är skyldig att upprätta årsredovisning eller årsbokslut enligt bokföringslagen (1999:1078) får göra avdrag bara om motsvarande avsättning görs i räkenskaper. Detta gäller dock inte för en ersättningsfond för mark.

Ersättningar som ger rätt till avdrag

4 § Avdrag för avsättning till en ersättningsfond får göras om en näringsidkare får ersättning för skada genom brand eller annan olyckshändelse på inventarier, byggnader, markanläggningar, mark och på djurlager i jordbruk eller i renkötsel.

5 § Avdrag för avsättning får också göras om en näringsidkare får ersättning för inventarier, byggnader, markanläggningar eller mark i samband med att

1. en fastighet tas i anspråk genom expropriation eller liknande förfarande,
2. en fastighet annars avyttras under sådana förhållanden att det måste anses som en tvångsavyttring och det inte skäligen kan antas att den skulle ha avyttrats även om det inte hade funnits något tvång,
3. en fastighet avyttras som ett led i åtgärder för jordbrukets eller skogsbrukets yttre rationalisering,
4. en fastighet avyttras till staten därför att det på grund av flygbuller inte går att bo på den utan påtaglig olägenhet, eller
5. förfoganderätten till en fastighet inskränks för obegränsad tid med stöd av miljöbalken eller på motsvarande sätt med stöd av andra författningar, under förutsättning att ersättningen är en engångsersättning.

6 § När det gäller byggnader, markanläggningar och mark får avdrag göras bara om tillgångarna är kapitaltillsällningar.

Avdragets storlek

7 § Avdraget får inte överstiga den ersättning som ska tas upp.

Om ersättningen avser en avyttrad fastighet, får avdraget inte överstiga summan av de belopp som på grund av avyttringen tas upp i inkomstlaget näringsverksamhet som kapitalvinst enligt 45 kap. och som återförda värdeminskningensavdrag m.m. enligt 26 kap.

Att sådan kapitalvinst som avses i andra stycket för enskilda näringsidkare kan räknas till inkomstlaget näringsverksamhet framgår av 13 kap. 6 § andra stycket. Lag (2007:1419).

8 § Om den skattskyldige med anledning av skadan eller avyttringen gör ett större avdrag för värdeminskning på inventarier, byggnader eller markanläggningar än han annars skulle ha haft rätt till, ska avdraget för avsättning till ersättningsfond för inventarier eller ersättningsfond för byggnader och markanläggningar minskas i motsvarande mån. Lag (2007:1419).

9 § Avdraget för avsättning till ersättningsfond för djurlager i jordbruk och i renkötsel får inte överstiga minskningen av lagerreserven under beskattningsåret.

Om lagret har stigit i pris under beskattningsåret, får lagerreserven vid beskattningsårets ingång beräknas på grundval av den procentsats med vilken lagret vid denna tidpunkt faktiskt har skrivits ned och det återanskaffningsvärde samma lager skulle ha haft vid beskattningsårets utgång.

Ianspråktagande av fonderna

Vad fonderna får tas i anspråk för

10 § En ersättningsfond för inventarier får tas i anspråk för

- avskrivning av och utgifter för underhåll och reparation av inventarier, och
- nedskrivning av djurlager i jordbruk och renskötsel, med de begränsningar som framgår av 13 § andra stycket.

11 § En ersättningsfond för byggnader och markanläggningar får tas i anspråk för

- avskrivning av och utgifter för underhåll och reparation av byggnader och markanläggningar som är kapitaltillgångar,
- avskrivning av och utgifter för underhåll och reparation av inventarier, och
- nedskrivning av djurlager i jordbruk och renskötsel med de begränsningar som framgår av 13 § andra stycket.

12 § En ersättningsfond för mark får tas i anspråk för anskaffning av mark som är kapitaltillgång.

13 § En ersättningsfond för djurlager i jordbruk och renskötsel får tas i anspråk för nedskrivning av ett sådant djurlager.

Fonden får tas i anspråk med högst ett belopp som motsvarar utgifterna under beskattningsåret för att anskaffa djur till ett sådant lager. Nedskrivningen får inte leda till ett lägre värde på lagret i dess helhet vid beskattningsårets utgång än som annars skulle ha godtagits.

När fonderna får tas i anspråk

14 § En ersättningsfond får tas i anspråk för tillgångar som anskaffas och arbeten som utförs efter utgången av det beskattningsår då avsättningen gjordes.

Fonden får också tas i anspråk för byggnader, markanläggningar och mark som anskaffas under samma beskattningsår som ersättningen ska tas upp som intäkt. I sådant fall ska det anses att avsättning till fonden görs och att fonden tas i anspråk omedelbart efteråt. Lag (2007:1419).

15 § Om arbete på byggnader eller markanläggningar sträcker sig över flera beskattningsår, får fonden tas i anspråk under det sista beskattningsåret för avskrivning av tillgångarna eller för utgifter för underhåll och reparationer av dem under de aktuella åren, om avdrag för utgifterna inte redan har gjorts de tidigare åren. Detta gäller också i fråga om ny- eller ombyggnad av fartyg och luftfartyg och i fråga om byggnadsinventarier och markinventarier.

Turordning

16 § En tidigare avsättning anses ha tagits i anspråk före en senare avsättning till samma slags ersättningsfond.

Beskattningskonsekvenser när fonderna tas i anspråk

17 § Om en ersättningsfond tas i anspråk enligt bestämmelserna i detta kapitel, ska det ianspråktagna beloppet inte tas upp som intäkt. Lag (2007:1419).

18 § En utgift som en ersättningsfond tas i anspråk för får inte dras av, om utgiften annars skulle ha dragits av omedelbart.

Om fonden tas i anspråk för avskrivning av inventarier, byggnader eller markanläggningar, räknas bara den del av utgifterna som inte täcks av det ianspråktagna beloppet som anskaffningsvärde för tillgången.

Om fonden tas i anspråk för att anskaffa mark, ska anskaffningsutgiften för marken minskas med det ianspråktagna beloppet när omkostnadsbeloppet beräknas.

Om fonden tas i anspråk för att anskaffa lager, anses lagret nedskrivet med det ianspråktagna beloppet. Lag (2007:1419).

Återföring av avdragen

19 § Om en ersättningsfond inte tas i anspråk senast under det tredje beskattningsåret efter det beskattningsår då avdraget gjordes, ska avdraget återföras detta år.

Skatteverket får, om det finns särskilda skäl, medge att fonden behålls under en viss tid därefter. Som längst får den behållas till och med det sjätte beskattningsåret efter det beskattningsår då avdraget gjordes. Lag (2011:1256).

Lag (2011:1256) har trätt i kraft den 1 januari 2012 och tillämpas på beskattningsår som börjar efter den 31 januari 2012. T.o.m. den 31 december 2011 hade 31 kap. 19 § följande lydelse.

19 § Om en ersättningsfond inte tas i anspråk senast under det beskattningsår för vilket taxering sker under det tredje taxeringsåret efter det taxeringsår som avdraget hänför sig till, ska avdraget återföras det tredje taxeringsåret. Om taxering på grund av förlängning av räkenskapsår inte sker det tredje taxeringsåret, ska avdraget återföras senast det fjärde taxeringsåret efter det taxeringsår som avdraget hänför sig till.

Skatteverket får, om det finns särskilda skäl, medge att fonden behålls under en viss tid därefter. Som längst får den behållas till och med det beskattningsår för vilket taxering sker under det sjätte taxeringsåret efter det taxeringsår som avdraget hänför sig till. Lag (2007:1419).

20 § Avdraget ska återföras, även om tiden i 19 § inte har löpt ut, om

1. fonden tas i anspråk i strid med bestämmelserna i 10–15 §§,
2. den huvudsakliga delen av näringsverksamheten överläts och inte annat följer av 38 kap. 15 §,
3. den huvudsakliga delen av näringsverksamheten tillfaller en eller flera nya ägare på grund av arv, testamente eller bodelning,
4. den som innehar fonden upphör att bedriva näringsverksamheten,
5. skattskyldigheten för näringsverksamheten upphör,
6. näringsverksamheten inte längre ska beskattas i Sverige på grund av ett skatteavtal med en stat utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet,
7. den som innehar fonden upplöses genom fusion eller fission och annat inte följer av bestämmelserna i 37 kap. 17 §,
8. det beslutas att innehavaren av fonden ska träda i likvidation, eller
9. den som innehar fonden försätts i konkurs.

Vad som sägs i första stycket 2–4 gäller inte om avsättningen grundas på en sådan avyttring som avses i 5 § 1–4.

I 23 och 24 §§ finns bestämmelser om att ersättningsfonder i vissa fall får tas över av någon annan i stället för att avdragen återförs. Lag (2009:1230).

Lag (2009:1230) har trätt i kraft den 1 januari 2010 och tillämpas på beskattningsår som påbörjas efter den 31 december 2009. T.o.m. den 31 december 2009 hade 31 kap. 20 § 6 följande lydelse.

6. näringsverksamheten inte längre ska beskattas i Sverige på grund av ett skatteavtal,

21 § Om en enskild näringsidkare har fått avdrag för avsättning till en ersättningsfond för byggnader och markanläggningar i sådana fall som avses i 5 §, ska återföringen göras i inkomstslaget näringsverksamhet till den del fonden motsvarar belopp som har tagits upp i inkomstslaget näringsverksamhet vid återföring av värdeminskingsavdrag m.m. enligt 26 kap. Avdraget i övrigt ska återföras i inkomstslaget kapital.

En enskild näringsidkare ska återföra avdrag för avsättning till en ersättningsfond för mark i inkomstslaget kapital. Lag (2007:1419).

22 § När avdraget återförs ska ett särskilt tillägg om 30 procent av det återförda beloppet tas upp som intäkt i de inkomstslag som återföringen görs i.

Om det finns synnerliga skäl ska något tillägg inte göras. Lag (2007:1419).

I vilka fall fonderna får tas över

23 § Vid en sådan ombildning av ekonomisk förening till aktiebolag som avses i 42 kap. 20 § får aktiebolaget ta över den ekonomiska föreningens ersättningsfonder.

Bestämmelser om att ersättningsfonder får tas över finns för kvalificerade fusioner och fissioner i 37 kap. 18 § och för verksamhetsavyttringar i 38 kap. 15 § och för partiella fissioner i 38 a kap. 15 §. Lag (2006:1422).

24 § Skatteverket får, om det finns särskilda skäl, medge att ersättningsfonder i en näringsverksamhet tas över av den som blir ägare till den huvudsakliga delen av näringsverksamheten på grund av arv, testamente eller bodelning i stället för att avdragen återförs enligt 20 § första stycket 3. Lag (2003:669).

25 § Skatteverket får, om det finns särskilda skäl, medge att ett företags ersättningsfonder helt eller delvis tas över av ett annat företag. För ett sådant medgivande krävs

1. att det ena företaget är ett moderföretag och det andra företaget är dess helägda dotterföretag,
2. att båda företagen är helägda dotterföretag till samma moderföretag, eller
3. att det ena företaget är ett svenskt aktiebolag eller en svensk ekonomisk förening vars andelar till mer än 90 procent ägs av ett moderföretag tillsammans med eller genom förmedling av ett eller flera av dess helägda dotterföretag och det andra företaget är ett annat sådant företag, moderföretaget eller moderföretagets helägda dotterföretag.

Med helägt dotterföretag avses i detta kapitel ett svenskt aktiebolag eller en svensk ekonomisk förening vars andelar till er än 90 procent ägs av ett annat företag (moderföretaget). Bara svenska aktiebolag, svenska ekonomiska föreningar, svenska sparbanker, svenska ömsesidiga försäkringsföretag och sådana svenska stiftelser eller svenska ideella föreningar som inte omfattas av bestämmelserna om undantag från skattskyldighet i 7 kap. kan räknas som moderföretag. Lag (2003:669).

25 a § Vid tillämpning av bestämmelserna i 25 § ska ett utländskt bolag som hör hemma i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES) och som motsvarar ett svenskt företag som anges i dessa bestämmelser behandlas som ett sådant företag, om det utländska bolaget är skattskyldigt i Sverige för den näringsverksamhet som fonden förs över till och verksamheten inte är undantagen från beskattning här genom ett skatteavtal. Detsamma gäller om bolaget är ett sådant svenskt företag som ska anses ha hemvist i en utländsk stat inom EES enligt ett skatteavtal och är skattskyldigt i Sverige för den näringsverksamhet som fonden förs över till och verksamheten inte är undantagen från beskattning här på grund av ett skatteavtal. Lag (2007:1419).

Effekter hos den som tar över fonderna

26 § Om en ersättningsfond tas över, anses den som tar över fonden själv ha gjort avsättningen och avdraget för denna det beskattningsår som avdraget faktiskt hänförs till. Lag (2011:1256).

Lag (2011:1256) har trätt i kraft den 1 januari 2012 och tillämpas på beskattningsår som börjar efter den 31 januari 2012. T.o.m. den 31 december 2011 hade 31 kap. 26 § följande lydelse.

26 § Om en ersättningsfond tas över, anses den som tar över fonden själv ha gjort avsättningen och avdraget för denna vid den taxering som avdraget faktiskt hänförs till.

Överklagande

27 § Skatteverkets beslut enligt 19 § andra stycket, 24 eller 25 § får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol. Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten. Lag (2003:669).

32 kap. Upphovsmannakonto

Huvudregler

1 § En enskild näringsidkare som har intäkt i egenskap av upphovsman enligt lagen (1960:729) om upphovsrätt till litterära och konstnärliga verk (upphovsmannaintäkt) får enligt bestämmelserna i detta kapitel dra av belopp som sätts in på ett särskilt konto i ett kreditinstitut (upphovsmannakonto). Avdrag får inte göras från en intäkt som avser fotografiska verk.

Avdrag får inte göras av dödsbo. Lag (2004:438).

2 § Uttag från ett upphovsmannakonto anses inte som upphovsmannaintäkt.

3 § Som förutsättning för avdrag gäller

1. att den skattskyldige är obegränsat skattskyldig vid beskattningsårets utgång, och

2. att den skattskyldiges upphovsmannaintäkter under beskattningsåret överstiger hans upphovsmannaintäkter under något av de två föregående beskattningsåren med minst 50 procent.

Avdragets storlek

4 § Avdrag får göras med högst ett belopp som motsvarar upphovsmannaintäkten.

Avdraget får inte överstiga ett belopp som motsvarar två tredjedelar av överskottet av näringsverksamheten före avdraget och före avdrag för avsättning för egenavgifter enligt 16 kap. 29 §. Avdrag får dock inte göras med högre belopp än att överskottet, efter avdraget men före avdraget för avsättning för egenavgifter, uppgår till minst 30 000 kronor.

Avdraget ska avrundas nedåt till helt tusental kronor och får inte understiga 10 000 kronor. Lag (2007:1419).

Insättning på kontot

5 § En skattskyldig får för ett visst beskattningsår inte göra insättning på upphovsmannakonto i mer än ett kreditinstitut. Om så ändå sker får avdrag göras bara för insättning hos det först anlitate kreditinstitutet. Lag (2004:438).

6 § Avdrag får göras bara om medlen sätts in på ett upphovsmannakonto senast den dag som den skattskyldige enligt skatteförfarandelagen (2011:1244) ska lämna inkomstdeklaration. Lag (2011:1256).

Lag (2011:1256) har trätt i kraft den 1 januari 2012 och tillämpas på beskattningsår som börjar efter den 31 januari 2012. T.o.m. den 31 december 2011 hade 32 kap. 6 § följande lydelse.

6 § Avdrag får göras bara om medlen sätts in på ett upphovsmannakonto senast den dag som den skattskyldige enligt lagen (2001:1227) om självdeklarationer och kontrolluppgifter ska lämna självdeklaration. Lag (2007:1419).

7 § Som upphovsmannakonto godtas bara sådant konto hos ett svenskt kreditinstitut eller ett utländskt kreditinstituts filial i Sverige för vilket ränta tillgodoräknas minst en gång per år.

I lagen (1990:676) om skatt på ränta på skogskontomedel m.m. finns bestämmelser om skatt på räntan. Lag (2004:438).

Uttag från kontot

8 § Uttag från ett upphovsmannakonto får göras tidigast fyra månader efter insättningsdagen. Ett uttag får avse hela det innestående beloppet eller en del av det, dock inte lägre belopp än 1 000 kronor.

Sedan sex år har gått från ingången av det år då insättning enligt 6 § senast skulle göras, ska kreditinstitutet betala ut kvarstående medel. Lag (2007:1419).

9 § Uttag från ett upphovsmannakonto ska tas upp som intäkt i inkomstslaget näringsverksamhet det beskattningsår då uttaget görs. Motsvarande gäller kvarstående medel som betalas ut eller skulle ha betalats ut enligt 8 § andra stycket. Lag (2007:1419).

Byte av kreditinstitut

10 § Medel på ett upphovsmannakonto får föras över till ett annat kreditinstitut utan att beskattning sker enligt 9 § under förutsättning att hela det innestående beloppet direkt förs över till ett motsvarande konto i det mottagande kreditinstitutet.

När kontomedel förs över ska det överförande kreditinstitutet lämna det mottagande kreditinstitutet de uppgifter som behövs för att det mottagande kreditinstitutet ska kunna fullgöra sina skyldigheter enligt detta kapitel och skatteförarandelagen (2011:1244). Lag (2011:1256).

Lag (2011:1256) har trätt i kraft den 1 januari 2012 och tillämpas på beskattningsår som börjar efter den 31 januari 2012. T.o.m. den 31 december 2011 hade 32 kap. 10 § andra stycket följande lydelse.

När kontomedel förs över ska det överförande kreditinstitutet lämna det mottagande kreditinstitutet de uppgifter som behövs för att det mottagande kreditinstitutet ska kunna fullgöra sina skyldigheter enligt detta kapitel och lagen (2001:1227) om självdeklarationer och kontrolluppgifter.

Överlåtelse, pantsättning, utflyttning och dödsfall

11 § Medel på ett upphovsmannakonto ska tas upp som intäkt i inkomstslaget näringsverksamhet om

1. avtal träffas om överlåtelse eller pantsättning av medlen,
2. medlen övergår till den skattskyldiges make genom bodelning, eller
3. den skattskyldige vid beskattningsårets utgång inte längre är obegränsat skattskyldig.

Om den skattskyldige dör, ska medel på ett upphovsmannakonto tas upp som intäkt senast det beskattningsår då dödsboet skiftas helt eller delvis, dock inte i något fall senare än det andra beskattningsåret efter det år dödsfallet inträffade. Lag (2011:1256).

Lag (2011:1256) har trätt i kraft den 1 januari 2012 och tillämpas på beskattningsår som börjar efter den 31 januari 2012. T.o.m. den 31 december 2011 hade 32 kap. 11 § andra stycket följande lydelse.

Om den skattskyldige dör, ska medel på ett upphovsmannakonto tas upp som intäkt senast det beskattningsår då dödsboet skiftas helt eller delvis, dock inte i något fall senare än vid den taxering som sker det tredje kalenderåret efter det år dödsfallet inträffade.

33 kap. Räntefördelning

Tillämpningsområde

1 § Bestämmelserna i detta kapitel gäller enskilda näringsidkare och fysiska personer som är delägare i svenska handelsbolag.

Bestämmelserna gäller inte näringsverksamhet som bedrivs av europeiska ekonomiska intressegrupperingar eller av utländska juridiska personer.

Hur räntefördelning görs

Positiv och negativ räntefördelning

2 § Ett positivt fördelningsbelopp får dras av i inkomstslaget näringsverksamhet (*positiv räntefördelning*). Av 42 kap. 9 § framgår att samma belopp ska tas upp i inkomstslaget kapital.

Ett negativt fördelningsbelopp ska tas upp i inkomstslaget näringsverksamhet (*negativ räntefördelning*). Av 42 kap. 9 § framgår att samma belopp ska dras av i inkomstslaget kapital. Lag (2007:1419).

Positivt och negativt fördelningsbelopp

3 § Ett *positivt fördelningsbelopp* beräknas genom att ett positivt kapitalunderlag för räntefördelning multipliceras med statslåneräntan vid utgången av november året närmast före det kalenderår under vilket beskattningsåret går ut ökad med sex procentenheter.

Ett *negativt fördelningsbelopp* beräknas genom att ett negativt kapitalunderlag för räntefördelning multipliceras med statslåneräntan vid samma tidpunkt ökad med en procentenhet.

Om beskattningsåret omfattar längre eller kortare tid än tolv månader, ska fördelningsbeloppet justeras i motsvarande mån.

Hur kapitalunderlaget beräknas framgår av 8–20 §§. Lag (2013:960).

Lag (2013:960) har trätt i kraft den 1 januari 2014 och tillämpas på beskattningsår som börjar efter utgången av år 2013. T.o.m. den 31 december 2013 hade 33 kap. 3 § första stycket följande lydelse.

3 § Ett *positivt fördelningsbelopp* beräknas genom att ett positivt kapitalunderlag för räntefördelning multipliceras med statslåneräntan vid utgången av november året närmast före det kalenderår under vilket beskattningsåret går ut ökad med fem och en halv procentenhet.

33 kap. 3 § även ändrad genom lag (2011:1256) som har ändrats genom lag (2011:1272) och har trätt i kraft den 1 januari 2012 tillämpas på beskattningsår som börjar efter den

210 Inkomstskattelag, 33 kap.

31 januari 2012. T.o.m. den 31 december 2011 hade 33 kap. 3 § första stycket följande lydelse.

3 § Ett *positivt fördelningsbelopp* beräknas genom att ett positivt kapitalunderlag för räntefördelning multipliceras med statslåneräntan vid utgången av november andra året före taxeringsåret ökad med fem och en halv procentenhet.

33 kap. 3 § även ändrad genom lag (2011:1270) som har trätt i kraft den 31 december 2011 och tillämpas på beskattningsår som börjar efter ikraftträdandet. T.o.m. den 30 december 2011 hade 33 kap. 3 § första stycket följande lydelse.

3 § Ett *positivt fördelningsbelopp* beräknas genom att ett positivt kapitalunderlag för räntefördelning multipliceras med statslåneräntan vid utgången av november andra året före taxeringsåret ökad med fem procentenheter.

Undantag från räntefördelning

4 § Räntefördelning ska inte göras om det positiva eller negativa kapitalunderlaget är högst 50 000 kronor. Om den skattskyldige ska beräkna mer än ett kapitalunderlag, gäller detta för summan av kapitalunderlagen. Lag (2007:1419).

Särskilt om positiv räntefördelning

5 § Positiv räntefördelning får göras med högst ett belopp som motsvarar ett för räntefördelning justerat resultat.

Med *det för räntefördelning justerade resultatet* avses resultatet av näringsverksamheten före räntefördelning ökat med

- avdrag för egenavgifter enligt 16 kap. 29 §,
 - avdrag för premie för pensionsförsäkring och inbetalning på pensionsspar-konto enligt 16 kap. 32 § samt särskild löneskatt enligt lagen (1991:687) om sär-skild löneskatt på pensionskostnader för dessa poster,
 - avdrag för avsättning till periodiseringsfond enligt 30 kap., och
 - avdrag för avsättning till expansionsfond enligt 34 kap.,
- minskat med
- sjukpenning och liknande ersättningar som avses i 15 kap. 8 §,
 - återfört avdrag för egenavgifter enligt 16 kap. 29 §,
 - återfört avdrag för avsättning till periodiseringsfond enligt 30 kap., och
 - återfört avdrag för avsättning till expansionsfond enligt 34 kap.

Om verksamheten upphör, ska resultatet enligt andra stycket

- inte ökas med avdrag för avsättning till periodiseringsfond och expansionsfond, och

- inte minskas med återfört avdrag för avsättning till periodiseringsfond och expansionsfond. Lag (2007:1419).

6 § Den skattskyldige får helt eller delvis avstå från att dra av ett positivt fördelningsbelopp.

Sparat fördelningsbelopp

7 § Om inte hela det positiva fördelningsbeloppet dras av på grund av 5 eller 6 §, ska återstående belopp (sparat fördelningsbelopp) föras vidare till följande beskattningsår. Om den skattskyldige då har ett negativt fördelningsbelopp, ska det sparade fördelningsbeloppet kvittas mot detta. Lag (2007:1419).

7 a § Om en enskild näringsverksamhet, en verksamhetsgren eller en ideell andel av en verksamhet eller en verksamhetsgren förs över till en obegränsat skattskyldig fysisk person genom arv, testamente, gåva eller bodelning, får förvärvaren helt eller delvis ta över sparat fördelningsbelopp.

Om inte samtliga reallgångar i näringsverksamheten övergår, får sparat fördelningsbelopp tas över bara till så stor del som de övertagna reallgångarna utgör av samtliga reallgångar i näringsverksamheten.

Vad som är reallgångar framgår av 34 kap. 23 §. Lag (2004:1149).

Kapitalunderlaget

Enskilda näringsidkare

8 § Med *kapitalunderlaget* för räntefördelning för en enskild näringsidkare avses skillnaden mellan värdet på tillgångarna och värdet på skulderna i näringsverksamheten vid det föregående beskattningsårets utgång ökad med

- underskott av näringsverksamheten under det föregående beskattningsåret till den del avdrag för underskottet inte har gjorts enligt någon av de bestämmelser som anges i 14 kap. 22 § första och andra styckena,

- kvarstående sparat fördelningsbelopp,

- en sådan övergångspost som avses i 14 §, och

- en sådan särskild post vid arv, gåva m.m. som avses i 15–17 §§,

minskad med

- 73,7 procent av expansionsfonden enligt 34 kap. vid det föregående beskattningsårets utgång, och

- sådana tillskott till näringsverksamheten under det föregående beskattningsåret som gjorts i annat syfte än att varaktigt öka kapitalet i verksamheten. Lag (2012:757).

*Lag (2012:757) har trätt i kraft den 1 januari 2013 och tillämpas första gången vid **beskattningen 2015**. T.o.m. den 31 december 2012 hade 33 kap. 8 § femte strecksatsen följande lydelse.*

- 73,7 procent av expansionsfonden enligt 34 kap. vid det föregående beskattningsårets utgång, och

*33 kap. 8 § även ändrad genom lag (2008:1343) som har trätt i kraft den 1 januari 2009 och tillämpas första gången vid **2011 års taxering**. T.o.m. den 31 december 2008 hade 33 kap. 8 § femte strecksatsen följande lydelse.*

- 72 procent av expansionsfonden enligt 34 kap. vid det föregående beskattningsårets utgång, och

9 § Andelar i svenska handelsbolag räknas inte som tillgångar i näringsverksamheten.

10 § Som tillgångar eller skulder i näringsverksamheten räknas inte fordringar eller skulder som avser

- statlig inkomstskatt,
- kommunal inkomstskatt,
- egenavgifter,
- avkastningsskatt enligt 2 § första stycket 4 lagen (1990:661) om avkastningsskatt på pensionsmedel,
- särskild löneskatt enligt lagen (1991:687) om särskild löneskatt på pensionskostnader,
- statlig fastighetsskatt,
- kommunal fastighetsavgift
- avgift enligt lagen (1994:1744) om allmän pensionsavgift,
- skattetillägg på skatter och avgifter enligt 56 kap. 3 § 1–4 och 6 skatteförfarandelagen (2011:1244), och
- förseningsavgift enligt skatteförfarandelagen för den som inte lämnar inkomstdeklaration eller särskilda uppgifter i rätt tid. Lag (2011:1256).

Lag (2011:1256) har trätt i kraft den 1 januari 2012 och tillämpas på beskattningsår som börjar efter den 31 januari 2012. T.o.m. den 31 december 2011 hade 33 kap. 10 § följande lydelse.

10 § Som tillgångar eller skulder i näringsverksamheten räknas inte fordringar eller skulder som avser

- statlig inkomstskatt,
- kommunal inkomstskatt,
- egenavgifter,
- avkastningsskatt enligt 2 § första stycket 4 lagen (1990:661) om avkastningsskatt på pensionsmedel,
- särskild löneskatt enligt lagen (1991:687) om särskild löneskatt på pensionskostnader,
- statlig fastighetsskatt,
- kommunal fastighetsavgift
- mervärdesskatt som ska redovisas i självdeklaration enligt 10 kap. 31 § skattebetalningslagen (1997:483),
- avgift enligt lagen (1994:1744) om allmän pensionsavgift, och
- skattetillägg och förseningsavgift enligt taxeringslagen (1990:324). Lag (2011:68).

33 kap. 10 § även ändrad genom lag (2011:68) som har trätt i kraft den 1 april 2011 och tillämpas första gången vid 2012 års taxering. T.o.m. den 31 mars 2011 hade 33 kap. 10 § fjärde strecksatsen följande lydelse.

- avkastningsskatt enligt 2 § 5 lagen (1990:661) om avkastningsskatt på pensionsmedel,

11 § Till den del avdrag har gjorts vid beskattningen ska som skuld räknas

- avsättningar till periodiseringsfonder,
- avsättningar till ersättningsfonder, och
- avsättningar för framtida utgifter. Lag (2007:1419).

12 § Vid beräkning av kapitalunderlaget ska tillgångarna tas upp till det skattemässiga värdet. I fråga om fastigheter som är kapitaltillgångar finns bestämmelser också i 13 §.

Medel på skogskonto, skogsskadekonto och upphovsmannakonto ska tas upp till halva beloppet. Lag (2007:1419).

13 § Fastigheter i Sverige som är kapitaltillgångar och som har förvärvats före den 1 januari 1991 får i stället anses förvärvade den 1 januari 1993. I sådant fall ska hänsyn inte tas till utgifter och avdrag före år 1993, utöver vad som anges i andra och fjärde styckena.

Vid tillämpning av första stycket ska anskaffningsutgiften anses motsvara den i det följande angivna delen av fastighetens taxeringsvärde för år 1993 minskad med värdeminskningssavdrag vid 1982–1993 års taxeringar, om avdraget per år uppgått till minst 10 procent av denna del av taxeringsvärdet. Den del av taxeringsvärdet som ska användas är för

- småhusenheter 54 procent,
- hyreshusenheter 48 procent,
- industrienheter 64 procent, och
- lantbruksenheter 39 procent till den del taxeringsvärdet inte avser bostads-

byggnadsvärde eller tomtmarksvärde för privatbostadsfastighet.

Om marknadsvärdet på byggnader, mark och markanläggningar som anses förvärvade den 1 januari 1993 vid det föregående beskattningsårets utgång understeg 75 procent av anskaffningsutgiften enligt andra stycket, ska denna utgift justeras i skäligen mån.

Vad som sägs om värdeminskningssavdrag gäller också liknande avdrag, såsom skogsavdrag och avdrag för substansminskning, samt sådana belopp med vilka ersättningsfonder och liknande fonder har tagits i anspråk. Lag (2007:1419).

14 § Med övergångspost avses ett negativt fördelningsunderlag vid 1995 års taxering enligt den upphävda lagen (1993:1536) om räntefördelning vid beskattning. Om den skattskyldige på grund av förlängt räkenskapsår inte taxerades för näringsverksamheten vid 1995 års taxering, avses i stället ett negativt fördelningsunderlag vid 1996 års taxering enligt samma lag.

Övergångsposten ska beräknas utan sådan jämkning av fördelningsunderlaget som avsågs i 19 § lagen om räntefördelning vid beskattning, om beskattningsåret omfattade annan tid än tolv månader. Om en fastighet som inte var omsättnings-tillgång togs upp till ett lägre belopp än det högsta av de värden som följer av 13 § 4 eller 14 § nämnda lag, ska övergångsposten minskas med mellanskillnaden.

Om näringsverksamheten övergår till en fysisk person genom arv, testamente, gåva, bodelning eller på liknande sätt, tar förvärvaren över övergångsposten. Lag (2007:1419).

15 § En särskild post får beräknas om en fastighet förvärvas genom arv, testamente eller gåva eller genom bodelning med anledning av äktenskapsskillnad eller makes död och det kapitalunderlag för räntefördelning som hänförs till förvärvet är

negativt vid förvärvstidpunkten. Detta gäller bara om fastigheten är kapitaltillgång såväl hos den tidigare ägaren som hos förvärvaren.

16 § Den särskilda posten uppgår till ett belopp som motsvarar det negativa kapitalunderlag för räntefördelning som hänför sig till förvärvet, beräknat vid förvärvstidpunkten. Posten får dock inte överstiga ett belopp som motsvarar den ersättning som lämnas för fastigheten minskad med det högsta värdet för fastigheten vid förvärvstidpunkten enligt 12 § eller 13 § och ökad med 78 procent av en övertagen expansionsfond till den del den avser fastigheten. Ett åtagande att ta över expansionsfonden räknas inte som ersättning.

Om en del av fastigheten övergår till någon annan ägare, ska posten minskas i motsvarande mån.

Om fastigheten och driften av den räknas till olika näringsverksamheter och förvärvaren eller hans närstående inom två år före förvärvet eller efter förvärvet skjutit till kapital i mer än obetydlig omfattning till den näringsverksamhet som driften räknas till, ska posten minskas i motsvarande mån. Lag (2012:757).

Lag (2012:757) har trätt i kraft den 1 januari 2013 och tillämpas första gången vid beskattningen 2015. T.o.m. den 31 december 2012 hade 33 kap. 16 § första stycket följande lydelse.

16 § Den särskilda posten uppgår till ett belopp som motsvarar det negativa kapitalunderlag för räntefördelning som hänför sig till förvärvet, beräknat vid förvärvstidpunkten. Posten får dock inte överstiga ett belopp som motsvarar den ersättning som lämnas för fastigheten minskad med det högsta värdet för fastigheten vid förvärvstidpunkten enligt 12 § eller 13 § och ökad med 73,7 procent av en övertagen expansionsfond till den del den avser fastigheten. Ett åtagande att ta över expansionsfonden räknas inte som ersättning.

33 kap. 16 § även ändrad genom lag (2008:1343) som har trätt i kraft den 1 januari 2009 och tillämpas första gången vid 2011 års taxering. T.o.m. den 31 december 2008 hade 33 kap. 16 § första stycket följande lydelse.

16 § Den särskilda posten uppgår till ett belopp som motsvarar det negativa kapitalunderlag för räntefördelning som hänför sig till förvärvet, beräknat vid förvärvstidpunkten. Posten får dock inte överstiga ett belopp som motsvarar den ersättning som lämnas för fastigheten minskad med det högsta värdet för fastigheten vid förvärvstidpunkten enligt 12 § eller 13 § och ökad med 72 procent av en övertagen expansionsfond till den del den avser fastigheten. Ett åtagande att ta över expansionsfonden räknas inte som ersättning.

17 § Den särskilda posten får öka kapitalunderlaget för räntefördelning med högst ett belopp som motsvarar det negativa kapitalunderlaget i näringsverksamheten före ökningen med posten.

Kapitalunderlaget får ökas med posten bara så länge någon del av fastigheten finns kvar i näringsverksamheten. Om kapitalunderlaget före ökningen med posten ett visst år inte längre är negativt, upphör rätten att öka kapitalunderlaget med posten.

18 § Bestämmelser om fördelning av kapitalunderlaget mellan makar som tillsammans deltar i näringsverksamheten finns i 60 kap. 11 §.

Handelsbolagsdelägare

19 § Med kapitalunderlaget för räntefördelning i fråga om en andel i ett svenskt handelsbolag avses den justerade anskaffningsutgiften för andelen i bolaget beräknad enligt 50 kap. vid det föregående beskattningsårets utgång

ökad med

- kvarstående sparat fördelningsbelopp, och
- en sådan övergångspost som avses i 20 §,

minskad med

- sådana tillskott under det föregående beskattningsåret som gjorts i annat syfte än att varaktigt öka kapitalet i bolaget, och
- lån från bolaget till delägaren eller någon närstående till delägaren under det aktuella beskattningsåret, om räntan på lånet inte är marknadsmässig.

Med kapitalunderlaget för räntefördelning avses när det gäller en andel som är lagertillgång andelens skattemässiga värde vid det föregående beskattningsårets utgång ökat och minskat med posterna i första stycket.

20 § Med övergångspost avses ett negativt fördelningsunderlag vid 1995 års taxering enligt den upphävda lagen (1993:1536) om räntefördelning vid beskattning. Om den skattskyldige på grund av förlängt räkenskapsår inte taxerades för näringsverksamheten vid 1995 års taxering, avses i stället ett negativt fördelningsunderlag vid 1996 års taxering enligt samma lag.

Övergångsposten ska beräknas utan sådan jämkning av fördelningsunderlaget som avsågs i 19 § lagen om räntefördelning vid beskattning, om beskattningsåret omfattade annan tid än tolv månader. Om en fastighet som inte var omsättningsföremål togs upp till ett lägre värde än det högsta av de värden som följer av 13 § 4 och 14 § nämnda lag, ska övergångsposten minskas med mellanskillnaden.

Om delägarens nettouttag (skillnaden mellan uttag och tillskott) från bolaget under de beskattningsår som taxerats åren 1991–1994 översteg såväl hans nettoinkomst från bolaget vid beskattningen (skillnaden mellan de inkomster som togs upp och de underskott som drogs av) som hans andel av bolagets resultat under motsvarande period, ska övergångsposten minskas med mellanskillnaden.

Om andelen övergår till en fysisk person genom arv, testamente, gåva, bodelning eller på liknande sätt, tar förvärvaren över övergångsposten. Lag (2007:1419).

34 kap. Expansionsfonder

Tillämpningsområde

1 § Bestämmelserna i detta kapitel gäller enskilda näringsidkare och fysiska personer som är delägare i svenska handelsbolag.

Bestämmelserna gäller inte näringsverksamhet som bedrivs av en europeisk ekonomisk intressegruppering eller av en utländsk juridisk person.

2 § Avdrag får göras för belopp som sätts av till expansionsfond.

När det gäller svenska handelsbolag ska avdraget beräknas för varje delägare för sig och avsättningarna göras hos delägarna. Lag (2007:1419).

Expansionsfondsskatt

3 § Av 1 kap. 3 § och 65 kap. 8 § framgår det att expansionsfondsskatt ska betalas vid avsättning till en expansionsfond och att ett motsvarande belopp ska dras av från den slutliga skatten vid återföring. Lag (2007:1419).

Beloppsgränser

Huvudregel

4 § Avdrag får göras med högst ett belopp som motsvarar ett för expansionsfond justerat positivt resultat. Avdraget begränsas också på så sätt att expansionsfonden inte får överstiga det högsta belopp som anges i bestämmelserna om kapitalunderlaget i 6–13 §§.

Om näringsverksamheten helt eller delvis förs över och fonden eller en del av den tas över enligt bestämmelserna i 18–20 §§, gäller inte begränsningen i första stycket andra meningen. Om bara en del av näringsverksamheten förs över och motsvarande del av fonden tas över enligt 18 §, får avdrag göras vid tidpunkten för överföringen av näringsverksamheten. När det totala avdraget för beskattningsåret beräknas för den verksamhet som inte förts över ska avdraget minskas med det tidigare under beskattningsåret gjorda avdraget. Om det justerade positiva resultatet understiger det tidigare gjorda avdraget, ska överskjutande del av avdraget återföras, dock bara med ett så stort belopp att återföringen inte begränsar rätten till avdrag för den del av näringsverksamheten som förts över enligt 18 §. Lag (2004:1149). Lag (2007:1419).

Justerat resultat

5 § Med *det för expansionsfond justerade resultatet* avses resultatet av näringsverksamheten före avdrag för avsättning till expansionsfond

ökat med

- avdrag för egenavgifter enligt 16 kap. 29 §, och
- avdrag för premie för pensionsförsäkring och inbetalning på pensionssparkonto enligt 16 kap. 32 § samt särskild löneskatt enligt lagen (1991:687) om särskild löneskatt på pensionskostnader avseende dessa poster,

minskat med

- sjukpenning och liknande ersättningar som avses i 15 kap. 8 §, och
- återfört avdrag för egenavgifter enligt 16 kap. 29 §.

Kapitalunderlag för enskilda näringsidkare

6 § För enskilda näringsidkare får expansionsfonden uppgå till högst ett belopp som motsvarar 128,21 procent av kapitalunderlaget för expansionsfond. Lag (2012:757).

Lag (2012:757) har trätt i kraft den 1 januari 2013 och tillämpas första gången vid **beskattningen 2014**. Vid beskattningen 2014 ska samtliga kvarvarande avdrag för avsättning till expansionsfond som har gjorts enligt äldre bestämmelser anses återförda och genast återavsatta till expansionsfond den 1 januari 2013. Vid återföringen tillämpas bestämmelserna i sina äldre lydelse och vid återavsättningen tillämpas bestämmelserna i sina nya lydelse. Vid bestämmande av det belopp som expansionsfonden högst får uppgå till tillämpas i fråga om återavsättningen 34 kap. 6 och 10 §§ i sina äldre lydelse och vid tillämpningen av 34 kap. 13 § tillämpas 50 kap. 5 § i sin äldre lydelse. Bestämmelsen i 34 kap. 13 § andra stycket tillämpas inte i fråga om återavsättning. Ändringen av 34 kap. 6 § innebar att "135,69 procent" ersattes av "128,21 procent".

34 kap. 6 § även ändrad genom lag (2008:1343) som har trätt i kraft den 1 januari 2009 och tillämpas första gången vid **2010 års taxering**. Vid 2010 års taxering ska samtliga kvarvarande avdrag för avsättning till expansionsfond som gjorts för beskattningsåret 2008 eller tidigare beskattningsår anses återförda den 1 januari 2009 och genast återavsatta till expansionsfond. Vid återföringen tillämpas bestämmelserna i sina äldre lydelse och vid återavsättningen tillämpas bestämmelserna i sina nya lydelse. Vid bestämmande av det belopp som expansionsfonden högst får uppgå till vid 2010 års taxering tillämpas i fråga om återavsättningen 34 kap. 6 § i sin äldre lydelse. Bestämmelsen i 34 kap. 13 § andra stycket tillämpas inte i fråga om återavsättning. Ändringen av 34 kap. 6 § innebar att "138,89 procent" ersattes av "135,69 procent".

7 § Med kapitalunderlaget för expansionsfond avses skillnaden mellan värdet på tillgångarna och värdet på skulderna i näringsverksamheten vid beskattningsårets utgång

ökad med

- underskott av näringsverksamheten till den del underskottet inte dras av enligt någon av de bestämmelser som anges i 14 kap. 22 § första och andra styckena,
 - en sådan övergångspost som avses i 33 kap. 14 §, och
 - en sådan särskild post vid arv, gåva m.m. som avses i 8–10 §§,
- minskad med
- sådana tillskott till verksamheten under beskattningsåret som görs i annat syfte än att varaktigt öka kapitalet i verksamheten.

Bestämmelserna i 33 kap. 9–14 §§ om vilka tillgångar och skulder som räknas till näringsverksamheten, om hur tillgångarna värderas samt om övergångsposten ska tillämpas också vid beräkning av kapitalunderlaget för expansionsfond. Lag (2007:1419).

8 § En särskild post får beräknas om en fastighet förvärvas genom arv, testamente eller gåva eller genom bodelning med anledning av äktenskapsskillnad eller makes död och summan av egen och övertagen expansionsfond överstiger 128,21 procent av summan av förvärvarens kapitalunderlag för expansionsfond och det kapitalunderlag som hänför sig till förvärvet. Förvärvarens kapitalunderlag och expansionsfond ska beräknas vid utgången av beskattningsåret före förvärvet medan det kapitalunderlag som hänför sig till förvärvet och den övertagna expansionsfonden beräknas vid förvärvstidpunkten.

Första stycket gäller bara under förutsättning att villkoren i 18 § är uppfyllda och om fastigheten är kapitaltillgång såväl hos den tidigare ägaren som hos förvärvaren. Lag (2012:757).

Lag (2012:757) har trätt i kraft den 1 januari 2013 och tillämpas första gången vid beskattningen 2015. Ändringen av 34 kap. 8 § innebar att "135,69 procent" ersattes av "128,21 procent".

34 kap. 8 § även ändrad genom lag (2008:1343) som har trätt i kraft den 1 januari 2009 och tillämpas första gången vid 2011 års taxering. Ändringen av 34 kap. 8 § innebar att "138,89 procent" ersattes av "135,69 procent".

9 § Den särskilda posten beräknas på det sätt som anges i 33 kap. 16 §.

10 § Den särskilda posten får öka kapitalunderlaget för expansionsfond med ett så stort belopp att expansionsfonden motsvarar högst 128,21 procent av kapitalunderlaget som avses i 8 §.

Kapitalunderlaget får ökas med posten bara så länge någon del av fastigheten finns kvar i näringsverksamheten. Om expansionsfonden ett visst år uppgår till eller är lägre än 128,21 procent av kapitalunderlaget före ökningen med posten, upphör rätten att öka kapitalunderlaget med posten. Lag (2012:757).

Lag (2012:757) har trätt i kraft den 1 januari 2013 och tillämpas första gången vid beskattningen 2014. Vid beskattningen 2014 ska samtliga kvarvarande avdrag för avsättning till expansionsfond som har gjorts enligt äldre bestämmelser anses återförda och genast återavsatta till expansionsfond den 1 januari 2013. Vid återföringen tillämpas bestämmelserna i sina äldre lydelse och vid återavsättningen tillämpas bestämmelserna i sina nya lydelse. Vid bestämmande av det belopp som expansionsfonden högst får uppgå till tillämpas i fråga om återavsättningen 34 kap. 6 och 10 §§ i sina äldre lydelse och vid tillämpningen av 34 kap. 13 § tillämpas 50 kap. 5 § i sin äldre lydelse. Bestämmelsen i 34 kap. 13 § andra stycket tillämpas inte i fråga om återavsättning. Ändringen av 34 kap. 10 § innebar att "135,69 procent" ersattes av "128,21 procent".

34 kap. 10 § även ändrad genom lag (2008:1343) som har trätt i kraft den 1 januari 2009 och tillämpas första gången vid 2011 års taxering. Vid 2010 års taxering ska samtliga kvarvarande avdrag för avsättning till expansionsfond som gjorts för beskattningsåret 2008 eller tidigare beskattningsår anses återförda den 1 januari 2009 och genast återavsatta till expansionsfond. Vid återföringen tillämpas bestämmelserna i sina äldre lydelse och vid återavsättningen tillämpas bestämmelserna i sina nya lydelse. Vid bestämmande av det belopp som expansionsfonden högst får uppgå till vid 2010 års taxering tillämpas i fråga om återavsättningen 34 kap. 10 § i sin äldre lydelse. Bestämmelsen i 34 kap. 13 § andra stycket tillämpas inte i fråga om återavsättning. Ändringen av 34 kap. 8 § innebar att "138,89 procent" ersattes av "135,69 procent".

11 § Bestämmelser om fördelning av kapitalunderlaget mellan makar som tillsammans deltar i näringsverksamheten finns i 60 kap. 11 §.

Kapitalunderlag för handelsbolagsdelägare

12 § För delägare i svenska handelsbolag får expansionsfonden inte uppgå till ett så högt belopp att kapitalunderlaget för expansionsfond är negativt.

13 § Med *kapitalunderlaget för expansionsfond* avses delägarens justerade anskaffningsutgift för andelen i bolaget vid beskattningsårets utgång,

- ökad med
- en sådan övergångspost som avses i 33 kap. 20 §,
 - minskad *med*
 - sådana tillskott under beskattningsåret som görs i annat syfte än att varaktigt öka kapitalet i bolaget, och
 - lån från bolaget till delägaren eller till en närstående till delägaren, om inte räntan på lånet är marknadsmässig.

Vid tillämpning av första stycket beräknas den justerade anskaffningsutgiften enligt 50 kap., dock utan sådan ökning på grund av beskattningsårets avsättning till expansionsfond som avses i 50 kap. 5 §.

Om andelen i handelsbolaget är lagertillgång, avses med kapitalunderlaget för expansionsfond andelens skattemässiga värde vid beskattningsårets utgång ökat och minskat med posterna i första stycket.

- Bestämmelserna om övergångsposten i 33 kap. 20 § ska tillämpas också vid beräkning av kapitalunderlaget för expansionsfond. Lag (2007:1419).

Återföring av avdragen

14 § Avdrag för avsättning till expansionsfond ska återföras senast när förhållandena är sådana som anges i 15–17 §§.

I 18–22 §§ finns bestämmelser om att expansionsfonden i vissa fall får föras över till annan näringsverksamhet i stället för att avdragen återförs. Lag (2007:1419).

15 § Om expansionsfonden överstiger vad som är tillåtet enligt 6 eller 12 §, ska motsvarande del av avdragen återföras. Lag (2007:1419).

16 § En enskild näringsidkares avdrag ska återföras om

1. han upphör att bedriva näringsverksamheten,
2. skattskyldigheten för näringsverksamheten upphör,
3. näringsverksamheten inte längre ska beskattas i Sverige på grund av ett skatteavtal med en stat utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet,
4. han är begränsat skattskyldig och dör under beskattningsåret, eller
5. han försätts i konkurs. Lag (2009:1230).

Lag (2009:1230) har trätt i kraft den 1 januari 2010 och tillämpas på beskattningsår som påbörjas efter den 31 december 2009. T.o.m. den 31 december 2009 hade 34 kap. 16 § 3 följande lydelse.

3. näringsverksamheten inte längre ska beskattas i Sverige på grund av ett skatteavtal,

17 § Avdrag som en delägare i ett svenskt handelsbolag har gjort ska återföras om

1. handelsbolaget upphör att bedriva näringsverksamheten,
2. andelen i handelsbolaget avyttras eller övergår till en ny ägare på något annat sätt,
3. skattskyldigheten för näringsverksamheten upphör,

4. näringsverksamheten inte längre ska beskattas i Sverige på grund av ett skatteavtal med en stat utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet,
5. delägaren är begränsat skattskyldig och dör under beskattningsåret,
6. det beslutas att handelsbolaget ska träda i likvidation, eller
7. delägaren eller handelsbolaget försätts i konkurs. Lag (2009:1230).

Lag (2009:1230) har trätt i kraft den 1 januari 2010 och tillämpas på beskattningsår som påbörjas efter den 31 december 2009. T.o.m. den 31 december 2009 hade 34 kap. 17 § 4 följande lydelse.

4. näringsverksamheten inte längre ska beskattas i Sverige på grund av ett skatteavtal,

I vilka fall fonderna får tas över

Från enskild näringsidkare till annan enskild näringsidkare

18 § Om reallgångar i en enskild näringsverksamhet övergår till en obegränsat skattskyldig fysisk person genom arv, testamente, gåva eller bodelning och mottagaren tar över hela näringsverksamheten, en verksamhetsgren eller en ideell andel av en verksamhet eller av en verksamhetsgren, får mottagaren helt eller delvis ta över en expansionsfond om

- mottagaren vid arv eller testamente skriftligen förklarar att han tar över fonden eller delen av fonden, eller

- parterna vid gåva eller bodelning träffar skriftligt avtal om övertagandet.

Utöver vad som sägs i första stycket krävs att

1. mottagaren övertar tillgångar vars värde, minskat med övertagna skulder, motsvarar minst 78 procent av den övertagna expansionsfonden eller delen av fonden, och

2. vad som övertas av fonden uppgår till högst så stor del av hela fonden som de övertagna reallgångarna utgör av samtliga reallgångar i näringsverksamheten.

Expansionsfonden får dock inte tas över till den del den överstiger 185 procent av det värde som reallgångarna i näringsverksamheten uppgick till vid utgången av det tredje beskattningsåret före det aktuella beskattningsåret (jämförelsebeloppet). Om fonden bara delvis tas över, får den övertagna fondens värde högst uppgå till så stor del av jämförelsebeloppet som de övertagna reallgångarna utgör av samtliga reallgångar vid tidpunkten för överföringen. Värdet av reallgångarna ska beräknas på det sätt som anges i 33 kap. 12 § första stycket och 13 §. Som skuld enligt andra stycket 1 ska räknas också sådana avdrag som avses i 33 kap. 11 §.

Om expansionsfonden helt eller delvis tas över, anses den som tar över fonden själv ha gjort avsättningarna och avdragen för dem. Lag (2012:757).

Lag (2012:757) har trätt i kraft den 1 januari 2013 och tillämpas första gången vid beskattningen 2014. Ändringen av 34 kap. 18 § andra stycket 1 innebar att "73,7 procent" ersattes av "78 procent".

34 kap. 18 § även ändrad genom lag (2008:1343) som har trätt i kraft den 1 januari 2009 och tillämpas första gången vid **2010 års taxering**. Ändringen av 34 kap. 18 § andra stycket 1 innebar att "72 procent" ersattes av "73,7 procent".

Från enskild näringsverksamhet till handelsbolag

19 § En expansionsfond får föras över om en enskild näringsidkare

- överlåter samtliga reallgångar i näringsverksamheten till ett svenskt handelsbolag som han har en andel i eller genom överlåtelsen får en andel i, och
- begär att expansionsfonden inte ska återföras.

Om expansionsfonden förs över, anses delägaren ha gjort avsättningarna och avdragen för dem såsom delägare i handelsbolaget. Lag (2007:1419).

Från enskild näringsverksamhet till aktiebolag

20 § En expansionsfond upphör utan att bestämmelserna i 14–16 §§ blir tillämpliga om en enskild näringsidkare

- överlåter samtliga reallgångar i näringsverksamheten till ett aktiebolag som han äger aktier i eller genom överlåtelsen kommer att äga aktier i,
- begär att expansionsfonden inte ska återföras, och
- gör ett tillskott till bolaget som motsvarar minst 78 procent av expansionsfonden.

I 48 kap. 12 § finns bestämmelser om beräkningen av omkostnadsbeloppet för aktierna. Lag (2012:757).

Lag (2012:757) har trätt i kraft den 1 januari 2013 och tillämpas första gången vid **beskattningen 2014**. Ändringen av 34 kap. 20 § första stycket tredje ledet innebar att "73,7 procent" ersattes av "78 procent".

Lag (2008:1343) har trätt i kraft den 1 januari 2009 och tillämpas första gången vid **2010 års taxering**. Ändringen av 34 kap. 20 § första stycket tredje ledet innebar att "72 procent" ersattes av "73,7 procent".

Från handelsbolagsdelägare till annan handelsbolagsdelägare

21 § En expansionsfond får tas över om

- en delägars andel i ett svenskt handelsbolag övergår till en obegränsat skattskyldig fysisk person genom arv, testamente, gåva eller bodelning, och
- mottagaren vid arv eller testamente skriftligen förklarar att han tar över expansionsfonden, eller
- parterna vid gåva eller bodelning träffar skriftligt avtal om övertagandet.

Expansionsfonden får dock inte tas över till den del den överstiger den justerade anskaffningsutgiften enligt 50 kap. Den får inte heller tas över till den del den överstiger den justerade anskaffningsutgiften vid utgången av det tredje beskattningsåret före det aktuella ökad med en tredjedel.

Om andelen i handelsbolaget är en lagertillgång, gäller i stället att expansionsfonden inte får tas över till den del den överstiger andelens skattemässiga värde.

222 Inkomstskattelag, 34 och 35 kap.

Den får inte heller tas över till den del den överstiger motsvarande värde vid utgången av det tredje beskattningsåret före det aktuella året ökat med en tredjedel.

Om expansionsfonden tas över, anses den som tar över fonden själv ha gjort avsättningarna och avdragen för dem såsom delägare i handelsbolaget.

Från handelsbolag till enskild näringsverksamhet

22 § Om en delägare i ett svenskt handelsbolag tillskiftas reallgångar vid bolagets upplösning får en expansionsfond föras över om

- delägaren begär att expansionsfonden inte ska återföras, och
- överföringen inte föranleder uttagsbeskattning enligt bestämmelserna i 22 kap.

Om expansionsfonden förs över, anses delägaren ha gjort avsättningarna och avdragen för dem i enskild näringsverksamhet. Lag (2007:1419).

Definition av reallgångar

23 § Med reallgångar avses alla sådana tillgångar som räknas in i kapitalunderlaget för expansionsfond i enskild näringsverksamhet med undantag av kontanter, tillgodohavanden i kreditinstitut eller företag som driver verksamhet enligt lagen (2004:299) om inlåningsverksamhet och liknande tillgångar. Lag (2004:438).

35 kap. Koncernbidrag

Huvudregel

1 § Koncernbidrag ska dras av hos givaren och tas upp hos mottagaren, om förutsättningarna för avdrag i detta kapitel är uppfyllda.

Med koncernbidrag avses inte en ersättning som är en utgift för givaren för att förvärva eller bibehålla inkomster. Lag (2007:1419).

Definitioner

2 § Med *moderföretag* avses i detta kapitel ett företag som äger mer än 90 procent av andelarna i ett svenskt aktiebolag eller en svensk ekonomisk förening och som är

- ett svenskt aktiebolag,
- en svensk ekonomisk förening,
- en svensk sparbank,
- ett svenskt ömsesidigt försäkringsföretag,
- en svensk stiftelse som inte omfattas av bestämmelserna om undantag från skattskyldighet i 7 kap., eller
- en svensk ideell förening som inte omfattas av bestämmelserna om undantag från skattskyldighet i 7 kap.

Med *helägt dotterföretag* avses i detta kapitel det företag som ägs av moderföretaget enligt första stycket.

2 a § Vid tillämpning av bestämmelserna i detta kapitel ska ett utländskt bolag som hör hemma i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES) och som motsvarar ett svenskt företag som anges i dessa bestämmelser behandlas som ett sådant företag, om mottagaren av koncernbidraget är skattskyldig i Sverige för den näringsverksamhet som koncernbidraget hänför sig till. Detsamma gäller i fråga om mottagaren om denne är ett sådant svenskt företag som ska anses ha hemvist i en utländsk stat inom EES enligt ett skatteavtal och är skattskyldig i Sverige för den näringsverksamhet som koncernbidraget hänför sig till. Lag (2007:1419).

Förutsättningar

Bidrag mellan moderföretag och helägt dotterföretag

3 § Ett koncernbidrag från ett moderföretag till ett helägt dotterföretag eller från ett helägt dotterföretag till ett moderföretag ska dras av under förutsättning att

1. varken givaren eller mottagaren är ett privatbostadsföretag eller investmentföretag,
2. både givaren och mottagaren redovisar bidraget öppet i inkomstdeklarationen för ett beskattningsår som har samma deklarationstidpunkt enligt skatteförfarandelagen (2011:1244) eller som skulle ha haft det om inte givarens eller mottagarens bokföringsskyldighet upphör,
3. dotterföretaget har varit helägt under givarens och mottagarens hela beskattningsår eller sedan dotterföretaget började bedriva verksamhet av något slag,
4. mottagaren inte enligt ett skatteavtal ska anses ha hemvist i en utländsk stat utom i fall som avses i 2 a § andra meningen,
5. näringsverksamheten som koncernbidraget hänför sig till inte är undantagen från beskattning i Sverige på grund av ett skatteavtal, och
6. om bidraget lämnas från dotterföretaget till moderföretaget, utdelning under beskattningsåret från dotterföretaget inte ska tas upp hos moderföretaget. Lag (2011:1256).

Lag (2011:1256) har trätt i kraft den 1 januari 2012 och tillämpas på beskattningsår som börjar efter den 31 januari 2012. De nya bestämmelserna i 25 kap. 12 §, 35 kap. 3 § och 48 kap. 26 § ska tillämpas när en av de personer som avses i dessa bestämmelser har ett förlängt räkenskapsår som avslutas efter den 31 december 2012 eller ett förkortat räkenskapsår som både påbörjas och avslutas under 2012. T.o.m. den 31 december 2011 hade 35 kap. 3 § 2 följande lydelse.

2. både givaren och mottagaren redovisar bidraget öppet i självdeklarationen vid samma års taxering,

*35 kap. 3 § även ändrad genom lag (2008:1064) som har trätt i kraft den 1 januari 2009 och tillämpas första gången vid **2010 års taxering**. I fråga om avyttringar av andelar i skalbolag tillämpas de nya bestämmelserna på avyttringar som sker efter den 31 december 2008. Äldre bestämmelser gäller för avyttringar före ikraftträdandet. T.o.m. den 31 december 2008 hade 35 kap. 3 § 3 följande lydelse.*

224 *Inkomstskattelag, 35 kap.*

3. dotterföretaget har varit helägt under givarens och mottagarens hela beskattningsår eller sedan dotterföretaget började bedriva näringsverksamhet av något slag.

Bidrag mellan helägda dotterföretag

4 § Ett koncernbidrag från ett helägt dotterföretag till ett annat helägt dotterföretag till samma moderföretag ska dras av, om de förutsättningar som anges i 3 § 1–5 är uppfyllda och

1. moderföretaget är ett investmentföretag,
2. utdelning under beskattningsåret från det dotterföretag som ger koncernbidraget inte ska tas upp av moderföretaget, eller
3. utdelning under beskattningsåret från det dotterföretag som tar emot koncernbidraget ska tas upp av moderföretaget. Lag (2007:1419).

Bidrag mellan företag som kan fusioneras

5 § Ett koncernbidrag från ett moderföretag till ett annat svenskt aktiebolag än ett helägt dotterföretag ska dras av, om de förutsättningar som anges i 3 § 1, 2, 4 och 5 är uppfyllda och om ägarförhållandena under givarens och mottagarens hela beskattningsår eller sedan mottagaren började bedriva verksamhet av något slag har varit sådana att mottagaren genom fusioner mellan moderföretag och dotterbolag har kunnat gå upp i moderföretaget. Fusion ska anses kunna äga rum när ett moderföretag äger mer än 90 procent av aktierna i ett dotterbolag, men inte i andra fall. Lag (2008:1064).

Lag (2008:1064) har trätt i kraft den 1 januari 2009 och tillämpas första gången vid 2010 års taxering. I fråga om avyttringar av andelar i skalbolag tillämpas de nya bestämmelserna på avyttringar som sker efter den 31 december 2008. Äldre bestämmelser gäller för avyttringar före ikraftträdandet. T.o.m. den 31 december 2008 hade 35 kap. 5 § följande lydelse.

5 § Ett koncernbidrag från ett moderföretag till ett annat svenskt aktiebolag än ett helägt dotterföretag ska dras av, om de förutsättningar som anges i 3 § 1, 2, 4 och 5 är uppfyllda och om ägarförhållandena under givarens och mottagarens hela beskattningsår eller sedan mottagaren började bedriva näringsverksamhet av något slag har varit sådana att mottagaren genom fusioner mellan moderföretag och dotterbolag har kunnat gå upp i moderföretaget. Fusion ska anses kunna äga rum när ett moderföretag äger mer än 90 procent av aktierna i ett dotterbolag, men inte i andra fall. Lag (2007:1419).

Bidrag som kunnat förmedlas

6 § Ett koncernbidrag ska dras av om givaren hade kunnat lämna ett koncernbidrag till ett annat företag med rätt till avdrag enligt 3, 4 eller 5 § och bidraget därefter, direkt eller genom förmedling av ytterligare företag, hade kunnat vidarebefordras till mottagaren på ett sådant sätt att varje förmedlande företag skulle ha haft rätt till avdrag för det vidarebefordrade bidraget. Lag (2007:1419).

Ändrade ägarförhållanden

7 § Ett företag som blir helägt dotterföretag till ett nytt moderföretag och som fortsätter att vara det till utgången av givarens och mottagarens beskattningsår anses

trots ägarförändringen ha varit helägt av det nya moderföretaget under hela beskattningsåret, om förhållandena mellan det företaget och dotterföretaget under hela den del av bådas beskattningsår som föregick ägarförändringen varit sådana att företagen skulle haft rätt till avdrag för koncernbidrag till varandra om förhållandena hade bestått under hela deras beskattningsår.

Dispens

8 § Regeringen får medge att ett bidrag dras av hos givaren och tas upp hos mottagaren även om en eller flera av de förutsättningar som anges i detta kapitel inte är uppfyllda. Det gäller dock bara om

- bidraget lämnas från ett svenskt företag till ett annat svenskt företag som givaren har intressegemenskap med,
- bidraget lämnas för en näringsverksamhet som är av väsentlig betydelse från samhällsekonomisk synpunkt, och
- bidraget redovisas öppet.

35 a kap. Koncernavdrag*

** 35 a kap. har införts genom lag (2010:353) som har trätt i kraft den 1 juli 2010 och tillämpas i fråga om avdrag för förluster hos helägda utländska dotterföretag vars likvidation har avslutats efter den 30 juni 2010.*

Innehåll

1 § I detta kapitel finns bestämmelser om svenskt moderföretags rätt att göra avdrag för en slutlig förlust hos ett helägt utländskt dotterföretag. Lag (2010:353).

Definitioner

2 § Med svenskt moderföretag avses i detta kapitel ett företag som äger mer än 90 procent av andelarna i ett utländskt dotterföretag och som är

1. ett svenskt aktiebolag,
2. en svensk ekonomisk förening,
3. en svensk sparbank,
4. ett svenskt ömsesidigt försäkringsföretag,
5. en svensk stiftelse som inte omfattas av bestämmelserna om undantag från skattskyldighet i 7 kap., eller
6. en svensk ideell förening som inte omfattas av bestämmelserna om undantag från skattskyldighet i 7 kap.

Med *helägt utländskt dotterföretag* avses i detta kapitel det företag som ägs av moderföretaget enligt första stycket och som är ett utländskt bolag som motsvarar ett svenskt aktiebolag eller en svensk ekonomisk förening och som hör hemma i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.

Som moderföretag eller dotterföretag räknas inte privatbostadsföretag och investmentföretag. Lag (2010:353).

3 § Ett företag anses vid tillämpningen av detta kapitel höra hemma i en viss stat, om företaget enligt lagstiftningen i denna stat hör hemma i staten i skattehänseende och inte anses ha hemvist i en annan stat på grund av ett skatteavtal. Om företaget enligt ett skatteavtal anses ha hemvist i en annan stat ska det anses höra hemma i denna andra stat. Lag (2010:353).

4 § Med *företag i intressegemenskap* avses i detta kapitel

1. ett företag som ett annat företag, direkt eller indirekt, genom en ägarandel eller på annat sätt har ett väsentligt inflytande i, eller
2. två företag som står under i huvudsak gemensam ledning. Lag (2010:353).

Förutsättningar

5 § Ett svenskt moderföretag får göra koncernavdrag för en slutlig förlust hos ett helägt utländskt dotterföretag om

1. dotterföretaget har försatts i likvidation och denna har avslutats,
2. dotterföretaget har varit helägt under hela moderföretagets och dotterföretagets beskattningsår till dess likvidationen har avslutats eller dotterföretaget har varit helägt sedan det började driva verksamhet av något slag till dess likvidationen har avslutats,
3. avdraget görs vid beskattningen för det beskattningsår då likvidationen har avslutats,
4. moderföretaget redovisar avdraget öppet i inkomstdeklarationen, och
5. det inte finns företag i intressegemenskap med moderföretaget som vid likvidationens avslutande bedriver rörelse i den stat där dotterföretaget hör hemma. Lag (2011:1256).

Lag (2011:1256) har trätt i kraft den 1 januari 2012 och tillämpas på beskattningsår som börjar efter den 31 januari 2012. T.o.m. den 31 december 2011 hade 35 a kap. 5 § 3 och 4 följande lydelse.

3. avdraget görs vid taxeringen för det beskattningsår då likvidationen har avslutats,
4. moderföretaget redovisar avdraget öppet i självdeklarationen, och

6 § En förlust är slutlig om

1. den inte har kunnat utnyttjas och inte kan komma att utnyttjas av dotterföretaget eller någon annan i den stat där dotterföretaget hör hemma, och
2. skälet till att den inte kan utnyttjas av dotterföretaget inte är att det saknas en rättslig möjlighet till detta eller att denna möjlighet är begränsad i tiden. Lag (2010:353).

Koncernavdragets storlek

7 § Avdrag får inte göras med ett belopp som

1. överstiger förlusten hos dotterföretaget vid utgången av det sista hela beskattningsåret före likvidationens avslutande eller vid likvidationens avslutande, eller
2. överstiger ett positivt resultat hos moderföretaget före avdraget.

Vid beräkningen av resultatet hos moderföretaget ska detta minskas med koncernbidrag som företaget har tagit upp till beskattning efter det att dotterföretaget blev helägt i enlighet med vad som föreskrivs i 5 § 2 om det har medfört eller ökat ett underskott hos givaren.

Förlusten hos dotterföretaget ska räknas om till svenska kronor enligt den av Europeiska centralbanken fastställda valutakursen den dag då likvidationen avslutades. Om det inte har fastställts någon kurs för denna dag, ska kursen för närmast föregående svenska bankdag användas. Lag (2010:353).

8 § Förlusten hos dotterföretaget uppgår till det lägsta belopp som beräknats

1. dels enligt skattereglerna i den utländska stat där företaget hör hemma, SFS 2010:353

2. dels som om dotterföretaget var ett svenskt aktiebolag som har motsvarande inkomster i Sverige.

Vid beräkningen ska bortses från förluster som har uppkommit innan dotterföretaget blev helägt i enlighet med vad som föreskrivs i 5 § 2.

Om företaget har tillgångar vars skattemässiga värde understiger marknadsvärdet ska tillgångarna, vid beräkningen av förlustens storlek, anses avyttrade till marknadsvärdet. Lag (2010:353).

9 § Förlusten enligt 8 § ska minskas med belopp som det helägda dotterföretaget under tio år närmast före likvidationen eller därefter, men före likvidationens avslutande, har överfört till ett företag i intressegemenskap med dotterföretaget genom

1. utdelning som har fått dras av vid bestämmande av den beskattningsbara inkomsten,

2. överlåtelse av tillgångar utan ersättning eller till en ersättning som understiger marknadsvärdet, eller

3. andra överföringar av värden.

Minskningen ska göras till den del de överförda värdena i första stycket inte har beskattats hos dotterföretaget. Lag (2010:353).

10 § Till den del moderföretagets anskaffningsvärde för andelarna i dotterföretaget har legat till grund för avdrag, ska förlusten enligt 8 § minskas i motsvarande mån. Lag (2010:353).

11 § Om en utländsk myndighet eller domstol har meddelat beslut av betydelse för beräkningen av koncernavdrag och beslutet innebär att koncernavdrag har gjorts med för högt belopp, ska moderföretaget ta upp mellanskillnaden det beskattningsår då beslutet har vunnit laga kraft.

Om beslutet innebär att avdrag har gjorts med för lågt belopp, ska mellanskillnaden på begäran av moderföretaget dras av det beskattningsår då beslutet har vunnit laga kraft. Lag (2010:353).

36 kap. Kommissionärsförhållanden

Huvudregel

1 § Om ett kommissionärsföretag bedriver en näringsverksamhet för ett kommittentföretags räkning, får kommittentföretaget ta upp överskottet av kommissionärsverksamheten eller, om det uppkommer ett underskott, dra av detta, om förutsättningarna i detta kapitel är uppfyllda.

Resultatet av kommissionärsverksamheten ska hos kommittentföretaget behandlas som om företaget självt hade bedrivit näringsverksamheten. Lag (2007:1419).

Definitioner

2 § Med *kommissionärsföretag* avses ett svenskt aktiebolag eller en svensk ekonomisk förening som bedriver näringsverksamhet i eget namn för ett eller flera andra svenska aktiebolags eller svenska ekonomiska föreningars räkning.

Med *kommittentföretag* avses det bolag eller den förening för vars räkning näringsverksamheten bedrivs.

2 a § Vid tillämpning av bestämmelserna i detta kapitel ska ett utländskt bolag som hör hemma i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES) och som motsvarar ett svenskt aktiebolag eller en svensk ekonomisk förening behandlas som ett sådant företag om det utländska bolaget är skattskyldigt för näringsverksamhet i Sverige. Detsamma gäller ett sådant svenskt företag som ska anses ha hemvist i en utländsk stat inom EES enligt ett skatteavtal om företaget är skattskyldigt för näringsverksamhet i Sverige.

Om det utländska bolaget eller det svenska företaget är kommittentföretag, gäller första stycket bara under förutsättning att inkomsten från kommissionärsverksamheten ska tas upp i den näringsverksamhet som det utländska bolaget eller det svenska företaget är skattskyldigt för i Sverige. Lag (2007:1419).

Förutsättningar

Verksamhet för ett kommittentföretags räkning

3 § Om kommissionärsföretaget bedriver kommissionärsverksamhet för ett enda kommittentföretags räkning, får överskottet eller underskottet av kommissionärsverksamheten tas upp respektive dras av hos kommittentföretaget under förutsättning att

1. kommissionärsförhållandet är grundat på ett skriftligt avtal,
2. kommissionärsföretaget bedriver kommissionärsverksamheten uteslutande för kommittentföretagets räkning,
3. kommissionärsföretaget under beskattningsåret inte bedriver näringsverksamhet i nämnvärd omfattning vid sidan av kommissionärsverksamheten,

4. verksamheten har bedrivits på det sätt som anges i detta kapitel under båda företagens hela beskattningsår eller sedan kommissionärsföretaget började bedriva verksamhet av något slag,

5. beskattningsåren för båda företagen slutar vid samma tidpunkt, och

6. båda företagen skulle haft rätt till avdrag för koncernbidrag enligt 35 kap. om de hade lämnat sådant till det andra företaget under beskattningsåret.

Om kommissionärsföretaget är ett sådant utländskt bolag eller svenskt företag som avses i 2 a §, ska vid prövning av förutsättningarna i första stycket 3 och 4 vad som sägs om kommissionärsföretaget i stället gälla det utländska bolagets eller det svenska företagens fasta driftställe i Sverige. Vid prövning av förutsättningen i första stycket 6 ska kommissionärsverksamheten anses ingå i båda företagens verksamhet. Lag (2008:1064).

Lag (2008:1064) har trätt i kraft den 1 januari 2009 och tillämpas första gången vid 2010 års taxering. I fråga om avyttringar av andelar i skalbolag tillämpas de nya bestämmelserna på avyttringar som sker efter den 31 december 2008. Äldre bestämmelser gäller för avyttringar före ikraftträdandet. T.o.m. den 31 december 2008 hade 36 kap. 3 § 4 följande lydelse.

4. verksamheten har bedrivits på det sätt som anges i detta kapitel under båda företagens hela beskattningsår eller sedan kommissionärsföretaget började bedriva näringsverksamhet av något slag,

Verksamhet för flera kommittentföretags räkning

4 § Om kommissionärsföretaget bedriver kommissionärsverksamhet för två eller flera kommittentföretags räkning under samma beskattningsår, får överskottet eller underskottet av kommissionärsverksamheten tas upp respektive dras av hos dessa företag om de förutsättningar som anges i 3 § är uppfyllda i förhållande till varje kommittentföretag. När det gäller förutsättningen i 3 § första stycket 2, ska kommissionärsföretaget bedriva kommissionärsverksamheten uteslutande för kommittentföretagens räkning. Lag (2007:1419).

5 § Skatteverket får vid tillämpning av 4 § efter ansökan av kommittentföretagen medge undantag från förutsättningen i 3 § första stycket 6, om kommissionärsförhållandet har tillkommit av organisatoriska eller marknadstekniska skäl eller om det finns andra synnerliga skäl.

Skatteverkets beslut får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol. Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten. Lag (2003:669).

37 kap. Fusioner och fissioner

Innehåll

1 § I detta kapitel finns bestämmelser om beskattningen vid fusioner och fissioner.

I 30 a § finns bestämmelser om beskattningen när överlåtaren är en utländsk association och ombildningen hade varit en fusion eller fission om associationen hade varit en utländsk juridisk person. Lag (2006:1422).

Beskattning av ägarna i det överlåtande företaget

2 § Bestämmelser om uppskov med beskattningen respektive framskjuten beskattning hos ägare till andelar i det överlåtande företaget vid en fusion eller fission finns i fråga om

- andelsbyten i 48 a kap., och
- uppskovsgrundande andelsbyten i 49 kap. Lag (2006:1422).

Definitioner

3 § Med *fusion* avses en ombildning som uppfyller följande förutsättningar:

1. Samtliga tillgångar samt skulder och andra förpliktelser hos ett företag (*det överlåtande företaget*) ska tas över av ett annat företag (*det övertagande företaget*).

2. Det överlåtande företaget ska upplösas utan likvidation. Lag (2007:1419).

4 § Med *kvalificerad fusion* avses en fusion som uppfyller villkoren i 11–15 §§.

5 § Med *fission* avses en ombildning som uppfyller följande förutsättningar:

1. Samtliga tillgångar samt skulder och andra förpliktelser hos ett företag (*det överlåtande företaget*) ska tas över av två eller flera andra företag (*de övertagande företagen*).

2. Det överlåtande företaget ska upplösas utan likvidation. Lag (2007:1419).

6 § Med *kvalificerad fission* avses en fission som uppfyller villkoren i 11–15 §§.

7 § Vad som sägs om det överlåtande företaget gäller, om det vid en fusion finns flera överlåtande företag, vart och ett av dessa. Vad som sägs om det övertagande företaget gäller vid en fission de övertagande företagen.

8 § En fusion eller fission ska anses genomförd när det överlåtande företaget har upplösts. Lag (2007:1419).

9 § Med företag avses i detta kapitel

1. svenskt aktiebolag, svensk ekonomisk förening, svensk sparbank och svenskt ömsesidigt försäkringsbolag

2. utländskt bolag, och

3. annat utländskt företag, om det är en utländsk juridisk person som hör hemma i en stat som är medlem i Europeiska unionen, som bedrivs i någon av de associationsformer som anges i bilaga 37.1 och är skyldigt att betala någon av de skatter som anges i bilaga 37.2, utan valmöjlighet eller rätt till undantag. Lag (2006:1422).

10 § Ett företag anses vid tillämpning av detta kapitel höra hemma i en viss stat som är medlem i Europeiska unionen, om företaget enligt lagstiftningen i denna stat hör hemma i staten i skattehänseende och inte anses ha hemvist i en annan stat på grund av ett skatteavtal. Om företaget enligt ett skatteavtal anses ha hemvist i en annan medlemsstat, ska det anses höra hemma i denna andra medlemsstat. Lag (2007:1419).

Villkor för kvalificerade fusioner och fissioner

Skattskyldighet

11 § Det överlåtande företaget ska omedelbart före fusionen eller fissionen vara skattskyldigt för inkomst av åtminstone en del av näringsverksamheten. Inkomsten får inte ha varit helt undantagen från beskattning på grund av ett skatteavtal. Lag (2007:1419).

12 § Det övertagande företaget ska omedelbart efter fusionen eller fissionen vara skattskyldigt för inkomst av sådan näringsverksamhet som det överlåtande företaget beskattats för. Inkomsten får inte helt eller delvis vara undantagen från beskattning på grund av ett skatteavtal. Lag (2007:1419).

Fusions- och fissionsvederlag

13 § Om det övertagande företaget vid en fusion inte äger samtliga andelar i det överlåtande företaget, får fusionsvederlag betalas bara till andra andelsägare i detta företag än det övertagande företaget.

Om de övertagande företagen vid en fission inte äger samtliga andelar i det överlåtande företaget, får fissionsvederlag betalas bara till andra andelsägare i detta företag än de övertagande företagen.

Beskattningsårets längd

14 § Beskattningsåret enligt 19 § för den överlåtna näringsverksamheten får inte komma att överstiga arton månader genom fusionen eller fissionen.

Privatbostadsföretag

15 § Om det överlåtande företaget är ett privatbostadsföretag, ska det övertagande företaget vara en bostadsrättsförening som är ett privatbostadsföretag. Lag (2007:1419).

Beskattningen vid kvalificerade fusioner och fissioner

Inledning

16 § Vid kvalificerade fusioner och fissioner ska bestämmelserna i 17–29 §§ tillämpas. Lag (2007:1419).

Huvudregler

17 § Det överlåtande företaget ska i fråga om sådan näringsverksamhet som avses i 11 § inte ta upp någon inkomst eller dra av någon utgift på grund av fusionen eller fissionen.

Företaget ska inte heller beskattas för resultatet för det beskattningsår som avslutas genom att fusionen eller fissionen genomförs (det sista beskattningsåret). Lag (2007:1419).

18 § Det övertagande företaget inträder i det överlåtande företags skattemässiga situation i fråga om sådan näringsverksamhet som avses i 17 §, om det inte framgår något annat av 20–28 §§.

Företaget ska anses ha bedrivit det överlåtande företags näringsverksamhet från ingången av det överlåtande företags sista beskattningsår. Lag (2007:1419).

Beskattningsåret

19 § Det övertagande företags beskattningsår för den övertagna näringsverksamheten är tiden från ingången av det överlåtande företags sista beskattningsår till utgången av det räkenskapsår för det övertagande företaget som avslutas närmast efter det att fusionen eller fissionen genomförs.

Räkenskapsenlig avskrivning

20 § Om inventarier tas upp till ett högre värde i det övertagande företags räkenskaper än som följer av 18 §, får företaget tillämpa räkenskapsenlig avskrivning bara om mellanskillnaden tas upp som intäkt. Intäkten ska tas upp det beskattningsår då fusionen eller fissionen genomförs eller fördelas med lika belopp på det beskattningsåret och de två följande beskattningssären. Lag (2007:1419).

Underskott

21 § Om det kvarstår underskott hos det överlåtande företaget från beskattningsår före det sista beskattningsåret, tillämpas beloppsspärren i 40 kap. 15–17 §§.

Vid fusion avses med utgift i 40 kap. 15 och 16 §§ summan av fusionsvederlaget och de utgifter som det övertagande företaget haft för förvärv av andelar i det överlåtande företaget. Vid fission avses med utgift i 40 kap. 15 och 16 §§ summan av fissionsvederlagen och de utgifter som de övertagande företagen haft för förvärv av andelar i det överlåtande företaget. Med ny ägare avses det övertagande företaget.

22 § Bestämmelserna i 21 § gäller inte om det övertagande företaget före fusionen eller fissionen hade sådant bestämmande inflytande över det överlåtande företaget som anges i 40 kap. 5 §.

23 § Bestämmelserna i 21 § gäller inte vid fusion enligt 12 kap. 1 och 3 §§ lagen (1987:667) om ekonomiska föreningar, 7 kap. 1 och 2 §§ sparbankslagen (1987:619), 10 kap. 1 och 2 §§ lagen (1995:1570) om medlemsbanker eller rådets förordning (EG) nr 1435/2003 av den 22 juli 2003 om stadga för europeiska ekonomiska föreningar (SCE-föreningar). Lag (2006:619).

24 § Det övertagande företaget ska först det sjätte beskattningsåret efter det beskattningsår då fusionen eller fissionen genomfördes dra av

1. underskott hos företaget som kvarstår från beskattningsår före det beskattningsår då fusionen eller fissionen genomfördes, samt

2. underskott hos det överlåtande företaget som kvarstår från beskattningsår före det sista beskattningsåret.

Om en del av underskotten hos det överlåtande företaget inte får dras av på grund av beloppsspärren i 40 kap. 15–17 §§, gäller första stycket 2 för den återstående delen. Lag (2007:1419).

25 § Bestämmelsen i 24 § gäller inte om koncernbidrag hade kunnat lämnas med avdragsrätt mellan det överlåtande och det övertagande företaget under följande beskattningsår,

i fråga om det övertagande företaget: under beskattningsåret före det beskattningsår för den sedan tidigare bedrivna näringsverksamheten då fusionen eller fissionen genomförs,

och i fråga om det överlåtande företaget: under beskattningsåret före det sista beskattningsåret.

Om det för något av företagen gällde en koncernbidragsspärr enligt 40 kap. 18 § och koncernbidrag från det andra företaget enligt 40 kap. 19 § inte undantagslöst fick räknas med i överskottet, ska dock det övertagande företaget dra av sådant underskott som avses i 24 § först när begränsningen skulle ha upphört om fusionen eller fissionen inte hade genomförts. Lag (2007:1419).

26 § Bestämmelsen i 24 § gäller inte vid fusion mellan kooperativa föreningar enligt 12 kap. 1 och 3 §§ lagen (1987:667) om ekonomiska föreningar, 10 kap. 1 och 2 §§ lagen (1995:1570) om medlemsbanker eller rådets förordning (EG) nr 1435/2003 av den 22 juli 2003 om stadga för europeiska ekonomiska föreningar (SCE-föreningar). Lag (2006:619).

Kvarstående kapitalförlust på delägarätter

27 § Om det övertagande företaget är ett fåmansföretag vid utgången av det beskattningsår då fusionen eller fissionen genomförs eller om det överlåtande företaget var ett fåmansföretag vid ingången av beskattningsåret före det sista beskattningsåret, gäller 18 § i fråga om rätt till avdrag för kvarstående kapitalförlust på delägarätter enligt 48 kap. 26 § bara om det övertagande företaget ägde mer än 90 procent av andelarna i det överlåtande företaget vid den sistnämnda tidpunkten. Lag (2002:1143).

Särskilda regler vid fission om fonder, underskott och kvarstående kapitalförlust

28 § Vid en fission ska periodiseringsfonder, ersättningsfonder, rätt till avdrag för underskott enligt 40 kap. och rätt till avdrag för kvarstående kapitalförlust enligt 48 kap. 26 § fördelas på de övertagande företagen i förhållande till det nettovärde som förs över till varje företag.

Med nettovärde avses här skillnaden mellan de skattemässiga värdena på tillgångarna och de värden på skulder och andra förpliktelser som gäller vid beskattningen. Lag (2007:1419).

Värdepapper som getts ut av det överlåtande företaget

29 § Om det övertagande företaget innehar värdepapper som har getts ut av det överlåtande företaget och dessa är kapitaltillgångar, ska värdepapperen inte anses avyttrade enligt 44 kap. 8 §.

Om det övertagande företaget innehar andelar i det överlåtande företaget och dessa är lagertillgångar, ska andelarna anses ha avyttrats vid fusionen eller fissionen mot en ersättning som motsvarar deras skattemässiga värde. Lag (2007:1419).

Fiktiv avräkning m.m.

Tillgångar knutna till ett fast driftställe i ett annat EU-land

30 § Om tillgångar samt skulder och andra förpliktelser förs över genom en fusion eller fission från ett företag som hör hemma i Sverige till ett företag som hör hemma i en annan stat som är medlem i Europeiska unionen, gäller andra stycket till den del tillgångarna samt skulderna och förpliktelserna är knutna till en sådan plats i en medlemsstat som är ett fast driftställe enligt ett skatteavtal mellan Sverige och den staten eller – om det inte finns något skatteavtal – som skulle ha varit ett fast driftställe om 2 kap. 29 § hade tillämpats i den staten.

Det överlåtande företaget har vid tillämpning av 16 kap. 18 och 19 §§ och av lagen (1986:468) om avräkning av utländsk skatt rätt till avdrag respektive avräkning av utländsk skatt som om företaget faktiskt hade betalat den skatt som skulle ha betalats i den stat där det fasta driftstället är beläget om det inte hade funnits sådan lagstiftning där som avses i rådets direktiv 2009/133/EG av den 19 oktober 2009 om ett gemensamt beskattningssystem för fusion, fission, partiell fission, överföring av tillgångar och utbyte av aktier eller andelar som berör bolag i olika medlemsstater samt om flyttning av ett europabolags eller en europeisk kooperativ förenings säte från en medlemsstat till en annan. Lag (2012:270).

Lag (2012:270) har trätt i kraft den 1 juli 2012 och tillämpas avseende ombildningar och förfaranden som hänför sig till tiden efter den 14 december 2009. T.o.m. den 30 juni 2012 hade 37 kap. 30 § andra stycket följande lydelse.

Det överlåtande företaget har vid tillämpning av 16 kap. 18 och 19 §§ och av lagen (1986:468) om avräkning av utländsk skatt rätt till avdrag respektive avräkning av utländsk skatt som om företaget faktiskt hade betalat den skatt som skulle ha betalats i den stat där det fasta driftstället är beläget om det inte hade funnits sådan lagstiftning där som avses i rådets direktiv 90/434/EEG av den 23 juli 1990 om ett gemensamt beskattningssystem för fusion, fission, partiell fission, överföring av tillgångar och utbyte av aktier eller andelar som berör bolag i olika medlemsstater samt om flyttning av ett europabolags eller en europeisk kooperativ förenings säte från en medlemsstat till en annan, senast ändrad genom rådets direktiv 2005/19/EG.

Överlåtaren är en utländsk association som inte är en utländsk juridisk person

- 30 a §** Avdrag för respektive avräkning av skatt ska göras enligt andra stycket om
- tillgångar samt skulder och andra förpliktelser förs över genom en ombildning som hade varit en fusion eller fission om överlåtaren hade varit en utländsk juridisk person,
 - överlåtaren är en utländsk association som hör hemma i en utländsk stat som är medlem i Europeiska unionen,
 - överlåtaren bedriver verksamheten i någon av de associationsformer som anges i bilaga 37.1, och
 - överlåtaren är skyldig att betala någon av de skatter som anges i bilaga 37.2, utan valmöjlighet eller rätt till undantag.

En delägare i associationen som beskattas på grund av ombildningen har vid tillämpning av 16 kap. 18 och 19 §§ och av lagen (1986:468) om avräkning av utländsk skatt samma rätt till avdrag för respektive avräkning av utländsk skatt som om associationen hade betalat den skatt som skulle ha betalats i den stat där associationen hör hemma om det inte hade funnits sådan lagstiftning där som avses i direktiv 90/434/EEG. Lag (2007:1419).

Hänvisningar

- 31 §** Bestämmelser om fusioner och fissioner finns också i fråga om
- utgifter i samband med fusion eller fission i 16 kap. 7 §,
 - avyttringar med kapitalförlust till företag i intressegemenskap i 25 kap. 9 §,
 - periodiseringsfonder i 30 kap. 8 §,
 - ersättningsfonder i 31 kap. 20 §,
 - andelsbyten i 48 a kap. 4 §, och
 - uppskovsgrundande andelsbyten i 49 kap. 4 och 22 §§. Lag (2003:224).

38 kap. Verksamhetsavyttringar

Innehåll

1 § I detta kapitel finns bestämmelser om undantag från omedelbar beskattning när ett företag avyttrar tillgångar till ett annat företag genom en verksamhetsavyttring.

I 20 § finns bestämmelser om beskattningen när säljaren är en utländsk association och ombildningen hade varit en verksamhetsavyttring om associationen hade varit en utländsk juridisk person. Lag (2006:1422).

Definitioner

2 § Med *verksamhetsavyttring* avses en ombildning som uppfyller villkoren i 6–8 §§ samt följande förutsättningar:

1. Ett företag (*det säljande företaget*) ska avyttra samtliga tillgångar i sin näringsverksamhet eller i en verksamhetsgren (de avyttrade tillgångarna) till ett annat företag (*det köpande företaget*).

2. Ersättningen ska vara marknadsmässig och lämnas i form av andelar i det köpande företaget (*mottagna andelar*). Om det säljande företaget har skulder eller andra förpliktelser som hänför sig till de avyttrade tillgångarna, får ersättning lämnas också på det sättet att det köpande företaget tar över ansvaret för förpliktelserna. Lag (2007:1419).

3 § Med företag avses i detta kapitel

1. svenskt aktiebolag, svensk ekonomisk förening, svensk sparbank och svenskt ömsesidigt försäkringsföretag,

2. utländskt bolag, och

3. annat utländskt företag om det är en utländsk juridisk person som hör hemma i en stat som är medlem i Europeiska unionen och som bedrivs i någon av de associationsformer som anges i bilaga 37.1 och är skyldigt att betala någon av de skatter som anges i bilaga 37.2, utan valmöjlighet eller rätt till undantag.

Som företag räknas inte privatbostadsföretag eller investmentföretag. Lag (2006:1422).

4 § Ett företag anses vid tillämpning av detta kapitel höra hemma i en viss stat som är medlem i Europeiska unionen, om företaget enligt lagstiftningen i denna stat hör hemma i staten i skattehänseende och inte anses ha hemvist i en annan stat på grund av ett skatteavtal. Om företaget enligt ett skatteavtal anses ha hemvist i en annan medlemsstat, ska det anses höra hemma i denna andra medlemsstat. Lag (2007:1419).

Begäran

5 § Bestämmelserna om undantag från omedelbar beskattning ska tillämpas bara om det säljande och det köpande företaget begär det. Lag (2007:1419).

Villkor

Skattskyldighet

6 § Det säljande företaget ska omedelbart före avyttringen ha varit skattskyldigt för inkomst av åtminstone en del av den avyttrade näringsverksamheten eller verksamhetsgrenen. Inkomsten får inte ha varit helt undantagen från beskattning på grund av ett skatteavtal. Lag (2007:1419).

7 § Det köpande företaget ska omedelbart efter avyttringen vara skattskyldigt för inkomst av sådan näringsverksamhet som det säljande företaget beskattats för. Inkomsten får inte helt eller delvis vara undantagen från beskattning på grund av ett skatteavtal. Lag (2007:1419).

Ersättningens storlek

8 § Ersättningen får inte understiga summan av de skattemässiga värdena för de avyttrade tillgångarna. Lag (2006:1422).

Beskattningen

Hos det säljande företaget

9 § Det säljande företaget ska inte ta upp ersättningen på grund av verksamhetsavyttringen. Lag (2007:1419).

10 § För andra tillgångar än kapitaltillgångar ska det säljande företaget ta upp de skattemässiga värdena som intäkt.

Om inventarier som avyttras bara är en del av säljarens samtliga inventarier, ska en skäligen del av hela det skattemässiga värdet tas upp. Lag (2007:1419).

11 § Kapitalvinster och kapitalförluster som uppkommer hos det säljande företaget vid avyttringen ska inte tas upp respektive får inte dras av. Lag (2007:1419).

12 § Värdeminskningsavdrag m.m. för avyttrad näringsfastighet som är kapitaltillgång eller näringsbostadsrätt ska inte återföras enligt 26 kap. hos det säljande företaget. Lag (2000:78). Lag (2007:1419).

13 § De mottagna andelarna ska anses anskaffade för nettovärdet av den avyttrade näringsverksamheten eller verksamhetsgrenen.

Med nettovärde avses här skillnaden mellan de skattemässiga värdena på tillgångarna och de värden på skulderna och förpliktelserna som gäller vid beskattningen. Lag (2007:1419).

Hos det köpande företaget

14 § Det köpande företaget ska anses ha anskaffat andra förvärvade tillgångar än kapitaltillgångar för ett belopp som motsvarar det belopp som det säljande företaget ska ta upp enligt 10 §.

I fråga om kapitaltillgångar inträder det köpande företaget i det säljande företags skattemässiga situation. Lag (2007:1419).

Fonder, avsättningar och underskott

15 § Periodiseringsfonder och ersättningsfonder hos det säljande företaget ska tas över av det köpande företaget, om företagen begär det. Det köpande företaget ska i så fall anses ha gjort avsättningarna till fonderna och fått avdragen för avsättningarna för de beskattningsår avdragen faktiskt hänför sig till.

Om avyttringen inte omfattar samtliga tillgångar i det säljande företaget, får högst en så stor andel av periodiseringsfonder och ersättningsfonder tas över som motsvarar förhållandet mellan de skattemässiga värdena på de avyttrade tillgångarna och motsvarande värden på samtliga tillgångar i det säljande företaget vid tidpunkten för verksamhetsavyttringen. Lag (2011:1256).

Lag (2011:1256) har trätt i kraft den 1 januari 2012 och tillämpas på beskattningsår som börjar efter den 31 januari 2012. T.o.m. den 31 december 2011 hade 38 kap. 15 § första stycket följande lydelse.

15 § Periodiseringsfonder och ersättningsfonder hos det säljande företaget ska tas över av det köpande företaget, om företagen begär det. Det köpande företaget ska i så fall anses ha gjort avsättningarna till fonderna och fått avdragen för avsättningarna vid de taxeringar avdragen faktiskt hänför sig till.

16 § Om det köpande företaget tar över ansvaret för förpliktelser som legat till grund för avdrag för framtida utgifter hos det säljande företaget och som hänför sig till den verksamhetsgren som avyttras, ska avdragen inte återföras hos det säljande företaget utan hos det köpande företaget, om företagen begär det. Lag (2007:1419).

17 § Det köpande företaget får inte ta över rätt till avdrag för kvarstående kapitalförluster på fastigheter enligt 25 kap. 12 §, rätt till avdrag för underskott enligt 40 kap. eller rätt till avdrag för kvarstående kapitalförluster på delägarätter enligt 48 kap. 26 §. Lag (2006:1422).

17 a § Det köpande företaget ska först det sjätte beskattningsåret efter det beskattningsår då verksamhetsavyttringen genomfördes dra av underskott hos företaget som kvarstår från beskattningsåret före det beskattningsår då verksamhetsavyttringen genomfördes. Begränsningen i avdragsrätten gäller även för ett företag till vilket det köpande företaget med avdragsrätt kan lämna koncernbidrag avseende det beskattningsår då verksamhetsavyttringen genomfördes. Lag (2007:1419).

17 b § Bestämmelsen i 17 a § tillämpas inte om koncernbidrag kan lämnas med avdragsrätt mellan det säljande och det köpande företaget avseende det beskattningsår då verksamhetsavyttringen genomförs.

Bestämmelsen i 17 a § tillämpas dock om

1. en sådan begränsning av rätt till avdrag för underskott som anges i koncernbidragsspärren i 40 kap. 18 § (avdragsbegränsning) gäller om det köpande företaget får koncernbidrag från det säljande företaget avseende det beskattningsår då verksamhetsavyttringen genomförs, eller

2. en avdragsbegränsning gäller om ett företag, till vilket det köpande företaget med avdragsrätt kan lämna koncernbidrag utan att avdragsbegränsning gäller, indirekt får koncernbidrag via det köpande företaget från det säljande företaget avseende samma beskattningsår. Lag (2006:1422).

Räkenskapsenlig avskrivning

18 § Om inventarier tas upp till ett högre värde i det köpande företagens räkenskaper än som följer av 14 §, får företaget tillämpa räkenskapsenlig avskrivning bara om mellanskillnaden tas upp som intäkt. Intäkten ska tas upp det beskattningsår då verksamhetsavyttringen sker eller fördelas med lika belopp på det beskattningsåret och de två följande beskattningsåren. Lag (2007:1419).

Fiktiv avräkning m.m.

Tillgångar knutna till ett fast driftställe i ett annat EU-land

19 § Om tillgångar samt skulder och andra förpliktelser förs över genom en ombildning som, utan att villkoret i 7 § är uppfyllt, uppfyller villkoren i 2 § från ett företag som hör hemma i Sverige till ett företag som hör hemma i en annan stat som är medlem i Europeiska unionen, tillämpas bestämmelserna i 37 kap. 30 §. Lag (2006:1422).

Säljaren är en utländsk association som inte är en utländsk juridisk person

20 § Avdrag för respektive avräkning av skatt ska göras enligt andra stycket om

- tillgångar samt skulder och andra förpliktelser förs över genom en ombildning som hade varit en verksamhetsavyttring om säljaren hade varit en utländsk juridisk person,
- säljaren är en utländsk association som hör hemma i en utländsk stat som är medlem i Europeiska unionen,
- säljaren bedriver verksamheten i någon av de associationsformer som anges i bilaga 37.1, och
- säljaren är skyldig att betala någon av de skatter som anges i bilaga 37.2, utan valmöjlighet eller rätt till undantag.

En delägare i associationen som beskattas på grund av ombildningen har vid tillämpning av 16 kap. 18 och 19 §§ och av lagen (1986:468) om avräkning av utländsk skatt samma rätt till avdrag för respektive avräkning av utländsk skatt som om associationen hade betalat den skatt som skulle ha betalats i den stat där associationen hör hemma om det inte hade funnits sådan lagstiftning där som avses i rådets direktiv 2009/133/EG av den 19 oktober 2009 om ett gemensamt beskattningssystem för fusion, fission, partiell fission, överföring av tillgångar och utbyte av aktier eller andelar som berör bolag i olika medlemsstater samt om flyttning av ett europabolags eller en europeisk kooperativ förenings säte från en medlemsstat till en annan. Lag (2012:270).

Lag (2012:270) har trätt i kraft den 1 juli 2012 och tillämpas avseende ombildningar och förfaranden som hänför sig till tiden efter den 14 december 2009. T.o.m. den 30 juni 2012 hade 38 kap. 20 § andra stycket följande lydelse.

En delägare i associationen som beskattas på grund av ombildningen har vid tillämpning av 16 kap. 18 och 19 §§ och av lagen (1986:468) om avräkning av utländsk skatt samma rätt till avdrag för respektive avräkning av utländsk skatt som om associationen hade betalat den skatt som skulle ha betalats i den stat där associationen hör hemma om det inte hade funnits sådan lagstiftning där som avses i rådets direktiv 90/434/EEG av den 23 juli 1990 om ett gemensamt beskattningssystem för fusion, fission, partiell fission, överföring av tillgångar och utbyte av aktier eller andelar som berör bolag i olika medlemsstater samt om flyttning av ett europabolags eller en europeisk kooperativ förenings säte från en medlemsstat till en annan.

38 a kap. Partiella fissioner

Innehåll

1 § I detta kapitel finns bestämmelser om undantag från omedelbar beskattning när ett företag överlåter tillgångar till ett annat företag genom en partiell fission.

I 22 § finns bestämmelser om beskattningen när överlåtaren är en utländsk association och ombildningen hade varit en partiell fission om associationen hade varit en utländsk juridisk person. Lag (2006:1422).

Definitioner

2 § Med *partiell fission* avses en ombildning som uppfyller följande förutsättningar:

1. Ett företag (*det överlåtande företaget*) ska överlåta tillgångarna i en eller flera verksamhetsgrenar (*de överlåtna tillgångarna*) till ett annat företag (*det övertagande företaget*).

2. Det överlåtande företaget ska behålla minst en verksamhetsgren.

3. Ersättningen ska vara marknadsmässig och lämnas till ägarna av andelarna i det överlåtande företaget. Om det överlåtande företaget har skulder eller andra förpliktelser som hänför sig till de överlåtna tillgångarna, får ersättning lämnas också på det sättet att det övertagande företaget tar över ansvaret för förpliktelserna.

4. Ersättningen till ägarna av andelarna i det överlåtande företaget ska lämnas i form av andelar i det övertagande företaget eller i pengar. Lag (2007:1419).

3 § Om det vid en partiell fission finns flera övertagande företag, gäller vad som sägs om det övertagande företaget vart och ett av dem. Lag (2006:1422).

4 § Med företag avses i detta kapitel

1. svenskt aktiebolag, svensk ekonomisk förening, svensk sparbank och svenskt ömsesidigt försäkringsföretag,

2. utländskt bolag, och

3. annat utländskt företag, om det är en utländsk juridisk person som hör hemma i en stat som är medlem i Europeiska unionen, som bedrivs i någon av de associationsformer som anges i bilaga 37.1 och är skyldigt att betala någon av de skatter som anges i bilaga 37.2, utan valmöjlighet eller rätt till undantag.

Som företag räknas inte privatbostadsföretag eller investmentföretag. Lag (2006:1422).

5 § Ett företag anses vid tillämpning av detta kapitel höra hemma i en viss stat som är medlem i Europeiska unionen, om företaget enligt lagstiftningen i denna stat hör hemma i staten i skattehänseende och inte anses ha hemvist i en annan stat på grund av ett skatteavtal. Om företaget enligt ett skatteavtal anses ha hemvist i en annan medlemsstat, ska det anses höra hemma i denna andra medlemsstat. Lag (2007:1419).

Villkor för undantag från omedelbar beskattning

Inledning

6 § Bestämmelserna i 10–20 §§ ska tillämpas om villkoren i 7–9 §§ är uppfyllda. Lag (2007:1419).

Skattskyldighet

7 § Det överlåtande företaget ska omedelbart före avyttringen ha varit skattskyldigt för inkomst av åtminstone en del av den avyttrade näringsverksamheten eller verksamhetsgrenen. Inkomsten får inte ha varit helt undantagen från beskattning på grund av skatteavtal. Lag (2007:1419).

8 § Det övertagande företaget ska omedelbart efter avyttringen vara skattskyldigt för inkomst av sådan näringsverksamhet som det överlåtande företaget beskattats för. Inkomsten får inte helt eller delvis vara undantagen från beskattning på grund av skatteavtal. Lag (2007:1419).

Ersättningens storlek

9 § Summan av de övertagna förpliktelserna och ersättningen till ägarna av andelarna i det överlåtande företaget får inte understiga summan av de skattemässiga värdena för de överlåtna tillgångarna. Lag (2006:1422).

Beskattningen

Hos det överlåtande företaget

10 § Det överlåtande företaget ska inte ta upp någon annan intäkt på grund av den partiella fissionen än vad som framgår av 11 §. Lag (2007:1419).

11 § För andra tillgångar än kapitaltillgångar ska det överlåtande företaget ta upp de skattemässiga värdena som intäkt.

Om inventarier som överlåts bara är en del av överlåtarens samtliga inventarier, ska en skälig del av hela det skattemässiga värdet tas upp. Lag (2007:1419).

12 § Kapitalvinster och kapitalförluster som uppkommer hos det överlåtande företaget på grund av den partiella fissionen ska inte tas upp respektive får inte dras av. Lag (2007:1419).

13 § Värdeminskningsavdrag m.m. för avyttrad näringsfastighet som är kapitaltillgång eller näringsbostadsrätt ska inte återföras enligt 26 kap. hos det överlåtande företaget. Lag (2007:1419).

Hos det övertagande företaget

14 § Det övertagande företaget ska anses ha anskaffat andra förvärvade tillgångar än kapitaltillgångar för ett belopp som motsvarar det belopp som det överlåtande företaget ska ta upp enligt 11 §.

I fråga om kapitaltillgångar inträder det övertagande företaget i det överlåtande företags skattemässiga situation. Lag (2007:1419).

Fonder, avsättningar och underskott

15 § Periodiseringsfonder och ersättningsfonder hos det överlåtande företaget ska tas över av det övertagande företaget, om företagen begär det. Det övertagande företaget ska i så fall anses ha gjort avsättningarna till fonderna och fått avdragen för avsättningarna för de beskattningsår avdragen faktiskt hänför sig till.

Högst en så stor andel av periodiseringsfonder och ersättningsfonder får tas över som motsvarar förhållandet mellan de skattemässiga värdena på de överlåtna tillgångarna och motsvarande värden på samtliga tillgångar i det överlåtande företaget vid tidpunkten för den partiella fissionen. Lag (2011:1256).

Lag (2011:1256) har trätt i kraft den 1 januari 2012 och tillämpas på beskattningsår som börjar efter den 31 januari 2012. T.o.m. den 31 december 2011 hade 38 a kap. 15 § första stycket följande lydelse.

15 § Periodiseringsfonder och ersättningsfonder hos det överlåtande företaget ska tas över av det övertagande företaget, om företagen begär det. Det övertagande företaget ska i så fall anses ha gjort avsättningarna till fonderna och fått avdragen för avsättningarna vid de taxeringar avdragen faktiskt hänför sig till.

16 § Om det övertagande företaget tar över ansvaret för förpliktelser som legat till grund för avdrag för framtida utgifter hos det överlåtande företaget och som hänför sig till den verksamhetsgren som överläts, ska avdragen inte återföras hos det överlåtande företaget utan hos det övertagande företaget, om företagen begär det. Lag (2007:1419).

17 § Det övertagande företaget får inte ta över rätt till avdrag för kvarstående kapitalförluster på fastigheter enligt 25 kap. 12 §, rätt till avdrag för underskott enligt 40 kap. eller rätt till avdrag för kvarstående kapitalförluster på delägarätter enligt 48 kap. 26 §. Lag (2006:1422).

18 § Det övertagande företaget ska först det sjätte beskattningsåret efter det beskattningsår då den partiella fissionen genomfördes dra av underskott från beskattningsåret före det beskattningsår då den partiella fissionen genomfördes. Begränsningen i avdragsrätten gäller även för ett företag till vilket det övertagande företaget med avdragsrätt kan lämna koncernbidrag avseende det beskattningsår då den partiella fissionen genomfördes. Lag (2007:1419).

19 § Bestämmelsen i 18 § tillämpas inte om koncernbidrag kan lämnas med avdragsrätt mellan det överlåtande och det övertagande företaget avseende det beskattningsår då den partiella fissionen genomförs.

Bestämmelsen i 18 § tillämpas dock om

1. en sådan begränsning av rätt till avdrag för underskott som anges i koncernbidragsspärren i 40 kap. 18 § (avdragsbegränsning) gäller om det övertagande företaget får koncernbidrag från det överlåtande företaget avseende det beskattningsår då den partiella fissionen genomförs, eller

2. en avdragsbegränsning gäller om ett företag, till vilket det övertagande företaget med avdragsrätt kan lämna koncernbidrag utan att avdragsbegränsning gäller, indirekt får koncernbidrag via det övertagande företaget från det överlåtande företaget avseende samma beskattningsår. Lag (2006:1422).

Räkenskapsenlig avskrivning

20 § Om inventarier tas upp till ett högre värde i det övertagande företags räkenskaper än som följer av 14 §, får företaget tillämpa räkenskapsenlig avskrivning bara om mellanskillnaden tas upp som intäkt. Intäkten ska tas upp det beskattningsår då den partiella fissionen sker eller fördelas med lika belopp på det beskattningsåret och de två följande beskattningsåren. Lag (2007:1419).

Fiktiv avräkning m.m.

Tillgångar knutna till ett fast driftställe i ett annat EU-land

21 § Om tillgångar samt skulder och andra förpliktelser förs över genom en partiell fission från ett företag som hör hemma i Sverige till ett företag som hör hemma i en annan stat som är medlem i Europeiska unionen, tillämpas bestämmelserna i 37 kap. 30 §. Lag (2006:1422).

Överlåtaren är en utländsk association som inte är en utländsk juridisk person

22 § Avdrag för respektive avräkning av skatt ska göras enligt andra stycket om

- tillgångar samt skulder och andra förpliktelser förs över genom en ombildning som hade varit en partiell fission om överlåtaren hade varit en utländsk juridisk person,
- överlåtaren är en utländsk association som hör hemma i en utländsk stat som är medlem i Europeiska unionen,
- överlåtaren bedriver verksamheten i någon av de associationsformer som anges i bilaga 37.1, och
- överlåtaren är skyldig att betala någon av de skatter som anges i bilaga 37.2, utan valmöjlighet eller rätt till undantag.

En delägare i associationen som beskattas på grund av ombildningen har vid tillämpning av 16 kap. 18 och 19 §§ och av lagen (1986:468) om avräkning av utländsk skatt samma rätt till avdrag för respektive avräkning av utländsk skatt som om associationen hade betalat den skatt som skulle ha betalats i den stat där associationen hör hemma om det inte hade funnits sådan lagstiftning där som avses i rådets direktiv 2009/133/EG av den 19 oktober 2009 om ett gemensamt beskattningssystem för fusion, fission, partiell fission, överföring av tillgångar

244 *Inkomstskattelag, 38 a kap.*

och utbyte av aktier eller andelar som berör bolag i olika medlemsstater samt om flyttning av ett europabolags eller en europeisk kooperativ förenings säte från en medlemsstat till en annan. Lag (2012:270).

Lag (2012:270) har trätt i kraft den 1 juli 2012 och tillämpas avseende ombildningar och förfaranden som hänför sig till tiden efter den 14 december 2009. T.o.m. den 30 juni 2012 hade 38 a kap. 22 § andra stycket följande lydelse.

En delägare i associationen som beskattas på grund av ombildningen har vid tillämpning av 16 kap. 18 och 19 §§ och av lagen (1986:468) om avräkning av utländsk skatt samma rätt till avdrag för respektive avräkning av utländsk skatt som om associationen hade betalat den skatt som skulle ha betalats i den stat där associationen hör hemma om det inte hade funnits sådan lagstiftning där som avses i rådets direktiv 90/434/EEG av den 23 juli 1990 om ett gemensamt beskattningssystem för fusion, fission, partiell fission, överföring av tillgångar och utbyte av aktier eller andelar som berör bolag i olika medlemsstater samt om flyttning av ett europabolags eller en europeisk kooperativ förenings säte från en medlemsstat till en annan.

Beskattning av ägarna i det överlåtande företaget

23 § När det gäller beskattningen av ägare till andelar i det överlåtande företaget vid en partiell fission finns särskilda bestämmelser om

- beräkning av anskaffningsvärdet för andelar i det övertagande och det överlåtande företaget i 17 kap. 7 a §,
- utdelning i 24 kap. 3 a § och 42 kap. 16 b §,
- beräkning av omkostnadsbeloppet för andelar i det övertagande och överlåtande företaget i 48 kap. 18 a och 18 c §§,
- turordning vid avyttring i 48 kap. 18 b §, och
- kvalificerade andelar i 57 kap. 7–7 c, 12 a, 15, 20 b–20 d, 23 a, 24 och 24 a §§. Lag (2011:1271).

Lag (2011:1271) har trätt i kraft den 1 januari 2012 och tillämpas första gången vid 2013 års taxering. T.o.m. den 31 december 2011 hade 38 a kap. 23 § femte ledet följande lydelse.

- kvalificerade andelar i 57 kap. 7–7 c, 12 a, 15, 20 a–20 c, 23 a, 24 och 24 a §§.

Lag (2008:1064) har trätt i kraft den 1 januari 2009 och tillämpas första gången vid 2010 års taxering. I fråga om avyttringar av andelar i skalbolag tillämpas de nya bestämmelserna på avyttringar som sker efter den 31 december 2008. Äldre bestämmelser gäller för avyttringar före ikraftträdandet. T.o.m. den 31 december 2008 hade 38 kap. 23 § femte ledet följande lydelse.

- kvalificerade andelar i 57 kap. 7–7 c, 11 a, 12 a, 15, 20 a–20 c, 23 a, 24 och 24 a §§. Lag (2006:1422).

39 kap. Särskilda bestämmelser för vissa juridiska personer

Innehåll

1 § I detta kapitel finns bestämmelser om

- försäkringsföretag i 2–13 §§,
- utländska tjänstepensionsinstitut i 13 a–13 f §§,
- investmentföretag i 14–19 §§,
- kooperativa föreningar i 21–24 §§,
- privatbostadsföretag i 25–27 §§,
- sambruksföreningar i 28 §,
- samfälligheter i 29 §, och
- sparbanker och Sparbankernas säkerhetskassa i 30 och 31 §§.

Lag (2011:1271).

Lag (2011:1271) har trätt i kraft den 1 januari 2012 och tillämpas första gången vid 2013 års taxering. T.o.m. den 31 december 2011 hade 39 kap. 1 § tredje ledet följande lydelse.

- investmentföretag och investeringsfonder i 14–20 §§,

Försäkringsföretag

Definitioner

2 § Med livförsäkringsföretag avses

1. livförsäkringsföretag enligt 1 kap. 4 § försäkringsrörelselagen (2010:2043) samt svenskt europabolag eller europakooperativ som bedriver motsvarande verksamhet, och

2. utländskt försäkringsföretag som bedriver livförsäkringsrörelse i Sverige med stöd av lagen (1998:293) om utländska försäkringsgivares och tjänstepensionsinstituts verksamhet i Sverige.

Med *skadeförsäkringsföretag* avses annat försäkringsföretag än livförsäkringsföretag.

Utländska försäkringsföretag som bedriver försäkringsrörelse i Sverige bedöms bara med hänsyn till den verksamhet som företaget bedriver från fast driftställe här. Som skadeförsäkringsföretag anses också en sådan association som avses i 6 kap. 8 § andra stycket 1. Lag (2011:68).

Lag (2011:68) har trätt i kraft den 1 april 2011 och tillämpas första gången vid 2012 års taxering. T.o.m. den 31 mars 2011 hade 39 kap. 2 § första stycket 1 följande lydelse.

- 1. livförsäkringsbolag enligt 1 kap. 4 § försäkringsrörelselagen (1982:713), och

39 kap. 2 § även ändrad genom lag (2008:134) som har trätt i kraft den 1 maj 2008. Bestämmelsen i sin nya lydelse tillämpas på beskattningsår som påbörjas efter den 30 april 2008. På begäran av den skattskyldige får bestämmelserna i sin nya lydelse tillämpas även i fråga om beskattningsår som påbörjats före ikraftträdandet, dock tidigast med avseende på

246 *Inkomstskattelag, 39 kap.*

2007 års taxering. Ändringen av 39 kap. 2 § tredje stycket innebär att "6 kap. 8 § andra stycket" ersattes av "6 kap. 8 § andra stycket 1".

Livförsäkringsföretag

3 § Livförsäkringsföretag ska inte ta upp inkomster som hänför sig till tillgångar och skulder som förvaltas för försäkringstagarnas räkning eller influtna premier. Utgifter som hänför sig till sådana inkomster och premier får inte dras av. Lag (2007:1419).

4 § Bestämmelserna i 3 § gäller inte till den del inkomsterna, premierna och utgifterna hänför sig till försäkringar som i redovisningshänseende tas upp som grupplivförsäkringar eller sådana sjuk- och olycksfallsförsäkringar klass 1, 2, I b och IV som avses i 2 kap. 11 § första stycket och 12 § försäkringsrörelselagen (2010:2043). För dessa inkomster, premier och utgifter gäller i stället 6–9 §§. Lag (2011:68).

Lag (2011:68) har trätt i kraft den 1 april 2011 och tillämpas första gången vid 2012 års taxering. T.o.m. den 31 mars 2011 hade 39 kap. 4 § följande lydelse.

4 § Bestämmelserna i 3 § gäller inte till den del inkomsterna, premierna och utgifterna hänför sig till försäkringar som i redovisningshänseende tas upp som grupplivförsäkringar eller sådana sjuk- och olycksfallsförsäkringar som avses i 2 kap. 3 a § första stycket 1 och 2 samt 3 b § första stycket 1 b och 4 försäkringsrörelselagen (1982:713). För dessa inkomster, premier och utgifter gäller i stället 6–9 §§.

5 § I lagen (1990:661) om avkastningsskatt på pensionsmedel finns bestämmelser om avkastningsskatt för livförsäkringsföretag.

Skadeförsäkringsföretag

6 § För skadeförsäkringsföretag gäller, utöver vad som följer av övriga bestämmelser i denna lag, att

följande ska tas upp:

1. minskning av försäkringstekniska avsättningar för egen räkning,
2. minskning av säkerhetsreserv,
3. minskning av regleringsfond för trafikförsäkring, och
4. minskning av utjämningsfond,

följande ska dras av:

5. sådana avgifter och bidrag till kommuner, föreningar och sammanslutningar som avser att stödja verksamhet med syfte att förebygga skador som faller inom ramen för den försäkringsrörelse som företaget bedriver,

6. ökning av försäkringstekniska avsättningar för egen räkning,
7. ökning av säkerhetsreserv,
8. utbetald återbäring, och
9. verkställd premieåterbetalning. Lag (2007:1419).

7 § Med försäkringstekniska avsättningar för egen räkning avses sådana avsättningar enligt 4 kap. 9 § lagen (1995:1560) om årsredovisning i försäkringsföretag minskade med värdet av återförsäkringsgivares ansvarighet. Lag (2004:1181).

8 § Med säkerhetsreserv avses en reserv för att täcka sådana förluster i försäkringsrörelsen som beror på slumpmässiga eller i övrigt svårbedömbara faktorer till den del reserven inte överstiger vad som behövs för en tillfredsställande konsolidering.

9 § Med utjämningsfond avses en fond som enligt bolagsordningen får användas bara till att täcka förluster i själva försäkringsrörelsen och – efter det att sådan förlusttäckning har skett – förluster i näringsverksamheten i dess helhet, till den del inte förlusterna enligt bolagsordningen ska täckas av andra avsättningar. För sådana ömsesidiga bolag som inte omfattas av försäkringsrörelselagen (2010:2043) ska detta framgå av bolagets stadgar i stället för av bolagsordningen.

Om bolagsordningen ändras så att företaget får rätt att använda en utjämningsfond på annat sätt än enligt första stycket, ska fonden anses ha minskat med hela det belopp som den uppgick till före ändringen. För utjämningsfonder som fanns den 1 januari 1929 gäller detta bara om det funnits bestämmelser om inskränkt dispositionsrätt. Lag (2011:68).

Lag (2011:68) har trätt i kraft den 1 april 2011 och tillämpas första gången vid 2012 års taxering. T.o.m. den 31 mars 2011 hade 39 kap. 9 § första stycket följande lydelse.

9 § Med utjämningsfond avses en fond som enligt bolagsordningen får användas bara till att täcka förluster i själva försäkringsrörelsen och – efter det att sådan förlusttäckning har skett – förluster i näringsverksamheten i dess helhet, till den del inte förlusterna enligt bolagsordningen ska täckas av andra avsättningar. För sådana ömsesidiga bolag som inte omfattas av försäkringsrörelselagen (1982:713) ska detta framgå av bolagets stadgar i stället för av bolagsordningen.

10 § [39 kap. 10 § har upphört att gälla genom lag (2001:1185).]

Fördelning av intäktsposter och kostnadsposter

11 § Om ett försäkringsföretag ska dela upp en intäktspost eller en kostnadspost mellan olika delar av sin verksamhet, ska fördelningen göras på skäligt sätt. Lag (2007:1419).

Övertagande av hela försäkringsbeståndet

12 § Om ett försäkringsföretags hela försäkringsbestånd tas över av ett annat försäkringsföretag, ska det överlåtande företaget inte ta upp någon inkomst eller dra av någon utgift på grund av överlåtelsen. Det övertagande företaget inträder i det överlåtande företags skattemässiga situation.

Bestämmelserna i första stycket tillämpas bara om

1. det överlåtande företaget omedelbart före överlåtelsen är skattskyldigt för inkomst av åtminstone en del av den överlåtna verksamheten samt inkomsten inte är helt undantagen från beskattning på grund av ett skatteavtal, och

2. det övertagande företaget omedelbart efter övertagandet är skattskyldigt för inkomst av sådan verksamhet som det överlåtande företaget beskattats för samt inkomsten inte helt eller delvis är undantagen från beskattning på grund av ett skatteavtal. Lag (2007:1419).

Hänvisningar

13 § Bestämmelser om försäkringsföretagens placeringstillgångar finns i 17 kap. 17, 18, 20 och 21 §§.

Utländska tjänstepensionsinstitut

13 a § Med utländskt tjänstepensionsinstitut avses ett institut som hör hemma i en utländsk stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet och som omfattas av Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/41/EG av den 3 juni 2003 om verksamhet i och tillsyn över tjänstepensionsinstitut.

Utländska tjänstepensionsinstitut som bedriver verksamhet i Sverige bedöms bara med hänsyn till den verksamhet som institutet bedriver från fast driftställe här. Lag (2008:134).

13 b § Utländska tjänstepensionsinstitut ska inte ta upp inkomster som hänför sig till tillgångar och skulder som förvaltas för arbetsgivares räkning enligt avtal om tjänstepension som är jämförbart med personförsäkringsavtal. Influtna premier för sådana avtal ska inte heller tas upp. Utgifter som hänför sig till sådana inkomster och premier får inte dras av. Lag (2007:1419).

13 c § Utländska tjänstepensionsinstitut som ingår avtal om tjänstepension med villkor som innebär att institutet kan likställas med en pensionsstiftelse enligt lagen (1967:531) om tryggnad av pensionsutfästelse m.m. ska inte ta upp inkomster och inte dra av utgifter som hänför sig till sådana avtal. Lag (2007:1419).

13 d § Bestämmelserna i 13 b § gäller inte till den del inkomsterna, premierna och utgifterna hänför sig till pensionsförmåner som är jämförbara med sådana förmåner som tas upp som

1. grupplivförsäkringar, eller
2. sådana sjuk- och olycksfallsförsäkringar klass 1, 2, I b och IV som avses i
- 2 kap. 11 § första stycket, och
- 2 kap. 12 § försäkringsrörelselagen (2010:2043).

För dessa inkomster, premier och utgifter gäller i stället 6–9 §§. Lag (2011:68).

Lag (2011:68) har trätt i kraft den 1 april 2011 och tillämpas första gången vid 2012 års taxering. T.o.m. den 31 mars 2011 hade 39 kap. 13 d § första stycket 2 följande lydelse.

2. sådana sjuk- och olycksfallsförsäkringar som avses i
- 2 kap. 3 a § första stycket 1 och 2, och
- 2 kap. 3 b § första stycket 1 b och 4 försäkringsrörelselagen (1982:713).

13 e § I lagen (1990:661) om avkastningsskatt på pensionsmedel finns bestämmelser om avkastningsskatt för utländska tjänstepensionsinstitut. Lag (2005:1170).

13 f § Om ett utländskt tjänstepensionsinstitut ska dela upp en intäktspost eller en kostnadspost mellan olika delar av sin verksamhet, ska fördelningen göras på skäligt sätt. Lag (2007:1419).

Investmentföretag

Huvudregler

14 § För investmentföretag gäller, utöver vad som följer av övriga bestämmelser i denna lag, följande:

1. Kapitalvinster på delägarätter ska inte tas upp och kapitalförluster på delägarätter får inte dras av. Om ett investmentföretag avyttrar en delägar rätt som hade varit näringsbetingad om investmentföretaget i stället hade varit ett sådant ägarföretag som kan inneha en näringsbetingad andel enligt 24 kap. 13 §, ska ersättningen tas upp som kapitalvinst om delägar rätten hänför sig till ett skalbolag som avses i 25 a kap. 9 § eller om det sker ett återköp enligt 25 a kap. 18 §. Vid bedömningen om ersättningen ska tas upp som kapitalvinst tillämpas bestämmelserna i 25 a kap. 10–18 §§.

2. Ett belopp som för helt år motsvarar 1,5 procent av värdet på delägar rätter vid beskattningsårets ingång ska tas upp. Egna aktier eller optioner, terminer eller liknande instrument vars underliggande tillgångar består av investmentföretagets egna aktier ska inte räknas in i underlaget. I underlaget ska inte heller räknas in andelar och aktiebaserade delägar rätter om en kapitalvinst inte skulle ha tagits upp enligt bestämmelsen i 25 a kap. 5 § om andelen eller den aktiebaserade delägar rätten hade avyttrats vid beskattningsårets början och investmentföretaget i stället hade varit ett sådant ägarföretag som kan inneha en näringsbetingad andel enligt 24 kap. 13 §. Vid bedömningen om en kapitalvinst inte skulle ha tagits upp ska bortses från bestämmelsen om skalbolagsbeskattning i 25 a kap. 9 §.

3. Utdelning som företaget lämnar ska dras av. Sådan utdelning av andelar i ett dotterbolag som avses i 42 kap. 16 § ska dock inte dras av.

Den utdelning som ska dras av enligt första stycket 3 ska dras av som kostnad det beskattningsår som beslutet om utdelning avser. Lag (2011:1271).

Lag (2011:1271) har trätt i kraft den 1 januari 2012 och tillämpas första gången vid 2013 års taxering. T.o.m. den 31 december 2011 hade 39 kap. 14 § följande lydelse.

14 § För investmentföretag och investeringsfonder gäller, utöver vad som följer av övriga bestämmelser i denna lag, följande:

1. Kapitalvinster på delägarätter ska inte tas upp och kapitalförluster på delägar rätter får inte dras av. Om ett investmentföretag avyttrar en delägar rätt som hade varit näringsbetingad om investmentföretaget i stället hade varit ett sådant ägarföretag som kan inneha en näringsbetingad andel enligt 24 kap. 13 §, ska ersättningen tas upp som kapitalvinst om delägar rätten hänför sig till ett skalbolag som avses i 25 a kap. 9 § eller om det sker ett återköp enligt 25 a kap. 18 §. Vid bedömningen om ersättningen ska tas upp som kapitalvinst tillämpas bestämmelserna i 25 a kap. 10–18 §§.

2. Ett belopp som för helt år motsvarar 1,5 procent av värdet på delägar rätter vid beskattningsårets ingång ska tas upp. Egna aktier eller optioner, terminer eller liknande instrument vars underliggande tillgångar består av investmentföretagets egna aktier ska inte räknas in i underlaget. I underlaget för investmentföretag ska inte heller räknas in andelar och aktiebaserade delägar rätter om en kapitalvinst inte skulle ha tagits upp enligt bestämmelsen i 25 a kap. 5 § om andelen eller den aktiebaserade delägar rätten hade avyttrats vid beskattningsårets början och investmentföretaget i stället hade varit ett sådant ägarföretag som kan inneha en näringsbetingad andel enligt 24 kap. 13 §. Vid bedömningen om en kapitalvinst inte skulle ha tagits upp ska bortses från bestämmelsen om skalbolagsbeskattning i 25 a kap. 9 §.

250 *Inkomstskattelag, 39 kap.*

3. Utdelning som företaget eller fonden lämnar ska dras av. Sådan utdelning av andelar i ett dotterbolag som avses i 42 kap. 16 § ska dock inte dras av. Investeringsfonder får dra av utdelning till annan än andelsägare i fonden med högst ett belopp som motsvarar 2 procent av fondens värde vid utgången av beskattningsåret.

Den utdelning som ska dras av enligt första stycket 3 ska dras av som kostnad det beskattningsår som beslutet om utdelning avser.

Definition

15 § Med *investmentföretag* avses ett svenskt aktiebolag eller en svensk ekonomisk förening

- som uteslutande eller så gott som uteslutande förvaltar värdepapper eller liknande tillgångar,

- vars uppgift väsentligen är att genom ett välfördelat värdepappersinnehav erbjuda andelsägarna riskfördelning, och

- som ett stort antal fysiska personer äger andelar i.

Avskattning av investmentföretag

16 § Om det inträffar en sådan förändring i ett investmentföretag eller i ägandet av detta att företaget inte längre kan räknas som investmentföretag enligt 15 §, ska avskattning ske enligt 17 och 18 §§. Avskattning ska dock inte ske om företaget upplöses genom likvidation. Lag (2007:1419).

17 § Investmentföretaget ska som avskattningsintäkt ta upp 16 procent av marknadsvärdet på de delägarätter som företaget innehar vid ingången av beskattningsåret. Innehav av sådana delägarätter som inte räknas in i underlaget enligt 14 § 2 ska inte beaktas. Om marknadsvärdet på företagets delägarätter var högre vid ingången av något av de fem föregående beskattningsåren och företaget var investmentföretag det året, ska intäkten i stället beräknas på det högsta av dessa värden.

Om någon som äger andelar i investmentföretaget avyttrar andelar i företaget under det beskattningsår för företaget då förändringen inträffar, är avskattningsintäkten så stor andel av avskattningsintäkten enligt första stycket som motsvarar förhållandet mellan icke avyttrade andelar och samtliga andelar i företaget.

Andelar i investmentföretaget som ägs av ett investmentföretag vid såväl ingången som utgången av det förstnämnda investmentföretagets beskattningsår ska anses ha avyttrats under beskattningsåret. Lag (2007:1419).

Avskattning av andelar i investmentföretag

18 § Äger en fysisk person eller en annan juridisk person än ett investmentföretag vid utgången av investmentföretagets beskattningsår andelar i företaget med mer än hälften av röstetalet för samtliga andelar ska, om personen begär det, avskattning ske av de andelar i företaget som personen ägde vid ingången av beskattningsåret. Avskattningen medför att andelarna ska anses ha avyttrats under beskattningsåret för ett pris som motsvarar marknadsvärdet vid ingången av beskattningsåret och köpts tillbaka för samma pris. Lag (2007:1419).

Anskaffningsutgiften för delägarrätter

19 § De delägarrätter som investmentföretaget anskaffade innan det inträffade en sådan förändring som anges i 16 §, ska anses ha anskaffats för ett belopp som motsvarar marknadsvärdet vid tidpunkten för förändringen. Lag (2007:1419).

20 § [39 kap. 20 § har upphört att gälla genom lag (2011:1271) som har trätt i kraft den 1 januari 2012 och tillämpas första gången vid **2013 års taxering.**]

T.o.m. den 31 december 2011 hade 39 kap. 20 § följande lydelse.

20 § Fusion eller delning av investeringsfonder enligt 8 kap. 1, 24 och 25 §§ lagen (2004:46) om investeringsfonder ska inte leda till uttagsbeskattning enligt 22 kap. Detsamma gäller när en specialfond ombildas till en värdepappersfond.

Den eller de nya fonderna inträder i den eller de upphörda fondernas skattemässiga situation när det gäller tillgångarnas anskaffningsutgift och annat som påverkar en kapitalvinstberäkning.

Rätt att dra av och skyldighet att ta upp skatt som avser tiden före ombildningen övergår till den eller de nybildade fonderna. Vid delning fördelas rättigheterna och skyldigheterna mellan de nybildade fonderna i förhållande till fondernas värde vid delningen.

Vad som sägs om fusion i denna paragraf gäller även vid en gränsöverskridande fusion enligt 8 kap. 17 § lagen om investeringsfonder. Lag (2011:937).

39 kap. 20 § även ändrad genom lag (2011:937) som har trätt i kraft den 1 augusti 2011 och tillämpas på fusioner och delningar som sker efter den 31 juli 2011. T.o.m. den 31 juli 2011 hade 39 kap. 20 § följande lydelse.

20 § Sammanläggning eller delning av investeringsfonder enligt 8 kap. 1 § lagen (2004:46) om investeringsfonder ska inte leda till uttagsbeskattning enligt 22 kap. Detsamma gäller när en specialfond ombildas till en värdepappersfond.

Den eller de nya fonderna inträder i den eller de upphörda fondernas skattemässiga situation när det gäller tillgångarnas anskaffningsutgift och annat som påverkar en kapitalvinstberäkning.

Rätt att dra av och skyldighet att ta upp skatt som avser tiden före ombildningen övergår till den eller de nybildade fonderna. Vid delning fördelas rättigheterna och skyldigheterna mellan de nybildade fonderna i förhållande till fondernas värde vid delningen. Lag (2009:357).

*Lag (2009:357) har trätt i kraft den 1 juli 2009 och tillämpas första gången vid **2010 års taxering.** T.o.m. den 30 juni 2009 hade 39 kap. 20 § första stycket följande lydelse.*

20 § Sammanläggning eller delning av investeringsfonder enligt 8 kap. 1 § lagen (2004:46) om investeringsfonder ska inte leda till uttagsbeskattning enligt 22 kap.

Kooperativa föreningar

21 § Med *kooperativ förening* avses en ekonomisk förening som är öppen på det sätt som anges i 3 kap. 1 § lagen (1987:667) om ekonomiska föreningar och som tillämpar lika rösträtt. Om en ekonomisk förening bedriver försäljning till personer som inte uppfyller kraven för inträde i föreningen, ska föreningen för att anses som öppen ge dem samma rätt till återbäring på köpta varor som medlemmarna får.

Kooperativa föreningars centralorganisationer anses som öppna även om de beviljar inträde bara för sådana lokala föreningar som uppfyller centralorganisationens krav på stadgar, skötsel och soliditet och även om bara ett enda företag inom varje område antas som medlem. När det gäller kravet på lika rösträtt anses

252 *Inkomstskattelag, 39 kap.*

centralorganisationer som kooperativa även om rösträtten utövas i förhållande till föreningarnas medlemsantal. Lag (2007:1419).

21 a § Med medlemsfrämjande förening avses en kooperativ förening som uppfyller kraven i 1 kap. 1 § tredje stycket lagen (1987:667) om ekonomiska föreningar. Lag (2000:494).

22 § Utdelning som en kooperativ förening lämnar av vinsten av den kooperativa verksamheten i form av rabatt eller pristillägg i förhållande till gjorda köp eller försäljningar ska dras av.

Om föreningen har medlemmar som får sådan utdelning som enligt 42 kap. 14 § inte ska tas upp hos dem och det inte är fråga om bara enstaka sådana medlemmar, får utdelningen dras av med högst ett belopp som motsvarar 80 procent av statslåneräntan vid utgången av november året närmast före det kalenderår under vilket beskattningsåret går ut multiplicerat med summan av medlemmarnas omsättning med föreningen. Vid beräkningen av medlemmarnas omsättning med föreningen medräknas även medlemmarna i en medlemsfrämjande förening som har andelar i den utdelande föreningen. Lag (2011:1256).

Lag (2011:1256) har trätt i kraft den 1 januari 2012 och tillämpas på beskattningsår som börjar efter den 31 januari 2012. T.o.m. den 31 december 2011 hade 39 kap. 22 § andra stycket följande lydelse.

Om föreningen har medlemmar som får sådan utdelning som enligt 42 kap. 14 § inte ska tas upp hos dem och det inte är fråga om bara enstaka sådana medlemmar, får utdelningen dras av med högst ett belopp som motsvarar 80 procent av statslåneräntan vid utgången av november andra året före taxeringsåret multiplicerat med summan av medlemmarnas omsättning med föreningen. Vid beräkningen av medlemmarnas omsättning med föreningen medräknas även medlemmarna i en medlemsfrämjande förening som har andelar i den utdelande föreningen. Lag (2007:1419).

23 § Utdelning som en kooperativ förening lämnar i förhållande till insatser enligt lagen (1987:667) om ekonomiska föreningar, lagen (1995:1570) om medlemsbanker eller rådets förordning (EG) nr 1435/2003 av den 22 juli 2003 om stadga för europeiska kooperativa föreningar (SCE-föreningar) ska dras av. I fråga om andra insatser än förlagsinsatser gäller detta dock inte till den del utdelningen enligt 24 kap. 17 § inte ska tas upp av mottagaren. Om den del som inte ska tas upp av mottagaren uppgår till högst tio procent av utdelningen, ska dock hela utdelningen dras av. En medlemsfrämjande förening får bara dra av utdelning om föreningen har ett stort antal medlemmar och bara till den del föreningen för samma beskattningsår själv tagit emot utdelning på insatser.

Om en ekonomisk förening är centralorganisation för kooperativa föreningar, ska utdelningen på förlagsinsatser dras av även om centralorganisationen inte är kooperativ enligt 21 §. Lag (2007:1419).

23 a § Utdelning i form av andelar i det övertagande företaget vid en partiell fission får inte dras av enligt 22 eller 23 §. Lag (2006:1422).

Lag (2006:1422) har trätt i kraft den 1 januari 2007 och tillämpas första gången vid 2008 års taxering. Har beskattningsåret påbörjats före ikraftträdandet tillämpas äldre

bestämmelser för den del av beskattningsåret som avser tiden före ikraftträdandet. De nya bestämmelserna om partiella fissioner tillämpas på ombildningar efter ikraftträdandet.

24 § Den utdelning som ska dras av enligt 22 eller 23 § ska dras av som kostnad det beskattningsår som beslutet om utdelning avser. Lag (2007:1419).

24 a § En kooperativ ekonomisk förening ska dra av en medlemsinsats som tillgodoförts genom insatsemission enligt lagen (1987:667) om ekonomiska föreningar eller lagen (1995:1570) om medlemsbanker det beskattningsår då medlemsinsatsen betalas ut till en medlem som avgår. Detsamma gäller medlemsinsatser som tillgodoförts genom fondemission enligt rådets förordning (EG) nr 1435/2003 av den 22 juli 2003 om stadga för europeiska kooperativa föreningar (SCE-föreningar). Lag (2007:1419).

Privatbostadsföretag

25 § Ett privatbostadsföretag ska i fråga om en fastighet i Sverige, utöver vad som sägs i 26 och 27 §§, inte ta upp inkomster och inte dra av utgifter som är hänförliga till fastigheten. Lag (2007:1419).

26 § Om privatbostadsföretagets fastighet har del i en annan samfällighet än sådan som avses i 6 kap. 6 § första stycket, ska fastighetens andel av inkomster och utgifter i samfällighetens verksamhet tas upp respektive dras av hos privatbostadsföretaget. Dessa inkomster och utgifter ska dock tas upp eller dras av bara om det är fråga om

1. avkastning av kapital och bara till den del avkastningen överstiger 600 kronor, eller
2. kapitalvinster och kapitalförluster. Lag (2007:1419).

27 § Om privatbostadsföretagets fastighet har del i en sådan samfällighet som avses i 6 kap. 6 § första stycket, ska utdelning från samfälligheten tas upp av privatbostadsföretaget. Lag (2007:1419). Sambruksföreningar

28 § Lönetillägg och liknande ersättningar som en sambruksförening lämnar till en medlem eller någon annan med hänsyn till resultatet av verksamheten ska dras av. Lag (2007:1419).

Samfälligheter

29 § Juridiska personer som är skattskyldiga för inkomster i en samfällighet enligt 6 kap. 6 § första stycket ska dra av utdelning som lämnas till delägarna.

Utdelningen ska dras av som kostnad det beskattningsår som beslutet om utdelning avser. Lag (2007:1419).

Sparbanker och Sparbankernas säkerhetskassa

30 § Bidrag som en sparbank lämnar till Sparbankernas säkerhetskassa ska dras av. Bidraget ska tas upp hos säkerhetskassan. Lag (2007:1419).

31 § Utdelning som Sparbankernas säkerhetskassa lämnar till sparbankerna ska dras av. Lag (2007:1419).

39 a kap. Särskilda bestämmelser för delägare i vissa utländska juridiska personer

Innehåll

1 § I detta kapitel finns bestämmelser om beskattning i vissa fall av delägare i utländska juridiska personer med lågbeskattade inkomster. I utlandet delägarbeskattade juridiska personer ska vid tillämpning av detta kapitel inte behandlas som juridiska personer.

Bestämmelserna i detta kapitel ska inte tillämpas på

- inkomster i ett sådant dödsbo som avses i 4 kap. 3 §, och

- inkomster som delägare i den utländska juridiska personen ska beskattas för enligt 5 kap. 2 a §. Lag (2007:1419).

Delägare i en utländsk juridisk person

2 § En skattskyldig anses vid tillämpning av detta kapitel som delägare i en utländsk juridisk person om vid utgången av delägarbeskattningsår andelar med tillsammans minst 25 procent av den utländska juridiska personens kapital eller röster, direkt eller indirekt genom andra utländska juridiska personer, innehas eller kontrolleras av delägaren eller av delägaren och personer i intressegemenskap med delägaren.

En begränsat skattskyldig ska anses som delägare bara om andelarna är knutna till ett fast driftställe i Sverige.

Innehav av andelar i en utländsk juridisk person genom svenska handelsbolag likställs med direkt innehav. Lag (2007:1419).

Personer i intressegemenskap

3 § Två personer ska vid tillämpning av detta kapitel, om inte annat anges, anses vara i *intressegemenskap* med varandra om

1. personerna är moderföretag och dotterföretag eller står under i huvudsak gemensam ledning,

2. personerna är juridiska personer och den ena personen direkt eller indirekt innehar eller kontrollerar minst 50 procent av kapitalet eller rösterna i den andra personen,

3. den ena personen är en fysisk person och den andra en juridisk person vars kapital eller röster direkt eller indirekt innehas eller kontrolleras till minst 50 procent av den fysiska personen, eller

4. personerna är närstående.

Vid bedömning av om personerna står under i huvudsak gemensam ledning ska närstående personer anses utöva ett gemensamt inflytande.

Om en fysisk person är i intressegemenskap med en juridisk person enligt första stycket 3, ska även närstående till den fysiska personen anses vara i intressegemenskap med den juridiska personen. Lag (2007:1419).

Beräkning av andel

4 § Vid ett indirekt innehav eller ett innehav genom ett svenskt handelsbolag eller en i utlandet delägarbeskattad juridisk person ska vid tillämpning av detta kapitel innehavarens andel av

- kapitalet anses utgöras av produkten av kapitalandelarna i varje led av ägarkedjan, och

- rösterna anses utgöras av den lägsta röstandelen i något led av ägarkedjan. Lag (2007:1419).

Lågbeskattade inkomster

Huvudregel

5 § Nettoinkomsten hos en utländsk juridisk person ska anses lågbeskattad om den inte beskattats eller beskattats lindrigare än den beskattning som skulle ha skett i Sverige om 55 procent av denna inkomst utgjort överskott av näringsverksamhet för ett svenskt aktiebolag som bedriver motsvarande verksamhet i Sverige. En skattskyldig som har andelar i en sådan person ska anses som *delägare i en utländsk juridisk person med lågbeskattade inkomster*.

Första stycket gäller bara om nettoinkomsten i den utländska juridiska personen är positiv.

I nettoinkomsten ska inte räknas in inkomster som beskattas i Sverige med stöd av andra bestämmelser i denna lag än bestämmelserna i detta kapitel. Lag (2007:1419).

6 § Vid beräkning av nettoinkomsten hos den utländska juridiska personen enligt 5 § tillämpas 10–12 §§ med följande undantag:

1. Avdrag får inte göras för avsättning till periodiseringsfond.
2. Avdrag får göras för underskott som uppkommit i verksamheten under de tre närmast föregående beskattningsåren och som tidigare inte dragits av vid beräkning av nettoinkomsten. Detta gäller dock bara om delägaren var delägare vid utgången av respektive beskattningsår. Lag (2003:1086).

Kompletteringsregler

7 § Även om nettoinkomsten enligt 5 § är lågbeskattad ska en inkomst hos en utländsk juridisk person inte anses lågbeskattad om den utländska juridiska personen hör hemma och är skattskyldig i ett område som anges i bilaga 39 a och som inte omfattas av där angivna undantag.

Om en utländsk juridisk person hör hemma och är skattskyldig till inkomstskatt i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, avses i bilaga 39 a med uttrycken

1. *inkomst från bank- och finansieringsrörelse och annan finansiell verksamhet* i en sådan stat, bara inkomst från verksamhet som består i att direkt eller indirekt finansiera företag med vilka den utländska juridiska personen befinner sig i sådan intressegemenskap som anges i 14 kap. 20 §, och

2. *inkomst från försäkringsverksamhet* i en sådan stat, bara inkomst från verksamhet som består i att direkt eller indirekt försäkra risker för företag med vilka den utländska juridiska personen befinner sig i sådan intressegemenskap som anges i 14 kap. 20 §.

Om Sverige har ingått ett skatteavtal, som inte är begränsat till att omfatta inkomst från internationell sjö- eller luftfart, med den stat där den utländska juridiska personen hör hemma gäller bestämmelserna i första och andra styckena bara för sådana inkomster som omfattas av avtalets regler om begränsning av beskattningsrätten. Lag (2007:1419).

7 a § Även om nettoinkomsten enligt 5 § är lågbeskattad och inte undantagen enligt 7 § ska en inkomst hos en utländsk juridisk person som hör hemma i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet inte anses lågbeskattad om den utländska juridiska personen i den stat där den hör hemma utgör en verklig etablering från vilken en affärsmässigt motiverad verksamhet bedrivs.

Vid prövningen av om förutsättningarna i första stycket är uppfyllda ska särskilt beaktas

1. om den utländska juridiska personen har egna resurser i den stat där den hör hemma i form av lokaler och utrustning i den utsträckning som är nödvändig för dess verksamhet,

2. om den utländska juridiska personen har egna resurser i den stat där den hör hemma i form av personal med den kompetens som är nödvändig för att självständigt bedriva verksamheten, och

3. om den utländska juridiska personens personal självständigt fattar beslut i den löpande verksamheten. Lag (2007:1254).

Lag (2007:1254) har trätt i kraft den 1 januari 2008 och tillämpas på beskattningsår som börjar efter den 31 december 2007.

Rederiverksamhet

8 § Även om nettoinkomsten enligt 5 § är lågbeskattad ska en inkomst hos en utländsk juridisk person inte anses lågbeskattad till den del den utländska juridiska personens inkomster härrör från internationell rederiverksamhet samt delägaren, eller annan juridisk person som hör hemma i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet och med vilken delägaren befinner sig i intressegemenskap, bedriver rederiverksamhet. Lag (2007:1419).

Filialregel

9 § Om en utländsk juridisk person har ett fast driftställe utanför den stat eller jurisdiktion där den utländska juridiska personen hör hemma och driftställets resultat inte beskattas i denna stat eller jurisdiktion, ska driftstället behandlas som en självständig juridisk person och inkomster som hänför sig till det fasta driftstället ska anses hänförliga till denna person. Vid bedömningen av om ett fast driftställe föreligger ska, vid tillämpning av 2 kap. 29 §, det som sägs om Sverige i stället avse den stat eller jurisdiktion där verksamheten bedrivs.

Ett fast driftställe som enligt första stycket ska behandlas som en självständig juridisk person ska anses höra hemma i den stat eller jurisdiktion där det fasta driftstället finns.

Bestämmelserna i denna paragraf gäller inte vid tillämpning av 7 § andra stycket eller 8 § i fall då en utländsk juridisk person har ett fast driftställe i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet. Lag (2007:1419).

Beräkning av överskottet av lågbeskattade inkomster

10 § Vid beräkning av överskottet av lågbeskattade inkomster ska den utländska juridiska personen behandlas som ett svenskt aktiebolag som har motsvarande inkomster i Sverige och som inte är ett investmentföretag. Vid tillämpning av en bestämmelse som ställer krav på skattskyldighet i Sverige ska den utländska juridiska personen dock inte anses uppfylla detta krav.

Om en annan utländsk juridisk person än en sådan som i utlandet delägarbeskattas innehar andelar i en i utlandet delägarbeskattad juridisk person, ska inkomsterna i denna, till den del som motsvarar den utländska juridiska personens ägarandel, tas upp hos personen som har ägarandelen. Motsvarande gäller vid indirekta innehav av i utlandet delägarbeskattade juridiska personer genom sådana personer. Lag (2007:1419).

11 § Inkomstberäkningen ska ske med utgångspunkt i resultat- och balansräkningar för den utländska juridiska personen. Resultat- och balansräkningarna ska

1. vara upprättade enligt 6 kap. 4 § bokföringslagen (1999:1078),
2. innehålla de tilläggsupplysningar som anges i 6 kap. 5 § andra stycket 1 och 2 samt 8 § bokföringslagen, och
3. vara upprättade i den juridiska personens redovisningsvaluta.

Om resultat- och balansräkningarna har upprättats i utländsk valuta, ska de räknas om till svenska kronor. Vid omräkningen ska principerna i 5–7 §§ lagen (2000:46) om omräkningsförfarande vid beskattningen för företag som har sin redovisning i euro, m.m. tillämpas på motsvarande sätt. Om principerna i den lagen inte kan tillämpas, ska omräkningen göras på något annat lämpligt sätt.

Inkomstberäkningen får ske med utgångspunkt i resultat- och balansräkningar som har upprättats enligt andra regler än de som avses i första stycket 1 och 2, om den upprättade redovisningen innehåller tillförlitliga uppgifter som är tillräckliga för beskattningen. Lag (2011:1256).

Lag (2011:1256) har trätt i kraft den 1 januari 2012 och tillämpas på beskattningsår som börjar efter den 31 januari 2012. T.o.m. den 31 december 2011 hade 39 a kap. 11 § följande lydelse.

11 § Inkomstberäkningen ska ske med utgångspunkt i sådana resultat- och balansräkningar som ska lämnas enligt 3 kap. 9 b § lagen (2001:1227) om självdeklarationer och kontrolluppgifter. Om resultat- och balansräkningar upprättas i utländsk valuta, ska det enligt 3 kap. 9 c § samma lag omräknade resultatet ligga till grund för inkomstberäkningen. Lag (2007:1419).

Beskattningsår

12 § Som beskattningsår för en utländsk juridisk person med lågbeskattade inkomster räknas den period för vilken inkomstbeskattning sker enligt lagstiftningen i den stat där personen hör hemma. Saknas sådan period ska som beskattningsår i stället räknas räkenskapsåret enligt lagstiftningen i den staten. Lag (2007:1419).

Beskattning av lågbeskattade inkomster

13 § En delägare i en utländsk juridisk person med lågbeskattade inkomster är skattskyldig för en så stor andel av överskottet av dessa beräknat med tillämpning av 10–12 §§ som svarar mot delägarens enligt 2 och 4 §§ beräknade andel av kapitalet i personen. Till den del överskottet tas upp till beskattning av en begränsat skattskyldig delägare ska det inte tas upp av en obegränsat skattskyldig delägare.

En delägare får vid beräkning av sin andel av överskottet bara dra av sådant underskott som dragits av vid beräkningen av beskattningsårets nettoinkomst hos den utländska juridiska personen enligt 6 §. Om periodiseringsfonder helt eller delvis inte återförts på grund av bestämmelserna i 30 kap. 10 a § ska underskottet minskas med motsvarande belopp.

Överskottet i en utländsk juridisk person ska tas upp det beskattningsår som går ut samtidigt som den utländska juridiska personens beskattningsår. Om den utländska juridiska personen och delägaren inte har samma beskattningsår, ska överskottet i stället tas upp det beskattningsår som går ut närmast efter den utländska juridiska personens beskattningsår. Lag (2011:1256).

Lag (2011:1256) har trätt i kraft den 1 januari 2012 och tillämpas på beskattningsår som börjar efter den 31 januari 2012. När de nya bestämmelserna i 39 a kap. 13 § tredje stycket tillämpas första gången ska överskottet från den juridiska personen inte tas upp av delägaren om det redan har tagits upp enligt äldre bestämmelser. T.o.m. den 31 december 2011 hade 39 a kap. 13 § tredje stycket följande lydelse.

Överskottet i en utländsk juridisk person ska tas upp vid den taxering då den utländska juridiska personen hade taxerats om den hade varit skattskyldig.

Hänvisningar

14 § När det gäller utländska juridiska personer med lågbeskattade inkomster och delägare i sådana personer finns även särskilda bestämmelser om
- att utländsk allmän skatt inte får dras av i 16 kap. 19 §,

- förutsättningar för räknenskapsenlig avskrivning i 18 kap. 14 §,
- undantag från uttagsbeskattning i 22 kap. 13 §, och
- periodiseringsfonder i 30 kap. 2 och 10 a §§. Lag (2003:1086).

40 kap. Tidigare års underskott

Innehåll

1 § I detta kapitel finns

- en huvudregel i 2 §,
- definitioner i 3–8 §§,
- bestämmelser om begränsningar i rätten till avdrag för underskott hos företag efter ägarförändringar i 9–19 §§,
- bestämmelser om begränsningar i rätten till avdrag för underskott vid konkurs och ackord i 20 och 21 §§,
- bestämmelser om begränsningar i rätten till avdrag för underskott efter överlåtelser av andelar i statliga kreditinstitut i 22 §,
- bestämmelser om avdrag efter ombildningar i 23 §, och
- hänvisningar i 24 §.

Huvudregel

2 § Ett underskott av näringsverksamheten som kvarstår från det föregående beskattningsåret ska dras av i den utsträckning det inte finns några begränsningar i detta kapitel eller i bestämmelserna om underprisöverlåtelser i 23 kap. 29 §, om kvalificerade fusioner och fissioner i 37 kap. 21–26 och 28 §§, om verksamhetsavyttringar i 38 kap. 17 §, om partiella fissioner i 38 a kap. eller om underskott av andelshus i 42 kap. 33 §. Lag (2007:1419).

Definitioner

3 § Med *företag* avses i detta kapitel

- svenskt aktiebolag,
- svensk ekonomisk förening,
- svensk sparbank,
- svenskt ömsesidigt försäkringsföretag,
- svensk stiftelse,
- svensk ideell förening, och
- utländskt bolag.

4 § Med *underskottsföretag* avses ett företag som hade ett underskott det föregående beskattningsåret eller som har ett eget eller övertaget underskott från tidigare år som inte har fått dras av än på grund av koncernbidragsspärren i 18 § eller bestämmelserna om rätt till avdrag för underskott efter kvalificerade fusioner eller fissioner i 37 kap. 24 och 25 §§, efter verksamhetsavyttringar i 38 kap. 17 a

och 17 b §§ eller efter partiella fissioner i 38 a kap. 18 och 19 §§. Lag (2006:1422). **5 §** Ett företag anses i detta kapitel ha *bestämmande inflytande* över ett annat företag om detta är ett dotterföretag till det förra enligt

- 1 kap. 11 § aktiebolagslagen (2005:551),
- 1 kap. 4 § lagen (1987:667) om ekonomiska föreningar,
- 1 kap. 2 § sparbankslagen (1987:619),
- 1 kap. 5 § lagen (1995:1570) om medlemsbanker, eller
- 1 kap. 5 § stiftelselagen (1994:1220).

En svensk ideell förening anses ha bestämmande inflytande över ett annat företag om detta är ett dotterföretag till föreningen enligt 1 kap. 4 § årsredovisningslagen (1995:1554).

Ett utländskt bolag eller en sådan förvärvare som avses i 11 § anses ha bestämmande inflytande över ett företag om detta skulle ha varit ett dotterföretag till bolaget eller personen, om bolaget eller personen hade varit ett svenskt aktiebolag. Lag (2011:68).

Lag (2011:68) har trätt i kraft den 1 april 2011 och tillämpas första gången vid 2012 års taxering. T.o.m. den 31 mars 2011 hade 40 kap. 5 § första stycket fjärde till sjätte strecksatsen följande lydelse.

- 1 kap. 5 § lagen (1995:1570) om medlemsbanker,
- 1 kap. 9 § försäkringsrörelselagen (1982:713), eller
- 1 kap. 5 § stiftelselagen (1994:1220).

6 § Med *koncern* avses i detta kapitel

- en koncern enligt någon av de bestämmelser som anges i 5 § första stycket,
- när det gäller svenska ideella föreningar, en koncern enligt 1 kap. 4 § årsredovisningslagen (1995:1554), och
- en motsvarande utländsk företagsgrupp, om moderföretaget hör hemma i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet eller är ett utländskt bolag. Lag (2000:1341).

7 § Med *moderföretag* avses i detta kapitel

- ett företag som är moderföretag enligt någon av de bestämmelser som anges i 5 § första stycket,
- en svensk ideell förening som är moderföretag enligt 1 kap. 4 § årsredovisningslagen (1995:1554), och
- ett utländskt bolag som skulle ha varit moderbolag om det hade varit ett svenskt aktiebolag.

8 § Med *ägarförändring* avses i detta kapitel sådana förändringar i det bestämmande inflytandet eller ägandet som anges i 10–14 §§.

Begränsningar hos företag efter ägarförändringar

Innehåll

9 § I 10–14 §§ finns bestämmelser om att en beloppsspärr och en koncernbidragsspärr inträder för underskottsföretaget vid vissa ägarförändringar. Bestämmelser om innebörden av dessa spärrar finns i 15–19 §§.

Ägarförändringar

10 § Vid ägarförändringar som innebär att ett företag får det bestämmande inflytandet över ett underskottsföretag inträder en beloppsspärr och en koncernbidragsspärr.

Beloppsspärren inträder dock inte om det företag som får det bestämmande inflytandet ingick i samma koncern som underskottsföretaget redan före ägarförändringen.

Koncernbidragsspärren inträder dock inte om ägarförändringen bara berör företag som före ägarförändringen ingick i samma koncern som underskottsföretaget.

11 § I andra fall än som avses i 10 § första stycket inträder en beloppsspärr vid ägarförändringar som innebär att det bestämmande inflytandet över ett underskottsföretag erhålls av

1. en fysisk person,
2. ett dödsbo,
3. en annan utländsk juridisk person än ett utländskt bolag, eller
4. ett svenskt handelsbolag i vilket en fysisk person eller en sådan person som anges i 2 eller 3 är delägare direkt eller genom ett eller flera svenska handelsbolag.

En fysisk person och närstående till honom räknas som en enda person. Som närstående räknas här, utöver vad som anges i 2 kap. 22 §, ett svenskt handelsbolag där den fysiska personen själv eller en närstående fysisk person är delägare. Vad som sägs om fysisk person i denna paragraf gäller inte dödsbo.

12 § I andra fall än som avses i 10 § första stycket eller 11 § inträder en beloppsspärr vid ägarförändringar som innebär att, under en period av fem beskattningsår för ett underskottsföretag, sådana förvärvare som avses i 11 § dels var och en har förvärvat andelar med minst 5 procent av samtliga röster i underskottsföretaget, dels tillsammans har förvärvat andelar med mer än 50 procent av samtliga röster i underskottsföretaget. Bestämmelserna i 11 § andra stycket gäller också vid tillämpning av denna paragraf.

Som förvärv som gjorts av en sådan person som avses i första stycket räknas också förvärv som gjorts av

1. ett företag i vilket personen – direkt eller genom förmedling av en annan juridisk person eller av ett svenskt handelsbolag som personen har ett bestämmande inflytande över – innehar andelar med minst 5 procent av röstetalet, eller

2. en juridisk person eller ett svenskt handelsbolag som ett sådant företag som avses i 1 har ett bestämmande inflytande över.

Vid tillämpning av denna paragraf gäller följande. Förvärv av andelar i förhållande till tidigare andelsinnehav genom emission med lika rätt för andelsägarna ska inte räknas in i antalet förvärvade andelar. Med förvärv av andel likställs avtal om rätt att förvärva andelar i ett företag och avtal om rätt att besluta i företagets angelägenheter. Lag (2007:1419).

13 § Bestämmelserna i 11 § gäller inte vid sådana förändringar i det bestämmande inflytandet som uppkommer genom arv, testamente, bodelning eller ändrade familjeförhållanden. De gäller inte heller om den som fått det bestämmande inflytandet har haft ställning som företagsledare i underskottsföretaget under de två föregående beskattningsåren för detta företag.

Bestämmelserna i 12 § gäller inte vid sådana förändringar i ägandet som sker på grund av arv, testamente eller bodelning.

14 § En koncernbidragsspärr inträder också vid ägarförändringar som innebär att ett underskottsföretag eller ett moderföretag till ett underskottsföretag får det bestämmande inflytandet över ett annat företag.

Koncernbidragsspärren inträder dock inte om ägarförändringen bara berör företag som före ägarförändringen ingick i samma koncern som underskottsföretaget.

Beloppsspärren

15 § Beloppsspärren innebär att underskottsföretaget inte får dra av underskott som uppkommit före det beskattningsår då spärren inträder till den del underskotten överstiger 200 procent av utgiften för att förvärva

1. det bestämmande inflytandet över underskottsföretaget i sådana fall som avses i 10 och 11 §§, eller

2. andelar med mer än 50 procent av rösterna i underskottsföretaget i sådana fall som avses i 12 §.

Om förvärvet omfattar flera underskottsföretag i samma koncern, ska avdragsutrymmet fördelas på dessa efter deras andel av koncernens sammanlagda underskott. Lag (2007:1419).

16 § Utgiften enligt 15 § första stycket ska minskas med kapitaltillskott som har lämnats till underskottsföretaget före ägarförändringen men tidigast två beskattningsår före det beskattningsår då ägarförändringen skedde. Detsamma gäller, med undantag för vad som anges i 16 a §, kapitaltillskott som helt eller delvis har medfört ägarförändringen. Utgiften ska också minskas med kapitaltillskott som under samma tid har lämnats till en juridisk person eller ett svenskt handelsbolag som både före och efter ägarförändringen ingick i samma koncern som underskottsföretaget.

Första stycket gäller inte kapitaltillskott som har lämnats av en juridisk person eller ett svenskt handelsbolag som både före och efter ägarförändringen ingick i samma koncern som underskottsföretaget. Lag (2009:1453).

Lag (2009:1453) har trätt i kraft den 1 januari 2010 och tillämpas på kapitaltillskott som lämnas efter den 4 juni 2009. För kapitaltillskott som har lämnats före den 5 juni 2009 gäller äldre bestämmelser. T.o.m. den 31 december 2009 hade 40 kap. 16 § första stycket följande lydelse.

16 § Utgiften enligt 15 § första stycket ska minskas med kapitaltillskott som har lämnats till underskotts företaget före ägarförändringen men tidigast två beskattningsår före det beskattningsår då ägarförändringen skedde. Utgiften ska också minskas med kapitaltillskott som under samma tid har lämnats till en juridisk person eller ett svenskt handelsbolag som både före och efter ägarförändringen ingick i samma koncern som underskotts företaget.

16 a § Om ägarförändringen helt eller delvis har skett genom ett kapitaltillskott och det är uppenbart att förvärvaren genom kapitaltillskottet har fått en tillgång av verkligt och särskilt värde som motsvarar kapitaltillskottet, ska utgiften enligt 15 § första stycket inte minskas med kapitaltillskottet.

Vid bedömningen enligt första stycket ska hänsyn inte tas till tillgångar som underskotts företaget kan antas ha förvärvat i samråd med den nya ägaren.

Vid tillämpningen av andra stycket likställs en juridisk person eller ett svenskt handelsbolag med underskotts företaget om de både före och efter ägarförändringen ingick i samma koncern. Lag (2009:1453).

Lag (2009:1453) har trätt i kraft den 1 januari 2010 och tillämpas på kapitaltillskott som lämnas efter den 4 juni 2009. För kapitaltillskott som har lämnats före den 5 juni 2009 gäller äldre bestämmelser.

17 § Regeringen får medge undantag från beloppsspärren om det finns anledning att anta att ägarförändringen har väsentlig betydelse från samhällsekonomisk synpunkt och att ägarförändringen annars inte skulle genomföras.

Koncernbidragsspärren

18 § Koncernbidragsspärren innebär att underskotts företaget inte får dra av underskott som uppkommit före det beskattningsår då spärren inträder, med högre belopp än beskattningsårets överskott beräknat utan hänsyn till avdragen för underskott och till sådana mottagna koncernbidrag som ska tas upp enligt 35 kap.

Om en del av underskotten inte får dras av på grund av beloppsspärren, gäller första stycket för den återstående delen.

Belopp som på grund av bestämmelsen i första stycket inte har kunnat dras av ska dras av det följande beskattningsåret, om det inte finns någon begränsning då. Koncernbidragsspärren gäller till och med femte beskattningsåret efter det beskattningsår då spärren inträdde. Lag (2007:1419).

19 § Koncernbidrag från företag som ingick i samma koncern som underskotts företaget redan före ägarförändringen ska vid tillämpning av 18 § räknas med i överskottet. Koncernbidraget ska dock inte räknas med i överskottet om ett företag som inte tillhörde samma koncern före ägarförändringen genom fusion har gått upp i det företag som lämnar bidraget. Koncernbidraget ska inte heller räknas med till den del det motsvaras av koncernbidrag från något annat företag som inte ingick i samma koncern före ägarförändringen. Lag (2007:1419).

Begränsningar vid konkurs och ackord

20 § Om den skattskyldige är eller har varit försatt i konkurs, får underskott som uppkommit före konkursen inte dras av.

Om konkursen läggs ned på grund av att borgenärerna har fått full betalning, ska avdrag göras för underskott som på grund av konkursen inte har kunnat dras av tidigare. Lag (2007:1419).

21 § Om den skattskyldige eller ett svenskt handelsbolag som den skattskyldige är delägare i får ackord utan konkurs eller skuldsanering, ska avdrag för underskott minskas med ett belopp som motsvarar summan av de skulder i näringsverksamheten som fallit bort genom ackordet eller skuldsaneringen. Lag (2006:554).

Begränsningar efter överlåtelser av andelar i statliga kreditinstitut

22 § Om staten äger samtliga andelar i ett sådant institut som avses i 3 § den upphävda lagen (1993:765) om statligt stöd till banker och andra kreditinstitut, och om staten överlåter sådana andelar, får underskott som uppkommit hos institutet före det beskattningsår då överlåtelserna skedde inte dras av. Lag (2004:438).

Avdrag efter ombildningar

23 § Vid ombildningar enligt 8 kap. sparbankslagen (1987:619) tar det övertagande bankaktiebolaget över den överlåtande sparbankens rätt att dra av underskott enligt detta kapitel.

Vid sådana ombildningar av ekonomiska föreningar till aktiebolag som avses i 42 kap. 20 § tar det aktiebolag vars aktier skiftas ut över den ekonomiska föreningens rätt att dra av underskott enligt detta kapitel. Lag (2000:1341).

Hänvisningar

24 § I 14 kap. 17 och 18 §§ finns bestämmelser om avdrag för underskott om ett aktiebolag eller en ekonomisk förening överlåter sin näringsverksamhet eller sina tillgångar till staten, en kommun eller till ett bolag som helt eller till övervägande del innehas direkt eller indirekt av staten eller en kommun.

I 37 kap. 21–26 och 28 §§, 38 kap. 17–17 b §§ samt 38 a kap. 17–19 §§ finns bestämmelser om behandlingen av avdrag för underskott vid kvalificerade fusioner och fissioner, vid verksamhetsavyttringar respektive vid partiella fissioner. Lag (2006:1422).

AVD. VI INKOMSTSLAGET KAPITAL

41 kap. Grundläggande bestämmelser för inkomstslaget kapital

Avgränsningen av inkomstslaget

1 § Till inkomstslaget kapital räknas inkomster och utgifter

- på grund av innehav av tillgångar och skulder, och
- i form av kapitalvinster och kapitalförluster.

Till inkomstslaget kapital räknas inte inkomster och utgifter som räknas till inkomstslaget näringsverksamhet.

2 § Med *kapitalvinst* och *kapitalförlust* i inkomstslaget kapital avses

- vinst och förlust vid avyttring av tillgångar,
- kursvinst och kursförlust vid betalning av skulder i utländsk valuta, och
- vinst och förlust på grund av förpliktelser enligt terminer, köp- eller säljoptioner och liknande avtal.

Som kapitalvinst behandlas också återfört avdrag för kapitalförlust vid konkurs enligt 44 kap. 34 § tredje stycket.

3 § Till inkomstslaget kapital räknas också

1. återfört avdrag för avsättning till ersättningsfond och särskilt tillägg i den omfattning som anges i 31 kap. 21 och 22 §§,
2. fördelningsbelopp vid räntefördelning i enlighet med bestämmelserna i 42 kap. 9 §,
3. avdrag som motsvarar inkomst av ränteförmån i enlighet med bestämmelserna i 42 kap. 11 §,
4. underskott av näringsverksamhet i den utsträckning som följer av 42 kap. 33 §, 45 kap. 32 § och 46 kap. 17 §,
5. underskott av avslutad näringsverksamhet i den utsträckning som följer av 42 kap. 34 §,
6. avdrag för uppskovsbelopp, återfört uppskovsbelopp enligt 47 kap. i den utsträckning som följer av 45 kap. 33 §, 46 kap. 18 § och 48 kap. samt schablonintäkt enligt 47 kap. 11 b §,
7. premier för pensionsförsäkringar och inbetalningar på pensionssparkonton i den utsträckning som följer av 59 kap. 15 §, och
8. investeraravdrag och återfört investeraravdrag enligt 43 kap. Lag (2013:771).

Lag (2013:771) har trätt i kraft den 1 december 2013 och tillämpas på förvärv av andelar som sker efter den 30 november 2013. Ändringen av 41 kap. 3 § innebar att en ny punkt 8 infördes.

*41 kap. 3 § även ändrad genom lag (2009:1409) som har trätt i kraft den 1 januari 2010 och tillämpas första gången vid **2011 års taxering**. T.o.m. den 31 december 2009 hade 41 kap. 3 § 6 följande lydelse.*

266 Inkomstskattelag, 41 kap.

6. avdrag för uppskovsbelopp, återfört uppskovsbelopp och särskilt tillägg enligt 47 kap. i den utsträckning som följer av 45 kap. 33 §, 46 kap. 18 § och 48 kap. samt schablonintäkt enligt 47 kap. 11 b §, och

41 kap. 3 § även ändrad genom lag (2007:1419) som har trätt i kraft den 1 januari 2008 och tillämpas första gången vid 2009 års taxering. T.o.m. den 31 december 2007 hade 41 kap. 3 § 6 följande lydelse.

6. avdrag för uppskovsbelopp, återfört uppskovsbelopp och särskilt tillägg enligt 47 kap. i den utsträckning som följer av 45 kap. 33 §, 46 kap. 18 § och 48 kap., och

4 § Utdelningar och kapitalvinster på delägarrätter i företag som är eller har varit fåmansföretag eller därmed likställt företag räknas enligt 57 kap. 2 § i viss utsträckning till inkomstslaget tjänst.

Kapitalvinster på andelar i svenska handelsbolag räknas enligt 50 kap. 7 § i viss utsträckning till inkomstslaget tjänst.

5 § Avyttring av sådana tillgångar som avses i 52 kap. räknas i de fall som anges i 10 kap. 1 § inte till inkomstslaget kapital utan till inkomstslaget tjänst.

Avskattning vid karaktärsbyte

6 § Om det inträffar något som gör att ägaren av en tillgång, för det fall att han skulle avyttra den, inte längre ska beskattas för avyttringen i inkomstslaget kapital utan i inkomstslaget näringsverksamhet, ska tillgången anses ha avyttrats mot en ersättning som motsvarar marknadsvärdet (avskattning).

Om tillgångens marknadsvärde överstiger dess omkostnadsbelopp ska den – om den skattskyldige begär det – inte avskattas.

I 14 kap. 16 § finns bestämmelser om vilket anskaffningsvärde tillgången anses ha i inkomstslaget näringsverksamhet. Lag (2007:1419).

Privatbostadsfastighet som varit näringsfastighet

7 § Om en näringsfastighet blir privatbostadsfastighet, ska ränteutgifter som avser fastigheten dras av i inkomstslaget kapital till den del de avser tid efter övergången. Har räntor som avser tid efter övergången betalats före övergången, behandlas de som om de betalats omedelbart efter övergången. Motsvarande gäller för ränteinkomster och hyresinkomster.

Första stycket tillämpas också om en näringsbostadsrätt blir privatbostadsrätt. Lag (2007:1419).

Beskattningstidpunkten

Huvudregler

8 § Inkomster ska tas upp som intäkt det beskattningsår då de kan disponeras.

Sådana räntor på tillgodohavanden i kreditinstitut eller företag som driver verksamhet enligt lagen (2004:299) om inlåningsverksamhet och som tillgodoräknas insättaren per den 31 december anses disponibla den dagen. Lag (2007:1419).

9 § Utgifter ska dras av som kostnad det beskattningsår då den skattskyldige betalar dem eller på något annat sätt har kostnaderna.

Förskottsräntor ska dras av som kostnad det beskattningsår då de betalas bara till den del de avser tid intill utgången av januari månad året efter beskattningsåret. Den återstående delen ska dras av som kostnad med lika belopp varje beskattningsår under resten av den tid som förskottsbetalningarna avser.

I 42 kap. 34 § finns bestämmelser om när sådana underskott som avses i 3 § 5 ska dras av. Lag (2007:1419).

Kapitalvinster och kapitalförluster

10 § Bestämmelserna i 8 och 9 §§ gäller inte kapitalvinster och kapitalförluster. För sådana vinster och förluster finns bestämmelser om beskattningstidpunkten i 44 kap. 26–32 §§ och 54 kap. 5 §.

Räntekompensation

11 § Räntekompensation som enligt 42 kap. 8 § behandlas som ränta ska dras av som kostnad det beskattningsår då räntan enligt skuldebrevet ska betalas. Om förvärvaren i sin tur avyttrar skuldebrevet innan räntan ska betalas, ska räntekompensationen dock dras av som kostnad redan det beskattningsår då denna avyttring ska tas upp som intäkt.

Av 42 kap. 24 a § framgår att förvärvaren av ett skuldebrev i vissa fall inte får dra av räntekompensation som kostnad om skuldebrevet har förvarats på förvärvarens investeringssparkonto. Lag (2011:1271).

Lag (2011:1271) har trätt i kraft den 1 januari 2012 och tillämpas första gången vid 2013 års taxering. Ändringen av 41 kap. 11 § innebar att ett nytt andra stycke infördes.

Resultatet

12 § Överskott eller underskott ska beräknas genom att intäktsposterna minskas med kostnadsposterna.

För underskott som uppkommer vid beräkningen tillämpas bestämmelserna om skattereduktion i 67 kap. 2 och 10 §§. Lag (2009:197).

Lag (2009:197) har trätt i kraft den 1 juli 2009 och tillämpas första gången vid 2010 års taxering. T.o.m. den 30 juni 2009 hade 41 kap. 12 § andra stycket följande lydelse.

För underskott som uppkommer vid beräkningen tillämpas bestämmelserna om skattereduktion i 65 kap. 9 och 12 §§.

42 kap. Vad som ska tas upp och dras av i inkomstslaget kapital

Huvudregler

1 § Ränteinkomster, utdelningar, inkomster vid uthyrning av privatbostäder och alla andra inkomster på grund av innehav av tillgångar samt kapitalvinster ska tas upp som intäkt, om inte något annat anges i detta kapitel eller i 8 kap.

Utgifter för att förvärva och bibehålla inkomster ska dras av som kostnad, om inte något annat anges i detta kapitel eller i 9 eller 60 kap. Ränteutgifter och kapitalförluster ska dras av även om de inte är sådana utgifter. Begränsat skattskyldiga får dock inte dra av ränteutgifter som inte är utgifter för att förvärva eller bibehålla inkomster.

Begränsat skattskyldiga enligt 3 kap. 18 § första stycket 1, 2 eller 3 får även dra av sådana ränteutgifter som inte är utgifter för att förvärva eller bibehålla inkomster, till den del ränteutgifterna inte har kunnat dras av i hemlandet, om

- den skattskyldige är bosatt i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES),
- den skattskyldiges överskott av förvärvsinkomster i Sverige och i andra länder, uteslutande eller så gott som uteslutande, utgörs av överskott av förvärvsinkomster i Sverige, och
- ränteutgifterna har betalats under den tid som den skattskyldige varit bosatt i en stat inom EES. Lag (2009:1060).

Lag (2009:1060) har trätt i kraft den 1 januari 2010 och tillämpas första gången vid 2011 års taxering. T.o.m. den 31 december 2009 hade 42 kap. 1 § tredje stycket följande lydelse.

Begränsat skattskyldiga enligt 3 kap. 18 § första stycket 1 eller 2 får även dra av sådana ränteutgifter som inte är utgifter för att förvärva eller bibehålla inkomster, till den del ränteutgifterna inte har kunnat dras av i hemlandet, om

- den skattskyldige är bosatt i en utländsk stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet,
- den skattskyldiges överskott av förvärvsinkomster i Sverige och i andra länder, uteslutande eller så gott som uteslutande, utgörs av överskott av förvärvsinkomster i Sverige, och
- ränteutgifterna har betalats under den tid som den skattskyldige varit bosatt i en utländsk stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.

42 kap. 1 § även ändrad genom lag (2007:1249) som har trätt i kraft den 1 januari 2008 och tillämpas första gången vid 2009 års taxering. Ändringen av 42 kap. 1 § innebar att ett tredje stycke infördes

Hänvisningar

2 § I inkomstslaget kapital tillämpas bestämmelserna i inkomstslaget näringsverksamhet om

- mervärdesskatt i 15 kap. 6 §, 16 kap. 16 § och 19 kap. 14 §,
- utgifter för representation i 16 kap. 2 §,
- utländsk skatt i 16 kap. 18 och 19 §§,
- förvärv av tillgångar till underpris i 23 kap. 11 §,

- återföring av avdrag för avsättning till ersättningsfond och särskilt tillägg i 31 kap. 21 och 22 §§, och
- avdrag för respektive avräkning av skatt i 37 kap. 30 a §, 38 kap. 20 § och 38 a kap. 22 §. Lag (2006:1422).

3 § Bestämmelser om kapitalvinster och kapitalförluster finns i 44–54 kap. och 57 kap. 21 och 22 §§.

Bestämmelser om insättningsgaranti och investerarskydd finns i 55 kap.

Bestämmelser om värdering av inkomster i annat än pengar finns i 61 kap. Lag (2005:1136).

Pensionsförsäkringar och pensionssparkonton

4 § Inkomster som hänför sig till tillgångar på sådant pensionssparkonto som avses i 1 kap. 2 § lagen (1993:931) om individuellt pensionssparande ska inte tas upp. Utgifter och kapitalförluster som avser tillgångarna får inte dras av. I lagen (1990:661) om avkastningsskatt på pensionsmedel finns bestämmelser om avkastningsskatt på tillgångar på sådana konton.

Ränta på förfallna men inte utbetalda belopp från sådan pensionsförsäkring eller annan försäkring som avses i 9 § andra stycket lagen om avkastningsskatt på pensionsmedel ska inte heller tas upp. Lag (2011:1271).

Lag (2011:1271) har trätt i kraft den 1 januari 2012 och tillämpas första gången vid 2013 års taxering. T.o.m. den 31 december 2011 hade 42 kap. 4 § första stycket följande lydelse.

4 § Utdelning, kapitalvinst och annan avkastning på tillgångar på sådant pensionssparkonto som avses i 1 kap. 2 § lagen (1993:931) om individuellt pensionssparande ska inte tas upp. Utgifter och kapitalförluster som avser tillgångarna får inte dras av. I lagen (1990:661) om avkastningsskatt på pensionsmedel finns bestämmelser om avkastningsskatt på tillgångar på sådana konton.

5 § Premie för pensionsförsäkring och inbetalning på pensionssparkonto ska dras av i den omfattning som anges i 59 kap. Lag (2007:1419).

Förvaltningsutgifter

6 § Förvaltningsutgifter får dras av bara till den del kostnaderna under beskattningensåret sammanlagt överstiger 1 000 kronor.

Belopp som behandlas som ränta

Ersättning när lån återbetalas i förtid

7 § Om en låntagare vid förtida inlösen av lån betalar ersättning till långivaren för utebliven ränta, ska denna ersättning behandlas som ränta. Lag (2007:1419).

Räntekompensation

8 § Räntekompensation som förvärvaren av ett skuldebrev betalar till överlåtaren för upplupen men inte förfallen ränta behandlas som ränta.

Första stycket tillämpas också vid förvärv av marknadsnoterade andelar i en värdepappersfond eller en specialfond som bara innehåller svenska fordringsrätter. Lag (2013:569).

Räntefördelningsbelopp

9 § Fördelningsbelopp som vid räntefördelning ska dras av i inkomstslaget näringsverksamhet enligt 33 kap., ska tas upp i inkomstslaget kapital. Fördelningsbelopp som ska tas upp i inkomstslaget näringsverksamhet, ska dras av i inkomstslaget kapital. Lag (2007:1419).

Hänvisningar

10 § Att tomträttsavgäld behandlas som ränteutgift framgår av 27 §.

Bestämmelser om i vilken utsträckning ersättningar i form av livränta och liknande utbetalningar för avyttrade tillgångar räknas som ränta finns i 44 kap. 35 och 37–39 §§.

Ränteförmån

11 § Ett belopp som motsvarar värdet enligt 61 kap. 15–17 §§ av sådan ränteförmån som ska tas upp i inkomstslaget tjänst ska dras av i inkomstslaget kapital. Lag (2007:1419).

Skattskyldighet för utdelning

12 § Utdelning ska tas upp av den som har rätt till utdelningen när den kan disponeras. Lag (2007:1419).

Förvärv av rätt till utdelning eller ränta

13 § Om rätt till enbart utdelning förvärvas genom köp, byte eller på liknande sätt, ska utdelningen, minskad med vad förvärvaren betalat för rätten, tas upp.

Om betalningen avser rätt till utdelning vid flera tillfällen, ska minskningen på grund av betalningen fördelas på dessa tillfällen. Fördelningen ska göras med hänsyn till den tid som rätten avser. Är ett fördelat belopp vid något tillfälle större än utdelningsintäkten, ska den överskjutande delen räknas av från närmast följande utdelning eller utdelningar. Om förvärvet avser rätt till utdelning under obestämd tid, ska minskningen fördelas på tio år, om det inte finns särskilda skäl till en annan fördelning.

Om den förvärvade rätten överlåts vidare, ska ersättningen, minskad med vad som betalats vid förvärvet, tas upp.

Denna paragraf tillämpas också vid förvärv av rätt till enbart ränta. Lag (2007:1419).

Vissa utdelningar och utskiftningar

Återbäring

14 § Utdelning från ett aktiebolag eller en ekonomisk förening i förhållande till inköp eller försäljningar eller efter liknande grunder (återbäring) ska inte tas upp till den del den innebär att den skattskyldiges levnadskostnader minskar. Lag (2007:1419).

Vinstandelslån och kapitalandelslån

15 § Utnyttjandet av en företrädesrätt att teckna ett vinstandelslån eller ett kapitalandelslån ska inte medföra att värdet av rätten tas upp, om den som utnyttjar rätten fått den på grund av sitt innehav av andelar i det låntagande företaget. Lag (2007:1419).

Utdelning och kapitalvinst på andelar i onoterade företag

15 a § Utdelning och kapitalvinst på följande aktier och andelar tas upp till fem sjättedelar:

- aktier i svenska aktiebolag,
- andelar i svenska ekonomiska föreningar som inte är kooperativa, och
- andelar i utländska juridiska personer, om inkomstbeskattningen av den utländska juridiska personen är jämförlig med inkomstbeskattningen enligt denna lag av ett svenskt företag, som inte är en kooperativ förening, med motsvarande inkomster.

Första stycket tillämpas inte om

- företaget är marknadsnoterat,
- företaget har varit marknadsnoterat men marknadsnoteringen har upphört i anslutning till inledandet av ett förfarande om inlösen, fusion, fission, likvidation eller konkurs,

- företaget under beskattningsåret eller under något av de fyra föregående beskattningsåren, direkt eller genom dotterföretag, har ägt aktier med en röst- eller kapitalandel på tio procent eller mer i ett svenskt marknadsnoterat aktiebolag eller en marknadsnoterad utländsk juridisk person,

- företaget är ett privatbostadsföretag,
- andelarna är kvalificerade, eller
- en kapitalvinst ska tas upp som överskott av passiv näringsverksamhet enligt 49 a kap.

Ett företag anses marknadsnoterat om någon andel i företaget är marknadsnoterad. Lag (2013:1106).

272 *Inkomstskattelag, 42 kap.*

Lag (2013:1106) har trätt i kraft den 1 januari 2014 och tillämpas första gången på beskattningsår som börjar efter den 31 december 2013. T.o.m. den 31 december 2013 hade 42 kap. 15 a § andra stycket tredje strecksatsen följande lydelse.

- företaget under det räkenskapsår som beslutet om utdelning avser eller under något av de fyra föregående räkenskapsåren, direkt eller genom dotterföretag, har ägt aktier med en röst- eller kapitalandel på tio procent eller mer i ett svenskt marknadsnoterat aktiebolag eller en marknadsnoterad utländsk juridisk person,

Utdelning av andelar i dotterbolag

16 § Utdelning från ett svenskt aktiebolag (moderbolaget) i form av andelar i ett dotterbolag ska inte tas upp om

1. utdelningen lämnas i förhållande till innehavda aktier i moderbolaget,
2. aktier i moderbolaget är marknadsnoterade,
3. samtliga moderbolagets andelar i dotterbolaget delas ut,
4. andelar i dotterbolaget efter utdelningen inte innehas av något företag som tillhör samma koncern som moderbolaget,
5. dotterbolaget är ett svenskt aktiebolag eller ett utländskt bolag, och
6. dotterbolagets näringsverksamhet till huvudsaklig del består av rörelse eller, direkt eller indirekt, innehav av andelar i sådana företag som till huvudsaklig del bedriver rörelse och i vilka dotterbolaget, direkt eller indirekt, innehar andelar med ett sammanlagt röstetal som motsvarar mer än hälften av röstetalet för samtliga andelar i företaget.

Första stycket gäller även om mottagaren av utdelningen inte äger aktierna i det utdelande bolaget.

I 48 kap. 8 § finns bestämmelser om anskaffningsutgiften på andelarna i moderbolaget och dotterbolaget.

Bestämmelserna i denna paragraf ska inte tillämpas om bestämmelserna i 16 b § om undantag från omedelbar beskattning vid partiella fissioner kan tillämpas. Lag (2007:1419).

16 a § Vid tillämpning av bestämmelserna om moderbolag i 16 § första stycket ska ett utländskt bolag som motsvarar ett svenskt aktiebolag behandlas som ett sådant om det utländska bolaget hör hemma i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet eller i en stat med vilken Sverige har ingått ett skatteavtal som innehåller en artikel om informationsutbyte. Lag (2007:1419).

Utdelning vid partiell fission

16 b § Vid en partiell fission ska den ersättning som andelsägaren i det överlåtande företaget erhåller från det övertagande företaget anses som utdelning från det överlåtande företaget. Sådan utdelning i form av andelar i det övertagande företaget ska inte tas upp. Lag (2007:1419).

Minskning av aktiekapitalet m.m.

17 § Som utdelning behandlas utbetalningar till aktieägarna i samband med att ett svenskt aktiebolag minskar aktiekapitalet eller reservfonden om minskningen genomförs utan indragning av aktier.

Utbetalningar från en utländsk juridisk person vid ett förfarande som motsvarar något av dem som nämns i första stycket ska också behandlas som utdelning. Lag (2007:1419).

Utskiftning från ideella föreningar

18 § Vad som, utöver inbetald insats, skiftas ut till en medlem i en ideell förening i samband med att föreningen upplöses eller när medlemmen utträder ur föreningen eller i liknande fall behandlas som utdelning.

Utskiftning från ekonomiska föreningar

19 § Vad som, utöver inbetald insats, skiftas ut till en medlem i en svensk ekonomisk förening i samband med att föreningen upplöses behandlas som utdelning, om det inte framgår något annat av 20 eller 21 §.

20 § Vid ombildning av en svensk ekonomisk förening till ett svenskt aktiebolag ska aktier i bolaget som skiftas ut till medlemmen inte behandlas som utdelning, om

1. den utskiftande föreningen inte är ett sådant fåmansföretag som avses i 56 kap. 2 § eller 57 kap. 3 §,
2. föreningen äger samtliga aktier i bolaget,
3. samtliga aktier i bolaget skiftas ut, och
4. värdet av vad medlemmarna får utöver aktierna inte överstiger fem procent av aktiernas kvotvärde.

Vad som utöver aktierna skiftas ut till medlemmen ska i sin helhet behandlas som utdelning.

I 48 kap. 9 § finns bestämmelser om anskaffningsutgift för de utskiftade aktierna. Lag (2007:1419).

20 a § Vid tillämpning av bestämmelserna i 19 och 20 §§ ska ett utländskt bolag som hör hemma i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES) och som motsvarar en svensk ekonomisk förening behandlas som en sådan. Vid tillämpning av bestämmelserna i 20 § ska ett utländskt bolag som hör hemma i en stat inom EES och som motsvarar ett svenskt aktiebolag behandlas som ett sådant. Lag (2007:1419).

21 § Vad som skiftas ut till en andelsägare i det överlåtande företaget vid en fusion eller en fission enligt 37 kap. ska inte behandlas som utdelning. Lag (2007:1419).

Insatsemission i ekonomiska föreningar

21 a § Belopp som överförs till medlemsinsatserna vid insatsemission enligt lagen (1987:667) om ekonomiska föreningar ska inte behandlas som utdelning. Det samma gäller belopp som överförs till medlemsinsatserna vid fondemission enligt

274 *Inkomstskattelag, 42 kap.*

rådets förordning (EG) nr 1435/2003 av den 22 juli 2003 som stadga för europeiska kooperativa föreningar (SCE-föreningar). Lag (2007:1419).

Utdelning från vissa utländska juridiska personer

22 § Utdelning från i utlandet delägarbeskattade juridiska personer och utländska juridiska personer med lågbeskattade inkomster ska inte tas upp till den del delägaren har beskattats för sin del av den utländska juridiska personens inkomst enligt 5 kap. 2 a § eller 39 a kap. 13 §. Lag (2007:1419).

Utdelning och utskiftning från utländska dödsbon

23 § Vad som delas eller skiftas ut till obegränsat skattskyldiga ska tas upp, om utdelningen eller utskiftningen avser inkomst i ett dödsbo efter någon som var begränsat skattskyldig vid dödsfallet. Detta gäller dock inte till den del dödsboet är skattskyldigt i Sverige för inkomsten. Lag (2007:1419).

Skattetillgodohavanden

24 § Utbetalning genom en utländsk stats försorg inom ramen för ett system för nedsättning av skatten på utdelad bolagsvinst (skattetillgodohavande) behandlas som utdelning.

Skattetillgodohavanden ska tas upp som intäkt samma beskattningsår som den utdelning på vilken skattetillgodohavandet är grundat. Lag (2007:1419).

Avdrag för viss räntekompensation

24 a § Räntekompensation som enligt 8 § behandlas som ränta ska inte dras av om det förvärvade skuldebrevet efter förvärvet, men före eller under det beskattningsår som räntekompensationen enligt 41 kap. 11 § ska dras av som kostnad, har förvarats på ett investeringssparkonto. Lag (2011:1271).

42 kap. 24 a § har införts genom lag (2011:1271) som har trätt i kraft den 1 januari 2012 och tillämpas första gången vid 2013 års taxering.

Lotterier

25 § Vinst i ett utländskt lotteri eller vid vinstdragning på utländska premieobligationer ska tas upp om vinsten överstiger 100 kronor och inte är skattefri enligt 8 kap. 3 § andra eller tredje stycket.

Utgifter för att delta i svenska och utländska lotterier får inte dras av. Lag (2008:1322).

Lag (2008:1322) har trätt i kraft den 1 januari 2009 och tillämpas första gången vid 2010 års taxering. T.o.m. den 31 december 2008 hade 42 kap. 25 § följande lydelse.

25 § Vinst i ett utländskt lotteri eller vid vinstdragning på utländska premieobligationer ska tas upp om vinsten överstiger 100 kronor.

Detta gäller dock inte vinst i utländska lotterier som avses i 1 § andra stycket lagen (1991:1482) om lotteriskatt.

Utgifter för att delta i svenska och utländska lotterier får inte dras av. Lag (2007:1419).

Bostäder

Statliga räntebidrag

26 § Statligt räntebidrag för bostadsändamål ska tas upp. Återbetalas bidraget, ska det återbetalade beloppet dras av. Lag (2007:1419).

Tomträtsavgälder

27 § Tomträtsavgälder behandlas som ränteutgifter.

Utdelning från privatbostadsföretag

28 § Sådan förmån av att få utnyttja en fastighet som den skattskyldige har i egenskap av delägare i ett privatbostadsföretag ska inte tas upp. Annan utdelning från ett sådant företag ska tas upp till den del den överstiger andra avgifter och inbetalningar till företaget under beskattningsåret än kapitaltillskott.

Första stycket gäller också förmåner från en motsvarande utländsk juridisk person. Lag (2007:1419).

Inkomster i samfällighet

29 § Om en privatbostadsfastighet har del i en annan svensk samfällighet än sådan som avses i 6 kap. 6 § första stycket, ska den del av fastighetens andel av samfällighetens inkomster som är avkastning av kapital och som överstiger 600 kronor tas upp.

För fastighetens andel av samfällighetens statliga räntebidrag och tomträtsavgälder gäller bestämmelserna i 26 och 27 §§.

I fråga om fastighetens andel i samfällighetens kapitalvinster och kapitalförluster tillämpas vad som skulle ha gällt för fastighetsägaren vid en avyttring. Lag (2007:1419).

Uthyrning

30 § Ersättningar när en privatbostadsfastighet eller en privatbostad upplåts samt ersättningar när produkter från sådana fastigheter eller bostäder avyttras ska tas upp. Detsamma gäller ersättningar när en bostad som innehas med hyresrätt upplåts.

Utgifterna för upplåtelsen eller produkterna får inte dras av. I stället ska avdrag göras med 40 000 kronor per år för varje privatbostadsfastighet, privatbostad eller hyreslägenhet. Om ersättningen avser upplåtelse, ska ytterligare avdrag göras hos upplåtaren enligt bestämmelserna i 31 §. Avdraget får inte i något fall vara högre än intäkten. Lag (2012:757).

276 Inkomstskattelag, 42 kap.

Lag (2012:757) har trätt i kraft den 1 januari 2013 och tillämpas första gången vid **beskattningen 2014**. Ändringen av 42 kap. 30 § andra stycket innebär att "21 000 kr" ersattes med "40 000 kr".

42 kap. 30 § även ändrad genom lag (2011:1271) som har trätt i kraft den 1 januari 2012 och tillämpas första gången vid **2013 års taxering**. Ändringen av 42 kap. 30 § andra stycket innebär att "18 000 kr" ersattes med "21 000 kr".

42 kap. 30 § även ändrad genom lag (2010:1826) som har trätt i kraft den 1 januari 2011 och tillämpas första gången vid **2012 års taxering**. Ändringen av 42 kap. 30 § andra stycket innebär att "12 000 kr" ersattes med "18 000 kr".

31 § När en privatbostadsfastighet upplåts, ska ett belopp som motsvarar 20 procent av intäkten av upplåtelsen dras av.

När en bostad som innehas med hyresrätt upplåts, ska den del av upplåtarens hyra som avser den upplåtna delen dras av.

När en bostad som innehas med bostadsrätt eller liknande besittningsrätt upplåts, ska den del av innehavarens avgift eller hyra som avser den upplåtna delen dras av. I avgiften ska inte räknas in kapitaltillskott som innehavaren gjort till företaget eller bolaget. Andra inbetalningar ska räknas in i avgiften bara till den del de överstiger sådan utdelning som innehavaren har fått på annat sätt än i förhållande till sina andelar i företaget. Lag (2007:1419).

32 § Bestämmelserna i 30 § andra stycket och 31 § gäller inte i fråga om upplåtelser som sker till

1. ett svenskt handelsbolag av en delägare i handelsbolaget eller av en närstående till delägaren,
2. den skattskyldiges arbetsgivare eller en arbetsgivare till någon som är närstående till den skattskyldige, eller
3. någon som kan anses ingå i samma intressegemenskap som en sådan arbetsgivare som avses i 2.

Vid sådana upplåtelser som avses i första stycket ska skäligt avdrag göras för den skattskyldiges utgifter för upplåtelsen. Lag (2007:1419).

Avdrag för underskott som uppkommit i en näringsverksamhet

Underskott av andelshus

33 § Underskott som uppkommit i en näringsverksamhet får dras av med 70 procent till den del

1. underskottet avser en sådan bostad i ett andelshus som skulle ha varit den skattskyldiges privatbostad om han innehaft den med bostadsrätt, och
2. underskottet inte dras av enligt 45 kap. 32 §, 46 kap. 17 § eller 62 kap. 2–4 §§.

I fråga om avdraget tillämpas också bestämmelserna om begränsningar vid konkurs, ackord och skuldsanering i 40 kap. 20 och 21 §§.

Om ett underskott har dragits av enligt första stycket, får avdrag inte göras enligt 40 kap. 2 §.

Underskott av avslutad näringsverksamhet

34 § Underskott av näringsverksamhet det beskattningsår då en enskild näringsidkare upphör att bedriva näringsverksamheten ska dras av med 70 procent.

Underskottet ska dock inte dras av om det avser självständigt bedriven näringsverksamhet utomlands. Det ska inte heller dras av till den del underskottet

- dragits av enligt 45 kap. 32 §, 46 kap. 17 § eller 62 kap. 2–4 §§ eller legat till grund för avdrag enligt 33 §, eller

- skulle ha fallit bort om tillgångar eller tjänster som har tagits ut ur näringsverksamheten hade uttagsbeskattats.

Underskottet ska dras av det följande beskattningsåret eller, om den skattskyldige begär det, fördelas på det året och de två därefter följande beskattningsåren.

Bestämmelserna om begränsningar vid konkurs, ackord och skuldsanering i 40 kap. 20 och 21 §§ tillämpas också på sådant underskott. Lag (2007:1419).

Schablonintäkt vid innehav av ett investeringssparkonto

35 § Med investeringssparkonto avses ett konto som avses i lagen (2011:1268) om investeringssparkonto. Lag (2011:1271).

42 kap. 35 § har införts genom lag (2011:1271) som har trätt i kraft den 1 januari 2012 och tillämpas första gången vid 2013 års taxering.

36 § Den som under kalenderåret har innehaft ett investeringssparkonto för vilket ett kapitalunderlag ska beräknas enligt 37–41 §§ ska ta upp en schablonintäkt. Intäkten ska beräknas till kapitalunderlaget enligt 37–41 §§ multiplicerat med statslåneräntan vid utgången av november närmast före det aktuella kalenderåret. Lag (2011:1271).

42 kap. 36 § har införts genom lag (2011:1271) som har trätt i kraft den 1 januari 2012 och tillämpas första gången vid 2013 års taxering.

37 § Kapitalunderlaget utgörs av en fjärdedel av summan av marknadsvärdet av

1. tillgångar som vid ingången av varje kvartal under kalenderåret förvaras på investeringssparkontot,

2. kontanta medel som betalas in till investeringssparkontot under kalenderåret,

3. investeringstillgångar enligt lagen (2011:1268) om investeringssparkonto som den som innehar investeringssparkontot under kalenderåret överför till kontot, om överföringen inte sker från ett annat investeringssparkonto, och

4. investeringstillgångar enligt lagen om investeringssparkonto som under kalenderåret överförs till kontot från någon annans investeringssparkonto om tillgångarna inte överförs med tillämpning av 13 § första stycket 1 samma lag.

Vid beräkningen av kapitalunderlaget enligt första stycket ska man beakta marknadsvärdet vid ingången av varje kvartal av de tillgångar som förvaras på investeringssparkontot respektive marknadsvärdet av varje inbetalad eller överförd tillgång när de förtecknas på kontot. Lag (2011:1271).

278 *Inkomstskattelag, 42 kap.*

42 kap. 37 § har införts genom lag (2011:1271) som har trätt i kraft den 1 januari 2012 och tillämpas första gången vid 2013 års taxering. Uppskovsbelopp som anges i punkt 2 av övergångsbestämmelserna till lagen (2002:1143) om ändring i inkomstskattelagen (1999:1229) och som avser en mottagen andel vid ett andelsbyte, ska tas upp som intäkt om den mottagna andelen överförs enligt lagen (2011:1268) om investeringssparkonto från ett konto som inte är ett investeringssparkonto till ett eget investeringssparkonto.

38 § Följande tillgångar ska inte ingå i det värde som avses i 37 § första stycket 1:

1. kontofrämmande tillgångar som förvaras på investeringssparkontot med stöd av 18 § lagen (2011:1268) om investeringssparkonto,
2. kontofrämmande tillgångar som avses i 7 § lagen om investeringssparkonto, och
3. kontofrämmande tillgångar som förvaras på ett investeringssparkonto i strid med 17 § lagen om investeringssparkonto. Lag (2011:1271).

42 kap. 38 § har införts genom lag (2011:1271) som har trätt i kraft den 1 januari 2012 och tillämpas första gången vid 2013 års taxering.

39 § Som inbetalning avses vid tillämpning av 37 § första stycket 2 inte inbetalning av

1. ränta, utdelning och annan avkastning än ersättning vid överlåtelse på tillgångar som förvaras på investeringssparkontot,
2. ersättning vid sådan överlåtelse som avses i 22 § första stycket 1–7 lagen (2011:1268) om investeringssparkonto av tillgångar som förvaras på investeringssparkontot,
3. kontanta medel som överförs från ett annat eget investeringssparkonto, eller
4. kontanta medel som investeringsföretaget som för investeringssparkontot har växlat mot valuta som har förvarats på kontot. Lag (2011:1271).

42 kap. 39 § har införts genom lag (2011:1271) som har trätt i kraft den 1 januari 2012 och tillämpas första gången vid 2013 års taxering.

40 § Om en överföring av tillgångar från ett investeringssparkonto till ett annat investeringssparkonto medför att tillgångarna inte förvaras på något av dessa konton vid ingången av kvartalet efter det då tillgångarna avfördes från det överförande kontot, ska de överförda tillgångarnas marknadsvärde när de förtecknas på det mottagande kontot öka summan som avses i 37 § första stycket 1 avseende det mottagande kontot. Lag (2011:1271).

42 kap. 40 § har införts genom lag (2011:1271) som har trätt i kraft den 1 januari 2012 och tillämpas första gången vid 2013 års taxering.

41 § Marknadsvärdet av tillgångar som avses i 37 och 40 §§ ska ligga till grund för beräkningen av kapitalunderlaget bara om den som har innehaft ett investeringssparkonto varit obegränsat skattskyldig vid tidpunkten för de situationer som avses i dessa paragrafer. Lag (2011:1271).

42 kap. 41 § har införts genom lag (2011:1271) som har trätt i kraft den 1 januari 2012 och tillämpas första gången vid 2013 års taxering.

42 § Utdelning, kapitalvinst och annan avkastning på tillgångar och förpliktelser som förvaras på ett investeringssparkonto ska inte tas upp. Utgifter och kapitalförluster som avser sådana tillgångar och förpliktelser får inte dras av.

Första stycket gäller inte

1. tillgångar som avses i 38 §,
2. kapitalvinster eller kapitalförluster på tillgångar som anses ha avyttrats enligt 44 kap. 8 a eller 8 b §, eller
3. ränta på kontanta medel som helt eller delvis avser ett kalenderår då räntesatsen som legat till grund för räntans beräkning någon gång överstigit statslåneräntan vid utgången av november närmast före det kalenderåret. Lag (2012:830).

Lag (2012:830) har trätt i kraft den 1 januari 2013 och tillämpas på tillgångar och förpliktelser som förtecknas på ett investeringssparkonto efter den 14 juni 2012 och som vid utgången av den dagen inte förvarades på ett investeringssparkonto. Äldre bestämmelser gäller för tillgångar och förpliktelser som har förtecknats på ett investeringssparkonto före den 15 juni 2012. T.o.m. den 31 december 2012 hade 42 kap. 42 § första stycket följande lydelse.

42 § Utdelning, kapitalvinst och annan avkastning på tillgångar som förvaras på ett investeringssparkonto ska inte tas upp. Utgifter och kapitalförluster som avser sådana tillgångar får inte dras av.

42 kap. 42 § införd genom lag (2011:1271) som har trätt i kraft den 1 januari 2012 och tillämpas första gången vid 2013 års taxering.

Schablonintäkt vid innehav av andelar i en värdepappersfond eller en specialfond

43 § Den som vid ingången av ett kalenderår har ägt andelar i en värdepappersfond eller en specialfond ska ta upp en schablonintäkt. Intäkten ska beräknas till 0,4 procent av kapitalunderlaget enligt 44 §.

Första stycket gäller inte andelar i en värdepappersfond eller en specialfond som vid kalenderårets ingång förvaras på ett investeringssparkonto. Lag (2013:569).

44 § Kapitalunderlaget utgörs av värdet vid ingången av kalenderåret på de andelar i en värdepappersfond eller en specialfond som vid denna tidpunkt ägs av den skattskyldige.

Vid beräkningen av kapitalunderlaget ska andelar i en värdepappersfond eller en specialfond som utgör lagertillgångar och som enligt 17 kap. 20 § tas upp till det verkliga värdet inte ingå. Lag (2013:569).

43 kap. Investeraravdrag*

* 43 kap. infört genom lag (2013:771) som har trätt i kraft den 1 december 2013 och tillämpas på förvärv av andelar som sker efter den 30 november 2013. För 43 kap. i dess tidigare lydelse hänvisas till Skatte- och taxeringsförfattningarna utgåva 33.

Innehåll

1 § I detta kapitel finns bestämmelser om fysiska personers och dödsboms rätt att göra avdrag för en del av betalningen vid förvärv av andelar i företag av mindre storlek (investeraravdrag). Lag (2013:771).

Definitioner

2 § Med *företag* avses i detta kapitel

1. ett svenskt aktiebolag,
2. en svensk ekonomisk förening, och
3. ett utländskt bolag som motsvarar ett svenskt aktiebolag eller en svensk ekonomisk förening och som har fast driftställe i Sverige, om det hör hemma i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet eller i en stat med vilken Sverige har ingått ett skatteavtal som innehåller en artikel om informationsutbyte.

Som företag räknas inte

1. ett investmentföretag,
2. en ekonomisk förening eller ett aktiebolag vars verksamhet helt eller delvis består i att i byggnad som ägs av föreningen eller bolaget tillhandahålla medlemmarna eller delägarna bostäder, garage eller någon annan för deras personliga räkning avsedd anordning,
3. en kooperativ förening, eller
4. en sådan ekonomisk förening som är centralorganisation för kooperativa föreningar. Lag (2013:771).

3 § Med *koncern* avses i detta kapitel en koncern av sådant slag som anges i 1 kap. 4 § årsredovisningslagen (1995:1554). Lag (2013:771).

4 § Med *företag av mindre storlek* avses i detta kapitel ett sådant företag som anges i 2 § första stycket och som uppfyller följande villkor:

1. medelantalet anställda och delägare som under betalningsåret har arbetat i företaget är lägre än 50, och
2. företagets nettoomsättning under betalningsåret eller balansomslutning för samma år uppgår till högst 80 miljoner kronor.

Ett företag är inte ett företag av mindre storlek om

1. 25 procent eller mer av kapital- eller röstandelarna direkt eller indirekt kontrolleras av ett eller flera offentliga organ, eller
2. någon andel i företaget är upptagen till handel på en reglerad marknad eller en motsvarande marknad utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet. Lag (2013:771).

5 § Med värdeöverföring avses i detta kapitel

1. vinstutdelning,
2. förvärv av egna aktier, dock inte förvärv av sådant slag som anges i 19 kap. 5 § aktiebolagslagen (2005:551),
3. minskning av aktiekapitalet eller reservfonden för återbetalning till aktieägarna,
4. annan affärshändelse som medför att företagets förmögenhet minskar och som inte har rent affärsmässig karaktär för företaget, och
5. inlösen av förlagsinsatser av sådant slag som anges i 5 kap. 1 § lagen (1987:667) om ekonomiska föreningar och utbetalningar av sådant slag som anges i 10 kap. 1 § samma lag. Lag (2013:771).

Jämförelsebelopp

6 § Vid en värdeöverföring utgörs jämförelsebeloppet av den skattskyldiges andel av kapitalet i företaget vid tidpunkten för värdeöverföringen, multiplicerad med företagets redovisade resultat för beskattningsåret närmast före det kalenderår då den skattskyldige eller någon närstående till honom får värdeöverföringen. Om den skattskyldiges andel av kapitalet har ändrats under kalenderåret och om det under kalenderåret har skett mer än en värdeöverföring, ska jämförelsebeloppet bestämmas utifrån den högsta andel av kapitalet i företaget som den skattskyldige har vid tidpunkten för någon av värdeöverföringarna. Lag (2013:771).

Medelantalet anställda, nettoomsättning och balansomslutning

7 § Om företaget ingår i en koncern, ska gränsvärdena i 4 § första stycket beräknas med hänsyn till samtliga företag inom koncernen.

Om något koncernföretag innehar andelar i ett annat företag eller om ett annat företag innehar andelar i koncernföretaget på det sätt som anges i 8 §, ska värdena för det andra företaget läggas till i enlighet med vad som anges i den paragrafen.

Första och andra styckena gäller även företag som skulle ha ingått i samma koncern om den fysiska person eller den grupp av fysiska personer i samverkan som äger företagen hade varit ett företag. Detta gäller dock bara om företagen bedriver verksamhet på samma marknad eller angränsande marknader. Lag (2013:771).

8 § Gränsvärdena i 4 § första stycket ska beräknas med tillämpning av andra och tredje styckena om företaget utan att ingå i en koncern

1. innehar 25 procent eller mer av kapital- eller röstandelarna i ett annat företag, eller
2. kontrolleras av ett annat företag genom att det företaget innehar 25 procent eller mer av kapital- eller röstandelarna.

Till företagets gränsvärden ska läggas den högsta andelen av kapital- eller röstandelarna av de kontrollerade och kontrollerande företagens värden. Om det finns flera sådana företag som anges i första stycket, ska denna beräkning göras för varje företag för sig.

Om det kontrollerade eller kontrollerande företaget ingår i en koncern, ska beräkningen enligt andra stycket avse värdena för hela koncernen. Lag (2013:771).

9 § Om två eller flera företag som ingår i samma koncern innehar andelar i företaget, ska gränsvärdena i 4 § första stycket beräknas med hänsyn till hur stor andel av kapital- eller röstandelarna i företaget som koncernen innehar. Lag (2013:771).

Vilka som får göra avdrag

10 § Investeraravdrag får göras av en fysisk person som förvärvar andelar i ett företag av mindre storlek om

1. villkoren i 12–19 §§ är uppfyllda,
2. förvärvaren är skattskyldig i Sverige för kapitalvinst på andelarna, och
3. kapitalvinsten inte är undantagen från beskattning i Sverige på grund av ett skatteavtal.

Om en fysisk person som uppfyller villkoren i första stycket avlider, får dödsboet göra investeraravdrag. Lag (2013:771).

Tidpunkten för avdraget

11 § Investeraravdrag ska göras det beskattningsår då full betalning för andelarna har skett (betalningsåret).

Om villkoren i 14 och 15 §§ uppfylls först det beskattningsår som följer närmast efter betalningsåret, ska i stället investeraravdrag göras det beskattningsåret. Lag (2013:771).

Villkor för avdrag

12 § Investeraravdrag får göras bara om andelarna

1. har betalats kontant,
 2. har förvärvats
 - vid bildandet av företaget,
 - vid en nyemission,
 - genom tillskott till en ekonomisk förening i form av medlemsinsats eller förlagsinsats, eller
 - från en juridisk person och avser ett företag som inte tidigare har bedrivit någon verksamhet, och
 3. innehas av förvärvaren eller dennes dödsbo vid utgången av betalningsåret.
- Lag (2013:771).

13 § Investeraravdrag får göras bara om andelarna har förvärvats i ett företag som vid utgången av betalningsåret är ett företag av mindre storlek. Lag (2013:771).

14 § Investeraravdrag får göras bara om det företag i vilket andelar har förvärvats uteslutande eller så gott som uteslutande bedriver rörelse vid utgången av

betalningsåret eller vid utgången av det beskattningsår som följer närmast efter betalningsåret.

Avdrag får dock inte göras vid förvärv av andelar i företag som helt eller delvis är verksamma inom varvs-, kol- eller stålindustrin. Lag (2013:771).

15 § Investeraravdrag får göras bara om det företag i vilket andelar har förvärvats har ett löneunderlag som för betalningsåret eller för det beskattningsår som följer närmast efter betalningsåret uppgår till minst 300 000 kronor. Lag (2013:771).

16 § Löneunderlaget ska beräknas på grundval av sådan kontant ersättning som hos arbetstagarna ska tas upp i inkomstslaget tjänst och som har lämnats till dem under året. Motsvarande ersättning som har betalats till arbetstagare i utlandet ska också räknas in i löneunderlaget. Som kontant ersättning anses även sådan ersättning som skulle ha tagits upp i inkomstslaget tjänst om den inte varit undantagen från beskattning enligt 3 kap. 9 § eller på grund av ett skatteavtal.

Som kontant ersättning anses inte

1. kostnadsersättning,
2. belopp som ska tas upp i inkomstslaget tjänst enligt 11 kap. 45 §, 48 a kap. 9 § andra stycket, 50 kap. 7 § eller 57 kap., eller
3. ersättning som täcks av statliga bidrag för lönekostnader.

Löneunderlaget får ökas med löneunderlag i företag som avses i 7–9 §§ på det sätt som motsvarar hur värdena i 4 § första stycket beräknas enligt dessa paragrafer. Lag (2013:771).

17 § Investeraravdrag får inte göras om det företag i vilket andelar har förvärvats vid tidpunkten för förvärvet är

1. skyldigt att upprätta en kontrollbalansräkning av sådant slag som anges i 25 kap. 13 § aktiebolagslagen (2005:551) och kapitaltillskottet inte undanröjer skyldigheten,
2. föremål för företagsrekonstruktion av sådant slag som anges i lagen (1996:764) om företagsrekonstruktion, eller
3. på obestånd. Lag (2013:771).

18 § Investeraravdrag får inte göras om den skattskyldige eller någon närstående till honom under betalningsåret eller något av de två beskattningsåren närmast före betalningsåret har fått en eller flera värdeöverföringar från det företag i vilket andelar har förvärvats eller från ett annat företag i samma koncern och värdeöverföringen eller värdeöverföringarna tillsammans överstiger jämförelsebeloppet enligt 6 §.

Om en närstående som innehar andelar i företaget har fått en eller flera värdeöverföringar från företaget, ska överföringen eller överföringarna vid tillämpningen av första stycket endast beaktas till den del den eller de tillsammans överstiger den närståendes andel av kapitalet i företaget vid tidpunkten för värdeöverföringen, multiplicerad med företagets redovisade resultat för beskattningsåret närmast före det kalenderår under vilket den närstående fick värdeöverföringen eller värdeöverföringarna.

Om den närståendes andel av kapitalet har ändrats under kalenderåret och om det under kalenderåret har skett mer än en värdeöverföring till den närstående, ska beräkningen i andra stycket göras utifrån den högsta andel av kapitalet i företaget som den närstående har vid tidpunkten för någon av värdeöverföringarna. Lag (2013:771).

19 § Investeraravdrag får inte göras om det företag i vilket andelar har förvärvats under betalningsåret eller de två beskattningsåren närmast före betalningsåret har förvärvat

1. direkt eller indirekt, andelar i ett annat företag från den skattskyldige eller någon närstående till honom,

2. en näringsverksamhet från den skattskyldige eller någon närstående till honom, om näringsverksamheten tidigare har bedrivits i ett företag som ägs eller har ägts av den skattskyldige eller någon närstående till honom, eller

3. verksamhet från ett företag som den skattskyldige eller någon närstående till honom äger.

Första stycket 1 gäller bara till den del det inte finns något investeraravdrag hänförligt till de förvärvade andelarna som har återförts eller ska återföras med anledning av förvärvet. Lag (2013:771).

Underlag för investeraravdrag

20 § Underlaget för investeraravdrag är den skattskyldiges betalning för andelarna i företaget.

Om andelarna har förvärvats från en juridisk person, utgörs underlaget högst av det belopp som betalats kontant för andelarna vid bildandet av företaget.

Om flera skattskyldigas underlag för investeraravdrag för ett och samma företag tillsammans överstiger 20 miljoner kronor under ett kalenderår, ska underlagen minskas proportionellt i förhållande till betalningen för andelarna så att underlagen tillsammans inte överstiger 20 miljoner kronor. Lag (2013:771).

Investeraravdragets storlek

21 § Investeraravdrag får göras med hälften av det underlag som anges i 20 §. Avdraget får uppgå till högst 650 000 kronor per beskattningsår.

Avdraget ska avrundas uppåt till helt hundratal kronor. Lag (2013:771).

Återföring av investeraravdrag

22 § Investeraravdrag ska återföras om andelarna i företaget avyttras under de fem beskattningsåren närmast efter betalningsåret.

Om den skattskyldige har såväl andelar för vilka han har fått investeraravdrag som andra andelar i företaget, ska vid tillämpningen av första stycket en avyttring av andelar i företaget alltid behandlas som om avyttringen avsåg de andelar för vilka han har fått investeraravdrag.

Med avyttring likställs vid tillämpningen av denna paragraf att andelarna övergår till någon annan genom gåva eller bodelning. Avyttring anses dock inte ha skett vid övergång genom bodelning med anledning av ett samboförhållande som upphör, äktenskapsskillnad eller sambons eller makens död. Lag (2013:771).

23 § Om den del av andelsinnehavet som avyttras understiger den del av innehavet för vilken den skattskyldige har fått investeraravdrag, ska den återförda delen av investeraravdraget motsvara den del av avdraget som den avyttrade delen utgör av det innehav för vilket den skattskyldige har fått avdrag. Lag (2013:771).

24 § Om den skattskyldige har fått flera investeraravdrag för andelarna i företaget, ska avdragen återföras i den ordning som den skattskyldige har fått dem. Lag (2013:771).

25 § Investeraravdrag ska återföras om den skattskyldige eller någon närstående till honom under något av de fem beskattningsåren närmast efter betalningsåret får en eller flera värdeöverföringar från det företag i vilket andelar har förvärvats eller från ett annat företag i samma koncern och värdeöverföringen eller värdeöverföringarna tillsammans överstiger jämförelsebeloppet enligt 6 §.

Om en närstående som innehar andelar i företaget får en eller flera värdeöverföringar från företaget, ska överföringen eller överföringarna vid tillämpningen av första stycket endast beaktas till den del den eller de tillsammans överstiger den närståendes andel av kapitalet i företaget vid tidpunkten för värdeöverföringen, multiplicerad med företagets redovisade resultat för beskattningsåret närmast före det kalenderår under vilket den närstående får värdeöverföringen eller värdeöverföringarna.

Om den närståendes andel av kapitalet har ändrats under kalenderåret och om det under kalenderåret har skett mer än en värdeöverföring till den närstående, ska beräkningen i andra stycket göras utifrån den högsta andel av kapitalet i företaget som den närstående har vid tidpunkten för någon av värdeöverföringarna. Lag (2013:771).

26 § Investeraravdrag ska återföras om företaget under de två beskattningsåren närmast efter betalningsåret, gör ett sådant förvärv som avses i 19 § första stycket.

Vid sådant förvärv som avses i 19 § första stycket 1 gäller första stycket bara till den del det inte finns något investeraravdrag hänförligt till de förvärvade andelarna som ska återföras med anledning av förvärvet. Lag (2013:771).

27 § Investeraravdrag ska återföras om den skattskyldige under de fem beskattningsåren närmast efter betalningsåret upphör att vara skattskyldig i Sverige för kapitalvinst på andelarna, eller om kapitalvinsten under denna tid blir undantagen från beskattning i Sverige på grund av ett skatteavtal. Lag (2013:771).

28 § Återföring enligt 27 § ska inte göras

1. till den del andelarna i företaget under de fem beskattningsåren närmast efter betalningsåret inte skulle anses avyttrade vid tillämpning av 22 och 23 §§,

2. om den skattskyldige eller någon närstående till honom under något av de fem beskattningsåren närmast efter betalningsåret inte har fått en sådan värdeöverföring som skulle medföra återföring enligt 25 §, och

3. om det företag i vilket andelar har förvärvats under de två beskattningsåren närmast efter betalningsåret inte har gjort ett sådant förvärv som skulle medföra återföring enligt 26 § eller, för det fall företaget har gjort ett sådant förvärv, till den del investeraravdrag inte skulle återföras på grund av förvärvet enligt 26 § andra stycket. Lag (2013:771).

Tidpunkt för återföring

29 § Återföring ska göras det beskattningsår då

1. andelarna avyttras,
2. den skattskyldige eller någon närstående till honom får en värdeöverföring som överstiger jämförelsebeloppet,
3. det företag i vilket andelar har förvärvats gör ett sådant förvärv som avses i 19 § första stycket, eller
4. den skattskyldige upphör att vara skattskyldig i Sverige för kapitalvinst på andelarna eller kapitalvinsten blir undantagen från beskattning i Sverige på grund av ett skatteavtal. Lag (2013:771).

AVD. VII KAPITALVINSTER OCH KAPITALFÖRLUSTER

44 kap. Grundläggande bestämmelser om kapitalvinster och kapitalförluster

Innehåll

1 § I detta kapitel finns de grundläggande bestämmelserna om kapitalvinster och kapitalförluster. De gäller, om inte annat anges, alla slag av tillgångar och förpliktelser.

Särskilda bestämmelser för olika slag av tillgångar och förpliktelser finns i 45–52 kap.

I 53 kap. finns bestämmelser om överlåtelser till underpris från delägare och närstående.

I 54 kap. finns bestämmelser om kapitalvinster och kapitalförluster vid betalning av skulder i utländsk valuta som gäller bara i inkomstlaget kapital.

I 55 kap. finns bestämmelser om avyttringar av delägarätter och fordringsätter i samband med insättningsgaranti och investerarskydd.

I 25 och 25 a kap. finns bestämmelser om kapitalvinster och kapitalförluster som gäller bara i inkomstlaget näringsverksamhet. Lag (2003:224).

Kapitalförluster

2 § Vad som sägs om kapitalvinster i detta kapitel samt i 45, 46, 47, 48, 48 a, 50, 52 och 54 kap. gäller på motsvarande sätt för kapitalförluster. Lag (2006:1520).

Vad som avses med avyttring

Huvudregel

3 § Med avyttring av tillgångar avses försäljning, byte och liknande överlåtelse av tillgångar.

Fordringar, optioner och terminer

4 § Till avyttring räknas att

1. innehavaren av en fordran får betalt för denna,
2. innehavaren av en option får betalt för att motpartens förpliktelse ska upphöra,
3. innehavaren av en option får betalt utan att de underliggande tillgångarna överläts när optionen löper ut,
4. tiden för utnyttjande av en option löper ut utan att optionen utnyttjas,
5. ena parten i ett terminsavtal får betalt för att motpartens förpliktelse ska upphöra, eller
6. ena parten i ett terminsavtal får betalt utan att de underliggande tillgångarna överläts vid sluttidpunkten.

288 *Inkomstskattelag, 44 kap.*

De bestämmelser i första stycket som gäller optioner och terminsavtal gäller också liknande avtal. Lag (2007:1419).

Utträde ur ekonomisk förening

5 § En medlem som avgår ur en ekonomisk förening anses ha avyttrat andelen.

Upplösning av en värdepappersfond eller en specialfond

6 § Om en värdepappersfond eller en specialfond upplöses, anses varje andelsägare ha avyttrat sin andel. Lag (2013:569).

Likvidation

7 § Ett värdepapper anses avyttrat om det företag som gett ut det träder i likvidation.

Vid sådan ombildning av en ekonomisk förening till aktiebolag som avses i 42 kap. 20 § anses andelen i föreningen inte ha avyttrats på grund av föreningens upplösning. Lag (2000:1341).

Konkurs, fusion och fission

8 § Ett värdepapper anses avyttrat om det företag som gett ut det

1. försätts i konkurs och är ett svenskt aktiebolag eller en svensk ekonomisk förening,
2. upplöses genom konkurs och är ett annat företag än ett svenskt aktiebolag eller en svensk ekonomisk förening, eller
3. upplöses genom fusion eller fission.

Vid sådana konkurser som avses i första stycket 1 ska en kapitalförlust alltid anses definitiv när företaget försätts i konkurs.

Av 37 kap. 29 § första stycket framgår att bestämmelsen i första stycket 3 inte gäller värdepapper som innehas av det övertagande företaget vid en kvalificerad fusion eller fission. Lag (2007:1419).

Överföring och inbetalning till investeringssparkonto

8 a § Den som har överfört investeringstillgångar enligt lagen (2011:1268) om investeringssparkonto från ett konto som inte är ett investeringssparkonto till ett eget investeringssparkonto ska anses ha avyttrat tillgångarna mot en ersättning som motsvarar marknadsvärdet då de förtecknades på kontot. Lag (2011:1271).

44 kap. 8 a § har införts genom lag (2011:1271) som har trätt i kraft den 1 januari 2012 och tillämpas första gången vid 2013 års taxering.

8 b § Utländsk valuta som har betalats in till ett investeringssparkonto anses avyttrad mot en ersättning som motsvarar marknadsvärdet på valutan då den förtecknades på kontot.

Som inbetalning avses vid tillämpning av första stycket inte inbetalning av

1. ränta, utdelning och annan avkastning än ersättning vid överlåtelse på tillgångar som förvaras på ett investeringssparkonto,

2. ersättning vid sådan överlåtelse som avses i 22 § lagen (2011:1268) om investeringssparkonto av tillgångar som förvaras på investeringssparkontot,
3. utländsk valuta som överförs från ett annat investeringssparkonto, eller
4. utländsk valuta som investeringsföretaget som för investeringssparkontot har växlat mot valuta som har förvarats på kontot. Lag (2011:1271).

44 kap. 8 b § har införts genom lag (2011:1271) som har trätt i kraft den 1 januari 2012 och tillämpas första gången vid 2013 års taxering.

Utlåning för blankning

9 § Som avyttring anses inte att delägarätter eller fordringsrätter lånas ut för blankning.

Vad som avses med blankning framgår av 29 §.

Utnyttjande av rätt att förvärva tillgångar

10 § Om en teckningsrätt, fondaktierätt, företrädesrätt till teckning av vinstandelslån eller kapitalandelslån, termin, option, konvertibel, konvertibelt vinstandelsbevis eller konvertibelt kapitalandelsbevis utnyttjas för att förvärva aktier eller andra tillgångar, anses detta inte som avyttring av det utnyttjade värdepapperet.

I 20 § finns bestämmelser om anskaffningsutgiften för de förvärvade tillgångarna. Lag (2005:1142).

Vad som avses med terminer och optioner

11 § Med *termin* avses ett avtal, lämpat för allmän omsättning, om

- förvärv av aktier, obligationer eller andra tillgångar vid en viss framtida tidpunkt och till ett bestämt pris, eller
- en framtida betalning vars storlek beror på värdet av underliggande tillgångar eller av kursindex eller liknande.

12 § Med *option* avses en rätt för innehavaren att

- förvärva eller avyttra aktier, obligationer eller andra tillgångar till ett bestämt pris, eller
- få betalning vars storlek beror på värdet av underliggande tillgångar, eller av kursindex eller liknande.

Beräkningen

Huvudregel

13 § Kapitalvinsten ska beräknas som skillnaden mellan

- ersättningen för den avyttrade tillgången eller för den utfärdade förpliktelsen minskad med utgifterna för avyttringen eller utfärdandet, och
- omkostnadsbeloppet. Lag (2007:1419).

Omkostnadsbelopp

14 § Med *omkostnadsbelopp* avses, om inte annat föreskrivs, utgifter för anskaffning (anskaffningsutgifter) ökade med utgifter för förbättring (*förbättringsutgifter*).

Utgifter för arbete enligt 67 kap. 13 a och 13 b §§ ska inte ingå i omkostnadsbeloppet till den del skattereduktion har tillgodoräknats enligt 67 kap. Lag (2009:536).

Lag (2009:536) har trätt i kraft den 1 juli 2009 och tillämpas första gången vid 2010 års taxering. Ändringen av 44 kap. 14 § innebar att ett nytt andra stycke infördes.

Förpliktelser

15 § I fråga om förpliktelser ska den betalning som utfärdaren får för att han åtar sig förpliktelsen anses som ersättning. Vad utfärdaren ger ut för att förpliktelsen ska upphöra anses som anskaffningsutgift.

Att betalningen i vissa fall i stället ingår i kapitalvinstberäkningen för den underliggande tillgången framgår av 32 §. Lag (2007:1419).

Betalningar i utländsk valuta

16 § Om ersättning för avyttrade tillgångar erhålls i utländsk valuta som växlas till svenska kronor inom trettio dagar från avyttringen, ska kursen på växlingsdagen användas för beräkningen av värdet på ersättningen. Lag (2007:1419).

Ersättningen överstiger marknadsvärdet

17 § Om en tillgång avyttras till ett pris som överstiger marknadsvärdet och den överskjutande delen tas upp som intäkt i inkomstslaget tjänst, ska ersättningen anses motsvara marknadsvärdet. Lag (2007:1419).

Utgifter som täckts genom bidrag från stat eller kommun

18 § I omkostnadsbeloppet ska inte sådana utgifter räknas in som täckts genom näringsbidrag eller statligt eller kommunalt bidrag. Lag (2007:1419).

Tillgångar som avyttras på grund av att en säljoption utnyttjas

19 § Till anskaffningsutgiften för tillgångar som innehavaren av en inlösenrätt, säljrätt eller annan säljoption avyttrar genom att utnyttja optionen ska läggas vad han betalat för optionen. Lag (2007:1419).

Tillgångar som förvärvas genom att ett värdepapper utnyttjas

20 § I anskaffningsutgiften för en tillgång som den skattskyldige förvärvar genom att utnyttja en teckningsrätt, fondaktierätt, företrädesrätt till teckning av vinstandelslån eller kapitalandelslån, termin, option, konvertibel, konvertibelt vinstandelsbevis eller konvertibelt kapitalandelsbevis ska det omkostnadsbelopp räknas

in som skulle ha använts om det utnyttjade värdepapperet hade avyttrats vid tidpunkten för utnyttjandet. Lag (2007:1419).

Tillgångar som förvärvas genom arv, gåva m.m.

21 § Om en tillgång förvärvas genom arv, testamente, gåva, bodelning eller på liknande sätt, inträder förvärvaren i den tidigare ägarens skattemässiga situation.

I fråga om delägarrätter, fordringsrätter och sådana tillgångar som avses i 52 kap. ska som anskaffningsutgift räknas ett belopp som motsvarar det omkostnadsbelopp som skulle ha använts om den tidigare ägaren i stället hade avyttrat tillgångarna på dagen för äganderättsövergången. Lag (2007:1419).

22 § En tillgång som förvärvas genom arv, testamente eller bodelning med anledning av makes död och som varit lagertillgång hos den döde men inte kommer att vara det hos förvärvaren anses, i stället för vad som anges i 21 §, förvärvad till det skattemässiga värdet.

Anskaffningsutgift när schablonbeskattning upphör

22 a § När ett konto upphör som ett investeringssparkonto enligt lagen (2011:1268) om investeringssparkonto, ska kontoinnehavarens anskaffningsutgift för finansiella instrument och utländsk valuta som förvarats på kontot anses motsvara tillgångarnas marknadsvärden när kontot upphör.

Första stycket gäller inte

1. finansiella instrument som har överförts till ett investeringssparkonto om överföringen av tillgångarna till kontot har medfört att kontot har upphört som investeringssparkonto enligt lagen om investeringssparkonto, eller

2. tillgångar som avses i 42 kap. 38 §. Lag (2011:1271).

44 kap. 22 a § har införts genom lag (2011:1271) som har trätt i kraft den 1 januari 2012 och tillämpas första gången vid 2013 års taxering.

22 b § När en kontofrämmande tillgång enligt lagen (2011:1268) om investeringssparkonto avförs från ett investeringssparkonto, ska kontoinnehavarens anskaffningsutgift anses motsvara tillgångens marknadsvärde när den avförs.

Första stycket gäller inte tillgångar som avses i 42 kap. 38 §. Lag (2011:1271).

44 kap. 22 b § har införts genom lag (2011:1271) som har trätt i kraft den 1 januari 2012 och tillämpas första gången vid 2013 års taxering.

22 c § För en kontofrämmande tillgång enligt lagen (2011:1268) om investeringssparkonto och utländsk valuta som förvaras på ett investeringssparkonto som har förvärvats genom arv, testamente, gåva, bodelning eller på liknande sätt ska anskaffningsutgiften anses motsvara tillgångens eller valutans marknadsvärde när den avförs respektive tas ut från investeringssparkontot.

Första stycket gäller inte tillgångar som avses i 42 kap. 38 §. Lag (2011:1271).

44 kap. 22 c § har införts genom lag (2011:1271) som har trätt i kraft den 1 januari 2012 och tillämpas första gången vid 2013 års taxering.

292 *Inkomstskattelag, 44 kap.*

22 d § För en kontofrämmande tillgång som förvaras på ett investeringssparkonto i strid med 17 § lagen (2011:1268) om investeringssparkonto ska kontoinnehavarens anskaffningsutgift anses motsvara tillgångens marknadsvärde när den felaktiga förvaringen påbörjades. Lag (2011:1271).

44 kap. 22 d § har införts genom lag (2011:1271) som har trätt i kraft den 1 januari 2012 och tillämpas första gången vid 2013 års taxering.

22 e § När utländsk valuta tas ut från ett investeringssparkonto, ska kontoinnehavarens anskaffningsutgift anses motsvara valutans marknadsvärde när den tas ut. Lag (2011:1271).

44 kap. 22 e § har införts genom lag (2011:1271) som har trätt i kraft den 1 januari 2012 och tillämpas första gången vid 2013 års taxering.

Kapitalförluster

23 § Bara verkliga kapitalförluster ska anses som kapitalförluster. Lag (2007:1419).

24 § Kapitalförluster som beror på att tillgångar avyttras mot en ersättning som understiger deras marknadsvärde, ska anses som kapitalförluster bara om det framgår av omständigheterna att säljaren inte har för avsikt att öka köparens förmögenhet. Lag (2007:1419).

25 § Om den skattskyldige eller någon närstående till honom på grund av avyttringen, direkt eller indirekt, får en rättighet eller en förmån som – trots att den inte ska räknas in i ersättningen vid kapitalvinstberäkningen – får antas ha ett värde och det uppkommer en kapitalförlust, ska den del av kapitalförlusten som motsvarar detta värde inte anses som kapitalförlust. Lag (2007:1419).

Beskattningstidpunkten

Huvudregel

26 § Kapitalvinster ska tas upp som intäkt det beskattningsår då tillgången avyttras. Kapitalförluster ska dock inte dras av som kostnad förrän det beskattningsår då förlusten är definitiv. Lag (2007:1419).

Hänvisningar

27 § Det finns bestämmelser om

- att kapitalförluster inte får dras av eller ska dras av vid ett senare tillfälle vid avyttringar till företag i intressegemenskap med säljaren i 25 kap. 7–11 §§,
- uppskovsbelopp vid avyttring av privatbostäder i 47 kap.,
- framskjuten beskattning vid andelsbyten i 48 a kap., och
- uppskovsgrundande andelsbyten i 49 kap. Lag (2007:1419).

Tillkommande belopp

28 § Om kapitalvinstens storlek beror på någon händelse i framtiden och därför inte kan fastställas det år tillgången avyttras, ska den kapitalvinst som uppkommer på grund av tillkommande belopp tas upp som intäkt det eller de beskattningsår då storleken av tillkommande belopp kan beräknas. Kapitalvinstberäkningen ska då göras med utgångspunkt i förhållandena vid avyttringen och med tillämpning av de beräkningsregler som gällde vid denna tidpunkt. Lag (2007:1419).

Blankning

29 § Kapitalvinst på grund av att en lånad delägarrätt avyttras (blankningsaffär) ska tas upp som intäkt det beskattningsår då en delägarrätt återställs till långivaren, dock senast året efter det beskattningsår då den lånade delägarrätten avyttrades. Om den skattskyldige vid avyttringen ägde delägarrätter av samma slag som den lånade, gäller dock inte första meningen.

Vad som sägs om delägarrätter gäller också fordringsrätter. Lag (2007:1419).

Terminer

30 § Kapitalvinster på grund av en termin ska tas upp som intäkt det år då avtalet fullföljs eller upphör att gälla. Lag (2007:1419).

Optioner

31 § Utfärdarens kapitalvinst på grund av en köp- eller säljoption som är lämpad för allmän omsättning och som löper på högst ett år ska tas upp som intäkt det beskattningsår då han befrias från sina förpliktelser.

I fråga om andra köp- eller säljoptioner ska utfärdarens kapitalvinst som avser utfärdandet tas upp som intäkt det beskattningsår den utfärdas och utfärdarens kapitalförlust vid upphörandet dras av som kostnad det beskattningsår den upphör. Om förpliktelsen upphör samma beskattningsår som den utfärdas, ska det göras en gemensam kapitalvinstberäkning. Lag (2007:1419).

32 § Om utfärdaren av en köpoption som är lämpad för allmän omsättning och som löper på högst ett år avyttrar den underliggande tillgången, ska ersättningen för denna ökas med premien.

Om utfärdaren av en säljoption som är lämpad för allmän omsättning och som löper på högst ett år förvärvar den underliggande tillgången, ska premien räknas av från anskaffningsutgiften för den förvärvade tillgången, om denna i sin tur avyttras samma beskattningsår som premien ska tas upp till beskattning.

Om utfärdaren av en köp- eller säljoption som är lämpad för allmän omsättning och som löper på längre tid än ett år under samma beskattningsår som optionen utfärdas avyttrar den underliggande tillgången eller avyttrar en tillgång som han förvärvat på grund av optionen, ska premien räknas av från anskaffningsutgiften för den avyttrade tillgången. Lag (2007:1419).

Värdepapper som anses avyttrade på grund av likvidation eller konkurs

Likvidation

33 § Om ett värdepapper enligt bestämmelserna i 7 § anses ha avyttrats på grund av att det företag som gett ut det trätt i likvidation och värdepapperet därefter faktiskt avyttras, är omkostnadsbeloppet vad som återstår av omkostnadsbeloppet vid den faktiska avyttringen.

Upphör likvidationen, anses anskaffningsutgiften därefter uppgå till vad som återstår av omkostnadsbeloppet när likvidationen upphör.

Konkurs

34 § Om ett värdepapper enligt bestämmelserna i 8 § första stycket 1 anses ha avyttrats på grund av att det svenska aktiebolag eller den svenska ekonomiska förening som gett ut det försatts i konkurs och värdepapperet därefter faktiskt avyttras, är omkostnadsbeloppet noll.

Om ackord träffas eller utdelning i konkursen erhålls, ska ersättningen tas upp som kapitalvinst till den del den överstiger avdraget för kapitalförlust när värdepapperet ansågs avyttrat. Om avdrag gjordes bara för viss del av kapitalförlusten, ska en motsvarande del av ersättningen tas upp som kapitalvinst.

Om beslutet om konkurs upphävs eller om konkursen avslutas med överskott, ska avdraget återföras. Anskaffningsutgiften anses därefter vara omkostnadsbeloppet när värdepapperet ansågs avyttrat. Vad som sagts nu gäller inte till den del avdraget räknats av mot erhållen ersättning enligt andra stycket. Lag (2007:1419).

34 a § Bestämmelserna i 34 § ska inte tillämpas om ett värdepapper har förvarats på ett investeringssparkonto när det enligt 8 § första stycket 1 anses ha avyttrats på grund av att det svenska aktiebolaget eller den svenska ekonomiska föreningen som har gett ut det har försatts i konkurs.

Första stycket gäller inte tillgångar som, när de enligt 8 § första stycket 1 anses ha avyttrats, utgjorde tillgångar som avses i 42 kap. 38 §. Lag (2011:1271).

44 kap. 34 a § har införts genom lag (2011:1271) som har trätt i kraft den 1 januari 2012 och tillämpas första gången vid 2013 års taxering.

Ersättningar i form av livräntor och liknande periodiska utbetalningar

Beskattning av livräntor som kapitalvinst och ränta

35 § När tillgångar avyttras mot ersättning i form av en livsvarig livränta ska livräntan beskattas som kapitalvinst enligt 36 § och som ränta enligt 37 §. Lag (2007:1419).

Beräkning av kapitalvinst för livräntor

36 § Om en tillgång avyttras mot ersättning i form av en livsvarig livränta, ska det kapitaliserade värdet av livräntan som framkommer med tillämpning av tabell III till den upphävda lagen (1941:416) om arvsskatt och gåvoskatt anses som ersättning vid beräkningen av kapitalvinsten. Är livräntan beroende av flera personers liv på så sätt att den upphör vid den först avlidnes död, bestäms kapitalvärdet med utgångspunkt i hur gammal den äldste är. Om livräntan upphör vid den sist avlidnes död, bestäms värdet efter den yngstes ålder.

Ersättningen beräknas med tillämpning av tabell II till den upphävda lagen om arvsskatt och gåvoskatt, om överlåtelseavtalet innebär att

1. livräntan ska betalas ut livsvarigt, dock *högst* ett visst antal år, och en sådan beräkning resulterar i att ersättningen blir lägre än enligt första stycket, eller
2. livräntan ska betalas ut livsvarigt, dock *minst* ett visst antal år, om en sådan beräkning resulterar i att ersättningen blir högre än enligt första stycket.

Om en livsvarig livränta upphör på grund av ett dödsfall inom fem år från avyttringen ska, i stället för vad som sagts i första och andra styckena, det sammanlagda livräntebelopp som betalats ut tas upp som ersättning om denna därmed blir lägre. Lag (2007:1419).

Beräkning av ränta för livräntor

37 § Om en tillgång avyttras mot ersättning i form av en livsvarig livränta, anses så stor del av den årliga ersättningen som ränta som framkommer vid tillämpning av tabellen i 11 kap. 37 §. Är livräntan beroende av flera personers liv på så sätt att den upphör vid den först avlidnes död, görs beräkningen med utgångspunkt i hur gammal den äldste är. Om livräntan upphör vid den sist avlidnes död, görs beräkningen efter den yngstes ålder. Om den person efter vars ålder beräkningen ska göras dör och livräntan ska fortsätta att betalas ut under viss tid, tillämpas tabellen med utgångspunkt i den ålder den avlidne skulle ha uppnått om han hade levt under beskattningsåret. Lag (2007:1419).

Räntebeskattnings av periodiska ersättningar

38 § Om en tillgång avyttras mot en periodisk ersättning som kan likställas med livränta och som utöver ett fast årligt belopp dessutom omfattar ett tillägg som till sin storlek är beroende av förändringar i det allmänna prisläget eller liknande förhållande, anses tillägget som ränta.

Köparens ränteutgift

39 § Belopp som anses som ränteinkomst för säljaren enligt 37 eller 38 § anses som ränteutgift för köparen.

Undantag från skatteplikt för kapitalförsäkringar

40 § En kapitalvinst som uppkommer vid avyttring av en kapitalförsäkring ska inte tas upp. Lag (2007:1122).

45 kap. Avyttring av fastigheter

Innehåll

1 § I detta kapitel finns särskilda bestämmelser om kapitalvinst vid avyttring av fastigheter. De grundläggande bestämmelserna finns i 44 kap.

Bestämmelserna om kapitalvinst vid avyttring av näringsfastigheter ska tillämpas också på strömfall och rättigheter till vattenkraft. Lag (2007:1419).

2 § I 47 kap. finns bestämmelser om uppskov med beskattning av kapitalvinst för den som avyttrar en privatbostadsfastighet.

Beräkningsenhet

3 § Kapitalvinsten ska beräknas särskilt för varje avyttrad taxeringsenhet eller del av taxeringsenhet.

Omfattar en taxeringsenhet både en privatbostadsfastighet och en näringsfastighet, ska kapitalvinsten beräknas för dem var för sig.

För fastigheter utomlands ska beräkningen göras med utgångspunkt i en motsvarande indelning av fastigheterna. Lag (2007:1419).

4 § Om två eller flera taxeringsenheter tidigare under innehavet har ingått i samma taxeringsenhet, ska beräkningen göras som om de vid avyttringen fortfarande var en enda taxeringsenhet, om den skattskyldige begär det. I fråga om en taxeringsenhet som delvis har ingått i den tidigare taxeringsenheten, ska första meningen tillämpas om mer än 50 procent av enhetens taxeringsvärde vid avyttringen avser den del som har ingått i den tidigare taxeringsenheten. Lag (2012:851).

Lag (2012:851) har trätt i kraft den 1 januari 2013 och tillämpas första gången på beskattningsår som börjar den 1 januari 2013. T.o.m. den 31 december 2012 hade 44 kap. 4 § följande lydelse.

4 § Avyttras två eller flera taxeringsenheter och har dessa tidigare under innehavet ingått i samma taxeringsenhet, ska beräkningen göras som om de vid avyttringen fortfarande var en enda taxeringsenhet, om den skattskyldige begär det. I fråga om en taxeringsenhet som delvis har ingått i den tidigare taxeringsenheten, ska första meningen tillämpas om mer än 50 procent av enhetens taxeringsvärde vid avyttringen avser den del som har ingått i den tidigare taxeringsenheten. Lag (2007:1419).

Fastighetsreglering, klyvning och inlösen

5 § Överföring av mark eller andel i samfällighet genom fastighetsreglering enligt 5 kap. fastighetsbildningslagen (1970:988) och uppdelning i lotter genom klyvning enligt 11 kap. samma lag anses som avyttring av fastighet, om överföringen eller

uppdelningen sker helt eller delvis mot kontant ersättning. Är den kontanta ersättningen högst 5 000 kronor, ska kapitalvinsten inte tas upp.

Av kapitalvinsten ska bara så stor del tas upp som den kontanta ersättningen minskad med 5 000 kronor utgör av den totala ersättningen för överföringen eller uppdelningen minskad med 5 000 kronor. Större belopp än den kontanta ersättningen minskad med 5 000 kronor ska dock inte tas upp.

Avstående av mark genom inlösen enligt 8 kap. fastighetsbildningslagen anses som avyttring. Lag (2007:1419).

Allframtidsupplåtelser

6 § Om en ägare till en fastighet får engångsersättning för allframtidsupplåtelse, anses en så stor del av fastigheten avyttrad som ersättningen motsvarar av hela fastighetens marknadsvärde vid tiden för det beslut eller den upplåtelse som ersättningen grundar sig på.

7 § Med allframtidsupplåtelse avses

- att förfoganderätten till fastigheten inskränks för obegränsad tid med stöd av miljöbalken eller på motsvarande sätt med stöd av andra författningar, eller
- att nyttjanderätt till eller servitut i fastigheten upplåts för obegränsad tid.

8 § Ersättning på grund av upplåtelse av avverkningsrätt i samband med en allframtidsupplåtelse ska behandlas som engångsersättning på grund av allframtidsupplåtelsen, om den skattskyldige begär det. Detsamma gäller för 60 procent av ersättningen för avyttrade skogsprodukter.

Första stycket gäller dock bara om ersättningen för avverkningsrätten eller skogsprodukterna ska tas upp till beskattning samma beskattningsår som engångsersättningen på grund av allframtidsupplåtelsen. Lag (2007:1419).

9 § Vid tillämpning av bestämmelserna om allframtidsupplåtelser i 6, 7, 24 och 25 §§ ska varje taxeringsenhet eller sådan större enhet som på grund av bestämmelserna i 4 § behandlas som en enda taxeringsenhet anses som en fastighet. Lag (2007:1419).

Ersättning för inventarier

10 § Om en del av ersättningen för en avyttrad fastighet avser mark- eller byggnadsinventarier, ska den delen inte tas med vid kapitalvinstberäkningen. Detsamma gäller utgifter för sådana tillgångar. Lag (2007:1419).

Omkostnadsbeloppet

Förbättringsutgifter

11 § Förbättringsutgifter som inte har förts upp på avskrivningsplan får beaktas vid beräkning av omkostnadsbeloppet bara för de beskattningsår då de sammanlagt har uppgått till minst 5 000 kronor.

Förbättringsutgifter som har förts upp på avskrivningsplan hänförs normalt till det år då de förts upp på planen. I andra fall hänförs utgifter normalt till det år då räkning eller faktura på det utförda arbetet har erhållits.

12 § Utgifter för förbättrande reparationer och underhåll på privatbostadsfastigheter och privatbostadsföretags fastigheter räknas som förbättringsutgifter.

Med *förbättrande reparationer och underhåll* avses här reparationer och underhåll som hänför sig till beskattningsåret eller något av de fem föregående beskattningsåren till den del åtgärderna medfört att fastigheten är i bättre skick vid avyttringen än vid förvärvet.

13 § Utgifter för förbättrande reparationer och underhåll på näringsfastigheter räknas som förbättringsutgifter, om avdragen för utgifterna

1. ska återföras i inkomstslaget näringsverksamhet enligt 26 kap. 2–7 §§ på grund av avyttringen, eller

2. återfördes i inkomstslaget näringsverksamhet enligt 26 kap. 8, 9 eller 13 § därför att en fastighet som tidigare varit näringsfastighet blivit privatbostadsfastighet.

Bestämmelserna i 11 § gäller inte för sådana utgifter som avses i första stycket. Lag (2007:1419).

14 § Utgifter för reparation och underhåll på näringsfastigheter i samband med statligt räntebidrag räknas som förbättringsutgifter till den del de inte kunnat dras av på grund av bestämmelserna i 19 kap. 24 §.

Utgifter för reparation och underhåll av andelshus räknas som förbättringsutgifter till den del de inte kunnat dras av på grund av bestämmelserna i 19 kap. 3 §.

15 § Om en fastighet har varit föremål för förbättringsarbeten eller för förbättrande reparations- eller underhållsarbeten i ägarens byggnadsrörelse, ska förbättringsutgifterna för dessa arbeten anses uppgå till det belopp som enligt 27 kap. 8 § tagits upp som intäkt i näringsverksamhet på grund av arbetena. Lag (2007:1419).

Lantmäteriförrättningsutgifter

15 a § Utgifter som har dragits av med stöd av 16 kap. 20 a § ska inte räknas in i omkostnadsbeloppet. Lag (2003:342). Lag (2007:1419).

Värdeminskningsavdrag m.m.

16 § Avyttras en näringsfastighet, ska anskaffningsutgiften minskas med sådana värdeminskningsavdrag m.m. eller del av dessa som på grund av 26 kap. 5 § inte ska återföras i inkomstslaget näringsverksamhet.

Avyttras en privatbostadsfastighet som tidigare har varit näringsfastighet, ska anskaffningsutgiften minskas med sådana värdeminskningsavdrag m.m. eller del av dessa som på grund av 26 kap. 5 och 8 eller 9 §§ inte återfördes i inkomstslaget näringsverksamhet när fastigheten blev privatbostadsfastighet. Lag (2007:1419).

Ersättningsfond

17 § Om en byggnad eller en markanläggning på den avyttrade fastigheten har skrivits av i samband med att en ersättningsfond tagits i anspråk, gäller följande.

För en näringsfastighet ska anskaffningsutgiften minskas med den del av det ianspråktagna beloppet som på grund av 26 kap. 4 § medför att avdraget för avskrivning inte ska återföras i inkomstslaget näringsverksamhet.

För en privatbostadsfastighet som tidigare har varit näringsfastighet ska anskaffningsutgiften minskas med den del av det ianspråktagna beloppet som på grund av 26 kap. 4 och 8 eller 9 §§ medförde att avdraget för avskrivning inte återfördes i inkomstslaget näringsverksamhet när fastigheten blev privatbostadsfastighet. Lag (2007:1419).

18 § Av 31 kap. 18 § tredje stycket framgår att anskaffningsutgiften ska minskas när en ersättningsfond tas i anspråk för förvärv av mark. Lag (2007:1419).

Omkostnadsbeloppet vid delavyttringar

19 § Avyttras en del av en fastighet, ska kapitalvinsten beräknas på grundval av förhållandena på den avyttrade delen. Frågan om beloppsgränsen för förbättringsutgifter i 11 § första stycket är uppnådd ska dock avgöras med hänsyn till förhållandena på hela fastigheten. Lag (2007:1419).

20 § Om den skattskyldige begär det, ska omkostnadsbeloppet för den avyttrade delen, i stället för att beräknas enligt 19 §, beräknas till ett belopp som motsvarar så stor del av det för hela fastigheten beräknade omkostnadsbeloppet som ersättningen utgör av hela fastighetens marknadsvärde vid avyttringen. Lag (2007:1419).

21 § Om delavyttringen gäller en eller ett fåtal tomter som är avsedda att bebyggas med bostadshus och försäljningspriset understiger tio procent av fastighetens taxeringsvärde, får omkostnadsbeloppet för den avyttrade fastighetsdelen utan särskild utredning beräknas till en krona per kvadratmeter. Omkostnadsbeloppet får dock inte beräknas till högre belopp än ersättningen.

22 § Vad som sägs i 19 och 20 §§ gäller också vid marköverföringar enligt fastighetsbildningslagen (1970:988).

23 § Vid tillämpning av bestämmelserna om delavyttringar i 19–22 och 25 §§ ska varje taxeringsenhet eller sådan större enhet som på grund av bestämmelserna i 4 § behandlas som en enda taxeringsenhet anses som en fastighet. Lag (2007:1419).

Omkostnadsbeloppet vid allframtidsupplåtelser

24 § Om fastighetsägaren får sådan engångsersättning för allframtidsupplåtelse som avses i 6 §, gäller följande.

Så stor del av omkostnadsbeloppet för fastigheten anses avse den del av fastigheten som anses avyttrad som ersättningen utgör av hela fastighetens marknadsvärde vid tiden för inskränkningen eller upplåtelsen.

Omkostnadsbeloppet för den eller de allframtidssupplåtelser som den skattskyldige gör under beskattningsåret får i stället beräknas till sammanlagt 5 000 kronor. Omkostnadsbeloppet får dock inte överstiga de sammanlagda ersättningarna.

Omkostnadsbeloppet efter delavyttringar och allframtidssupplåtelser

25 § Om fastighetsägaren under innehavstiden avyttrat en del av en fastighet, ska detta beaktas vid beräkningen av omkostnadsbeloppet för resten av fastigheten. Går det inte att utreda hur stor andel av omkostnadsbeloppet som avser den tidigare avyttrade fastighetsdelen, anses denna andel av omkostnadsbeloppet ha motsvarat 50 procent av ersättningen för fastighetsdelen. Den på detta sätt beräknade andelen av omkostnadsbeloppet får dock inte överstiga omkostnadsbeloppet för hela fastigheten omedelbart innan fastighetsdelen avyttrades.

Första stycket tillämpas också om fastighetsägaren under innehavstiden har fått sådan engångsersättning för allframtidssupplåtelse som avses i 6 §.

Om fastighetsägaren under innehavstiden har avstått från mark genom marköverföring enligt fastighetsbildningslagen (1970:988), anses omkostnadsbeloppet för fastigheten ha minskat med så stor andel av omkostnadsbeloppet för den mark som fastighetsägaren avstått från som den kontanta ersättningen utgjort av den totala ersättningen för marken. Lag (2007:1419).

Skadeersättningar

26 § Om fastighetsägaren har fått skattefri försäkringsersättning eller annan skattefri skadeersättning för förbättringsarbeten eller därmed likställda reparations- och underhållsarbeten, ska utgifterna för arbetena räknas med bara till den del de inte täcks av ersättningen. Har ersättningen överstigit utgifterna, ska anskaffningsutgiften minskas med det överskjutande beloppet. Lag (2007:1419).

27 § [45 kap. 27 § och rubriken närmast före har upphört att gälla genom lag (2006:1520) som har trätt i kraft den 1 februari 2007.]

Kapitalvinster som omfattas av uppskov enligt äldre bestämmelser i 47 kap., den upphävda lagen (1968:276) om uppskov i vissa fall med beskattning av realisationsvinst eller den upphävda lagen (1978:970) om uppskov med beskattning av realisationsvinst skall efter denna lags ikraftträdande anses som uppskovsbelopp. T.o.m. den 31 januari 2007 hade 45 kap. 27 § följande lydelse.

27 § I 47 kap. 11 § finns bestämmelser om minskning av anskaffningsutgiften när uppskovsavgift har gjorts.

Om uppskov har erhållits enligt den upphävda lagen (1968:276) om uppskov i vissa fall med beskattning av realisationsvinst eller den upphävda lagen (1978:970) om uppskov med beskattning av realisationsvinst, skall anskaffningsutgiften för ersättningsfastigheten minskas med uppskovsbeloppet.

Fastigheter förvärvade före år 1952

28 § En fastighet som har förvärvats före år 1952 ska anses förvärvad den 1 januari 1952.

Som anskaffningsutgift anses 150 procent av fastighetens taxeringsvärde för år 1952. Ersättningen vid förvärvet får dock användas som anskaffningsutgift om den överstiger 150 procent av taxeringsvärdet för år 1952.

Fanns det inget taxeringsvärde fastställt för år 1952, ska ett motsvarande värde beräknas med ledning av taxeringsvärdet för den fastighet som den avyttrade fastigheten ingick i, eller det närmast därefter fastställda taxeringsvärdet.

Vid beräkningen av anskaffningsutgiften enligt denna paragraf ska hänsyn inte tas till utgifter och avdrag som avser tiden före år 1952. Lag (2007:1419).

29 § Bestämmelserna i 28 § gäller inte fastigheter utomlands. Sådana fastigheter anses i stället förvärvade den 1 januari 1952 för en ersättning som motsvarar marknadsvärdet vid samma tidpunkt. Ersättningen vid förvärvet får dock användas som anskaffningsutgift om den överstiger detta marknadsvärde.

Vid beräkningen av anskaffningsutgiften enligt denna paragraf ska hänsyn inte tas till utgifter och avdrag som avser tiden före år 1952. Lag (2007:1419).

Handelsbolags överlåtelse till underpris till delägare eller närstående

30 § Om ett svenskt handelsbolag överlåter en fastighet till en delägare i handelsbolaget eller till någon närstående till en delägare till ett pris som understiger marknadsvärdet och fastigheten blir eller kan antas komma att bli privatbostad i och med överlåtelsen, ska det anses som om den avyttrats till ett pris som motsvarar marknadsvärdet. Detsamma gäller för sådana överlåtelser när det är fråga om tomtmark som avses bli bebyggd med en privatbostad.

Första stycket gäller inte i inkomstslaget näringsverksamhet. Lag (2007:1419).

Handelsbolags avyttring med kapitalförlust till företag i intressegemenskap

31 § Bestämmelserna i 25 kap. 7, 8 och 10 §§ om att en kapitalförlust inte får dras av eller ska dras av först vid ett senare tillfälle ska tillämpas också i inkomstslaget kapital för en fysisk person som är delägare i ett svenskt handelsbolag om handelsbolaget avyttrar en näringsfastighet. Lag (2007:1419).

Underskott i näringsverksamhet

32 § I inkomstslaget kapital ska en enskild näringsidkare eller en fysisk person som är delägare i ett svenskt handelsbolag vid avyttring av en näringsfastighet göra avdrag från kapitalvinsten för underskott samma beskattningsår i den näringsverksamhet dit fastigheten hörde. Avdraget får inte överstiga kapitalvinsten, beräknad utan hänsyn till avdraget. Lag (2007:1419).

Kapitalförluster på fastigheter som ägs av handelsbolag

32 a § Om skattskyldigheten för en andel i ett svenskt handelsbolag övergår till en fysisk person i fall som avses i 25 kap. 12 § fjärde stycket får en kapitalförlust på en fastighet inte dras av. Lag (2003:224).

Kvotering i inkomstslaget kapital

33 § I inkomstslaget kapital ska tjugotvå tredjedelar av kapitalvinsten på en privatbostadsfastighet och 90 procent av kapitalvinsten på en näringsfastighet tas upp.

Uppkommer det en kapitalförlust, ska i det förra fallet 50 procent av förlusten och i det senare fallet 63 procent av förlusten dras av.

Innan kvotering görs enligt första och andra styckena, ska tidigare beviljat uppskovsbelopp återföras och avdrag för uppskovsbelopp göras enligt 47 kap. 7 eller 8 §. Lag (2007:1419).

Lag (2007:1419) har trätt i kraft den 1 januari 2008 och tillämpas första gången vid 2009 års taxering. T.o.m. den 31 december 2007 hade 45 kap. 33 § första stycket följande lydelse.

33 § I inkomstslaget kapital skall två tredjedelar av kapitalvinsten på en privatbostadsfastighet och 90 procent av kapitalvinsten på en näringsfastighet tas upp.

46 kap. Avyttring av bostadsrätter

Innehåll

1 § I detta kapitel finns särskilda bestämmelser om kapitalvinst vid avyttring av privatbostadsrätter och näringsbostadsrätter. De grundläggande bestämmelserna finns i 44 kap.

2 § I 47 kap. finns bestämmelser om uppskov med beskattning av kapitalvinst för den som avyttrar en privatbostadsrätt.

När andelar ska vara privatbostadsrätter och näringsbostadsrätter

3 § Vid bedömningen av om en andel i ett företag vid tillämpning av detta kapitel är en privatbostadsrätt respektive näringsbostadsrätt, ska frågan om företaget är ett privatbostadsföretag avgöras med utgångspunkt i förhållandena vid avyttringsårets ingång. Lag (2007:1419).

Ersättning för lägenhetsutrustning eller inre reparationsfond

4 § Om den skattskyldige får särskild ersättning för lägenhetsutrustning som han äger men som skulle ha varit byggnadstillbehör enligt 2 kap. 2 § jordabalken om den hade ägts av privatbostadsföretaget, ska den särskilda ersättningen räknas in i

ersättningen för bostadsrätten. Den särskilda ersättningen ska dock inte räknas in om den avser tillgångar som behandlats som inventarier i näringsverksamhet.

Sådan särskild ersättning som den skattskyldige får för andel i inre reparationsfond eller för någon annan avsättning hos privatbostadsföretaget som är avsedd för reparation och underhåll av upplåtna lägenheter, räknas inte in i ersättningen för bostadsrätten. Om någon sådan särskild ersättning inte avtalas, ska ersättningen för bostadsrätten minskas med ett belopp som motsvarar den del av avsättningen som vid avyttringen avser bostadsrätten. Lag (2007:1419).

Omkostnadsbeloppet

Anskaffningsutgiften

5 § Om bostadsrätten har förvärvats genom upplåtelse från privatbostadsföretaget, anses den insats som angetts i upplåtelseavtalet som anskaffningsutgift. Har insatsen för lägenheten sänkts efter det att bostadsrätten förvärvades, ska anskaffningsutgiften minskas med motsvarande belopp.

Med den insats som anges i upplåtelseavtalet likställs när det gäller

1. andra föreningar än bostadsrättsföreningar: den insats i föreningen som var fastställd när andelen uppläts, och
2. aktiebolag: den betalning för aktien som gjordes i anslutning till att aktien gavs ut.

Upplåtelseavgifter, överlåtelseavgifter och andra avgifter som betalades till företaget i samband med förvärvet av bostadsrätten ska också räknas in i anskaffningsutgiften. Lag (2007:1419).

6 § Särskild ersättning som den skattskyldige betalade för andel i inre reparationsfond eller för någon annan avsättning hos privatbostadsföretaget som är avsedd för reparation och underhåll av upplåtna lägenheter, räknas inte in i anskaffningsutgiften för bostadsrätten. Om någon sådan ersättning inte avtalades, ska den ersättning som den skattskyldige vid förvärvet betalade för bostadsrätten minskas med ett belopp som motsvarar den del av avsättningen som vid förvärvet avsåg bostadsrätten. Lag (2007:1419).

Kapitaltillskott

7 § Andra kapitaltillskott som har lämnats till privatbostadsföretaget under innehavstiden än insatser som anges i 5 § ska räknas in i omkostnadsbeloppet bara om tillskotten har varit avsedda att användas av företaget för amortering av lån eller för finansiering av ny-, till- eller ombyggnad på fastigheten.

Tillskotten för amorteringar anses ha uppgått till ett belopp som motsvarar bostadsrättens andel av de amorteringar som företaget har gjort under innehavstiden. Om företaget har finansierat amorteringen av ett lån genom att ta upp ett nytt lån, ska den amorteringen inte räknas med vid beräkning av den del av kapitaltillskottet som ska räknas in i omkostnadsbeloppet. Andelsförhållandena vid

avyttringen avgör hur stor del av tillskotten för amorteringar som avser bostadsrätten.

För att ett tillskott för ny-, till- eller ombyggnad ska beaktas krävs att tillskottet har använts för ett bestämt byggnadsarbete och att de tillskott som bostadsrättshavare har lämnat för byggnadsarbetet i fråga sammanlagt har uppgått till minst 3 000 kronor multiplicerat med antalet deltagande bostadsrätter. Lag (2007:1419).

Förbättringsutgifter

8 § Förbättringsutgifter får beaktas vid beräkning av omkostnadsbeloppet bara för de beskattningsår då de sammanlagt har uppgått till minst 5 000 kronor.

Förbättringsutgifter hänförs normalt till det år då räkning eller faktura på det utförda arbetet har erhållits.

Sådana utgifter som vid beskattningen behandlats som utgifter i näringsverksamhet räknas inte som förbättringsutgifter.

9 § Utgifter som den skattskyldige haft för förbättring av lägenheten räknas som förbättringsutgifter.

10 § Utgifter för förbättrande reparationer och underhåll av lägenheten räknas i fråga om privatbostadsrätter som förbättringsutgifter.

Med *förbättrande reparationer och underhåll* avses här reparationer och underhåll av lägenheten som hänför sig till beskattningsåret eller något av de fem föregående beskattningsåren till den del lägenheten på grund av åtgärderna är i bättre skick vid avyttringen än vid förvärvet.

11 § Utgifter för förbättrande reparationer och underhåll räknas i fråga om näringsbostadsrätter som förbättringsutgifter, om avdragen för utgifterna

1. ska återföras i inkomstslaget näringsverksamhet enligt 26 kap. 10 § på grund av avyttringen, eller

2. återfördes i inkomstslaget näringsverksamhet enligt 26 kap. 11 eller 13 § därför att en bostadsrätt som tidigare varit näringsbostadsrätt blivit privatbostadsrätt.

Bestämmelserna i 8 § gäller inte för sådana utgifter som avses i första stycket. Lag (2007:1419).

12 § Om särskild ersättning för lägenhetsutrustning ska räknas in i ersättningen för en bostadsrätt enligt bestämmelserna i 4 § första stycket, gäller följande.

Har utrustningen förvärvats tillsammans med bostadsrätten, ska utgiften för utrustningen räknas in i anskaffningsutgiften för bostadsrätten.

Har utrustningen i stället förvärvats under innehavstiden, anses utgiften för utrustningen som en utgift för förbättring eller för reparation eller underhåll av lägenheten. Om utgiften får räknas med i omkostnadsbeloppet avgörs enligt bestämmelserna i 8–11 §§. Lag (2007:1419).

13 § [46 kap. 13 § och rubriken närmast före har upphört att gälla enligt lag (2006:1520) som har trätt i kraft den 1 februari 2007.]

Kapitalvinster som omfattas av uppskov enligt äldre bestämmelser i 47 kap., den upphävda lagen (1968:276) om uppskov i vissa fall med beskattning av realisationsvinst eller den upphävda lagen (1978:970) om uppskov med beskattning av realisationsvinst skall efter denna lags ikraftträdande anses som uppskovsbelopp. T.o.m. den 31 januari 2007 hade 46 kap. 13 § följande lydelse.

13 § I 47 kap. 11 § finns bestämmelser om minskning av anskaffningsutgiften när uppskovsavdrag har gjorts.

Bostadsrätter förvärvade före år 1974

14 § En bostadsrätt som har förvärvats före år 1974 ska anses förvärvad den 1 januari 1974.

Som anskaffningsutgift anses 150 procent av bostadsrättens andel av privatbostadsföretagets behållna förmögenhet nämnda dag. Förmögenheten ska beräknas med utgångspunkt i taxeringsvärdet på företagets fastighet för år 1974 och med hänsyn till företagets övriga tillgångar och skulder enligt bokslutet för det räkenskapsår som avslutats närmast före ingången av år 1974. Fanns det inget taxeringsvärde fastställt för år 1974, beräknas ett motsvarande värde med ledning av det taxeringsvärde som fastställts närmast därefter.

Ersättningen vid förvärvet får dock användas som anskaffningsutgift, om den överstiger 150 procent av andelen i företagets behållna förmögenhet den 1 januari 1974. När ersättningen ska bestämmas bortses i detta fall från om det vid förvärvet av lägenheten fanns en inre reparationsfond eller en annan avsättning hos företaget som är avsedd för reparation och underhåll av upplåtna lägenheter.

Vid beräkningen av omkostnadsbeloppet enligt denna paragraf ska hänsyn inte tas till utgifter och avdrag som avser tiden före år 1974. Lag (2007:1419).

Handelsbolags överlåtelse till underpris till delägare eller närstående

15 § Om ett svenskt handelsbolag överlåter en bostadsrätt till en delägare i handelsbolaget eller till någon närstående till en delägare till ett pris som understiger marknadsvärdet och bostadsrätten blir eller kan antas komma att bli privatbostad i och med överlåtelsen, ska det anses som om den avyttrats till ett pris som motsvarar marknadsvärdet.

Första stycket gäller inte i inkomstslaget näringsverksamhet. Lag (2007:1419).

Handelsbolags avyttring med kapitalförlust till företag i intressegemenskap

16 § Bestämmelserna i 25 kap. 7, 8 och 10 §§ om att en kapitalförlust inte får dras av eller ska dras av först vid ett senare tillfälle ska tillämpas också i inkomstslaget kapital för en fysisk person som är delägare i ett svenskt handelsbolag om handelsbolaget avyttrar en näringsbostadsrätt. Lag (2007:1419).

Underskott i näringsverksamhet

17 § I inkomstslaget kapital ska en enskild näringsidkare eller en fysisk person som är delägare i ett svenskt handelsbolag vid avyttring av en näringsbostadsrätt göra avdrag från kapitalvinsten för underskott samma beskattningsår i den näringsverksamhet dit bostadsrätten hörde. Detta gäller inte till den del underskottet ska dras av enligt 45 kap. 32 § från kapitalvinst som avser en näringsfastighet. Avdraget får inte överstiga kapitalvinsten, beräknad utan hänsyn till avdraget. Lag (2007:1419).

Kvotering i inkomstslaget kapital

18 § I inkomstslaget kapital ska tjugotvå trettiondelar av kapitalvinsten på en privatbostadsrätt och 90 procent av kapitalvinsten på en näringsbostadsrätt tas upp.

Uppkommer det en kapitalförlust, ska i det förra fallet 50 procent av förlusten och i det senare fallet 63 procent av förlusten dras av.

Innan kvotering görs enligt första och andra styckena, ska tidigare beviljat uppskovsbelopp återföras och avdrag för uppskovsbelopp göras enligt 47 kap. 7 eller 8 §. Lag (2007:1419).

Lag (2007:1419) har trätt i kraft den 1 januari 2008 och tillämpas första gången vid 2009 års taxering. T.o.m. den 31 december 2007 hade 46 kap. 18 § första stycket följande lydelse.

18 § I inkomstslaget kapital skall två tredjedelar av kapitalvinsten på en privatbostadsrätt och 90 procent av kapitalvinsten på en näringsbostadsrätt tas upp.

47 kap. Uppskovsbelopp

Innehåll

1 § I detta kapitel finns bestämmelser om avdrag för uppskovsbelopp vid avyttring av en privatbostadsfastighet eller privatbostadsrätt och om hur uppskovsbeloppet beaktas vid en senare avyttring. Lag (2006:1520).

Förutsättningar för avdrag för uppskovsbelopp

Villkor

2 § En skattskyldig får göra avdrag för uppskovsbelopp om han

1. tar upp kapitalvinst på grund av avyttring som omfattar en ursprungsbostad,
2. har förvärvat eller tänker förvärva en ersättningsbostad, och
3. har bosatt sig eller tänker bosätta sig i ersättningsbostaden.

I 14 och 15 §§ finns särskilda bestämmelser om dödsbos rätt till avdrag för uppskovsbelopp när den som avyttrat sin bostad dör innan förutsättningarna för avdrag uppkommer.

Om avräkning har skett enligt ett skatteavtal eller enligt lagen (1986:468) om avräkning av utländsk skatt, får avdrag för uppskovsbelopp göras bara om för den del av kapitalvinsten på vilken skatt belöper. Lag (2006:1520).

Ursprungsbostad

3 § Med *ursprungsbostad* avses en sådan privatbostad i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet som vid avyttringen är den skattskyldiges permanentbostad.

Med *permanentbostad* avses en bostad där den skattskyldige varit bosatt

1. under minst ett år närmast före avyttringen, eller
2. under minst tre av de senaste fem åren.

Om den skattskyldige förvärvar en ny bostad innan han avyttrar den tidigare bostaden, ska frågan om den tidigare bostaden är hans permanentbostad avgöras med utgångspunkt i förhållandena när den nya bostaden förvärvas, om han begär detta.

En bostad som vid avyttringen ägs av ett dödsbo kan inte vara ursprungsbostad. Lag (2007:1419).

4 § En privatbostad i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet räknas som ursprungsbostad även om den inte är permanentbostad, om den skattskyldige är bosatt i bostaden men ännu inte har bott där ett år och

1. den tas i anspråk genom expropriation eller liknande förfarande,
2. den annars avyttras under sådana förhållanden att det måste anses som en tvångsavyttring och det inte skäligen kan antas att den skulle ha avyttrats även om det inte hade funnits något tvång, eller
3. den avyttras till en stat som avses i denna paragraf därför att det på grund av flygbuller inte går att bo i den utan påtaglig olägenhet. Lag (2007:350).

Ersättningsbostad

5 § Med ersättningsbostad avses en tillgång i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet som vid förvärvet är

1. småhus med mark som är småhusenhet,
2. småhus på annans mark,
3. småhus som är inrättat till bostad åt en eller två familjer med tillhörande tomtmark på lantbruksenhet,
4. tomt om där uppförs ett småhus som avses i 1 eller 3, eller
5. bostad i ett privatbostadsföretag.
6. ägarlägenhet som utgör ägarlägenhetsenhet, eller
7. tomt om där uppförs en ägarlägenhet som avses i 6. Lag (2009:107).

Lag (2009:107) har trätt i kraft den 1 maj 2009 och tillämpas första gången vid 2010 års taxering. Ändringen av 47 kap. 5 § innebar att två nya punkter 6 och 7 infördes.

5 a § Som ersättningsbostad räknas inte en bostad som förvärvas tidigare än året före eller senare än året efter det år då ursprungsbostaden avyttras.

En fastighet som förvärvas tidigare än året före det år då ursprungsbostaden avyttras räknas dock som ersättningsbostad om den skattskyldige utför en ny-

till- eller ombyggnad på fastigheten under tiden mellan den 1 januari året före det år då ursprungsbostaden avyttras och den 2 maj andra året efter avyttringen. Fastigheten ska i sådana fall anses förvärvad den 1 januari året före det år då ursprungsbostaden avyttras. Lag (2007:1419).

5 b § Vid tillämpningen av 5 § 5 ska en ekonomisk förening eller ett aktiebolag som inte uppfyller villkoren i 2 kap. 17 § för att vara ett privatbostadsföretag jämföras med ett sådant företag, om

1. företaget tillhandahåller bostäder åt sina medlemmar eller delägare i byggnader som ägs av företaget, och
2. den förvärvade bostaden är belägen i en fastighet som ägs av företaget, och
 - kommunal fastighetsavgift enligt bestämmelserna i 6 § lagen (2007:1398) om kommunal fastighetsavgift inte ska tas ut på fastighetens bostadsdel, eller
 - byggnaden på fastigheten ännu inte åsatts värdeår.

Är fastigheten belägen utomlands, ska prövning enligt första stycket göras som om fastigheten hade varit belägen i Sverige. Lag (2007:1419).

Lag (2007:1419) har trätt i kraft den 1 januari 2008 och tillämpas första gången vid 2009 års taxering. T.o.m. den 31 december 2007 hade 47 kap. 5 b § 2 följande lydelse.

2. den förvärvade bostaden är belägen i en fastighet som ägs av företaget, och
 - fastighetsskatt enligt bestämmelserna i 3 § andra stycket lagen (1984:1052) om statlig fastighetsskatt inte skall tas ut på fastighetens bostadsdel, eller
 - byggnaden på fastigheten ännu inte åsatts värdeår.

Är fastigheten belägen utomlands, skall prövning enligt första stycket göras som om fastigheten hade varit belägen i Sverige.

Beloppsgränser

6 § Avdrag för ett uppskovsbelopp får inte understiga 50 000 kronor. Vid expropriation och andra förfaranden som avses i 4 § 1–3 får avdrag dock göras om avdraget uppgår till minst 10 000 kronor. Lag (2009:1409).

Lag (2009:1409) har trätt i kraft den 1 januari 2010 och tillämpas första gången vid 2011 års taxering. T.o.m. den 31 december 2009 hade 47 kap. 6 § följande lydelse.

- 6 § Avdrag för ett uppskovsbelopp får inte understiga 50 000 kronor. I fall som avses i 4 § får avdrag dock göras om vinsten uppgår till minst 10 000 kronor. Lag (2006:1520).

Beräkning av uppskovsbelopp

7 § Om den skattskyldige förvärvar en ersättningsbostad före utgången av det år då han avyttrar ursprungsbostaden och bosätter sig där senast den 2 maj året därefter, beräknas uppskovsbeloppet på följande sätt.

1. Om ersättningen för ersättningsbostaden är minst lika stor som ersättningen för ursprungsbostaden, motsvarar uppskovsbeloppet kapitalvinsten ökad med tidigare uppskovsbelopp.

2. Om ersättningen för ursprungsbostaden överstiger ersättningen för ersättningsbostaden, motsvarar uppskovsbeloppet kapitalvinsten ökad med tidigare

uppskovsbelopp och minskad med skillnaden mellan ersättningen för ursprungsbostaden samt ersättningen för ersättningsbostaden.

3. Om ersättningsbostaden är en fastighet och om den skattskyldige har haft eller avser att ha utgifter för ny-, till- eller ombyggnad av ersättningsbostaden under tiden mellan den 2 maj året efter det år då han avyttrade ursprungsbostaden och den 2 maj andra året efter avyttringen, motsvarar uppskovsbeloppet kapitalvinsten ökad med tidigare uppskovsbelopp, om den skattskyldige begär det.

Ett uppskovsbelopp enligt första stycket får inte överstiga ett belopp som motsvarar 1 450 000 kronor multiplicerat med den skattskyldiges andel av bostaden. Överskjutande del ska tas upp till beskattning. Lag (2009:1409).

Lag (2009:1409) har trätt i kraft den 1 januari 2010 och tillämpas första gången vid 2011 års taxering. Bestämmelsen i 47 kap. 7 § i sin nya lydelse tillämpas på avyttringar som skett efter den 31 december 2009. T.o.m. den 31 december 2009 hade 47 kap. 7 § andra stycket följande lydelse.

Ett uppskovsbelopp enligt första stycket får inte överstiga ett belopp som motsvarar 1 600 000 kronor multiplicerat med den skattskyldiges andel av bostaden. Överskjutande del ska tas upp till beskattning.

47 kap. 7 § även ändrad genom lag (2007:1419) som har trätt i kraft den 1 januari 2008 och tillämpas första gången vid 2009 års taxering. 47 kap. 7 § i sin nya lydelse tillämpas på avyttringar som skett efter ikraftträdandet. T.o.m. den 31 december 2007 hade 47 kap. 7 § första stycket 2 följande lydelse.

2. Om ersättningen för ersättningsbostaden understiger ersättningen för ursprungsbostaden, motsvarar uppskovsbeloppet så stor del av den del av kapitalvinsten ökad med tidigare uppskovsbelopp som ersättningen för ersättningsbostaden utgör av ersättningen för ursprungsbostaden. Beloppet skall alltså beräknas enligt följande formel:

$$(\text{kapitalvinsten} + \text{tidigare uppskovsbelopp}) \times \frac{\text{ersättningen för ersättningsbostaden}}{\text{ersättningen för ursprungsbostaden}}$$

8 § Om den skattskyldige inte förvärvar en ersättningsbostad före utgången av det år då han avyttrar ursprungsbostaden eller inte bosätter sig på en ersättningsbostad senast den 2 maj året därefter, motsvarar uppskovsbeloppet kapitalvinsten ökad med tidigare uppskovsbelopp.

Ett uppskovsbelopp enligt första stycket får inte överstiga ett belopp som motsvarar 1 450 000 kronor multiplicerat med den skattskyldiges andel av bostaden. Överskjutande del ska tas upp till beskattning. Lag (2009:1409).

Lag (2009:1409) har trätt i kraft den 1 januari 2010 och tillämpas första gången vid 2011 års taxering. Bestämmelsen i 47 kap. 8 § i sin nya lydelse tillämpas på avyttringar som skett efter den 31 december 2009. T.o.m. den 31 december 2009 hade 47 kap. 8 § andra stycket följande lydelse.

Ett uppskovsbelopp enligt första stycket får inte överstiga ett belopp som motsvarar 1 600 000 kronor multiplicerat med den skattskyldiges andel av bostaden. Överskjutande del ska tas upp till beskattning.

47 kap. 8 § även ändrad genom lag (2007:1419) som har trätt i kraft den 1 januari 2008 och tillämpas första gången vid 2009 års taxering. 47 kap. 8 § i sin nya lydelse tillämpas på

avyttringar som skett efter ikraftträdandet. Ändringen av 47 kap. 8 § innebar att ett nytt andra stycke infördes.

Beskattning av uppskovsbelopp

9 § Om den skattskyldige har fått ett avdrag för uppskovsbelopp enligt 7 § första stycket 3 eller 8 §, ska uppskovsbeloppet återföras till beskattning nästa år.

Om den skattskyldige senast året efter det år då han avyttrade ursprungsbostaden förvärvar en ersättningsbostad och bosätter sig där senast den 2 maj andra året efter avyttringen, gäller dock följande.

1. Om ersättningen för ersättningsbostaden är minst lika stor som ersättningen för ursprungsbostaden, behöver ingen del av uppskovsbeloppet återföras till beskattning.

2. Om ersättningen för ursprungsbostaden överstiger ersättningen för ersättningsbostaden, får uppskovsbeloppet inte överstiga ett belopp som uppgår till föregående års kapitalvinst ökad med tidigare uppskovsbelopp och minskad med skillnaden mellan ersättningen för ursprungsbostaden samt ersättningen för ersättningsbostaden. Överskjutande del ska återföras till beskattning. Lag (2007:1419).

Lag (2007:1419) har trätt i kraft den 1 januari 2008 och tillämpas första gången vid 2009 års taxering. 47 kap. 9 § i sin nya lydelse tillämpas på avyttringar som skett efter ikraftträdandet. Ändringen av 47 kap. 9 § innebar att ett nytt andra stycke infördes. T.o.m. den 31 december 2007 hade 47 kap. 9 § följande lydelse.

9 § Om den skattskyldige har fått ett avdrag för uppskovsbelopp enligt 7 § 3 eller 8 §, skall uppskovsbeloppet återföras till beskattning nästa år.

Om den skattskyldige senast året efter det år då han avyttrade ursprungsbostaden förvärvar en ersättningsbostad och bosätter sig där senast den 2 maj andra året efter avyttringen, gäller dock följande.

1. Om ersättningen för ersättningsbostaden är minst lika stor som ersättningen för ursprungsbostaden, behöver ingen del av uppskovsbeloppet återföras till beskattning.

2. Om ersättningen för ersättningsbostaden understiger ersättningen för ursprungsbostaden, får uppskovsbeloppet inte överstiga den del som ersättningen för ersättningsbostaden utgör av ersättningen för ursprungsbostaden, enligt följande formel:

$$\text{uppskovsbeloppet} \times \frac{\text{ersättningen för ersättningsbostaden}}{\text{ersättningen för ursprungsbostaden}}$$

Överskjutande del av uppskovsbeloppet skall återföras till beskattning. Lag (2006:1520).

9 a § Ett uppskovsbelopp får uppgå till ett lägre belopp än vad som följer av 7 § första stycket 1–2 och 9 § om den skattskyldige begär det, dock lägst belopp enligt 6 §.

Om den skattskyldige begär det, ska hela eller en del av uppskovsbeloppet återföras till beskattning. Återföring av en del av ett uppskovsbelopp får dock ske med lägst 20 000 kronor per år. Lag (2006:1520).

Lag (2007:1419) har trätt i kraft den 1 januari 2008 och tillämpas första gången vid 2009 års taxering. 47 kap. 9 a § i sin nya lydelse tillämpas på avyttringar som skett efter ikraft-

trädandet. Ändringen av 47 kap. 9 a § första stycket innebär att ”7 § 1–2” ersattes av ”7 § första stycket 1–2”.

10 § [47 kap. 10 § har upphört att gälla genom lag (2009:1409) som har trätt i kraft den 1 januari 2010 och tillämpas första gången vid **2011 års** taxering.]

T.o.m. den 31 december 2009 hade 47 kap. 10 § följande lydelse.

10 § När ett uppskovsbelopp helt eller delvis återförs till beskattning enligt 9 §, ska också ett särskilt tillägg tas upp som motsvarar tio procent av det återförda belopp som ska tas upp. Lag (2007:1419).

11 § Vid avyttring av ersättningsbostaden ska uppskovsbeloppet återföras till beskattning.

Vid avyttring av en del av ersättningsbostaden, ska den del av uppskovsbeloppet som belöper sig på den avyttrade delen återföras till beskattning. Det återförda beloppet ska motsvara den del av uppskovsbeloppet som ersättningen för den avyttrade delen utgör av marknadsvärdet på hela tillgången. Återföringen ska alltså beräknas enligt följande formel:

$$\text{uppskovsbeloppet} \times \frac{\text{ersättningen för den avyttrade delen}}{\text{marknadsvärdet på hela tillgången}}$$

Med avyttring likställs vid tillämpningen av denna paragraf när bostaden övergår till någon annan genom arv, testamente, gåva eller bodelning. Avyttring anses dock inte ha skett vid övergång genom arv eller testamente till en make eller en sambo eller ett hemmavarande barn under 18 år. Avyttring anses inte heller ha skett vid övergång genom bodelning med anledning av upphörande av ett samboförhållande, äktenskapsskillnad eller makens eller sambons död. När avyttring anses ha skett enligt detta stycke av en del av bostaden, ska i stället för vad som sägs i andra stycket den återförda delen av uppskovsbeloppet motsvara den del av uppskovsbeloppet som marknadsvärdet på den avyttrade delen utgör av marknadsvärdet på hela tillgången. Återföringen ska alltså i sådant fall beräknas enligt följande formel:

$$\text{uppskovsbeloppet} \times \frac{\text{marknadsvärdet på den avyttrade delen}}{\text{marknadsvärdet på hela tillgången}}$$

Lag (2007:1419).

*Lag (2007:1419) har trätt i kraft den 1 januari 2008 och tillämpas första gången vid **2009 års** taxering. Ändringen innebär att ett nytt tredje stycke infördes.*

11 a § Bestämmelserna om uppskovsbelopp tillämpas på motsvarande sätt även då kapitalvinstberäkning inte ska göras.

Ett återfört uppskovsbelopp ska tas upp till beskattning enligt 45 kap. 33 § eller 46 kap. 18 § om ersättningsbostaden utgör sådan bostad som anges i dessa bestämmelser. Om ersättningsbostaden inte utgör sådan bostad, ska ett återfört uppskovsbelopp tas upp till beskattning enligt bestämmelserna i 48 kap.

Om en begränsat skattskyldig avyttrar en utomlands belägen ersättningsbostad med en kapitalförlust och ska återföra ett uppskovsbelopp, ska uppskovsbeloppet

312 *Inkomstskattelag, 47 kap.*

reduceras med kapitalförlusten innan uppskovsbeloppet tas upp till beskattning enligt andra stycket. Lag (2007:1419).

Schablonintäkt

11 b § Den som har ett uppskovsbelopp ska ta upp en schablonintäkt. Intäkten ska beräknas till 1,67 procent av uppskovsbeloppets storlek vid beskattningsårets ingång. Lag (2009:1409).

Lag (2009:1409) har trätt i kraft den 1 januari 2010 och tillämpas första gången vid 2011 års taxering. T.o.m. den 31 december 2009 hade 47 kap. 11 b § följande lydelse.

11 b § Den som har en ersättningsbostad med ett uppskovsbelopp ska ta upp en schablonintäkt. Intäkten ska beräknas till 1,67 procent av uppskovsbeloppets storlek vid beskattningsårets ingång.

En schablonintäkt enligt första stycket ska inte beräknas på en sådan del av ett uppskovsbelopp som ska återföras enligt 9 §.

Lag (2007:1419) har trätt i kraft den 1 januari 2008 och tillämpas första gången vid 2009 års taxering.

Beräkning av ersättningarna

12 § Vid jämförelse mellan ersättningen för ursprungsbostaden och ersättningen för ersättningsbostaden ska hänsyn tas till försäljnings- och inköpsprovision, stämpelskatt och liknande utgifter. Lag (2007:1419).

13 § Är ersättningsbostaden en fastighet ska ersättningen för ersättningsbostaden också ökas med utgifter för ny-, till- eller ombyggnad under tiden mellan förvärvet av ersättningsbostaden och den dag då bosättning senast ska ha skett enligt bestämmelserna i 7 eller 9 §. Lag (2007:1419).

13 a § I de fall som avses i 5 a § andra stycket ska bara utgifter för ny-, till- eller ombyggnaden räknas som ersättning för ersättningsbostaden. Lag (2007:1419).

Dödsfall efter avyttring av ursprungsbostaden

14 § Om en skattskyldig som har avyttrat en ursprungsbostad dör innan han har förvärvat en ersättningsbostad, har dödsboet rätt till avdrag enligt bestämmelserna i detta kapitel, om en efterlevande make eller sambo uppfyller de villkor i fråga om förvärv av en ersättningsbostad och bosättning där som skulle ha gällt för den döde.

Om en skattskyldig som har avyttrat en ursprungsbostad och förvärvat en ersättningsbostad dör innan han har bosatt sig i ersättningsbostaden, har dödsboet rätt till avdrag enligt bestämmelserna i detta kapitel, om en efterlevande make eller sambo bosätter sig i ersättningsbostaden och den då ägs av dödsboet eller genom arv, testamente eller bodelning övergått till den efterlevande.

Bestämmelserna i första och andra styckena gäller bara om den efterlevandes bosättning i ursprungsbostaden uppfyller bosättningskraven i 3 eller 4 §.

15 § Om ett dödsbo begär avdrag för uppskovsbelopp och en efterlevande make eller sambo enligt 14 § förvärvat en ersättningsbostad, krävs den efterlevandes samtycke för att bostaden ska anses som ersättningsbostad. Lag (2007:1419).

48 kap. Avyttring av delägarätter och fordringsrätter

Innehåll

1 § I detta kapitel finns särskilda bestämmelser om kapitalvinst vid avyttring av delägarätter och fordringsrätter. Vidare finns bestämmelser om förpliktelser vars underliggande tillgångar består av delägarätter eller fordringsrätter. De grundläggande bestämmelserna finns i 44 kap.

I 42 kap. 15 a § finns bestämmelser om att kapitalvinster på andelar i onoterade företag i vissa fall ska tas upp till fem sjättedelar.

I 47 kap. 11 a § finns bestämmelser om beskattning av återfört uppskovsbelopp som ska tas upp enligt detta kapitel. Lag (2007:1419).

Definitioner

Delägarätter

2 § Med *delägar rätt* avses

- aktie,
 - rätt på grund av teckning av aktier,
 - teckningsrätt,
 - fondaktierätt,
 - andel i en värdepappersfond och en specialfond,
 - andel i en ekonomisk förening, och
 - annan tillgång med liknande konstruktion eller verkningssätt.
- Bestämmelserna om delägarätter ska tillämpas också på
- vinstandelsbevis och kapitalandelsbevis som avser lån i svenska kronor,
 - konvertibel i svenska kronor,
 - inlösenrätt och säljrätt som avser aktier,
 - termin och option vars underliggande tillgångar består av aktier eller termin och option som avser aktieindex, och
 - annan tillgång med liknande konstruktion eller verkningssätt.
- Andel i privatbostadsföretag anses inte som delägar rätt. Lag (2013:1106).

Fordringsrätter

3 § Med *svensk fordringsrätt* avses fordran i svenska kronor.

Bestämmelserna om svenska fordringsrätter ska tillämpas också på termin, option och liknande avtal vars underliggande tillgångar kan hänföras till fordran i svenska kronor eller termin, option och liknande avtal som avser ränteindex.

Som fordringsrätt räknas inte en tillgång

314 *Inkomstskattelag, 48 kap.*

- som enligt 2 § första stycket är en delägarrätt, eller
- på vilken bestämmelserna om delägarrätter enligt 2 § andra stycket ska tillämpas. Lag (2007:1419).

4 § Med *utländsk fordringsrätt* avses fordran i utländsk valuta.

Bestämmelserna om utländska fordringsrätter ska tillämpas också på
- utländsk valuta, och
- termin, option och liknande avtal vars underliggande tillgångar kan hänföras till utländsk valuta, fordran i utländsk valuta eller termin, option och liknande avtal som avser index beroende av sådan valuta. Lag (2007:1419).

Marknadsnotering

5 § En delägarrätt eller fordringsrätt anses marknadsnoterad om den är upptagen till handel på en reglerad marknad eller en motsvarande marknad utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet eller, utan att vara upptagen till handel på en sådan marknad, är föremål för kontinuerlig allmänt tillgänglig notering på grundval av marknadsmässig omsättning. Lag (2007:552).

Undantag från skatteplikt

6 § Kapitalvinster på sådan utländsk valuta eller fordran i utländsk valuta som är avsedd för den skattskyldiges personliga levnadskostnader under en tillfällig vistelse utomlands ska inte tas upp. Lag (2007:1419).

6 a § Kapitalvinst som uppkommer då ett aktiebolag avyttrar egna aktier ska inte tas upp om 19 kap. 13 § aktiebolagslagen (2005:551) gäller för bolaget. Detsamma gäller för vinst då bolaget utfärdar eller avyttrar optioner, terminer eller liknande instrument vars underliggande tillgångar består av sådana aktier. Lag (2011:68).

Lag (2011:68) har trätt i kraft den 1 april 2011 och tillämpas första gången vid 2012 års taxering. T.o.m. den 31 mars 2011 hade 48 kap. 6 a § följande lydelse.

6 a § Kapitalvinst som uppkommer då ett aktiebolag som avses i 19 kap. 13 § aktiebolagslagen (2005:551) eller 6 a kap. 3 § första stycket försäkringsrörelselagen (1982:713) avyttrar egna aktier ska inte tas upp. Detsamma gäller för vinst då bolaget utfärdar eller avyttrar optioner, terminer eller liknande instrument vars underliggande tillgångar består av sådana aktier. Lag (2007:1419).

6 b § Kapitalvinst som uppkommer då ett aktiebolag eller ett ömsesidigt försäkringsföretag löser in ett kapitalandelsbevis som bolaget eller företaget ställt ut, ska inte tas upp hos det. Lag (2011:68).

Lag (2011:68) har trätt i kraft den 1 april 2011 och tillämpas första gången vid 2012 års taxering. T.o.m. den 31 mars 2011 hade 48 kap. 6 b § följande lydelse.

6 b § Kapitalvinst som uppkommer då ett aktiebolag löser in ett kapitalandelsbevis som bolaget ställt ut, ska inte tas upp hos bolaget. Lag (2007:1419).

Omkostnadsbeloppet

Genomsnittsmetoden

7 § Vid beräkningen av omkostnadsbeloppet ska det genomsnittliga omkostnadsbeloppet för samtliga delägarätter eller fordringsrätter av samma slag och sort som den avyttrade användas. Det genomsnittliga omkostnadsbeloppet ska beräknas med hänsyn till inträffade förändringar i innehavet.

Om en andel i en värdepappersfond är förvaltarregistrerad enligt 4 kap. 12 § lagen (2004:46) om värdepappersfonder eller en andel i en specialfond är förvaltarregistrerad enligt 12 kap. 5 § lagen (2013:561) om förvaltare av alternativa investeringsfonder, ska vid tillämpning av genomsnittsmetoden enligt första stycket bortses från andra andelar i samma fond som är registrerade i annan förvaltares eller andelsinnehavarens eget namn.

Vid tillämpningen av bestämmelserna i första stycket ska näringsbetingade andelar och näringsbetingade aktiebaserade delägarätter som uppfyller villkoren om innehavstid i 25 a kap. 6 eller 7 § om de avyttras eller hade avyttrats vid den tidpunkt som bedömningen avser, inte anses vara av samma slag och sort som andra näringsbetingade andelar och näringsbetingade aktiebaserade delägarätter i det aktuella företaget.

Vid tillämpningen av bestämmelserna i första stycket ska bortses från delägarätter eller fordringsrätter av samma slag och sort som förvaras på ett investeringssparkonto. Detta gäller dock inte tillgångar som avses i 42 kap. 38 §.

I 18 c §, 48 a kap. 16 § och 49 kap. 29 § finns ytterligare undantag från bestämmelsen i första stycket som gäller partiella fissioner, andelsbyten med framskjuten beskattning och uppskovsgrundande andelsbyten. Lag (2013:569).

Andelar som förvärvas genom utdelning i vissa fall

8 § För andelar som förvärvas genom sådan utdelning av andelar i dotterbolag som avses i 42 kap. 16 §, anses som anskaffningsutgift så stor del av omkostnadsbeloppet för aktierna i moderbolaget – beräknat vid tidpunkten för utdelningen – som motsvarar den förändring i marknadsvärdet som utdelningen medför för dessa aktier.

När det senare ska beräknas ett omkostnadsbelopp för aktierna i moderbolaget, ska den genomsnittliga anskaffningsutgiften minskas i motsvarande mån.

Om den som förvärvar andelar genom utdelning utan att äga aktier i moderbolaget lämnar ersättning för rätten till utdelning, anses ersättningen som anskaffningsutgift. Om någon ersättning inte lämnas, är anskaffningsutgiften noll. Lag (2007:1419).

Aktier som förvärvas genom utskiftning i vissa fall

9 § För aktier som förvärvas genom utskiftning från en ekonomisk förening vid sådan ombildning av en ekonomisk förening till aktiebolag som avses i 42 kap. 20 §, ska som anskaffningsutgift anses det omkostnadsbelopp som skulle ha

använts om andelarna i föreningen hade avyttrats vid tidpunkten för utskiftningen. Lag (2007:1419).

10 § [48 kap. 10 § har upphört att gälla genom lag (2006:1422) som har trätt i kraft den 1 januari 2007 och tillämpas första gången vid **2008 års taxering**. Har beskattningsåret påbörjats före ikraftträdandet tillämpas äldre bestämmelser för den del av beskattningsåret som avser tiden före ikraftträdandet.]

Företag som tidigare har varit investmentföretag

11 § I 39 kap. 18 § finns bestämmelser om avskattning av andelar i ett företag som tidigare har varit ett investmentföretag men som inte längre kan räknas som investmentföretag samt om anskaffningsutgiften för andelarna efter avskattningen.

I 39 kap. 19 § finns bestämmelser om anskaffningsutgiften för delägarätter som anskaffats av ett företag som tidigare har varit investmentföretag men som inte längre kan räknas som investmentföretag.

Periodiseringsfond förs över och expansionsfond upphör

12 § Om en periodiseringsfond förs över till ett aktiebolag enligt 30 kap. 11 eller 12 §, ska det tillskott som är en förutsättning för överföringen inte räknas med vid beräkning av omkostnadsbeloppet för aktierna i bolaget. Om en expansionsfond upphör i samband med att tillgångar överlåts till ett aktiebolag och fonden enligt 34 kap. 20 § inte ska återföras, ska det tillskott som är en förutsättning för tillämpningen av bestämmelsen inte räknas med vid beräkning av omkostnadsbeloppet. Lag (2004:498).

Lag (2004:498) har trätt i kraft den 1 juli 2004 och tillämpas i fråga om överföringar efter den 29 januari 2004. Ändringen av 48 kap. 12 § innebär att andra stycket upphävdes.

Teckningsrätter, fondaktierätter, inlösenrätter och säljrätter

13 § För teckningsrätter och fondaktierätter, samt inlösenrätter och säljrätter som avses i 2 §, som grundas på aktieinnehav i bolaget, är anskaffningsutgiften noll.

Detsamma gäller teckningsrätter och fondaktierätter som grundas på innehav av en konvertibel eller en liknande rätt till förvärv av aktier i bolaget, om innehavaren vid tilldelningen av aktier likställs med en aktieägare. Lag (2005:1142).

Teckningsrätter och delrätter

13 § För teckningsrätter och delrätter som grundas på aktieinnehav i bolaget är anskaffningsutgiften noll.

Detsamma gäller teckningsrätter och delrätter som grundas på innehav av ett konvertibelt skuldebrev eller en liknande rätt till förvärv av aktier i bolaget, om innehavaren vid tilldelningen av aktier likställs med en aktieägare.

Skuldebrev med köp- eller teckningsoption

14 § Anskaffningsutgiften för ett skuldebrev förenat med en köp- eller teckningsoption, ska beräknas till skuldebrevets marknadsvärde vid förvärvet. Denna

anskaffningsutgift får dock inte överstiga den sammanlagda anskaffningsutgiften för skuldebrevet och optionen. Anskaffningsutgiften för optionen ska beräknas till vad som återstår av den sammanlagda anskaffningsutgiften. Lag (2007:1419).

Schablonmetoden

15 § För marknadsnoterade delägarätter får omkostnadsbeloppet bestämmas till 20 procent av ersättningen vid avyttringen sedan utgifter i samband med denna dragits av. Detta gäller dock inte terminer och optioner och inte heller sådana teckningsrätter, fondaktierätter, inlösenrätter och säljrätter som avses i 13 §.

Första stycket tillämpas även på delägarätter om de har varit marknadsnoterade men marknadsnoteringen har upphört i anslutning till inledandet av ett förfarande om inlösen, fusion, fission, likvidation eller konkurs. Lag (2007:1122).

Äldre fondandelar

16 § Grundas ett innehav av fondandelar på ett förvärv före år 1995, får fysiska personer som anskaffningsutgift använda andelens marknadsvärde den 31 december 1992 eller, om fonden bildades under åren 1993 eller 1994, det först noterade marknadsvärdet. Motsvarande gäller i fråga om fondandelsbevis vars innehavare registrerats efter utgången av år 1994.

Första stycket gäller inte andelar i sådana fonder som tidigare var allemansfonder. Om andelarna förvärvats före år 1991, får anskaffningsutgiften bestämmas till andelens marknadsvärde den 31 december 1990. Lag (2004:66).

Utländska fordringsrätter

17 § Om en utländsk fordringsrätt på grund av bestämmelsen i 14 kap. 8 § har värderats till ett annat värde än anskaffningsutgiften, gäller följande.

Om fordringen har värderats till ett högre värde än anskaffningsutgiften, ska denna ökas med mellanskillnaden. Om fordringen har värderats till ett lägre värde än anskaffningsutgiften, ska denna minskas med mellanskillnaden. Lag (2007:1419).

Belopp som tagits upp som intäkt i inkomstslaget tjänst

17 a § Om en tillgång har överlåtits genom en underprisöverlåtelse till ett företag, ska det belopp som tagits upp i inkomstslaget tjänst räknas in i omkostnadsbeloppet för andelarna i det förvärvande företaget eller i företag som direkt eller indirekt äger andelar i det förvärvande företaget. Lag (2007:1419).

Belopp som tagits upp som intäkt vid utflyttning

17 b § Om en kapitalvinst tagits upp som intäkt enligt 48 a kap. 11 §, ska kapitalvinsten räknas in i omkostnadsbeloppet för de mottagna andelarna. Lag (2009:1229).

Lag (2009:1229) har trätt i kraft den 1 januari 2010 och tillämpas första gången vid 2011 års taxering.

Fusion, delning eller annan ombildning av värdepappersfonder och specialfonder

18 § Fusion eller delning av värdepappersfonder enligt 8 kap. 1 och 25 §§ lagen (2004:46) om värdepappersfonder eller av specialfonder enligt 12 kap. 16 och 17 §§ lagen (2013:561) om förvaltare av alternativa investeringsfonder ska inte leda till att kapitalvinster tas upp hos delägarna. Detsamma gäller när en specialfond ombildas till en värdepappersfond. Ersättning i pengar ska dock tas upp som kapitalvinst det beskattningsår fusionen eller delningen sker.

Efter en fusion eller delning anses som anskaffningsutgift för de nya andelarna det sammanlagda omkostnadsbelopp som skulle ha använts om de äldre andelarna hade avyttrats. Om en fond delas och den skattskyldige får andelar i mer än en nybildad fond, ska det sammanlagda omkostnadsbeloppet fördelas på de nya andelarna i förhållande till dessa nybildade fonders värde vid delningen.

Det som sägs om fusion i första och andra styckena gäller även vid en gränsöverskridande fusion enligt 8 kap. 17 § lagen om värdepappersfonder.

Första–tredje styckena gäller även utländska värdepappersfonder, när respektive fond hör hemma i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet om fusionen, den gränsöverskridande fusionen eller delningen har skett i enlighet med lagstiftningen i den berörda staten eller de berörda staterna. Lag (2013:569).

Andelar som förvärvats genom partiell fission

Omkostnadsbeloppet

18 a § För andelar som tas emot vid en partiell fission anses som anskaffningsutgift så stor del av omkostnadsbeloppet för andelarna i det överlåtande företaget – beräknat vid tidpunkten för den partiella fissionen – som motsvarar den förändring i marknadsvärdet som den partiella fissionen medför för dessa andelar.

Efter en partiell fission ska, vid beräkningen av omkostnadsbeloppet för andelarna i det överlåtande företaget, den genomsnittliga anskaffningsutgiften minskas i motsvarande mån. Lag (2007:1419).

48 kap. 18 a § även ändrad genom lag (2006:1422) som har trätt i kraft den 1 januari 2007 och tillämpas första gången vid 2008 års taxering. Har beskattningsåret påbörjats före ikraftträdandet tillämpas äldre bestämmelser för den del av beskattningsåret som avser tiden före ikraftträdandet. De nya bestämmelserna om partiella fissioner tillämpas på ombildningar efter ikraftträdandet. Uppskovsbelopp som anges i punkt 2 av övergångsbestämmelserna till lagen (2002:1143) om ändring av inkomstskattelagen (1999:1229) och som avser en andel i det överlåtande företaget vid en partiell fission fördelas mellan de mottagna andelarna och andelarna i det överlåtande företaget på det sätt som omkostnadsbeloppet fördelas enligt 48 kap. 18 a §. Sådant uppskovsbelopp skall tas upp som intäkt senast det beskattningsår då äganderätten till andelen övergår till någon annan eller andelen upphör att existera.

Turordning vid avyttring m.m. av andelar i det övertagande företaget

18 b § Om en ägare i det överlåtande företaget äger andelar av samma slag och sort som den mottagna andelen vid tidpunkten för den partiella fissionen (gamla andelar) eller förvärvar sådana andelar efter den partiella fissionen (nya andelar), ska avyttringar anses ske i följande ordning:

1. gamla andelar,
2. mottagna andelar,
3. nya andelar.

Bestämmelserna i första stycket tillämpas på motsvarande sätt när äganderätten övergår till någon annan på annat sätt än genom avyttring. Lag (2007:1419).

Genomsnittsmetoden

18 c § Om andelar som mottagits vid en partiell fission inte är marknadsnoterade eller är kvalificerade enligt 57 kap. 7–7 b §§ ska de vid tillämpning av genomsnittsmetoden i 48 kap. 7 § inte anses vara av samma slag och sort som andra andelar i det övertagande företaget som innehas av mottagaren. Lag (2007:1419).

Beräkning av tjänstebelopp för utdelning och tjänstebelopp för kapitalvinst

18 d § Om andelen i det överlåtande företaget vid en partiell fission är en kvalificerad andel, ska det beräknas ett tjänstebelopp för utdelning enligt andra stycket och ett tjänstebelopp för kapitalvinst enligt tredje stycket.

Ett belopp lika med värdet på den mottagna andelen minskat med det sparade utdelningsutrymme som hör till andelen i det övertagande företaget utgör ett tjänstebelopp för utdelning vid partiell fission för den mottagna andelen.

Ett belopp lika med vad som skulle ha tagits upp i inkomstslaget tjänst om den mottagna andelen hade avyttrats mot en marknadsmässig ersättning omedelbart efter att den mottagits utgör ett tjänstebelopp för kapitalvinst vid partiell fission för den mottagna andelen. Lag (2007:1419).

18 e § Om andelen i det överlåtande företaget bara är kvalificerad enligt 57 kap. 7, 7 a eller 7 b § och om det tidigare har beräknats ett tjänstebelopp enligt 18 d § eller 48 a kap. 8 b § som hör till andelen, tillämpas andra och tredje styckena i stället för 18 d §.

Tjänstebelopp för utdelning ska minskas med utdelning som tagits upp i inkomstslaget tjänst efter det att tjänstebeloppet beräknats och fördelas mellan de mottagna andelarna och andelarna i det överlåtande företaget på det sätt som omkostnadsbeloppet fördelas enligt 18 a §.

Tjänstebelopp för kapitalvinst ska fördelas mellan de mottagna andelarna och andelarna i det överlåtande företaget på det sätt som omkostnadsbeloppet fördelas enligt 18 a §. Lag (2007:1419).

48 kap. 18 e § även ändrad genom lag (2006:1422) som har trätt i kraft den 1 januari 2007 och tillämpas första gången vid 2008 års taxering. Har beskattningsåret påbörjats före ikraftträdandet tillämpas äldre bestämmelser för den del av beskattningsåret som avser tiden före ikraftträdandet. De nya bestämmelserna om partiella fissioner tillämpas på ombild-

320 *Inkomstskattelag, 48 kap.*

ningar efter ikraftträdandet. Vad som sägs i 48 kap. 18 e § tredje stycket och 48 a kap. 8 c § tredje stycket om tjänstebelopp enligt 48 kap. 18 d § och tjänstebelopp enligt 48 a kap. 8 b § skall också gälla för tjänstebelopp som beräknats enligt äldre bestämmelser i 48 a kap. 8 a §.

Avdrag för kapitalförluster

Inkomstslaget kapital

19 § Bestämmelserna i 20, 21, 23 och 24 §§ gäller för kapitalförluster i inkomstslaget kapital. Vad som sägs om en tillgång i dessa bestämmelser ska tillämpas också på en förpliktelse med sådan underliggande tillgång.

Att kapitalförluster på utländsk valuta eller fordran i utländsk valuta i vissa fall inte ska dras av följer av 6 §. Lag (2007:1419).

20 § Kapitalförluster på andra marknadsnoterade delägarätter än sådana som avses i 21 § ska dras av i sin helhet samt kapitalförluster på sådana andelar i svenska aktiebolag och utländska juridiska personer som inte är marknadsnoterade ska dras av till fem sjättedelar mot skattepliktiga kapitalvinster på sådana tillgångar. För kvalificerade andelar gäller dock att kapitalförluster ska dras av till två tredjedelar.

Avdrag för kapitalförluster enligt första stycket ska göras i följande ordning:

1. kapitalförluster som ska dras av i sin helhet,
2. kapitalförluster som ska dras av till fem sjättedelar,
3. kapitalförluster som ska dras av till två tredjedelar. Lag (2013:771).

Lag (2013:771) har trätt i kraft den 1 december 2013 och tillämpas på förvärv av andelar som sker efter den 30 november 2013. T.o.m. den 30 november 2013 hade 48 kap. 20 § första stycket följande lydelse.

20 § Kapitalförluster på andra marknadsnoterade delägarätter än sådana som avses i 21 § ska dras av i sin helhet samt kapitalförluster på sådana andelar i svenska aktiebolag och utländska juridiska personer som inte är marknadsnoterade ska dras av till fem sjättedelar mot skattepliktiga kapitalvinster på sådana tillgångar. För kvalificerade andelar gäller dock att kapitalförluster ska dras av till två tredjedelar.

20 a § Till den del en kapitalförlust på marknadsnoterade delägarätter inte kan dras av enligt 20 §, ska 70 procent dras av.

Till den del en kapitalförlust på andelar som inte är marknadsnoterade inte kan dras av enligt 20 §, ska fem sjättedelar av 70 procent dras av.

Till den del en kapitalförlust på kvalificerade andelar inte kan dras av enligt 20 §, ska två tredjedelar av 70 procent dras av. Lag (2007:1419).

21 § Kapitalförluster på marknadsnoterade andelar i värdepappersfonder eller specialfonder som innehåller bara svenska fordringsrätter ska dras av i sin helhet. Lag (2013:569).

22 § [48 kap. 22 § har upphört att gälla genom lag (2000:540) som har trätt i kraft den 1 juli 2000.]

23 § Kapitalförluster på andra marknadsnoterade svenska fordringsrätter än premieobligationer ska dras av i sin helhet. Lag (2007:1419).

24 § Om en kapitalförlust inte ska dras av enligt bestämmelserna i 20, 20 a, 21 eller 23 §, ska 70 procent dras av. Lag (2007:1419).

Inkomstslaget näringsverksamhet

25 § I inkomstslaget näringsverksamhet ska kapitalförluster för vilka avdrag ska göras dras av mot alla intäkter och i sin helhet, om inte något annat anges i 26 eller 27 §. Vad som sägs i första meningen ska tillämpas också på förpliktelser och vad som sägs om en tillgång i 26 och 27 §§ ska tillämpas också på en förpliktelse med sådan underliggande tillgång. Lag (2007:1419).

26 § Juridiska personers kapitalförluster på delägarätter för vilka avdrag ska göras får dras av bara mot kapitalvinster på delägarätter. Om en del av en sådan förlust inte kan dras av, får den dras av mot en annan juridisk persons kapitalvinster på delägarätter om var och en av de juridiska personerna

1. begär det för ett beskattningsår som har samma deklarationstidpunkt enligt skatteförfarandelagen (2011:1244) eller som skulle ha haft det om inte någon av de juridiska personernas bokföringsskyldighet upphör, och

2. med avdragsrätt kan lämna koncernbidrag till den andra juridiska personen.

Till den del en förlust inte kan dras av enligt första stycket behandlas den det följande beskattningsåret som en ny kapitalförlust på delägarätter hos den juridiska person som haft förlusten. Lag (2011:1256).

Lag (2011:1256) har trätt i kraft den 1 januari 2012 och tillämpas på beskattningsår som börjar efter den 31 januari 2012. De nya bestämmelserna i 25 kap. 12 §, 35 kap. 3 § och 48 kap. 26 § ska tillämpas när en av de personer som avses i dessa bestämmelser har ett förlängt räkenskapsår som avslutas efter den 31 december 2012 eller ett förkortat räkenskapsår som både påbörjas och avslutas under 2012. T.o.m. den 31 december 2011 hade 48 kap. 26 § första stycket 1 följande lydelse.

1. begär det vid samma års taxering, och

27 § I fråga om kapitalförluster som uppkommer i svenska handelsbolag eller i utlandet delägarbeskattade juridiska personer och för vilka avdrag ska göras tillämpas 19–21, 23 och 24 §§, om inte något annat anges i andra stycket.

Om den som ska göra avdrag enligt första stycket är ett sådant företag som anges i 24 kap. 13 § 1–5 och avdraget avser förlust på delägarätter ska 70 procent av kapitalförlusten dras av. Förlusten får dras av bara mot kapitalvinster på delägarätter.

Kapitalförluster för vilka avdrag ska göras på sådana delägarätter och fordringsrätter vars innehav betingats av rörelse som bedrivs av handelsbolaget eller av någon som med hänsyn till äganderättsförhållanden eller organisatoriska förhållanden kan anses stå handelsbolaget nära, ska dock alltid dras av i sin helhet. Lag (2011:1510).

Lag (2011:1510) har trätt i kraft den 2 januari 2012 och tillämpas på avyttringar som skett samt på utdelningar som lämnats efter den 1 januari 2012. T.o.m. den 1 januari 2012 hade 48 kap. 27 § andra stycket följande lydelse.

322 Inkomstskattelag, 48 och 48 a kap.

Om den som ska göra avdrag enligt första stycket är ett sådant företag som anges i 24 kap. 13 § 1–5 ska 70 procent av kapitalförlusten dras av. Förlusten får dras av bara mot kapitalvinster på delägarätter.

48 kap. 27 § även ändrad genom lag (2009:1413) som har trätt i kraft den 1 januari 2010. Om inte annat följer av punkterna 2 eller 3 i övergångsbestämmelserna (se efter denna lag) tillämpas den nya bestämmelsen på avyttringar efter ikraftträdandet. Äldre bestämmelser tillämpas på avyttringar före ikraftträdandet, om inte annat följer av punkterna 8 och 9 i övergångsbestämmelserna. T.o.m. den 31 december 2009 hade 48 kap. 27 § följande lydelse.

27 § I fråga om kapitalförluster som uppkommer i svenska handelsbolag och för vilka avdrag ska göras tillämpas 19–21, 23 och 24 §§.

Kapitalförluster för vilka avdrag ska göra på sådana delägarätter och fordringsrätter vars innehav betingats av rörelse som bedrivs av handelsbolaget eller av någon som med hänsyn till äganderättsförhållanden eller organisatoriska förhållanden kan anses stå handelsbolaget nära, ska dock alltid dras av i sin helhet.

28 § Kapitalförlust på en tillgång eller förpliktelse får inte dras av hos ett aktiebolag eller ett ömsesidigt försäkringsföretag om den underliggande förpliktelsen, direkt eller indirekt, är ett kapitalandelsbevis som bolaget eller företaget ställt ut.

Att kapitalförlust som uppkommer då ett aktiebolag eller ett ömsesidigt försäkringsföretag löser in ett kapitalandelsbevis inte får dras av följer av 44 kap. 2 § jämförd med 6 b § detta kapitel. Lag (2011:68).

Lag (2011:68) har trätt i kraft den 1 april 2011 och tillämpas första gången vid 2012 års taxering. T.o.m. den 31 mars 2011 hade 48 kap. 28 § följande lydelse.

28 § Kapitalförlust på en tillgång eller förpliktelse får inte dras av hos ett aktiebolag om den underliggande förpliktelsen, direkt eller indirekt, är ett kapitalandelsbevis som bolaget ställt ut.

Att kapitalförlust som uppkommer då ett aktiebolag löser in ett kapitalandelsbevis inte får dras av följer av 44 kap. 2 § jämförd med 6 b § detta kapitel. Lag (2005:1142).

48 a kap. Framskjuten beskattning vid andelsbyten

Innehåll

1 § I detta kapitel finns bestämmelser för fysiska personer om framskjuten beskattning vid andelsbyten. Om den avyttrade andelen var en lagertillgång eller en sådan andel i en kooperativ förening vars innehav var betingat av näringsverksamheten enligt 13 kap. 7 §, gäller dock bestämmelserna i 49 kap.

I 17 § finns bestämmelser om beskattningen när den avyttrade andelen är hänförlig till en utländsk association och förfarandet hade varit ett andelsbyte om associationen hade varit en utländsk juridisk person. Lag (2006:1422).

Definitioner

2 § Med *andelsbyte* avses ett förfarande som uppfyller villkoren i 5–8 §§ samt följande förutsättningar:

1. En fysisk person (*säljaren*) ska avyttra en andel (*den avyttrade andelen*) i ett företag (*det avyttrade företaget*) till ett annat företag (*det köpande företaget*).

2. Ersättningen ska vara marknadsmässig och lämnas i form av andelar i det köpande företaget (*mottagna andelar*). Ersättningen får till en del lämnas i pengar. Lag (2007:1419).

3 § Ett utländskt företag anses vid tillämpning av detta kapitel höra hemma i en stat som är medlem i Europeiska unionen, om företaget enligt lagstiftningen i någon sådan stat hör hemma i staten i skattehänseende och inte på grund av ett skatteavtal anses ha hemvist i en stat som inte är medlem i unionen. Lag (2001:1176).

Tillämpningsområde

4 § Vid en fusion eller fission ska, vid tillämpning av detta kapitel, det övertagande företaget anses köpa sådana andelar i det överlåtande företaget som inte redan ägs av det övertagande företaget. Lag (2007:1419).

4 a § Bestämmelserna i detta kapitel ska inte tillämpas om avyttringen avser en skalbolagsandel och kapitalvinsten vid avyttringen enligt 49 a kap. ska tas upp i inkomstslaget näringsverksamhet. Lag (2007:1419).

Villkor för framskjuten beskattning

Säljaren

5 § Säljaren ska vara bosatt i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES) eller stadigvarande vistas inom EES. Lag (2009:1229).

Lag (2009:1229) har trätt i kraft den 1 januari 2010 och tillämpas första gången vid 2011 års taxering. T.o.m. den 31 december 2009 hade 48 a kap. 5 § följande lydelse.

5 § Säljaren ska vara bosatt i Sverige eller stadigvarande vistas här. Lag (2007:1419).

Det köpande företaget

6 § Det köpande företaget ska vara en juridisk person av något av följande slag:

1. ett svenskt aktiebolag, en svensk ekonomisk förening, en svensk sparbank eller ett svenskt ömsesidigt försäkringsbolag

2. ett utländskt bolag, eller

3. ett annat utländskt företag, om det är en utländsk juridisk person som hör hemma i en stat som är medlem i Europeiska unionen, som bedrivs i någon av de utländska associationsformer som anges i bilaga 37.1 och är skyldigt att betala någon av de skatter som anges i bilaga 37.2, utan valmöjlighet eller rätt till undantag. Lag (2007:1419).

6 a § [48 a kap. 6 a § och rubriken närmast före denna paragraf har upphört att gälla genom lag (2008:1343) som har trätt i kraft den 1 januari 2009 och tillämpas första gången vid 2010 års taxering.]

324 Inkomstskattelag, 48 a kap.

T.o.m. den 31 december 2008 hade 48 a kap. 6 a § följande lydelse.

6 a § Om det är en kvalificerad andel som avyttras och säljaren omedelbart efter avyttringen ensam eller tillsammans med närstående, direkt eller indirekt, äger andelar i det köpande företaget med minst 25 procent av röstetalet för samtliga andelar i företaget, ska det köpande företagens näringsverksamhet till huvudsaklig del bestå av rörelse eller direkt eller indirekt innehav av andelar i dotterföretag som till huvudsaklig del bedriver rörelse.

Som rörelse anses i denna paragraf inte sådant innehav av kontanta medel, värdepapper eller liknande som avses i 2 kap. 24 § andra meningen. Med dotterföretag avses i denna paragraf ett företag i vilket det köpande företaget, direkt eller indirekt, äger andelar med mer än 50 procent av röstetalet för samtliga andelar i företaget.

Det avyttrade företaget

7 § Det avyttrade företaget ska vara en sådan juridisk person som anges i 6 §. Lag (2007:1419).

Röstetal

8 § Vid utgången av det kalenderår då avyttringen sker ska det köpande företaget inneha andelar i det avyttrade företaget med ett sammanlagt röstetal som överstiger 50 procent av röstetalet för samtliga andelar i det avyttrade företaget. Om särskilda skäl medfört att det köpande företaget avyttrat andelar i det avyttrade företaget efter andelsbytet, är det tillräckligt att företaget haft ett sådant innehav vid någon tidpunkt efter andelsbytet under det nämnda kalenderåret.

Första stycket gäller inte vid fusion eller fission. Lag (2007:1419).

Beräkning av kapitalbeloppet och tjänstebeloppet

8 a § Om den avyttrade andelen var en kvalificerad andel, ska det göras en beräkning av de belopp som skulle ha tagits upp i inkomstslaget kapital (kapitalbeloppet) och i inkomstslaget tjänst om bestämmelserna om framskjuten beskattning inte varit tillämpliga. Lag (2007:1419).

48 a kap. 8 a § även ändrad genom lag (2006:1422) som har trätt i kraft den 1 januari 2007 och tillämpas, om inget annat anges i övergångsbestämmelserna (se efter denna lag), första gången vid 2008 års taxering. Övergångsbestämmelserna är även tillämpliga på äldre lydelse av i 48 a kap. 8 a §. T.o.m. den 31 december 2006 hade 48 a kap. 8 a § följande lydelse.

8 a § Om den avyttrade andelen var en kvalificerad andel, skall det göras en beräkning av de belopp som skulle ha tagits upp i inkomstslaget kapital (kapitalbeloppet) och i inkomstslaget tjänst (tjänstebeloppet) om bestämmelserna om framskjuten beskattning inte varit tillämpliga. Om det sparade utdelningsutrymme som har fördelats på de mottagna andelarna enligt 57 kap. 15 § första stycket är högre än det sparade utdelningsutrymme som belöper på de mottagna andelarna när de avyttras, skall mellanskillnaden läggas till tjänstebeloppet. Lag (2005:1136).

8 b § Ett belopp lika med vad som skulle ha tagits upp i inkomstslaget tjänst om värdet av den mottagna andelen ansetts som utdelning utgör ett tjänstebelopp för utdelning vid andelsbyten för den mottagna andelen.

Ett belopp lika med vad som skulle ha tagits upp i inkomstslaget tjänst enligt 8 a § utgör ett tjänstebelopp för kapitalvinst vid andelsbyten för den mottagna andelen. Lag (2006:1422).

8 c § Om den avyttrade andelen bara är kvalificerad enligt 57 kap. 7, 7 a eller 7 b § och det tidigare har beräknats ett tjänstebelopp enligt 8 b § eller 48 kap. 18 d § som hör till andelen, tillämpas andra och tredje styckena i stället för 8 b §.

Tjänstebelopp för utdelning ska minskas med utdelning som tagits upp i inkomstslaget tjänst efter det att tjänstebeloppet beräknats och fördelas på de mottagna andelarna.

Tjänstebelopp för kapitalvinst ska minskas med kapitalvinst som tagits upp i inkomstslaget tjänst och fördelas på de mottagna andelarna. Lag (2007:1419).

Huvudregler

9 § Ersättning i pengar ska tas upp som kapitalvinst det beskattningsår då andelsbytet sker.

Om den avyttrade andelen var en kvalificerad andel tas ersättningen upp i inkomstslaget kapital i den utsträckning ersättningen ryms inom kapitalbeloppet. Överskjutande del av ersättningen i pengar tas upp i inkomstslaget tjänst. Lag (2007:1419).

10 § Mottagna andelar ska anses förvärvade för en ersättning som motsvarar det omkostnadsbelopp som gällde för den avyttrade andelen. Lag (2007:1419).

10 a § Om mottagna andelar är kontofrämmande tillgångar enligt lagen (2011:1268) om investeringssparkonto och om den avyttrade andelen förvarades på ett investeringssparkonto vid säljarens förvärv av de mottagna andelarna, ska andelarna anses förvärvade för en ersättning som motsvarar andelarnas marknadsvärde vid förvärvet.

Första stycket gäller inte mottagna andelar som

1. är kontofrämmande tillgångar som avses i 7 § lagen om investeringssparkonto, eller
2. utgör ersättning för kontofrämmande tillgångar som
 - a) avses i 7 § första stycket lagen om investeringssparkonto,
 - b) vid avyttringen förvarades på investeringssparkontot med stöd av 18 § lagen om investeringssparkonto, eller
 - c) vid avyttringen förvarades på investeringssparkontot i strid med 17 § lagen om investeringssparkonto. Lag (2011:1271).

48 a kap. 10 a § har införts genom lag (2011:1271) som har trätt i kraft den 1 januari 2012 och tillämpas första gången vid 2013 års taxering.

Villkoren för framskjuten beskattning är inte längre uppfyllda

11 § Om en fysisk person inte längre uppfyller villkoret i 5 § om att vara bosatt i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES) eller stadigvarande vistas inom EES, ska kapitalvinsten som uppkom vid andelsbytet tas upp som intäkt.

I 48 kap. 17 b § finns en bestämmelse om beräkningen av omkostnadsbeloppet för de mottagna andelarna. Lag (2009:1229).

Lag (2009:1229) har trätt i kraft den 1 januari 2010 och tillämpas första gången vid 2011 års taxering. T.o.m. den 31 december 2009 hade 48 a kap. 11 § följande lydelse.

11 § Om en fysisk person inte längre uppfyller villkoret i 5 § om att vara bosatt i Sverige eller stadigvarande vistas här, ska kapitalvinsten som uppkom vid andelsbytet tas upp som intäkt. Lag (2007:1419).

12 § [48 a kap. 12 § har upphört att gälla genom lag (2008:1343) som har trätt i kraft den 1 januari 2009 och tillämpas första gången vid 2010 års taxering.]

T.o.m. den 31 december 2008 hade 48 a kap. 12 § följande lydelse.

12 § Om den avyttrade andelen var en kvalificerad andel och villkoret enligt 6 a § gällde för det köpande företags näringsverksamhet, ska kapitalvinsten som uppkom vid andelsbytet tas upp som intäkt om villkoret inte längre är uppfyllt. Detta gäller i fråga om förändringar i det köpande företags näringsverksamhet till och med det tjugonde året efter året för andelsbytet.

Första stycket gäller dock bara om säljaren, ensam eller tillsammans med närstående, också vid tidpunkten för förändringen av näringsverksamheten, direkt eller indirekt, äger andelar i det köpande företaget med minst 25 procent av röstetalet för samtliga andelar i företaget. Lag (2007:1419).

13 § I kapitalvinst som avses i 11 § ska inte räknas med sådan ersättning i pengar som tagits upp som kapitalvinst enligt 9 §. Lag (2008:1343).

Lag (2008:1343) har trätt i kraft den 1 januari 2009 och tillämpas första gången vid 2010 års taxering. Bestämmelserna i 48 a kap. 13 § i sina äldre lydelse tillämpas om en kapitalvinst har tagits upp enligt de upprädda bestämmelserna i 48 a kap. 12 § på grund av att verksamhetsvillkoret inte längre var uppfyllt. T.o.m. den 31 december 2008 hade 48 a kap. 13 § följande lydelse.

13 § I kapitalvinst som avses i 11 eller 12 § ska inte räknas med sådan ersättning i pengar som tagits upp som kapitalvinst enligt 9 §. Om en kapitalvinst tagits upp enligt 12 § på grund av att verksamhetsvillkoret inte längre är uppfyllt, ska som anskaffningsutgift för den mottagna andelen även räknas med ett belopp som motsvarar den kapitalvinst som tagits upp.

Äganderättsövergång genom gåva eller testamente

14 § [48 a kap. 14 § har upphört att gälla genom lag (2006:1422) som har trätt i kraft den 1 januari 2007.]

Övriga bestämmelser

Turordning vid avyttring m.m. av andelar i det köpande företaget

15 § Om säljaren äger andelar av samma slag och sort som den mottagna andelen vid tidpunkten för andelsbytet (gamla andelar) eller förvärvar sådana andelar efter andelsbytet (nya andelar), ska avyttringar anses ske i följande ordning:

1. gamla andelar,
2. mottagna andelar,
3. nya andelar.

Bestämmelserna i första stycket tillämpas på motsvarande sätt när äganderätten övergår till någon annan på annat sätt än genom avyttring. Lag (2007:1419).

Genomsnittsmetoden

16 § Om mottagna andelar inte är marknadsnoterade eller är kvalificerade enligt 57 kap. 7–7 b §§, ska de vid tillämpning av genomsnittsmetoden i 48 kap. 7 § inte anses vara av samma slag och sort som andra andelar i det köpande företaget som innehas av säljaren. Lag (2007:1419).

Fiktiv avräkning m.m.

17 § Avdrag för respektive avräkning av skatt ska göras enligt andra stycket om

- en andel i en association avyttras genom ett förfarande som hade varit ett andelsbyte om den association som andelen är hänförlig till hade varit en utländsk juridisk person,
- associationen hör hemma i en utländsk stat som är medlem i Europeiska unionen,
- associationen bedriver verksamheten i någon av de associationsformer som anges i bilaga 37.1, och
- associationen är skyldig att betala någon av de skatter som anges i bilaga 37.2, utan valmöjlighet eller rätt till undantag.

En delägare i den association som det avyttras andelar i, som beskattas på grund av förfarandet har vid tillämpning av 16 kap. 18 och 19 §§ och av lagen (1986:468) om avräkning av utländsk skatt samma rätt till avdrag för respektive avräkning av utländsk skatt som om associationen hade betalat den skatt som skulle ha betalats i den stat där associationen hör hemma om det inte hade funnits sådan lagstiftning där som avses i rådets direktiv 2009/133/EG av den 19 oktober 2009 om ett gemensamt beskattningssystem för fusion, fission, partiell fission, överföring av tillgångar och utbyte av aktier eller andelar som berör bolag i olika medlemsstater samt om flyttning av ett europabolags eller en europeisk kooperativ förenings säte från en medlemsstat till en annan. Lag (2012:270).

Lag (2012:270) har trätt i kraft den 1 juli 2012 och tillämpas avseende ombildningar och förfaranden som hänför sig till tiden efter den 14 december 2009. T.o.m. den 30 juni 2012 hade 48 a kap. 17 § andra stycket följande lydelse.

En delägare i den association som det avyttras andelar i, som beskattas på grund av förfarandet har vid tillämpning av 16 kap. 18 och 19 §§ och av lagen (1986:468) om avräkning av utländsk skatt samma rätt till avdrag för respektive avräkning av utländsk skatt som om associationen hade betalat den skatt som skulle ha betalats i den stat där associationen hör hemma om det inte hade funnits sådan lagstiftning där som avses i rådets direktiv 90/434/EEG av den 23 juli 1990 om ett gemensamt beskattningssystem för fusion, fission, partiell fission, överföring av tillgångar och utbyte av aktier eller andelar som berör bolag i olika medlemsstater samt om flyttning av ett europabolags eller en europeisk kooperativ förenings säte från en medlemsstat till en annan.

49 kap. Uppskovsgrundande andelsbyten

Innehåll

1 § I detta kapitel finns bestämmelser om uppskov med beskattningen vid uppskovsgrundande andelsbyten för

- juridiska personer,
- delägare i svenska handelsbolag, och
- obegränsat skattskyldiga delägare i en i utlandet delägarbeskattad juridisk person.

I inkomstslaget näringsverksamhet gäller bestämmelserna inte bara för andelar som är kapitaltillgångar utan också för andelar som är lagertillgångar. Om den avyttrade andelen var en lagertillgång eller en sådan andel i en kooperativ förening som är en tillgång i näringsverksamheten enligt 13 kap. 7 §, gäller bestämmelserna i detta kapitel även för fysiska personer.

I 32 § finns bestämmelser om beskattningen när den avyttrade andelen är hänförlig till en utländsk association och förfarandet hade varit ett andelsbyte om associationen hade varit en utländsk juridisk person. Lag (2006:1422).

Definitioner

2 § Med uppskovsgrundande andelsbyte avses ett förfarande som uppfyller villkoren i 8–13 §§ samt följande förutsättningar:

1. En säljare (säljaren) ska avyttra en andel (den avyttrade andelen) i ett företag (det avyttrade företaget) till ett annat företag (det köpande företaget).
2. Ersättningen ska vara marknadsmässig och lämnas i form av andelar i det köpande företaget (mottagna andelar). Ersättningen får till en del lämnas i pengar.
3. Om den avyttrade andelen var en kapitaltillgång, ska säljaren vara en juridisk person, ett svenskt handelsbolag eller, när det gäller en andel i en kooperativ förening som är en tillgång i näringsverksamheten enligt 13 kap. 7 §, en fysisk person. Lag (2007:1419).

3 § Ett utländskt företag anses vid tillämpning av detta kapitel höra hemma i en stat som är medlem i Europeiska unionen, om företaget enligt lagstiftningen i någon sådan stat hör hemma i staten i skattehänseende och inte på grund av ett skatteavtal anses ha hemvist i en stat som inte är medlem i unionen.

3 a § Vad som i detta kapitel sägs om delägare i svenska handelsbolag gäller på motsvarande sätt i fråga om obegränsat skattskyldiga delägare i en i utlandet delägarbeskattad juridisk person.

Vad som i detta kapitel sägs om svenska handelsbolag gäller på motsvarande sätt i fråga om en i utlandet delägarbeskattad juridisk person till den del denna ägs av obegränsat skattskyldiga delägare. Lag (2006:1422).

Tillämpningsområde

4 § Vid en fusion eller fission ska, vid tillämpning av detta kapitel, det övertagande företaget anses köpa sådana andelar i det överlåtande företaget som inte redan ägs av det övertagande företaget. Lag (2007:1419).

5 § Bestämmelserna i detta kapitel får inte tillämpas om bestämmelserna i 38 kap. om undantag från omedelbar beskattning vid verksamhetsavyttringar ska tillämpas. Lag (2007:1419).

Begäran

6 § Bestämmelserna om uppskov ska tillämpas bara om säljaren begär det.

Är säljaren ett svenskt handelsbolag, ska begäran göras av varje delägare för sig. Om uppskov beviljas, får delägaren uppskov med beskattningen för den andel av vinsten som han är skattskyldig för. Lag (2007:1419).

Handelsbolag som ägs genom handelsbolag

7 § Det som sägs i 6 § andra stycket, 15 och 18 §§ samt 19 § andra stycket om delägare i ett svenskt handelsbolag som är säljare gäller, om handelsbolaget ägs direkt, eller indirekt genom ett svenskt handelsbolag, av ett annat svenskt handelsbolag, delägare i detta handelsbolag.

Villkor för uppskov

Säljaren

8 § Om säljaren är en fysisk person och har avyttrat en andel som var en lagertillgång eller en andel i en kooperativ förening som är en tillgång i näringsverksamheten enligt 13 kap. 7 §, ska han vara bosatt i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES) eller stadigvarande vistas inom EES. Lag (2009:1229).

Lag (2009:1229) har trätt i kraft den 1 januari 2010 och tillämpas första gången vid 2011 års taxering. T.o.m. den 31 december 2009 hade 49 kap. 8 § följande lydelse.

8 § Om säljaren är en fysisk person och har avyttrat en andel som var en lagertillgång eller en andel i en kooperativ förening som är en tillgång i näringsverksamheten enligt 13 kap. 7 §, ska han vara bosatt i Sverige eller stadigvarande vistas här. Lag (2007:1419).

Det köpande företaget

9 § Det köpande företaget ska vara en juridisk person av något av följande slag:

1. ett svenskt aktiebolag, en svensk ekonomisk förening, en svensk sparbank eller ett svenskt ömsesidigt försäkringsföretag,
2. ett utländskt bolag, eller
3. ett annat utländskt företag, om det är en utländsk juridisk person som hör hemma i en stat som är medlem i Europeiska unionen, som bedrivs i någon av de utländska associationsformer som anges i bilaga 37.1 och är skyldigt att betala

330 *Inkomstskattelag, 49 kap.*

någon av de skatter som anges i bilaga 37.2, utan valmöjlighet eller rätt till undantag. Lag (2006:1422).

10 § [49 kap. 10 § samt rubriken före har upphört att gälla genom lag (2002:1143), som har trätt i kraft den 1 januari 2003.]

Det avyttrade företaget

11 § Det avyttrade företaget ska vara en sådan juridisk person som anges i 9 §. Lag (2007:1419).

Röstetal

12 § Vid utgången av det kalenderår då avyttringen sker ska det köpande företaget inneha andelar i det avyttrade företaget med ett sammanlagt röstetal som överstiger 50 procent av röstetalet för samtliga andelar i det avyttrade företaget. Om särskilda skäl medfört att det köpande företaget avyttrat andelar i det avyttrade företaget efter det uppskovsgrundande andelsbytet, är det tillräckligt att företaget haft ett sådant innehav vid någon tidpunkt efter andelsbytet under det nämnda kalenderåret.

Första stycket gäller inte vid fusion eller fission. Lag (2007:1419).

Vinst

13 § Om den avyttrade andelen är en kapitaltillgång hos säljaren, ska det uppkomma en kapitalvinst. Om det lämnas ersättning i pengar för andelen, ska kapitalvinsten överstiga denna del av ersättningen.

Om den avyttrade andelen är en lagertillgång hos säljaren, ska ersättningen överstiga andelens skattemässiga värde. Om det lämnas ersättning i pengar för andelen, ska skillnaden mellan hela ersättningen och det skattemässiga värdet av andelen överstiga ersättningen i pengar. Lag (2007:1419).

Beskattning av det uppskovsgrundande andelsbytet och uppskovsbeloppets storlek

Andel som var kapitaltillgång

14 § Om den avyttrade andelen var en kapitaltillgång hos säljaren, ska så stor del av kapitalvinsten som motsvarar ersättningen i pengar tas upp som intäkt det beskattningsår då det uppskovsgrundande andelsbytet sker.

Återstående del av kapitalvinsten ska fördelas på de mottagna andelarna. Det belopp som fördelas på en andel benämns uppskovsbelopp. Lag (2007:1419).

15 § Om säljaren är ett svenskt handelsbolag, ska den del av kapitalvinsten som avses i 14 § första stycket fördelas på delägarna och tas upp som intäkt hos dem.

Den återstående delen av kapitalvinsten ska fördelas på de mottagna andelarna. Den del av kapitalvinsten som belöper sig på en mottagen andel fördelas på delägarna. Det belopp som fördelas på en delägare benämns uppskovsbelopp. Lag (2007:1419).

16 § [49 kap. 16 § har upphört att gälla genom lag (2002:1143), som har trätt i kraft den 1 januari 2003.]

Andel som var lagertillgång

17 § Om den avyttrade andelen var en lagertillgång hos säljaren, ska ersättningen i pengar tas upp som intäkt det beskattningsår då det uppskovsgrundande andelsbytet sker. Samtidigt ska ett belopp som motsvarar det skattemässiga värdet på den avyttrade andelen tas upp som intäkt.

Återstående del av ersättningen, minskad med ett belopp som motsvarar det skattemässiga värdet på den avyttrade andelen, ska fördelas på de mottagna andelarna. Det belopp som fördelas på en andel benämns uppskovsbelopp. Lag (2007:1419).

18 § Om säljaren är ett svenskt handelsbolag, ska den ersättning och det belopp som avses i 17 § första stycket fördelas på delägarna och tas upp som intäkt hos dem.

Återstående del av ersättningen, minskad med ett belopp som motsvarar det skattemässiga värdet på den avyttrade andelen, ska fördelas på de mottagna andelarna. Den del som belöper sig på en mottagen andel fördelas på delägarna. Det belopp som fördelas på en delägare benämns uppskovsbelopp. Lag (2007:1419).

Beskattning av uppskovsbeloppet

Huvudregel

19 § Det uppskovsbelopp som enligt 14, 15, 17 och 18 §§ avser en mottagen andel ska tas upp som intäkt senast det beskattningsår då äganderätten till andelen övergår till någon annan eller andelen upphör att existera, om inte annat följer av bestämmelserna i detta kapitel.

Om säljaren är ett svenskt handelsbolag och om äganderätten till en delägars andel i handelsbolaget – eller en delägars andel i något svenskt handelsbolag som direkt eller indirekt genom ett svenskt handelsbolag äger en andel i handelsbolaget – övergår till någon annan, ska uppskovsbeloppet tas upp som intäkt det beskattningsår då detta inträffar. Detsamma gäller om delägens andel upphör att existera. Lag (2007:1419).

Kapitalvinsten ska inte tas upp

19 a § Uppskovsbeloppet ska inte i andra fall än som avses i 19 b § tas upp som intäkt vid avyttring av en mottagen andel om andelen är näringsbetingad eller om kapitalvinst på andelen inte ska tas upp enligt 25 a kap. 23 §. Om andelen är näringsbetingad och marknadsnoterad, ska villkoren i 25 a kap. 6 § vara uppfyllda.

Vad som sägs i första stycket gäller inte om den mottagna andelen erhållits som ersättning för andelar som var lagertillgångar eller sådana andelar i en kooperativ förening som är tillgångar i näringsverksamheten enligt 13 kap. 7 §. Lag (2009:1413).

332 Inkomstskattelag, 49 kap.

Lag (2009:1413) har trätt i kraft den 1 januari 2010. Om inte annat följer av punkterna 2 eller 3 i övergångsbestämmelserna (se efter denna lag) tillämpas den nya bestämmelsen på avyttringar efter ikraftträdandet. Äldre bestämmelser tillämpas på avyttringar före ikraftträdandet, om inte annat följer av punkterna 8 och 9 i övergångsbestämmelserna. T.o.m. den 31 december 2009 hade 49 kap. 19 a § första stycket följande lydelse.

19 a § Uppskovsbeloppet ska inte i andra fall än som avses i 19 b § tas upp som intäkt vid avyttring av en mottagen andel om andelen är näringsbetingad och, om andelen är marknadsnoterad, villkoren i 25 a kap. 6 § är uppfyllda.

Kapitalvinsten ska skalbolagsbeskattas

19 b § Om uppskovsbeloppet avser en kapitalvinst som beräknats enligt bestämmelserna om skalbolagsbeskattning i 25 a kap. 9 eller 9 a §, ska beloppet tas upp som intäkt det beskattningsår då andelen inte längre innehas av det köpande företaget eller av ett företag som ingår i samma koncern som det köpande företaget.

Bestämmelsen i första stycket ska inte tillämpas

- om mer än tre år förflutit från den uppskovsgrundande avyttringen, eller
- om särskilda skäl talar emot det. Lag (2009:1413).

Lag (2009:1413) har trätt i kraft den 1 januari 2010. Om inte annat följer av punkterna 2 eller 3 i övergångsbestämmelserna (se efter denna lag) tillämpas den nya bestämmelsen på avyttringar efter ikraftträdandet. Äldre bestämmelser tillämpas på avyttringar före ikraftträdandet, om inte annat följer av punkterna 8 och 9 i övergångsbestämmelserna. T.o.m. den 31 december 2009 hade 49 kap. 19 b § första stycket följande lydelse.

19 b § Om uppskovsbeloppet avser en kapitalvinst som beräknats enligt bestämmelsen om skalbolagsbeskattning i 25 a kap. 9 §, ska beloppet tas upp som intäkt det beskattningsår då andelen inte längre innehas av det köpande företaget eller av ett företag som ingår i samma koncern som det köpande företaget.

Uttagsbeskattning

20 § Om uttagsbeskattning ska ske enligt 22 kap. av en mottagen andel, ska uppskovsbeloppet tas upp som intäkt även om det inte följer av 19 §. Lag (2007:1419).

Efterföljande underprisöverlåtelse

21 § Om säljaren överlåter en mottagen andel genom en underprisöverlåtelse, ska uppskovsbeloppet inte tas upp. I stället inträder köparen i säljarens skattemässiga situation när det gäller uppskovsbeloppet. Lag (2007:1419).

Efterföljande koncernintern avyttring

22 § [49 kap. 22 § har upphävts genom lag (2003:224) som har trätt i kraft den 1 juli 2003 och tillämpas på beskattningsår som börjar efter den 31 december 2003.]

23 § Om en mottagen andel avyttras genom en sådan avyttring med kapitalförlust till ett företag som medför att avdragsrätten för kapitalförlusten skjuts upp enligt 25 kap. 7–11 §§, ska uppskovsbeloppet tas upp som intäkt först när kapitalförlusten på grund av den avyttringen ska dras av som kostnad. Lag (2007:1419).

Efterföljande uppskovsgrundande andelsbyte

24 § Om en mottagen andel avyttras genom ett uppskovsgrundande andelsbyte, ska uppskovsbeloppet inte tas upp om den skattskyldige begär det. I stället övergår uppskovsbeloppet på de nya mottagna andelarna. Avyttras vid ett uppskovsgrundande andelsbyte också andra andelar i det tidigare köpande företaget, övergår uppskovsbeloppet på samtliga nya mottagna andelar.

Vid bedömningen av om det är ett uppskovsgrundande andelsbyte behöver villkoren i 13 § inte vara uppfyllda. Lag (2007:1419).

Efterföljande arv m.m.

25 § Om en mottagen andel övergår till en fysisk person genom arv, testamente, gåva eller bodelning och andelen blir lagertillgång hos förvärvaren, inträder denne i den tidigare ägarens skattemässiga situation när det gäller uppskovsbeloppet. Lag (2002:1143).

Utflyttning

26 § Om en fysisk person som har avyttrat en lagertillgång eller en sådan andel i en kooperativ förening som är en tillgång i näringsverksamheten enligt 13 kap. 7 § inte längre uppfyller villkoret i 8 § om att vara bosatt i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES) eller stadigvarande vistas inom EES, ska uppskovsbeloppet tas upp som intäkt. Lag (2009:1229).

Lag (2009:1229) har trätt i kraft den 1 januari 2010 och tillämpas första gången vid 2011 års taxering. Det som sägs i 49 kap. 26 § gäller också fysisk person som har ett sådant uppskovsbelopp som avses i punkt 2 i övergångsbestämmelserna till lagen (2002:1143) om ändring i inkomstskattelagen (1999:1229). T.o.m. den 31 december 2009 hade 49 kap. 26 § följande lydelse.

26 § Om en fysisk person som har avyttrat en lagertillgång eller en sådan andel i en kooperativ förening som är en tillgång i näringsverksamheten enligt 13 kap. 7 § inte längre uppfyller villkoret i 8 § om att vara bosatt i Sverige eller stadigvarande vistas här, ska uppskovsbeloppet tas upp som intäkt. Lag (2007:1419).

27 § [49 kap. 27 § samt rubriken före har upphört att gälla genom lag (2002:1143), som har trätt i kraft den 1 januari 2003.]

Övriga bestämmelser

Turordning vid avyttring av andelar i det köpande företaget

28 § Om säljaren äger andelar av samma slag och sort som den mottagna andelen vid tidpunkten för det uppskovsgrundande andelsbytet (gamla andelar) eller förvärvar sådana andelar efter andelsbytet (nya andelar), ska avyttringar anses ske i följande ordning:

1. gamla andelar,
2. mottagna andelar,

334 *Inkomstskattelag, 49 kap.*

3. nya andelar. Lag (2007:1419).

Genomsnittsmetoden

29 § Om mottagna andelar inte är marknadsnoterade, ska de vid tillämpning av genomsnittsmetoden i 48 kap. 7 § inte anses vara av samma slag och sort som andra andelar i det köpande företaget som innehas av säljaren. Lag (2007:1419).

Uppdelning och sammanläggning av uppskovsbelopp

30 § Om anskaffningsutgiften eller anskaffningsvärdet för en mottagen andel fördelats på flera andelar på grund av fondemission, split eller liknande förfarande, ska var och en av dessa nybildade andelar anses som en mottagen andel. Uppskovsbeloppet för den tidigare mottagna andelen ska fördelas på denna andel, om den finns kvar efter förfarandet, och de nybildade andelarna. Lag (2007:1419).

31 § Om mottagna andelar sammanläggs, ska den nybildade andelen anses som en mottagen andel. Uppskovsbeloppet för de tidigare mottagna andelarna övergår på den nybildade andelen. Lag (2007:1419).

Fiktiv avräkning m.m.

32 § Avdrag för respektive avräkning av skatt ska göras enligt andra stycket om

- en andel i en association avyttras genom ett förfarande som hade varit ett andelsbyte om den association som andelen är hänförlig till hade varit en utländsk juridisk person,
- associationen hör hemma i en utländsk stat som är medlem i Europeiska unionen,
- associationen bedriver verksamheten i någon av de associationsformer som anges i bilaga 37.1, och
- associationen är skyldig att betala någon av de skatter som anges i bilaga 37.2, utan valmöjlighet eller rätt till undantag.

En delägare i den association som det avyttras andelar i, som beskattas på grund av förfarandet har vid tillämpning av 16 kap. 18 och 19 §§ och av lagen (1986:468) om avräkning av utländsk skatt samma rätt till avdrag för respektive avräkning av utländsk skatt som om associationen hade betalat den skatt som skulle ha betalats i den stat där associationen hör hemma om det inte hade funnits sådan lagstiftning där som avses i rådets direktiv 2009/133/EG av den 19 oktober 2009 om ett gemensamt beskattningssystem för fusion, fission, partiell fission, överföring av tillgångar och utbyte av aktier eller andelar som berör bolag i olika medlemsstater samt om flyttning av ett europabolags eller en europeisk kooperativ förenings säte från en medlemsstat till en annan. Lag (2012:270).

Lag (2012:270) har trätt i kraft den 1 juli 2012 och tillämpas avseende ombildningar och förfaranden som hänför sig till tiden efter den 14 december 2009. T.o.m. den 30 juni 2012 hade 49 kap. 32 § andra stycket följande lydelse.

En delägare i den association som det avyttras andelar i, som beskattas på grund av förfarandet har vid tillämpning av 16 kap. 18 och 19 §§ och av lagen (1986:468) om avräkning av utländsk skatt samma rätt till avdrag för respektive avräkning av utländsk skatt som om associationen hade betalat den skatt som skulle ha betalats i den stat där associationen hör hemma om det inte hade funnits sådan lagstiftning där som avses i rådets direktiv 90/434/EEG av den 23 juli 1990 om ett gemensamt beskattningssystem för fusion, fission, partiell fission, överföring av tillgångar och utbyte av aktier eller andelar som berör bolag i olika medlemsstater samt om flyttning av ett europabolags eller en europeisk kooperativ förenings säte från en medlemsstat till en annan.

49 a kap. Beskattning i inkomstslaget näringsverksamhet vid avyttring av andelar i skalbolag

Innehåll

1 § I detta kapitel finns särskilda bestämmelser om beskattning av kapitalvinst i inkomstslaget näringsverksamhet när en fysisk person avyttrar vissa andelar i juridiska personer och handelsbolag. Lag (2002:536).

Tillämpningsområde

2 § Bestämmelserna i detta kapitel tillämpas om

1. en fysisk person avyttrar en andel i ett skalbolag, och
2. det uppkommer en kapitalvinst i inkomstslaget kapital. Lag (2002:536).

3 § Bestämmelserna i detta kapitel tillämpas inte om

1. någon andel i det företag som andelen hänför sig till är marknadsnoterad,
2. andelen anses avyttrad på grund av bestämmelserna om likvidation i 44 kap. 7 § första stycket eller konkurs i 44 kap. 8 § första stycket 1 eller 2,
3. ett handelsbolag upplöses eller andelen i ett handelsbolag övergår till en ny ägare på sätt som anges i 50 kap. 2 § andra stycket, eller
4. bestämmelserna i 51 kap. om beskattning i inkomstslaget näringsverksamhet vid avyttring av andelar i svenska handelsbolag ska tillämpas. Lag (2007:1419).

Definitioner

Andel och det avyttrade företaget

4 § Med *andel* avses i detta kapitel en andel i ett aktiebolag, en ekonomisk förening eller ett handelsbolag. Med det *avyttrade företaget* avses det aktiebolag, den ekonomiska förening eller det handelsbolag som den avyttrade andelen hänför sig till.

Med andel i det avyttrade företaget likställs i detta kapitel även andra delägarätter som getts ut av och hänför sig till det avyttrade företaget.

En andel i en utländsk juridisk person omfattas av bestämmelserna i detta kapitel om den juridiska personen är skattskyldig här vid tidpunkten för andelsavyttringen eller dess inkomster beskattas hos delägaren. Detsamma gäller om den juridiska personen, direkt eller genom ett företag i intressegemenskap, äger eller under de tre senaste åren har ägt en andel i

- ett svenskt aktiebolag om andelen inte är marknadsnoterad
- en svensk ekonomisk förening,
- en annan utländsk juridisk person som varit skattskyldig här under någon del av denna tid om denna person motsvarar ett svenskt aktiebolag och andelen inte är marknadsnoterad eller om personen motsvarar en svensk ekonomisk förening, eller
- ett svenskt handelsbolag. Lag (2003:224).

Företag i intressegemenskap

5 § Med *företag i intressegemenskap* avses i detta kapitel ett företag som det avyttrade företaget, direkt eller indirekt, genom ägarandel eller på annat sätt har ett väsentligt inflytande i. Lag (2002:536).

Skalbolag

6 § Med *skalbolag* avses i detta kapitel det avyttrade företaget om summan av marknadsvärdet av företagets likvida tillgångar enligt 7 och 8 §§ överstiger ett jämförelsebelopp enligt 9 § vid tidpunkten för avyttringen. Lag (2003:224).

Likvida tillgångar

7 § Med *likvida tillgångar* avses i detta kapitel kontanter, värdepapper och liknande tillgångar. Som likvida tillgångar räknas också andra tillgångar om

1. tillgångarna anskaffats tidigast två år före avyttringen,
2. tillgångarna saknar affärsmässigt samband med verksamheten sådan den bedrevs intill två år före avyttringen, och
3. det inte framgår att anskaffningen skett i annat syfte än att tillgångarna lätt skulle kunna avyttras efter avyttringen av andelen.

Som likvida tillgångar räknas inte

1. andelar i företag i intressegemenskap, eller
2. värdepapper som är lager i värdepappersrörelse enligt lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden.

Värdepapper som är lager i en utländsk motsvarighet till sådan rörelse som avses i andra stycket 2 och som innehas av en utländsk juridisk person räknas inte som likvida medel om den utländska juridiska personen hör hemma och är skattskyldig till inkomstskatt i en stat

- som är medlem i Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, eller
- med vilken Sverige har ett skatteavtal och personen omfattas av avtalets regler om begränsning av beskattningsrätten och har hemvist i staten enligt avtalet. Lag (2007:552).

8 § Om likvida tillgångar som avses i 7 § innehas av ett företag i intressegemenskap, ska tillgångarna räknas med vid beräkningen av summan av marknadsvärdet av likvida tillgångar enligt 6 § till den del som motsvarar det avyttrade företagets ägarandel i företaget. Lag (2007:1419).

Jämförelsebeloppet

9 § Om samtliga andelar har avyttrats, utgörs *jämförelsebeloppet* av halva ersättningen. I annat fall utgörs jämförelsebeloppet av hälften av det sammanlagda värdet av samtliga andelar beräknat med utgångspunkt i ersättningen för de avyttrade andelarna. Lag (2002:536).

Återköp

10 § Avser avyttringen en andel som inte hänför sig till ett skalbolag gäller följande. Om den övervägande delen av andra tillgångar än sådana likvida tillgångar som avses i 7 § och som vid avyttringen innehades av det avyttrade företaget eller av företag i intressegemenskap, inom två år efter avyttringen av andelen, direkt eller indirekt, förvärvats av säljaren eller denne närstående, tillämpas bestämmelserna i 11 och 12 §§.

Bedömningen enligt första stycket ska grundas på tillgångarnas marknadsvärde vid tidpunkten för avyttringen av andelen. Vid denna bedömning ska värdet av tillgångar i företag i intressegemenskap beaktas bara till den del som motsvarar det avyttrade företagens ägarandel i företaget.

Första och andra styckena tillämpas också i fråga om tillgångar som kan anses ha ersatt tillgångar som innehades av det avyttrade företaget eller av ett företag i intressegemenskap vid tidpunkten för avyttringen av andelen. Lag (2007:1419).

Kapitalvinsten tas upp i näringsverksamhet

Huvudregel

11 § Kapitalvinst på grund av avyttringen av en andel i ett skalbolag ska tas upp som överskott av passiv näringsverksamhet det beskattningsår när andelen avyttrades. Lag (2007:1419).

Undantag

12 § Om den skattskyldige begär det och det kommer fram att det finns särskilda skäl ska bestämmelsen i 11 § inte tillämpas. Vid prövningen ska beaktas

1. vad som föranlett avyttringen av andelen eller återköpet, och
2. hur ersättningen för andelen bestämts.

Leder avyttringen inte till att ett väsentligt inflytande över skalbolaget går över till någon annan person ska dock bestämmelsen i 11 § tillämpas bara om det föreligger särskilda omständigheter. Lag (2007:1419).

Skalbolagsdeklaration

13 § Bestämmelserna i 11 § ska inte tillämpas om

1. det avyttrade företaget eller, i fråga om handelsbolag, säljaren tar upp företagets överskott eller underskott i en sådan skalbolagsdeklaration som avses i 27 kap. skatteförfarandelagen (2011:1244),

2. ett särskilt bokslut ligger till grund för inkomstberäkningen enligt 1, och
3. säkerhet ställs om Skatteverket med stöd av 58 kap. skatteförfarandelagen har beslutat om att sådan ska ställas.

Bokslutet ska upprättas som om företagets beskattningsår eller, i fråga om handelsbolag, räkenskapsår avslutats vid tidpunkten för avyttringen eller tillträdet. Företagets avsättningar till periodiseringsfond och ersättningsfond ska anses ha återförts. Om det är en andel i ett handelsbolag som har avyttrats, ska säljaren ta upp så stor del av handelsbolagets överskott eller underskott samt kapitalvinster och kapitalförluster vid avyttring av handelsbolagets näringsfastigheter och näringsbostadsrätter som belöper sig på den avyttrade andelen.

Första och andra styckena gäller även företag i intressegemenskap. Lag (2011:1510).

Lag (2011:1510) har trätt i kraft den 2 januari 2012 och tillämpas på avyttringar som skett samt på utdelningar som lämnats efter den 1 januari 2012. T.o.m. den 1 januari 2012 hade 49 a kap. 13 § andra stycket följande lydelse.

Bokslutet ska upprättas som om företagets beskattningsår avslutats vid tidpunkten för avyttringen eller, i fråga om handelsbolag, vid avyttringen eller tillträdet. Företagets avsättningar till periodiseringsfond och ersättningsfond ska anses ha återförts. Om det är en andel i ett handelsbolag som har avyttrats, ska säljaren ta upp så stor del av handelsbolagets överskott eller underskott samt kapitalvinster och kapitalförluster vid avyttring av handelsbolagets näringsfastigheter och näringsbostadsrätter som belöper sig på den avyttrade andelen.

49 a kap. 13 § även ändrad genom lag (2011:1256) som har trätt i kraft den 1 januari 2012 och tillämpas på beskattningsår som börjar efter den 31 januari 2012. T.o.m. den 31 december 2011 hade 49 a kap. 13 § första stycket 1 och 3 följande lydelse.

1. det avyttrade företaget eller, i fråga om handelsbolag, säljaren tar upp företagets överskott eller underskott i en sådan skalbolagsdeklaration som avses i 10 kap. 8 a § skattebetalningslagen (1997:483),

3. säkerhet ställs enligt bestämmelserna i 11 kap. 11 a § skattebetalningslagen.

*49 a kap. 13 § även ändrad genom lag (2008:1064) som har trätt i kraft den 1 januari 2009 och tillämpas första gången vid **2010 års taxering**. I fråga om avyttringar av andelar i skalbolag tillämpas de nya bestämmelserna på avyttringar som sker efter den 31 december 2008. Äldre bestämmelser gäller för avyttringar före ikraftträdandet. T.o.m. den 31 december 2008 hade 49 a kap. 13 § 3 följande lydelse.*

3. säkerhet ställs enligt bestämmelserna i 11 kap. 12 § skattebetalningslagen.

14 § [49 a kap. 14 § har upphört att gälla genom lag (2008:1064) som har trätt i kraft den 1 januari 2009 och som tillämpas första gången vid **2010 års taxering**. I fråga om avyttringar av andelar i skalbolag tillämpas de nya bestämmelserna på avyttringar som sker efter den 31 december 2008. Äldre bestämmelser gäller för avyttringar före ikraftträdandet.]

T.o.m. den 31 december 2008 hade 49 a kap. 14 § följande lydelse.

14 § Säkerhet enligt 13 § första stycket 3 behöver inte ställas om säljaren av en handelsbolagsandel enligt en överenskommelse med förvärvaren tar upp överskott eller drar av underskott som avser tiden före avyttringen eller tiden före tillträdesdagen samt tar upp kapitalvinster och drar av kapitalförluster vid avyttringen av handelsbolagets näringsfastigheter och näringsbostadsrätter vid samma tidpunkt. Lag (2002:536).

50 kap. Avyttring av andelar i svenska handelsbolag

Innehåll

1 § I detta kapitel finns särskilda bestämmelser om kapitalvinst vid avyttring av andelar i svenska handelsbolag. De grundläggande bestämmelserna finns i 44 kap.

Avyttring

2 § Om en andel i ett handelsbolag inlöses eller bolaget upplöses, anses andelen avyttrad.

Som avyttring behandlas också att en andel övergår till en ny ägare genom arv, testamente, gåva, bodelning eller på liknande sätt, om den justerade anskaffningsutgiften hos den tidigare ägaren är negativ.

Omkostnadsbeloppet

3 § Vid beräkning av omkostnadsbeloppet ska anskaffningsutgiften justeras enligt bestämmelserna i 5 och 6 §§.

Blir den justerade anskaffningsutgiften negativ, anses omkostnadsbeloppet vara noll. Ersättningen för andelen ska då ökas med den negativa justerade anskaffningsutgiften. Lag (2007:1419).

4 § Om en äganderättsövergång har behandlats som en avyttring på grund av bestämmelserna i 2 § andra stycket, anses den nya ägarens anskaffningsutgift vara noll.

5 § Anskaffningsutgiften ska *ökas* med

- den skattskyldiges tillskott till bolaget,
- belopp som tagits upp som den skattskyldiges andel av bolagets inkomster,
- 22 procent av avdrag för avsättning till expansionsfond enligt 34 kap.,
- 78 procent av expansionsfond som förs över från andel i handelsbolag till enskild näringsverksamhet enligt 34 kap. 22 §, och
- det belopp som framgår vid en tillämpning av bestämmelserna om överlåtelse av privata tillgångar till underpris i 53 kap. 5 §.

Anskaffningsutgiften ska *minska* med

- den skattskyldiges uttag ur bolaget,
- belopp som dragits av som den skattskyldiges andel av bolagets underskott,
- negativt fördelningsbelopp till den del räntefördelningen minskat ett underskott i inkomstslaget näringsverksamhet,
- 22 procent av återförda avdrag för avsättning till expansionsfond enligt 34 kap., och
- 78 procent av expansionsfond som förs över från enskild näringsverksamhet till andel i handelsbolag enligt 34 kap. 19 §. Lag (2012:757).

340 Inkomstskattelag, 50 kap.

Lag (2012:757) har trätt i kraft den 1 januari 2013 och tillämpas första gången vid beskattningen 2014. T.o.m. den 31 december 2012 hade 50 kap. 5 § första stycket tredje och fjärde strecksatsen samt andra stycket tredje och fjärde strecksatsen följande lydelse.

- 26,3 procent av avdrag för avsättning till expansionsfond enligt 34 kap.,
- 73,7 procent av expansionsfond som förs över från andel i handelsbolag till enskild näringsverksamhet enligt 34 kap. 22 §, och

- 26,3 procent av återförda avdrag för avsättning till expansionsfond enligt 34 kap., och
- 73,7 procent av expansionsfond som förs över från enskild näringsverksamhet till andel i handelsbolag enligt 34 kap. 19 §.

50 kap. 5 § även ändrad genom lag (2008:1343) som har trätt i kraft den 1 januari 2009 och tillämpas första gången vid 2010 års taxering. T.o.m. den 31 december 2008 hade 50 kap. 5 § första stycket tredje och fjärde strecksatsen samt andra stycket tredje och fjärde strecksatsen följande lydelse.

- 28 procent av avdrag för avsättning till expansionsfond enligt 34 kap.,
- 72 procent av expansionsfond som förs över från andel i handelsbolag till enskild näringsverksamhet enligt 34 kap. 22 §, och

- 28 procent av återförda avdrag för avsättning till expansionsfond enligt 34 kap., och
- 72 procent av expansionsfond som förs över från enskild näringsverksamhet till andel i handelsbolag enligt 34 kap. 19 §.

6 § För en andel i ett handelsbolag som innehas av ett annat handelsbolag ska anskaffningsutgiften justeras enligt bestämmelserna i 5 § som om ägarbolaget var skattskyldigt för bolagens inkomster. För andelen i ägarbolaget ska anskaffningsutgiften justeras med hänsyn till inkomster och underskott i båda bolagen. Lag (2007:1419).

Vissa avyttringar

7 § Om en fysisk person avyttrar en andel i ett handelsbolag som, direkt eller indirekt, äger en delägarrätt som skulle som en kvalificerad andel enligt 57 kap. om den ägts direkt av den fysiska personen, gäller följande. Den del av vinsten som motsvarar delägarrättens marknadsvärde i förhållande till ersättningen för andelen i handelsbolaget ska tas upp i inkomstslaget tjänst.

Första stycket tillämpas inte på sådana avyttringar som avses i 49 a kap. och 51 kap. Lag (2007:1251).

Lag (2007:1251) som har trätt i kraft den 1 januari 2008 och tillämpas första gången vid 2009 års taxering och, i fall som avses i övergångsbestämmelserna punkten 2 andra meningen (se efter denna lag), även vid 2008 års taxering. T.o.m. den 31 december 2007 hade 50 kap. 7 § följande lydelse.

7 § Om en fysisk person avyttrar en andel i ett handelsbolag som, direkt eller indirekt, äger en andel som skulle ha varit en kvalificerad andel om den ägts direkt av den fysiska personen, gäller följande. Den del av vinsten som motsvarar den sistnämnda andelens marknadsvärde i förhållande till ersättningen för andelen i handelsbolaget skall tas upp i inkomstslaget tjänst.

Första stycket tillämpas inte på sådana avyttringar som avses i 49 a kap. och 51 kap. Lag (2005:1136).

8 § I 49 a kap. finns bestämmelser om att en fysisk person som avyttrar en andel i ett skalbolag ska ta upp kapitalvinsten i inkomstslaget näringsverksamhet.

I 51 kap. finns bestämmelser om att en fysisk person som avyttrar en andel i ett handelsbolag till någon annan än en obegränsat skattskyldig fysisk person i särskilda fall ska ta upp ett belopp som motsvarar kapitalvinsten i inkomstslaget näringsverksamhet. Lag (2007:1419).

8 a § I 25 a kap. 5 § första stycket finns bestämmelser om att ett företag som avyttrar en andel i ett handelsbolag under vissa förutsättningar inte ska ta upp kapitalvinsten. Lag (2009:1413).

Lag (2009:1413) har trätt i kraft den 1 januari 2010. Om inte annat följer av punkterna 2 eller 3 i övergångsbestämmelserna (se efter denna lag) tillämpas den nya bestämmelsen på avyttringar efter ikraftträdandet. Äldre bestämmelser tillämpas på avyttringar före ikraftträdandet, om inte annat följer av punkterna 8 och 9 i övergångsbestämmelserna.

Kapitalförluster

Inkomstslaget kapital

9 § I inkomstslaget kapital ska 70 procent av en kapitalförlust dras av. Lag (2007:1419).

Inkomstslaget näringsverksamhet

10 § I inkomstslaget näringsverksamhet ska en kapitalförlust för vilken avdrag ska göras, dras av i sin helhet, om inte något annat anges i 11 §.

I 25 a kap. 5 § andra stycket, 20 och 23 a §§ finns bestämmelser om när en kapitalförlust inte får dras av. Lag (2009:1413).

Lag (2009:1413) har trätt i kraft den 1 januari 2010 och tillämpas på avyttringar efter ikraftträdandet. De nya bestämmelserna tillämpas även i fråga om avyttringar före ikraftträdandet, om den omständighet som utlöser en uppskjuten avdragsrätt enligt 25 kap. 10 § inträffar efter ikraftträdandet. Äldre bestämmelser tillämpas på avyttringar före ikraftträdandet, om inte annat följer av övergångsbestämmelserna. Om ett företag som anges i 25 a kap. 3 § 1–5 eller en utländsk juridisk person med hemvist utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet som motsvarar ett sådant svenskt företag som anges i 25 a kap. 3 § 1–4 direkt eller indirekt, genom ett eller flera svenska handelsbolag eller i utlandet delägarbeskattade juridiska personer, avyttrar en andel i ett svenskt handelsbolag under tiden från och med den 18 juni 2009 till och med den 31 december 2009 ska vid tillämpningen av 50 kap. 10 eller 11 § en kapitalförlust på andelen dras av bara mot en kapitalvinst på en andel i ett svenskt handelsbolag eller en i utlandet delägarbeskattad juridisk person. Vad som sägs i den föregående meningen tillämpas också på en kapitalförlust på en andel i ett svenskt handelsbolag som avyttrats före den 18 juni 2009, men där den omständighet som utlöser en uppskjuten avdragsrätt enligt 25 kap. 10 § inträffar under denna tid. Om en del av en förlust inte kan dras av enligt det föregående, får den dras av mot ett annat företags kapitalvinster på andelar i ett svenskt handelsbolag om båda företagen begär det vid samma års taxering, och det ena företaget med avdragsrätt kan lämna koncernbidrag till det andra företaget. T.o.m. den 31 december 2009 hade 50 kap. 10 § andra stycket följande lydelse.

I 25 a kap. 20 § finns bestämmelser om när en kapitalförlust inte får dras av.

11 § En kapitalförlust för vilken avdrag ska göras, som uppkommer när ett svenskt handelsbolag avyttrar en andel i ett annat svenskt handelsbolag ska dras av med 70 procent av förlusten.

En kapitalförlust för vilken avdrag ska göras, på en andel vars innehav betingats av rörelse som bedrivs av handelsbolaget eller av någon som med hänsyn till äganderättsförhållanden eller organisatoriska förhållanden kan anses stå handelsbolaget nära, ska dock alltid dras av i sin helhet. Lag (2007:1419).

51 kap. Beskattning i inkomstlaget näringsverksamhet vid avyttring av andelar i svenska handelsbolag

Förutsättningar för tillämpning av bestämmelserna

1 § Bestämmelserna i detta kapitel gäller om

1. en fysisk person avyttrar en andel i ett svenskt handelsbolag,
2. det uppkommer en kapitalvinst i inkomstlaget kapital,
3. förvärvaren inte är en obegränsat skattskyldig fysisk person, och
4. verksamheten i handelsbolaget varit sådan som anges i 2 §.

Vid inlösen gäller bestämmelserna, i stället för vad som anges i första stycket 3, om någon av de kvarvarande delägarna i handelsbolaget inte är en obegränsat skattskyldig fysisk person. Lag (2000:1341).

2 § Bestämmelserna gäller bara om

1. verksamheten i handelsbolaget under det räkenskapsår då avyttringen sker är aktiv näringsverksamhet för överlåtaren,
2. någon närstående till överlåtaren varit delägare i handelsbolaget och verksamheten under räkenskapsåret är aktiv näringsverksamhet för denne,
3. någon närstående till överlåtaren varit anställd hos handelsbolaget under räkenskapsåret, eller
4. överlåtaren eller någon närstående under räkenskapsåret på motsvarande sätt bedrivit näringsverksamhet i en juridisk person genom handelsbolaget.

Vid tillämpning av första stycket anses också tidigare innehavare av andelen under samma räkenskapsår som överlåtare, om avyttringen föregåtts av en eller flera överlåtelser från obegränsat skattskyldiga fysiska personer. Frågan om verksamheten varit aktiv näringsverksamhet ska bedömas med hänsyn till förhållandena före överlåtelsen. Lag (2007:1419).

Belopp som motsvarar kapitalvinsten tas upp i näringsverksamhet

3 § Ett belopp som motsvarar kapitalvinsten på grund av avyttringen ska tas upp hos överlåtaren som överskott av aktiv näringsverksamhet från handelsbolaget.

Om avyttringen har föregåtts av en eller flera avyttringar under samma räkenskapsår från obegränsat skattskyldiga fysiska personer, ska beloppet ökas med summan av kapitalvinsterna vid dessa avyttringar. Lag (2007:1419).

4 § Bestämmelsen i 3 § första stycket tillämpas också på kapitalvinst på grund av tillkommande ersättning som erhålls efter det räkenskapsår för handelsbolaget då avyttringen skedde. I andra fall än då tillkommande ersättning beräknas på grundval av handelsbolagets resultat eller omsättning eller liknande för det nämnda räkenskapsåret gäller detta dock bara om överlåtaren eller någon närstående till honom, direkt eller indirekt, varit verksam i handelsbolaget efter avyttringen och det inte är uppenbart att verksamheten saknat betydelse för storleken av ersättningen.

5 § Vid beräkningen av det belopp som enligt 3 och 4 §§ ska tas upp som överskott av näringsverksamhet, ska andelens anskaffningsutgift inte ökas med beloppet. En sådan ökning görs däremot vid beräkningen av kapitalvinst eller kapitalförlust i inkomstslaget kapital. Lag (2007:1419).

Inkomsten tas upp av överlåtaren

6 § Bestämmelserna i 3–5 §§ ska inte tillämpas, om

1. överlåtaren enligt en överenskommelse med förvärvaren tar upp överskott eller drar av underskott i handelsbolaget som avser tiden före avyttringen eller tiden före tillträdesdagen samt tar upp kapitalvinster och drar av kapitalförluster vid avyttringar av handelsbolagets näringsfastigheter och näringsbostadsrätter före samma tidpunkt, och

2. ett särskilt bokslut ligger till grund för inkomstberäkningen enligt 1.

Bokslutet enligt första stycket 2 ska upprättas som om handelsbolaget hade ett beskattningsår som avslutats vid den sluttidpunkt för inkomstberäkningen som överlåtaren valt enligt första stycket 1. Bokslutet och sådana uppgifter till ledning för beskattning som avses i 31 kap. 2 och 3 §§ skatteförfarandelagen (2011:1244) ska ha godkänts skriftligen av förvärvaren.

Med förvärvare avses vid inlösen de kvarvarande delägarna i handelsbolaget. Lag (2011:1256).

Lag (2011:1256) har trätt i kraft den 1 januari 2012 och tillämpas på beskattningsår som börjar efter den 31 januari 2012. T.o.m. den 31 december 2011 hade 51 kap. 6 § andra stycket följande lydelse.

Bokslutet enligt första stycket 2 ska upprättas som om handelsbolaget hade ett beskattningsår som avslutats vid den sluttidpunkt för inkomstberäkningen som överlåtaren valt enligt första stycket 1. Bokslutet och sådana uppgifter till ledning för taxering som avses i 3 kap. 5 § lagen (2001:1227) om självdeklarationer och kontrolluppgifter ska ha godkänts skriftligen av förvärvaren.

7 § Bestämmelserna i 6 § gäller inte, om

1. överlåtaren eller någon närstående till honom, direkt eller indirekt, varit verksam i handelsbolaget efter den sluttidpunkt för inkomstberäkningen som överlåtaren valt enligt 6 § första stycket 1, eller

2. handelsbolaget, direkt eller indirekt, äger andelar som, om de hade ägts direkt av överlåtaren, skulle ha varit kvalificerade andelar.

Närståendebegreppet

8 § Om överlåtaren är ett dödsbo, anses vid tillämpning av detta kapitel också delägare i dödsboet som närstående.

52 kap. Avyttring av andra tillgångar

Innehåll

1 § I detta kapitel finns särskilda bestämmelser om kapitalvinst vid avyttring av andra tillgångar och förpliktelser än sådana som avses i 45, 46, 48 och 50 kap. De grundläggande bestämmelserna finns i 44 kap.

Beräkningen

2 § För tillgångar som den skattskyldige innehaft för personligt bruk (personliga tillgångar) får som omkostnadsbelopp räknas 25 procent av ersättningen minskad med försäljningsprovision och andra utgifter för avyttringen.

Kapitalvinster vid avyttring av personliga tillgångar ska tas upp bara till den del de för beskattningsåret sammanlagt överstiger 50 000 kronor.

En avlidens personliga tillgångar ska behandlas som personliga tillgångar också hos hans dödsbo. Lag (2007:1419).

3 § För andra tillgångar än personliga tillgångar ska kapitalvinsten vid en avyttring beräknas med tillämpning av genomsnittsmetoden i 48 kap. 7 §, om de är en del av ett samlat innehav av tillgångar med enhetligt värde.

Vid tillämpning av första stycket ska det bortses från tillgångar som förvaras på ett investeringssparkonto. Detta gäller dock inte tillgångar som avses i 42 kap. 38 §. Lag (2011:1271).

Lag (2011:1271) har trätt i kraft den 1 januari 2012 och tillämpas första gången vid 2013 års taxering. Ändringen av 52 kap. 3 § innebar att ett nytt andra stycke infördes.

4 § Anskaffningsutgiften ska minskas med gjorda avdrag för tillgångarnas anskaffning, värdeminskning eller liknande. Lag (2007:1419).

Kapitalförluster

Inkomstslaget kapital

5 § I inkomstslaget kapital ska 70 procent av en kapitalförlust dras av.

Förluster vid avyttring av personliga tillgångar får dock inte dras av. Ett dödsbos förluster vid avyttring av sådana tillgångar som boet förvärvat för en delägars privata bruk får inte heller dras av. Lag (2007:1419).

Inkomstslaget näringsverksamhet

6 § I inkomstslaget näringsverksamhet ska en kapitalförlust för vilken avdrag ska göras dras av i sin helhet, om inte något annat anges i 7 §.

I 25 a kap. 5 § andra stycket, 19, 20 och 23 a §§ finns bestämmelser om när en kapitalförlust inte får dras av. Lag (2009:1413).

Lag (2009:1413) har trätt i kraft den 1 januari 2010 och tillämpas på avyttringar efter ikraftträdandet. De nya bestämmelserna tillämpas även i fråga om avyttringar före ikraftträdandet, om den omständighet som utlöser en uppskjuten avdragsrätt enligt 25 kap. 10 § inträffar efter ikraftträdandet. Äldre bestämmelser tillämpas på avyttringar före ikraftträdandet, om inte annat följer av övergångsbestämmelserna. Om ett företag som anges i 25 a kap. 3 § 1–5 eller en utländsk juridisk person med hemvist utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet som motsvarar ett sådant svenskt företag som anges i 25 a kap. 3 § 1–4 direkt eller indirekt, genom ett eller flera svenska handelsbolag eller i utlandet delägarbeskattade juridiska personer, avyttrar en andel i ett svenskt handelsbolag under tiden från och med den 18 juni 2009 till och med den 31 december 2009 ska vid tillämpningen av 50 kap. 10 eller 11 § en kapitalförlust på andelen dras av bara mot en kapitalvinst på en andel i ett svenskt handelsbolag eller en i utlandet delägarbeskattad juridisk person. Vad som sägs i den föregående meningen tillämpas också på en kapitalförlust på en andel i ett svenskt handelsbolag som avyttrats före den 18 juni 2009, men där den omständighet som utlöser en uppskjuten avdragsrätt enligt 25 kap. 10 § inträffar under denna tid. Om en del av en förlust inte kan dras av enligt det föregående, får den dras av mot ett annat företags kapitalvinster på andelar i ett svenskt handelsbolag om båda företagen begär det vid samma års taxering, och det ena företaget med avdragsrätt kan lämna koncernbidrag till det andra företaget. Bestämmelserna tillämpas på motsvarande sätt i fråga om kapitalförluster på andelar i en i utlandet delägarbeskattad juridisk person som ska dras av enligt 52 kap. 6 eller 7 §. T.o.m. den 31 december 2009 hade 52 kap. 6 § följande lydelse.

6 § I inkomstslaget näringsverksamhet ska en kapitalförlust dras av i sin helhet, om inte något annat anges i 7 §.

I 25 a kap. 20 § finns bestämmelser om när en kapitalförlust inte får dras av. Lag (2007:1419).

7 § I fråga om kapitalförluster som uppkommer i svenska handelsbolag tillämpas bestämmelserna i 5 §.

Kapitalförluster på sådana tillgångar eller förpliktelser vars innehav betingats av rörelse som bedrivs av handelsbolaget eller av någon som med hänsyn till äganderättsförhållanden eller organisatoriska förhållanden kan anses stå handelsbolaget nära, ska dock alltid dras av i sin helhet. Lag (2009:1413).

Lag (2009:1413) har trätt i kraft den 1 januari 2010. Övergångsbestämmelser till lag (2009:1413) finns intagna vid 52 kap. 6 §. T.o.m. den 31 december 2009 hade 52 kap. 7 § följande lydelse.

7 § I fråga om kapitalförluster som uppkommer i svenska handelsbolag tillämpas bestämmelserna i 5 §.

Kapitalförluster på sådana tillgångar eller förpliktelser vars innehav betingats av rörelse som bedrivs av handelsbolaget eller av någon som med hänsyn till äganderättsförhållanden eller organisatoriska förhållanden kan anses stå handelsbolaget nära, ska dock alltid dras av i sin helhet. Lag (2007:1419).

53 kap. Överlåtelse av tillgångar till underpris

Innehåll

1 § I detta kapitel finns bestämmelser om överlåtelser av tillgångar till underpris från en fysisk person eller ett svenskt handelsbolag till ett företag som överlåtaren eller någon närstående till överlåtaren är delägare i.

Bestämmelserna 2–9 §§ gäller bara i inkomstslaget kapital. Bestämmelsen i 4 § andra meningen gäller dock inte i inkomstslaget kapital utan i inkomstslaget näringsverksamhet.

Bestämmelserna om förvärvarens anskaffningsutgift eller anskaffningsvärde i 10 och 11 §§ gäller i inkomstlagen näringsverksamhet och kapital. I inkomstslaget näringsverksamhet gäller de inte bara för kapitaltillgångar utan också för lagertillgångar och inventarier.

Inkomstslaget kapital

Överlåtelser till aktiebolag, ekonomiska föreningar eller svenska handelsbolag eller i utlandet delägarbeskattade juridiska personer

2 § Bestämmelserna i 3–5 §§ gäller om en fysisk person överlåter en tillgång utan ersättning eller mot ersättning som understiger såväl tillgångens marknadsvärde som omkostnadsbelopp om överlåtelserna sker till ett företag som hör hemma i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, och företaget är ett aktiebolag, en ekonomisk förening, ett svenskt handelsbolag eller en i utlandet delägarbeskattad juridisk person, som överlåtaren eller någon närstående till överlåtaren, direkt eller indirekt, äger andelar i.

Bestämmelserna i 3–5 §§ gäller också om ett svenskt handelsbolag som har en fysisk person som delägare överlåter en näringsfastighet eller näringsbostadsrätt utan ersättning eller mot ersättning som understiger såväl tillgångens marknadsvärde som omkostnadsbelopp om överlåtelserna sker till ett företag som hör hemma i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, och företaget är ett aktiebolag, en ekonomisk förening, ett svenskt handelsbolag eller en i utlandet delägarbeskattad juridisk person som den fysiska personen eller någon närstående till honom, direkt eller indirekt, äger andelar i.

Bestämmelserna i denna paragraf gäller dock inte överlåtelser som omfattas av bestämmelserna i 6–8 §§. Lag (2007:1122).

3 § Den överlåtna tillgången ska anses ha avyttrats mot en ersättning som motsvarar tillgångens omkostnadsbelopp eller marknadsvärde om detta är lägre. Lag (2007:1419).

4 § Om det är en näringsfastighet eller näringsbostadsrätt som överlåts, ska den överlåtna tillgångens skattemässiga värde anses som omkostnadsbelopp. Bestämmelserna om återföring av avdrag för utgifter för förbättrande reparationer och underhåll i 26 kap. 2 och 10 §§ ska inte tillämpas. Lag (2007:1419).

5 § När det ska beräknas ett omkostnadsbelopp för överlåtarens och närståendes andelar i det förvärvande företaget ska, om ersättning inte har lämnats, den sammanlagda anskaffningsutgiften för andelarna ökas med ett belopp som motsvarar omkostnadsbeloppet för tillgången eller marknadsvärdet om det är lägre. Om ersättning har lämnats, ska anskaffningsutgiften i stället ökas med skillnaden mellan omkostnadsbeloppet för tillgången respektive marknadsvärdet och ersättningen. Lag (2007:1419).

Överlåtelser till utländska juridiska personer

6 § Bestämmelserna i 7 och 8 §§ gäller om en fysisk person överlåter en tillgång utan ersättning eller mot ersättning som understiger tillgångens marknadsvärde till

1. en utländsk juridisk person som hör hemma i en stat utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet och som överlåtaren eller någon närstående till överlåtaren, direkt eller indirekt, äger andelar i, eller

2. ett sådant aktiebolag, en sådan ekonomisk förening, ett sådant svenskt handelsbolag eller en i utlandet delägarbeskattad juridisk person som en utländsk juridisk person som avses i 1, direkt eller indirekt, äger andelar i.

Bestämmelserna i 7 och 8 §§ gäller också om ett svenskt handelsbolag som har en fysisk person som delägare överlåter en näringsfastighet eller näringsbostadsrätt utan ersättning eller mot ersättning som understiger tillgångens marknadsvärde till

1. en utländsk juridisk person som hör hemma i en stat utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet och som den fysiska personen eller någon närstående till honom, direkt eller indirekt, äger andelar i, eller

2. ett sådant aktiebolag, en sådan ekonomisk förening, ett sådant svenskt handelsbolag eller en i utlandet delägarbeskattad juridisk person som en utländsk juridisk person som avses i 1, direkt eller indirekt, äger andelar i. Lag (2007:1122).

7 § Den överlåtna tillgången ska anses ha avyttrats mot en ersättning som motsvarar tillgångens marknadsvärde. Lag (2007:1419).

8 § När det ska beräknas ett omkostnadsbelopp för överlåtarens och närståendes andelar i den förvärvande juridiska personen ska, om ersättning inte har lämnats, den sammanlagda anskaffningsutgiften för andelarna ökas med ett belopp som motsvarar marknadsvärdet på tillgången. Om ersättning har lämnats, ska anskaffnings-

utgiften i stället ökas med skillnaden mellan marknadsvärdet och ersättningen. Lag (2007:1419).

Närstående

9 § Med närstående avses i detta kapitel inte syskon, syskons make eller syskons avkomling.

Inkomstlagen näringsverksamhet och kapital

Förvärvarens anskaffningsutgift eller anskaffningsvärde

10 § Om bestämmelserna i 2–5 §§ är tillämpliga, ska förvärvaren anses ha förvärvat tillgången för ett belopp som motsvarar den ersättning som överlåtaren enligt 3 § ska anses ha fått. Lag (2007:1419).

11 § Om bestämmelserna i 6–8 §§ är tillämpliga, ska förvärvaren anses ha förvärvat tillgången för ett belopp som motsvarar den ersättning som överlåtaren enligt 7 § ska anses ha fått. Lag (2007:1419).

54 kap. Betalning av skulder i utländsk valuta

Innehåll

1 § I detta kapitel finns bestämmelser om låntagares kapitalvinster på grund av valutakursförändringar vid betalning av skulder i utländsk valuta. Bestämmelserna gäller bara i inkomstslaget kapital.

Skulder tas över

2 § Att en skuld mot ersättning tas över av en annan låntagare anses som betalning av skulden.

Om en skuld tas över i samband med ett förvärv som sker genom arv, testamente, gåva eller på liknande sätt, inträder förvärvaren dock i den tidigare låntagarens skattemässiga situation.

Beräkningen

3 § Kapitalvinsten ska beräknas som skillnaden mellan det återbetalade beloppets värde vid upplåningen och dess värde vid återbetalningen. Värdet vid upplåningen ska beräknas som ett genomsnitt av värdena av olika upplånade belopp i samma valuta och med beaktande av de återbetalningar som gjorts. Lag (2007:1419).

Undantag från skatteplikt

4 § Kapitalvinster på skulder i utländsk valuta som är avsedd för den skattskyldiges personliga levnadskostnader under en tillfällig vistelse utomlands ska inte tas upp. Lag (2007:1419).

Beskattningstidpunkten

5 § Kapitalvinster vid betalning av skulder i utländsk valuta ska tas upp som intäkt det beskattningsår då återbetalningen görs. Lag (2007:1419).

Kapitalförluster

6 § Kapitalförluster vid betalning av skulder i utländsk valuta ska dras av med 70 procent av förlusten. Att kapitalförluster i vissa fall inte ska dras av följer av 4 §. Lag (2007:1419).

55 kap. Ersättning på grund av insättningsgaranti och investerarskydd

Innehåll

- 1 §** I detta kapitel finns bestämmelser om
- ersättning på grund av insättningsgaranti i 2–4 §§, och
 - ersättning på grund av investerarskydd eller försäkring i 5–11 §§.

Ersättning på grund av insättningsgaranti

Ersättning

2 § Ersättning som betalas ut av garantimyndigheten enligt lagen (1995:1571) om insättningsgaranti eller ersättning som betalas ut på grund av en garanti till insättare som ställts ut med stöd av lagen (2008:812) om statliga garantier till insättare i utländska instituts filialer i Sverige, anses utbetald av det institut där insättningen gjorts. Lag (2008:813).

3 § Ersättningen ska i första hand anses som ersättning för insatt kapitalbelopp. Till den del ersättningen avser upplupen ränta ska den behandlas som ränteinkomst. Lag (2007:1419).

Återbetalning av ersättning

4 § Vid återbetalning av ersättning enligt 18 § lagen (1995:1571) om insättningsgaranti ska den del av det återbetalda beloppet som inte avser ersättning för det insatta kapitalbeloppet behandlas som ränteutgift. Lag (2007:1419).

Ersättning på grund av investerarskydd eller försäkring

Ersättning

5 § Ersättning som betalas ut av garantimyndigheten enligt lagen (1999:158) om investerarskydd eller av en försäkringsgivare på grund av en försäkring som ett värdepappersbolag tecknat för skadeståndsskyldighet som det kan komma att ådra sig när tjänster utförs i rörelsen ska anses utbetald av det institut där investeringen finns. Lag (2007:1449).

6 § Om ersättningen inte täcker allt, ska den i första hand anses som ersättning för medel (kapitalbelopp och ränta). Kapitalbeloppet ska anses ersatt före räntebeloppet. I andra hand ska ersättningen anses avse finansiella instrument. Lag (2007:1419).

Ränta

7 § Ersättning för ränta enligt 8 § lagen (1999:158) om investerarskydd eller ersättning för ränta från en försäkring som avses i 5 § ska behandlas som ränteinkomst. Lag (2007:1419).

Finansiella instrument

8 § De finansiella instrument som omfattas av investerarskyddet eller en sådan försäkring som avses i 5 § ska anses avyttrade vid den tidpunkt då ersättningen fastställs. Om de finansiella instrumenten är lagertillgångar ska de dock anses avyttrade när ersättningen enligt god redovisningssed ska redovisas.

Ersättning som ska anses avse finansiella instrument, ska behandlas som ersättning för de avyttrade instrumenten. Lag (2007:1419).

9 § Om de finansiella instrument som omfattas av investerarskyddet eller en sådan försäkring som avses i 5 § avser såväl marknadsnoterade som icke marknadsnoterade instrument, ska ersättningen i första hand anses avse marknadsnoterade finansiella instrument, om inte den som har rätt till ersättningen begär annat. Lag (2007:1419).

Återbetalning av ersättning

10 § Vid återbetalning av ersättning enligt 19 § lagen (1999:158) om investerarskydd ska den del av det återbetalade beloppet som motsvarar ränteinkomst enligt 6 och 7 §§ behandlas som ränteutgift. Lag (2007:1419).

Utländskt investerarskydd eller utländsk försäkring

11 § Om en obegränsat skattskyldig fysisk eller juridisk person eller ett svenskt handelsbolag får ersättning från ett utländskt investerarskydd eller från en utländsk försäkringsgivare enligt en försäkring som motsvarar sådan försäkring som avses i 5 §, ska bestämmelserna i 5–10 §§ tillämpas. Lag (2007:1419).

AVD. VIII FÅMANSFÖRETAG OCH FÅMANSHANDELSBOLAG

56 kap. Särskilda bestämmelser för fåmansföretag och fåmanshandelsbolag

Innehåll

1 § I detta kapitel finns bestämmelser om vad som avses med fåmansföretag och fåmanshandelsbolag samt ägare och företagsledare i sådana företag.

Särskilda bestämmelser om utdelning och kapitalvinst på aktier i fåmansföretag och företag som har varit fåmansföretag finns i 57 kap. I 8 § finns hänvisningar till övriga bestämmelser som berör fåmansföretag, fåmanshandelsbolag och deras delägare m.fl.

Definitioner

Fåmansföretag och fåmanshandelsbolag

2 § Med *fåmansföretag* avses aktiebolag och ekonomiska föreningar där

1. fyra eller färre delägare äger andelar som motsvarar mer än 50 procent av rösterna för samtliga andelar i företaget, eller

2. näringsverksamheten är uppdelad på verksamheter som är oberoende av varandra och där en fysisk person genom innehav av andelar, genom avtal eller på liknande sätt har den faktiska bestämmanderätten över en sådan verksamhet och självständigt kan förfoga över dess resultat. Lag (2000:1341).

3 § Aktiebolag vars aktier är upptagna till handel på en reglerad marknad eller en motsvarande marknad utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet och privatbostadsföretag är inte fåmansföretag. Lag (2007:552).

4 § Med *fåmanshandelsbolag* avses handelsbolag där

1. fyra eller färre delägare genom innehav av andelar eller på liknande sätt har ett bestämmande inflytande, eller

2. näringsverksamheten är uppdelad på verksamheter som är oberoende av varandra och där en fysisk person genom innehav av andelar, genom avtal eller på liknande sätt har den faktiska bestämmanderätten över en sådan verksamhet. Lag (2000:1341).

5 § Vid bedömningen av om ett företag är ett fåmansföretag enligt 2 § 1 eller ett fåmanshandelsbolag enligt 4 § 1 ska en person och hans närstående (närståendekrets) anses som en delägare. Prövningen ska göras med utgångspunkt från den äldste personen och därefter i fallande åldersordning. En person som inräknats i en närståendekrets ska inte medräknas i någon ytterligare krets. Lag (2007:1419).

Delägare och företagsledare

6 § Med delägare i fåmansföretag eller fåmanshandelsbolag avses en fysisk person som, direkt eller indirekt, äger eller på liknande sätt innehar andelar i företaget.

Med företagsledare i ett fåmansföretag eller ett fåmanshandelsbolag avses den eller de fysiska personer som genom eget eller närståendes innehav av andelar och sin ställning i företaget har ett väsentligt inflytande i företaget. När det gäller företag som avses i 2 § 2 och 4 § 2 anses som företagsledare den som har den faktiska bestämmanderätten över en viss verksamhet och självständigt kan förfoga över dess resultat. Lag (2000:1341).

Dödsbon

7 § Vad som sägs om fysisk person i detta kapitel gäller inte dödsbon.

Hänvisningar

8 § När det gäller fåmansföretag, fåmanshandelsbolag och deras delägare m.fl. finns även särskilda bestämmelser om

- förmån av utbildning i 11 kap. 17 §,
- avdrag för framtida substansminskning i 20 kap. 23 §,
- underprisöverlåtelse i 23 kap. 18, 19 och 22–23 a §§,
- avdrag för ränta på vinstandelslån i 24 kap. 6, 7 och 10 §§,
- avskattning av fastighet i 25 a kap. 25 §,
- när en fastighet eller andel är lagertillgång i 27 kap. 4–6 §§,
- kvalificerade fusioner och fissioner i 37 kap. 27 §,
- utskiftning vid ombildning av en ekonomisk förening till aktiebolag i 42 kap. 20 §,
- partiella fissioner i 48 kap. 18 c–18 e §§,
- andelsbyten i 48 a kap. 8 a–8 c, 9, 13 och 16 §§,
- avyttring av andelar i svenska handelsbolag i 50 kap. 7 § och 51 kap. 7 §,
- pensionsparavdrag i 59 kap. 4, 10 och 15 §§,
- familjebeskattningsår i 60 kap. 12–14 §§, och
- grundavdrag i 63 kap. 5 §. Lag (2013:1106).

Lag (2013:1106) har trätt i kraft den 1 januari 2014 och tillämpas första gången på beskattningsår som börjar efter den 31 december 2013. T.o.m. den 31 december 2013 hade 56 kap. 8 § tionde strecksatsen följande lydelse.

- andelsbyten i 48 a kap. 6 a, 8 a, 9, 12–14 och 16 §§,

57 kap. Utdelning och kapitalvinst på andelar i fåmansföretag

Innehåll

1 § I detta kapitel finns bestämmelser om utdelningar, räntor, andra inkomster samt kapitalvinster på tillgångar och förpliktelser i eller avseende fåmansföretag och tidigare fåmansföretag.

Av 7–7 b §§ framgår att bestämmelserna i vissa fall även gäller andelar, optioner och förpliktelser i andra företag än fåmansföretag. Lag (2006:1422).

Huvudregler

2 § Utdelning och kapitalvinst på kvalificerade andelar ska hos fysiska personer i den omfattning som anges i 20–22 §§ tas upp i inkomstslaget tjänst i stället för i inkomstslaget kapital. Som utdelning behandlas även vinst vid minskning av aktiekapital med indragning av aktier och vinst vid överlåtelse till ett aktiebolag av dess egna aktier.

Vid tillämpning av detta kapitel likställs med andelar andra delägarätter i eller avseende företag och med utdelning ränta och annan inkomst på grund av innehav av sådana tillgångar. Vinstandelsbevis, kapitalandelsbevis och konvertibler ska behandlas som delägarätter oavsett i vilken valuta de getts ut. Med andelar likställs även förpliktelser avseende optioner som avses i 44 kap. 31 § andra stycket. Lag (2007:1419).

Definitioner av kvalificerade andelar

3 § Vid bedömningen av om ett företag är ett fåmansföretag eller ett fåmanshandelsbolag gäller vid tillämpning av detta kapitel, utöver vad som sägs i 56 kap. 2–5 §§, följande.

Om flera delägare själva eller genom någon närstående är eller under något av de fem föregående beskattningsåren har varit verksamma i betydande omfattning i företaget eller i ett av företaget helt eller delvis, direkt eller indirekt, ägt fåmansföretag eller fåmanshandelsbolag, ska de anses som en enda delägare. Lag (2007:1419).

4 § Med *kvalificerad andel* avses andel i eller avseende ett fåmansföretag under förutsättning att

1. andelsägaren eller någon närstående under beskattningsåret eller något av de fem föregående beskattningsåren varit verksam i betydande omfattning i företaget eller i ett annat fåmansföretag eller i ett fåmanshandelsbolag som bedriver samma eller likartad verksamhet, eller

2. företaget, direkt eller indirekt, under beskattningsåret eller något av de fem föregående beskattningsåren har ägt andelar i ett annat fåmansföretag eller i ett fåmanshandelsbolag och andelsägaren eller någon närstående under beskattnings-

året eller något av de fem föregående beskattningsåren varit verksam i betydande omfattning i detta fåmansföretag eller fåmanshandelsbolag.

Om en sådan andel i ett fåmansföretag som inte ska anses vara kvalificerad enligt bestämmelserna i första stycket förvärvats under beskattningsåret eller något av de fem föregående beskattningsåren genom sådan utdelning på en kvalificerad andel i ett annat fåmansföretag som på grund av bestämmelserna i 42 kap. 16 § inte har beskattats, ska villkoren i första stycket tillämpas som om det företag som den utdelade aktien avser vore det företag som delat ut aktien.

Om ägaren till en kvalificerad andel dör, ska andelen anses kvalificerad även hos dödsboet. Delägare i dödsboet likställs då med närstående. Lag (2007:1419).

5 § Om utomstående, direkt eller indirekt, i betydande omfattning äger del i företaget och, direkt eller indirekt, har rätt till utdelning, ska en andel anses kvalificerad bara om det finns särskilda skäl. Vid bedömningen ska förhållandena under beskattningsåret och de fem föregående beskattningsåren beaktas.

Med företag avses här det företag i vilket delägaren eller någon närstående varit verksam i betydande omfattning under den tid som anges i första stycket.

Ett företag ska anses ägt av utomstående utom till den del det ägs av fysiska personer som

1. äger kvalificerade andelar i företaget,
2. indirekt äger andelar i företaget som hade varit kvalificerade om de ägts direkt, eller
3. äger kvalificerade andelar i ett annat fåmansföretag som avses i 4 § eller andelar i ett fåmanshandelsbolag som avses i den paragrafen. Lag (2007:1419).

6 § Upphör ett företag att vara fåmansföretag, ska en andel anses kvalificerad under fem beskattningsår därefter eller den kortare tid som följer av 4 §. Detta gäller dock bara om andelsägaren eller någon närstående

1. ägde andelen när företaget upphörde att vara fåmansföretag och andelen då var kvalificerad, eller
2. har förvärvat andelen med stöd av en sådan andel som avses i 1.

Om en aktieägare överlåter en kvalificerad andel i ett aktiebolag till bolaget och bolaget därefter överlåter en egen aktie till honom, ska den från bolaget förvärvade aktien anses som en kvalificerad andel hos aktieägaren i det fall den till bolaget överlåtna andelen skulle ha varit kvalificerad om han fortfarande innehaft den. Lag (2007:1419).

7 § Om en kvalificerad andel avyttras genom ett andelsbyte, ska mottagna andelar anses kvalificerade hos andelsägaren. En andel som har mottagits vid en partiell fission anses kvalificerad om mottagaren omedelbart före den partiella fissionen ägt en kvalificerad andel i det överlåtande företaget.

Om mottagaren vid en partiell fission även innehar andelar i det överlåtande företaget som inte är kvalificerade, ska samma andel av mottagna andelar vara kvalificerade som mottagarens andel kvalificerade andelar i det överlåtande företaget utgör av mottagarens samtliga andelar i detta.

Om optioner och förpliktelser som avses i 2 § andra stycket avser andelar som är kvalificerade enligt 7, 7 a eller 7 b §, ska optionerna och förpliktelserna anses kvalificerade. Lag (2007:1419).

57 kap. 7 § även ändrad genom lag (2006:1422) som har trätt i kraft den 1 januari 2007 och tillämpas, om inget annat anges i övergångsbestämmelserna (se efter denna lag), första gången vid 2008 års taxering. Övergångsbestämmelserna är även tillämpliga på äldre lydelse av i 57 kap. 7 §. T.o.m. den 31 december 2006 hade 57 kap. 7 § följande lydelse.

7 § Om en kvalificerad andel avyttras genom ett andelsbyte, skall mottagna andelar anses kvalificerade hos andelsägaren. Om en sådan mottagen andel direkt eller genom ett fåmansföretag eller fåmanshandelsbolag avyttras till ett annat fåmansföretag eller fåmanshandelsbolag som mottagaren direkt eller indirekt äger andel i, skall mottagarens andelar i det fåmansföretag som direkt eller indirekt förvärvat andelarna anses kvalificerade. Tjänstebeloppet enligt 48 a kap. 8 a § minskat med kapitalvinst som tagits upp i inkomstslaget tjänst skall fördelas på mottagarens andelar i fåmansföretaget i dessa fall.

Om en andel som är kvalificerad enligt första stycket övergår till någon annan genom arv, testamente, gåva eller bodelning, skall den anses kvalificerad. Detta gäller inte om bestämmelsen i 48 a kap. 14 § är tillämplig. En andel skall också anses kvalificerad om den förvärvats med stöd av en sådan kvalificerad andel.

Om optioner och förpliktelser som avses i 2 § andra stycket avser andelar som är kvalificerade enligt första eller andra stycket, skall optionerna och förpliktelserna anses kvalificerade. Lag (2005:1136).

7 a § Om en sådan mottagen andel som avses i 7 § direkt eller genom ett fåmansföretag eller fåmanshandelsbolag avyttras till ett annat fåmansföretag eller fåmanshandelsbolag som mottagaren direkt eller indirekt äger andel i, ska mottagarens andelar i det fåmansföretag som direkt eller indirekt förvärvat andelarna anses kvalificerade. Lag (2007:1419).

57 kap. 7 a § även ändrad genom lag (2006:1422) som har trätt i kraft den 1 januari 2007 och tillämpas, om inget annat anges i övergångsbestämmelserna (se efter denna lag), första gången vid 2008 års taxering.

7 b § Om en andel som är kvalificerad enligt 7 eller 7 a § övergår till någon annan genom arv, testamente, gåva eller bodelning, ska den anses kvalificerad. Detta gäller inte om bestämmelsen i 23 a § är tillämplig. En andel ska också anses kvalificerad om den förvärvats med stöd av en sådan kvalificerad andel.

Det som sägs om en mottagen andel i 7 a § tillämpas även på en andel som anses kvalificerad enligt första stycket. Vad som sägs om mottagaren i 7 a § gäller i dessa fall den som erhållit andelen genom arv, testamente, gåva eller bodelning.

Det som sägs i första stycket om en andel som är kvalificerad enligt 7 eller 7 a § tillämpas också på en andel som blivit kvalificerad enligt första stycket. Lag (2006:1422).

57 kap. 7 b § även ändrad genom lag (2006:1422) som har trätt i kraft den 1 januari 2007 och tillämpas, om inget annat anges i övergångsbestämmelserna (se efter denna lag), första gången vid 2008 års taxering.

7 c § Om det vid en sådan avyttring som avses i 7 a § finns ett sådant tjänstebelopp för utdelning vid andelsbyte eller partiell fission som avses i 48 kap. 18 d § andra

stycket eller 48 a kap. 8 b § första stycket och som hör till andelarna i det avyttrade företaget, ska det minskas med utdelning som tagits upp i inkomstslaget tjänst och fördelas på mottagarens andelar i det fåmansföretag som direkt eller indirekt förvärvat andelarna.

Om det finns ett sådant tjänstebelopp för kapitalvinst vid andelsbyte eller partiell fission som avses i 48 kap. 18 d § tredje stycket eller 48 a kap. 8 b § andra stycket, ska det minskas med kapitalvinst som tagits upp i inkomstslaget tjänst och fördelas på mottagarens andelar i fåmansföretaget. Lag (2007:1419).

57 kap. 7 c även ändrad genom lag (2006:1422) som har trätt i kraft den 1 januari 2007 och tillämpas, om inget annat anges i övergångsbestämmelserna (se efter denna lag), första gången vid 2008 års taxering.

Definitioner för utdelning och kapitalvinst

Statslåneränta

8 § Med statslåneränta avses i detta kapitel statslåneräntan vid utgången av november året före beskattningsåret. Lag (2005:1136).

Inkomstbasbelopp

9 § Med inkomstbasbelopp avses inkomstbasbeloppet enligt 58 kap. 26 och 27 §§ socialförsäkringsbalken för året före beskattningsåret. Lag (2010:1277).

Lag (2010:1277) har trätt i kraft den 1 januari 2011. I fråga om prisbasbelopp och inkomstbasbelopp för 2010 och tidigare år tillämpas 1 kap. 6 § i den upphävda lagen (1962:381) om allmän försäkring respektive 1 kap. 6 § i den upphävda lagen (1998:674) om inkomstgrundad ålderspension.

Gränsbelopp

10 § Gränsbelopp beräknas för kvalificerade andelar och är summan av

1. årets gränsbelopp, och
2. sparad utdelningsutrymme uppräknat med statslåneräntan ökad med tre procentenheter.

För tillgångar som avses i 2 § andra stycket ska det sparade utdelningsutrymmet i stället räknas upp med statslåneräntan ökad med en procentenhet. Lag (2007:1419).

10 a § Efter ett andelsbyte beräknas gränsbelopp under beskattningsåret för en mottagen andel som om andelen var en andel i det avyttrade företaget. Lag (2006:1422).

Årets gränsbelopp

11 § Årets gränsbelopp är

1. ett belopp som motsvarar två och tre fjärdedels inkomstbasbelopp fördelat med lika belopp på andelarna i företaget, eller

2. summan av

- underlaget för årets gränsbelopp multiplicerat med statslåneräntan ökad med nio procentenheter, och

- för andelar i fåmansföretag eller företag som avses i 6 § lönebaserat utrymme enligt 16–19 a §§.

För tillgångar som avses i 2 § andra stycket ska statslåneräntan i stället ökas med en procentenhet. Bestämmelserna i första stycket 1 och i 16–19 a §§ gäller inte för sådana tillgångar.

Årets gränsbelopp beräknas vid årets ingång och tillgodoräknas den som äger andelen vid denna tidpunkt. Om en andel förvärvas genom arv, testamente, gåva, bodelning eller på liknande sätt, inträder förvärvaren i den tidigare ägarens situation i fråga om beräkning av årets gränsbelopp. Lag (2013:960).

Lag (2013:960) har trätt i kraft den 1 januari 2014 och tillämpas på beskattningsår som börjar efter utgången av år 2013. T.o.m. den 31 december 2013 hade 57 kap. 11 § första och andra stycket följande lydelse.

11 § Årets gränsbelopp är

1. ett belopp som motsvarar två och tre fjärdedels inkomstbasbelopp fördelat med lika belopp på andelarna i företaget, eller

2. summan av

- underlaget för årets gränsbelopp multiplicerat med statslåneräntan ökad med nio procentenheter, och

- för andelar i fåmansföretag eller företag som avses i 6 § lönebaserat utrymme enligt 16–19 §§.

För tillgångar som avses i 2 § andra stycket ska statslåneräntan i stället ökas med en procentenhet. Bestämmelserna i första stycket 1 och i 16–19 §§ gäller inte för sådana tillgångar.

57 kap. 11 § även ändrad genom lag (2011:1271) som har trätt i kraft den 1 januari 2012 och tillämpas första gången vid 2013 års taxering. T.o.m. den 31 december 2011 hade 57 kap. 11 § första stycket 1 följande lydelse.

1. ett belopp som motsvarar två och ett halvt inkomstbasbelopp fördelat med lika belopp på andelarna i företaget, eller

57 kap. 11 § även ändrad genom lag (2008:1343) som har trätt i kraft den 1 januari 2009 och tillämpas första gången vid 2010 års taxering. T.o.m. den 31 december 2008 hade 57 kap. 11 § följande lydelse.

11 § Årets gränsbelopp är

1. ett belopp som motsvarar två inkomstbasbelopp fördelat med lika belopp på andelarna i företaget, eller

2. summan av

- underlaget för årets gränsbelopp multiplicerat med statslåneräntan ökad med nio procentenheter, och

- för andelar i fåmansföretag eller företag som avses i 6 § lönebaserat utrymme enligt 16–19 §§.

För tillgångar som avses i 2 § andra stycket ska statslåneräntan i stället ökas med en procentenhet. Bestämmelserna i första stycket 1 och i 16–19 §§ gäller inte för sådana tillgångar.

358 Inkomstskattelag, 57 kap.

Årets gränsbelopp tillgodoräknas den som äger en andel vid utdelningstillfället eller, om utdelning inte sker, den som äger andelen vid utgången av året. Om flera utdelningar sker under året på samma andel, ska årets gränsbelopp tillgodoräknas den som äger andelen vid första utdelningstillfället. Bestämmelserna i 16–19 §§ tillämpas bara för andelar som ägdes vid årets ingång.

11 a § Den som äger andelar i flera företag får beräkna årets gränsbelopp enligt 11 § första stycket 1 för andelar i endast ett av företagen. Lag (2011:1271).

57 kap. 11 a § har införts genom lag (2011:1271) som har trätt i kraft den 1 januari 2012 och tillämpas första gången vid 2013 års taxering.

57 kap. 11 a § har upphört att gälla genom lag (2008:1064) som har trätt i kraft den 1 januari 2009 och tillämpas första gången vid 2010 års taxering. I fråga om avyttringar av andelar i skalbolag tillämpas de nya bestämmelserna på avyttringar som sker efter den 31 december 2008. Äldre bestämmelser gäller för avyttringar före ikraftträdandet. T.o.m. den 31 december 2008 hade 57 kap. 11 a § följande lydelse.

11 a § Efter en partiell fission ska årets gränsbelopp för det beskattningsår då den partiella fissionen genomförs anses vara noll kronor för en mottagen andel i det övertagande företaget. Lag (2007:1419).

Underlag för årets gränsbelopp

12 § Underlaget för årets gränsbelopp är det omkostnadsbelopp som skulle ha använts om andelen hade avyttrats vid årets ingång.

Vid beräkning av omkostnadsbeloppet tillämpas 25–35 §§. Detta gäller dock inte för tillgångar som avses i 2 § andra stycket.

Omkostnadsbeloppet ska minskas med tillskott som gjorts i annat syfte än att varaktigt tillföra kapital till företaget. Omkostnadsbeloppet ska även minskas med anskaffningsutgift för andelen till den del sådant tillskott, direkt eller indirekt, har ökat värdet på andelen. Lag (2011:1271).

Lag (2011:1271) har trätt i kraft den 1 januari 2012 och tillämpas första gången vid 2013 års taxering. Ändringen av 57 kap. 12 § innebar att ett nytt tredje stycke infördes.

57 kap. 12 § även ändrad genom lag (2008:1064) som har trätt i kraft den 1 januari 2009 och tillämpas första gången vid 2010 års taxering. I fråga om avyttringar av andelar i skalbolag tillämpas de nya bestämmelserna på avyttringar som sker efter den 31 december 2008. Äldre bestämmelser gäller för avyttringar före ikraftträdandet. T.o.m. den 31 december 2008 hade 57 kap. 12 § första stycket följande lydelse.

12 § Underlaget för årets gränsbelopp är

1. det omkostnadsbelopp som skulle ha använts om andelen hade avyttrats vid tidpunkten för utdelningen, eller
2. om utdelning inte lämnats under beskattningsåret, det omkostnadsbelopp som skulle ha använts om andelen hade avyttrats vid beskattningsårets utgång.

12 a § Omkostnadsbelopp beräknat enligt 25 och 26 §§ för en andel i det avyttrade företaget vid ett andelsbyte fördelas på de mottagna andelarna.

Omkostnadsbelopp beräknat enligt 25 och 26 §§ för en andel i det överlåtande företaget vid en partiell fission fördelas på de mottagna andelarna och andelarna i

det överlåtande företaget på det sätt som omkostnadsbeloppet fördelas enligt 48 kap. 18 a §. Lag (2006:1422).

Sparat utdelningsutrymme

13 § Om utdelningen understiger gränsbeloppet, ska skillnaden (sparat utdelningsutrymme) föras vidare till nästa beskattningsår. Sparat utdelningsutrymme utgör dock gränsbelopp enligt 20 § om ytterligare utdelning sker under beskattningsåret. Sparat utdelningsutrymme utgör gränsbelopp enligt 20 § om utdelning sker på en mottagen andel under det beskattningsår då en partiell fission genomförs. Sparat utdelningsutrymme som beräknats vid utdelning under beskattningsåret utgör gränsbelopp vid kapitalvinstberäkning enligt 21 §.

Lämnar företaget inte någon utdelning, ska hela gränsbeloppet föras vidare som sparat utdelningsutrymme. Om andelen mottagits vid en partiell fission under beskattningsåret, ska sparat utdelningsutrymme inte räknas upp enligt 10 § första stycket 2. Sparat utdelningsutrymme ska föras vidare även om andelen under något år inte är kvalificerad. Lag (2008:1064).

Lag (2008:1064) har trätt i kraft den 1 januari 2009 och tillämpas första gången vid 2010 års taxering. I fråga om avyttringar av andelar i skalbolag tillämpas de nya bestämmelserna på avyttringar som sker efter den 31 december 2008. Äldre bestämmelser gäller för avyttringar före ikraftträdandet. T.o.m. den 31 december 2008 hade 57 kap. 13 § följande lydelse.

13 § Om utdelningen understiger gränsbeloppet, ska skillnaden (sparat utdelningsutrymme) föras vidare till nästa beskattningsår. Sparat utdelningsutrymme utgör dock gränsbelopp enligt 20 § om ytterligare utdelning sker under beskattningsåret. Sparat utdelningsutrymme utgör gränsbelopp enligt 20 § om utdelning sker på en mottagen andel under det beskattningsår då en partiell fission genomförs. Sparat utdelningsutrymme som beräknats vid utdelning under beskattningsåret ska också utnyttjas vid kapitalvinstberäkning enligt 21 §.

Lämnar företaget inte någon utdelning, ska hela gränsbeloppet beräknat vid beskattningsårets utgång föras vidare. Sparat utdelningsutrymme ska föras vidare även om andelen under något år inte är kvalificerad.

Om en andel avyttras utan att utdelning har skett under året, ska det sparade utdelningsutrymmet räknas upp med statslåneräntan ökad med tre procentenheter. Detta gäller inte om andelen mottagits vid en partiell fission under beskattningsåret. Sparat utdelningsutrymme för tillgångar som avses i 2 § andra stycket ska i stället räknas upp med statslåneräntan ökad med en procentenhet. Lag (2007:1419).

14 § Om en kvalificerad andel övergår till en ny ägare genom arv, testamente, gåva, bodelning eller på liknande sätt, tar förvärvaren över den tidigare ägarens sparade utdelningsutrymme. Lag (2005:1136).

15 § Om kvalificerade andelar avyttras genom ett andelsbyte, ska sparat utdelningsutrymme fördelas på de mottagna andelarna.

Om det vid en partiell fission finns sparat utdelningsutrymme enligt 13 § som hör till en andel i det överlåtande företaget, ska detta utrymme fördelas mellan de mottagna andelarna och andelen i det överlåtande företaget på det sätt som omkostnadsbeloppet fördelas enligt 48 kap. 18 a §.

Om andelar som är kvalificerade enligt 7, 7 a eller 7 b § avyttras till ett fåmansföretag eller fåmanshandelsbolag som säljaren direkt eller indirekt äger

andel i, ska sparad utdelningsutrymme fördelas på säljarens andelar i fåmansföretaget som förvärvat andelarna direkt eller indirekt. Lag (2007:1419).

57 kap. 15 § även ändrad genom lag (2006:1422) som har trätt i kraft den 1 januari 2007 och tillämpas, första gången vid 2008 års taxering. Har beskattningsåret påbörjats före ikraftträdandet tillämpas äldre bestämmelser för den del av beskattningsåret som avser tiden före ikraftträdandet. De nya bestämmelserna om partiella fissioner tillämpas på ombildningar efter ikraftträdandet. Vad som sägs om andelar som är kvalificerade enligt 57 kap. 7–7 b §§ gäller även för andelar som är kvalificerade enligt 57 kap. 7 § första eller andra stycket enligt äldre lydelse. T.o.m. den 31 december 2006 hade 57 kap. 15 § följande lydelse.

15 § Om kvalificerade andelar avyttras genom ett andelsbyte, skall sparad utdelningsutrymme fördelas på de mottagna andelarna.

Om andelar som är kvalificerade enligt 7 § första eller andra stycket avyttras till ett fåmansföretag eller fåmanshandelsbolag som säljaren direkt eller indirekt äger andel i, skall sparad utdelningsutrymme fördelas på säljarens andelar i fåmansföretaget som förvärvat andelarna direkt eller indirekt. Lag (2005:1136).

Lönebaserat utrymme

16 § Det lönebaserade utrymmet är 50 procent av löneunderlaget enligt 17 och 18 §§ och fördelas med lika belopp på andelarna i företaget.

Om en andel ägts under del av året före beskattningsåret, ska bara ersättning som betalats ut under denna tid ingå i löneunderlaget vid beräkningen av det lönebaserade utrymmet för den andelen.

Det lönebaserade utrymmet för delägarens samtliga andelar får inte överstiga ett belopp som motsvarar 50 gånger sådan kontant ersättning som avses i 17 § första stycket och som delägaren eller någon närstående har fått från företaget och dess dotterföretag under året före beskattningsåret. Lag (2013:960).

Lag (2013:960) har trätt i kraft den 1 januari 2014 och tillämpas på beskattningsår som börjar efter utgången av år 2013. T.o.m. den 31 december 2013 hade 57 kap. 16 § stycket följande lydelse.

16 § Det lönebaserade utrymmet är

- 25 procent av löneunderlaget enligt 17 och 18 §§, och

- 25 procent av det löneunderlag som överstiger ett belopp som motsvarar 60 inkomstbasbelopp.

Det lönebaserade utrymmet fördelas med lika belopp på andelarna i företaget.

Om en andel ägts under del av året före beskattningsåret, ska bara ersättning som betalats ut under denna tid ingå i löneunderlaget vid beräkningen av det lönebaserade utrymmet för den andelen. Lag (2011:1271).

57 kap. 11 § även ändrad genom lag (2011:1271) som har trätt i kraft den 1 januari 2012 och tillämpas första gången vid 2013 års taxering. Ändringen av 57 kap. 16 § innebar att ett nytt fjärde stycke infördes.

17 § Löneunderlaget ska beräknas på grundval av sådan kontant ersättning som hos arbetstagaren ska tas upp i inkomstslaget tjänst och som under året före beskattningsåret har lämnats till arbetstagarna i företaget och i dess dotterföretag. Motsvarande ersättning som betalats ut till arbetstagare i utlandet räknas också in i

löneunderlaget om företaget hör hemma i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet. Som kontant ersättning avses även sådan ersättning som arbetstagare fått från företaget och som skulle tagits upp i inkomstslaget tjänst om inte undantag gällt enligt 3 kap. 9 § eller på grund av bestämmelse i skatteavtal. Som kontant ersättning avses inte

- kostnadsersättning, eller
- belopp som ska tas upp i inkomstslaget tjänst enligt detta kapitel.

Om ersättningen avser arbetstagare i ett dotterföretag som inte är helägt, ska så stor del av ersättningen räknas med som motsvarar moderföretagets andel i dotterföretaget. Om ett dotterföretag har ägts under del av det år som löneunderlaget avser, ska bara ersättning som betalats ut under denna tid räknas med. Lag (2007:1419).

18 § Vid beräkningen av löneunderlaget ska ersättningar som täcks av statliga bidrag för lönekostnader inte räknas med. Lag (2007:1419).

19 § Lönebaserat utrymme ska beräknas bara om

1. andelsägaren äger andelar i företaget som motsvarar minst fyra procent av kapitalet i företaget, och
2. andelsägaren eller någon närstående under året före beskattningsåret fått sådan kontant ersättning som avses i 17 § första stycket från företaget och dess dotterföretag med ett belopp som sammanlagt inte understiger det lägsta av
 - sex inkomstbasbelopp med tillägg för fem procent av den sammanlagda kontanta ersättningen i företaget och i dess dotterföretag, och
 - 9,6 inkomstbasbelopp. Lag (2013:960).

Lag (2013:960) har trätt i kraft den 1 januari 2014 och tillämpas på beskattningsår som börjar efter utgången av år 2013. Vid tillämpningen av bestämmelsen i 57 kap. 19 § 2 andra strecksatsen ska för beskattningsår 2014 och 2015 i stället för 9,6 inkomstbasbelopp gälla tio inkomstbasbelopp. T.o.m. den 31 december 2013 hade 57 kap. 19 § följande lydelse.

- 19 § Lönebaserat utrymme ska beräknas bara om andelsägaren eller någon närstående under året före beskattningsåret fått sådan kontant ersättning som avses i 17 § första stycket från företaget och dess dotterföretag med ett belopp som sammanlagt inte understiger det lägsta av
- sex inkomstbasbelopp med tillägg för fem procent av den sammanlagda kontanta ersättningen i företaget och i dess dotterföretag, och
 - tio inkomstbasbelopp. Lag (2008:1343).

57 kap. 19 § även ändrad genom lag (2008:1343) som har trätt i kraft den 1 januari 2009 och tillämpas första gången vid 2010 års taxering. T.o.m. den 31 december 2008 hade 57 kap. 19 § första stycket andra ledet följande lydelse.

- femton inkomstbasbelopp.

19 a § Vid tillämpning av 16–19 §§ ska det med dotterföretag avses ett företag där moderföretagets andel, direkt eller indirekt genom ett annat dotterföretag, överstiger 50 procent av kapitalet i företaget. Om företaget är ett svenskt handelsbolag eller en i utlandet delägarbeskattad juridisk person, ska det dock med dotterföretag avses ett företag där samtliga andelar, direkt eller indirekt, ägs av moderföretaget. Lag (2013:960).

362 *Inkomstskattelag, 57 kap.*

19 kap. 19 a § införd genom lag (2013:960) har trätt i kraft den 1 januari 2014 och tillämpas på beskattningsår som börjar efter utgången av år 2013.

Utdelning

20 § Utdelning på en kvalificerad andel ska tas upp i inkomstslaget tjänst till den del den överstiger gränsbeloppet. Utdelning upp till gränsbeloppet ska tas upp till två tredjedelar i inkomstslaget kapital. Lag (2007:1419).

20 a § Utdelning ska inte tas upp i inkomstslaget tjänst till den del det skulle medföra att den skattskyldige och närstående, som inräknas i samma närståendekrets enligt 56 kap. 5 §, under beskattningsåret från ett företag sammanlagt i inkomstslaget tjänst tagit upp högre belopp än som motsvarar 90 inkomstbasbelopp enligt 58 kap. 26 och 27 §§ socialförsäkringsbalken för beskattningsåret.

Om en närstående är eller har varit bosatt i en annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet och där tagit upp utdelning, ska även detta belopp beaktas enligt första stycket, om beskattningen av utdelningen motsvarar den beskattning som skulle ha skett om den närstående varit bosatt i Sverige. Lag (2011:1271).

Lag (2011:1271) har trätt i kraft den 1 januari 2012 och tillämpas första gången vid 2013 års taxering. Ändringen av 57 kap. 20 a § innebar att den betecknas 57 kap. 20 b §.

Utdelning efter andelsbyte eller partiell fission

20 b § Vid en partiell fission ska vid tillämpning av detta kapitel utdelning i form av andelar i det övertagande företaget, som enligt 42 kap. 16 b § inte ska tas upp, värderas till noll kronor. Lag (2011:1271).

Lag (2011:1271) har trätt i kraft den 1 januari 2012 och tillämpas första gången vid 2013 års taxering. Ändringen av 57 kap. 20 b § innebar att den betecknas 57 kap. 20 c §. T.o.m. den 31 december 2011 hade 57 kap. 20 b § beteckningen 57 kap. 20 a §.

20 c § Utdelning på en andel som är kvalificerad bara enligt 7, 7 a eller 7 b § och till vilken det hör ett tjänstebelopp för utdelning vid andelsbyten ska inte längre tas upp i inkomstslaget tjänst när ett belopp lika med tjänstebeloppet för utdelning vid andelsbyten enligt 48 a kap. 8 b § första stycket eller det tjänstebelopp som har fördelats enligt 7 c § första stycket, 48 kap. 18 e § andra stycket eller 48 a kap. 8 c § andra stycket tagits upp i inkomstslaget tjänst för beskattningsåret och tidigare beskattningsår. Därefter ska andelen inte anses kvalificerad.

Vid tillämpning av första stycket ska utdelning på en andel i ett företag som varit överlåtande företag vid en partiell fission och till vilken andel det hör ett tjänstebelopp för utdelning vid andelsbyten som fördelats enligt 48 kap. 18 e § andra stycket beaktas bara om utdelningen erhållits efter den partiella fissionen. Lag (2011:1271).

Lag (2011:1271) har trätt i kraft den 1 januari 2012 och tillämpas första gången vid 2013 års taxering. Ändringen av 57 kap. 20 c § innebar att den betecknas 57 kap. 20 d §. T.o.m. den 31 december 2011 hade 57 kap. 20 c § beteckningen 57 kap. 20 b §.

20 d § Utdelning på en andel som är kvalificerad bara enligt 7, 7 a eller 7 b § och till vilken det hör ett tjänstebelopp för utdelning vid partiell fission ska inte längre tas upp i inkomstslaget tjänst när ett belopp lika med tjänstebeloppet för utdelning vid partiell fission enligt 48 kap. 18 d § andra stycket eller det tjänstebelopp som har fördelats enligt 7 c § första stycket, 48 kap. 18 e § andra stycket eller 48 a kap. 8 c § andra stycket tagits upp i inkomstslaget tjänst för beskattningsåret och tidigare beskattningsår. Därefter ska andelen inte anses kvalificerad.

Vid tillämpning av första stycket ska utdelning på en andel i ett företag som varit överlåtande företag vid en partiell fission och till vilken andel det hör ett tjänstebelopp för utdelning vid partiell fission som fördelats enligt 48 kap. 18 e § andra stycket beaktas bara om utdelningen erhållits efter den partiella fissionen. Lag (2011:1271).

Lag (2011:1271) har trätt i kraft den 1 januari 2012 och tillämpas första gången vid 2013 års taxering. T.o.m. den 31 december 2011 hade 57 kap. 20 d § beteckningen 57 kap. 20 c §.

Kapitalvinst

21 § Kapitalvinst på en kvalificerad andel till den del den överstiger gränsbeloppet ska tas upp i inkomstslaget tjänst. Kapitalvinst som motsvarar gränsbeloppet ska tas upp till två tredjedelar i inkomstslaget kapital.

Om kapitalvinst på en kvalificerad andel som anskaffats före år 1992 överstiger gränsbeloppet, ska den överskjutande delen upp till ett belopp som motsvarar skillnaden mellan omkostnadsbeloppet beräknat enligt 25–35 §§ och omkostnadsbeloppet beräknat enligt 44 kap. 14 § i sin helhet tas upp i inkomstslaget kapital i stället för i inkomstslaget tjänst. Detta gäller inte för tillgångar som avses i 2 § andra stycket. Lag (2008:1064).

Lag (2008:1064) har trätt i kraft den 1 januari 2009 och tillämpas första gången vid 2010 års taxering. I fråga om avyttringar av andelar i skalbolag tillämpas de nya bestämmelserna på avyttringar som sker efter den 31 december 2008. Äldre bestämmelser gäller för avyttringar före ikraftträdandet. T.o.m. den 31 december 2008 hade 57 kap. 21 § följande lydelse.

21 § Kapitalvinst på en kvalificerad andel till den del den överstiger det sparade utdelningsutrymmet ska tas upp i inkomstslaget tjänst. Kapitalvinst som motsvarar det sparade utdelningsutrymmet ska tas upp till två tredjedelar i inkomstslaget kapital.

Om kapitalvinst på en kvalificerad andel som anskaffats före år 1992 överstiger sparad utdelningsutrymme, ska den överskjutande delen upp till ett belopp som motsvarar skillnaden mellan omkostnadsbeloppet beräknat enligt 25–35 §§ och omkostnadsbeloppet beräknat enligt 44 kap. 14 § i sin helhet tas upp i inkomstslaget kapital i stället för i inkomstslaget tjänst. Detta gäller inte för tillgångar som avses i 2 § andra stycket. Lag (2007:1251).

57 kap. 21 § även ändrad genom lag (2007:1251) som har trätt i kraft den 1 januari 2008 och tillämpas första gången vid 2009 års taxering och, i fall som avses i övergångsbestäm-

364 *Inkomstskattelag, 57 kap.*

melserna punkten 2 andra meningen (se efter denna lag), även vid 2008 års taxering. Ändringen innebar att andra stycket andra meningen infördes.

22 § En kapitalvinst ska inte tas upp i inkomstslaget tjänst till den del det skulle medföra att den skattskyldige och närstående, som inräknas i samma närståendekrets enligt 56 kap. 5 §, under avyttringsåret och de fem föregående beskattningsåren från ett företag sammanlagt i inkomstslaget tjänst tagit upp högre belopp än som motsvarar 100 inkomstbasbelopp enligt 58 kap. 26 och 27 §§ socialförsäkringsbalken för avyttringsåret.

Om en närstående är eller har varit bosatt i en annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet och där tagit upp en kapitalvinst, ska även detta belopp beaktas enligt första stycket, om beskattningen av kapitalvinsten motsvarar den beskattning som skulle ha skett om den närstående varit bosatt i Sverige. Lag (2011:1271).

Lag (2011:1271) har trätt i kraft den 1 januari 2012 och tillämpas första gången vid 2013 års taxering. T.o.m. den 31 december 2011 hade 57 kap. 22 § första stycket följande lydelse.

22 § En kapitalvinst ska inte tas upp i inkomstslaget tjänst till den del det skulle medföra att den skattskyldige och närstående under avyttringsåret och de fem föregående beskattningsåren från ett företag sammanlagt i inkomstslaget tjänst tagit upp högre belopp än som motsvarar 100 inkomstbasbelopp enligt 58 kap. 26 och 27 §§ socialförsäkringsbalken för avyttringsåret.

57 kap. 22 § även ändrad genom lag (2010:1277) som har trätt i kraft den 1 januari 2011. I fråga om prisbasbelopp och inkomstbasbelopp för 2010 och tidigare år tillämpas 1 kap. 6 § i den upphävda lagen (1962:381) om allmän försäkring respektive 1 kap. 6 § i den upphävda lagen (1998:674) om inkomstgrundad ålderspension.

23 § Bestämmelserna i 21 och 22 §§ gäller inte om kapitalvinsten på grund av andelsavyttringen ska tas upp som överskott av passiv näringsverksamhet enligt 49 a kap. Lag (2007:1419).

23 a § Övergår äganderätten till en andel som är kvalificerad enligt 7, 7 a eller 7 b § genom gåva eller testamente till en juridisk person eller ett svenskt handelsbolag, ska andelen anses avyttrad för en ersättning som motsvarar marknadsvärdet. Lag (2007:1419).

57 kap. 23 a § även ändrad genom lag (2006:1422) som har trätt i kraft den 1 januari 2007 och tillämpas, första gången vid 2008 års taxering. Har beskattningsåret påbörjats före ikraftträdandet tillämpas äldre bestämmelser för den del av beskattningsåret som avser tiden före ikraftträdandet. De nya bestämmelserna om partiella fissioner tillämpas på ombildningar efter ikraftträdandet. Vad som sägs om andelar som är kvalificerade enligt 57 kap. 7–7 b §§ gäller även för andelar som är kvalificerade enligt 57 kap. 7 § första eller andra stycket enligt äldre lydelse.

Kapitalvinst efter andelsbyte eller partiell fission

24 § Om en andel som är kvalificerad bara enligt 7, 7 a eller 7 b § och till vilken det hör ett tjänstebelopp för kapitalvinst vid andelsbyten avyttras eller upphör att existera, ska den del av kapitalvinsten som tas upp i inkomstslaget tjänst inte överstiga tjänstebeloppet för kapitalvinst vid andelsbyten enligt 48 a kap. 8 b § andra stycket eller det tjänstebelopp som har fördelats enligt 7 c § andra stycket, 48 kap. 18 e § tredje stycket eller 48 a kap. 8 c § tredje stycket. Mer än tjänstebeloppet för utdelning vid andelsbyten ska inte tas upp som utdelning och kapitalvinst i inkomstslaget tjänst.

Vid tillämpning av första stycket ska utdelning på en andel i ett företag som varit överlåtande företag vid en partiell fission och till vilken andel det hör ett tjänstebelopp för utdelning vid andelsbyten beaktas bara om utdelningen erhållits efter den partiella fissionen.

Bestämmelser om fördelning mellan inkomstslagen tjänst och kapital av ersättning i pengar vid andelsbyten finns i 48 a kap. 9 §. Lag (2007:1419).

24 a § Om en andel som är kvalificerad bara enligt 7, 7 a eller 7 b § och till vilken det hör ett tjänstebelopp för kapitalvinst vid partiell fission avyttras eller upphör att existera, ska den del av kapitalvinsten som tas upp i inkomstslaget tjänst inte överstiga tjänstebeloppet för kapitalvinst vid partiell fission enligt 48 kap. 18 d § tredje stycket eller det tjänstebelopp som har fördelats enligt 7 c § andra stycket, 48 kap. 18 e § tredje stycket eller 48 a kap. 8 c § tredje stycket. Mer än tjänstebeloppet för utdelning vid partiell fission ska inte tas upp som utdelning och kapitalvinst i inkomstslaget tjänst.

Vid tillämpning av första stycket ska utdelning på en andel i ett företag som varit överlåtande företag vid en partiell fission och till vilken andel det hör ett tjänstebelopp för utdelning vid partiell fission beaktas bara om utdelningen erhållits efter den partiella fissionen. Lag (2007:1419).

Andelar förvärvade före år 1990

25 § Anskaffningsutgiften för andelar som har förvärvats före år 1990 ska vid beräkning av omkostnadsbeloppet enligt 12 § räknas upp med hänsyn till förändringarna i det allmänna prisläget från och med förvärvsåret, dock tidigast från och med år 1970, till och med år 1989. Motsvarande gäller för ovillkorliga kapitaltillskott som gjorts före år 1990.

Bestämmelserna i första stycket gäller inte om omkostnadsbeloppet beräknas med tillämpning av 26 §. Lag (2007:1419).

Andelar förvärvade före år 1992

Beräkning av omkostnadsbeloppet

26 § Som anskaffningsutgift för andelar som har förvärvats före år 1992 får vid beräkning av omkostnadsbeloppet enligt 12 § tas upp det justerade kapital-

underlaget i företaget enligt 27–35 §§ fördelat med lika belopp på andelarna i företaget. Hänsyn får inte tas till ovillkorliga kapitaltillskott som gjorts före utgången av det beskattningsår som avses i 27 §.

Som förutsättning för tillämpning av första stycket gäller att denna beräkning används för samtliga andelar i företaget som andelsägaren förvärvat före år 1992.

Bestämmelserna i första stycket gäller bara i fråga om andelar i juridiska personer som hör hemma i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet. Lag (2005:1136).

Beräkning av kapitalunderlaget

27 § Kapitalunderlaget är skillnaden mellan värdet på tillgångarna och skulderna i företaget vid utgången av det beskattningsår för vilket taxering skedde år 1993. Om företaget inte taxerades då, är kapitalunderlaget motsvarande skillnad det beskattningsår för vilket taxering skedde år 1992. Lag (2005:1136).

28 § Tillgångarna ska tas upp till det skattemässiga värdet, om inte annat följer av andra stycket eller av 29 eller 30 §.

Sådana andelar i svenska handelsbolag som är kapitaltillgångar tas upp till den justerade anskaffningsutgiften enligt 50 kap. Lag (2007:1419).

29 § Andelar i andra dotterföretag än handelsbolag ska tas upp till ett värde som motsvarar kapitalunderlaget i dotterföretaget. Om dotterföretaget inte var helägt, ska så stor del av detta värde tas upp som motsvarar moderföretagets andel av antalet andelar i dotterföretaget.

Bestämmelserna i första stycket gäller bara i fråga om andel i dotterföretag som hör hemma i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet. Lag (2007:1419).

30 § Fastigheter i Sverige och i andra stater inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet som var kapitaltillgångar och som har förvärvats före utgången av år 1990 får i stället anses förvärvade den 1 januari 1991. I sådant fall ska hänsyn inte tas till utgifter och avdrag före år 1991, utöver vad som anges i andra stycket.

Vid tillämpning av första stycket ska anskaffningsutgiften för en fastighet i en annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet anses motsvara 75 procent av fastighetens marknadsvärde vid utgången av år 1989. För en fastighet i Sverige ska anskaffningsutgiften anses motsvara den i det följande angivna delen av fastighetens taxeringsvärde för år 1991 minskad med värde-minskningsavdrag vid 1982–1991 års taxeringar, till den del avdraget per år uppgått till minst 10 procent av denna del av taxeringsvärdet. Den del av taxeringsvärdet som ska användas är för

1. småhusenheter 70 procent,
2. hyreshusenheter 60 procent,
3. industrienheter 75 procent, och
4. lantbruksenheter 100 procent.

Om marknadsvärdet på byggnader, mark och markanläggningar som anses förvärvade den 1 januari 1991 vid beskattningsårets utgång understeg 75 procent av anskaffningsutgiften enligt andra stycket, ska denna utgift justeras i skälig mån.

Det som sägs om värdeminskingsavdrag gäller också liknande avdrag, såsom skogsavdrag och avdrag för substansminskning samt sådana belopp med vilka ersättningsfonder och liknande fonder tagits i anspråk. Lag (2007:1419).

31 § Som skuld räknas 28 procent av

1. en avsättning till skatteutjämningsreserv enligt den upphävda lagen (1990:654) om skatteutjämningsreserv,

2. sådant uppskovsbelopp som avses i den upphävda lagen (1990:655) om återföring av obeskattade reserver till den del det vid beskattningsårets utgång inte hade återförts, och

3. avsättningar till ersättningsfonder och liknande fonder.

Avsättningar för framtida utgifter räknas som skuld till den del avdrag gjordes vid beskattningen. Lag (2005:1136).

Justering av kapitalunderlaget

32 § Om företaget gjorde avsättning till skatteutjämningsreserv vid 1994 års taxering, får 28 procent av det belopp som enligt lagen (1993:1540) om återföring av skatteutjämningsreserv minst ska återföras vid 1995–2002 års taxeringar tas upp som skuld i stället för vad som anges i 31 § första stycket 1. Om avdraget för avsättning är lägre än det avdrag som avses i den bestämmelsen, ska kapitalunderlaget minskas med 28 procent av skillnaden. Lag (2007:1419).

33 § Kapitalunderlaget ska minskas med vinstutdelning som lämnats för det räkenskapsår för vilket taxering skedde år 1993 eller, om företaget inte taxerades då, det räkenskapsår för vilket taxering skedde år 1992. Lag (2007:1419).

34 § Vinstutdelning som lämnas för senare räkenskapsår än som avses i 33 § ska minska kapitalunderlaget till den del utdelat belopp överstiger nettovinsten enligt fastställd balansräkning eller, i förekommande fall, fastställd koncernbalansräkning.

Kapitalunderlaget i ett aktiebolag ska minskas med belopp som motsvarar utbetalningar från bolaget som gjorts i samband med minskning av aktiekapitalet eller reservfonden, om utbetalningen skett efter utgången av det räkenskapsår då underlaget beräknades.

Kapitalunderlaget i en ekonomisk förening ska minskas med belopp som motsvarar utbetalningar enligt 10 kap. 1 § lagen (1987:667) om ekonomiska föreningar vid nedsättning av medlemsinsatsernas belopp eller enligt 4 kap. 3 § samma lag vid återbetalning av överskjutande medlemsinsatser. Detta gäller bara om utbetalningen har gjorts efter utgången av det räkenskapsår då underlaget beräknades. Lag (2007:1419).

35 § När kapitalunderlaget justeras på grund av utdelningar och andra utbetalningar som avses i 34 §, tillämpas det nya kapitalunderlaget för utdelningar som görs och

kapitalvinster som uppkommer efter den utbetalning som medfört justeringen. Lag (2005:1136).

Skatteberäkning inom familjen

36 § Om andelsägarens make i betydande omfattning är eller under någon del av den senaste femårsperioden har varit verksam i ett fåmansföretag som avses i 4 §, gäller följande. Understiger andelsägarens beskattningsbara förvärvsinkomst, bortsett från vad som enligt detta kapitel ska tas upp i inkomstslaget tjänst (tjänsteintäkten), makens beskattningsbara förvärvsinkomst, ska skatten på tjänsteintäkten beräknas enligt 65 kap. 5 § som om andelsägarens beskattningsbara förvärvsinkomst, bortsett från tjänsteintäkten, motsvarade makens beskattningsbara förvärvsinkomst.

Det som sägs om make i första stycket ska, om andelsägaren fyller högst 18 år under beskattningsåret, i stället avse dennes föräldrar.

Som makar anses vid tillämpning av denna paragraf de som ska behandlas som makar under större delen av beskattningsåret. Lag (2007:1419).

AVD. IX PENSIONSSPARANDE

58 kap. Pensionsförsäkringar, tjänstepensionsavtal, kapitalförsäkringar och pensionssparkonton

Innehåll

- 1 § I detta kapitel finns bestämmelser om
- tjänstepensionsavtal i 1 a, 1 b §§,
 - pensionsförsäkringar och kapitalförsäkringar i 2–20 och 34 §§, och
 - pensionssparkonton i 21–34 §§. Lag (2008:134).

Tjänstepensionsavtal

1 a § Sådana avtal om tjänstepension som avses i 28 kap. 2 § andra stycket ska

1. ingås med ett utländskt tjänstepensionsinstitut, och
2. uppfylla de villkor som anges i fråga om pensionsförsäkring i
 - 5 och 6 §§ om gränsdragning,
 - 7 § om tjänstepensionsförsäkring,
 - 8 § och 9 § första och andra styckena om den försäkrade,
 - 10–14 §§ om ålders-, sjuk- och efterlevandepension,
 - 15 § om fondförsäkring och,
 - 1616 b §§ om försäkringsavtalets utformning.

Vad som avses med ett utländskt tjänstepensionsinstitut framgår av 39 kap. 13 a §. Lag (2008:134).

1 b § Vid tillämpningen av 1 a § ska

- tjänstepensionsinstitutet anses som försäkringsgivare,
- arbetsgivaren anses som försäkringstagare, och
- den anställde anses som försäkrad och förmånstagare.

I fråga om efterlevandepension enligt 13 och 14 §§ ska också den anställdes efterlevande anses som förmånstagare. Lag (2007:1419).

Pensionsförsäkringar och kapitalförsäkringar

Gränsdragningen

2 § En försäkring är en *pensionsförsäkring* om den uppfyller de villkor som anges i 4, 6 och 8–16 b §§.

Med *kapitalförsäkring* avses en livförsäkring som inte är en pensionsförsäkring. Också en försäkring som uppfyller villkoren för en pensionsförsäkring anses som en kapitalförsäkring om så bestämts när avtalet ingicks.

Som kapitalförsäkring anses också en pensionsförsäkring eller ett avtal om tjänstepension som har avskattats enligt 19 eller 19 a § eller enligt 5 § första

stycket 6, 6 a eller 7 lagen (1991:586) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta. Lag (2008:134).

Lag (2008:134) har trätt i kraft den 1 maj 2008 och tillämpas på försäkringsavtal som har ingåtts efter den 1 februari 2007. För försäkringsavtal som har ingåtts före den 2 februari 2007 ska äldre bestämmelser fortfarande gälla. Vid överföring av värdet i ett avtal som har ingåtts före den 2 februari 2007 samt vid överlåtelse av ett sådant försäkringsavtal till en annan försäkringsgivare eller verksamhetsgren hos samma försäkringsgivare, se övergångsbestämmelserna till lag (2008:134) i sin helhet efter denna lag. Ändringen av 58 kap. 2 § innebar att ett nytt tredje stycke infördes.

3 § En premiebefrielseförsäkring anses tillhöra samma slag av försäkring som huvudförsäkringen.

4 § En pensionsförsäkring ska ha meddelats i en försäkringsrörelse som bedrivs från ett fast driftställe i Sverige eller i en försäkringsrörelse som bedrivs från ett fast driftställe i en utländsk stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet av ett försäkringsföretag som avses i artikel 1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/83/EG av den 5 november 2002 om livförsäkring. Lag (2008:134).

Lag (2008:134) har trätt i kraft den 1 maj 2008 och tillämpas på försäkringsavtal som har ingåtts efter den 1 februari 2007. För försäkringsavtal som har ingåtts före den 2 februari 2007 ska äldre bestämmelser fortfarande gälla. Vid överföring av värdet i ett avtal som har ingåtts före den 2 februari 2007 samt vid överlåtelse av ett sådant försäkringsavtal till en annan försäkringsgivare eller verksamhetsgren hos samma försäkringsgivare, se övergångsbestämmelserna till lag (2008:134) i sin helhet efter denna lag. T.o.m. den 30 april 2008 hade 58 kap. 4 § följande lydelse.

4 § En pensionsförsäkring skall ha meddelats i en försäkringsrörelse som bedrivs i Sverige och som skall beskattas enligt denna lag eller enligt lagen (1990:661) om avkastningsskatt på pensionsmedel.

5 § Även om en försäkring inte uppfyller villkoren i 4, 6 och 8–16 b §§, ska den anses som en pensionsförsäkring, om

1. den huvudsakligen avser ålders-, sjuk- eller efterlevandepension,
2. den har meddelats i en försäkringsrörelse som inte bedrivs från ett fast driftställe i Sverige,
3. den har tecknats när den försäkrade var bosatt utomlands, och
4. den försäkrade har fått avdrag, skattereduktion eller liknande skattelättnad för premierna i bosättningslandet.

Första stycket gäller också om arbetsgivaren betalat premier under den försäkrades bosättning eller förvärvsarbete utomlands utan att betalningen räknats som inkomst för den försäkrade vid beskattningen i det landet. Ett sådant förvärvsarbete ska vara den försäkrades huvudsakliga förvärvsverksamhet.

Om det i annat fall finns särskilda skäl, får Skatteverket medge att en försäkring som har meddelats i en försäkringsrörelse som inte bedrivs från ett fast driftställe i Sverige ska anses som en pensionsförsäkring.

En försäkring som har ansetts vara en pensionsförsäkring enligt denna paragraf, kan inte övergå till att vara en kapitalförsäkring. Lag (2008:134).

Lag (2008:134) har trätt i kraft den 1 maj 2008 och tillämpas på försäkringsavtal som har ingåtts efter den 1 februari 2007. För försäkringsavtal som har ingåtts före den 2 februari 2007 ska äldre bestämmelser fortfarande gälla. Vid överföring av värdet i ett avtal som har ingåtts före den 2 februari 2007 samt vid överlåtelse av ett sådant försäkringsavtal till en annan försäkringsgivare eller verksamhetsgren hos samma försäkringsgivare, se övergångsbestämmelserna till lag (2008:134) i sin helhet efter denna lag. T.o.m. den 30 april 2008 hade 58 kap. 5 § första stycket följande lydelse.

5 § En försäkring som huvudsakligen avser ålders-, sjuk-, eller efterlevandepension och som har meddelats i en försäkringsrörelse som inte bedrivs från ett fast driftställe i Sverige anses som en pensionsförsäkring, om den försäkrade var bosatt utomlands när försäkringen tecknades och fick avdrag, skattereduktion eller liknande skattelättnad för premierna där.

6 § En pensionsförsäkring får inte medföra rätt till andra försäkringsbelopp än sådana som betalas ut

1. till den försäkrade när denne uppnått en viss ålder (ålderspension),
2. till den försäkrade när dennes arbetsförmåga är nedsatt helt eller delvis (sjukpension), eller
3. efter den försäkrades död till sådana efterlevande som avses i 13 § (efterlevandepension).

Tjänstepensionsförsäkring

7 § Med *tjänstepensionsförsäkring* avses en pensionsförsäkring som har samband med tjänst och som den försäkrades arbetsgivare åtagit sig att betala samtliga premier för.

Med tjänstepensionsförsäkring avses också en pensionsförsäkring som – sedan en anställd dött – tecknats av arbetsgivaren till förmån för den anställdes efterlevande och som arbetsgivaren har åtagit sig att betala samtliga premier för.

Den försäkrade

8 § Med *försäkrad* avses den på vars liv försäkringen har tecknats eller, när det gäller sjukpension, den vars arbetsförmåga försäkringen gäller.

9 § I fråga om annan pensionsförsäkring än tjänstepensionsförsäkring ska den försäkrade vara försäkringstagare.

Om försäkringstagaren eller hans make eller sambo har barn under 20 år, får försäkringstagaren dock teckna en försäkring som avser efterlevandepension på makens eller sambons liv, om barnet sätts in som förmånstagare.

Om det finns särskilda skäl, får Skatteverket medge att dödsboet efter en skattskyldig som, direkt eller indirekt, bedrivit näringsverksamhet i Sverige får teckna en försäkring som avser efterlevandepension. Ett sådant medgivande får lämnas bara om den efterlevande inte har något betryggande pensionsskydd och försäkringen tecknas i samband med att boet upphör att bedriva näringsverksamheten. Lag (2007:1419).

Ålderspension

10 § Ålderspension får inte börja betalas ut innan den försäkrade fyller 55 år.

Utbetalning får dock göras tidigare om den försäkrade enligt socialförsäkringsbalken har fått rätt till sjukersättning. Om det i annat fall finns särskilda skäl, får Skatteverket medge att pensionen får börja betalas ut innan den försäkrade fyller 55 år.

Förmånstagare får inte sättas in till annan ålderspensionsförsäkring än tjänstepensionsförsäkring. Förmånstagare till sådan försäkring ska vara den som var anställd när avtalet ingicks. Lag (2010:1277).

Lag (2010:1277) har trätt i kraft den 1 januari 2011. Vad som föreskrivs om bidrag, ersättningar, inkomster, tillägg, räntor, avgifter och utgifter enligt socialförsäkringsbalken gäller även i fråga om motsvarande bidrag, ersättningar, inkomster, tillägg, räntor, avgifter och utgifter enligt den före den 1 januari 2011 gällande äldre lagstiftningen. T.o.m. den 31 december 2010 hade 58 kap. 10 § andra stycket följande lydelse.

Utbetalning får dock göras tidigare om den försäkrade enligt lagen (1962:381) om allmän försäkring har fått rätt till sjukersättning som inte är tidsbegränsad. Om det i annat fall finns särskilda skäl, får Skatteverket medge att pensionen får börja betalas ut innan den försäkrade fyller 55 år.

11 § Ålderspension får inte betalas ut under kortare tid än fem år. Om utbetalningarna ska upphöra när den försäkrade fyller 65 år, får pensionen dock inte betalas ut under kortare tid än tre år. Pensionen ska under de första fem åren betalas ut med samma belopp vid varje utbetalningstillfälle eller med stigande belopp. Pensionen ska upphöra när den försäkrade dör, även om den bestämda utbetalningstiden inte har löpt ut.

För sådan ålderspension enligt allmän pensionsplan som ska upphöra under den försäkrades livstid gäller, i stället för vad som sägs i första stycket, det som anges i planen. Vad som avses med allmän pensionsplan framgår av 20 §. Lag (2007:1419).

Sjukpension

12 § Sjukpension får upphöra tidigast fem år efter det att försäkringsavtalet ingicks. Pensionen får dock betalas ut bara så länge den försäkrade helt eller delvis saknar arbetsförmåga.

Förmånstagare får inte sättas in till annan sjukpensionsförsäkring än tjänstepensionsförsäkring. Förmånstagare till sådan försäkring ska vara den som var anställd när avtalet ingicks. Lag (2007:1419).

Efterlevandepension

13 § Efterlevandepension får betalas ut bara till

1. person som varit den försäkrades make eller sambo, och
2. barn till den försäkrade eller till en person som avses i 1.

Efterlevandepension på grund av försäkring som tecknats av arbetsgivare med stöd av 7 § andra stycket eller av dödsbo enligt medgivande som avses i 9 § tredje stycket får betalas ut som om den döde hade varit den försäkrade.

Förmånstagare till försäkring som avser efterlevandepension ska vara en sådan person som avses i första stycket. Lag (2007:1419).

14 § Efterlevandepension får betalas ut bara så länge den efterlevande lever. Pensionen ska under de första fem åren betalas ut med samma belopp vid varje utbetalningstillfälle eller med stigande belopp.

Efterlevandepensionen får under den efterlevandes livstid inte upphöra förrän fem år förflutit från den försäkrades död med följande undantag:

1. Efterlevandepension till en person som avses i 13 § första stycket 1 får upphöra om denne gifter sig.

2. Om den försäkrade har dött mindre än fem år före den tidpunkt då försäkringen enligt avtalet annars skulle ha upphört att gälla, får efterlevandepensionen upphöra vid sistnämnda tidpunkt.

3. Om utbetalning av efterlevandepension till barn under 20 år har påbörjats, får pensionen upphöra när barnet fyller 20 år.

4. Efterlevandepension till barn på grund av försäkring som avses i 9 § andra stycket, ska upphöra senast när barnet fyller 20 år. Lag (2007:1419).

Fondförsäkringar

15 § För fondförsäkringar klass III enligt 2 kap. 12 § försäkringsrörelselagen (2010:2043) ska det vid bedömningen enligt 11 och 14 §§ av utbetalningarnas storlek under de första fem åren bortses från sådana förändringar av beloppen som beror på fondandelarnas kursutveckling. Lag (2011:68).

Lag (2011:68) har trätt i kraft den 1 april 2011 och tillämpas första gången vid 2012 års taxering. T.o.m. den 31 mars 2011 hade 58 kap. 15 § följande lydelse.

15 § För fondförsäkringar enligt 2 kap. 3 b § första stycket 3 försäkringsrörelselagen (1982:713) ska det vid bedömningen enligt 11 och 14 §§ av utbetalningarnas storlek under de första fem åren bortses från sådana förändringar av beloppen som beror på fondandelarnas kursutveckling. Lag (2007:1419).

Försäkringsavtalets utformning

16 § Pensionsförsäkringsavtalet ska innehålla villkor att försäkring inte får

1. pantsättas eller belånas,
2. ändras på sådant sätt att den inte längre uppfyller villkoren för pensionsförsäkring, eller
3. överlåtas eller återköpas i andra fall än som avses i 17 eller 18 §. Lag (2008:134).

Lag (2008:134) har trätt i kraft den 1 maj 2008 och tillämpas på försäkringsavtal som ingåtts efter den 1 februari 2007. För försäkringsavtal som har ingåtts före den 2 februari 2007 ska äldre bestämmelser fortfarande gälla. Vid överföring av värdet i ett avtal som har ingåtts före den 2 februari 2007 samt vid överlåtelse av ett sådant försäkringsavtal till en annan försäkringsgivare eller verksamhetsgren hos samma försäkringsgivare, se övergångs-

374 Inkomstskattelag, 58 kap.

bestämmelserna till lag (2008:134) i sin helhet efter denna lag. Vad som anges beträffande försäkringsavtal gäller i tillämpliga delar också för avtal om tjänstepension. T.o.m. den 30 april 2008 hade 58 kap. 16 § andra stycket följande lydelse.

Försäkringsavtalet skall också innehålla de villkor i övrigt som avgör om försäkringen är en pensionsförsäkring. Avtalet får inte innehålla villkor som är oförenliga med bestämmelserna om pensionsförsäkring.

16 a § Ett pensionsförsäkringsavtal ska också innehålla villkor om att försäkringsgivaren ska lämna sådana kontrolluppgifter som enligt 15, 22 och 23 kap. skatteförfarandelagen (2011:1244) ska lämnas om pensionsförsäkring.

För att villkoret i första stycket ska vara uppfyllt gäller för en försäkringsgivare som meddelar försäkring från ett fast driftställe beläget i en utländsk stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES) dessutom att försäkringsgivaren för varje försäkringsavtal ska ha kommit in med ett skriftligt åtagande till Skatteverket enligt 23 kap. 6 § och 38 kap. 1 § skatteförfarandelagen.

Andra stycket tillämpas också när en försäkringsgivare som är etablerad i en utländsk stat inom EES eller när en del av en försäkringsgivares verksamhet som är etablerad i en sådan stat övertar försäkringen efter en överlåtelse eller överföring av försäkringsavtalet. Lag (2011:1256).

Lag (2011:1256) har trätt i kraft den 1 januari 2012 och tillämpas på beskattningsår som börjar efter den 31 januari 2012. De nya bestämmelserna i 58 kap. 16 a § tillämpas första gången på pensionsförsäkringsavtal som har ingåtts efter utgången av 2012. Ett pensionsförsäkringsavtal som har ingåtts före utgången av 2012 och som enligt 58 kap. 16 a § första stycket innehåller villkor om att försäkringsgivaren ska lämna kontrolluppgifter enligt 6, 11 och 12 kap. lagen (2001:1227) om självdeklarationer och kontrolluppgifter, ska vid ingången av 2013 även anses innehålla villkor om att lämna kontrolluppgifter enligt 15, 22 och 23 kap. skatteförfarandelagen (2011:1244). Den som före utgången av 2012 enligt 58 kap. 16 a § andra och tredje styckena har gett in ett åtagande enligt 13 kap. 2 och 3 §§ lagen om självdeklarationer och kontrolluppgifter ska vid ingången av 2013 även anses ha gett in ett åtagande enligt 23 kap. 6 § och 38 kap. 1 § skatteförfarandelagen. Vad som anges i övergångsbestämmelserna beträffande pensionsförsäkringsavtal gäller i tillämpliga delar också för avtal om tjänstepension. T.o.m. den 31 december 2011 hade 58 kap. 16 a § första och andra stycket följande lydelse.

16 a § Ett pensionsförsäkringsavtal ska också innehålla villkor om att försäkringsgivaren ska lämna sådana kontrolluppgifter som enligt 6, 11 och 12 kap. lagen (2001:1227) om självdeklarationer och kontrolluppgifter ska lämnas om pensionsförsäkring.

För att villkoret i första stycket ska vara uppfyllt gäller för en försäkringsgivare som meddelar försäkring från ett fast driftställe beläget i en utländsk stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES) dessutom att försäkringsgivaren för varje försäkringsavtal ska ha kommit in med ett skriftligt åtagande till Skatteverket enligt 13 kap. 2 och 3 §§ lagen om självdeklarationer och kontrolluppgifter.

58 kap. 16 a § införd genom lag (2008:134) som har trätt i kraft den 1 maj 2008 och tillämpas på försäkringsavtal som ingåtts efter den 1 februari 2007. Bestämmelserna i 58 kap. 16 a § andra och tredje styckena tillämpas dock först från och med lagens ikraftträdande. Försäkringsavtal, som ingås efter den 1 februari 2007 men före den 1 maj 2008, ska för att anses som pensionsförsäkringsavtal senast den 31 maj 2008 uppfylla villkoren i

58 kap. 16 a §. Ett sådant åtagande som avses i 58 kap. 16 a § andra stycket i dess nya lydelse ska därvid ha kommit in till Skatteverket senast sistnämnda dag. Vid överföring av värdet i ett avtal som har ingåtts före den 2 februari 2007 samt vid överlåtelse av ett sådant försäkringsavtal till en annan försäkringsgivare eller verksamhetsgren hos samma försäkringsgivare, se övergångsbestämmelserna till lag (2008:134) i sin helhet efter denna lag. Vad som anges beträffande försäkringsavtal gäller i tillämpliga delar också för avtal om tjänstepension.

16 b § Utöver vad som framgår av 16 och 16 a §§ ska ett försäkringsavtal också innehålla de villkor i övrigt som avgör om försäkringen är en pensionsförsäkring. Avtalet får inte innehålla villkor som är oförenliga med bestämmelserna om pensionsförsäkring. Lag (2008:134).

Lag (2008:134) har trätt i kraft den 1 maj 2008 och tillämpas på försäkringsavtal som ingåtts efter den 1 februari 2007. För försäkringsavtal som har ingåtts före den 2 februari 2007 ska äldre bestämmelser fortfarande gälla. Vid överföring av värdet i ett avtal som har ingåtts före den 2 februari 2007 samt vid överlåtelse av ett sådant försäkringsavtal till en annan försäkringsgivare eller verksamhetsgren hos samma försäkringsgivare, se övergångsbestämmelserna till lag (2008:134) i sin helhet efter denna lag. Vad som anges beträffande försäkringsavtal gäller i tillämpliga delar också för avtal om tjänstepension.

Överlåtelse

17 § Under den försäkrades livstid får en pensionsförsäkring överlåtas bara

1. till följd av ändring av anställningsförhållanden, förutsatt att försäkringen före eller efter överlåtelsen är en tjänstepensionsförsäkring,
2. på grund av utmätning, ackord eller konkurs, eller
3. genom bodelning.

Återköp

18 § En pensionsförsäkring får återköpas trots bestämmelserna i detta kapitel, om det tekniska återköpsvärdet uppgår till högst 30 procent av prisbasbeloppet. Återköp får också ske om

1. det tekniska återköpsvärdet uppgår till högst ett prisbasbelopp,
2. försäkringen inte är förenad med ett oåterkalleligt förmånstagarförordnande, och
3. premier för försäkringen inte har betalats under de senaste tio åren.

I andra fall får återköp medges av Skatteverket, om försäkringstagaren är på obestånd och genom ett återköp kan få en varaktig lösning på sina ekonomiska problem eller om det i övrigt finns synnerliga skäl. Detta gäller dock endast om återköp får ske enligt försäkringsavtalet och försäkringstekniska riktlinjer.

Bestämmelserna i detta kapitel hindrar inte återbetalning enligt 13 kap. 4 § äktenskapsbalken eller 15 kap. 8 § försäkringsavtalslagen (2005:104) av försäkringstagarens tillgodohavande. De hindrar inte heller en överföring av hela pensionsförsäkringens värde direkt till en annan pensionsförsäkring än som avses i 5 § om försäkringstagaren tecknar den i samband med överföringen hos samma eller annan försäkringsgivare med samma person som försäkrad. Överföringen

ska i så fall inte anses som pension enligt 10 kap. 5 § första stycket 4 och inte heller som en betalning av premier för pensionsförsäkring. Lag (2010:1277).

Lag (2010:1277) har trätt i kraft den 1 januari 2011. Vad som föreskrivs om bidrag, ersättningar, inkomster, tillägg, räntor, avgifter och utgifter enligt socialförsäkringsbalken gäller även i fråga om motsvarande bidrag, ersättningar, inkomster, tillägg, räntor, avgifter och utgifter enligt den före den 1 januari 2011 gällande äldre lagstiftningen. T.o.m. den 31 december 2010 hade 58 kap. 18 § tredje stycket följande lydelse.

Bestämmelserna i detta kapitel hindrar inte återbetalning enligt 13 kap. 4 § äktenskapsbalken eller 15 kap. 8 § försäkringsavtalslagen (2005:104) av försäkringstagarens tillgodohavande. De hindrar inte heller en överföring av hela pensionsförsäkringens värde direkt till en annan pensionsförsäkring än som avses i 5 § om försäkringstagaren tecknar den i samband med överföringen hos samma eller annan försäkringsgivare med samma person som försäkrad. Överföringen ska i så fall inte anses som pension enligt 10 kap. 5 § första stycket 6 och inte heller som en betalning av premier för pensionsförsäkring.

58 kap. 18 § även ändrad genom lag (2009:583) som har trätt i kraft den 14 juli 2009. Äldre lydelse av bestämmelsen tillämpas fortfarande för de ledamöter som omfattas av det nationella systemet för ledamotsarvode, övergångsersättning, pension och efterlevandepension som gällde före ikraftträdandet. T.o.m. den 13 juli 2009 hade 58 kap. 18 § tredje stycket följande lydelse.

Bestämmelserna i detta kapitel hindrar inte återbetalning enligt 13 kap. 4 § äktenskapsbalken eller 15 kap. 8 § försäkringsavtalslagen (2005:104) av försäkringstagarens tillgodohavande. De hindrar inte heller en överföring av hela pensionsförsäkringens värde direkt till en annan pensionsförsäkring än som avses i 5 § om försäkringstagaren tecknar den i samband med överföringen hos samma eller annan försäkringsgivare med samma person som försäkrad. Överföringen ska i så fall inte anses som pension enligt 10 kap. 5 § första stycket 5 och inte heller som en betalning av premier för pensionsförsäkring.

Avtal om betalning av avkastningsskatt

18 a § En försäkringsgivare som bedriver verksamhet från ett fast driftställe i en utländsk stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet och som gett in ett sådant åtagande som avses i 16 a § andra stycket, får avtala med försäkringens innehavare om att för dennes räkning betala den avkastningsskatt som enligt lagen (1990:661) om avkastningsskatt på pensionsmedel är hänförlig till försäkringen. Ett sådant avtal om betalning av avkastningsskatt ska vara skriftligt och får avse flera år.

Betalningen ska inte anses strida mot bestämmelserna i detta kapitel och inte heller anses som pension enligt 10 kap. 5 § första stycket 4, om

- beloppet betalats ut sedan underlaget för avkastningsskatt fastställts i beslut om slutlig skatt, och

- det belopp som betalats ut inte överstiger avkastningsskattens storlek enligt beslut om slutlig skatt med tillägg för bankavgifter och andra sedvanliga kostnader som har direkt samband med överföringen av beloppet.

Om skatt som försäkringsgivaren betalat till följd av avtalet återbetalas, anses beloppet som pension om det inte, tillsammans med intäktsränta enligt 65 kap. 16 § skatteförfarandelagen (2011:1244), tillgodoförs försäkringen inom 14 dagar.

Har försäkringen avslutats, ska beloppet i stället tillgodoföras den försäkring till vilken värdet i den avslutade försäkringen har överförts.

Bestämmelserna i denna paragraf tillämpas också på tjänstepensionsavtal som är jämförbara med pensionsförsäkring och uppfyller villkoren i 1 a §. Lag (2011:1256).

Lag (2011:1256) har trätt i kraft den 1 januari 2012 och tillämpas på beskattningsår som börjar efter den 31 januari 2012. T.o.m. den 31 december 2011 hade 58 kap. 18 a § andra och tredje stycket följande lydelse.

Betalningen ska inte anses strida mot bestämmelserna i detta kapitel och inte heller anses som pension enligt 10 kap. 5 § första stycket 4, om

- beloppet betalats ut sedan underlaget för avkastningsskatt fastställts i beslut om årlig taxering, och

- det belopp som betalats ut inte överstiger avkastningsskattens storlek enligt beslut om slutlig skatt med tillägg för bankavgifter och andra sedvanliga kostnader som har direkt samband med överföringen av beloppet.

Om skatt som försäkringsgivaren betalat till följd av avtalet återbetalas, anses beloppet som pension om det inte, tillsammans med ränta enligt 19 kap. 12 § skattebetalningslagen (1997:483), tillgodoförs försäkringen inom 14 dagar. Har försäkringen avslutats, ska beloppet i stället tillgodoföras den försäkring till vilken värdet i den avslutade försäkringen har överförts.

58 kap. 18 a § även ändrad genom lag (2010:1277) som har trätt i kraft den 1 januari 2011. Vad som föreskrivs om bidrag, ersättningar, inkomster, tillägg, räntor, avgifter och utgifter enligt socialförsäkringsbalken gäller även i fråga om motsvarande bidrag, ersättningar, inkomster, tillägg, räntor, avgifter och utgifter enligt den före den 1 januari 2011 gällande äldre lagstiftningen. T.o.m. den 31 december 2010 hade 58 kap. 18 a § andra stycket följande lydelse.

Betalningen ska inte anses strida mot bestämmelserna i detta kapitel och inte heller anses som pension enligt 10 kap. 5 § första stycket 6, om

- beloppet betalats ut sedan underlaget för avkastningsskatt fastställts i beslut om årlig taxering, och

- det belopp som betalats ut inte överstiger avkastningsskattens storlek enligt beslut om slutlig skatt med tillägg för bankavgifter och andra sedvanliga kostnader som har direkt samband med överföringen av beloppet.

Avskattning av pensionsförsäkring och tjänstepensionsavtal

19 § Det kapital som hänför sig till en pensionsförsäkring ska tas upp i inkomstslaget tjänst (avskattning), om försäkringsgivaren

1. överlåter försäkringen till en försäkringsgivare som inte meddelar pensionsförsäkring, eller

2. för över försäkringen till en sådan del av sin verksamhet som inte avser pensionsförsäkring.

Avskattningen ska ske i fall som avses i första stycket 1 när ansvaret för försäkringen övergår på den övertagande försäkringsgivaren och i fall som avses i första stycket 2 när försäkringen förs över. Inkomsten vid avskattning ska beräknas enligt 19 a § andra stycket.

Bestämmelserna i första och andra styckena tillämpas också på tjänstepensionsavtal som uppfyller villkoren i 1 a §. Lag (2008:134).

Lag (2008:134) har trätt i kraft den 1 maj 2008 och tillämpas på försäkringsavtal som ingåtts efter den 1 februari 2007. För försäkringsavtal som har ingåtts före den 2 februari 2007 ska äldre bestämmelser fortfarande gälla. Vid överföring av värdet i ett avtal som har ingåtts före den 2 februari 2007 samt vid överlåtelse av ett sådant försäkringsavtal till en annan försäkringsgivare eller verksamhetsgren hos samma försäkringsgivare, se övergångsbestämmelserna till lag (2008:134) i sin helhet efter denna lag. Vid avskattning på grund av överlåtelse eller överföring av försäkringsavtal efter den 1 februari 2007 men före den 1 maj 2008, ska inkomsten beräknas enligt bestämmelsen i dess äldre lydelse. Vad som anges beträffande försäkringsavtal gäller i tillämpliga delar också för avtal om tjänstepension. T.o.m. den 30 april 2008 hade 58 kap. 19 § andra stycket följande lydelse.

Avskattningen ska ske i fall som avses i första stycket 1 när ansvaret för försäkringen övergår på den övertagande försäkringsgivaren och i fall som avses i första stycket 2 när försäkringen förs över.

19 a § Förutom i de fall som avses i 19 § och oavsett vad som föreskrivs i försäkringsavtalslagen (2005:104) om förfoganden som är utan verkan, ska avskattning ske om

- pensionsförsäkringsavtalet ändras så att försäkringen inte längre uppfyller villkoren för att utgöra en pensionsförsäkring,
- parterna på annat sätt förfogar över avtalet i strid med villkoren för pensionsförsäkring, eller
- kontrolluppgifter som avses i 16 a § inte lämnas.

Avskattning ska ske när avtalsändringen eller förfogandet över försäkringen inträffar eller vid den tidpunkt då kontrolluppgiften rätteligen skulle ha lämnats. Vid avskattning uppgår den skattepliktiga inkomsten till det kapital som hänförs till pensionsförsäkringen multiplicerat med talet 1,5.

Bestämmelserna i denna paragraf tillämpas också på tjänstepensionsavtal som är jämförbara med pensionsförsäkring och uppfyller villkoren i 1 a §. Lag (2008:134).

Lag (2008:134) har trätt i kraft den 1 maj 2008 och tillämpas på försäkringsavtal som ingåtts efter den 1 februari 2007. För försäkringsavtal som har ingåtts före den 2 februari 2007 ska äldre bestämmelser fortfarande gälla. Vid överföring av värdet i ett avtal som har ingåtts före den 2 februari 2007 samt vid överlåtelse av ett sådant försäkringsavtal till en annan försäkringsgivare eller verksamhetsgren hos samma försäkringsgivare, se övergångsbestämmelserna till lag (2008:134) i sin helhet efter denna lag. Vid avskattning på grund av omständighet som inträffat efter den 1 februari 2007 men före den 1 maj 2008, ska inkomsten multipliceras med talet 1,2 i stället för 1,5. Vad som anges beträffande försäkringsavtal gäller i tillämpliga delar också för avtal om tjänstepension. T.o.m. den 30 april 2008 hade 58 kap. 19 a § följande lydelse.

19 a § Det kapital som förvaltas enligt ett sådant avtal om tjänstepension som avses i 28 kap. 2 § andra stycket skall tas upp i inkomstslaget tjänst (avskattning), om avtalet ändras så att det inte längre uppfyller villkoren i 58 kap. 1 a § eller om parterna på annat sätt förfogar över avtalet i strid med dessa villkor. Lag (2005:1170).

19 b § Om försäkringsgivaren för ett enstaka år inte inom den tid som föreskrivs i skatteförordelagen (2011:1244) lämnar sådana kontrolluppgifter som avses i 16 a § och som ska lämnas senast den 31 januari året efter beskattningsåret, ska

avskattning enligt 19 a § inte ske om försäkringstagaren eller den försäkrade själv lämnar uppgifter från försäkringsgivaren om försäkringen senast den 31 maj under det år kontrolluppgiften skulle ha lämnats.

Om avskattning inte ska ske på grund av bestämmelsen i första stycket, och försäkringstagaren under det år då kontrolluppgiften skulle ha lämnats för över pensionsförsäkringens värde till en annan försäkring hos en annan försäkringsgivare på det sätt som avses i 18 § tredje stycket ska avskattning inte ske även om kontrolluppgift om överföringen enligt 22 kap. 9 § skatteförfarandelagen inte lämnas. Lag (2011:1256).

Lag (2011:1256) har trätt i kraft den 1 januari 2012 och tillämpas på beskattningsår som börjar efter den 31 januari 2012. T.o.m. den 31 december 2011 hade 58 kap. 19 b § följande lydelse.

19 b § Om försäkringsgivaren för ett enstaka år inte inom den tid som föreskrivs i lagen (2001:1227) om självdeklarationer och kontrolluppgifter lämnar sådana kontrolluppgifter som avses i 16 a § och som ska lämnas senast den 31 januari under taxeringsåret, ska avskattning enligt 19 a § inte ske om försäkringstagaren eller den försäkrade själv lämnar uppgifter från försäkringsgivaren om försäkringen senast den 31 maj under det år kontrolluppgiften skulle ha lämnats.

Om avskattning inte ska ske på grund av bestämmelsen i första stycket, och försäkringstagaren under det år då kontrolluppgiften skulle ha lämnats för över pensionsförsäkringens värde till en annan försäkring hos en annan försäkringsgivare på det sätt som avses i 18 § tredje stycket ska avskattning inte ske även om kontrolluppgift om överföringen enligt 11 kap. 7 a § lagen om självdeklarationer och kontrolluppgifter inte lämnas. Lag (2008:134).

19 c § Om den skattskyldige begär det ska vid avskattning i fall som avses i 19 a § kapitalet som hänför sig till försäkringen i stället multipliceras med talet 1,0 om det finns synnerliga skäl. Vid prövningen ska det beaktas att ett otillåtet förfogande, en otillåten villkorsändring eller annan åtgärd som medför att försäkringen inte längre uppfyller villkoren för pensionsförsäkring, skett på grund av en åtgärd som den skattskyldige saknat rättslig möjlighet att förhindra. Lag (2008:134).

Allmän pensionsplan

20 § Vad som avses med allmän pensionsplan framgår av 4 § lagen (1967:531) om tryggnad av pensionsutfästelse m.m. Med allmän pensionsplan avses också

- pensionsutfästelser som ryms inom vad som enligt en allmän pensionsplan är sedvanligt inom branschen för arbetstagare med motsvarande uppgifter, dock när det gäller utfästelser som tryggas genom avsättning i balansräkningen bara i förening med kreditförsäkring,
- pensionsutfästelser för vilka det har tecknats kommunal eller statlig borgen eller liknande garanti, och
- pensionsutfästelser i enlighet med pensionsavtal som har godkänts på arbetstagarsidan av sådan organisation som enligt lagen (1976:580) om medbestämmande i arbetslivet anses som central arbetstagarorganisation.

Pensionssparkonto

Definitioner

21 § Ett *pensionssparkonto* är ett sådant konto som avses i 1 kap. 2 § lagen (1993:931) om individuellt pensionssparande och som uppfyller de villkor som anges i 22–31 §§.

Med *pensionssparavtal*, *pensionssparinstitut* och *pensionssparare* avses det samma som i lagen om individuellt pensionssparande.

Vem som för kontot

22 § Pensionssparkonto ska föras av ett svenskt pensionssparinstitut eller av ett utländskt instituts filial i Sverige. Lag (2007:1419).

Utbetalning från pensionssparkonto

23 § Utbetalningar från ett pensionssparkonto får avse bara

1. belopp som betalas ut till en pensionssparare när denne uppnått viss ålder (ålderspension),
2. belopp som betalas ut efter pensionsspararens död till sådana efterlevande som avses i 27 § (efterlevandepension),
3. behållning som ska avskattas enligt 33 §,
4. utbetalning på grund av jämkning av ett förmånstagarförordnande,
5. återbetalning enligt 13 kap. 4 § äktenskapsbalken,
6. skatter och avgifter för kontot, och
7. ersättning för att förvärva tillgångar till kontot. Lag (2007:1419).

Ålderspension

24 § Ålderspension får inte börja betalas ut innan pensionsspararen fyller 55 år.

Utbetalning får dock göras tidigare om pensionsspararen enligt socialförsäkringsbalken har fått rätt till sjukersättning. Om det i annat fall finns särskilda skäl, får Skatteverket medge att pensionen får börja betalas ut innan pensionsspararen fyller 55 år. Lag (2010:1277).

Lag (2010:1277) har trätt i kraft den 1 januari 2011. Vad som föreskrivs om bidrag, ersättningar, inkomster, tillägg, räntor, avgifter och utgifter enligt socialförsäkringsbalken gäller även i fråga om motsvarande bidrag, ersättningar, inkomster, tillägg, räntor, avgifter och utgifter enligt den före den 1 januari 2011 gällande äldre lagstiftningen. T.o.m. den 31 december 2010 hade 58 kap. 24 § andra stycket följande lydelse.

Utbetalning får dock göras tidigare om pensionsspararen enligt lagen (1962:381) om allmän försäkring har fått rätt till sjukersättning som inte är tidsbegränsad. Om det i annat fall finns särskilda skäl, får Skatteverket medge att pensionen får börja betalas ut innan pensionsspararen fyller 55 år.

25 § Ålderspension får inte betalas ut under kortare tid än fem år. Om pensionsparavtalet ska upphöra när pensionsspararen fyller 65 år, får pensionen dock inte

betalas ut under kortare tid än tre år. Pensionen ska under de första fem åren betalas ut med samma belopp vid varje utbetalningstillfälle eller med stigande belopp. Pensionen ska upphöra när pensionsspararen dör, även om den bestämda utbetalningstiden inte har löpt ut. Lag (2007:1419).

26 § Förmånstagare till ålderspension får inte sättas in.

Efterlevandepension

27 § Efterlevandepension får betalas ut bara till

1. person som varit pensionsspararens make eller sambo, och
2. barn till pensionsspararen eller till person som avses i 1.

Förmånstagare till efterlevandepension ska vara en sådan person som avses i första stycket. Lag (2007:1419).

28 § Efterlevandepension får betalas ut bara så länge den efterlevande lever. Pensionen ska under de första fem åren betalas ut med samma belopp vid varje utbetalningstillfälle eller med stigande belopp.

Efterlevandepensionen får under den efterlevandes livstid inte upphöra förrän fem år förflutit från den försäkrades död med följande undantag:

1. Om pensionsspararen har dött mindre än fem år före den tidpunkt då utbetalningarna annars skulle ha upphört, får efterlevandepensionen upphöra vid sistnämnda tidpunkt.
2. Om utbetalning av efterlevandepension till barn under 20 år har påbörjats, får pensionen upphöra när barnet fyller 20 år. Lag (2007:1419).

Sparande i fondpapper m.m.

29 § För sparande i fondpapper som avses i 1 kap. 2 § 8 lagen (1993:931) om individuellt pensionssparande och inlåning i utländsk valuta ska det vid bedömningen enligt 25 och 28 §§ av utbetalningarnas storlek under de första fem åren bortses från sådana förändringar av beloppen som beror på fondpapperens eller den utländska valutans kursutveckling. Lag (2008:134).

Pensionssparavtalets utformning

30 § Pensionssparavtalet ska innehålla villkor att rätten enligt avtalet eller tillgångarna på pensionssparkontot inte får pantsättas eller belånas samt de villkor i övrigt som avgör om ett avtal är ett pensionssparavtal. Avtalet får inte innehålla villkor som är oförenliga med bestämmelserna om pensionssparavtal i detta kapitel.

Pensionssparavtalet får inte ändras på sådant sätt att det inte längre uppfyller de föreskrifter som anges för ett sådant avtal i lag. Lag (2007:1419).

Överlåtelse av pensionssparkonto

31 § Rätt till behållning på pensionssparkonto får överlåtas bara
- på grund av utmätning, ackord eller konkurs, eller

- på det sätt som anges i 4 kap. 12 och 16 §§ lagen (1993:931) om individuellt pensionssparande.

Avslutning av konto i förtid

32 § Ett pensionssparkonto får avslutas genom en utbetalning i förtid vid den tidpunkt pensionen får börja betalas ut, om behållningen då uppgår till högst 30 procent av prisbasbeloppet. Utbetalning i förtid får också ske om

1. behållningen på kontot uppgår till högst ett prisbasbelopp,
2. kontot inte är förenat med ett oåterkalleligt förmånstagarförordnande, och
3. inbetalning på kontot inte har gjorts under de senaste tio åren.

I andra fall får Skatteverket medge att kontot avslutas genom en utbetalning i förtid, om pensionsspararen är på obestånd och genom en utbetalning kan få en varaktig lösning på sina ekonomiska problem eller om det i övrigt finns synnerliga skäl.

Bestämmelserna i detta kapitel hindrar inte återbetalning enligt 13 kap. 4 § äktenskapsbalken av pensionsspararens tillgodohavande. Lag (2006:554).

Avskattning av pensionssparkonto

33 § Behållning på pensionssparkonto ska tas upp i inkomstslaget tjänst (avskattning) till den del pensionssparavtalet upphör att gälla enligt 4 kap. 6 eller 14 § eller 6 kap. 5 § lagen (1993:931) om individuellt pensionssparande eller till den del behållningen tas i anspråk på grund av utmätning, ackord eller konkurs.

Med behållning på pensionssparkonto avses marknadsvärdet på tillgångarna på kontot efter avräkning för den skatt enligt lagen (1990:661) om avkastnings-skatt på pensionsmedel som avser kontot.

Avskattningen ska ske när pensionssparavtalet upphör att gälla för tillgångarna. Lag (2007:1419).

Överklagande

34 § Skatteverkets beslut enligt 5, 9, 10, 18, 24 eller 32 § får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol. Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten. Lag (2003:669).

59 kap. Pensionssparavdrag

Innehåll

1 § I detta kapitel finns bestämmelser om avdrag för premier för pensionsförsäkringar och inbetalningar på pensionssparkonton (pensionssparavdrag).

Villkor för avdragsrätt

2 § Pensionssparavdrag får göras bara för

- premier för pensionsförsäkring som den skattskyldige äger, och
- inbetalningar på pensionsspararens eget pensionssparkonto.

Avdrag får inte göras för pensionsförsäkring som förvärvats genom bodelning under äktenskapet utan att det pågått något mål om äktenskapsskillnad.

Pensionssparavdrag får inte göras för försäkring som ägs av arbetsgivare. I fråga om avdrag för sådan försäkring gäller bestämmelserna i 28 kap.

Beräkning av pensionssparavdrag

Avdragsgrundande inkomster

3 § Den skattskyldiges högsta pensionssparavdrag ska beräknas med utgångspunkt i hans avdragsgrundande inkomster. Beräkningen ska grundas på antingen beskattningsårets eller det föregående beskattningsårets inkomster. Lag (2007:1419).

4 § Pensionssparavdraget får inte överstiga summan av de avdragsgrundande inkomsterna. Med *avdragsgrundande inkomst* avses

1. överskott av aktiv näringsverksamhet beräknat före
 - pensionssparavdraget,
 - avdrag för särskild löneskatt på pensionskostnader som avser pensionssparavdrag, och
 - avdrag för avsättning för egenavgifter, och
2. överskott i inkomstslaget tjänst minskat med sådana lån, utdelningar och kapitalvinster som enligt 11 kap. 45 §, 50 kap. 7 § eller 57 kap. ska tas upp i inkomstslaget tjänst. Lag (2007:1419).

5 § Pensionssparavdraget får inte heller överstiga 12 000 kronor med tillägg enligt andra och tredje styckena.

För avdragsgrundande inkomst av anställning är tillägget, om den skattskyldige helt saknar pensionsrätt i anställning, 35 procent av inkomsten, dock högst 10 prisbasbelopp.

För avdragsgrundande inkomst av aktiv näringsverksamhet är tillägget 35 procent av inkomsten, dock högst 10 prisbasbelopp. Lag (2007:1406).

Lag (2007:1406) har trätt i kraft den 1 januari 2008 och tillämpas första gången vid 2009 års taxering. Äldre bestämmelser gäller fortfarande vid 2008 och tidigare års taxeringar. Om beskattningsåret påbörjats men inte avslutats före ikraftträdandet tillämpas 59 kap. 5 § i

384 Inkomstskattelag, 59 kap.

dess äldre lydelse för försäkringspremier som betalats respektive insättningar på pensionsparkonton som gjorts under beskattningsåret men före ikraftträdandet. I fråga om premier och insättningar som betalats respektive satts in efter ikraftträdandet gäller att avdrag får göras för dessa bara till den del som avdragsutrymmet beräknat enligt bestämmelsen i sin nya lydelse överstiger avdraget för premier som betalats respektive insättningar som gjorts före ikraftträdandet. T.o.m. den 31 december 2007 hade 59 kap. 5 § följande lydelse.

5 § Pensionssparavdraget får inte heller överstiga 0,5 prisbasbelopp med tillägg enligt andra- fjärde styckena.

För annan avdragsgrundande inkomst i inkomstslaget tjänst än sådan som avses i tredje stycket är tillägget 5 procent till den del inkomsten överstiger 10 men inte 20 prisbasbelopp.

För avdragsgrundande inkomst av anställning är tillägget, om den skattskyldige helt saknar pensionsrätt i anställning, 35 procent av inkomsten, dock högst 10 prisbasbelopp.

För avdragsgrundande inkomst av aktiv näringsverksamhet är tillägget 35 procent av inkomsten, dock högst 10 prisbasbelopp.

Flera näringsverksamheter

6 § Om den skattskyldige har avdragsgrundande inkomst av aktiv näringsverksamhet från flera näringsverksamheter, får pensionssparavdraget inte överstiga det avdrag som kunnat göras om inkomsten avsett en enda näringsverksamhet.

Avdrag ett senare beskattningsår

7 § Om en premie eller en inbetalning helt eller delvis inte får dras av enligt 3–6 §§, ska återstående belopp dras av nästa beskattningsår. Avdrag ska då i första hand göras för de betalningar som görs det beskattningsåret. Det sammanlagda avdraget får inte vara större än som följer av 3–6 §§ för sistnämnda beskattningsår. Lag (2007:1419).

Dispens

Beslut om dispens

8 § Om det finns särskilda skäl, får Skatteverket medge att pensionssparavdrag görs med ett högre belopp än som följer av 3–7 §§. Bestämmelser om detta finns i 9–12 §§.

Skatteverkets beslut får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol. Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten. Lag (2003:669).

Lag (2003:669) har trätt i kraft den 1 januari 2004. Äldre föreskrifter i 59 kap. 8 § andra stycket gäller fortfarande för överklagande av beslut som har meddelats före ikraftträdandet. Vad som där sägs om Riksskatteverket skall då i stället gälla Skatteverket.

Tjänst

9 § För skattskyldiga som har avdragsgrundande inkomst i inkomstslaget tjänst och i huvudsak saknar pensionsrätt i anställning, får Skatteverket medge pensions-

sparavdrag med högst samma belopp som för sådana inkomster som avses i 5 § andra stycket. För skattskyldiga som fått särskild ersättning i samband med att en anställning upphört och som inte har ett betryggande pensionsskydd, får Skatteverket medge avdrag med ett högre belopp. Lag (2007:1406).

Lag (2007:1406) har trätt i kraft den 1 januari 2008 och tillämpas första gången vid 2009 års taxering. Äldre bestämmelser gäller fortfarande vid 2008 och tidigare års taxeringar. Om beskattningsåret påbörjats men inte avslutats före ikraftträdandet tillämpas 59 kap. 9 § i dess äldre lydelse för försäkringspremier som betalats respektive insättningar på pensionssparkonton som gjorts under beskattningsåret men före ikraftträdandet. I fråga om premier och insättningar som betalats respektive satts in efter ikraftträdandet gäller att avdrag får göras för dessa bara till den del som avdragsutrymmet beräknat enligt bestämmelsen i sin nya lydelse överstiger avdraget för premier som betalats respektive insättningar som gjorts före ikraftträdandet. T.o.m. den 31 december 2007 hade 59 kap. 9 § följande lydelse.

9 § För skattskyldiga som har avdragsgrundande inkomst i inkomstslaget tjänst och i huvudsak saknar pensionsrätt i anställning, får Skatteverket medge pensionssparavdrag med högst samma belopp som för sådana inkomster som avses i 5 § tredje stycket. För skattskyldiga som fått särskild ersättning i samband med att en anställning upphört och som inte har ett betryggande pensionsskydd, får Skatteverket medge avdrag med ett högre belopp. Lag (2003:669).

Näringsverksamhet som upphör

10 § För skattskyldiga som har bedrivit näringsverksamhet direkt eller indirekt, som har upphört med driften av denna och som inte har skaffat sig ett betryggande pensionsskydd under verksamhetstiden, får Skatteverket medge att pensionssparavdrag beräknas också på

- inkomst i inkomstslaget kapital i form av kapitalvinster vid avyttring av näringsverksamheten minskade med motsvarande kapitalförluster,
- överskott av passiv näringsverksamhet före pensionssparavdrag, och
- sådana utdelningar och kapitalvinster som enligt 50 kap. 7 § eller 57 kap. ska tas upp i inkomstslaget tjänst.

Avdraget ska beräknas med beaktande av det antal år den skattskyldige bedrivit näringsverksamheten, dock högst tio år. Vid beräkningen ska hänsyn tas till den skattskyldiges övriga pensionsskydd och andra möjligheter till pensionssparavdrag. Lag (2007:1419).

11 § Pensionssparavdrag som avses i 10 § får inte överstiga ett belopp som för varje år som driften pågått motsvarar tio gånger prisbasbeloppet för det år då driften av näringsverksamheten upphörde. Det får inte heller överstiga summan för beskattningsåret av sådan inkomst i inkomstslaget kapital som avser vinst med anledning av avyttring av näringsverksamheten och av överskottet av näringsverksamheten före

- pensionssparavdraget,
- avdrag för särskild löneskatt på pensionskostnader som avser pensionssparavdrag, och
- avdrag för avsättning för egenavgifter.

Dödsbon

12 § Om Skatteverket enligt 58 kap. 9 § medger att ett dödsbo tecknar pensionsförsäkring, ska verket också besluta med vilket belopp pensionssparavdrag för försäkringen högst får göras. Detta belopp ska beräknas med tillämpning av bestämmelserna i 10 och 11 §§. Lag (2007:1419).

Avdrag i inkomstslag eller allmänt avdrag

13 § Pensionssparavdrag som grundar sig på överskott av en näringsverksamhet eller inkomst i inkomstslaget kapital ska göras i inkomstslaget näringsverksamhet och annat pensionssparavdrag ska göras som allmänt avdrag, om inte annat sägs i 14 eller 15 §. Lag (2007:1419).

14 § Om den skattskyldige ska göra pensionssparavdrag både i inkomstslaget näringsverksamhet och som allmänt avdrag, får han upp till 12 000 kronor fritt fördela avdraget mellan näringsverksamheten och allmänna avdrag. Lag (2008:134).

15 § Pensionssparavdrag som medges enligt 10 § på grund av att andelar i ett fåmansföretag avyttrats, ska i första hand göras som allmänt avdrag. Det allmänna avdraget får dock inte uppgå till högre belopp än den del av kapitalvinsten som ska tas upp i inkomstslaget tjänst och får inte heller överstiga överskottet i inkomstslaget tjänst. Om inte hela pensionssparavdraget ska göras som allmänt avdrag, ska återstående del dras av i inkomstslaget kapital.

Pensionssparavdrag som medges enligt 10 § på grund av att andelar i ett fåmanshandelsbolag avyttrats, ska alltid göras i inkomstslaget kapital. Lag (2007:1419).

Avdrag för begränsat skattskyldiga

16 § Pensionssparavdrag får göras av den som är obegränsat skattskyldig. Sådant avdrag får också göras av den som är begränsat skattskyldig enligt 3 kap. 18 § första stycket 1, 2 eller 3 om dennes överskott av förvärvsinkomster i Sverige och i andra länder, uteslutande eller så gott som uteslutande, utgörs av överskott av förvärvsinkomster i Sverige.

Den som är obegränsat skattskyldig bara under en del av beskattningsåret ska göra de avdrag som avser den tiden. Om dennes överskott av förvärvsinkomster i Sverige och i andra länder, uteslutande eller så gott som uteslutande, utgörs av överskott av förvärvsinkomster i Sverige, ska dock pensionssparavdrag göras för hela året.

Bestämmelserna i första och andra styckena gäller inte i inkomstslaget kapital. Lag (2009:1060).

Lag (2009:1060) har trätt i kraft den 1 januari 2010 och tillämpas första gången vid 2011 års taxering. T.o.m. den 31 december 2009 hade 59 kap. 16 § första stycket följande lydelse.

16 § Pensionssparavdrag får göras av den som är obegränsat skattskyldig. Sådant avdrag får också göras av den som är begränsat skattskyldig enligt 3 kap. 18 § första stycket 1 eller 2, om dennes överskott av förvärvsinkomster i Sverige och i andra länder, uteslutande eller så gott som uteslutande, utgörs av överskott av förvärvsinkomster i Sverige.

Begränsning av pensionssparavdrag som allmänt avdrag

17 § När pensionssparavdrag görs som allmänt avdrag får det inte i något fall överstiga skillnaden mellan

- summan av överskott i inkomstlagen tjänst och näringsverksamhet, och
- andra allmänna avdrag än pensionssparavdrag.

Belopp som inte får dras av enligt första stycket ska dras av senare beskattningsår, dock senast det sjätte beskattningsåret efter det då betalningen gjordes. Avdrag får inte något beskattningsår göras med högre belopp än som anges i första stycket. Avdrag ska i första hand göras för det aktuella beskattningsårets betalningar. Lag (2007:1419).

AVD. X VISSA GEMENSAMMA BESTÄMMELSER

60 kap. Familjebeskattning

Innehåll

1 § I detta kapitel finns bestämmelser om ersättning till barn och make för utfört arbete samt om uppdelning av inkomster i övrigt inom familjen.

Bestämmelser om

- ersättning till barn och make i enskild näringsverksamhet samt i inkomstslagen tjänst och kapital finns i 2 och 3 §§,
- makar som tillsammans deltar i enskild näringsverksamhet finns i 4–11 §§, och
- fåmansföretag och fåmanshandelsbolag finns i 12–14 §§.

Enskild näringsverksamhet samt inkomstslagen tjänst och kapital

Ersättning till barn

2 § Ersättning för arbete som utförs av den skattskyldiges barn under 16 år får inte dras av i enskild näringsverksamhet eller i inkomstslagen tjänst och kapital. Avdrag för ersättning för arbete som utförs av barn som har fyllt 16 år får inte överstiga marknadsmässig ersättning för arbetsinsatsen.

Ersättning som enligt första stycket inte får dras av, ska inte tas upp hos barnet. Lag (2007:1419).

Ersättning till make

3 § Ersättning för arbete som utförs av den skattskyldiges make får inte dras av i enskild näringsverksamhet eller i inkomstslagen tjänst och kapital.

Ersättning som enligt första stycket inte får dras av, ska inte tas upp hos maken. Lag (2007:1419).

Makar som tillsammans deltar i enskild näringsverksamhet

Företagsledande och medhjälpare make

4 § Om makar tillsammans deltar i enskild näringsverksamhet och den ena är företagsledande make medan den andra är medhjälpare make, tillämpas 6–9 och 11 §§. Om båda eller ingen av dem är företagsledande make tillämpas 10 och 11 §§.

5 § En make anses som företagsledande make om denna make med hänsyn till utbildning, arbetsuppgifter och övriga omständigheter kan anses ha en ledande

ställning i näringsverksamheten. En make som inte har en sådan ledande ställning anses som medhjälpande make.

Verksamhet med en företagsledande och en medhjälpande make

6 § Om den ena maken är företagsledande make och den andra är medhjälpande make, anses näringsverksamheten bedriven av den företagsledande maken. Hela överskottet eller underskottet ska tas upp hos den företagsledande maken, om annat inte framgår av 7–9 §§. Lag (2007:1419).

7 § Makarna får fördela inkomsten så, att en del av överskottet av näringsverksamheten, beräknat utan avdrag för avsättning för egenavgifter, tas upp hos den medhjälpande maken. Denna del får inte överstiga vad som motsvarar marknadsmissig ersättning för den medhjälpande makens arbete, ökad med den makens sjukpenning och annan ersättning som avses i 15 kap. 8 §.

8 § Om den medhjälpande maken äger del i näringsverksamheten eller i det kapital som är nedlagt i näringsverksamheten, får den maken ta upp ytterligare en del av överskottet. Denna del får inte överstiga vad som motsvarar skäligen avkastning på grund av äganderätten eller kapitalinsatsen.

9 § Avdrag för avsättning för egenavgifter ska göras hos vardera maken för sig. Lag (2007:1419).

Gemensamt bedriven verksamhet

10 § Om båda eller ingen av makarna är företagsledande makar anses de bedriva näringsverksamheten gemensamt. Vardera maken ska ta upp den del av intäkterna och kostnaderna i verksamheten som är skäligen med hänsyn till makens arbete och övriga insatser i verksamheten. Lag (2007:1419).

Expansionsfond och räntefördelning

11 § Deltar makar tillsammans i enskild näringsverksamhet, ska kapitalunderlaget för expansionsfond och för räntefördelning delas upp mellan dem på grundval av deras delar av kapitalet i verksamheten. Lag (2007:1419).

Fåmansföretag och fåmanshandelsbolag

12 § Om ett fåmansföretag eller fåmanshandelsbolag betalar ersättning för arbete som utförs av företagsledarens eller företagsledarens makes barn under 16 år, ska ersättningen tas upp av den av makarna som har den högsta inkomsten från företaget. Om makarna har lika stor inkomst från företaget, ska den äldsta maken ta upp ersättningen.

Om barnet har fyllt 16 år, ska barnet ta upp ersättningen till den del den är marknadsmissig. För överskjutande del tillämpas första stycket. Lag (2007:1419).

13 § Om den ena maken är företagsledare i ett fåmansföretag eller fåmanshandelsbolag och den andra maken inte är företagsledare där, ska den make som inte är

företagsledare ta upp ersättning för arbete som den maken utför i företaget till den del den är marknadsmässig. Överskjutande del ska tas upp av företagsledaren. Lag (2007:1419).

14 § I fråga om ett barn som är delägare i ett fåmanshandelsbolag där barnets förälder eller förälders make är företagsledare och i fråga om en make som är delägare i ett fåmanshandelsbolag där den andra maken är företagsledare, gäller följande för beräkningen av resultatet från handelsbolaget.

Till den del inkomsten motsvarar ersättning för utfört arbete tillämpas 12 och 13 §§.

Till den del inkomsten motsvarar skälig avkastning på kapitalinsatsen i bolaget ska den tas upp hos delägaren. Resterande del ska tas upp hos företagsledaren. Om delägaren är ett barn och båda makarna har inkomst från bolaget, tillämpas dock bestämmelserna i 12 §. Lag (2007:1419).

61 kap. Värdering av inkomster i annat än pengar

Innehåll

1 § I detta kapitel finns bestämmelser om

- marknadsvärde i 2 §,
- kostförmån och bostadsförmån i 3–4 §§,
- bilförmån i 5–11 §§,
- reseförmån med inskränkande villkor i 12–14 §§,
- ränteförmån i 15–17 §§, och
- justering av förmånsvärde i 18–21 §§. Lag (2007:1249).

Lag (2007:1249) har trätt i kraft den 1 januari 2008 och tillämpas första gången vid 2009 års taxering. 61 kap. 1 § i dess äldre lydelse tillämpas alljämt vid 2009 års taxering på förmån som erhålls under 2008. Ändringen innebär att ledet ”- vissa datorförmåner i 17 a §, och” upphävdes.

Marknadsvärde

2 § Inkomster i annat än pengar ska värderas till marknadsvärdet om inte annat följer av övriga bestämmelser i detta kapitel.

Med marknadsvärde avses det pris som den skattskyldige skulle ha fått betala på orten om han själv skaffat sig motsvarande varor, tjänster eller förmåner mot kontant betalning.

I fråga om tillgångar eller tjänster från den egna näringsverksamheten avses med marknadsvärde det pris som näringsidkaren skulle ha fått om tillgången eller tjänsten bjudits ut på marknaden på villkor som med hänsyn till den skattskyldiges affärsmässiga situation framstår som naturliga. Lag (2007:1419).

Kostförmån och bostadsförmån

3 § Kostförmån ska för en hel dag beräknas till ett belopp – avrundat till närmaste femtal kronor – som motsvarar 250 procent av genomsnittspriset i Sverige för en normal lunch. Förmånsvärdet för lunch eller middag är 40 procent av värdet för kostförmån för en hel dag. Förmånsvärdet för frukost är 20 procent av värdet för kostförmån för en hel dag.

Om en anställds kostnader för en måltid är lägre än det belopp som motsvarar förmånsvärdet enligt första stycket på grund av att arbetsgivaren bidrar till kostnaderna för denna, ska förmånen behandlas som en kostförmån med ett värde som motsvarar mellanskillnaden. Lag (2007:1419).

3 a § Värdet av bostadsförmån och kostförmån som en fysisk person får av en annan fysisk person och som ges ut i dennes hushåll ska beräknas till

- 600 kronor för hel kalendermånad eller 20 kronor per dag för del av kalendermånad för bostad, och

- 50 kronor för två eller flera måltider per dag.

En fri måltid per dag ska inte tas upp. Lag (2007:1419).

4 § Om den skattskyldige lämnar ersättning för kostförmånen eller bostadsförmånen, ska förmånsvärdet beräknas till värdet för förmånen enligt 3 eller 3 a § minskat med vad han har betalat. Lag (2007:1419).

Bilförmån

5 § Värdet av bilförmån exklusive drivmedel ska för ett kalenderår beräknas till summan av

- 0,317 prisbasbelopp,

- ett ränterelaterat belopp, och

- ett prisrelaterat belopp.

Det ränterelaterade beloppet ska beräknas till 75 procent av statslåneräntan vid utgången av november året närmast före det kalenderår under vilket beskattningsåret går ut multiplicerat med bilmodellens nybilspris.

Det prisrelaterade beloppet ska beräknas till 9 procent av bilmodellens nybilspris, om detta uppgår till högst 7,5 prisbasbelopp. Om bilmodellens nybilspris är högre, ska det prisrelaterade beloppet beräknas till summan av 9 procent av 7,5 prisbasbelopp och 20 procent av den del av nybilspriset som överstiger 7,5 prisbasbelopp. Lag (2011:1256).

Lag (2011:1256) har trätt i kraft den 1 januari 2012 och tillämpas på beskattningsår som börjar efter den 31 januari 2012. T.o.m. den 31 december 2011 hade 61 kap. 5 § andra stycket följande lydelse.

Det ränterelaterade beloppet ska beräknas till 75 procent av statslåneräntan vid utgången av november andra året före taxeringsåret multiplicerat med bilmodellens nybilspris.

61 kap. 5 § även ändrad genom lag (2007:471) som har trätt i kraft den 1 juli 2007 och som tillämpas första gången vid 2009 års taxering. Ändringen av 61 kap. 5 § första stycket första ledet innebar att "0,3 prisbasbelopp" ersattes med "0,317 prisbasbelopp".

6 § Med bilmodell avses bilar av samma märke, variant och tillverkningsår.

Med bilmodellens nybilspris avses det pris som bilen hade när den introducerades på den svenska marknaden. Om ett sådant introduktionspris ändras efter kort tid, avses med nybilspris det justerade priset. Om det inte finns något nybilspris, anses som nybilspris för bilmodellen det pris som det kan antas att bilen skulle ha haft om den introducerats på den svenska marknaden när den var ny. Lag (2001:908).

Lag (2001:908) har trätt i kraft den 1 januari 2002 och tillämpas första gången vid 2003 års taxering. De äldre bestämmelserna i 61 kap. 6 § gäller fortfarande i fråga om bilar tillverkade före den 1 januari 2002.

7 § För en bilmodell som är sex år eller äldre, ska nybilspriset anses vara det högsta av

- det verkliga nybilspriset och anskaffningsutgiften för extrautrustning enligt 6 och 8 §§, och
- fyra prisbasbelopp. Lag (2007:1419).

8 § Vid beräkning av förmånsvärdet ska anskaffningsutgiften för eventuell extrautrustning som ingår i förmånen läggas till nybilspriset, dock inte anskaffningsutgiften för en anordning som hindrar att bilen startas och körs av förare som har alkohol i utandningsluften (alkolås).

Första stycket gäller inte om nybilspriset beräknats enligt 7 §. Lag (2011:477).

Lag (2011:477) har trätt i kraft den 1 juli 2011 och tillämpas första gången vid 2012 års taxering. T.o.m. den 30 juni 2011 hade 61 kap. 8 § följande lydelse.

8 § Vid beräkning av förmånsvärdet ska anskaffningsutgiften för eventuell extrautrustning som ingår i förmånen läggas till nybilspriset. Detta gäller dock inte om nybilspriset beräknats enligt 7 §. Lag (2007:1419).

8 a § Om en bil är utrustad med teknik för drift helt eller delvis med elektricitet eller med andra mer miljöanpassade drivmedel än bensin och dieselolja och bilens nybilspris därför är högre än nybilspriset för närmast jämförbara bil utan sådan teknik, ska förmånsvärdet sättas ned till en nivå som motsvarar förmånsvärdet för den jämförbara bilen.

I stället för vad som sägs i första stycket om storleken på nedsättningen av förmånsvärdet ska detta värde tas upp till 60 procent av förmånsvärdet för den jämförbara bilen, om bilen är utrustad med teknik för drift med elektricitet som tillförs genom laddning från yttre energikälla eller med annan gas än gasol.

En nedsättning av förmånsvärdet enligt andra stycket får göras med högst 16 000 kronor i förhållande till den jämförbara bilen. Lag (2011:1271).

Lag (2011:1271) har trätt i kraft den 1 januari 2012 och tillämpas första gången vid 2013 års taxering. T.o.m. den 31 december 2011 hade 61 kap. 8 a § andra och tredje stycket följande lydelse.

I stället för vad som sägs i första stycket om storleken på nedsättningen av förmånsvärdet ska detta värde tas upp till

1. 60 procent av förmånsvärdet för den jämförbara bilen, om bilen är utrustad med teknik för drift med elektricitet eller med annan gas än gasol, eller

2. 80 procent av förmånsvärdet för den jämförbara bilen om bilen är utrustad med teknik för drift med alkohol.

En nedsättning av förmånsvärdet får göras enligt andra stycket 1 med högst 16 000 kronor och enligt andra stycket 2 med högst 8 000 kronor för helt år i förhållande till den jämförbara bilen.

9 § För den som kört minst 3 000 mil i tjänsten med förmånsbilen under ett kalenderår ska förmånsvärdet beräknas till 75 procent av det värde som beräknats enligt 5–8 a §§.

För en förmån som den skattskyldige haft under bara en del av året, ska värdet sättas ned med en tolfedel för varje hel kalendermånad som han inte haft förmånen. Lag (2007:1419).

10 § Om det i bilförmånen ingår förmån av drivmedel för förmånsbilen, ska denna förmån beräknas till marknadsvärdet multiplicerat med 1,2 av den mängd drivmedel som kan antas ha förbrukats för förmånsbilens totala körsträcka under den tid den skattskyldige har varit skattskyldig för bilförmånen. Om han gör sannolikt att den mängd drivmedel som han har förbrukat vid privat körning är lägre, ska marknadsvärdet för drivmedelsförmånen sättas ned i motsvarande mån. Lag (2007:1419).

11 § Om den skattskyldige lämnar ersättning för bilförmånen, ska förmånsvärdet beräknas till värdet för förmånen enligt 5–10 §§ minskat med vad han betalat.

Om den skattskyldige haft bilförmån bara i ringa omfattning ska förmånen värderas till noll. Lag (2007:1419).

Reseförmån med inskränkande villkor

12 § Om den skattskyldige har reseförmåner på grund av anställning eller särskilt uppdrag inom rese- eller trafikbranschen, ska om resorna är förenade med inskränkande villkor, värdet av resorna beräknas enligt bestämmelserna i 13 § när reseförmånen avser flyg och 14 § när reseförmånen avser inrikes tåg.

Med inskränkande villkor avses villkor som

- innebär att resan får göras bara under vissa tider, på vissa avgångar eller under förutsättning att det finns plats vid resans avgång, och

- är väsentligt sämre än för resor som säljs på den allmänna marknaden. Lag (2007:1419).

13 § En flygresa med sådana inskränkande villkor att resan får göras bara om det finns plats vid avgången ska värderas till 40 procent av det lägsta normalt förekommande pris som en konsument har fått betala för motsvarande resa utan inskränkande villkor under perioden från och med oktober andra året före beskattningsåret till och med september året före beskattningsåret. Flygresor med andra inskränkande villkor ska värderas till 75 procent av nämnda pris.

När det lägsta normalt förekommande priset för en motsvarande resa utan inskränkande villkor ska bestämmas, ska en jämförelse göras med priser för

flygresor med samma destinationsort eller, om en sådan jämförelse är svår att göra, med en likartad resesträcka. Lag (2007:1419).

14 § Årskort som avser inrikes tågresor ska värderas till 5 procent av det pris som en konsument får betala för ett årskort som ger rätt till motsvarande resor utan inskränkande villkor under beskattningsåret. För barn som under beskattningsåret fyller 16, 17 eller 18 år ska årskortet värderas till 50 procent av detta värde. För barn som under beskattningsåret fyller högst 15 år ska årskortet värderas till noll. Lag (2007:1419).

Ränteförmån

15 § Värdet av ränteförmån vid lån i svensk valuta med en fast räntesats eller med en räntesats som står i fast förhållande till marknadsräntan för motsvarande lån ska beräknas på grundval av skillnaden mellan statslåneräntan när lånet togs upp plus en procentenhet och den avtalade räntesatsen. Lag (2007:1419).

16 § Värdet av ränteförmån vid annat lån i svensk valuta än lån som avses i 15 § ska beräknas på grundval av skillnaden mellan statslåneräntan vid utgången av november året före beskattningsåret plus en procentenhet och den avtalade räntan för beskattningsåret.

Om statslåneräntan vid utgången av maj under beskattningsåret har ändrats med minst två procentenheter sedan utgången av november året före beskattningsåret, ska förmånens värde för tiden juli–december under beskattningsåret beräknas på grundval av skillnaden mellan statslåneräntan vid utgången av maj under beskattningsåret plus en procentenhet och den avtalade räntan. Lag (2007:1419).

17 § För ränteförmåner vid lån i utländsk valuta ska 15 och 16 §§ tillämpas med den ändringen att i stället för statslåneräntan ska närmast motsvarande ränta för lån i den aktuella valutan användas. Lag (2007:1419).

Särskilda bestämmelser om vissa datorförmåner

17 a § [61 kap. 17 a § har upphört att gälla genom lag (2007:1249) som har trätt i kraft den 1 januari 2008.]

Lag (2007:1249) har trätt i kraft den 1 januari 2008 och tillämpas första gången vid 2009 års taxering. Den upphävda bestämmelsen i 61 kap. 17 a § tillämpas alltjämt vid 2009 års taxering på förmån som erhålls under 2008. Vid tillämpningen av den upphävda bestämmelsen ska dock värdet beräknas till 4 800 kronor i stället för 2 400 kronor. I fråga om sådan datorutrustning som avses i punkt 2 av övergångsbestämmelserna till lagen (2003:1194) om ändring i inkomstskattelagen (1999:1229) ska den upphävda bestämmelsen i 61 kap. 17 a § tillämpas alltjämt vid 2009 års taxering på förmån som erhålls under 2008 med undantag för andra strecksatsen i paragrafen. Vid tillämpningen av bestämmelsen ska dock värdet beräknas till 4 800 kronor i stället för 2 400 kronor. T.o.m. den 31 december 2007 hade 61 kap. 17 a § följande lydelse.

17 a § Värdet av förmån av att för privat bruk använda datorutrustning som arbetsgivaren tillhandahåller skall för ett kalenderår beräknas till 2 400 kronor om

- förmånen väsentligen riktar sig till hela den stadigvarande personalen på arbetsplatsen, och
- den anställde inte avstår från mer än 10 000 kronor i kontant ersättning under beskattningsåret för att få förmånen. Lag (2006:1344).

Justering av förmånsvärde

18 § Värdet av kostförmån och bostadsförmån enligt 3 och 3 a §§ samt bilförmån enligt 5–9 §§ ska justeras uppåt eller nedåt, om det finns synnerliga skäl. Lag (2000:1002). Lag (2007:1419).

19 § Som synnerliga skäl för att justera värdet av bilförmån nedåt anses

- att bilen använts som arbetsredskap,
- att bilen använts i taxinäring, att den körts minst 6 000 mil i verksamheten under kalenderåret och att dispositionen för privat körning varit begränsad i mer än ringa utsträckning, eller
- att det finns liknande omständigheter. Lag (2001:1175).

19 a § [61 kap. 19 a § har genom lag (2006:1497) ändrats och betecknats 61 kap. 8 a §.]

19 b § Värdet av bilförmån ska justeras nedåt när en bil ingår i en större grupp av bilar som deltar i ett test eller liknande för att prova ut ny eller förbättrande miljö- eller säkerhetsteknik eller dylikt och bilen i det utförandet inte finns att köpa på den allmänna marknaden inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet. Lag (2007:1419).

20 § Värdet av en tjänstebostad som är större än vad den skattskyldige och hans familj behöver ska beräknas som värdet av en normal bostad för dem. Detta gäller dock bara om bostadens storlek beror på den skattskyldiges representations-skyldighet eller på annat sätt beror på tjänsten. Lag (2007:1419).

21 § Om en praktikant eller motsvarande får kostförmån, bostadsförmån eller liknande förmån och inte får någon annan ersättning eller bara obetydlig annan ersättning, ska förmånens värde justeras till skäligt belopp. Lag (2007:1419).

AVD. XI ALLMÄNNA AVDRAG, GRUNDAVDRAG OCH SJÖINKOMSTAVDRAG

62 kap. Allmänna avdrag

Innehåll

1 § I detta kapitel finns bestämmelser om allmänna avdrag för

- underskott i 2–4 §§,
- debiterade egenavgifter i 5 §,
- utländska socialförsäkringsavgifter i 6 §,
- periodiska understöd i 7 §, och
- pensionssparande i 8 §.

Bestämmelser om allmänna avdrag för begränsat skattskyldiga finns i 9 §.

Underskott

2 § Underskott av aktiv näringsverksamhet får dras av som allmänt avdrag i den omfattning som anges i 3 och 4 §§.

Avdrag får inte göras till den del underskottet dras av enligt 42 kap. 34 §, 45 kap. 32 § eller 46 kap. 17 §.

Kommanditdelägare i ett svenskt kommanditbolag och sådan delägare i ett svenskt handelsbolag som i förhållande till övriga delägare förbehållit sig ett begränsat ansvar för bolagets förbindelser får inte göra avdrag i vidare utsträckning än som anges i 14 kap. 14 och 15 §§.

3 § Allmänt avdrag får göras för underskott det beskattningsår den skattskyldige börjar bedriva näringsverksamheten (startåret) och de fyra följande beskattningsåren. Avdrag får vart och ett av åren göras med högst 100 000 kronor.

Avdrag får inte göras om

1. den skattskyldige någon gång under de fem beskattningsåren närmast före startåret direkt eller indirekt bedrivit liknande näringsverksamhet, eller
2. en fastighet på ägarens begäran enligt 2 kap. 9 § ingår i näringsverksamheten i stället för att vara privatbostadsfastighet.

Den som förvärvar en näringsverksamhet från en närstående inträder i den närståendes skattemässiga situation när det gäller rätten till avdrag. Detta gäller dock inte om förvärvet sker genom köp, byte eller liknande förvärv från den skattskyldiges förälder eller far- eller morförälder.

4 § För näringsverksamhet som uteslutande eller så gott som uteslutande avser litterär, konstnärlig eller liknande verksamhet får allmänt avdrag för underskott göras utan de begränsningar som anges i 3 §. Avdrag får göras bara till den del underskottet överstiger avdraget enligt 40 kap. för föregående beskattningsårs underskott.

Avdrag enligt första stycket får göras bara om den skattskyldige under den period som omfattar beskattningsåret och de tre föregående beskattningsåren har

haft inte obetydliga intäkter av verksamheten. Vid bedömningen ska även intäkter som räknas till inkomstslaget tjänst beaktas. Lag (2007:1419).

Debiterade socialavgifter

5 § Allmänt avdrag ska göras för debiterade egenavgifter som inte ska dras av i något av inkomstslagen.

Allmänt avdrag ska också göras i sådana fall som avses i 5 kap. 5 § skatteförfarandelagen (2011:1244) för debiterade arbetsgivaravgifter som inte ska dras av i inkomstslaget tjänst. Detta gäller dock inte till den del avgifterna har kunnat dras av i en utländsk stat.

Om avgifterna sätts ned, ska motsvarande belopp tas upp i inkomstslaget tjänst det beskattningsår då debiteringen ändras. Lag (2012:832).

*Lag (2012:832) har trätt i kraft den 1 januari 2013 och tillämpas första gången vid **beskattningen 2014**. T.o.m. den 31 december 2012 hade 62 kap. 5 § följande lydelse.*

5 § Allmänt avdrag ska göras för debiterade egenavgifter som inte ska dras av i något av inkomstslagen. Om avgifterna sätts ned, ska motsvarande belopp tas upp i inkomstslaget tjänst det beskattningsår då debiteringen ändras. Lag (2007:1419).

Utländska socialförsäkringsavgifter

6 § Allmänt avdrag ska göras för obligatoriska utländska socialförsäkringsavgifter under förutsättning att

1. den avgiftsgrundande intäkten ska tas upp som intäkt för beskattningsåret i Sverige, och

2. den skattskyldige enligt slutligt fastställd debitering eller liknande ska betala avgifterna

- i överensstämmelse med den konvention som avses i lagen (2013:134) om nordisk konvention om social trygghet, eller

- till följd av att den skattskyldige enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 883/2004 av den 29 april 2004 om samordning av de sociala trygghetssystemen ska omfattas av ett annat lands lagstiftning om social trygghet.

Om avgifterna sätts ned, ska motsvarande belopp tas upp i inkomstslaget tjänst det beskattningsår då debiteringen ändras. Lag (2013:135).

Lag (2013:135) träder i kraft den dag regeringen bestämmer. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för avgifter som betalas i överensstämmelse med den konvention som avses i lagen (2004:114) om nordisk konvention om social trygghet. T.o.m. den dag regeringen bestämmer har 62 kap. 6 § första stycket 2 första strecksatsen.

- i överensstämmelse med den konvention som avses i lagen (2004:114) om nordisk konvention om social trygghet, eller

*62 kap. 6 § även ändrad genom lag (2012:832) som har trätt i kraft den 1 januari 2013 och tillämpas första gången vid **beskattningen 2014**. T.o.m. den 31 december 2012 hade 62 kap. 6 § första stycket 2 följande lydelse.*

398 Inkomstskattelag, 62 kap.

2. den skattskyldige på grund av utfört arbete enligt slutligt fastställt debitering eller liknande ska betala avgifterna

62 kap. 6 § även ändrad genom lag (2010:1378) som har trätt i kraft den 1 januari 2011 och tillämpas från och med den 1 maj 2010. Äldre bestämmelser gäller fortfarande i de fall rådets förordning (EEG) nr 1408/71 av den 14 juni 1971 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjemedlemmar flyttar inom gemenskapen gäller för den skattskyldige. T.o.m. den 31 december 2010 hade 62 kap. 6 § första stycket 2 andra strecksatsen följande lydelse.

- till följd av att den skattskyldige enligt rådets förordning (EEG) nr 1408/71 av den 14 juni 1971 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjemedlemmar flyttar inom gemenskapen ska omfattas av ett annat lands lagstiftning om social trygghet.

Periodiska understöd

7 § Allmänt avdrag ska göras för periodiska understöd och andra periodiska utbetalningar under beskattningsåret som inte ska dras av i något av inkomstslagen, om utbetalningen

1. avser skadestånd,
2. avser fastställt underhållsbidrag till make eller tidigare make,
3. görs till en tidigare anställd,
4. görs på grund av föreskrift i testamente, eller
5. görs från juridiska personer och dödsbon utan att vara ersättning för avyttrade tillgångar.

Avdrag för skadestånd vid personskada ska göras bara med belopp som avser ersättning för förlust av inkomst som skulle ha tagits upp som intäkt eller för förlorat underhåll.

Vad som sägs i första stycket 2–5 gäller inte utbetalningar till mottagare som är under 18 år eller som inte avslutat sin utbildning. Bestämmelser om att periodiska utbetalningar till hushållsmedlemmar inte ska dras av finns i 9 kap. 3 §. Lag (2007:1419).

Pensionssparande

8 § Allmänt avdrag ska göras för beskattningsårets premier för pensionsförsäkringar och inbetalningar på pensionssparkonton i den utsträckning som anges i 59 kap. Lag (2007:1419).

Begränsat skattskyldiga

9 § Rätt till avdrag som avses i 2–7 §§ har de som är obegränsat skattskyldiga. Sådan rätt har också de som är begränsat skattskyldiga enligt 3 kap. 18 § första stycket 1, 2 eller 3 om deras överskott av förvärvsinkomster i Sverige och i andra länder, uteslutande eller så gott som uteslutande, utgörs av överskott av förvärvsinkomster i Sverige.

De som är obegränsat skattskyldiga bara under en del av beskattningsåret, har rätt till de avdrag som avser den tiden. Om deras överskott av förvärvsinkomster i Sverige och i andra länder, uteslutande eller så gott som uteslutande, utgörs av överskott av förvärvsinkomster i Sverige, ska dock allmänna avdrag göras för hela året.

Att vad som sägs i första och andra styckena även gäller för avdrag enligt 8 § framgår av 59 kap. 16 §. Lag (2009:1060).

Lag (2009:1060) har trätt i kraft den 1 januari 2010 och tillämpas första gången vid 2011 års taxering. T.o.m. den 31 december 2009 hade 62 kap. 9 § första stycket följande lydelse.

9 § Rätt till avdrag som avses i 5–7 §§ har de som är obegränsat skattskyldiga. Sådan rätt har också de som är begränsat skattskyldiga enligt 3 kap. 18 § första stycket 1 eller 2, om deras överskott av förvärvsinkomster i Sverige och i andra länder, uteslutande eller så gott som uteslutande, utgörs av överskott av förvärvsinkomster i Sverige.

63 kap. Grundavdrag

Innehåll

1 § I detta kapitel finns bestämmelser om grundavdrag. Lag (2002:322).

Fysiska personer

2 § Fysiska personer, som är obegränsat skattskyldiga under någon del av beskattningsåret och har haft förvärvsinkomst, har rätt till grundavdrag beräknat enligt 3–5 §§. De som är begränsat skattskyldiga enligt 3 kap. 18 § första stycket 1, 2 eller 3 har rätt till grundavdrag beräknat enligt 3, 3 a och 5 §§, om deras överskott av förvärvsinkomster i Sverige och i andra länder, uteslutande eller så gott som uteslutande, utgörs av överskott av förvärvsinkomster i Sverige.

Dödsbon har inte rätt till avdrag för senare år än det år då dödsfallet inträffade. Avdraget ska avrundas uppåt till helt hundratal kronor. Lag (2009:1060).

Lag (2009:1060) har trätt i kraft den 1 januari 2010 och tillämpas första gången vid 2011 års taxering. T.o.m. den 31 december 2009 hade 63 kap. 2 § första stycket följande lydelse.

2 § Fysiska personer, som är obegränsat skattskyldiga under någon del av beskattningsåret och har haft förvärvsinkomst, har rätt till grundavdrag beräknat enligt 3–5 §§. De som är begränsat skattskyldiga enligt 3 kap. 18 § första stycket 1 eller 2 har rätt till grundavdrag beräknat enligt 3, 3 a och 5 §§, om deras överskott av förvärvsinkomster i Sverige och i andra länder, uteslutande eller så gott som uteslutande, utgörs av överskott av förvärvsinkomster i Sverige.

400 *Inkomstskattelag, 63 kap.*

63 kap. 2 § även ändrad genom lag (2008:1306) som har trätt i kraft den 1 januari 2009 och tillämpas första gången vid **2010 års taxering**. T.o.m. den 31 december 2008 hade 63 kap. 2 § första stycket följande lydelse.

2 § Fysiska personer som är obegränsat skattskyldiga under någon del av beskattningsåret och haft förvärvsinkomst har rätt till grundavdrag beräknat enligt 3–5 §§. De som är begränsat skattskyldiga enligt 3 kap. 18 § första stycket 1 eller 2 har rätt till grundavdrag beräknat enligt 3 och 5 §§, om deras överskott av förvärvsinkomster i Sverige och i andra länder, uteslutande eller så gott som uteslutande, utgörs av överskott av förvärvsinkomster i Sverige.

3 § För dem som är obegränsat skattskyldiga under hela beskattningsåret eller begränsat skattskyldiga uppgår grundavdraget till följande belopp.

Fastställd förvärvsinkomst Grundavdrag

överstiger inte 0,99 prisbasbelopp	0,423 prisbasbelopp
överstiger 0,99 men inte 2,72 prisbasbelopp	0,423 prisbasbelopp ökat med 20 procent av det belopp med vilket den fastställda förvärvsinkomsten överstiger 0,99 prisbasbelopp
överstiger 2,72 men inte 3,11 prisbasbelopp	0,77 prisbasbelopp
överstiger 3,11 men inte 7,88 prisbasbelopp	0,77 prisbasbelopp minskat med 10 procent av det belopp med vilket den fastställda förvärvsinkomsten överstiger 3,11 prisbasbelopp
överstiger 7,88 prisbasbelopp. Lag (2011:1256).	0,293 prisbasbelopp

Lag (2011:1256) har trätt i kraft den 1 januari 2012 och tillämpas på beskattningsår som börjar efter den 31 januari 2012. T.o.m. den 31 december 2011 hade 63 kap. 3 § följande lydelse.

3 § För dem som är obegränsat skattskyldiga under hela beskattningsåret eller begränsat skattskyldiga uppgår grundavdraget till följande belopp.

<i>Taxerad förvärvsinkomst</i>	<i>Grundavdrag</i>
överstiger inte 0,99 prisbasbelopp	0,423 prisbasbelopp
överstiger 0,99 men inte 2,72 prisbasbelopp	0,423 prisbasbelopp ökat med 20 procent av det belopp med vilket den taxerade förvärvsinkomsten överstiger 0,99 prisbasbelopp
överstiger 2,72 men inte 3,11 prisbasbelopp	0,77 prisbasbelopp
överstiger 3,11 men inte 7,88 prisbasbelopp	0,77 prisbasbelopp minskat med 10 procent av det belopp med vilket den taxerade förvärvsinkomsten överstiger 3,11 prisbasbelopp
överstiger 7,88 prisbasbelopp. Lag (2005:826).	0,293 prisbasbelopp

3 a § För dem som vid beskattningsårets ingång har fyllt 65 år är grundavdraget beloppet enligt 3 § med tillägg av följande särskilda belopp.

<i>Fastställd förvärvsinkomst</i>	<i>Särskilt belopp</i>
överstiger inte 0,99 prisbasbelopp	0,682 prisbasbelopp
överstiger 0,99 men inte 1,105 prisbasbelopp	0,880 prisbasbelopp minskat med 20 procent av den fastställda förvärvsinkomsten
överstiger 1,105 men inte 2,72 prisbasbelopp	0,753 prisbasbelopp minskat med 8,5 procent av den fastställda förvärvsinkomsten
överstiger 2,72 men inte 3,11 prisbasbelopp	0,208 prisbasbelopp ökat med 11,5 procent av den fastställda förvärvsinkomsten
överstiger 3,11 men inte 3,69 prisbasbelopp	21,5 procent av den fastställda förvärvsinkomsten minskat med 0,103 prisbasbelopp
överstiger 3,69 men inte 4,785 prisbasbelopp	0,322 prisbasbelopp ökat med 10 procent av den fastställda förvärvsinkomsten
överstiger 4,785 men inte 7,88 prisbasbelopp	0,753 prisbasbelopp ökat med 1 procent av den fastställda förvärvsinkomsten
överstiger 7,88 men inte 12,43 prisbasbelopp	1,541 prisbasbelopp minskat med 9 procent av den fastställda förvärvsinkomsten
överstiger 12,43 prisbasbelopp	0,422 prisbasbelopp

Lag (2013:960) har trätt i kraft den 1 januari 2014 och tillämpas på beskattningsår som börjar efter utgången av år 2013. T.o.m. den 31 december 2013 hade 63 kap. 3 a § följande lydelse.

3 a § För dem som vid beskattningsårets ingång har fyllt 65 år är grundavdraget beloppet enligt 3 § med tillägg av följande särskilda belopp.

<i>Fastställd förvärvsinkomst</i>	<i>Särskilt belopp</i>
överstiger inte 0,99 prisbasbelopp	0,567 prisbasbelopp
överstiger 0,99 men inte 1,01 prisbasbelopp	0,785 prisbasbelopp minskat med 20 procent av den fastställda förvärvsinkomsten
överstiger 1,01 men inte 2,72 prisbasbelopp	0,674 prisbasbelopp minskat med 9 procent av den fastställda förvärvsinkomsten
överstiger 2,72 men inte 3,11 prisbasbelopp	0,129 prisbasbelopp ökat med 11 procent av den fastställda förvärvsinkomsten
överstiger 3,11 men inte 3,75 prisbasbelopp	21 procent av den fastställda förvärvsinkomsten minskat med 0,182 prisbasbelopp
överstiger 3,75 men inte 4,77 prisbasbelopp	0,233 prisbasbelopp ökat med 10 procent av den fastställda förvärvsinkomsten
överstiger 4,77 men inte 7,88 prisbasbelopp	0,66 prisbasbelopp ökat med 1 procent av den fastställda förvärvsinkomsten
överstiger 7,88 men inte 12,12 prisbasbelopp	1,448 prisbasbelopp minskat med 9 procent av den fastställda förvärvsinkomsten
överstiger 12,12 prisbasbelopp	0,357 prisbasbelopp

Lag (2012:757).

402 Inkomstskattelag, 63 kap.

63 kap. 3 a § även ändrad genom lag (2012:757) har trätt i kraft den 1 januari 2013 och tillämpas första gången vid **beskattningen 2014**. T.o.m. den 31 december 2012 hade 63 kap. 3 a § följande lydelse.

3 a § För dem som vid beskattningsårets ingång har fyllt 65 år är grundavdraget beloppet enligt 3 § med tillägg av följande särskilda belopp.

<i>Fastställd förvärvsinkomst</i>	<i>Särskilt belopp</i>
överstiger inte 0,98 prisbasbelopp	0,557 prisbasbelopp
överstiger 0,98 men inte 0,99 prisbasbelopp	0,459 prisbasbelopp ökat med 10 procent av den fastställda förvärvsinkomsten
överstiger 0,99 men inte 2,72 prisbasbelopp	0,657 prisbasbelopp minskat med 10 procent av den fastställda förvärvsinkomsten
överstiger 2,72 men inte 3,11 prisbasbelopp	0,112 prisbasbelopp ökat med 10 procent av den fastställda förvärvsinkomsten
överstiger 3,11 men inte 3,85 prisbasbelopp	20 procent av den fastställda förvärvsinkomsten minskat med 0,199 prisbasbelopp
överstiger 3,85 men inte 4,8 prisbasbelopp	0,186 prisbasbelopp ökat med 10 procent av den fastställda förvärvsinkomsten
överstiger 4,8 men inte 7,88 prisbasbelopp	0,619 prisbasbelopp ökat med 1 procent av den fastställda förvärvsinkomsten
överstiger 7,88 men inte 12,21 prisbasbelopp	1,407 prisbasbelopp minskat med 9 procent av den fastställda förvärvsinkomsten
överstiger 12,21 prisbasbelopp	0,307 prisbasbelopp

Lag (2011:1256).

63 kap. 3 a § även ändrad genom lag (2011:1256) som har trätt i kraft den 1 januari 2012 och tillämpas på beskattningsår som börjar efter den 31 januari 2012. T.o.m. den 31 december 2011 hade 63 kap. 3 a § följande lydelse.

3 a § För dem som vid beskattningsårets ingång har fyllt 65 år är grundavdraget beloppet enligt 3 § med tillägg av följande särskilda belopp.

<i>Taxerad förvärvsinkomst</i>	<i>Särskilt belopp</i>
överstiger inte 0,98 prisbasbelopp	0,557 prisbasbelopp
överstiger 0,98 men inte 0,99 prisbasbelopp	0,459 prisbasbelopp ökat med 10 procent av den taxerade förvärvsinkomsten
överstiger 0,99 men inte 2,72 prisbasbelopp	0,657 prisbasbelopp minskat med 10 procent av den taxerade förvärvsinkomsten
överstiger 2,72 men inte 3,11 prisbasbelopp	0,112 prisbasbelopp ökat med 10 procent av den taxerade förvärvsinkomsten
överstiger 3,11 men inte 3,85 prisbasbelopp	20 procent av den taxerade förvärvsinkomsten minskat med 0,199 prisbasbelopp
överstiger 3,85 men inte 4,8 prisbasbelopp	0,186 prisbasbelopp ökat med 10 procent av den taxerade förvärvsinkomsten
överstiger 4,8 men inte 7,88 prisbasbelopp	0,619 prisbasbelopp ökat med 1 procent av den taxerade förvärvsinkomsten
överstiger 7,88 men inte 12,21 prisbasbelopp	1,407 prisbasbelopp minskat med 9 procent av den taxerade förvärvsinkomsten
överstiger 12,21 prisbasbelopp	0,307 prisbasbelopp

Lag (2010:1826).

Lag (2010:1826) har trätt i kraft den 1 januari 2011 och tillämpas första gången vid **2012 års taxering**. T.o.m. den 31 december 2010 hade 63 kap. 3 a § följande lydelse.

3 a § För dem som vid beskattningsårets ingång har fyllt 65 år är grundavdraget beloppet enligt 3 § med tillägg av följande särskilda belopp.

<i>Taxerad förvärvsinkomst</i>	<i>Särskilt belopp</i>
överstiger inte 0,99 prisbasbelopp	0,5094 prisbasbelopp
överstiger 0,99 men inte 2,72 prisbasbelopp	0,7074 prisbasbelopp minskat med 20 procent av den taxerade förvärvsinkomsten
överstiger 2,72 men inte 3,11 prisbasbelopp	0,1624 prisbasbelopp
överstiger 3,11 men inte 3,9 prisbasbelopp	10 procent av den taxerade förvärvsinkomsten minskat med 0,1486 prisbasbelopp
överstiger 3,9 men inte 7,88 prisbasbelopp	0,2219 prisbasbelopp ökat med 0,5 procent av den taxerade förvärvsinkomsten
överstiger 7,88 men inte 9,1568 prisbasbelopp	1,0099 prisbasbelopp minskat med 9,5 procent av den taxerade förvärvsinkomsten
överstiger 9,1568 prisbasbelopp	av den taxerade förvärvsinkomsten
Lag (2009:1490).	0,14 prisbasbelopp

4 § För dem som är obegränsat skattskyldiga bara under en del av beskattningsåret är grundavdraget en tolfedel av 0,293 prisbasbelopp för varje kalendermånad eller del av kalendermånad som de är obegränsat skattskyldiga.

Om de skattskyldigas överskott av förvärvsinkomster i Sverige och i andra länder, uteslutande eller så gott som uteslutande, utgörs av överskott av förvärvsinkomster i Sverige, ska dock bestämmelserna i 3 och 3 a §§ tillämpas. Lag (2008:1306).

Lag (2008:1306) har trätt i kraft den 1 januari 2009 och tillämpas första gången vid 2010 års taxering. T.o.m. den 31 december 2008 hade 63 kap. 4 § andra stycket följande lydelse.

Om de skattskyldigas överskott av förvärvsinkomster i Sverige och i andra länder, uteslutande eller så gott som uteslutande, utgörs av överskott av förvärvsinkomster i Sverige, ska dock bestämmelserna i 3 § tillämpas.

4 a § [63 kap. 4 a § har upphört att gälla genom lag (2006:1344) som har trätt i kraft den 1 januari 2007]

5 § Grundavdraget får inte överstiga den skattskyldiges sammanlagda överskott av aktiv näringsverksamhet och av tjänst, minskat med hans allmänna avdrag.

Vid denna beräkning ska överskottet av tjänst minskas med sådana lån, kapitalvinster och utdelningar som enligt 11 kap. 45 §, 50 kap. 7 § eller 57 kap. ska tas upp i inkomstslaget tjänst.

Vidare ska vid beräkningen de allmänna avdragen minskas med sådana avdrag som på grund av dispens enligt 59 kap. 8 och 10–12 §§ grundas på

- överskott av passiv näringsverksamhet, eller
- sådana kapitalvinster och utdelningar som enligt 50 eller 57 kap. ska tas upp i inkomstslaget tjänst. Lag (2007:1419).

6–10 §§ [63 kap. 6–10 §§ har upphört att gälla genom lag (2002:322) som har trätt i kraft den 1 januari 2003.]

Ideella föreningar och registrerade trossamfund

11 § Ideella föreningar och registrerade trossamfund som uppfyller kraven i 7 kap. 4-6 och 10 §§ har rätt till grundavdrag med 15 000 kronor. Lag (2013:960).

*Lag (2013:960) har trätt i kraft den 1 januari 2014 och tillämpas på **beskattningsår som börjar efter utgången av år 2013**. T.o.m. den 31 december 2013 hade 63 kap. 11 § följande lydelse.*

11 § Ideella föreningar och registrerade trossamfund som uppfyller kraven i 7 kap. 7 § första stycket har rätt till grundavdrag med 15 000 kronor.

64 kap. Sjöinkomstavdrag

Innehåll

1 § I detta kapitel finns bestämmelser om

- sjöinkomstavdragets storlek i 2 §,
- sjöinkomst i 3 och 4 §§,
- anställning på EES-handelsfartyg i 5 §, och
- fartområden i 6 §. Lag (2007:764).

Sjöinkomstavdragets storlek

2 § Skattskyldiga som har sjöinkomst under hela beskattningsåret har rätt till sjöinkomstavdrag med

- 36 000 kronor vid anställning på fartyg som till övervägande del går i fjärrfart, och
- 35 000 kronor vid anställning på annat fartyg.

Skattskyldiga som har sjöinkomst bara under en del av beskattningsåret har rätt till sjöinkomstavdrag för varje dag som de haft sjöinkomst med en tredjedel av beloppen enligt första stycket.

Avdraget ska avrundas nedåt till helt hundratal kronor. Lag (2007:1419).

Sjöinkomst

3 § Med sjöinkomst avses lön, förmåner, drickspengar och annan ersättning till den som enligt sjömanslagen (1973:282) anses som sjöman och som är anställd i redarens tjänst på ett EES-handelsfartyg. Med anställning hos redare likställs anställning hos en annan arbetsgivare som redaren anlitar som entreprenör.

Med sjöinkomst avses också inkomster som uppbärs av

1. den som för redarens räkning tjänstgör som kontrollant när ett fartyg byggs eller biträder när fartyget utrustas och som senare ska tillträda en befattning på fartyget, och

2. den som före leveransen av ett fartyg som är under byggnad och innan han börjar tjänstgöra ombord, inställer sig på fartyget för att lära känna det och dess tekniska utrustning m.m.

Första och andra styckena gäller bara om fartyget har en bruttodräktighet på minst 100 och till övervägande del används i fjärrfart eller närfart. Lag (2008:134).

4 § Lön eller annan ersättning under en kortare väntetid till en sjöman som anställs för att tillträda en befattning på ett visst fartyg, anses som sjöinkomst av anställningen på fartyget.

Ersättning under en kortare väntetid till en sjöman som mönstrar av ett visst fartyg för att tillträda en befattning på ett annat fartyg som tillhör samma redare, anses som sjöinkomst av anställningen på det förra fartyget.

Anställning på ett EES-handelsfartyg

5 § Med anställning på ett EES-handelsfartyg avses anställning på ett fartyg som är registrerat i ett fartygsregister i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES) och som används till handelssjöfart eller befordran av passagerare eller till något annat ändamål som har samband med handelssjöfarten. Om fartyget hyrs ut i huvudsak obemannat till redare som inte hör hemma inom EES, anses sjömannen anställd på ett EES-handelsfartyg bara om han är anställd hos fartygets ägare eller hos en arbetsgivare som ägaren anlitar.

Med anställning på ett EES-handelsfartyg likställs anställning på ett handelsfartyg som är registrerat i en stat utanför EES och som en redare som hör hemma inom EES hyr i huvudsak obemannat, om anställningen sker hos redaren eller hos en arbetsgivare som redaren anlitar. Lag (2007:764).

Fartområden

6 § Med fjärrfart avses annan fart än inre fart och närfart.

Med inre fart avses fart inom landet till övervägande del i hamnar eller på floder, kanaler, insjöar, inomskärs vid kusterna eller i Kalmarsund.

Med närfart avses

- linjefart mellan svenska hamnar utanför öppen kust eller utomskärs vid kusterna, och

- linjefart mellan svensk och utländsk hamn eller mellan utländska hamnar, dock inte linjefart bortom linjen Hanstholm–Lindesnäs eller bortom Cuxhaven. Lag (2005:347).

AVD. XII BERÄKNING AV SKATTEN

65 kap. Skatteberäkningen

Innehåll

1 § I detta kapitel finns bestämmelser om beräkning av statlig och kommunal inkomstskatt. Lag (2011:1256).

Lag (2011:1256) har trätt i kraft den 1 januari 2012 och tillämpas på beskattningsår som börjar efter den 31 januari 2012. T.o.m. den 31 december 2011 hade 65 kap. 1 § följande lydelse.

1 § I detta kapitel finns bestämmelser om beräkning av statlig och kommunal inkomstskatt. Bestämmelser om avrundning av skatten finns i 23 kap. 1 § skattebetalningslagen (1997:483).

Gränsbelopp

2 § Statlig inkomstskatt beräknas bara om underlaget för skatten är minst 200 kronor. Lag (2011:1271).

Lag (2011:1271) har trätt i kraft den 1 januari 2012 och tillämpas första gången vid 2013 års taxering. Ändringen av 65 kap. 2 § innebar att "100 kronor" ersattes av "200 kronor".

Fysiska personer

Kommunal inkomstskatt

3 § För fysiska personer som är obegränsat skattskyldiga under någon del av beskattningsåret är den kommunala inkomstskatten summan av de skattesatser för kommunalskatt och landstingsskatt som gäller i hemortskommunen för beskattningsåret multiplicerad med den beskattningsbara förvärvsinkomsten.

Med hemortskommun avses den kommun där den fysiska personen var folkbokförd den 1 november året före beskattningsåret. För den som var bosatt eller stadigvarande vistades i Sverige under någon del av beskattningsåret, men som inte var folkbokförd här den 1 november föregående år, avses med hemortskommun den kommun där den fysiska personen först var bosatt eller stadigvarande vistades. För den som på grund av väsentlig anknytning till Sverige är obegränsat skattskyldig enligt 3 kap. 3 § första stycket 3, avses med hemortskommun den kommun som anknytningen var starkast till under året före beskattningsåret.

Med hemortskommun för ett dödsbo avses den dödes hemortskommun för dödsåret. Om den döde hade bytt folkbokföringsort efter den 1 november året före dödsåret, ska dock hemortskommunen för dödsboet från och med beskattningsåret efter dödsåret anses vara den kommun där den döde hade sin senaste rätta folkbokföringsort.

För en enskild näringsidkare som enligt 1 kap. 13 § andra stycket har ett beskattningsår som inte sammanfaller med kalenderåret, avses med beskattningsår enligt första–tredje styckena det kalenderår under vilket beskattningsåret går ut. Lag (2011:1256).

Lag (2011:1256) har trätt i kraft den 1 januari 2012 och tillämpas på beskattningsår som börjar efter den 31 januari 2012. T.o.m. den 31 december 2011 hade 65 kap. 3 § följande lydelse.

3 § För fysiska personer som är obegränsat skattskyldiga under någon del av beskattningsåret är den kommunala inkomstskatten summan av de skattesatser för kommunalskatt och landstingsskatt som gäller i hemortskommunen för året före taxeringsåret multiplicerad med den beskattningsbara förvärvsinkomsten.

Med hemortskommun avses hemortskommunen enligt 22 kap. 1 a § skattebetalningslagen (1997:483) för året före taxeringsåret. Med hemortskommun för ett dödsbo avses den dödes hemortskommun för dödsåret. Om den döde hade bytt folkbokföringsort efter den 1 november året före dödsåret, ska dock hemortskommunen för dödsboet från och med andra taxeringsåret efter dödsåret anses vara den kommun där den döde hade sin senaste rätta folkbokföringsort. Lag (2007:1419).

4 § För fysiska personer som är begränsat skattskyldiga under hela beskattningsåret är den kommunala inkomstskatten 25 procent av den beskattningsbara förvärvsinkomsten.

För fysiska personer som är begränsat skattskyldiga enligt 3 kap. 18 § första stycket 1, 2, 6 eller 7 under hela beskattningsåret är den kommunala inkomstskatten summan av de skattesatser för kommunal skatt och landstingsskatt som genomsnittligt tillämpas för beskattningsåret, multiplicerad med den beskattningsbara förvärvsinkomsten.

För begränsat skattskyldiga fysiska personer med anknytning till utländsk stats beskickning som avses i 3 kap. 17 § 2–4 tillämpas 3 §. Lag (2009:1060).

Lag (2009:1060) har trätt i kraft den 1 januari 2010 och tillämpas första gången vid 2011 års taxering. T.o.m. den 31 december 2009 hade 65 kap. 4 § andra stycket följande lydelse.

För begränsat skattskyldiga fysiska personer enligt 3 kap. 18 § första stycket 1 är den kommunala inkomstskatten summan av de skattesatser för kommunal skatt och landstingsskatt som genomsnittligt tillämpas för beskattningsåret, multiplicerad med den beskattningsbara förvärvsinkomsten.

Statlig inkomstskatt

5 § För fysiska personer är den statliga inkomstskatten på beskattningsbara förvärvsinkomster

- 20 procent av den del av den beskattningsbara förvärvsinkomsten som överstiger en nedre skiktgräns, och

- 5 procent av den del av den beskattningsbara förvärvsinkomsten som överstiger en övre skiktgräns.

Skiktgränserna bestäms med utgångspunkt i en nedre skiktgräns på 420 800 kronor för beskattningsåret 2014 och en övre skiktgräns på 602 600 kronor för beskattningsåret 2014.

För de därpå följande beskattningsåren uppgår skiktgränserna till skiktgränserna för det föregående beskattningsåret multiplicerade med det jämförelsetal, uttryckt i procent, som anger förhållandet mellan det allmänna prisläget i juni året före beskattningsåret och prisläget i juni andra året före beskattningsåret plus två procentenheter. Skiktgränserna fastställs av regeringen före utgången av året före beskattningsåret och avrundas uppåt till helt hundratal kronor.

Om en enskild näringsidkare enligt 1 kap. 13 § andra stycket har ett beskattningsår som inte sammanfaller med kalenderåret, ska de skiktgränser som gäller vid detta beskattningsårs utgång tillämpas. Lag (2013:960).

Lag (2013:960), som har ändrats genom lag (2013:1080,) har trätt i kraft den 1 januari 2014 och tillämpas på beskattningsår som börjar efter utgången av år 2013. T.o.m. den 31 december 2013 hade 65 kap. 5 § andra och tredje stycket följande lydelse.

Skiktgränserna bestäms med utgångspunkt i en nedre skiktgräns på 367 600 kronor för beskattningsåret 2009 och en övre skiktgräns på 526 200 kronor för beskattningsåret 2009.

För de därpå följande beskattningsåren uppgår skiktgränserna till skiktgränserna för det föregående beskattningsåret multiplicerade med det jämförelsetal, uttryckt i procent, som anger förhållandet mellan det allmänna prisläget i juni året före beskattningsåret och prisläget i juni andra året före beskattningsåret plus två procentenheter. Skiktgränserna fastställs av regeringen före utgången av året före beskattningsåret och avrundas nedåt till helt hundratal kronor.

65 kap. 5 § även ändrad genom lag (2011:1256) som har trätt i kraft den 1 januari 2012 och tillämpas på beskattningsår som börjar efter den 31 januari 2012. T.o.m. den 31 december 2011 hade 65 kap. 5 § andra och tredje stycket följande lydelse.

Skiktgränserna bestäms med utgångspunkt i en nedre skiktgräns på 367 600 kronor vid 2010 års taxering och en övre skiktgräns på 526 200 kronor vid 2010 års taxering.

Vid de därpå följande taxeringarna uppgår skiktgränserna till skiktgränserna för det föregående taxeringsåret multiplicerade med det jämförelsetal, uttryckt i procent, som anger förhållandet mellan det allmänna prisläget i juni andra året före taxeringsåret och prisläget i juni tredje året före taxeringsåret plus två procentenheter. Skiktgränserna fastställs av regeringen före utgången av andra året före taxeringsåret och avrundas nedåt till helt hundratal kronor. Lag (2008:1327).

65 kap. 5 § även ändrad genom lag (2008:1327) som har trätt i kraft den 1 januari 2009 och tillämpas första gången vid 2010 års taxering. T.o.m. den 31 december 2008 hade 65 kap. 5 § andra stycket följande lydelse.

Skiktgränserna bestäms med utgångspunkt i en nedre skiktgräns på 306 000 kronor vid 2007 års taxering och en övre skiktgräns på 460 600 kronor vid 2007 års taxering.

6 § För dödsbon ska den statliga inkomstskatten på förvärvsinkomster beräknas enligt 5 § med följande ändringar.

Från och med det fjärde beskattningsåret efter det kalenderår då dödsfallet inträffade är skatten på förvärvsinkomsten, utöver vad som sägs i 5 §, 20 procent av hela den beskattningsbara förvärvsinkomsten upp till ett belopp som motsvarar den nedre skiktgränsen i 5 §. Lag (2007:1419).

7 § För fysiska personer är den statliga inkomstskatten på kapitalinkomster 30 procent av överskottet i inkomstslaget kapital.

8 § Expansionsfondsskatten är 22 procent av det belopp som dras av vid avsättning till expansionsfond enligt 34 kap. När avdraget återförs, ska ett belopp som motsvarar 22 procent av minskningen av expansionsfonden tillgodoräknas vid debiteringen av slutlig skatt. Lag (2012:757).

*Lag (2012:757) har trätt i kraft den 1 januari 2013 och tillämpas första gången vid **beskattningen 2014**. Ändringen av 65 kap. 8 § innebar att "26,3 procent" ersattes av "22 procent".*

*65 kap. 8 § även ändrad genom lag (2008:1343) som har trätt i kraft den 1 januari 2009 och tillämpas första gången vid **2010 års taxering**. Ändringen av 65 kap. 8 § innebar att "28 procent" ersattes av "26,8 procent".*

Hänvisningar

9 § Bestämmelser om skatteberäkning inom familjen i fåmansföretagsförhållanden finns i 57 kap. 36 §.

Bestämmelser om särskild skatteberäkning i vissa fall för inkomst som hänförs till minst två beskattningsår finns i 66 kap. Lag (2009:197).

*Lag (2009:197) har trätt i kraft den 1 juli 2009 och tillämpas första gången vid **2010 års taxering**. Den nya lydelsen av 65 kap. 9 § betecknades tidigare 65 kap. 13 §. T.o.m. den 30 juni 2009 hade 65 kap. 9 § följande lydelse.*

9 § Om det uppkommer ett underskott av kapital, ska skatten minskas med 30 procent av den del av underskottet som inte överstiger 100 000 kronor och med 21 procent av det återstående underskottet (skattereduktion). Lag (2007:1419).

9 a § [65 kap. 9 a § har upphört att gälla genom lag (2009:197) som har trätt i kraft den 1 juli 2009 och tillämpas första gången vid **2010 års taxering**.]

T.o.m. den 30 juni 2009 hade 65 kap. 9 a § följande lydelse.

9 a § Fysiska personer som varit obegränsat skattskyldiga under hela beskattningsåret, har rätt till skattereduktion enligt 9 b eller 9 c § för arbetsinkomster. Sådan rätt har också de som är begränsat skattskyldiga enligt 3 kap. 18 § första stycket 1 eller 2, om deras överskott av förvärvsinkomster i Sverige och i andra länder, utslutande eller så gott som utslutande, utgörs av överskott av förvärvsinkomster i Sverige.

Med arbetsinkomster avses i detta kapitel sådana inkomster som anges i 2 kap. 3 och 4 §§, 5 § 11, 15 och 16, 6 § första stycket 1, 2, 3 och 5 samt 7, 8 och 10 §§ lagen (1998:674) om inkomstgrundad ålderspension med undantag för sådana inkomster som avses i 2 kap. 14–16 §§ samma lag. Som arbetsinkomst avses även inkomst från självständig näringsverksamhet som bedrivs utomlands, om den skattskyldige i inte oväsentlig omfattning har arbetat i verksamheten.

Vid beräkningen av skattereduktionen ska arbetsinkomsterna utgöras av

- överskott i inkomstslaget tjänst, och

- överskott i inkomstslaget näringsverksamhet minskat med sjukpenning eller annan ersättning som anges i 15 kap. 8 §.

Arbetsinkomsterna ska minskas med allmänna avdrag enligt 62 kap. och sjöinkomstavdrag enligt 64 kap. samt avrundas nedåt till helt hundratal kronor. Lag (2007:1248).

9 b § [65 kap. 9 b § har upphört att gälla genom lag (2009:197) som har trätt i kraft den 1 juli 2009 och tillämpas första gången vid **2010 års taxering**.]

410 *Inkomstskattelag, 65 kap.*

T.o.m. den 31 december 2008 hade, för tillämpning första gången vid 2009 års taxering, 65 kap. 9 b § följande lydelse.

9 b § För dem som vid beskattningsårets ingång inte fyllt 65 år uppgår skattereduktionen för summan av arbetsinkomster beräknade enligt 9 a § till följande belopp.

<i>Arbetsinkomst som beskattas i Sverige</i>	<i>Skattereduktion</i>
överstiger inte 0,91 prisbasbelopp	skillnaden mellan arbetsinkomsterna och grundavdraget, multiplicerad med skattesatsen för kommunal inkomstskatt
överstiger 0,91 men inte 2,72 prisbasbelopp	skillnaden mellan å ena sidan summan av 0,91 prisbasbelopp och 20 procent av arbetsinkomsterna mellan 0,91 och 2,72 prisbasbelopp och å andra sidan grundavdraget, multiplicerad med skattesatsen för kommunal inkomstskatt
överstiger 2,72 men inte 7,00 prisbasbelopp	skillnaden mellan å ena sidan summan av 1,272 prisbasbelopp och 3,30 procent av arbetsinkomsterna mellan 2,72 och 7,00 prisbasbelopp och å andra sidan grundavdraget, multiplicerad med skattesatsen för kommunal inkomstskatt
överstiger 7,00 prisbasbelopp	skillnaden mellan 1,413 prisbasbelopp och grundavdraget, multiplicerad med skattesatsen för kommunal inkomstskatt

9 c § [65 kap. 9 c § har upphört att gälla genom lag (2009:197) som har trätt i kraft den 1 juli 2009 och tillämpas första gången vid 2010 års taxering.]

T.o.m. den 31 december 2008 hade, för tillämpning första gången vid 2009 års taxering, 65 kap. 9 c § följande lydelse.

9 c § För dem som vid beskattningsårets ingång fyllt 65 år uppgår skattereduktionen för summan av arbetsinkomster beräknade enligt 9 a § till följande belopp.

<i>Arbetsinkomst som beskattas i Sverige</i>	<i>Skattereduktion</i>
överstiger inte 1,79 prisbasbelopp	skillnaden mellan arbetsinkomsterna och grundavdraget, multiplicerad med skattesatsen för kommunal inkomstskatt
överstiger 1,79 men inte 2,72 prisbasbelopp	skillnaden mellan å ena sidan summan av 1,79 prisbasbelopp och 20 procent av arbetsinkomsterna mellan 1,79 och 2,72 prisbasbelopp och å andra sidan grundavdraget, multiplicerad med skattesatsen för kommunal inkomstskatt
överstiger 2,72 men inte 7,00 prisbasbelopp	skillnaden mellan å ena sidan summan av 1,976 prisbasbelopp och 3,30 procent av arbetsinkomsterna mellan 2,72 och 7,00 prisbasbelopp och å andra sidan grundavdraget, multiplicerad med skattesatsen för kommunal inkomstskatt
överstiger 7,00 prisbasbelopp	skillnaden mellan 2,117 prisbasbelopp och grundavdraget, multiplicerad med skattesatsen för kommunal inkomstskatt

9 d § [65 kap. 9 d § har upphört att gälla genom lag (2009:197) som har trätt i kraft den 1 juli 2009 och tillämpas första gången vid 2010 års taxering.]

T.o.m. den 30 juni 2009 hade 65 kap. 9 d § följande lydelse.

9 d § Fysiska personer som varit obegränsat skattskyldiga endast under en del av beskattningsåret, har rätt till skattereduktion enligt 9 a–9 c §§ med en tolfedel av den skattereduktion som

skulle ha tillgodoförts dem om de varit obegränsat skattskyldiga under hela beskattningsåret, för varje kalendermånad eller del därav under vilken de varit obegränsat skattskyldiga.

Om de skattskyldigas överskott av förvärvsinkomster i Sverige och i andra länder, uteslutande eller så gott som uteslutande, utgörs av överskott av förvärvsinkomster i Sverige, ska dock bestämmelserna i 9 a–9 c §§ tillämpas utan de begränsningar som anges i första stycket. Lag (2007:1419).

Juridiska personer

10 § För juridiska personer är den statliga inkomstskatten 22 procent av den beskattningsbara inkomsten. Lag (2012:757).

Lag (2012:757) har trätt i kraft den 1 januari 2013 och tillämpas första gången för beskattningsår som börjar efter den 31 december 2012. Ändringen av 65 kap. 10 § innebar att "26,3 procent" ersattes av "22 procent".

65 kap. 10 § även ändrad genom lag (2011:1271) som har trätt i kraft den 1 januari 2012 och tillämpas första gången vid 2013 års taxering. Ändringen av 65 kap. 10 § innebar att andra stycket upphävdes. T.o.m. den 31 december 2011 hade 65 kap. 10 § andra följande lydelse.

För investeringsfonder är skatten i stället 30 procent.

65 kap. 10 § även ändrad genom lag (2009:197) som har trätt i kraft den 1 juli 2009 och tillämpas första gången vid 2010 års taxering. Den nya lydelsen av 65 kap. 10 § betecknades tidigare 65 kap. 14 §. T.o.m. den 30 juni 2009 hade 65 kap. 10 § följande lydelse.

10 § Skattereduktion ska göras för allmän pensionsavgift enligt lagen (1994:1744) om allmän pensionsavgift som avser beskattningsåret. Lag (2007:1419).

Gemensamma bestämmelser

11 § Om en skattskyldig beskattats för samma inkomst både i Sverige och utomlands, får regeringen, för att undanröja eller lindra dubbelbeskattningen, helt eller delvis medge befrielse från statlig inkomstskatt, om det finns ömmande omständigheter eller annars synnerliga skäl. Lag (2009:197).

Lag (2009:197) har trätt i kraft den 1 juli 2009 och tillämpas första gången vid 2010 års taxering. Den nya lydelsen av 65 kap. 11 § betecknades tidigare 65 kap. 15 §. T.o.m. den 30 juni 2009 hade 65 kap. 11 § följande lydelse.

11 § För skattskyldiga som har sjöinkomst under hela beskattningsåret, ska skattereduktion göras med 14 000 kronor vid anställning på fartyg som till övervägande del går i fjärrfart och med 9 000 kronor vid anställning på annat fartyg. För skattskyldiga som har sjöinkomst bara under en del av beskattningsåret är skattereduktionen för varje dag som sjöinkomsten uppbärs en trehundra- och sextiofemtedel av dessa belopp. Vad som avses med närfart och fjärrfart framgår av 64 kap. 6 §. Lag (2007:1419).

11 a-c §§ [65 kap. 11 a-11 c §§ har upphört att gälla genom lag (2006:1344) som har trätt i kraft den 1 januari 2007]

412 *Inkomstskattelag, 65 och 66 kap.*

12 § I lagen (1986:468) om avräkning av utländsk skatt finns bestämmelser om avräkning av utländsk skatt för obegränsat skattskyldiga och i vissa fall för begränsat skattskyldiga. Lag (2009:197).

Lag (2009:197) har trätt i kraft den 1 juli 2009 och tillämpas första gången vid 2010 års taxering. Den nya lydelsen av 65 kap. 12 § betecknades tidigare 65 kap. 16 §. T.o.m. den 30 juni 2009 hade 65 kap. 12 § följande lydelse.

12 § Skattereduktion ska räknas av mot kommunal och statlig inkomstskatt, mot statlig fastighets-skatt enligt lagen (1984:1052) om statlig fastighetsskatt samt mot kommunal fastighetsavgift enligt lagen (2007:1398) om kommunal fastighetsavgift. Skattereduktion enligt 9 a–9 d §§ ska dock räknas av endast mot kommunal inkomstskatt.

Skattereduktion ska göras för, sjiinkomst, allmän pensionsavgift, arbetsinkomst och underskott av kapital i nu nämnd ordning. Lag (2007:1419).

13 § [65 kap. 13 § samt rubriken i anslutning till detta lagrum betecknas 65 kap. 9 § genom lag (2009:197) som har trätt i kraft den 1 maj 2009 och tillämpas första gången vid 2010 års taxering].

65 kap. 13 § även ändrad genom lag (2007:1406) har trätt i kraft den 1 januari 2008 och tillämpas första gången vid 2009 års taxering. Äldre bestämmelser gäller fortfarande vid 2008 och tidigare års taxeringar. Ändringen av 65 kap. 13 § innebar att tredje stycket upphävdes. T.o.m. den 31 december 2007 hade 65 kap. 13 § tredje stycket följande lydelse.

Bestämmelser om begränsning av skatten finns i lagen (1997:324) om begränsning av skatt.

14 § [65 kap. 14 § samt rubriken i anslutning till detta lagrum betecknas 65 kap. 10 § genom lag (2009:197) som har trätt i kraft den 1 maj 2009 och tillämpas första gången vid 2010 års taxering].

65 kap. 14 § även ändrad genom lag (2008:1343) har trätt i kraft den 1 januari 2009 och tillämpas i sin äldre lydelse för beskattningsår som har påbörjats före ikraftträdandet. T.o.m. den 31 december 2008 hade 65 kap. 14 § första stycket följande lydelse.

14 § För juridiska personer är den statliga inkomstskatten 28 procent av den beskattningsbara inkomsten.

15–16 §§ [65 kap. 15–16 §§ samt rubriker i anslutning till dessa lagrum betecknas 65 kap. 11–12 §§ genom lag (2009:197) som har trätt i kraft den 1 maj 2009 och tillämpas första gången vid 2010 års taxering.]

66 kap. Skatt på ackumulerad inkomst

Förutsättningar för särskild skatteberäkning

Huvudregler

1 § Om en fysisk person ett visst beskattningsår får en förvärvsinkomst som tjänats in under minst två beskattningsår eller på något annat sätt hänför sig till minst två beskattningsår (ackumulerad inkomst), får en särskild beräkning av den statliga inkomstskatten på förvärvsinkomster göras enligt bestämmelserna i detta kapitel.

Bestämmelserna gäller inte för dödsbon efter det tredje beskattningsåret efter det kalenderår då dödsfallet inträffade.

2 § Särskild skatteberäkning ska göras bara om den skattskyldige begär det. Skatteberäkningen ska omfatta all ackumulerad inkomst i ett inkomstslag. Ackumulerad inkomst som uppkommit i ett annat inkomstslag får däremot undantas vid skatteberäkningen. Om den ackumulerade inkomsten hänför sig till inkomst av näringsverksamhet gäller vad som sagts om inkomstslag för varje näringsverksamhet. Lag (2008:134).

3 § I inkomstslaget tjänst får särskild skatteberäkning göras för all ackumulerad inkomst med undantag av sådant engångsbelopp till följd av personskada som avses i 11 kap. 38 § eller 39 § första stycket första meningen.

I inkomstslaget näringsverksamhet får särskild skatteberäkning göras bara för inkomster som avses i 18–21 §§. Lag (2002:1006).

Spärregler

4 § Särskild skatteberäkning får göras bara om nettobeloppet av den ackumulerade inkomsten enligt 6 och 7 §§ uppgår till minst 50 000 kronor och den beskattningsbara förvärvsinkomsten, inklusive nettobeloppet, överstiger den nedre skiktgränsen enligt 65 kap. 5 § med minst 50 000 kronor.

Omfattar den särskilda skatteberäkningen flera nettobelopp, ska deras sammanlagda nettobelopp vara minst 50 000 kronor. Lag (2007:1419).

Den särskilda beräkningen

Underlagen för beräkningen

5 § Vid den särskilda skatteberäkningen ska skatten beräknas dels på nettobeloppet av varje ackumulerad inkomst, dels på den beskattningsbara förvärvsinkomsten för beskattningsåret minskad med nettobeloppen. Summan av skattebeloppen utgör beskattningsårets statliga inkomstskatt på förvärvsinkomster.

Vid beräkningen av skatten på nettobeloppet av en ackumulerad inkomst ska nettobeloppet delas upp i så många lika stora belopp som motsvarar det antal år som inkomsten hänför sig till (årsbelopp), dock högst tio. Skatten på ett årsbelopp utgörs av den skatteökning som uppkommer om beloppet läggs till en genomsnittlig beskattningsbar förvärvsinkomst beräknad enligt 11–15 §§. Det på så sätt framräknade skattebeloppet multipliceras med antalet årsbelopp och utgör skatten på nettobeloppet av den ackumulerade inkomsten. Lag (2007:1419).

Nettobeloppet av en ackumulerad inkomst

6 § Nettobeloppet av en ackumulerad inkomst är

- den ackumulerade inkomsten minskad med sådana utgifter för dess förvärvande som ska dras av samma beskattningsår, eller

- den till statlig inkomstskatt beskattningsbara förvärvsinkomsten, om denna är lägre.

När nettobeloppet av en ackumulerad inkomst beräknas av skogsbruk ska intäkt av skogsbruk minskas med skogsavdrag som görs samma beskattningsår. Lag (2007:1419).

7 § När en inkomst avser avyttring av en tillgång som kan vara föremål för värde-minskningsavdrag, anses som nettobelopp skillnaden mellan ersättningen och tillgångens skattemässiga värde.

För inkomst genom avyttring av djur i jordbruk och renskötsel anses som nettobelopp skillnaden mellan djurens marknadspris vid beskattningsårets ingång och deras skattemässiga värde vid det föregående beskattningsårets utgång.

Fördelningstiden i vissa fall

8 § Engångsbelopp som ersättning för årlig pension ska i allmänhet anses hänföra sig till tio år.

Intäkt av skogsbruk ska anses hänföra sig till det antal år som motsvarar förhållandet mellan nettobeloppet av den ackumulerade inkomsten och värdet av ett års skogstillväxt på fastigheten.

Inkomst i ett svenskt handelsbolag ska inte anses hänföra sig till tid innan den skattskyldige förvärvade andelen utom i sådana fall som avses i 9 §. Lag (2007:1419).

9 § Har en efterlevande make som ensam dödsbodelägare tagit över en näringsverksamhet eller en andel i ett svenskt handelsbolag vid den andra makens död, anses han, om han begär det, ha bedrivit näringsverksamheten eller innehaft andelen även under den tid som den andra maken innehade den. Detta gäller dock bara för sådana beskattningsår då makarna varit gifta hela eller en del av året.

10 § Om det antal år som den ackumulerade inkomsten hänför sig till inte kan utredas, ska inkomsten anses hänföra sig till tre år, om inte särskilda omständigheter föranleder något annat. Lag (2007:1419).

Den genomsnittliga beskattningsbara förvärvsinkomsten

11 § Den genomsnittliga beskattningsbara förvärvsinkomsten räknas fram med utgångspunkt i summan av den beskattningsbara förvärvsinkomsten för beskattningsåret, minskad med nettobeloppen av de ackumulerade inkomsterna, och de beskattningsbara förvärvsinkomsterna för så många av de närmast föregående beskattningsåren att det sammanlagda antalet år motsvarar antalet årsbelopp. Lag (2011:1256).

Lag (2011:1256) har trätt i kraft den 1 januari 2012 och tillämpas på beskattningsår som börjar efter den 31 januari 2012. T.o.m. den 31 december 2011 hade 66 kap. 11 § följande lydelse.

11 § Den genomsnittliga beskattningsbara förvärvsinkomsten räknas fram med utgångspunkt i summan av den beskattningsbara förvärvsinkomsten för taxeringsåret, minskad med nettobeloppen av de ackumulerade inkomsterna och de beskattningsbara förvärvsinkomsterna för så många av de närmast föregående taxeringsåren att det sammanlagda antalet år motsvarar antalet årsbelopp.

12 § I fråga om beskattningsår då den skattskyldige har varit begränsat skattskyldig, ska den beskattningsbara förvärvsinkomsten tas upp till noll. Lag (2011:1256).

Lag (2011:1256) har trätt i kraft den 1 januari 2012 och tillämpas på beskattningsår som börjar efter den 31 januari 2012. T.o.m. den 31 december 2011 hade 66 kap. 12 § följande lydelse.

12 § I fråga om taxeringsår då den skattskyldige inte taxerats på grund av att han ändrat räkenskapsår eller varit begränsat skattskyldig, ska den beskattningsbara förvärvsinkomsten tas upp till noll.

Om det för ett taxeringsår fattats beslut om två taxeringar för den skattskyldige på grund av att han ändrat räkenskapsår, ska dessa taxeringar behandlas som två skilda taxeringsår.

Justering av den genomsnittliga beskattningsbara förvärvsinkomsten

13 § Om en ackumulerad inkomst helt eller delvis hänför sig till tid före beskattningsåret, ska den genomsnittliga beskattningsbara förvärvsinkomsten justeras enligt bestämmelserna i 14 och 15 §§. Justering ska dock inte göras om den ackumulerade inkomsten hänför sig till bara två år. Lag (2007:1419).

14 § Om en ackumulerad inkomst hänför sig enbart till beskattningsåret och tid dessförinnan, ska den genomsnittliga beskattningsbara förvärvsinkomsten ökas med ett belopp som motsvarar den nedre skiktgränsens förändring mellan

1. det närmast föregående beskattningsåret och det aktuella beskattningsåret, om den ackumulerade inkomsten hänför sig till tre eller fyra beskattningsår,

2. det andra beskattningsåret före beskattningsåret och det aktuella beskattningsåret, om den ackumulerade inkomsten hänför sig till fem eller sex beskattningsår,

3. det tredje beskattningsåret före beskattningsåret och det aktuella beskattningsåret, om den ackumulerade inkomsten hänför sig till sju eller åtta beskattningsår, eller

4. det fjärde beskattningsåret före beskattningsåret och det aktuella beskattningsåret, om den ackumulerade inkomsten hänför sig till nio eller tio beskattningsår. Lag (2011:1256).

Lag (2011:1256) har trätt i kraft den 1 januari 2012 och tillämpas på beskattningsår som börjar efter den 31 januari 2012. T.o.m. den 31 december 2011 hade 66 kap. 14 § 1-4 följande lydelse.

1. det närmast föregående taxeringsåret och det aktuella taxeringsåret, om den ackumulerade inkomsten hänför sig till tre eller fyra beskattningsår,

2. det andra taxeringsåret före taxeringsåret och det aktuella taxeringsåret, om den ackumulerade inkomsten hänför sig till fem eller sex beskattningsår,

3. det tredje taxeringsåret före taxeringsåret och det aktuella taxeringsåret, om den ackumulerade inkomsten hänför sig till sju eller åtta beskattningsår, eller

4. det fjärde taxeringsåret före taxeringsåret och det aktuella taxeringsåret, om den ackumulerade inkomsten hänför sig till nio eller tio beskattningsår.

15 § Hänför sig en ackumulerad inkomst till tid både före och efter beskattningsåret, men till sammanlagt högst tio år, ska justering göras bara om antalet år till och med beskattningsåret överstiger antalet år efter beskattningsåret med minst tre. Justering ska göras enligt 14 § som om inkomsten fördelade sig på så många förflutna år som överstiger antalet kommande år.

Hänför sig en ackumulerad inkomst till tid både före och efter beskattningsåret, men till sammanlagt mer än tio år, ska först antalet år före och efter minskas proportionellt så att summan blir tio och skillnaden avrundas till helt tal. Därefter ska justeringen för skiktgränsens förändring göras på det sätt som sägs i första stycket. Lag (2007:1419).

Beräkning av skatten

16 § Skatten på den ackumulerade inkomsten ska beräknas enligt den skatteskala som gäller det beskattningsår då den ska tas upp till beskattning. Lag (2007:1419).

17 § Om en skattskyldig under ett och samma beskattningsår får flera olika ackumulerade inkomster som hänför sig till olika antal år, ska inkomsterna fördelas, oberoende av varandra, på de år som de hänför sig till. Skatten ska beräknas i sådan ordning att den först beräknas på den ackumulerade inkomst som hänför sig till tio eller flera år och sist på den som hänför sig till minst antal år. Vid beräkning av skatten på varje ackumulerad inkomst ska till den genomsnittliga beskattningsbara förvärvsinkomsten läggas ett årsbelopp av de tidigare fördelade ackumulerade inkomsterna. Detta gäller även beträffande ackumulerade inkomster som hänför sig till tid efter beskattningsåret. Lag (2007:1419).

Inkomstslaget näringsverksamhet

18 § I inkomstslaget näringsverksamhet får särskild skatteberäkning göras för ackumulerad inkomst i form av

1. sådana inkomster genom vetenskaplig, litterär eller konstnärlig verksamhet eller annan personlig, självständig näringsutövning som inte medför avdrag på grund av insättning på upphovsmannakonto,

2. inkomster vid överlåtelse av hyresrätt samt av varumärke, firmanamn och andra liknande rättigheter av goodwill's natur,

3. ersättning som den skattskyldige får för att flytta från en lokal som används i näringsverksamheten,

4. återföring av värdeminskningssavdrag m.m. avseende näringsfastigheter enligt 26 kap. 2, 8, 9 eller 13 §,

5. återföring av avdrag för utgifter för förbättrande reparationer och underhåll avseende näringsbostadsrätter enligt 26 kap. 10, 11 eller 13 §,

6. engångsersättning vid upplåtelse eller upphörande av nyttjanderätt, dock inte upplåtelse av rätt att avverka skog, eller servitutsrätt och vid överlåtelse av nyttjanderätt, och

7. ersättning vid avräkning enligt 9 kap. 23 § jordabalken och inkomster för en fastighetsägare som avser värdet av sådan förbättring som en nyttjanderättshavare bekostat.

19 § I inkomstslaget näringsverksamhet får särskild skatteberäkning göras för ackumulerad inkomst i form av

1. försäkringsersättning, skadestånd eller liknande ersättning för inkomstbortfall,

2. ersättning för tillgångar som tas i anspråk genom expropriation eller annars under sådana förhållanden att ianspråktagandet måste anses som en tvångsavyttring,

3. försäkringsersättning eller annan ersättning för skada genom brand eller annan olyckshändelse på byggnader, markanläggningar eller växande skog, och

4. inkomster genom avyttring av skog och skogsprodukter, om avverkningen var nödvändig på grund av brand, stormfällning, torka, insektsskador eller liknande eller på grund av vattenuppdämning eller framdragande av kraftledning.

Särskild skatteberäkning får inte göras om inkomsten medför avdrag för avsättning till ersättningsfond eller avdrag på grund av insättning på skogskonto.

20 § I inkomstslaget näringsverksamhet får särskild skatteberäkning göras för ackumulerad inkomst i form av

1. engångsersättning vid avyttring av patenträtt eller liknande rättighet samt vid avyttring eller avlösning av rätt till royalty, allt under förutsättning att avyttringen eller avlösningen skett i samband med att näringsverksamhet överläts, läggs ned eller upplåts som ett led i verksamhetens avveckling,

2. inkomster vid avyttring av maskiner och andra inventarier i samband med att näringsverksamhet överläts, läggs ned eller upplåts som ett led i verksamhetens avveckling, och

3. inkomster vid avyttring av djur i jordbruk och renskötsel i samband med att djurskötseln upphör.

Vad som sägs i första stycket 1 och 2 om att näringsverksamhet överläts, läggs ned eller upplåts som ett led i verksamhetens avveckling ska gälla även för en av flera verksamheter i en näringsverksamhet.

Med inkomst vid avyttring likställs i fall som avses i första stycket 2 och 3 försäkringsersättning och annan skadeersättning vid förlust av sådana tillgångar, om ersättningen inte föranleder avdrag för avsättning till ersättningsfond.

För inkomst som avses i första stycket 1 och 2 får särskild skatteberäkning för ackumulerad inkomst göras endast under förutsättning att det vid beskattningsårets utgång finns kvar inventarier av bara obetydlig omfattning som inte har avyttrats eller arrenderats ut. Vidare krävs att avdrag som har gjorts för avsättning till ersättningsfond har återförts eller att fonden tagits i anspråk vid nämnda tidpunkt. Lag (2007:1419).

418 *Inkomstskattelag, 66 och 67 kap.*

21 § I inkomstslaget näringsverksamhet får särskild skatteberäkning göras för ackumulerad inkomst i form av

1. avdrag för avsättning till periodiseringsfond som återförs enligt 30 kap. 9 § 1 eller 10 § 1,
2. avdrag för avsättning till ersättningsfond som återförs på grund av att näringsverksamheten överlåtits eller lagts ned, och
3. avdrag för avsättning till expansionsfond som återförs enligt 34 kap. 16 eller 17 §.

22 § Om ackumulerad inkomst uppkommer i näringsverksamhet som enligt 60 kap. 6 § bedrivs av den ena maken med den andra som medhjälpande, anses den ackumulerade inkomsten ingå i den inkomst som ska beskattas hos den make som bedriver näringsverksamheten. Lag (2007:1419).

67 kap. Skattereduktion*

** 67 kap. har införts genom lag (2009:197) som har trätt i kraft den 1 juli 2009 och tillämpas första gången vid **2010 års taxering**. Vid beräkning av slutlig skatt vid 2010 års taxering får skattereduktion för hushållsarbete enligt denna lag och enligt lagen (2007:346) om skattereduktion för hushållsarbete tillsammans uppgå till högst 50 000 kr. Genom denna lag upphävs lagen (2007:346) om skattereduktion för hushållsarbete. Den upphävda lagen tillämpas på sådant hushållsarbete som avses i 67 kap. 13 § dock alltjämt i fråga om, arbete som har utförts och betalats under tidsperioden 1 juli 2007–30 juni 2009, arbete som har utförts efter den 30 juni 2009 men som har betalats före den 1 juli 2009, arbete som har utförts före den 1 juli 2009 men som har betalats efter den 30 juni 2009, samt förmån av arbete som har tillhandahållits den skattskyldige före den 1 juli 2009.*

Innehåll

1 § I detta kapitel finns bestämmelser om skattereduktion för fysiska personer. Skattereduktion ska anges i hela krontal så att öretal faller bort. Lag (2009:197).

Avräkning mot kommunal och statlig inkomstskatt m.m.

2 § Skattereduktion ska göras för sjöinkomst, allmän pensionsavgift, arbetsinkomst (jobbskatteavdrag), underskott av kapital, hushållsarbete och gåva i nu nämnd ordning.

Skattereduktion ska räknas av mot kommunal och statlig inkomstskatt som beräknats enligt 65 kap., mot statlig fastighetsskatt enligt lagen (1984:1052) om statlig fastighetsskatt samt mot kommunal fastighetsavgift enligt lagen (2007:1398) om kommunal fastighetsavgift. Skattereduktion enligt 5–9 §§ ska dock räknas av endast mot kommunal inkomstskatt. Lag (2011:1271).

*Lag (2011:1271) har trätt i kraft den 1 januari 2012 och tillämpas första gången vid **2013 års taxering**. T.o.m. den 31 december 2011 hade 67 kap. 2 § första stycket följande lydelse.*

2 § Skattereduktion ska göras för sjöinkomst, allmän pensionsavgift, arbetsinkomst (jobbskatteavdrag), underskott av kapital och hushållsarbete i nu nämnd ordning.

Sjöinkomst

3 § För skattskyldiga som har sjöinkomst under hela beskattningsåret, ska skattereduktion göras med 14 000 kronor vid anställning på fartyg som till övervägande del går i fjärrfart och med 9 000 kronor vid anställning på annat fartyg.

För skattskyldiga som har sjöinkomst bara under en del av beskattningsåret är skattereduktionen för varje dag som sjöinkomsten uppbärs en trehundra-sextiofemtedel av dessa belopp. Vad som avses med närfart och fjärrfart framgår av 64 kap. 6 §. Lag (2009:197).

Allmän pensionsavgift

4 § Skattereduktion ska göras för allmän pensionsavgift enligt lagen (1994:1744) om allmän pensionsavgift som avser beskattningsåret. Lag (2009:197).

Jobbskatteavdrag

Vilka som kan få jobbskatteavdrag

5 § De som är obegränsat skattskyldiga under hela beskattningsåret, har rätt till skattereduktion enligt 7 eller 8 § för arbetsinkomster (jobbskatteavdrag). Sådan rätt har också de som är begränsat skattskyldiga enligt 3 kap. 18 § första stycket 1, 2 eller 3 om deras överskott av förvärvsinkomster i Sverige och i andra länder, uteslutande eller så gott som uteslutande, utgörs av överskott av förvärvsinkomster i Sverige. Lag (2009:1060).

Lag (2009:1060) har trätt i kraft den 1 januari 2010 och tillämpas första gången vid 2011 års taxering. T.o.m. den 31 december 2009 hade 67 kap. 5 § följande lydelse.

5 § De som är obegränsat skattskyldiga under hela beskattningsåret, har rätt till skattereduktion enligt 7 eller 8 § för arbetsinkomster (jobbskatteavdrag). Sådan rätt har också de som är begränsat skattskyldiga enligt 3 kap. 18 § första stycket 1 eller 2, om deras överskott av förvärvsinkomster i Sverige och i andra länder, uteslutande eller så gott som uteslutande, utgörs av överskott av förvärvsinkomster i Sverige.

Definition av arbetsinkomster

6 § Med arbetsinkomster avses vid tillämpningen av detta kapitel sådana inkomster som anges i 59 kap. 8–12 §§, 13 § 10, 12 och 13, 14 § första stycket 1–3 och 5 samt 15–19 och 27 §§ socialförsäkringsbalken med undantag för sådana inkomster som anges i 59 kap. 23, 25, 26 och 28 §§ samma balk. Som arbetsinkomst avses även inkomst från självständig näringsverksamhet som bedrivs utomlands, om den skattskyldige i inte oväsentlig omfattning har arbetat i verksamheten.

420 Inkomstskattelag, 67 kap.

Ekonomiskt omställningsstöd och inkomstgaranti enligt lagen (1994:1065) om ekonomiska villkor för riksdagens ledamöter ska inte anses som arbetsinkomst.

Vid beräkningen av skattereduktionen ska arbetsinkomsterna utgöras av

- överskott i inkomstslaget tjänst, och
- överskott i inkomstslaget näringsverksamhet minskat med sjukpenning eller annan ersättning som anges i 15 kap. 8 §.

Arbetsinkomsterna ska minskas med allmänna avdrag enligt 62 kap. och sjoinkomstavdrag enligt 64 kap. samt avrundas nedåt till helt hundratal kronor. Lag (2013:766).

67 kap. 6 § ändrad genom lag (2013:766) som träder i kraft den 1 maj 2014. T.o.m. den 30 april 2014 har 67 kap. 6 § följande lydelse.

6 § Med arbetsinkomster avses vid tillämpningen av detta kapitel sådana inkomster som anges i 59 kap. 8–12 §§, 13 § 10, 12 och 13, 14 § första stycket 1–3 och 5 samt 15–19, 21 och 27 §§ socialförsäkringsbalken med undantag för sådana inkomster som anges i 59 kap. 23, 25, 26 och 28 §§ samma balk. Som arbetsinkomst avses även inkomst från självständig näringsverksamhet som bedrivs utomlands, om den skattskyldige i inte oväsentlig omfattning har arbetat i verksamheten.

Vid beräkningen av skattereduktionen ska arbetsinkomsterna utgöras av

- överskott i inkomstslaget tjänst, och
- överskott i inkomstslaget näringsverksamhet minskat med sjukpenning eller annan ersättning som anges i 15 kap. 8 §.

Arbetsinkomsterna ska minskas med allmänna avdrag enligt 62 kap. och sjoinkomstavdrag enligt 64 kap. samt avrundas nedåt till helt hundratal kronor. Lag (2010:1277).

67 kap. 6 § även ändrad genom lag (2010:1277) som har trätt i kraft den 1 januari 2011. Vad som föreskrivs om bidrag, ersättningar, inkomster, tillägg, räntor, avgifter och utgifter enligt socialförsäkringsbalken gäller även i fråga om motsvarande bidrag, ersättningar, inkomster, tillägg, räntor, avgifter och utgifter enligt den före den 1 januari 2010 gällande äldre lagstiftningen. T.o.m. den 31 december 2009 hade 67 kap. 6 § första stycket följande lydelse.

6 § Med arbetsinkomster avses vid tillämpningen av detta kapitel sådana inkomster som anges i 2 kap. 3 och 4 §§, 5 § 11, 15 och 16, 6 § första stycket 1–3 och 5 samt 7, 8 och 10 §§ lagen (1998:674) om inkomstgrundad ålderspension med undantag för sådana inkomster som avses i 2 kap. 14–16 §§ samma lag. Som arbetsinkomst avses även inkomst från självständig näringsverksamhet som bedrivs utomlands, om den skattskyldige i inte oväsentlig omfattning har arbetat i verksamheten.

Jobbskatteavdrag för personer som inte har fyllt 65 år

7 § För dem som vid beskattningsårets ingång inte har fyllt 65 år uppgår skattereduktionen för summan av arbetsinkomster beräknade enligt 6 § till följande belopp.

Arbetsinkomst som beskattas i Sverige Skattereduktion

överstiger inte 0,91 prisbasbelopp	skillnaden mellan arbetsinkomsterna och grundavdraget, multiplicerad med skattesatsen för kommunal inkomstskatt
överstiger 0,91 men inte 2,94 prisbasbelopp	skillnaden mellan å ena sidan summan av 0,91 prisbasbelopp och 33,2 procent av arbetsinkomsterna mellan 0,91 och 2,94 prisbasbelopp och å andra sidan grundavdraget, multiplicerad med skattesatsen för kommunal inkomstskatt
överstiger 2,94 men inte 8,08 prisbasbelopp	skillnaden mellan å ena sidan summan av 1,584 prisbasbelopp och 11,1 procent av arbetsinkomsterna mellan 2,94 och 8,08 prisbasbelopp och å andra sidan grundavdraget, multiplicerad med skattesatsen för kommunal inkomstskatt
överstiger 8,08 prisbasbelopp	skillnaden mellan 2,155 prisbasbelopp och grundavdraget, multiplicerad med skattesatsen för kommunal inkomstskatt

Lag (2013:960).

Lag (2013:960) har trätt i kraft den 1 januari 2014 och tillämpas på beskattningsår som börjar efter utgången av år 2013. T.o.m. den 31 december 2013 hade 67 kap. 7 § följande lydelse.

7 § För dem som vid beskattningsårets ingång inte har fyllt 65 år uppgår skattereduktionen för summan av arbetsinkomster beräknade enligt 6 § till följande belopp.

<i>Arbetsinkomst som beskattas i Sverige</i>	<i>Skattereduktion</i>
överstiger inte 0,91 prisbasbelopp	skillnaden mellan arbetsinkomsterna och grundavdraget, multiplicerad med skattesatsen för kommunal inkomstskatt
överstiger 0,91 men inte 2,72 prisbasbelopp	skillnaden mellan å ena sidan summan av 0,91 prisbasbelopp och 30,4 procent av arbetsinkomsterna mellan 0,91 och 2,72 prisbasbelopp och å andra sidan grundavdraget, multiplicerad med skattesatsen för kommunal inkomstskatt
överstiger 2,72 men inte 7,00 prisbasbelopp	skillnaden mellan å ena sidan summan av 1,461 prisbasbelopp och 9,50 procent av arbetsinkomsterna mellan 2,72 och 7,00 prisbasbelopp och å andra sidan grundavdraget, multiplicerad med skattesatsen för kommunal inkomstskatt
överstiger 7,00 prisbasbelopp	skillnaden mellan 1,868 prisbasbelopp och grundavdraget, multiplicerad med skattesatsen för kommunal inkomstskatt

67 kap. 7 § även ändrad genom lag (2009:1452) som har trätt i kraft den 1 januari 2010 och tillämpas första gången vid 2011 års taxering. T.o.m. den 31 december 2009 hade 67 kap. 7 § följande lydelse.

7 § För dem som vid beskattningsårets ingång inte har fyllt 65 år uppgår skattereduktionen för summan av arbetsinkomster beräknade enligt 6 § till följande belopp.

<i>Arbetsinkomst som beskattas i Sverige</i>	<i>Skattereduktion</i>
överstiger inte 0,91 prisbasbelopp	skillnaden mellan arbetsinkomsterna och grundavdraget, multiplicerad med skattesatsen för kommunal inkomstskatt

422 *Inkomstskattelag, 67 kap.*

överstiger 0,91 men inte 2,72 prisbasbelopp	skillnaden mellan å ena sidan summan av 0,91 prisbasbelopp och 25 procent av arbetsinkomsterna mellan 0,91 och 2,72 prisbasbelopp och å andra sidan grundavdraget, multiplicerad med skattesatsen för kommunal inkomstskatt
överstiger 2,72 men inte 7,00 prisbasbelopp	skillnaden mellan å ena sidan summan av 1,363 prisbasbelopp och 6,50 procent av arbetsinkomsterna mellan 2,72 och 7,00 prisbasbelopp och å andra sidan grundavdraget, multiplicerad med skattesatsen för kommunal inkomstskatt
överstiger 7,00 prisbasbelopp	skillnaden mellan 1,642 prisbasbelopp och grundavdraget, multiplicerad med skattesatsen för kommunal inkomstskatt

Jobbskatteavdrag för personer som har fyllt 65 år

8 § För dem som vid beskattningsårets ingång har fyllt 65 år uppgår skattereduktionen för summan av arbetsinkomster beräknade enligt 6 § till följande belopp.

<i>Arbetsinkomst som beskattas i Sverige</i>	<i>Skattereduktion</i>
--	------------------------

överstiger inte 100 000 kronor	20 procent av arbetsinkomsterna
överstiger 100 000 men inte 300 000 kronor	summan av 15 000 kronor och 5 procent av arbetsinkomsterna
överstiger 300 000 kronor	30 000 kronor

Lag (2009:197).

Obegränsat skattskyldiga under del av beskattningsåret

9 § De som är obegränsat skattskyldiga bara under en del av beskattningsåret, har rätt till skattereduktion enligt 5–8 §§ med en tolfedel av den skattereduktion som skulle ha tillgodoförts dem om de varit obegränsat skattskyldiga under hela beskattningsåret, för varje kalendermånad eller del därav under vilken de är obegränsat skattskyldiga.

Om de skattskyldigas överskott av förvärvsinkomster i Sverige och i andra länder, uteslutande eller så gott som uteslutande, utgörs av överskott av förvärvsinkomster i Sverige, ska dock bestämmelserna i 5–8 §§ tillämpas utan de begränsningar som anges i första stycket. Lag (2009:197).

Underskott av kapital

10 § Om det uppkommer ett underskott av kapital, ska skatten minskas med 30 procent av den del av underskottet som inte överstiger 100 000 kronor och med 21 procent av det återstående underskottet, om inte annat följer av andra stycket.

Om den skattskyldige har gjort investeraravdrag enligt 43 kap. ska skatten minskas med 30 procent av den del av underskottet som motsvarar avdragsbeloppet. På återstående underskott tillämpas första stycket. Lag (2013:771).

Lag (2013:771) har trätt i kraft den 1 december 2013 och tillämpas på förvärv av andelar som sker efter den 30 november 2013. T.o.m. den 30 november 2013 hade 67 kap. 10 § följande lydelse.

10 § Om det uppkommer ett underskott av kapital, ska skatten minskas med 30 procent av den del av underskottet som inte överstiger 100 000 kronor och med 21 procent av det återstående underskottet. Lag (2009:197).

Hushållsarbete

Vilka som kan få skattereduktion

11 § Rätt till skattereduktion enligt 12–19 §§ har efter begäran de som

1. vid beskattningsårets utgång har fyllt 18 år,
2. är obegränsat skattskyldiga under någon del av beskattningsåret, och
3. har haft utgifter för utfört hushållsarbete, fått förmån av hushållsarbete som ska tas upp i inkomstslaget tjänst eller har redovisat ersättning för utfört hushållsarbete i en förenklad arbetsgivardeklaration.

Sådan rätt till skattereduktion har efter begäran också de som är begränsat skattskyldiga enligt 3 kap. 18 § första stycket 1, 2 eller 3, om deras överskott av förvärvsinkomster i Sverige och i andra länder, uteslutande eller så gott som uteslutande, utgörs av överskott av förvärvsinkomster i Sverige.

Även dödsbon har efter begäran rätt till skattereduktion för hushållsarbete som har utförts före dödsfallet.

Utgifterna för hushållsarbetet utgörs av det debiterade beloppet för arbetet inklusive mervärdesskatt. Lag (2011:1256).

Lag (2011:1256) har trätt i kraft den 1 januari 2012 och tillämpas på beskattningsår som börjar efter den 31 januari 2012. T.o.m. den 31 december 2011 hade 67 kap. 11 § första stycket 3 följande lydelse.

3. har haft utgifter för utfört hushållsarbete, fått förmån av hushållsarbete som ska tas upp i inkomstslaget tjänst eller har redovisat ersättning för utfört hushållsarbete i en förenklad skattedeclaration.

*67 kap. 11 § även ändrad genom lag (2009:1060) som har trätt i kraft den 1 januari 2010 och tillämpas första gången vid **2011 års taxering**. T.o.m. den 31 december 2009 hade 67 kap. 11 § andra stycket följande lydelse.*

Sådan rätt till skattereduktion har efter begäran också de som är begränsat skattskyldiga enligt 3 kap. 18 § första stycket 1 eller 2, om deras överskott överstiger 7,00 prisbasbelopp skillnaden mellan 1,642 prisbasbelopp och grundavdraget, multiplicerad med skattesatsen för kommunal inkomstskatt som uteslutande, utgörs av överskott av förvärvsinkomster i Sverige.

*67 kap. 11 § införd genom lag (2009:197) som har trätt i kraft den 1 juli 2009 och tillämpas första gången vid **2010 års taxering**. De nya bestämmelserna i 67 kap. 11–19 §§ tillämpas på hushållsarbete som har utförts och betalats efter den 30 juni 2009, förmån av hushållsarbete som har tillhandahållits den skattskyldige efter den 30 juni 2009 samt hushållsarbete för vilket ersättning har betalats ut och redovisats i en förenklad skattedeclaration efter den 30 juni 2009.*

Begäran om skattereduktion

12 § En begäran om skattereduktion för hushållsarbete ska göras i inkomstdeklarationen för det beskattningsår då

1. utgifter för utfört hushållsarbete har betalats,
2. förmån av hushållsarbete har tillhandahållits, eller
3. ersättning för hushållsarbete har redovisats i en förenklad arbetsgivardeklaration enligt 26 kap. 4 § skatteförfarandelagen (2011:1244). Lag (2011:1256).

Lag (2011:1256) har trätt i kraft den 1 januari 2012 och tillämpas på beskattningsår som börjar efter den 31 januari 2012. T.o.m. den 31 december 2011 hade 67 kap. 12 § följande lydelse.

12 § En begäran om skattereduktion för hushållsarbete ska göras i självdeklarationen vid taxeringen för det beskattningsår då

1. utgifter för utfört hushållsarbete har betalats,
2. förmån av hushållsarbete har tillhandahållits, eller
3. ersättning för hushållsarbete har redovisats i en förenklad skattedeclaration enligt 10 kap. 13 a § skattebetalningslagen (1997:483). Lag (2009:197).

De nya bestämmelserna i 67 kap. 11–19 §§ tillämpas på hushållsarbete som har utförts och betalats efter den 30 juni 2009, förmån av hushållsarbete som har tillhandahållits den skattskyldige efter den 30 juni 2009 samt hushållsarbete för vilket ersättning har betalats ut och redovisats i en förenklad skattedeclaration efter den 30 juni 2009.

Definitioner

13 § Med *hushållsarbete* avses vid tillämpningen av detta kapitel följande.

1. Städarbete eller annat rengöringsarbete som utförs i bostaden.
2. Vård av kläder och hemtextilier när vården utförs i bostaden.
3. Matlagning som utförs i eller i nära anslutning till bostaden.
4. Snöskottning som utförs i nära anslutning till bostaden.
5. Häck- och gräsklippning samt krattning och ogräsrensning som utförs på tomt eller i trädgård i nära anslutning till bostaden.
6. Barnpassning som utförs i eller i nära anslutning till bostaden samt lämning och hämtning till och från förskola, skola, fritidsaktiviteter eller liknande.
7. Annan omsorg och tillsyn än barnpassning som en fysisk person behöver och som utförs i eller i nära anslutning till bostaden eller i samband med promenader, bankbesök, besök vid vårdcentral eller andra liknande enklare ärenden.
8. Hjälp med läxor och annat skolarbete till elever i skolformer som avses i 10–13, 15 och 18 kap. samt 24 kap. 2–7 §§ skollagen (2010:800) när hjälpen utförs i eller i nära anslutning till bostaden. Lag (2012:829).

Lag (2012:829) har trätt i kraft den 1 januari 2013 och tillämpas på hushållsarbete som har utförts och betalats efter den 31 december 2012, förmån av hushållsarbete som har tillhandahållits efter den 31 december 2012 samt hushållsarbete som har utförts efter den 31 december 2012 och för vilket ersättning har betalats ut och redovisats i en förenklad arbetsgivardeklaration efter detta datum. Ändringen av 67 kap. 13 § innebär att p. 8 infördes.

67 kap. 13 § även ändrad genom lag (2009:197), som har ändrats genom lag (2009:542), som har trätt i kraft den 1 juli 2009. De nya bestämmelserna i 67 kap. 11–19 §§ tillämpas på hushållsarbete som har utförts och betalats efter den 30 juni 2009, förmån av hushållsarbete som har tillhandahållits den skattskyldige efter den 30 juni 2009 samt hushållsarbete för vilket ersättning har betalats ut och redovisats i en förenklad skattedeclaration efter den 30 juni 2009.

13 a § Som hushållsarbete räknas vid tillämpningen av detta kapitel även reparation, underhåll samt om- och tillbyggnad av ett småhus eller en ägarlägenhet som ägs av den som begär skattereduktion. Med ägare avses även den som enligt 1 kap. 5 § fastighetstaxeringslagen (1979:1152) ska likställas med ägare. Lag (2009:536).

Lag (2009:536) har trätt i kraft den 1 juli 2009 och tillämpas första gången vid **2010 års taxering**. Den upphävda lagen (2007:346) om skattereduktion för hushållsarbete tillämpas på sådant arbete som räknas som hushållsarbete enligt 67 kap. 13 a § dock alltjämt i fråga om, arbete som har utförts och betalats under tidsperioden 8 december 2008–30 juni 2009, arbete som har utförts efter den 30 juni 2009 men som har betalats före den 1 juli 2009, arbete som har utförts före den 1 juli 2009 men som har betalats efter den 30 juni 2009, samt förmån av arbete som har tillhandahållits den skattskyldige under tidsperioden 8 december 2008–30 juni 2009.

13 b § Som hushållsarbete räknas vid tillämpningen av detta kapitel även reparation, underhåll samt om- och tillbyggnad av en lägenhet som upplåtits med bostadsrätt om följande förutsättningar är uppfyllda:

1. Lägenheten innehas av den som begär skattereduktion.
2. Arbetet utförs i lägenheten och det avser sådana åtgärder som bostadsrätts-havaren svarar för.

Även arbete som utförs i en lägenhet som upplåtits till en medlem eller delägare i en bostadsförening eller ett bostadsaktiebolag omfattas av första stycket. Lag (2009:536).

Lag (2009:536) har trätt i kraft den 1 juli 2009 och tillämpas första gången vid **2010 års taxering**. Den upphävda lagen (2007:346) om skattereduktion för hushållsarbete tillämpas på sådant arbete som räknas som hushållsarbete enligt 67 kap. 13 b § dock alltjämt i fråga om, arbete som har utförts och betalats under tidsperioden 8 december 2008–30 juni 2009, arbete som har utförts efter den 30 juni 2009 men som har betalats före den 1 juli 2009, arbete som har utförts före den 1 juli 2009 men som har betalats efter den 30 juni 2009, samt förmån av arbete som har tillhandahållits den skattskyldige under tidsperioden 8 december 2008–30 juni 2009.

13 c § Som hushållsarbete räknas inte

1. arbete som enbart avser installationer eller service på maskiner och andra inventarier vid tillämpningen av 13 a eller 13 b §,
2. arbete för vilket försäkringsersättning lämnats,
3. arbete för vilket bidrag eller annat ekonomiskt stöd lämnats från staten, en kommun eller ett landsting,
4. om- eller tillbyggnad av ett småhus för vilket fastighetsavgift inte har tagits ut för de fem första kalenderåren efter beräknat värdeår, eller

426 *Inkomstskattelag, 67 kap.*

5. sådana tjänster som anges i 7 kap. 1 § andra stycket 5 mervärdesskattelagen (1994:200). Lag (2012:757).

Lag (2012:757) har trätt i kraft den 1 januari 2013 och tillämpas första gången vid beskattningen 2014. T.o.m. den 31 december 2012 hade 67 kap. 13 c § punkt 4 följande lydelse.

4. om- eller tillbyggnad av ett småhus för vilket fastighetsavgift inte har tagits ut enligt 6 § lagen (2007:1398) om kommunal fastighetsavgift, eller

67 kap. 13 c § även ändrad genom lag (2011:1271) som har trätt i kraft den 1 januari 2012 och tillämpas första gången vid 2013 års taxering. Ändringen av 67 kap. 13 c § innebar att punkt 5 infördes.

67 kap. 13 c § även ändrad genom lag (2011:68) som har trätt i kraft den 1 april 2011 och tillämpas första gången vid 2012 års taxering. T.o.m. den 31 mars 2011 hade 67 kap. 13 c § punkt 4 följande lydelse.

4. om- eller tillbyggnad av ett småhus för vilket fastighetsavgift inte har tagits ut enligt 6 § lagen (2007:1348) om kommunal fastighetsavgift.

14 § Med *bostad* avses vid tillämpningen av detta kapitel utrymme som med nyttjande- eller äganderätt helt eller till väsentlig del används för boende inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet. Till bostad räknas även biutrymmen som garage, förråd och tvättstuga.

Med bostad avses inte hotell, pensionat eller vandrarhem. Lag (2009:197).

De nya bestämmelserna i 67 kap. 11–19 §§ tillämpas på hushållsarbete som har utförts och betalats efter den 30 juni 2009, förmån av hushållsarbete som har tillhandahållits den skattskyldige efter den 30 juni 2009 samt hushållsarbete för vilket ersättning har betalats ut och redovisats i en förenklad skattedeklaration efter den 30 juni 2009.

Villkor för skattereduktion

15 § För rätt till skattereduktion krävs att det utförda hushållsarbetet är hänförligt till den som begär skattereduktion eller dennes förälders hushåll. Föräldern ska dock vara bosatt i Sverige.

Hushållsarbetet får inte utföras av den som begär skattereduktion eller av en närstående till denne. Lag (2009:197).

De nya bestämmelserna i 67 kap. 11–19 §§ tillämpas på hushållsarbete som har utförts och betalats efter den 30 juni 2009, förmån av hushållsarbete som har tillhandahållits den skattskyldige efter den 30 juni 2009 samt hushållsarbete för vilket ersättning har betalats ut och redovisats i en förenklad skattedeklaration efter den 30 juni 2009.

16 § För rätt till skattereduktion krävs beträffande den som utför hushållsarbete (utföraren) att denne uppfyller förutsättningarna i någon av 1 eller 2 eller i 17 §.

1. Utföraren ska vara godkänd för F-skatt när avtalet om arbetet träffas eller när ersättningen betalas ut.

2. Redovisning av arbetsgivaravgifter på ersättning för arbetet har skett i en förenklad arbetsgivardeklaration enligt 26 kap. 4 § skatteförordningen

(2011:1244). Utföraren får då inte ha varit skattskyldig enligt mervärdesskattelagen (1994:200) i fråga om verksamhet som omfattar hushållsarbetet. Lag (2011:1256).

Lag (2011:1256) har trätt i kraft den 1 januari 2012 och tillämpas på beskattningsår som börjar efter den 31 januari 2012. T.o.m. den 31 december 2011 hade 67 kap. 16 § 1 och 2 följande lydelse.

1. Utföraren ska ha F-skattsedel när avtalet om arbetet träffas eller när ersättningen betalas ut.
2. Redovisning av arbetsgivaravgifter på ersättning för arbetet har skett i en förenklad skattedeklaration enligt 10 kap. 13 a § skattebetalningslagen (1997:483). Utföraren får då inte ha varit skattskyldig enligt mervärdesskattelagen (1994:200) i fråga om verksamhet som omfattar hushållsarbetet.

De nya bestämmelserna i 67 kap. 11–19 §§ tillämpas på hushållsarbete som har utförts och betalats efter den 30 juni 2009, förmån av hushållsarbete som har tillhandahållits den skattskyldige efter den 30 juni 2009 samt hushållsarbete för vilket ersättning har betalats ut och redovisats i en förenklad skattedeklaration efter den 30 juni 2009.

17 § Om hushållsarbetet har utförts utomlands och utföraren inte har bedrivit någon näringsverksamhet i Sverige, ska utföraren när avtalet om arbetet träffas eller när ersättningen betalas ut ha ett intyg eller någon annan handling som visar att företaget i fråga om skatter och avgifter i sitt hemland genomgår motsvarande kontroll som den som är godkänd för F-skatt. Lag (2011:1256).

Lag (2011:1256) har trätt i kraft den 1 januari 2012 och tillämpas på beskattningsår som börjar efter den 31 januari 2012. T.o.m. den 31 december 2011 hade 67 kap. 17 § följande lydelse.

- 17 § Om hushållsarbetet har utförts utomlands och utföraren inte har bedrivit någon näringsverksamhet i Sverige, ska utföraren när avtalet om arbetet träffas eller när ersättningen betalas ut ha ett intyg eller någon annan handling som visar att företaget i fråga om skatter och avgifter i sitt hemland genomgår motsvarande kontroll som en innehavare av F-skattsedel. Lag (2009:197).

De nya bestämmelserna i 67 kap. 11–19 §§ tillämpas på hushållsarbete som har utförts och betalats efter den 30 juni 2009, förmån av hushållsarbete som har tillhandahållits den skattskyldige efter den 30 juni 2009 samt hushållsarbete för vilket ersättning har betalats ut och redovisats i en förenklad skattedeklaration efter den 30 juni 2009.

Underlag för skattereduktion

18 § Underlag för skattereduktion består av

1. belopp som har legat till grund för preliminär skattereduktion som har tillgodoräknats för beskattningsåret enligt 17 § första stycket 1 lagen (2009:194) om förfarandet vid skattereduktion för hushållsarbete,

2. värdet av förmån av hushållsarbete som tillhandahållits den skattskyldige under beskattningsåret, och

3. sådan ersättning för hushållsarbete och arbetsgivaravgifter för denna ersättning som har redovisats för beskattningsåret i en förenklad arbetsgivardeklaration enligt 26 kap. 4 § skatteförfarandelagen (2011:1244).

428 *Inkomstskattelag, 67 kap.*

I underlaget räknas inte utgifter för material, utrustning och resor in. Lag (2011:1256).

Lag (2011:1256) har trätt i kraft den 1 januari 2012 och tillämpas på beskattningsår som börjar efter den 31 januari 2012. T.o.m. den 31 december 2011 hade 67 kap. 18 § första stycket 3 följande lydelse.

3. sådan ersättning för hushållsarbete och arbetsgivaravgifter för denna ersättning som har redovisats för beskattningsåret i en förenklad skattedeclaration enligt 10 kap. 13 a § skattebetalningslagen (1997:483).

De nya bestämmelserna i 67 kap. 11–19 §§ tillämpas på hushållsarbete som har utförts och betalats efter den 30 juni 2009, förmån av hushållsarbete som har tillhandahållits den skattskyldige efter den 30 juni 2009 samt hushållsarbete för vilket ersättning har betalats ut och redovisats i en förenklad skattedeclaration efter den 30 juni 2009.

Skattereduktionens storlek

19 § Skattereduktionen uppgår till

1. belopp motsvarande den preliminära skattereduktion som avses i 18 § första stycket 1,

2. 50 procent av underlaget enligt 18 § första stycket 2, och

3. belopp motsvarande de arbetsgivaravgifter i fråga om sådan ersättning för hushållsarbete som har redovisats i en förenklad arbetsgivardeklaration enligt 18 § första stycket 3.

Den sammanlagda skattereduktionen får uppgå till högst 50 000 kronor för ett beskattningsår. Lag (2009:1256).

Lag (2011:1256) har trätt i kraft den 1 januari 2012 och tillämpas på beskattningsår som börjar efter den 31 januari 2012. T.o.m. den 31 december 2011 hade 67 kap. 19 § första stycket 3 följande lydelse.

3. belopp motsvarande de arbetsgivaravgifter i fråga om sådan ersättning för hushållsarbete som har redovisats i en förenklad skattedeclaration enligt 18 § första stycket 3.

*De nya bestämmelserna i 67 kap. 11–19 §§ tillämpas på hushållsarbete som har utförts och betalats efter den 30 juni 2009, förmån av hushållsarbete som har tillhandahållits den skattskyldige efter den 30 juni 2009 samt hushållsarbete för vilket ersättning har betalats ut och redovisats i en förenklad skattedeclaration efter den 30 juni 2009. Vid **2010 års taxering** ska, i stället för vad som anges i 67 kap. 19 § första stycket 1, skattereduktionen enligt nämnda bestämmelse uppgå till 50 procent av ett underlag som utgörs av summan av utgifter för hushållsarbete som betalats under beskattningsåret och det belopp som avses i 67 kap. 18 § första stycket 1.*

Gåva

Grundläggande bestämmelser

20 § Skattskyldiga har i den omfattning som anges i detta kapitel rätt till skattereduktion för gåva till en godkänd gåvomottagare enligt lagen (2011:1269) om godkännande av gåvomottagare vid skattereduktion för gåva. Lag (2011:1271).

Lag (2011:1271) har trätt i kraft den 1 januari 2012 och tillämpas första gången vid 2013 års taxering.

21 § Med gåva avses vid tillämpningen av detta kapitel en gåva i pengar som vid ett och samma gåvotillfälle uppgår till minst 200 kronor. Lag (2011:1271).

Lag (2011:1271) har trätt i kraft den 1 januari 2012 och tillämpas första gången vid 2013 års taxering.

22 § Om det sammanlagda underlaget för skattereduktionen understiger 2 000 kronor, görs ingen skattereduktion. Lag (2011:1271).

Lag (2011:1271) har trätt i kraft den 1 januari 2012 och tillämpas första gången vid 2013 års taxering.

Begäran om skattereduktion

23 § En begäran om skattereduktion för gåva ska göras i inkomstdeklarationen för det beskattningsår då gåvan har lämnats. Lag (2011:1271).

Lag (2011:1271) har trätt i kraft den 1 januari 2012 och tillämpas första gången vid 2013 års taxering. Vid 2013 års taxering ska vad som i 67 kap. 23 § sägs om inkomstdeklarationen i stället avse självdeklarationen.

Vilka som kan få skattereduktion

24 § Rätt till skattereduktion enligt 25 och 26 §§ har efter begäran de som

1. vid beskattningsårets utgång har fyllt 18 år,
2. är obegränsat skattskyldiga under någon del av beskattningsåret, och
3. har haft utgifter för gåva avseende främjande av social hjälpverksamhet eller vetenskaplig forskning till en godkänd gåvomottagare eller ska ta upp värdet av sådan gåva som inkomst.

Sådan rätt till skattereduktion har efter begäran också de som är begränsat skattskyldiga enligt 3 kap. 18 § första stycket 1, 2 eller 3, om deras överskott av förvärvsinkomster i Sverige och i andra länder, uteslutande eller så gott som uteslutande, utgörs av överskott av förvärvsinkomster i Sverige.

Även dödsbon har efter begäran rätt till skattereduktion för gåva som har lämnats före dödsfallet. Lag (2013:960).

430 *Inkomstskattelag, 67 kap.*

67 kap. 24 § även ändrad genom lag (2013:960) som har trätt i kraft den 1 januari 2014 och tillämpas på beskattningsår som börjar efter utgången av år 2013. T.o.m. den 31 december 2013 hade 67 kap. 24 § tredje punkten följande lydelse.

3. har haft utgifter för gåva avseende hjälpverksamhet bland behövande eller främjande av vetenskaplig forskning till en godkänd gåvomottagare eller ska ta upp värdet av sådan gåva som inkomst.

Lag (2011:1271) har trätt i kraft den 1 januari 2012 och tillämpas första gången vid 2013 års taxering.

Underlag för skattereduktion

25 § Underlag för skattereduktion består av

1. utgifter för gåva som har betalats under beskattningsåret, och
2. värdet av gåva som ska tas upp som inkomst av den skattskyldige.

I underlaget räknas inte in omkostnader i samband med gåvan. Lag (2011:1271).

Lag (2011:1271) har trätt i kraft den 1 januari 2012 och tillämpas första gången vid 2013 års taxering.

Skattereduktionens storlek

26 § Skattereduktionen uppgår till 25 procent av underlaget. Skattereduktionen får dock uppgå till högst 1 500 kronor för ett beskattningsår. Lag (2011:1271).

Lag (2011:1271) har trätt i kraft den 1 januari 2012 och tillämpas första gången vid 2013 års taxering.

Övergångsbestämmelser

1999:1229

Föreskrifter om ikraftträdande av denna lag meddelas i lagen (1999:1230) om ikraftträdande av inkomstskattelagen (1999:1229).

2000:502

1. Denna lag träder i kraft den 1 juli 2000 i fråga om 23 kap. 16 § och i övrigt den 1 januari 2001.

2. De äldre bestämmelserna i 15 kap. 6 § och 16 kap. 16 § gäller fortfarande i fråga om mervärdesskatt som återförts eller borde ha återförts före ikraftträdandet.

3. Den nya bestämmelsen i 23 kap. 16 § tillämpas på överlåtelse den 30 mars 2000 eller senare.

2000:540

1. Denna lag träder i kraft den 1 juli 2000.

2. Om inte det säljande och det köpande företaget begär annat, skall den nya lydelsen av 25 kap. 23 § bara tillämpas om andelarna i det köpande företaget delas ut efter ikraftträdandet.

3. I fråga om beskattningsår som påbörjats före ikraftträdandet och som taxeras vid 2002 års taxering skall 48 kap. 19–22, 24 och 27 §§ i sin äldre lydelse tillämpas på avyttringar som skett före ikraftträdandet till den del detta leder till lägre skatt.

2000:1161

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2001 och tillämpas första gången vid 2002 års taxering.

2. Äldre bestämmelser skall dock gälla i fråga om beslut som meddelats av Forskarskattenämnden enligt den upphävda lagen (1984:947) om beskattning av utländska forskare vid tillfälligt arbete i Sverige.

3. I fråga om arbetstagare som vid ikraftträdandet av denna lag påbörjat sådant arbete som avses i 11 kap. 22 § skall prövningen av en ansökan ske med utgångspunkt i förhållandena vid arbetets början. Om en sådan ansökan bifalls, gäller inte ett beslut som före ikraftträdandet av lagen (2000:1162) om ändring i lagen (1999:1305) om Forskarskattenämnden meddelats av Forskarskattenämnden enligt den upphävda lagen (1984:947) om beskattning av utländska forskare vid tillfälligt arbete i Sverige för tid som det nya beslutet avser.

2000:1305

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2001. Äldre bestämmelser tillämpas i fråga om ränta enligt 31 eller 33 §§ tullagen (1994:1550).

2000:1341

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2001.
2. Äldre bestämmelser i 11 kap. 33 § skall tillämpas om utvecklingsersättning enligt lagen (1997:1268) om kommuners ansvar för ungdomar mellan 20 och 24 år betalats ut efter ikraftträdandet.
3. Äldre bestämmelser i 11 kap. 36 § skall tillämpas om ersättningar som avses där betalats ut efter ikraftträdandet.
4. Äldre bestämmelser i 40 kap. 6 § skall tillämpas på beskattningsår som påbörjats före den 1 januari 2001.
5. Bestämmelsen i 12 kap. 3 § tredje stycket tillämpas i dess äldre lydelse i fråga om beslut som meddelats av Forskarskattenämnden enligt den upphävda lagen (1984:947) om beskattning av utländska forskare vid tillfälligt arbete i Sverige.

2001:329

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2001 och tillämpas första gången vid 2002 års taxering. Äldre bestämmelser tillämpas dock i fråga om ränta som bestämts enligt bestämmelserna i 52, 52 a, 55 eller 61 § lagen (1941:416) om arvsskatt och gåvoskatt.

2001:359

1. Denna lag träder i kraft den 1 juli 2001 och tillämpas första gången vid 2002 års taxering.
2. Den äldre lydelsen av 9 kap. 7 § gäller fortfarande för räntor enligt den upphävda studiestödslagen (1973:349).
3. Den äldre lydelsen av 11 kap. 34 § gäller fortfarande i fråga om studiestöd som beviljats enligt den upphävda studiestödslagen (1973:349) eller enligt övergångsbestämmelserna till studiestödslagen (1999:1395).

2001:766

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2003. Äldre bestämmelser tillämpas fortfarande beträffande bostadstillägg som avser tid före ikraftträdandet.

2001:842

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2002 och tillämpas första gången vid 2003 års taxering om inte annat följer av punkterna 2–3.
2. De nya bestämmelserna i 63 kap. 3 § tillämpas första gången vid 2004 års taxering.
3. Äldre bestämmelser i 63 kap. 3 § gäller vid beräkning av grundavdrag vid 2003 års taxering, dock skall 0,293 prisbasbelopp tillämpas i stället för 0,27 prisbasbelopp och 0,5505 prisbasbelopp tillämpas i stället för 0,5275 prisbasbelopp.

2001:908

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2002 och tillämpas första gången vid 2003 års taxering. De äldre bestämmelserna i 61 kap. 5–7 §§ gäller fortfarande i fråga om bilar tillverkade före den 1 januari 2002.

2001:1175

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2002.
2. De nya bestämmelserna tillämpas första gången vid 2003 års taxering.
3. Bestämmelserna i 61 kap. 8 a § andra och tredje styckena tillämpas till och med det beskattningsår som slutar den 31 december 2016. Lag (2013:960).

Lag (2013:960) har trätt i kraft den 1 januari 2014 och tillämpas på **beskattningsår som börjar efter utgången av år 2013**. Ändringen av övergångsbestämmelserna punkten 3 innebar att "det beskattningsår som slutar den 31 december 2013." ersattes av "det beskattningsår som slutar den 31 december 2016."

Övergångsbestämmelserna även ändrade genom lag (2011:1271) som har trätt i kraft den 1 januari 2012 och tillämpas första gången vid **2013 års taxering**. Ändringen av övergångsbestämmelserna punkten 3 innebar att "2012 års taxering." ersattes av "det beskattningsår som slutar den 31 december 2013."

Övergångsbestämmelserna även ändrade genom lag (2006:1175) som har trätt i kraft den 1 januari 2007 och tillämpas första gången vid **2008 års taxering**. Ändringen av övergångsbestämmelserna punkten 3 innebar att "61 kap. 19 §" ersattes av "61 kap. 8 a §".

2001:1176

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2002 och skall tillämpas första gången vid 2003 års taxering om inte något annat anges i punkterna 2–8.
2. Bestämmelserna i 7 kap. 17 §, 10 kap. 12 §, 16 kap. 17 §, 29 kap. 3 §, 42 kap. 16 §, 43 kap. 12 §, 49 kap. 18 och 26 §§ och 58 kap. 18 § i deras nya lydelse skall tillämpas första gången vid 2002 års taxering.
3. Bestämmelserna i 16 kap. 18 § i deras nya lydelse skall tillämpas på utländska skatter som hänförs till tiden efter ikraftträdandet.
4. Bestämmelserna i 23 kap. 11 § i deras nya lydelse skall tillämpas på överlåtelse efter den 1 februari 2001.
5. Bestämmelserna i 48 kap. 17 a § skall tillämpas på avyttringar efter den 1 februari 2001.
6. Bestämmelserna i 2 kap. 1 §, 17 kap. 16 §, 25 kap. 2 och 21 §§, 37 kap. 2 och 31 §§, 43 kap. 11 §, 44 kap. 2 och 27 §§, 49 kap. 1, 2, 12, 14, 19, 24, 27 och 28 §§, 56 kap. 8 § och 57 kap. 13 § i deras nya lydelse samt bestämmelserna i 48 a kap. skall tillämpas på avyttringar efter ikraftträdandet. Om den skattskyldige begär det skall bestämmelserna i 48 a kap. dock tillämpas redan vid 2002 års taxering.
7. I fråga om uppskovsbelopp avseende mottagna andelar som erhållits enligt äldre bestämmelser gäller bestämmelserna i 49 kap. 19 § i deras lydelse före ikraftträdandet. Bestämmelserna i 48 a kap. 10 § andra stycket skall tillämpas även när uppskov erhållits enligt bestämmelserna i 49 kap. i deras lydelse före ikraftträdandet.
8. Bestämmelserna i 57 kap. 3–5 §§ i deras nya lydelse skall tillämpas på utdelningar på kvalificerade andelar och kapitalvinster vid avyttring av sådana andelar efter den 1 februari 2001.

2001:1185

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2002 och tillämpas första gången vid 2003 års taxering. Äldre bestämmelser tillämpas dock i fråga om beskattningsår som börjat före ikraftträdandet.

2. Om överskott av verksamheten i ett utländskt skadeförsäkringsföretag tidigare har beräknats enligt 39 kap. 10 § gäller följande. Tillgångar som företaget innehar vid ingången av det beskattningsår då de nya bestämmelserna tillämpas första gången skall tas upp till då gällande marknadsvärden. Förpliktelser vid samma tidpunkt skall tas upp till belopp varmed de vid en marknadsmässig bedömning belastar verksamheten vid nämnda tidpunkt. För förpliktelser med anledning av ingångna försäkringsavtal skall dock värdet beräknas enligt de grunder som gäller för beräkning av försäkringstekniska avsättningar enligt bestämmelserna i 7 kap. 1 § samt 2 § första och femte styckena försäkringsrörelselagen (1982:713).

2001:1221

Denna lag träder i kraft den 31 december 2001 och tillämpas på avyttringar den 1 januari 2001 och senare.

2001:1242

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2002 och tillämpas första gången vid 2002 års taxering om inte annat följer av a–c.

a) Den nya lydelsen av 1 kap. 16 § tillämpas första gången vid 2003 års taxering såvitt avser skyldigheten att lämna självdeklaration.

b) Bestämmelsen i 48 kap. 7 § andra stycket i sin äldre lydelse tillämpas på avyttringar som skett före ikraftträdandet om detta leder till lägre skatt.

c) Bestämmelsen i 48 kap. 7 § tredje stycket i sin nya lydelse tillämpas på avyttringar efter ikraftträdandet.

2002:213

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2003 och tillämpas första gången vid 2004 års taxering.

2. Vid tillämpning av 10 kap. 5 § första stycket skall med pension även efter ikraftträdandet avses ersättningar som betalas ut som särskild efterlevandepension enligt lagen (2000:462) om införande av lagen (2000:461) om efterlevandepension och efterlevandestöd till barn samt sådana ersättningar som fortfarande kan utges på grund av lagen (1962:381) om allmän försäkring i form av folkpension.

2002:429

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2003 och tillämpas första gången vid 2004 års taxering. Äldre bestämmelser tillämpas dock i fråga om ränta som bestämts enligt bestämmelserna i 5 kap. 12 eller 13 § lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter.

2002:536

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2002 och tillämpas på andelsavyttringar efter den 3 april 2002. Den nya bestämmelsen i 49 a kap. 4 § tredje stycket andra meningen tillämpas dock på andelsavyttringar efter ikraftträdandet.

2002:540

1. Denna lag träder i kraft den 1 juli 2002.
 2. Vid tillämpningen av den nu upphävda bestämmelsen i 48 kap. 26 § tredje stycket skall även ett svenskt ömsesidigt försäkringsföretag eller en sådan svensk stiftelse eller ideell förening som inte är undantagen från skattskyldighet enligt 7 kap. omfattas av bestämmelsens tillämpningsområde.
 3. De nya bestämmelserna i 48 kap. 26 och 27 §§ tillämpas på kapitalförluster på delägarätter som avyttrats den 7 december 2001 eller senare. De nya bestämmelserna tillämpas också på kapitalförluster på delägarätter som avyttrats före den 7 december 2001 men där den omständighet som utlöser en uppskjuten avdragsrätt enligt 25 kap. 30 § inträffat efter den 6 december 2001.
 4. De nya bestämmelserna i 50 kap. 12 och 13 §§ tillämpas på kapitalförluster på andelar i svenska handelsbolag som avyttrats den 7 december 2001 eller senare. Vid tillämpningen av bestämmelserna i 50 kap. 12 och 13 §§ beaktas inte värdeförändringar på delägarätter som avyttrats före den 7 december 2001 försåvitt inte avyttringen omfattas av bestämmelserna om uppskjuten avdragsrätt enligt 25 kap. 30 §. De nya bestämmelserna tillämpas också på kapitalförluster på andelar i svenska handelsbolag som avyttrats före den 7 december 2001 men där den omständighet som utlöser en uppskjuten avdragsrätt enligt 25 kap. 30 § inträffat efter den 6 december 2001.
 5. De nya bestämmelserna i 52 kap. 8 § tillämpas på kapitalförluster på andelar i utländska juridiska personer som anges i 6 kap. 14 § och som avyttrats den 16 april 2002 eller senare. Vid tillämpningen av bestämmelserna i 52 kap. 8 § beaktas inte värdeförändringar på delägarätter som avyttrats före den 16 april 2002 försåvitt inte avyttringen omfattas av bestämmelserna om uppskjuten avdragsrätt enligt 25 kap. 30 §. De nya bestämmelserna tillämpas också på kapitalförluster på andelar som avyttrats före den 16 april 2002 men där den omständighet som utlöser en uppskjuten avdragsrätt enligt 25 kap. 30 § inträffat efter den 15 april 2002.
 6. Om den skattskyldige begär det skall vid tillämpning av punkterna 3–5 tidpunkten den 7 december 2001 och den 16 april 2002 respektive den 6 december 2001 och den 15 april 2002 i stället avse den 1 december 2002 respektive den 30 november 2002.
- Första stycket gäller inte
- a. en kapitalförlust på en delägar rätt som helt eller delvis förvärvats mot ersättning i form av en andel i det köpande företaget,
 - b. en kapitalförlust på en delägar rätt som avses i a hos ett företag i intressegemenskap med det förvärvande företaget och som överlåtits till företaget i intressegemenskap,
 - c. en kapitalförlust på en andel i ett företag i intressegemenskap till den del förlusten motsvarar en värdenedgång på en delägar rätt som avses i a och som överlåtits till företaget i intressegemenskap, eller
 - d. en kapitalförlust på en andel i ett svenskt handelsbolag eller på en andel i en utländsk juridisk person som anges i 6 kap. 14 § till den del förlusten motsvarar en värdenedgång på en delägar rätt som avses i a även i fall som inte följer av c.

436 Inkomstskattelag, övergångsbestämmelser

Om kapitalförlusten redan har utnyttjats av en annan juridisk person med stöd av bestämmelsen i 48 kap. 26 § i sin nya lydelse skall begäran enligt första stycket avse både den hos vilken förlusten uppstått och den som utnyttjat förlusten.

Med företag i intressegemenskap avses i denna punkt ett företag som ett annat företag, direkt eller indirekt, genom ägarandel eller på annat sätt har ett väsentligt inflytande i eller om företagen står under i huvudsak gemensam ledning. Lag (2003:224).

Lag (2003:224) har trätt i kraft den 1 juli 2003. Den nya bestämmelsen i övergångsbestämmelserna till lagen (2002:540) om ändring i inkomstskattelagen (1999:1229) tillämpas första gången vid 2002 års taxering. Ändringen av övergångsbestämmelsen innebar införande av punkten 6.

2002:972

- 1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2003.*
- 2. De nya bestämmelserna i 63 kap. 3 § tillämpas första gången vid 2004 års taxering.*

2002:1006

- 1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2003.*
- 2. Bestämmelserna i 8 kap. 20 § tillämpas första gången i fråga om Polisens utlandsstyrka vid 2001 års taxering och i övrigt vid 2003 års taxering.*
- 3. Bestämmelserna i 11 kap. 14 § tillämpas första gången vid 2002 års taxering.*
- 4. Bestämmelserna i 11 kap. 35 § tillämpas första gången vid 2004 års taxering.*

2002:1143

- 1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2003 och skall tillämpas på andelsbyten, fusioner och fissioner samt verksamhetsöverlåtelser efter den 31 december 2002.*
- 2. I fråga om uppskovsbelopp med anledning av avyttring av en andel före ikraftträdandet gäller alljämt äldre bestämmelser i 48 a kap. och 49 kap. samt den upphävda lagen (1998:1601) om uppskov med beskattningen vid andelsbyten om inte annat anges i punkterna 3 och 4.*
- 3. Om en kvalificerad andel har avyttrats genom ett byte av andelar och ett uppskovsbelopp har fördelats enligt äldre bestämmelser skall, om den skattskyldige begär det, uppskovsbeloppet avseende mottagna andelar inte tas upp till beskattning trots att andelarna avyttrats på annat sätt än genom ett byte av andelar. I stället skall bestämmelserna i 48 a kap. och 57 kap. i deras lydelse efter ikraftträdandet tillämpas. En begäran om att uppskovsbeloppet inte skall tas upp skall avse samtliga mottagna andelar.*
- 4. Om en kvalificerad andel har avyttrats genom ett byte av andelar före ikraftträdandet och det skulle funnits förutsättningar för uppskov med beskattningen, skall bestämmelsen i punkten 3 tillämpas om den skattskyldige begär det. Punkten 3 skall också tillämpas på den skattskyldiges begäran om den skattskyldige har tagit upp uppskovsbeloppet till beskattning helt eller delvis.*

2003:224

1. Denna lag träder i kraft den 1 juli 2003. Om inte annat följer av punkterna 2–14 tillämpas de nya bestämmelserna på beskattningsår som börjar efter den 31 december 2003. Äldre bestämmelser tillämpas på beskattningsår som påbörjats tidigare.

2. De nya bestämmelserna i 20 a kap. tillämpas om skattskyldighet inträder under ett beskattningsår som börjar den 1 januari 2004 eller senare.

3. De nya bestämmelserna tillämpas på kapitalvinst och kapitalförlust på grund av avyttringar efter ikraftträdandet. Äldre bestämmelser skall tillämpas på kapitalvinster och kapitalförluster på grund av avyttringar före ikraftträdandet.

Bestämmelserna i 25 a kap. 24 § tillämpas i fråga om andelar i ett svenskt handelsbolag eller i en i utlandet delägarbeskattad juridisk person som en fysisk person förvärvat efter ikraftträdandet.

Bestämmelserna i 25 a kap. 25 § tillämpas på avyttringar efter ikraftträdandet.

4. De upphävda bestämmelserna i 25 kap. 6–27 §§ tillämpas på avyttringar före ikraftträdandet. Har uppskov med beskattningen av en kapitalvinst på en andel erhållits enligt de upphävda bestämmelserna i 25 kap. 6–27 §§ eller är förutsättningarna för sådant uppskov uppfyllda vid avyttringen och fram till ikraftträdandet, skall kapitalvinsten inte tas upp som intäkt efter ikraftträdandet. Detta gäller dock inte om det avyttrande företaget är ett svenskt handelsbolag eller om det avyttrade företaget är ett svenskt handelsbolag, eller en i utlandet delägarbeskattad juridisk person. I dessa fall skall även fortsättningsvis tillämpas äldre bestämmelser om när en kapitalvinst skall tas upp.

Om det avyttrande företaget är ett svenskt handelsbolag, skall dock en kapitalvinst för vilken uppskov har erhållits enligt de upphävda bestämmelserna i 25 kap. 6–27 §§ inte tas upp om den avyttrade andelen avyttras efter ikraftträdandet, och

a. kapitalvinsten inte skall tas upp enligt reglerna i 25 a kap., eller

b. ersättningen skall tas upp som kapitalvinst enligt bestämmelsen om skalbolagsbeskattning i 25 a kap. 9 §.

5. Om ett företag som omedelbart före ikraftträdandet var ett förvaltningsföretag enligt den äldre lydelsen av 24 kap. 14 § efter ikraftträdandet men före utgången av 2004 avyttrar en andel i ett aktiebolag eller en ekonomisk förening för en ersättning som motsvarar det skattemässiga värdet, till en delägare som är en fysisk person och som även var delägare i företaget den 30 juni 2003, skall uttagsbeskattning enligt bestämmelserna i 22 kap. inte ske.

Förvärvaren skall inte beskattas i inkomstslaget kapital på grund av förvärvet. En förvärvare som inte beskattats på grund av förvärvet skall anses ha anskaffat andelen för det skattemässiga värdet hos företaget. Medför förvärvet att ett belopp tas upp i inkomstslaget tjänst hos förvärvaren enligt bestämmelserna i 57 kap., skall anskaffningsutgiften för andelen anses utgöras av summan av det skattemässiga värdet hos det överlåtande företaget och det belopp som skall tas upp i inkomstslaget tjänst hos förvärvaren.

6. Om ett fåmansföretag eller ett dotterföretag till ett fåmansföretag efter ikraftträdandet men före utgången av 2004 avyttrar en fastighet, som någon gång under tre år före avyttringen till huvudsaklig del har använts som bostad för en delägare eller en närstående till en delägare i fåmansföretaget, till en delägare som är en fysisk person och som även var delägare i fåmansföretaget den 30 juni 2003 för en ersättning som motsvarar det skattemässiga värdet, skall uttagsbeskattning enligt bestämmelserna i 22 kap. inte ske. Bestämmelsen om återföring av avdrag i 26 kap. 2 § första stycket 5 skall inte

438 Inkomstskattelag, övergångsbestämmelser

tillämpas på utgifter för förbättrande reparationer och underhåll som nedlagts före utgången av 2000.

Förvärvaren skall inte beskattas i inkomstlaget kapital på grund av förvärvet. En förvärvare som inte beskattas på grund av förvärvet skall anses ha anskaffat fastigheten för det skattemässiga värdet hos det överlåtande företaget. Medför förvärvet att ett belopp tas upp i inkomstlaget tjänst hos förvärvaren enligt bestämmelserna i 57 kap., skall anskaffningsutgiften för fastigheten anses utgöras av summan av det skattemässiga värdet hos det överlåtande företaget och det belopp som tas upp i inkomstlaget tjänst hos förvärvaren.

Det som sägs om fastighet gäller även en andel i ett privatbostadsföretag.

7. Bestämmelsen i 25 a kap. 10 § andra stycket 2 tillämpas inte om andelen eller den aktiebaserade delägarrätten har avyttrats före ikraftträdandet.

8. Vid tillämpningen av bestämmelserna i 25 a kap. 20 § beaktas inte värdeförändringar på tillgångar som avyttrats före ikraftträdandet. Detsamma gäller förpliktelser som upphört före ikraftträdandet.

9. Vid tillämpningen av bestämmelsen i 43 kap. 2 § 2 i sin nya lydelse skall det räkenskapsår som börjar närmast efter den 30 december 2003 utgöra det första av de fyra räkenskapsår som bedömningen kan utgå ifrån. För tidigare räkenskapsår tillämpas bestämmelsen i sin tidigare lydelse.

10. Bestämmelserna i 48 kap. 26 och 27 §§ i deras äldre lydelse tillämpas även i fortsättningen på kapitalförluster på delägarrätter som avyttrats före ikraftträdandet men där avdragsrätten inte har kunnat utnyttjas. Bestämmelserna i 48 kap. 26 och 27 §§ i deras äldre lydelse tillämpas även i fortsättningen på kapitalförluster på delägarrätter som avyttrats före ikraftträdandet men där den omständighet som utlöser en uppskjuten avdragsrätt enligt 25 kap. 30 § i dess äldre lydelse inträffat efter ikraftträdandet.

11. Bestämmelserna i 49 kap. 19 a § tillämpas inte om den avyttring som uppskovet avser har skett under perioden den 1 januari 2001 – den 30 juni 2003 och, om bestämmelserna i 25 a kap. hade varit tillämpliga, ersättningen skulle ha tagits upp som kapitalvinst enligt bestämmelsen om skalbolagsbeskattning i 25 a kap. 9 §.

Om det säljande företaget är ett svenskt handelsbolag skall ett uppskovsbelopp enligt 49 kap. inte tas upp om en mottagen andel avyttrats genom en koncernintern avyttring före den 1 oktober 2002, och

a. en kapitalvinst vid en efterföljande avyttring inte skall tas upp enligt bestämmelserna i 25 a kap., eller

b. ersättningen vid den efterföljande avyttringen skall tas upp som kapitalvinst enligt bestämmelsen om skalbolagsbeskattning i 25 a kap. 9 §.

Den upphävda bestämmelsen i 49 kap. 22 § tillämpas även fortsättningsvis på efterföljande koncerninterna avyttringar före ikraftträdandet.

12. De upphävda bestämmelserna i 50 kap. 12 och 13 §§ tillämpas även i fortsättningen på kapitalförluster på andelar i svenska handelsbolag som avyttrats före ikraftträdandet men där avdragsrätten inte har kunnat utnyttjas. De tillämpas fortsättningsvis också på kapitalförluster på andelar som avyttrats före ikraftträdandet men där den omständighet som utlöser en uppskjuten avdragsrätt enligt 25 kap. 30 § i dess äldre lydelse inträffat efter ikraftträdandet. Vid tillämpning av den upphävda bestämmelsen i 50 kap. 12 § skall hänvisningen i tredje stycket till 6 kap. 14 § i stället avse 5 kap. 2 a §.

13. Den upphävda bestämmelsen i 52 kap. 8 § tillämpas även i fortsättningen på kapitalförluster på andelar i en i utlandet delägarbeskattad juridisk person som avyttrats

före ikraftträdandet men där avdragsrätten inte har kunnat utnyttjas. Den tillämpas fortsättningsvis också på kapitalförluster på andelar som avyttrats före ikraftträdandet men där den omständighet som utlöser en uppskjuten avdragsrätt enligt 25 kap. 30 § i dess äldre lydelse inträffat efter ikraftträdandet. Vid tillämpning av den upphävda bestämmelsen i 52 kap. 8 § skall hänvisningen till 6 kap. 14 § i stället avse 5 kap. 2 a §.

14. Den nya bestämmelsen i övergångsbestämmelserna till lagen (2002:540) om ändring i inkomstskattelagen (1999:1229) tillämpas första gången vid 2002 års taxering.

Punkterna 3, 4, 12 och 13 har ändrats genom lag (2003:1086) som har trätt i kraft den 1 januari 2004 och som tillämpas på beskattningsår som börjar efter utgången av år 2003. Äldre bestämmelser tillämpas fortfarande på beskattningsår som påbörjats tidigare. Se övergångsbestämmelserna till den lagen.

2003:342

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2003. De nya bestämmelserna tillämpas på lantmåteriförrättningsutgifter som är hänförliga till tid efter år 2002.

2003:669

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2004.
2. Äldre föreskrifter i 7 kap. 11 § första stycket och 31 kap. 19 § andra stycket gäller fortfarande för skattemyndighetens beslut.
3. Äldre föreskrifter i 7 kap. 11 § tredje stycket, 24 kap. 9 § andra stycket, 31 kap. 27 §, 36 kap. 5 § andra stycket, 58 kap. 34 § och 59 kap. 8 § andra stycket gäller fortfarande för överklagande av beslut som har meddelats före ikraftträdandet. Vad som där sägs om Riksskatteverket skall då i stället gälla Skatteverket.

2003:825

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2004.
2. De nya bestämmelserna i 65 kap. 5 § tillämpas första gången vid 2005 års taxering. Äldre föreskrifter gäller dock vid 2005 års taxering i fråga om skattskyldig med inkomst av näringsverksamhet i vilken ingår förvärvskälla som har givit överskott och för vilken beskattningsåret börjat före den 23 september 2003.

2003:1074

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2004. Bestämmelsen i 26 kap. 12 § i sin nya lydelse tillämpas på avyttringar som skett efter den 31 december 2003. I övrigt tillämpas lagen första gången vid 2002 års taxering.

2003:1086

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2004 och tillämpas, med undantag av bestämmelsen i 2 kap. 2 a §, på beskattningsår som börjar efter utgången av år 2003. Äldre bestämmelser tillämpas fortfarande på beskattningsår som påbörjats tidigare.
2. Om en utländsk stat blivit medlem i Europeiska ekonomiska samarbetsområdet under ett beskattningsår, skall vid tillämpning av 2 kap. 2 a § vad som sägs om kapitaltillskott i 40 kap. 16 § tillämpas första gången på beskattningsår som påbörjats efter att staten blivit medlem.

440 Inkomstskattelag, övergångsbestämmelser

3. Om en utländsk juridisk person hör hemma och är skattskyldig till inkomstskatt i Belgien och enligt tillstånd meddelat före den 1 januari 2001 bedriver verksamhet i detta land genom en centre de coordination/coördinatiecentrum enligt Kunglig förordning nr 187 (Arrêté Royal no 187 relatif à la création de centres de coordination/Koninklijk Besluit nr 187 betreffende de oprichting van coördinatiecentra) av den 30 december 1982 med ändringar vidtagna senast den 1 januari 1993 och om verksamheten består i finansiering av andra företag och nettoinkomsten från denna verksamhet huvudsakligen beror på transaktioner med företag som hör hemma och är skattskyldiga till inkomstskatt i Belgien, får företagets nettoinkomst och skatt som företagen betalar på nettoinkomsten tas med vid bedömningen av om den utländska juridiska personen uppfyller villkoren i 39 a kap. 5 §.

Detta gäller bara om

- delägaren, direkt eller indirekt, den 1 januari 2001 innehade och under hela det aktuella beskattningsåret innehar mer än 90 procent av både den utländska juridiska personens och de utländska företagens kapital eller röster,

- medel som den utländska juridiska personen lånar ut till ett företag i Belgien inte till mer än ringa del, direkt eller indirekt, vidareutlånas till företag i annan stat,

- delägaren eller ett svenskt företag med vilket delägaren är i intressegemenskap inte, direkt eller indirekt, vid nämnda datum eller senare har lämnat kapitaltillskott till den utländska juridiska personen, och

- nettoinkomsten i den utländska juridiska personen inte till mer än ringa del, direkt eller indirekt, beror på transaktioner med delägaren eller svenska företag med vilka delägaren är i intressegemenskap.

2003:1102

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2004 och tillämpas första gången på det beskattningsår som börjar efter den 31 december 2003.

2. Vid tillämpning av 17 kap. 20 § får kreditinstitut och värdepappersbolag som avses i lagen (1995:1559) om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag använda nettoförsäljningsvärdet i stället för det verkliga värdet till och med det beskattningsår som avslutas senast den 31 december 2005. Lag (2004:438).

2003:1194

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2004 och tillämpas första gången vid 2005 års taxering, om inte annat anges i 2–4.

2. Äldre bestämmelser i 11 kap. 7 § tillämpas i fråga om datorutrustning som tillhandahålls den anställde före utgången av juni månad 2004 enligt avtal mellan arbetsgivaren och den anställde som ingåtts före den 1 januari 2004.

3. Äldre bestämmelser i 16 kap. 22 § gäller för utgifter för tandvård som utförts före den 1 januari 2004.

4. De nya bestämmelserna i 28 kap. 26 § tillämpas på avtal om övertagande av ansvaret för pensionsutfästelser som ingåtts efter den 25 september 2003.

2003:1206

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2004.

2. De nya föreskrifterna i 15 kap. 10 §, 39 kap. 26 § och 42 kap. 29 § tillämpas första gången vid 2005 års taxering.

3. De nya föreskrifterna i 47 kap. 5, 5 a, 5 b och 7–9 §§ tillämpas första gången vid 2004 års taxering.

2004:66

1. Denna lag träder i kraft den 1 april 2004.
2. Vad som sägs i 2 kap. 3 §, 6 kap. 5, 10 a och 16 a §§, 17 kap. 15 §, 24 kap. 11 §, 30 kap. 1 §, 39 kap. 1, 14 och 20 §§, 42 kap. 8 §, 44 kap. 6 §, 48 kap. 2, 7, 18 och 21 §§, 65 kap. 10 § om investeringsfonder skall också gälla sådana värdepappersfonder som förvaltas av fondbolag eller annan fondförvaltare som med stöd av lagen (2004:47) om införande av lagen (2004:46) om investeringsfonder driver verksamhet enligt lagen (1990:1114) om värdepappersfonder. Lag (2009:197).

Lag (2009:197) har trätt i kraft den 1 juli 2009 och tillämpas första gången vid **2010 års taxering**. T.o.m. den 30 juni 2009 hade punkten 2 i övergångsbestämmelserna följande lydelse.

2. Vad som sägs i 2 kap. 3 §, 6 kap. 5, 10 a och 16 a §§, 17 kap. 15 §, 24 kap. 11 §, 30 kap. 1 §, 39 kap. 1, 14 och 20 §§, 42 kap. 8 §, 44 kap. 6 §, 48 kap. 2, 7, 18 och 21 §§, 65 kap. 14 § om investeringsfonder skall också gälla sådana värdepappersfonder som förvaltas av fondbolag eller annan fondförvaltare som med stöd av lagen (2004:47) om införande av lagen (2004:46) om investeringsfonder driver verksamhet enligt lagen (1990:1114) om värdepappersfonder.

2004:494

Denna lag träder i kraft den 8 oktober 2004. De nya bestämmelserna i 20 a kap. 1 § tillämpas dock bara på fusioner och fissioner som genomförs efter ikraftträdandet.

2004:498

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2004 och tillämpas i fråga om överföringar efter den 29 januari 2004.

2004:614

1. Denna lag träder i kraft den 1 juli 2004.
2. Bestämmelserna i 6 kap. 1 § och 13 kap. 11 § i deras nya lydelse samt bestämmelserna i 6 a kap. och i de nya bilagorna 6 a.1 och 6 a.2 tillämpas på ersättningar som hänför sig till tiden efter utgången av år 2003.
3. Bilagorna 24.1, 24.2, 37.1 och 37.2 i deras nya lydelse tillämpas första gången på det beskattningsår som påbörjas närmast före den 1 maj 2004.

2004:634

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2005. Lagen tillämpas första gången vid 2006 års taxering.

442 Inkomstskattelag, övergångsbestämmelser

2004:654

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2007 och tillämpas första gången vid 2008 års taxering.

2004:790

- 1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2005.*
- 2. Bestämmelserna i 7 kap. 2 och 16 §§ tillämpas första gången vid 2006 års taxering.*
- 3. Äldre bestämmelser i 8 kap. 17 och 21 §§ tillämpas beträffande bidrag och ersättningar som betalats ut före ikraftträdandet.*

2004:985

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2005 och tillämpas på beskattningsår som börjar efter utgången av år 2004.

2004:1040

- 1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2005.*
- 2. Den nya bestämmelsen i 7 kap. 17 § tillämpas första gången vid 2004 års taxering.*
- 3. De nya bestämmelserna i 43 kap. 7 §, 48 a kap. 8 a och 10 §§ samt 57 kap. 11 a och 12 §§ tillämpas på andelsbyten som skett efter den 31 december 2002. Bestämmelserna tillämpas också om den skattskyldige har begärt att punkterna 3 och 4 i övergångsbestämmelserna till lagen (2002:1143) om ändring i inkomstskattelagen (1999:1229) skall tillämpas på ett andelsbyte som skett före den 1 januari 2003.*

2004:1055

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2005 och tillämpas första gången vid 2006 års taxering. Äldre föreskrifter i 65 kap. 5 § tillämpas dock såvitt avser skiktgränserna vid 2006 års taxering i fråga om skattskyldig med inkomst av näringsverksamhet i vilken ingår förvärvskälla som har givit överskott och för vilken beskattningsåret börjat före utgången av 2004.

2004:1139

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2005 och tillämpas, utom såvitt avser punkten 3 i övergångsbestämmelserna till (2001:1175), första gången vid 2006 års taxering.

2004:1147

- 1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2005 och tillämpas på beskattningsår som börjar efter utgången av år 2004 om inte annat anges i punkt 2 eller 3.*
- 2. I fråga om utdelning på andelar tillämpas de nya bestämmelserna på utdelning som tas emot efter utgången av år 2004.*
- 3. I fråga om utdelning på andelar i företag som anges i bilaga 24.1 i dess lydelse den 1 juli 2004 tillämpas de nya bestämmelserna även på utdelning som tagits emot efter den 30 april 2004.*

2004:1149

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2005 och tillämpas första gången vid 2006 års taxering.

2. Bestämmelsen i 1 kap. 13 § i sin nya lydelse tillämpas på överföringar efter utgången av år 2004.

3. Bestämmelsen i 34 kap. 18 § i sin nya lydelse tillämpas på övertaganden efter utgången av år 2004.

2004:1181

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2005 och tillämpas första gången på beskattningsåret som börjar efter den 31 december 2004.

2. Vid tillämpningen av 17 kap. 20 § får försäkringsföretag använda nettoförsäljningsvärdet i stället för det verkliga värdet till och med det beskattningsår som avslutas senast den 31 december 2005.

2004:1323

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2005 och tillämpas på beskattningsår som påbörjas efter utgången av år 2004.

2004:1332

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2005. De nya bestämmelserna om elcertifikat tillämpas dock första gången på beskattningsår som påbörjas efter utgången av år 2004.

2004:1346

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2005. Äldre bestämmelser i 8 kap. 7 § om ränta enligt 58 b § lagen (1941:416) om arvsskatt och gåvoskatt skall fortfarande tillämpas.

2005:121

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2006.

2. De nya bestämmelserna gäller även för försäkringar som har tecknats före år 1976.

2005:269

Denna lag träder i kraft den 1 juni 2005 och tillämpas på avyttringar efter ikraftträdandet. Om den skattskyldige begär det skall de nya bestämmelserna dock tillämpas även på avyttringar som skett dessförinnan men efter den 30 juni 2003.

2005:347

1. Denna lag träder i kraft den 1 juli 2005.

2. Äldre bestämmelser i 62 kap. 6 § tillämpas i fråga om avgifter som betalas i överensstämmelse med den konvention som avses i förordningen (1993:1529) om tillämpning av en nordisk konvention den 15 juni 1992 om social trygghet.

2005:798

Denna lag träder i kraft den 1 december 2005 och tillämpas första gången vid 2005 års taxering.

2005:826

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2006 och tillämpas första gången vid 2007 års taxering. Äldre föreskrifter i 65 kap. 5 § tillämpas dock såvitt avser skiktgränserna vid 2007 års taxering i fråga om skattskyldig med inkomst av näringsverksamhet i vilken det ingår förvärvskälla som gett överskott och för vilken beskattningsåret börjat före utgången av 2005.

2005:898

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2006 och tillämpas första gången vid 2007 års taxering.

2005:1136

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2006 och tillämpas om inte annat följer av punkt 2 första gången vid 2007 års taxering.

2. I fråga om andelar i en ekonomisk förening eller ett aktiebolag som är en bostadsrättsförening, bostadsförening eller ett bostadsaktiebolag och som inte uppfyller villkoren i 2 kap. 17 § för att vara ett privatbostadsföretag ska äldre bestämmelser tillämpas till och med utgången av år 2015.

3. Om det vid utgången av år 2005 finns sparad lättnadsutrymme enligt den upphävda 43 kap. 6 § får detta föras över till kommande beskattningsår och utnyttjas under beskattningsåren 2006–2010 i inkomstslaget kapital enligt vad som anges i denna punkt. Dessa beskattningsår skall utdelning tas upp bara till den del den överstiger sparad lättnadsutrymme. Om utdelningen understiger sparad lättnadsutrymme, skall skillnaden föras vidare som sparad lättnadsutrymme till nästa beskattningsår. Av en kapitalvinst på en andel som uppkommer under beskattningsåren 2006–2010 skall bara ett belopp som överstiger det sparade lättnadsutrymmet tas upp. Detta gäller inte om kapitalvinsten skall tas upp som överskott av passiv näringsverksamhet enligt 49 a kap. Om en andel övergår till en ny ägare genom arv, testamente, gåva, bodelning eller på liknande sätt, tar förvärvaren över den tidigare ägarens sparade lättnadsutrymme. Om en andel avyttras genom ett andelsbyte och villkoren i 48 a kap. för framskjuten beskattning är uppfyllda, skall sparad lättnadsutrymme som hänför sig till de avyttrade andelarna fördelas på de mottagna andelarna. Om de mottagna andelarna inte är kvalificerade och hänför sig till ett företag som är marknadsnoterat, skall det sparade lättnadsutrymmet i stället läggas till anskaffningsutgiften vid beräkning av omkostnadsbeloppet för de mottagna andelarna.

4. Om sparad lättnadsutrymme enligt punkt 3 överstiger gränsbeloppet, skall utdelning utöver sparad lättnadsutrymme tas upp i inkomstslaget tjänst.

5. Om sparad lättnadsutrymme enligt punkt 3 överstiger gränsbeloppet, tillämpas bestämmelserna i 57 kap. 21 § på kapitalvinst som överstiger sparad lättnadsutrymme.

6. Sparad utdelningsutrymme för tid före den 1 januari 2006 skall beräknas enligt reglerna i det upphävda 57 kap. Sådant sparad utdelningsutrymme skall anses som sparad utdelningsutrymme enligt denna lag.

7. Om andelar som är kvalificerade enligt 57 kap. 7 § första eller andra stycket i lydelse vid 2007 års taxering eller 57 kap. 7–7 b §§ i lydelse enligt lagen (2006:1422) om ändring i inkomstskattelagen (1999:1229) avyttras till ett fåmansföretag eller fåmanshandelsbolag som säljaren direkt eller indirekt äger andel i, skall sparats utrymme enligt punkt 3 fördelas på säljarens andelar i fåmansföretaget som förvärvat andelarna direkt eller indirekt. Lag (2006:1422).

8. Äldre bestämmelser i 48 a kap. 8 a § tillämpas på andelsbyten som skett före den 1 januari 2006.

9. Vid tillämpningen av bestämmelsen i 42 kap. 15 a § andra stycket andra strecksatsen, skall det räkenskapsår som börjar närmast efter den 30 december 2003 utgöra det första av de fyra räkenskapsår som bedömningen kan utgå ifrån. För tidigare räkenskapsår skall i stället gälla att företaget direkt eller genom dotterföretag, har ägt aktier med en röst- eller kapitalandel på tjugofem procent eller mer i ett svenskt marknadsnoterat aktiebolag eller en marknadsnoterad utländsk juridisk person.

10. Vinst som efter ikraftträdandet uppkommer vid nedsättning av aktiekapital genom inlösen enligt bestämmelserna i aktiebolagslagen (1975:1385), skall behandlas som vinst vid minskning av aktiekapital med indragning enligt 57 kap. 2 §. Lag (2011:1271).

Lag (2011:1271) har trätt i kraft den 1 januari 2012 och tillämpas första gången vid **2013 års taxering**. T.o.m. den 31 december 2011 hade övergångsbestämmelserna punkten 2 följande lydelse.

2. I fråga om andelar i en svensk ekonomisk förening eller ett svenskt aktiebolag som är en bostadsrättsförening, bostadsförening eller ett bostadsaktiebolag och som inte uppfyller villkoren i 2 kap. 17 § för att vara ett privatbostadsföretag ska äldre bestämmelser tillämpas till och med utgången av år 2011.

Övergångsbestämmelserna även ändrade lag (2008:1064) som har trätt i kraft den 1 januari 2009 och tillämpas första gången vid **2010 års taxering**. Ändringen av punkten 5 i övergångsbestämmelserna innebar att "sparat utdelningsutrymme" ersattes av "gränsbeloppet".

Övergångsbestämmelserna även ändrade genom lag (2008:829) som har trätt i kraft den 1 januari 2009 och tillämpas första gången vid **2010 års taxering**. Ändringen av punkten 2 i övergångsbestämmelserna innebar att "2008" ersattes av "2011".

2005:1142

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2006 och tillämpas första gången vid 2007 års taxering.

2. Har beskattningsåret påbörjats före ikraftträdandet tillämpas äldre bestämmelser för den del av beskattningsåret som avser tiden före ikraftträdandet.

2005:1146

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2006 och tillämpas första gången vid 2007 års taxering.

2. 16 kap. 11 § i sin äldre lydelse tillämpas på avgifter och bidrag som lämnats för tid före ikraftträdandet. I dessa fall skall vad som sägs om avdragsrätt även gälla för sådana avgifter och bidrag som avses i ett avtal som träffats den 29 april 1999 mellan å ena sidan

446 Inkomstskattelag, övergångsbestämmelser

staten och å andra sidan Sveriges Biografägareförbund, Folkets Husföreningarnas Riksorganisation, Riksföreningen Våra Gårdar, Sveriges Filmuthyrareförening u.p.a., Föreningen Sveriges Filmproducenter, Sveriges Television AB och TV 4 AB (publ.).

2005:1166

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2006. Äldre föreskrifter gäller fortfarande i fråga om en begäran av en skogsvårdsstyrelse.

2005:1170

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2006 och tillämpas första gången vid 2007 års taxering.

2006:5

1. Denna lag träder ikraft den 1 januari 2007 och tillämpas första gången vid 2008 års taxering.

2. Äldre bestämmelser skall dock tillämpas på ersättningar och förmåner som utbetalats på grund av en utlandsstationering som har tillträtts före den 1 januari 2007. Från och med den 1 september 2009 skall denna lag tillämpas på samtliga ersättningar och förmåner som utbetalats på grund av en utlandsstationering, oavsett när stationeringen tillträdde.

2006:238

Denna lag träder ikraft den 1 maj 2006 och tillämpas första gången vid 2007 års taxering. Bestämmelsen i sin äldre lydelse tillämpas dock ifråga om räntor som bestäms enligt 60 § i den upphävda fordonsskattelagen.

2006:424

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2006 och tillämpas första gången vid 2007 års taxering. Vid 2007 års taxering skall dock tilläggsbeloppet enligt 63 kap. 4 a § vara 5 000 kronor i stället för 2 500 kronor.

2006:614

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2006 och tillämpas första gången vid 2007 års taxering.

2006:619

- 1. Denna lag träder i kraft den 18 augusti 2006.*
- 2. Bestämmelsen i 37 kap. 26 § i sin nya lydelse tillämpas på fusioner som genomförs efter ikraftträdandet.*
- 3. Bestämmelsen i 39 kap. 23 § i sin nya lydelse tillämpas på utdelning som lämnas efter ikraftträdandet.*
- 4. Bestämmelserna i 39 kap. 24 a § och 42 kap. 21 a § i sina nya lydelse tillämpas på insatsemissioner som tillgodoförs efter ikraftträdandet.*

5. Bestämmelsen i 42 kap. 15 a § i sin nya lydelse tillämpas på utdelning som lämnas efter ikraftträdandet. Den tillämpas även på kapitalvinst på aktier och andelar som avyttras efter ikraftträdandet.

2006:620

1. Denna lag träder i kraft den 1 juli 2006 och tillämpas på beskattningsår som avslutas efter den 30 juni 2006. Bestämmelsen i 29 kap. 2 § i sin nya lydelse tillämpas i fråga om utsläppsminskningensenheter och certifierade utsläppsminskningar som tilldelats före ikraftträdandet bara om den skattskyldige begär det.

2. Om beskattningsåret avslutas efter den 31 maj 2006 men före den 1 juli 2006, tillämpas bestämmelserna i denna lag om den skattskyldige begär det.

2006:650

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2008 och tillämpas första gången vid 2009 års taxering.

2006:660

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2008 och tillämpas första gången vid 2009 års taxering.

2006:908

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2007 och tillämpas på beskattningsår som börjar efter den 31 december 2006.

2006:983

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2007 och tillämpas första gången på beskattningsår som påbörjas efter den 31 december 2006.

2. En skattskyldig som till följd av 4 kap. 6 § andra stycket lagen (2003:113) om elcertifikat i sin lydelse före den 1 januari 2007 var registrerad för att hantera kvotplikten skall anses som kvotpliktig för tiden fram till och med tidpunkten för annullering av elcertifikat enligt lagen om elcertifikat i dess lydelse från och med den 1 januari 2007.

2006:993

Denna lag träder i kraft den 2 oktober 2006 och tillämpas första gången för valperioden 2006–2010.

2006:1344

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2007 och tillämpas första gången vid 2008 års taxering.

2. Äldre bestämmelser i 63 kap. 4 a § gäller alltså för den del av beskattningsåret som infaller före ikraftträdandet.

3. De nya bestämmelserna i 39 kap. 25 och 26 §§ tillämpas på beskattningsår som påbörjats efter ikraftträdandet. Har beskattningsåret påbörjats före ikraftträdandet gäller äldre bestämmelser.

448 Inkomstskattelag, övergångsbestämmelser

4. I fråga om sådan datorutrustning som avses i punkt 2 av övergångsbestämmelserna till lagen (2003:1194) om ändring i inkomstskattelagen (1999:1229) skall bestämmelsen i 61 kap. 17 a § tillämpas med undantag för andra strecksatsen i paragrafen.

5. Vid 2007 års taxering skall 65 kap. 11 a–11 c §§ inte tillämpas på avgift till fackförening, arbetslöshetskassa eller motsvarande som betalas efter den 8 december 2006 och belöper sig på tid efter den 31 december 2006. Lag (2006:1518).

Ändringen genom lag (2006:1518) innebar att punkt 5 infördes.

2006:1354

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2007 och tillämpas första gången vid 2008 års taxering.

2006:1422

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2007 och tillämpas första gången vid 2008 års taxering.

2. Har beskattningsåret påbörjats före ikraftträdandet tillämpas äldre bestämmelser för den del av beskattningsåret som avser tiden före ikraftträdandet.

3. De nya bestämmelserna om partiella fissioner tillämpas på ombildningar efter ikraftträdandet. De nya bestämmelserna i 37 kap. 30 a §, 38 kap. 20 §, 38 a kap. 22 §, 48 a kap. 17 § och 49 kap. 32 § tillämpas på ombildningar och förfaranden efter ikraftträdandet. De nya bestämmelserna i 23 kap. 23 a § tillämpas på överlåtelser efter ikraftträdandet. De nya bestämmelserna i 38 kap. 17 a och 17 b §§ tillämpas på verksamhetsavyttringar efter ikraftträdandet. De nya bestämmelserna i 49 kap. 3 a § tillämpas på förfaranden efter ikraftträdandet.

4. Uppskovsbelopp som anges i punkt 2 av övergångsbestämmelserna till lagen (2002:1143) om ändring i inkomstskattelagen (1999:1229) och som avser en andel i det överlåtande företaget vid en partiell fission fördelas mellan de mottagna andelarna och andelarna i det överlåtande företaget på det sätt som omkostnadsbeloppet fördelas enligt 48 kap. 18 a §. Sådant uppskovsbelopp skall tas upp som intäkt senast det beskattningsår då äganderätten till andelen övergår till någon annan eller andelen upphör att existera.

5. Om en kvalificerad andel till vilken det hör ett tjänstebelopp enligt äldre bestämmelser i 48 a kap. 8 a § eller ett tjänstebelopp som har fördelats enligt bestämmelserna i 57 kap. 7 § enligt dess äldre lydelse avyttras eller upphör att existera gäller följande. Den del av en kapitalvinst som skall tas upp i inkomstslaget tjänst skall inte överstiga tjänstebeloppet eller det tjänstebelopp som har fördelats. Det sagda gäller inte om andelen är kvalificerad enligt 57 kap. 4 § eller 6 § första stycket.

6. Vad som sägs om tjänstebelopp för kapitalvinst vid andelsbyten i 57 kap. 7 c § andra stycket gäller även för tjänstebelopp enligt äldre bestämmelser i 48 a kap. 8 a §.

7. Vad som sägs i 48 kap. 18 e § tredje stycket och 48 a kap. 8 c § tredje stycket om tjänstebelopp enligt 48 kap. 18 d § och tjänstebelopp enligt 48 a kap. 8 b § skall också gälla för tjänstebelopp som beräknats enligt äldre bestämmelser i 48 a kap. 8 a §.

8. Vad som sägs i 48 a kap. 16 §, 57 kap. 7 § tredje stycket, 7 a och 7 b §§, 15 § tredje stycket samt 23 a § om andelar som är kvalificerade enligt 57 kap. 7–7 b §§ gäller även för andelar som är kvalificerade enligt 57 kap. 7 § första eller andra stycket enligt äldre lydelse.

2006:1471

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2007.
2. Äldre bestämmelser gäller fortfarande i fråga om rekryteringsbidrag som har lämnats enligt den upphävda lagen (2002:624) om rekryteringsbidrag till vuxen-studerande.

2006:1497

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2007 och tillämpas första gången vid 2008 års taxering.

2006:1520

1. Denna lag träder i kraft den 1 februari 2007 och tillämpas på avyttringar som skett efter ikraftträdandet.
2. De nya bestämmelserna får tillämpas på avyttringar som skett under tiden 1 januari 2006–31 januari 2007 om den skattskyldige begär det.
3. Kapitalvinster som omfattas av uppskov enligt äldre bestämmelser i 47 kap., den upphävda lagen (1968:276) om uppskov i vissa fall med beskattning av realisationsvinst eller den upphävda lagen (1978:970) om uppskov med beskattning av realisationsvinst skall efter denna lags ikraftträdande anses som uppskovsbelopp.

2007:350

1. Denna lag träder i kraft den 1 juli 2007 och tillämpas första gången vid 2008 års taxering.
2. Har beskattningsåret påbörjats före ikraftträdandet tillämpas bestämmelserna i bilagorna 6 a.1, 6 a.2, 24.1, 24.2, 37.1 och 37.2 i sina nya lydelse för den del av beskattningsåret som avser tid före ikraftträdandet men efter den 31 december 2006. På begäran av skattskyldig tillämpas dock bilagorna i sina äldre lydelse på den del av beskattningsåret som avser tid före ikraftträdandet men efter den 31 december 2006.

2007:394

1. Denna lag träder i kraft den 2 juli 2007.
2. För den som deltagit i aktivitetsgarantin gäller 11 kap. 35 § i sin äldre lydelse.

2007:471

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2007 och tillämpas första gången vid 2009 års taxering.

2007:552

1. Denna lag träder i kraft den 1 november 2007 och tillämpas första gången vid 2008 års taxering.
2. Har beskattningsåret påbörjats före ikraftträdandet tillämpas äldre bestämmelser för den del av beskattningsåret som avser tiden före ikraftträdandet. Det som sägs i första meningen tillämpas inte för bestämmelsen i 17 kap. 19 §.

450 Inkomstskattelag, övergångsbestämmelser

2007:618

Denna lag träder i kraft den 1 augusti 2007 och tillämpas första gången vid 2008 års taxering.

2007:1122

- 1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2008.*
- 2. De nya bestämmelserna tillämpas på avyttringar och överlåtelser samt sammanläggningar och delningar som skett efter den 31 december 2007.*
- 3. De nya bestämmelserna tillämpas på utdelning som lämnats efter den 31 december 2007.*

2007:1248

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2008 och tillämpas första gången vid 2009 års taxering.

2007:1249

- 1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2008 och tillämpas första gången vid 2009 års taxering om inte annat följer av punkterna 3 och 4.*
- 2. Om en skattskyldig påbörjat en dubbel bosättning innan de nya bestämmelserna i 12 kap. 19–21 §§ träder i kraft, ska tiden för avdrag räknas från den tidpunkt när den dubbla bosättningen påbörjades.*
- 3. Den upphävda bestämmelsen i 61 kap. 17 a § och bestämmelsen i 61 kap. 1 § i dess äldre lydelse tillämpas alljämt vid 2009 års taxering på förmån som erhålls under 2008. Vid tillämpningen av den upphävda bestämmelsen ska dock värdet beräknas till 4 800 kronor i stället för 2 400 kronor.*
- 4. I fråga om sådan datorutrustning som avses i punkt 2 av övergångsbestämmelserna till lagen (2003:1194) om ändring i inkomstskattelagen (1999:1229) ska den upphävda bestämmelsen i 61 kap. 17 a § tillämpas alljämt vid 2009 års taxering på förmån som erhålls under 2008 med undantag för andra strecksatsen i paragrafen. Vid tillämpningen av bestämmelsen ska dock värdet beräknas till 4 800 kronor i stället för 2 400 kronor.*

2007:1251

- 1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2008. Bestämmelserna tillämpas första gången vid 2009 års taxering och, i fall som avses i punkten 2 andra meningen, även vid 2008 års taxering.*
- 2. I fråga om sådana kapitalvinster som avses i 50 kap. 7 § och 57 kap. 21 § första stycket första meningen och andra stycket och som hänför sig till avyttringar av andelar under tiden den 1 januari 2008–den 31 december 2009 tillämpas i stället vad som sägs i punkterna 3–10. Dessa bestämmelser får också tillämpas på avyttringar som skett under 2007, om den skattskyldige begär det. Bestämmelserna tillämpas dock inte på avyttringar, direkt eller indirekt, av tillgångar som avses i 57 kap. 2 § andra stycket.*
- 3. Vid tillämpningen av 50 kap. 7 § ska, av den del av vinsten som avses i paragrafens första stycke, hälften tas upp i inkomstslaget tjänst och hälften i inkomstslaget kapital, om inte annat följer av punkterna 4 och 5.*

4. Punkten 3 gäller inte vid avyttringar till

- a) en eller flera närstående,
- b) ett fåmansföretag eller fåmanshandelsbolag som säljaren eller närstående, direkt eller indirekt, äger eller inom tre år efter avyttringen förvärvar andelar i, eller
- c) en annan juridisk person som säljaren eller närstående, direkt eller indirekt, har eller inom tre år efter avyttringen får ett väsentligt inflytande i.

Punkten 3 gäller dock i fall som avses i första stycket b) om säljaren, direkt eller indirekt, inte äger några andelar och närstående med sina förvärv kommer att äga endast en ringa del av kapitalet och får bara ett ringa inflytande i företaget eller bolaget.

5. Punkten 3 gäller inte heller om

- a) säljaren eller närstående inom tre år före eller inom tre år efter avyttringen förvärvat eller förvärvar, direkt eller indirekt, övervägande delen av tillgångarna i det företag som handelsbolaget, direkt eller indirekt, äger eller ägt andelar i, eller
- b) någon annan juridisk person förvärvat tillgångar eller andelar i det nyssnämnda företaget och säljaren eller närstående, direkt eller indirekt, har eller inom tre år efter den juridiska personens förvärv får ett väsentligt inflytande i denna juridiska person.

6. Vid tillämpningen av 57 kap. 21 § första stycket ska den del av vinsten som avses i första meningen till hälften tas upp i inkomstslaget tjänst och till hälften i inkomstslaget kapital, om inte annat följer av punkterna 7–9. Vidare gäller att den del av kapitalvinsten som avses i paragrafens andra stycke upp till ett belopp som motsvarar skillnaden mellan omkostnadsbeloppet beräknat enligt 25–35 §§ och omkostnadsbeloppet beräknat enligt 44 kap. 14 § i sin helhet ska tas upp i inkomstslaget kapital.

7. Punkten 6 gäller inte vid avyttring till

- a) en eller flera närstående,
- b) sådant fåmansföretag eller fåmanshandelsbolag som säljaren eller närstående, direkt eller indirekt, äger eller inom tre år efter avyttringen förvärvar andelar i, eller
- c) annan juridisk person som säljaren eller närstående, direkt eller indirekt, har eller inom tre år efter avyttringen får ett väsentligt inflytande i.

Punkten 6 gäller dock i fall som avses i första stycket b) om säljaren, direkt eller indirekt, inte äger några andelar och närstående med sina förvärv kommer att äga endast en ringa del av kapitalet och får bara ett ringa inflytande i företaget eller bolaget.

8. Punkten 6 gäller inte heller om

- a) säljaren eller närstående inom tre år före eller inom tre år efter avyttringen förvärvat eller förvärvar, direkt eller indirekt, övervägande delen av tillgångarna i det avyttrade företaget, eller
- b) någon annan juridisk person förvärvat tillgångar eller andelar i det nyssnämnda företaget och säljaren eller närstående, direkt eller indirekt, har eller inom tre år från den juridiska personens förvärv får ett väsentligt inflytande i den juridiska personen.

9. Bestämmelsen i punkt 7 ska inte tillämpas om den skattskyldige begär det och

- a) han eller hon har avyttrat samtliga andelar i företaget direkt till en eller flera avkomlingar, avkomlings make eller till ett företag som helt ägs av en eller flera av dessa personer, och
- b) verksamheten, direkt eller indirekt, ska drivas vidare av förvärvaren eller förvärvarna utan avbrott under de närmast efter avyttringen följande tre åren.

Om det inom tre år efter avyttringen visar sig att verksamheten inte drivs vidare enligt vad som sägs i första stycket b eller det framgår av omständigheterna att verksamheten inte kommer att drivas vidare som sägs där, ska bestämmelserna i punkten 7 tillämpas.

452 Inkomstskattelag, övergångsbestämmelser

Det som har sagts nu gäller dock inte om verksamheten inte kan drivas vidare på grund av dödsfall, långvarig sjukdom eller av något annat synnerligt skäl.

10. Som tillgångar avses vid tillämpningen av punkterna 5 och 8 inte kontanter, värdepapper och liknande tillgångar. Som tillgångar räknas dock andelar i företag i intressegemenskap samt värdepapper som är lager i värdepappersrörelse enligt 49 a kap. 7 § andra stycket 2 eller tredje stycket. Om företag i intressegemenskap innehåller kontanter, värdepapper och liknande tillgångar, ska värdet av dessa tillgångar vid tillämpning av punkterna 5 och 8 inte räknas med vid beräkningen av värdet på andelen i intresseföretaget. Vid denna beräkning ska så stor del av värdet beaktas som svarar mot ägarandelen i intresseföretaget.

Med företag i intressegemenskap avses i första stycket ett företag som ett annat företag, direkt eller indirekt, genom ägarandel eller på annat sätt har ett väsentligt inflytande i.

2007:1254

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2008 och tillämpas på beskattningsår som börjar efter den 31 december 2007.

2007:1342

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2008 och tillämpas första gången vid 2009 års taxering.

2. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för bidrag som har beslutats före ikraftträdandet.

2007:1388

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2008 och tillämpas första gången vid 2009 års taxering.

2007:1406

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2008.

2. De nya bestämmelserna i 7 kap. 11 §, 9 kap. 4 § och 33 kap. 10 §, utom strecksatsen om kommunal fastighetsavgift, tillämpas första gången vid 2008 års taxering. Äldre bestämmelser gäller fortfarande vid 2007 och tidigare års taxeringar.

3. De nya bestämmelserna i 33 kap. 10 § strecksatsen om kommunal fastighetsavgift, 65 kap. 9 § och 66 kap. 2 § tillämpas första gången vid 2009 års taxering. Äldre bestämmelser gäller fortfarande vid 2008 och tidigare års taxeringar.

4. De nya bestämmelserna i 59 kap. 5, 9 och 14 §§ tillämpas första gången vid 2009 års taxering. Äldre bestämmelser gäller fortfarande vid 2008 och tidigare års taxeringar. Om beskattningsåret påbörjats men inte avslutats före ikraftträdandet tillämpas 59 kap. 5, 9 och 14 §§ i deras äldre lydelse för försäkringspremier som betalats respektive insättningar på pensionssparkonton som gjorts under beskattningsåret men före ikraftträdandet. I fråga om premier och insättningar som betalats respektive satts in efter ikraftträdandet gäller att avdrag får göras för dessa bara till den del som avdragsutrymmet beräknat enligt bestämmelsen i sin nya lydelse överstiger avdraget för premier som betalats respektive insättningar som gjorts före ikraftträdandet. Lag (2009:197).

Lag (2009:197) har trätt i kraft den 1 juli 2009 och tillämpas första gången vid **2010 års taxering**. T.o.m. den 30 juni 2009 hade punkten 3 i övergångsbestämmelserna följande lydelse.

3. De nya bestämmelserna i 33 kap. 10 § strecksatsen om kommunal fastighetsavgift, 65 kap. 13 och 66 kap. 2 § tillämpas första gången vid 2009 års taxering. Äldre bestämmelser gäller fortfarande vid 2008 och tidigare års taxeringar.

2007:1419

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2008 och tillämpas första gången vid 2009 års taxering. 47 kap. 7–9 a §§ i sin nya lydelse tillämpas på avyttringar som skett efter ikraftträdandet.

2007:1449

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2008.
2. Bestämmelserna i deras nya lydelse tillämpas även i fråga om ersättning som Insättningsgarantinämnden betalat ut före lagens ikraftträdande.

2008:134

1. Denna lag träder i kraft den 1 maj 2008.
2. Bestämmelserna i 6 kap. 8 § och 39 kap. 2 § i sina nya lydelse tillämpas på beskattningsår som påbörjas efter den 30 april 2008. På begäran av den skattskyldige får bestämmelserna i sin nya lydelse tillämpas även i fråga om beskattningsår som påbörjats före ikraftträdandet, dock tidigast med avseende på 2007 års taxering.
3. Lagen tillämpas på försäkringsavtal som ingåtts efter den 1 februari 2007. Bestämmelserna i 58 kap. 16 a § andra och tredje styckena tillämpas dock först från och med lagens ikraftträdande. Försäkringsavtal, som ingås efter den 1 februari 2007 men före den 1 maj 2008, ska för att anses som pensionsförsäkringsavtal senast den 31 maj 2008 uppfylla villkoren i 58 kap. 16 a §. Ett sådant åtagande som avses i 58 kap. 16 a § andra stycket i dess nya lydelse ska därvid ha kommit in till Skatteverket senast sistnämnda dag.
4. För försäkringsavtal som ingåtts före den 2 februari 2007 ska äldre bestämmelser fortfarande gälla. Vid överföring av värdet i ett sådant avtal, samt vid överlåtelse eller överföring av ett sådant försäkringsavtal till en annan försäkringsgivare eller verksamhetsgren hos samma försäkringsgivare, gäller dock vad som stadgas i punkterna 5, 6, 8 och 9.
5. Bestämmelsen i 58 kap. 18 § tredje stycket andra och tredje meningarna ska inte tillämpas på en överföring av värdet i en pensionsförsäkring som tecknats före den 2 februari 2007 och som genomförs efter den 1 februari 2007 men före den 1 maj 2008.
6. Bestämmelsen i 58 kap. 18 § tredje stycket andra och tredje meningarna ska tillämpas vid en överföring av värdet i en pensionsförsäkring som tecknats före den 2 februari 2007 till en försäkring som är en pensionsförsäkring enligt 58 kap. 2 § i dess nya lydelse, om överföringen görs efter den 30 april 2008.
7. Vid avskattning enligt 58 kap. 19 a § på grund av omständighet som inträffat efter den 1 februari 2007 men före den 1 maj 2008, ska inkomsten multipliceras med talet 1,2 i stället för 1,5.

454 Inkomstskattelag, övergångsbestämmelser

8. Vid avskattning enligt 58 kap. 19 § på grund av överlåtelse eller överföring av försäkringsavtal efter den 1 februari 2007 men före den 1 maj 2008, ska inkomsten beräknas enligt bestämmelsen i dess äldre lydelse.

9. Lagen tillämpas i fråga om överlåtelse av ett försäkringsavtal som tecknats före den 2 februari 2007 till en annan försäkringsgivare eller överföring av ett sådant försäkringsavtal från en enhet hos försäkringsgivaren till en annan enhet, om överlåtelsen eller överföringen genomförs efter den 31 december 2008. Försäkringsavtalet ska efter en sådan överlåtelse eller överföring anses ha ingåtts vid den tidpunkt då ansvaret för försäkringen övergår på den nya försäkringsgivaren respektive när försäkringen förts över. Försäkringsavtalet ska från den tidpunkten uppfylla villkoren i 58 kap. 16 a §.

10. Vad som ovan anges i övergångsbestämmelserna beträffande försäkringsavtal gäller i tillämpliga delar också för avtal om tjänstepension.

2008:227

1. Denna lag träder i kraft den 1 juli 2008.
2. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för bidrag som har beslutats före ikraftträdandet.

2008:816

Denna lag träder i kraft den 30 oktober 2008 och tillämpas på stöd som lämnas efter den 29 oktober 2008.

2008:822

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2009 och tillämpas första gången vid 2010 års taxering.
2. Om en förmån har tagits upp som intäkt enligt 10 kap. 11 § andra stycket andra meningen i dess äldre lydelse och förmånen utnyttjas eller överläts sedan den skattskyldige åter blir bosatt här eller stadigvarande vistas här, ska förmånen inte tas upp till den del den har beskattats tidigare.

2008:829

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2009 och tillämpas första gången vid 2010 års taxering.

2008:1063

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2009.
2. Bestämmelserna i 23 kap. i deras nya lydelse tillämpas på överlåtelser efter den 17 april 2008. Bestämmelserna i deras äldre lydelse tillämpas på överlåtelser före den 18 april 2008. De upphävda bestämmelserna i 23 kap. tillämpas på överlåtelser till och med den 17 april 2008 men inte på överlåtelser efter detta datum. De nya bestämmelserna i 27 kap. 6 a § första och andra stycket tillämpas på överlåtelser efter den 17 april 2008. Den nya bestämmelsen i 27 kap. 6 a § tredje stycket tillämpas på avyttringar efter den 17 april 2008 i fråga om sådana överlåtelser som anges i paragrafens första eller andra stycke och som skett efter den 30 juni 2003.

3. Om en andel i ett svenskt handelsbolag avyttras efter den 17 april 2008 tillämpas punkterna 4 och 5 i fråga om underprisöverlåtelse som skett efter den 30 juni 2003.

4. Om ett företag som enligt 24 kap. 13 § kan äga näringsbetingade andelar avyttrar en andel i ett svenskt handelsbolag och handelsbolaget, under det avyttrande företags innehav av handelsbolagsandelen, före den 18 april 2008 har överlåtit en tillgång enligt bestämmelserna om underprisöverlåtelse i 23 kap., gäller vid kapitalvinstberäkningen för den avyttrade andelen följande. Den justerade anskaffningsutgiften för andelen enligt 50 kap. 5 § ska minskas med ett belopp som motsvarar deläggarens del av skillnaden mellan den överlåtna tillgångens marknadsvärde och ersättningen för tillgången vid tidpunkten för underprisöverlåtelset. Deläggarens del bestäms av dennes andelstal i handelsbolaget vid tidpunkten för andelsavyttringen. Vid bestämmandet av den ersättning som erhållits för tillgången vid underprisöverlåtelset ska 23 kap. 10 § inte tillämpas.

5. Om andelar i ett svenskt handelsbolag övergår till en ny ägare ska den justerade anskaffningsutgiften för andelarna minskas enligt punkt 4 om övergången sker genom

- kvalificerad fusion eller fission enligt bestämmelserna i 37 kap.,
- verksamhetsavyttring enligt 38 kap., eller
- partiell fission enligt 38 a kap.

Vad som sägs i första stycket gäller bara om punkt 4 skulle ha varit tillämplig om det överlåtande företaget självt hade avyttrat andelarna i handelsbolaget.

2008:1064

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2009 och tillämpas första gången vid 2010 års taxering.

2. I fråga om avyttringar av andelar i skalbolag tillämpas de nya bestämmelserna på avyttringar som sker efter den 31 december 2008. Äldre bestämmelser gäller för avyttringar före ikraftträdandet.

2008:1066

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2009 och tillämpas på överföringar av skogskonton och skogsskadekonton som görs efter den 31 december 2008.

2008:1306

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2009 och tillämpas första gången vid 2010 års taxering.

2008:1316

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2009 och tillämpas första gången i fråga om beskattningsår som börjar efter den 31 december 2008.

2008:1322

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2009 och tillämpas första gången vid 2010 års taxering.

456 Inkomstskattelag, övergångsbestämmelser

2008:1327

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2009 och tillämpas första gången vid 2010 års taxering.

2008:1343

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2009 och tillämpas första gången vid 2010 års taxering om inte något annat anges i punkterna 2–6.

2. Bestämmelserna i 24 kap. 1 § i sina nya lydelse och de nya bestämmelserna i 24 kap. 10 a–10 e §§ tillämpas på ränteutgifter som belöper sig på tiden efter den 31 december 2008.

3. Bestämmelserna i 33 kap. 8 och 16 §§ samt 34 kap. 8 och 10 §§ i sina nya lydelse tillämpas första gången vid 2011 års taxering.

4. Vid 2010 års taxering ska samliga kvarvarande avdrag för avsättning till expansionsfond som gjorts för beskattningsåret 2008 eller tidigare beskattningsår anses återförda den 1 januari 2009 och genast återavsatta till expansionsfond. Vid återföringen tillämpas bestämmelserna i sina äldre lydelse och vid återavsättningen tillämpas bestämmelserna i sina nya lydelse. Vid bestämmande av det belopp som expansionsfonden högst får uppgå till vid 2010 års taxering tillämpas i fråga om återavsättningen 34 kap. 6 och 10 §§ i sina äldre lydelse och vid tillämpningen av 34 kap. 13 § tillämpas 50 kap. 5 § i sin äldre lydelse. Bestämmelsen i 34 kap. 13 § andra stycket tillämpas inte i fråga om återavsättning.

5. Bestämmelserna i 48 a kap. 13 § i sina äldre lydelse tillämpas om en kapitalvinst har tagits upp enligt de upphävda bestämmelserna i 48 a kap. 12 § på grund av att verksamhetsvillkoret inte längre var uppfyllt.

6. Bestämmelserna i 65 kap. 14 § i sina äldre lydelse tillämpas för beskattningsår som har påbörjats före ikraftträdandet.

2008:1351

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2009 och tillämpas på beskattningsår som börjar efter den 31 december 2008.

2009:107

Denna lag träder i kraft den 1 maj 2009 och tillämpas första gången vid 2010 års taxering.

2009:197

1. Denna lag träder i kraft den 1 juli 2009 och tillämpas första gången vid 2010 års taxering.

2. De nya bestämmelserna i 67 kap. 11–19 §§ tillämpas på hushållsarbete som har utförts och betalats efter den 30 juni 2009, förmån av hushållsarbete som har tillhandahållits den skattskyldige efter den 30 juni 2009 samt hushållsarbete för vilket ersättning har betalats ut och redovisats i en förenklad skattedeklaration efter den 30 juni 2009.

3. Vid 2010 års taxering ska, i stället för vad som anges i 67 kap. 19 § första stycket 1, skattereduktionen enligt nämnda bestämmelse uppgå till 50 procent av ett underlag som

utgörs av summan av utgifter för hushållsarbete som betalats under beskattningsåret och det belopp som avses i 67 kap. 18 § första stycket 1.

4. Vid beräkning av slutlig skatt vid 2010 års taxering får skattereduktion för hushållsarbete enligt denna lag och enligt lagen (2007:346) om skattereduktion för hushållsarbete tillsammans uppgå till högst 50 000 kronor.

5. Genom denna lag upphävs lagen (2007:346) om skattereduktion för hushållsarbete. Den upphävda lagen tillämpas på sådant hushållsarbete som avses i 67 kap. 13 § dock alltjämt i fråga om

- arbete som har utförts och betalats under tidsperioden 1 juli 2007–30 juni 2009,
- arbete som har utförts efter den 30 juni 2009 men som har betalats före den 1 juli 2009,
- arbete som har utförts före den 1 juli 2009 men som har betalats efter den 30 juni 2009, samt
- förmån av arbete som har tillhandahållits den skattskyldige före den 1 juli 2009. Lag (2009:542).

2009:357

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2009 och tillämpas första gången vid 2010 års taxering.

2009:536

1. Denna lag träder i kraft den 1 juli 2009 och tillämpas första gången vid 2010 års taxering.

2. Den upphävda lagen (2007:346) om skattereduktion för hushållsarbete tillämpas på sådant arbete som räknas som hushållsarbete enligt 67 kap. 13 a och 13 b §§ dock alltjämt i fråga om

- arbete som har utförts och betalats under tidsperioden 8 december 2008 – 30 juni 2009,
- arbete som har utförts efter den 30 juni 2009 men som har betalats före den 1 juli 2009,
- arbete som har utförts före den 1 juli 2009 men som har betalats efter den 30 juni 2009, samt
- förmån av arbete som har tillhandahållits den skattskyldige under tidsperioden 8 december 2008–30 juni 2009.

3. Bestämmelserna i 67 kap. 13 c § 4 tillämpas på arbete som har utförts efter den 30 juni 2009 oavsett när arbetet har betalats.

2009:542

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2009 och tillämpas första gången vid 2010 års taxering.

2009:547

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2009 och tillämpas på beskattningsår som påbörjas efter den 31 december 2008. I fråga om beskattningsår som påbörjats efter den 31 december 2008 och avslutats före ikraftträdandet ska dock, om den skattskyldige begär det, avdragsrätten prövas enligt äldre bestämmelser.

2009:583

1. Denna lag träder i kraft den 1 juli 2009 i fråga om 11 kap. 21 a §, 12 kap. 3 § och rubriken närmast före 11 kap. 21 a § och i övrigt den 14 juli 2009.

2. Bestämmelserna i 11 kap. 21 a § samt 12 kap. 3 § i sin nya lydelse tillämpas på ersättningar och förmåner som ges ut efter ikraftträdandet.

3. Bestämmelserna i 3 kap. 9 §, 10 kap. 5 § och 11 kap. 28 § i sina nya lydelse tillämpas på ersättningar och förmåner som Europaparlamentet ger ut efter den 13 juli 2009.

4. Äldre lydelse av bestämmelserna i 3 kap. 9 §, 10 kap. 5 § och 58 kap. 18 och 18 a §§ tillämpas fortfarande för de ledamöter som omfattas av det nationella systemet för ledamotsarvode, övergångsersättning, pension och efterlevandepension som gällde före ikraftträdandet.

2009:721

Denna lag träder i kraft den 1 augusti 2009 och tillämpas på beskattningsår som påbörjas efter den 31 juli 2009.

2009:768

1. Denna lag träder i kraft den 1 juli 2010. Äldre bestämmelser gäller för inkomster som hänförs till tid före ikraftträdandet.

2. Vid tillämpning av 7 kap. 21 § gäller att bedömningen av skattskyldigheten ska göras med utgångspunkt i 3 kap. 4 § fastighetstaxeringslagen (1979:1152) i dess lydelse efter den 30 juni 2010 i fråga om inkomster som hänförs till tid efter den 30 juni 2010.

2009:1060

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010 och tillämpas första gången vid 2011 års taxering.

2009:1229

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010 och ska tillämpas första gången vid 2011 års taxering.

2. Det som sägs i 49 kap. 26 § gäller också fysisk person som har ett sådant uppskovsbelopp som avses i punkt 2 i övergångsbestämmelserna till lagen (2002:1143) om ändring i inkomstskattelagen (1999:1229).

3. Det som sägs om kapitalvinst i 3 kap. 19 a § gäller också sådant uppskovsbelopp som avses i punkt 2 i övergångsbestämmelserna till lagen (2002:1143) om ändring i inkomstskattelagen (1999:1229).

2009:1230

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010 och tillämpas på beskattningsår som påbörjas efter den 31 december 2009.

2009:1239

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010 och tillämpas första gången vid 2011 års taxering.

2009:1409

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010 och tillämpas första gången vid 2011 års taxering. Bestämmelserna i 47 kap. 7 och 8 §§ i sina nya lydelse tillämpas på avyttringar som skett efter den 31 december 2009.

2009:1412

- 1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010.*
- 2. Bestämmelserna i 10 kap. 3 §, 11 kap. 45 §, 13 kap. 3 och 4 §§ samt 15 kap. 3 § i deras nya lydelse tillämpas på penninglån som lämnas efter den 12 februari 2009. Bestämmelserna i deras äldre lydelse tillämpas på lån som har lämnats före den 13 februari 2009.*
- 3. Bestämmelsen i 9 kap. 7 § i sin nya lydelse tillämpas på ränteutgifter för penninglån som lämnas efter den 12 februari 2009. Bestämmelsen i sin nya lydelse tillämpas även på ränteutgifter för lån som har lämnats före den 13 februari 2009, om lånet hade omfattats av 11 kap. 45 § eller 15 kap. 3 § om det hade lämnats efter den 12 februari 2009. Bestämmelsen i sin nya lydelse tillämpas dock bara på ränteutgifter som belöper sig på tiden efter den 12 februari 2009.*

2009:1413

- 1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010. Om inte annat följer av punkterna 2 eller 3 tillämpas de nya bestämmelserna på avyttringar efter ikraftträdandet. Äldre bestämmelser tillämpas på avyttringar före ikraftträdandet, om inte annat följer av punkterna 8 och 9.*
- 2. De nya bestämmelserna tillämpas även i fråga om avyttringar före ikraftträdandet, om den omständighet som utlöser en uppskjuten avdragsrätt enligt 25 kap. 10 § inträffar efter ikraftträdandet.*
- 3. Den nya lydelsen av 24 kap. 10 a § tillämpas på ränteutgifter som belöper sig på tiden efter den 31 december 2009. De nya bestämmelserna om utdelning i 24 kap. 17 b § tillämpas på beskattningsår som påbörjas efter den 31 december 2009.*
- 4. Om ett företag äger en andel i ett svenskt handelsbolag och andelen ska behandlas som näringsbetingad enligt 25 a kap. 3 a § gäller följande. Om andelen vid ikraftträdandet har en negativ justerad anskaffningsutgift enligt 50 kap. 5 och 6 §§ ska ett belopp som motsvarar den negativa justerade anskaffningsutgiften tas upp som intäkt vid 2011 års taxering. På den skattskyldiges begäran får intäkten tas upp med minst en tiondel per år vid 2011–2020 års taxeringar. Om andelen i handelsbolaget avyttras eller handelsbolaget upplöses, ska dock beloppet i sin helhet tas upp som intäkt det beskattningsår andelen avyttras eller bolaget upplöses.*
- 5. Vid beräkningen av den justerade anskaffningsutgiften enligt punkten 4 ska bortses från tillskott som lämnats till handelsbolaget under tiden från och med den 24 november 2008 till och med den 31 december 2009, om det huvudsakliga syftet med tillskottet är att neutralisera eller minska en negativ justerad anskaffningsutgift. Vid bedömningen av vad som är det huvudsakliga syftet med tillskottet ska särskilt beaktas om*
 - tillskottet har lämnats till ett handelsbolag som inte bedriver någon verksamhet,*
 - det finns delägare i handelsbolaget som är i intressegemenskap enligt 25 a kap. 2 §, eller*
 - handelsbolaget genom tillskottet faktiskt inte tillförts likvida medel.*

460 Inkomstskattelag, övergångsbestämmelser

6. I fråga om uppskov med beskattningen av en kapitalvinst på en andel som erhållits enligt de äldre bestämmelserna i 25 kap. 6–27 §§ som upphävts genom lagen (2003:224) om ändring i inkomstskattelagen (1999:1229), ska om kapitalvinsten inte redan har tagits upp enligt punkt 4 av övergångsbestämmelserna till den lagen, vinsten tas upp vid 2011 års taxering, om

- a) det avyttrande företaget var ett svenskt handelsbolag, eller
- b) det avyttrade företaget var ett svenskt handelsbolag eller en i utlandet delägarbeskattad juridisk person.

På den skattskyldiges begäran får uppskovet tas upp med minst en tiondel per år vid 2011–2020 års taxeringar.

7. Om det säljande företaget i ett uppskovsgrundande andelsbyte enligt 49 kap. är ett svenskt handelsbolag eller en i utlandet delägarbeskattad juridisk person och det vid ikraftträdandet finns uppskovsbelopp som fördelats på delägarna och som inte har tagits upp, ska uppskovsbeloppet tas upp vid 2011 års taxering. Det gäller dock bara för delägare som är ett sådant företag som anges i 25 a kap. 3 §. På den skattskyldiges begäran får uppskovet tas upp med minst en tiondel per år vid 2011–2020 års taxeringar.

8. Om ett företag som anges i 25 a kap. 3 § 1–5 eller en utländsk juridisk person med hemvist utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet som motsvarar ett sådant svenskt företag som anges i 25 a kap. 3 § 1–4 direkt eller indirekt, genom ett eller flera svenska handelsbolag eller i utlandet delägarbeskattade juridiska personer, avyttrar en andel i ett svenskt handelsbolag under tiden från och med den 18 juni 2009 till och med den 31 december 2009 ska vid tillämpningen av 50 kap. 10 eller 11 § en kapitalförlust på andelen dras av bara mot en kapitalvinst på en andel i ett svenskt handelsbolag eller en i utlandet delägarbeskattad juridisk person. Vad som sägs i första meningen tillämpas också på en kapitalförlust på en andel i ett svenskt handelsbolag som avyttrats före den 18 juni 2009, men där den omständighet som utlöser en uppskjuten avdragsrätt enligt 25 kap. 10 § inträffar under denna tid.

Om en del av en förlust inte kan dras av enligt första stycket, får den dras av mot ett annat företags kapitalvinster på andelar i ett svenskt handelsbolag om

- båda företagen begär det vid samma års taxering, och
- det ena företaget med avdragsrätt kan lämna koncernbidrag till det andra företaget.

9. Bestämmelserna i punkten 8 tillämpas på motsvarande sätt i fråga om kapitalförluster på andelar i en i utlandet delägarbeskattad juridisk person som ska dras av enligt 52 kap. 6 eller 7 §.

2009:1452

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010 och tillämpas första gången vid 2011 års taxering.

2009:1453

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010 och tillämpas på kapitaltillskott som lämnas efter den 4 juni 2009. För kapitaltillskott som har lämnats före den 5 juni 2009 gäller äldre bestämmelser.

2009:1490

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010 och tillämpas första gången vid 2011 års taxering.

2010:202

1. Denna lag träder i kraft den 1 december 2010 och tillämpas första gången vid 2011 års taxering.

2. Äldre föreskrifter gäller fortfarande för introduktionsersättningar enligt lagen (1992:1068) om introduktionsersättning för flyktingar och vissa andra utlänningar.

2010:353

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2010 och tillämpas i fråga om avdrag för förluster hos helägda utländska dotterföretag vars likvidation har avslutats efter den 30 juni 2010.

2010:461

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2010 och tillämpas första gången vid 2011 års taxering.

2010:462

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2011 och tillämpas första gången vid 2012 års taxering.

2010:539

Denna lag träder i kraft den 1 september 2010 och tillämpas första gången vid 2011 års taxering.

2010:874

1. Denna lag träder i kraft den 1 juli 2011 i fråga om 11 kap. 21 § och i övrigt den 1 juli 2012.

2. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för bidrag som har beslutats före ikraftträdandet.

2010:1277

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2011.

2. Vad som föreskrivs om bidrag, ersättningar, inkomster, tillägg, räntor, avgifter och utgifter enligt socialförsäkringsbalken gäller även i fråga om motsvarande bidrag, ersättningar, inkomster, tillägg, räntor, avgifter och utgifter enligt den före den 1 januari 2011 gällande äldre lagstiftningen.

3. Vid tillämpning av 10 kap. 5 § första stycket ska med pension även efter ikraftträdandet avses särskild efterlevandepension enligt 7 kap. 48–54 §§ lagen (2010:111) om införande av socialförsäkringsbalken och hustrutillägg enligt övergångsbestämmelserna till lagen (1998:708) om upphävande av lagen (1994:309) om hustrutillägg i vissa fall då make uppbär folkpension.

462 Inkomstskattelag, övergångsbestämmelser

4. Vid tillämpning av 11 kap. 37 § likställs med arbetsskadeförsäkring enligt socialförsäkringsbalken motsvarande försäkring enligt den upphävda lagen (1976:380) om arbetsskadeförsäkring.

5. I fråga om prisbasbelopp och inkomstbasbelopp för 2010 och tidigare år tillämpas 1 kap. 6 § i den upphävda lagen (1962:381) om allmän försäkring respektive 1 kap. 6 § i den upphävda lagen (1998:674) om inkomstgrundad ålderspension.

2010:1378

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2011 och tillämpas från och med den 1 maj 2010.

2. Äldre bestämmelser gäller fortfarande i de fall rådets förordning (EEG) nr 1408/71 av den 14 juni 1971 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjemedlemmar flyttar inom gemenskapen⁴ gäller för den skattskyldige.

2010:1528

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2011.

2010:1531

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2011.

2. Bestämmelserna i 21 kap. 41 § i sin nya lydelse tillämpas när en lantbruksenhet övergår till en närstående efter den 31 december 2010.

3. Bestämmelserna i övrigt tillämpas i sina nya lydelse för avdragsgrundande skogsintäkter efter den 31 december 2010. För fastigheter förvärvade före ikraftträdandet avses därvid med skogens anskaffningsvärde värdet beräknat enligt äldre bestämmelser.

2010:1826

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2011 och tillämpas första gången vid 2012 års taxering.

2011:68

1. Denna lag träder i kraft den 1 april 2011 och tillämpas första gången vid 2012 års taxering.

2. För understödsföreningar som efter den 1 april 2011 fortsätter att driva sin verksamhet enligt lagen (1972:262) om understödsföreningar med stöd av 7 § lagen (2010:2044) om införande av försäkringsrörelselagen (2010:2043) gäller fortfarande den upphävda 7 kap. 19 §.

2011:293

Denna lag träder i kraft den 15 april 2011.

2011:477

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2011 och tillämpas första gången vid 2012 års taxering.

2011:937

Denna lag träder i kraft den 1 augusti 2011 och tillämpas på fusioner och delningar som sker efter den 31 juli 2011.

2011:1084

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2012.

2011:1204

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2012.

2011:1256

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2012 och tillämpas på beskattningsår som börjar efter den 31 januari 2012.

2. När de nya bestämmelserna i 1 kap. 14 § tillämpas första gången ska inkomsterna från handelsbolaget inte tas upp av delägaren om de redan har tagits upp enligt äldre bestämmelser.

3. När de nya bestämmelserna i 39 a kap. 13 § tredje stycket tillämpas första gången ska överskottet från den juridiska personen inte tas upp av delägaren om det redan har tagits upp enligt äldre bestämmelser.

4. De nya bestämmelserna i 25 kap. 12 §, 35 kap. 3 § och 48 kap. 26 § ska tillämpas när en av de personer som avses i dessa bestämmelser har ett förlängt räkenskapsår som avslutas efter den 31 december 2012 eller ett förkortat räkenskapsår som både påbörjas och avslutas under 2012.

5. De nya bestämmelserna i 58 kap. 16 a § tillämpas första gången på pensionsförsäkringsavtal

som har ingåtts efter utgången av 2012. Ett pensionsförsäkringsavtal som har ingåtts före utgången av 2012 och som enligt 58 kap. 16 a § första stycket innehåller villkor om att försäkringsgivaren ska lämna kontrolluppgifter enligt 6, 11 och 12 kap. lagen (2001:1227) om självdeklarationer och kontrolluppgifter, ska vid ingången av 2013 även anses innehålla villkor om att lämna kontrolluppgifter enligt 15, 22 och 23 kap. skatteförfarandelagen (2011:1244).

Den som före utgången av 2012 enligt 58 kap. 16 a § andra och tredje styckena har gett in ett åtagande enligt 13 kap. 2 och 3 §§ lagen om självdeklarationer och kontrolluppgifter ska vid ingången av 2013 även anses ha gett in ett åtagande enligt 23 kap. 6 § och 38 kap. 1 § skatteförfarandelagen.

6. Vad som ovan anges i övergångsbestämmelserna beträffande pensionsförsäkringsavtal gäller i tillämpliga delar också för avtal om tjänstepension.

2011:1270

Denna lag träder i kraft den 31 december 2011 och tillämpas första gången på beskattningsår som påbörjas efter ikraftträdandet.

2011:1271

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2012 och tillämpas första gången vid 2013 års taxering.

2. För arbete i Sverige som har påbörjats före ikraftträdandet gäller 11 kap. 22 § i sin äldre lydelse.

3. Bestämmelserna i 16 kap. 9 § tillämpas första gången på utgifter som är hänförliga till tid efter den 31 december 2011.

4. Uppskovsbelopp som anges i punkt 2 av övergångsbestämmelserna till lagen (2002:1143) om ändring i inkomstskattelagen (1999:1229) och som avser en mottagen andel vid ett andelsbyte, ska tas upp som intäkt om den mottagna andelen överförs enligt lagen (2011:1268) om investeringssparkonto från ett konto som inte är ett investeringssparkonto till ett eget investeringssparkonto.

5. Vid 2013 års taxering ska vad som i 67 kap. 23 § sägs om inkomstdeklarationen i stället avse självdeklarationen.

2011:1272

Enligt riksdagens beslut föreskrivs att 1 kap. 16 §, 2 kap. 1 § och 33 kap. 3 § inkomstskattelagen (1999:1229) i stället för deras lydelse enligt lagen (2011:1256) om ändring i nämnda lag ska ha följande lydelse.

2011:1510

1. Denna lag träder i kraft den 2 januari 2012 och tillämpas på avyttringar som skett samt på utdelningar som lämnats efter den 1 januari 2012.

2. Bestämmelsen i 25 kap. 6 § andra stycket tillämpas när den omständighet som föranlett att delägarrätterna ska åsättas ett nytt anskaffningsvärde har inträffat efter den 1 januari 2012.

2011:1516

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2012.

2012:90

Denna lag träder i kraft den 1 april 2012.

2012:270

1. Denna lag träder i kraft den 1 juli 2012.

2. Bestämmelserna i 37 kap. 30 §, 38 kap. 20 §, 38 a kap. 22 §, 48 a kap. 17 § och 49 kap. 32 § tillämpas avseende ombildningar och förfaranden som hänför sig till tiden efter den 14 december 2009.

3. Bilagan 24.2 i dess nya lydelse tillämpas på utdelning som hänför sig till tiden efter den 17 januari 2012.

2012:415

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2012 och tillämpas på ersättningar och stöd som betalas ut efter den 30 juni 2012.

2012:757

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2013 och tillämpas första gången vid beskattningen 2014, om inte något annat anges i punkterna 2–6.

2. Bestämmelserna i 24 kap. 1, 10 a–10 f §§ tillämpas på ränteutgifter som belöper sig på tiden efter den 31 december 2012. Äldre bestämmelser gäller för ränteutgifter som belöper sig på tiden före den 1 januari 2013.

3. Bestämmelserna i 33 kap. 8 och 16 §§ samt 34 kap. 8 och 10 §§ i sina nya lydelse tillämpas första gången vid beskattningen 2015.

4. Vid beskattningen 2014 ska samliga kvarvarande avdrag för avsättning till expansionsfond som har gjorts enligt äldre bestämmelser anses återförda och genast återavsatta till expansionsfond den 1 januari 2013. Vid återföringen tillämpas bestämmelserna i sina äldre lydelse och vid återavsättningen tillämpas bestämmelserna i sina nya lydelse. Vid bestämmande av det belopp som expansionsfonden högst får uppgå till tillämpas i fråga om återavsättningen 34 kap. 6 och 10 §§ i sina äldre lydelse och vid tillämpningen av 34 kap. 13 § tillämpas 50 kap. 5 § i sin äldre lydelse. Bestämmelsen i 34 kap. 13 § andra stycket tillämpas inte i fråga om återavsättning.

5. Bestämmelsen i 65 kap. 10 § i sin nya lydelse tillämpas första gången för beskattningsår som börjar efter den 31 december 2012.

6. Företag med beskattningsår som börjar före den 1 januari 2013 och som avslutas efter den 18 april 2013 får vid tillämpningen av 35 kap. under det beskattningsåret bara göra avdrag för koncernbidrag som har lämnats till företag med beskattningsår som börjar efter den 31 december 2012 och som avslutas efter den 18 april 2013 enligt följande. För så stor del av lämnat koncernbidrag som antalet påbörjade månader före den 1 januari 2013 utgör av antalet månader i beskattningsåret får avdrag göras med högst 83,66 procent. För resterande del får avdrag göras utan begränsning. Lag (2013:1082).

Lag (2013:1082) har trätt i kraft den 1 januari 2014. Ändringen av övergångsbestämmelserna innebar att punkten 6 infördes.

2012:829

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2013 och tillämpas på hushållsarbete som har utförts och betalats efter den 31 december 2012, förmån av hushållsarbete som har tillhandahållits efter den 31 december 2012 samt hushållsarbete som har utförts efter den 31 december 2012 och för vilket ersättning har betalats ut och redovisats i en förenklad arbetsgivardeklaration efter detta datum.

2012:830

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2013.

2. Lagen tillämpas på tillgångar och förpliktelser som förtecknas på ett investeringssparkonto efter den 14 juni 2012 och som vid utgången av den dagen inte förvarades på ett investeringssparkonto.

3. Äldre bestämmelser gäller för tillgångar och förpliktelser som har förtecknats på ett investeringssparkonto före den 15 juni 2012.

466 Inkomstskattelag, övergångsbestämmelser

2012:832

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2013 och tillämpas första gången vid beskattningen 2014.

2012:851

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2013 och tillämpas första gången på beskattningsår som börjar den 1 januari 2013.

2012:902

1. Denna lag träder i kraft den dag regeringen bestämmer och tillämpas på avgifter och bidrag som har betalats respektive lämnats från och med dagen för ikraftträdandet.

2. Äldre bestämmelser gäller dock fortfarande för avgifter och bidrag som har betalats respektive lämnats för tid före den 1 januari 2013.

Regeringen föreskriver genom förordning (2013:2) om ikraftträdande av lagen (2012:902) om ändring i inkomstskattelagen (1999:1229), att lagen (2012:902) om ändring i inkomstskattelagen (1999:1229) ska träda i kraft den 31 januari 2013.

2013:135

1. Denna lag träder i kraft den dag regeringen bestämmer.

2. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för avgifter som betalas i överensstämmelse med den konvention som avses i lagen (2004:114) om nordisk konvention om social trygghet.

2013:569

Denna lag träder i kraft den 22 juli 2013.

2013:766

Denna lag träder i kraft den 1 maj 2014.

2013:771

Denna lag träder i kraft den 1 december 2013 och tillämpas på förvärv av andelar som sker efter den 30 november 2013.

2013:787

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2014.

2. Har beskattningsåret påbörjats före ikraftträdandet tillämpas lagen för den del av beskattningsåret som avser tid före ikraftträdandet men efter den 30 juni 2013.

2013:960

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2014 och tillämpas på beskattningsår som börjar efter den 31 december 2013.

2. Bestämmelserna i 22 kap. 5 § om beskattning vid uttag ur näringsverksamhet ska inte tillämpas om en stiftelse vid ikraftträdandet blir skattskyldig enligt bestämmelserna i 7 kap. till följd av den nya bestämmelsen i 7 kap. 4 §.

3. Vid tillämpningen av bestämmelsen i 57 kap. 19 § 2 andra strecksatsen ska för beskattningsår 2014 och 2015 i stället för 9,6 inkomstbasbelopp gälla tio inkomstbasbelopp.

2013:1082

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2014.

2013:1106

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2014 och tillämpas första gången på beskattningsår som börjar efter den 31 december 2013. Bestämmelsen i 7 kap. 17 § i sin nya lydelse i fråga om Sveriges export- och investeringsråd tillämpas dock från och med beskattningsår som börjar efter den 31 december 2012.

Bilaga 6 a.1

Associationsformer som avses i 6 a kap. 3 och 4 §§:

- bolag som enligt belgisk rättsordning kallas "naamloze vennootschap"/"société anonyme", "commanditaire vennootschap op aandelen"/"société en commandite par actions" eller "besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid"/"société privée à responsabilité limitée" och sådana offentligrättsliga organ som fungerar enligt civilrättsliga regler,
- bolag som enligt dansk rättsordning kallas "aktieselskab" eller "anpartselskab",
- bolag som enligt tysk rättsordning kallas "Aktiengesellschaft", "Kommanditgesellschaft auf Aktien", "Gesellschaft mit beschränkter Haftung" eller "bergrechtliche Gewerkschaft",
- bolag som enligt grekisk rättsordning kallas "ανωνυμη εταιρια",
- bolag som enligt spansk rättsordning kallas "sociedad anónima", "sociedad comanditaria por acciones" eller "sociedad de responsabilidad limitada" och de offentligrättsliga organ som fungerar enligt civilrättsliga regler,
- bolag som enligt fransk rättsordning kallas "société anonyme", "société en commandite par actions" eller "société à responsabilité limitée" och industriella och affärsdrivande offentliga organ och företag,
- bolag som enligt irländsk rättsordning kallas "public companies limited by shares or by guarantee" eller "private companies limited by shares or by guarantee" och organ registrerade enligt "Industrial and Provident Societies Acts" eller hypotekskassor registrerade enligt "Building Societies Acts",
- bolag som enligt italiensk rättsordning kallas "società per azioni", "società in accomandita per azioni" eller "società a responsabilità limitata" och offentliga och privata organ som bedriver industriell verksamhet eller affärsverksamhet,
- bolag som enligt luxemburgsk rättsordning kallas "société anonyme", "société en commandite par actions" eller "société à responsabilité limitée",
- bolag som enligt nederländsk rättsordning kallas "naamloze vennootschap" eller "besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid",
- bolag som enligt österrisk rättsordning kallas "Aktiengesellschaft" eller "Gesellschaft mit beschränkter Haftung",
- handelsföretag eller de bolag som är bildade enligt civillagstiftning och som har handelsföretagsform, kooperativ och offentliga företag, vilka är bildade i enlighet med portugisisk rättsordning,
- bolag som enligt finsk rättsordning kallas "osakeyhtiö/aktiebolag", "osuuskunta/andelslag", "säästöpankki/sparbank" eller "vakuutusyhtiö/försäkringsbolag",
- bolag som enligt svensk rättsordning kallas "aktiebolag" eller "försäkringsaktiebolag",
- bolag som är bildade enligt brittisk rättsordning,

- bolag som enligt tjeckisk rättsordning kallas "akciová společnost", "společnost s ručením omezeným", "veřejná obchodní společnost" "komanditní společnost" eller "družstvo",
- bolag som i estnisk rättsordning kallas "täisühing", "usaldusühing", "osaühing", "aktsiaselts" eller "tulundusühistu",
- bolag som är bildade enligt cypriotisk rättsordning, dvs. bolag som är bildade enligt bolagslagen, offentliga företag samt andra organ som enligt inkomstskattelagen är att anse som bolag,
- bolag som enligt lettisk rättsordning kallas "akciju sabiedrība" eller "sabiedrība ar ierobežotu atbildību",
- bolag som är bildade enligt litauisk rättsordning,
- bolag som enligt ungersk rättsordning kallas "közkereseti társaság", "betéti társaság", "közös vállalat", "korlátolt felelősségű társaság", "részvénytársaság", "egyesülés", "közhasznú társaság" eller "szövetkezet",
- bolag som enligt maltesisk rättsordning kallas "Kumpaniji ta' Responsabilita' Limitata" eller "Socjetajiet in akkomandita li l-kapital taghhom maqsum f'azzjonijiet",
- bolag som enligt polsk rättsordning kallas "spółka akcyjna" eller "spółka z ograniczoną odpowiedzialnością",
- bolag som enligt slovensk rättsordning kallas "delniška družba", "komanditna delniška družba", "komanditna družba", "družba z omejeno odgovornostjo" eller "družba z neomejeno odgovornostjo",
- bolag som enligt slovakisk rättsordning kallas "akciová spoločnosť", "spoločnosť s ručením obmedzeným", "komanditná spoločnosť", "verejná obchodná spoločnosť" eller "družstvo".
- bolag som enligt bulgarisk rättsordning kallas "събирателното дружество", "командитното дружество", "дружеството с ограничена отговорност", "акционерното дружество", "командитното дружество с акции", "кооперации", "кооперативни съюзи", "държавни предприятия" som bildats i enlighet med bulgarisk lagstiftning och som bedriver kommersiell verksamhet,
- bolag som enligt rumänsk rättsordning kallas "societăți pe acțiuni", "societăți în comandită pe acțiuni" eller "societăți cu răspundere limitată", och
- bolag som enligt kroatisk rättsordning kallas "dioničko društvo" eller "društvo s ograničenom odgovornošću" samt andra bolag som bildats i enlighet med kroatisk lagstiftning och som omfattas av kroatisk vinstskatt. Lag (2013:787).

Bilagan senast ändrad genom lag (2013:787) som har trätt i kraft den 1 januari 2014. Har beskattningsåret påbörjats före ikraftträdandet tillämpas lagen för den del av beskattningsåret som avser tid före ikraftträdandet men efter den 30 juni 2013. Ändringen innebär att den sista strecksatsen infördes.

Bilaga 6 a.2

Skatter som avses i 6 a kap. 4 §:

470 Inkomstskattelag, bilagor

- impôt des sociétés/vennootschapsbelasting eller impôt des non-résidents/ belasting der niet-verblijfhouders i Belgien,
- selskabsskat i Danmark,
- Körperschaftsteuer i Tyskland,
- Φορος εισοδηματος νομικών προσώπων i Grekland,
- impuesto sobre sociedades eller impuesto sobre la renta de no residentes i Spanien,
- impôt sur les sociétés i Frankrike,
- corporation tax i Irland,
- imposta sul reddito delle persone giuridiche i Italien,
- impôt sur le revenu des collectivités i Luxemburg,
- vennootschapsbelasting i Nederländerna,
- Körperschaftsteuer i Österrike,
- imposto sobre o rendimento das pessoas colectivas i Portugal,
- yhteisöjen tulovero/inkomstskatten för samfund i Finland,
- statlig inkomstskatt i Sverige,
- corporation tax i Förenade kungariket,
- Daň z příjmu právnických i Tjeckien,
- Tulumaks i Estland,
- Φορος Εισοδηματος i Cypern,
- Uzpēmumu ienākuma nodoklis i Lettland,
- Pelnø mokestis i Litauen,
- Társasági adó i Ungern,
- Taxxa fuq l-income i Malta,
- Podatek dochodowy od osób prawnych i Polen,
- Davek od dobička pravnih oseb i Slovenien,
- Daň z príjmov právnických osôb i Slovakien,
- корпоративен данък i Bulgarien,
- impozit pe profit, impozitul pe veniturile obținute din România de nerezidenți i Rumänien, och
- porez na dobit i Kroatien. Lag (2013:787).

Bilagan senast ändrad genom lag (2013:787) som har trätt i kraft den 1 januari 2014. Har beskattningsåret påbörjats före ikraftträdandet tillämpas lagen för den del av beskattningsåret som avser tid före ikraftträdandet men efter den 30 juni 2013. Ändringen innebär att den sista strecksatsen infördes.

Bilaga 24.1

Associationsformer som avses i 24 kap. 16 § andra stycket 1:

- bolag som enligt belgisk rättsordning kallas ”société anonyme”/ ”naam-loze vennootschap”, ”société en commandite par actions”/ ”commanditaire vennootschap op aandelen”, ”société privée à responsabilité limitée”/ ”besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid”, ”société coopérative à responsabilité limitée”/ ”coöperatieve vennootschap met beperkte aansprakelijkheid”,

”société coopérative à responsabilité illimitée”/ ”coöperatieve vennootschap met onbepaalde aansprakelijkheid”, ”société en nom collectif”/ ”vennootschap onder firma” eller ”société en commandite simple”/ ”gewone commanditaire vennootschap” samt offentliga företag som antagit någon av de ovannämnda associationsformerna och andra bolag som bildats i enlighet med belgisk lagstiftning och som omfattas av belgisk bolagsskatt,

- bolag som enligt dansk rättsordning kallas ”aktieselskab” eller ”anparts-selskab” och andra enligt bolagsskattelagen skattepliktiga bolag, i den utsträckning deras beskattningsbara inkomst beräknas och beskattas enligt de allmänna skatterättsliga bestämmelserna för ”aktieselskaber”,

- bolag som enligt tysk rättsordning kallas ”Aktiengesellschaft”, Kommanditgesellschaft auf Aktien”, ”Gesellschaft mit beschränkter Haftung”, ”Versicherungsverein auf Gegenseitigkeit”, ”Erwerbs- und Wirtschaftsgenossenschaft” eller ”Betrieb gewerblicher Art von juristischen Personen des öffentlichen Rechts” och andra bolag som bildats i enlighet med tysk lagstiftning och som omfattas av tysk bolagsskatt,

bolag som enligt grekisk rättsordning kallas “ανωνυμη εταιρεια” eller ”εταιρεια περιορισμενης ευθυνης (Ε.Π.Ε.)” samt andra bolag som bildats i enlighet med grekisk lagstiftning och som omfattas av grekisk bolagsskatt,

- bolag som enligt spansk rättsordning kallas ”sociedad anónima”, ”sociedad comanditaria por acciones” eller ”sociedad de responsabilidad limitada” samt de offentlighetsrättsliga organ som fungerar enligt civilrättsliga regler och andra associationsformer som bildats i enlighet med spansk lagstiftning och som omfattas av spansk bolagsskatt (Impuesto sobre Sociedades),

- bolag som enligt fransk rättsordning kallas ”société anonyme”, ”société en commandite par actions”, ”société à responsabilité limitée”, ”société par actions simplifiée”, ”société d'assurance mutuelle”, ”caisse d'épargne et de prévoyance”, ”société civile” som automatiskt omfattas av bolagsskatt, ”coopérative” eller ”union de coopératives”, samt industriella och affärsdrivande offentliga organ och företag och andra bolag som bildats i enlighet med fransk lagstiftning och som omfattas av fransk bolagsskatt,

- bolag som bildats enligt irländsk rätt eller som i irländsk rätt betraktas som bolag och organ som registrerats enligt Industrial and Provident Societies Act, ”building societies” som bildats enligt Building Societies Acts eller ”trustee savings banks” i den mening som avses i Trustee Savings Banks Act från 1989,

- bolag som enligt italiensk rättsordning kallas ”società per azioni”, ”società in accomandita per azioni”, ”società a responsabilità limitata”, ”società cooperativa” eller ”società di mutua assicurazione” och offentliga och privata organ vars verksamhet helt och hållet eller huvudsakligen är av kommersiell karaktär,

- bolag som enligt luxemburgsk rättsordning kallas ”société anonyme”, ”société en commandite par actions”, ”société à responsabilité limitée”, ”société coopérative”, ”société coopérative organisée comme une société anonyme”, ”association d'assurances mutuelles”, ”association d'épargne-pension” eller ”entreprise de nature commerciale, industrielle ou minière de l'Etat, des com-

munes, des syndicats de communes, des établissements publics et des autres personnes morales de droit public” samt andra bolag som bildats i enlighet med luxemburgsk lagstiftning och som omfattas av luxemburgsk bolagsskatt,

- bolag som enligt nederländsk rättsordning kallas ”naamloze vennootschap”, ”besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid”, ”open commanditaire vennootschap”, ”coöperatie”, ”onderlinge waarborgmaatschappij”, ”fonds voor gemene rekening”, ”vereniging op coöperatieve grondslag” eller ”vereniging welke op onderlinge grondslag als verzekeraar of kredietinstelling optreedt” samt andra bolag som bildats i enlighet med nederländsk lagstiftning och som omfattas av nederländsk bolagsskatt,

- handelsföretag eller bolag som är bildade enligt civillagstiftning och som har handelsföretagsform, kooperativ och offentliga företag, bildade i enlighet med portugisisk rätt,

- bolag som bildats enligt lagstiftningen i Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland,

- bolag som enligt österrikisk rättsordning kallas ”Aktiengesellschaft”, ”Gesellschaft mit beschränkter Haftung”, ”Versicherungsverein auf Gegenseitigkeit”, ”Erwerbs- und Wirtschaftsgenossenschaft”, ”Betrieb gewerblicher Art von Körperschaften des öffentlichen Rechts” eller ”Sparkasse” samt andra bolag som bildats i enlighet med österrikisk lagstiftning och som omfattas av österrikisk bolagsskatt,

- bolag som enligt finsk rättsordning kallas ”osakeyhtiö/aktiebolag”, ”osuuskunta/ andelslag”, ”säästöpankki/sparbank” eller ”vakuutusyhtiö/försäkringsbolag”,

- bolag som i tjeckisk rättsordning kallas ”akciová společnost” eller ”společnost s ručením omezeným”,

- bolag som i estnisk rättsordning kallas ”täisühing”, ”usaldusühing”, ”osaühing”, ”aktsiaselts” eller ”tulundusühistu”,

- i cypriotisk rättsordning ”εταυρειες” enligt definitionen i inkomstskattelagstiftningen,

- bolag som enligt lettisk rättsordning kallas ”akciju sabiedrība” eller ”sabiedrība ar ierobežotu atbildību”,

- bolag som är bildade enligt litauisk rättsordning,

- bolag som i ungersk rättsordning kallas ”közkereseti társaság”, ”betéti társaság”, ”közös vállalat”, ”korlátolt felelősségű társaság”, ”részvénytársaság”, ”egyesülés” eller ”szövetkezet”,

- bolag som enligt maltesisk rättsordning kallas ”Kumpaniji ta' Responsabilita' Limitata” eller ”Soc'jetajiet en commandite li l-kapital taghhom maqsum fazzjonijiet”,

- bolag som enligt polsk rättsordning kallas ”spółka akcyjna” eller ”spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”,

- bolag som enligt slovensk rättsordning kallas ”delniska družba”, ”koman-ditna družba” eller ”družba z omejeno odgovornostjo”,

- bolag som enligt slovakisk rättsordning kallas "akciová spoločnosť", "spoločnosť s ručením obmedzeným" eller "komanditná spoločnosť",

- bolag som bildats enligt rådets förordning (EG) nr 2157/2001 av den 8 oktober 2001 om stadga för europabolag och rådets direktiv 2001/86/EG av den 8 oktober 2001 om komplettering av stadgan för europabolag vad gäller arbetstagarinflytande samt europakooperativ som bildats enligt rådets förordning (EG) nr 1435/2003 av den 22 juli 2003 om stadga för europeiska kooperativa föreningar (SCE-föreningar) och rådets direktiv 2003/72/EG av den 22 juli 2003 om komplettering av stadgan för europeiska kooperativa föreningar med avseende på arbetstagarinflytande.

- bolag som enligt bulgarisk rättsordning kallas "събирателното дружество", "командитното дружество", "дружеството с ограничена отговорност", "акционерното дружество", "командитното дружество с акции", "неперсонифицирано дружество", "кооперации", "кооперативни съюзи", "държавни предприятия" som bildats i enlighet med bulgarisk lagstiftning och som bedriver kommersiell verksamhet, och

- bolag som enligt rumänsk rättsordning kallas "societăți pe acțiuni", "societăți în comandită pe acțiuni" eller "societăți cu răspundere limitată".

- bolag som enligt kroatisk rättsordning kallas "dioničko društvo" eller "društvo s ograničenom odgovornošću" samt andra bolag som bildats i enlighet med kroatisk lagstiftning och som omfattas av kroatisk vinstskatt. Lag (2013:787).

Bilagan senast ändrad genom lag (2013:787) som har trätt i kraft den 1 januari 2014. Har beskattningsåret påbörjats före ikraftträdandet tillämpas lagen för den del av beskattningsåret som avser tid före ikraftträdandet men efter den 30 juni 2013. Ändringen innebär att den sista strecksatsen infördes.

Bilaga 24.2

Skatter som avses i 24 kap. 16 § andra stycket 3:

- impôt des sociétés/vennootschapsbelasting i Belgien,
- selskabsskat i Danmark,
- Körperschaftsteuer i Tyskland,
- Φορος εισοδήματος νομικών προσώπων i Grekland,
- impuesto sobre sociedades i Spanien,
- impôt sur les sociétés i Frankrike,
- corporation tax i Irland,
- imposta sul reddito delle società i Italien,
- impôt sur le revenu des collectivités i Luxemburg,
- vennootschapsbelasting i Nederländerna,
- imposto sobre o rendimento das pessoas colectivas i Portugal,
- corporation tax i Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland,
- Körperschaftsteuer i Österrike,
- yhteisöjen tulovero/inkomstskatten för samfund i Finland,

- statlig inkomstskatt i Sverige,
- Dan z příjmu^o právnických i Tjeckien,
- Tulumaks i Estland,
- Φορος Εισοδηματος □ i Cypern,
- uzņemumu ienakuma nodoklis i Lettland,
- Pelno mokestis i Litauen,
- Társasági adó, osztalékadó i Ungern,
- Taxxa fuq l-income i Malta,
- Podatek dochodowy od osób prawnych i Polen,
- Davek od dobička pravnih oseb i Slovenien,
- daň z príjmov právnických osôb i Slovakien,
- корпоративен данък i Bulgarien,
- impozit pe profit i Rumänien, och
- porez na dobit i Kroatien. Lag (2013:787).

Bilagan senast ändrad genom lag (2013:787) som har trätt i kraft den 1 januari 2014. Har beskattningsåret påbörjats före ikraftträdandet tillämpas lagen för den del av beskattningsåret som avser tid före ikraftträdandet men efter den 30 juni 2013. Ändringen innebar att den sista strecksatsen infördes.

Bilaga 37.1

Associationsformer som avses i 37 kap. 9 § 3 och 30 a § första stycket, 38 kap. 3 § första stycket 3 och 20 § första stycket, 38 a kap. 4 § första stycket 3 och 22 § första stycket, 48 a kap. 6 § 3 och 17 § första stycket samt 49 kap. 9 § 3 och 32 § första stycket:

- bolag som bildats enligt rådets förordning (EG) nr 2157/2001 av den 8 oktober 2001 om stadga för europabolag och rådets direktiv 2001/86/EG av den 8 oktober 2001 om komplettering av stadgan för europabolag vad gäller arbetstagarinflytande samt europakooperativ som bildats enligt rådets förordning (EG) nr 1435/2003 av den 22 juli 2003 om stadga för europeiska kooperativa föreningar (SCE-föreningar) och rådets direktiv 2003/72/EG av den 22 juli 2003 om komplettering av stadgan för europeiska kooperativa föreningar med avseende på arbetstagarinflytande,

- bolag som enligt belgisk rättsordning kallas "société anonyme"/"naamloze vennootschap", "société en commandite par actions"/"commanditaire vennootschap op aandelen", "société privée à responsabilité limitée"/"besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid", "société coopérative à responsabilité limitée"/"coöperatieve vennootschap met beperkte aansprakelijkheid", "société coopérative à responsabilité illimitée"/"coöperatieve vennootschap met onbeperkte aansprakelijkheid", "société en nom collectif"/"vennootschap onder firma", "société en commandite simple"/"gewone commanditaire vennootschap", offentliga företag som antagit någon av de ovannämnda associationsformerna samt andra bolag som bildats i enlighet med belgisk lagstiftning och som omfattas av belgisk bolagsskatt,

- bolag som enligt tjeckisk rättsordning kallas "akciová společnost" eller "společnost s ručením omezeným",

- bolag som enligt dansk rättsordning kallas "aktieselskab" eller "anpartsselskab" samt andra enligt bolagsskattelagen skattepliktiga bolag, i den utsträckning deras beskattningsbara inkomst beräknas och beskattas enligt de allmänna skatterättsliga bestämmelserna för "aktieselskaber",

- bolag som enligt tysk rättsordning kallas "Aktiengesellschaft", "Kommanditgesellschaft auf Aktien", "Gesellschaft mit beschränkter Haftung", "Versicherungsverein auf Gegenseitigkeit", "Erwerbs- und Wirtschaftsgenossenschaft", "Betriebe gewerblicher Art von juristischen Personen des öffentlichen Rechts" samt andra bolag som bildats enligt tysk lag och som omfattas av tysk bolagsskatt,

- bolag som enligt estnisk rättsordning kallas "täisühing", "usaldusühing", "osaühing", "aktsiaselts" eller "tulundusühistu",

- bolag som enligt grekisk rättsordning kallas "ανώνυμη εταιρεία" eller "εταιρεία περιορισμένης ευθύνης (Ε.Π.Ε.)",

- bolag som enligt spansk rättsordning kallas "sociedad anónima", "sociedad comanditaria por acciones" eller "sociedad de responsabilidad limitada" samt offentligrättsliga organ som fungerar enligt civilrättsliga regler,

- bolag som enligt fransk rättsordning kallas "société anonyme", "société en commandite par actions", "société à responsabilité limitée", "sociétés par actions simplifiées", "sociétés d'assurances mutuelles", "caisses d'épargne et de prévoyance", "sociétés civiles", som automatiskt omfattas av bolagsskatt, "coopératives" eller "unions de coopératives", industriella och affärsdrivande offentliga organ och företag samt andra bolag som bildats i enlighet med fransk lagstiftning och som omfattas av fransk bolagsskatt,

- bolag som bildats enligt irländsk rätt eller som i irländsk rätt betraktas som bolag, organ som registrerats enligt Industrial and Provident Societies Act, "building societies" som bildats enligt Building Societies Acts samt "trustee savings banks" i den mening som avses i Trustee Savings Banks Act från 1989,

- bolag som enligt italiensk rättsordning kallas "società per azioni", "società in accomandita per azioni", "società a responsabilità limitata", "società cooperativa" eller "società di mutua assicurazione" samt privata och offentliga organ vars verksamhet helt och hållet eller huvudsakligen är av kommersiell karaktär,

- bolag som enligt cypriotisk rättsordning kallas "εταιρεία" enligt definitionen i inkomstskattelagarna,

- bolag som enligt lettisk rättsordning kallas "akciju sabiedrība" eller "sasa-biedrība ar ierobežotu atbildību",

- bolag som bildats enligt litauisk rättsordning,

- bolag som enligt luxemburgsk rättsordning kallas "société anonyme", "société en commandite par actions", "société à responsabilité limitée", "société coopérative", "société coopérative organisée comme une société anonyme", "association d'assurances mutuelles", "association d'épargne-pension" eller "entreprise de nature commerciale, industrielle ou minière de l'Etat, des

communes, des syndicats de communes, des établissements publics et des autres personnes morales de droit public” samt andra bolag som bildats i enlighet med luxemburgsk lagstiftning och som omfattas av luxemburgsk bolagsskatt,

- bolag som enligt ungersk rättsordning kallas ”közkereseti társaság”, ”betéti társaság”, ”közös vállalat”, ”korlátolt felelősségű társaság”, ”részvénytársaság”, ”egyesülés”, ”közhasznú társaság” eller ”szövetkezet”,

- bolag som enligt maltesisk rättsordning kallas ”Kumpaniji ta’ Responsabilita Limitata” eller ”Soċjetajiet en commandite li l-kapital tagħhom maqsum f’azzjonijiet”,

- bolag som enligt nederländsk rättsordning kallas ”naamloze vennootschap”, ”besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid”, ”open commanditaire vennootschap”, ”coöperatie”, ”onderlinge waarborgmaatschappij”, ”fonds voor gemene rekening”, ”vereniging op coöperatieve grondslag” eller ”vereniging welke op onderlinge grondslag als verzekeraar of kredietinstelling optreedt” samt andra bolag som bildats i enlighet med nederländsk lagstiftning och som omfattas av nederländsk bolagsskatt,

- bolag som enligt österrisk rättsordning kallas ”Aktiengesellschaft”, ”Gesellschaft mit beschränkter Haftung” eller ”Erwerbs- und Wirtschaftsgenossenschaften”,

- bolag som enligt polsk rättsordning kallas ”spółka akcyjna” eller ”spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”,

- handelsrättsliga bolag eller civilrättsliga bolag i kommersiell form samt andra juridiska personer som bedriver handel eller industriell verksamhet, bildade enligt portugisisk rättsordning,

- bolag som enligt slovensk rättsordning kallas ”delniška družba”, ”komanditna družba” eller ”družba z omejeno odgovornostjo”,

- bolag som enligt slovakisk rättsordning kallas ”akciová spoločnosť”, ”spoločnosť s ručením obmedzeným” eller ”komanditná spoločnosť”,

- bolag som enligt finsk rättsordning kallas ”osakeyhtiö/aktiebolag”, ”osuuskunta/andelslag”, ”säästöpankki/sparbank” eller ”vakuutusyhtiö/försäkringsbolag”,

- bolag som bildats enligt lagstiftningen i Förenade kungariket.

- bolag som enligt bulgarisk rättsordning kallas ”събирателното дружество”, ”командитното дружество”, ”дружеството с ограничена отговорност”, ”акционерното дружество”, ”командитното дружество с акции”, ”кооперации”, ”кооперативни съюзи” eller ”държавни предприятия” som bildats i enlighet med bulgarisk lagstiftning och som bedriver kommersiell verksamhet,

- bolag som enligt rumänsk rättsordning kallas ”societăți pe acțiuni”, ”societăți în comandită pe acțiuni” eller ”societăți cu răspundere limitată”, och

- bolag som enligt kroatisk rättsordning kallas ”dioničko društvo” eller ”društvo s ograničenom odgovornošću” samt andra bolag som bildats i enlighet med kroatisk lagstiftning och som omfattas av kroatisk vinstskatt. Lag (2013:787).

Bilagan senast ändrad genom lag (2013:787) som har trätt i kraft den 1 januari 2014. Har beskattningsåret påbörjats före ikraftträdandet tillämpas lagen för den del av beskattningsåret som avser tid före ikraftträdandet men efter den 30 juni 2013. Ändringen innebar att den sista strecksatsen infördes.

Bilaga 37.2

Skatter som avses i 37 kap. 9 § 3 och 30 a § första stycket, 38 kap. 3 § första stycket 3 och 20 § första stycket, 38 a kap. 4 § första stycket 3 och 22 § första stycket, 48 a kap. 6 § 3 och 17 § första stycket samt 49 kap. 9 § 3 och 32 § första stycket:

- impôt des sociétés/vennootschapsbelasting i Belgien,
- selskabsskat i Danmark,
- Körperschaftsteuer i Tyskland,
- ορος εισοδηματος νομικών προσώπων κερδοσκοπικού χαρακτήρα i Grekland,
- impuesto sobre sociedades i Spanien,
- impôt sur les sociétés i Frankrike,
- corporation tax i Irland,
- imposta sul reddito delle società i Italien,
- impôt sur le revenu des collectivités i Luxemburg,
- vennootschapsbelasting i Nederländerna,
- imposto sobre o rendimento das pessoas colectivas i Portugal,
- corporation tax i Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland,
- Körperschaftsteuer i Österrike,
- yhteisöjen tulovero/inkomstskatten för samfund i Finland,
- statlig inkomstskatt i Sverige,
- Daň z příjmu° právnických i Tjeckien,
- Tulumaks i Estland,
- Φορος Εισοδηματος i Cypern,
- uzņēmumu ienakuma nodoklis i Lettland,
- Pelno mokestis i Litauen,
- Társasági adó i Ungern,
- Taxxa fuq l-income i Malta,
- Podatek dochodowy od osób prawnych i Polen,
- Davek od dobička pravnih oseb i Slovenien,
- daň z príjmov právnických osôb i Slovakien,
- корпоративен данък i Bulgarien,
- impozit pe profit i Rumänien,
- porez na dobit i Kroatien. Lag (2013:787).

Bilagan senast ändrad genom lag (2013:787) som har trätt i kraft den 1 januari 2014. Har beskattningsåret påbörjats före ikraftträdandet tillämpas lagen för den del av beskattningsåret som avser tid före ikraftträdandet men efter den 30 juni 2013. Ändringen innebar att den sista strecksatsen infördes.

Bilaga 39 a

Områden som avses i 39 a kap. 7 §:

1. Afrika, med undantag av

- Djibouti,
- Liberia,
- Marocko, vad avser sådan inkomst från bank- och finansieringsrörelse, annan finansiell verksamhet och försäkringsverksamhet som inte beskattas med den normala inkomstskatten där samt inkomst från coordination centres, och
- Seychellerna,

2. Amerika, men bara vad avser

- Amerikas förenta stater,
- Argentina,
- Barbados,
- Belize, med undantag av inkomst som inte beskattas med den normala inkomstskatten där,
- Bolivia,
- Brasilien,
- Chile,
- Colombia,
- Costa Rica, med undantag för inkomst som inte beskattas där på grund av att inkomsten inte anses härröra därifrån,
- Cuba,
- Dominikanska Republiken,
- El Salvador,
- Ecuador,
- Falklandsöarna,
- Franska Guyana,
- Guatemala,
- Guyana,
- Haiti,
- Honduras,
- Jamaica,
- Kanada, med undantag av inkomst från bankverksamhet som inte beskattas med den normala inkomstskatten där,
- Mexiko,
- Nicaragua,
- Panama, med undantag av inkomst som inte beskattas där på grund av att inkomsten inte anses härröra därifrån,
- Paraguay,
- Peru,
- Saint Pierre och Miquelon,
- Surinam,
- Trinidad och Tobago,

- Uruguay, och
 - Venezuela,
- 3. Asien**, med undantag av
- Bahrain,
 - Brunei Darussalam, vad avser inkomst som inte beskattas med den normala inkomstskatten där,
 - Cypern, vad avser inkomst från bank- och finansieringsrörelse, annan finansiell verksamhet och försäkringsverksamhet,
 - Förenade arabemiraten,
 - Hong Kong SAR, vad avser inkomst som inte beskattas där på grund av att inkomsten inte anses härröra därifrån,
 - Libanon, vad avser inkomst från bank- och finansieringsrörelse, annan finansiell verksamhet och försäkringsverksamhet,
 - Macao SAR,
 - Maldiverna,
 - Singapore, vad avser inkomst från bank- och finansieringsrörelse, annan finansiell verksamhet och försäkringsverksamhet som inte beskattas med den normala inkomstskatten där,
 - Thailand, vad avser inkomst från bankverksamhet som inte beskattas med den normala inkomstskatten där, och
 - Turkiet, vad avser inkomst från sådan bank- och finansieringsrörelse, annan finansiell verksamhet och försäkringsverksamhet som inte beskattas med den normala inkomstskatten där,
- 4. Europa**, med undantag av
- Andorra,
 - Belgien, vad avser inkomst från centres de coordination/coördinatiecentra och finansiella inkomster från verksamhet för vilken förhandsbesked om s.k. informellt kapital har meddelats,
 - Brittiska kanalöarna,
 - Bulgarien, vad avser inkomst från bank- och finansieringsrörelse, annan finansiell verksamhet och försäkringsverksamhet,
 - Estland, vad avser inkomst från bank- och finansieringsrörelse, annan finansiell verksamhet och försäkringsverksamhet,
 - Gibraltar,
 - Irland, vad avser inkomst från bank- och finansieringsrörelse, annan finansiell verksamhet och försäkringsverksamhet,
 - Isle of Man,
 - Liechtenstein,
 - Luxemburg, vad avser inkomst från försäkringsverksamhet som anges i 39 a kap. 7 § andra stycket 2,
 - Monaco,
 - Montenegro, vad avser inkomst från sådan bank- och finansieringsrörelse, annan finansiell verksamhet och försäkringsverksamhet som inte beskattas med den normala inkomstskatten där,

480 *Inkomstskattelag, bilagor*

- Nederländerna, vad avser inkomst från finansiell verksamhet som anges i 39 a kap. 7 § andra stycket 1 om avsättning kan göras till särskild riskreserv,

- San Marino, vad avser inkomst från sådan bank- och finansieringsrörelse, annan finansiell verksamhet och försäkringsverksamhet som inte beskattas med den normala inkomstskatten där,

- Schweiz, vad avser inkomst från bank- och finansieringsrörelse, annan finansiell verksamhet och försäkringsverksamhet,

- Turkiet, vad avser inkomst från sådan bank- och finansieringsrörelse, annan finansiell verksamhet och försäkringsverksamhet som inte beskattas med den normala inkomstskatten där, och

- Ungern, vad avser sådan inkomst från bank- och finansieringsrörelse, annan finansiell verksamhet och försäkringsverksamhet som inte beskattas med den normala inkomstskatten där,

5. Oceanien, men bara vad avser

- Australien, med undantag av inkomst från bankverksamhet som inte beskattas med den normala inkomstskatten där,

- Hawaii, och

- Nya Zeeland. Lag (2007:1254).

Bilagan senast ändrad genom lag (2007:1254) som har trätt i kraft den 1 januari 2008 och tillämpas på beskattningsår som börjar efter den 31 december 2007. Ändringarna avsåg Marocko, Cypern, Bulgarien, Island, Montenegro och Ungern.

Lag (1999:1230) om ikraftträdande av inkomstskattelagen (1999:1229)

Utfärdad den 16 december 1999.

Enligt riksdagens beslut* föreskrivs följande.

* Prop. 1999/2000:2, bet. 1999/2000:SkU2, rskr. 1999/2000:117

1 kap. Allmänna bestämmelser

1 § Inkomstskattelagen (1999:1229) och denna lag träder i kraft den 1 januari 2000 och tillämpas första gången vid 2002 års taxering om inte annat följer av 3 §. Lag (2000:79).

2 § Genom denna lag upphävs

1. kommunalskattelagen (1928:370),
2. lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt,
3. kungörelsen (1950:674) angående grunder för sådan uppdelning av pensionsstyrelsens frivilliga försäkring, som avses i punkt 1 tionde stycket anvisningarna till 31 § kommunalskattelagen,
4. kungörelsen (1951:723) angående grunder för uppdelning av vissa försäkringar på en pensionsförsäkring och en kapitalförsäkring,
5. lagen (1951:763) om statlig inkomstskatt på ackumulerad inkomst,
6. skogskontolagen (1954:142),
7. förordningen (1962:42) om skattefrihet för belopp, som utgår på grund av vissa riskgarantier,
8. lagen (1963:173) om avdrag för avgifter till stiftelsen Svenska Filminstitutet, m.m.,
9. lagen (1969:739) om avdrag vid inkomsttaxeringen för bidrag till Oljeprospektering Aktiebolag, m.m.,
10. lagen (1972:78) om skatt för gemensamt kommunalt ändamål,
11. lagen (1974:990) om den skattemässiga behandlingen med anledning av övergång från aktiebolag till annan företagsform, m.m.,
12. lagen (1979:611) om upphovsmannakonto,
13. lagen (1982:60) om beräkning av avdrag på grund av avyttring av skog i vissa fall,
14. lagen (1990:663) om ersättningsfonder,
15. lagen (1990:696) om avdrag för bidrag till Stiftelsen Sveriges Tekniska Museum,
16. lagen (1992:702) om inkomstskatteregler med anledning av vissa omstruktureringar inom den finansiella sektorn, m.m.,
17. lagen (1992:1061) om inkomstskatteregler vid ombildning av föreningsbank till bankaktiebolag,

482 *Ikraftträdande av inkomstskattelagen*

18. lagen (1992:1091) om inkomstskatteregler vid utskiftning av aktier i vissa fall,
19. lagen (1992:1643) om särskilda regler för beskattning av inkomst från handelsbolag i vissa fall,
20. lagen (1993:5) om inkomstskatteregler vid statligt stöd till vissa kreditinstitut,
21. lagen (1993:541) om inkomstbeskattning vid ombildning av värdepappersfond,
22. lagen (1993:1469) om uppskovsavdrag vid byte av bostad,
23. lagen (1993:1536) om räntefördelning vid beskattning,
24. lagen (1993:1537) om expansionsmedel,
25. lagen (1993:1538) om periodiseringsfonder,
26. lagen (1993:1539) om avdrag för underskott av näringsverksamhet,
27. lagen (1994:775) om beräkning av kapitalunderlaget vid beskattning av ägare i fåmansföretag,
28. lagen (1994:1850) om direktavdrag för byggnader m.m.,
29. lagen (1994:1853) om beskattning av europeiska ekonomiska intressegrupperingar,
30. lagen (1996:161) med vissa bestämmelser om tillämpningen av dubbelbeskattningsavtal,
31. lagen (1998:1600) om beskattningen vid överlåtelser till underpris,
32. lagen (1998:1601) om uppskov med beskattningen vid andelsbyten,
33. lagen (1998:1602) om uppskov med beskattningen vid andelsöverlåtelser inom koncerner,
34. lagen (1998:1603) om beskattningen vid fusioner, fissioner och verksamhetsöverlåtelser, och
35. lagen (1999:199) om skatteregler för ersättning från insättningsgaranti och investerarskydd.

3 § De upphävda lagarna tillämpas alljämt såvitt avser 2001 och tidigare års taxeringar samt vid senare taxeringar i fråga om skattskyldiga som taxeras för beskattningsår som påbörjats före ikraftträdandet till den del detta leder till lägre skatt.

Ytterligare bestämmelser om att äldre bestämmelser skall tillämpas finns i 2–4 kap.

I 5 kap. finns särskilda bestämmelser om hur de upphävda lagarna i vissa fall skall tillämpas. Lag (2000:79).

4 § Om någon bestämmelse i de upphävda lagarna har tillämpats och den motsvaras av en bestämmelse i inkomstskattelagen (1999:1229), skall bestämmelsen i inkomstskattelagen anses ha tillämpats.

5 § Om det i lag eller annan författning finns en hänvisning till en bestämmelse i någon av de upphävda lagarna som motsvaras av en bestämmelse i inkomstskattelagen (1999:1229) eller denna lag, skall hänvisningen i stället avse den nya bestämmelsen.

6 § Termer och uttryck som används i denna lag har samma betydelse och tillämpningsområde som i inkomstskattelagen (1999:1229).

2 kap. Övergångsbestämmelser om personförsäkringar

Personförsäkringar meddelade före år 1951

1 § I fråga om personförsäkringar meddelade före år 1951 tillämpas de bestämmelser om försäkringstagares beskattning som gällde före ikraftträdandet den 1 januari 1951 av lagen (1950:308) om ändring i kommunalskattelagen (1928:370) med följande undantag:

1. Avdrag skall inte göras för premier för sådana försäkringar som avses i punkt 5 av anvisningarna till 28 § i den upphävda kommunalskattelagen i dess lydelse före ikraftträdandet (s.k. ledareförsäkringar). Belopp som utfaller på grund av sådan försäkring skall tas upp som intäkt bara till den del enligt en försäkringsteknisk beräkning motsvarar de premier som betalats före år 1951.

2. Sådant avdrag från livränta på grund av pupillförsäkring som avses i 32 § 2 mom. första stycket a i den upphävda kommunalskattelagen i dess lydelse före år 1951 skall inte göras, om livräntan utbetalas på grund av dödsfall som inträffat efter år 1950.

3. Avdrag skall inte göras enligt 46 § 2 mom. första stycket 3 i den upphävda kommunalskattelagen i dess lydelse före ikraftträdandet.

Förmånstagarförordnanden före år 1959

2 § I fråga om belopp som uppburits på grund av ett förmånstagarförordnande som gjorts före år 1959 tillämpas de bestämmelser som gällde före ikraftträdandet den 27 maj 1959 av lagen (1959:171) om ändring i kommunalskattelagen (1928:370) och lagen (1959:172) om ändring i lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt, om det visas att förordnandet inte kunnat återkallas efter år 1958.

Personförsäkringar meddelade före år 1960

3 § Om en försäkring som meddelats före den 1 juli 1960 var att anse som en pensionsförsäkring enligt de bestämmelser som gällde före den 31 mars 1960 av lagen (1960:43) om ändring i kommunalskattelagen (1928:370), skall den anses som en sådan försäkring även efter den 30 mars 1960. Om en försäkring som meddelats före den 31 mars 1960 var att anse som en kapitalförsäkring enligt dessa bestämmelser, skall den anses som en sådan försäkring även efter den 30 mars 1960.

Försäkringsfall före år 1962

4 § I fråga om livräntebelopp på grund av försäkringsfall som inträffat före år 1962 tillämpas de bestämmelser som gällde före ikraftträdandet den 1 januari 1962 av lagen (1961:42) om ändring i kommunalskattelagen (1928:370).

Försäkringsfall före år 1963

5 § I fråga om försäkringsfall som inträffat före år 1963 tillämpas de bestämmelser i punkt 1 av anvisningarna till 31 § i den upphävda kommunalskattelagen (1928:370) som gällde före ikraftträdandet den 9 april 1963 av lagen (1963:50) om ändring i nämnda lag.

Försäkringar meddelade utomlands före år 1969

6 § Försäkring som meddelats före år 1969 i en försäkringsrörelse som bedrevs utomlands och som enligt de bestämmelser som gällde före ikraftträdandet den 1 januari 1970 av lagen (1969:754) om ändring i kommunalskattelagen (1928:370) var att anse som en pensionsförsäkring skall även efter ikraftträdandet anses som en pensionsförsäkring om hela premien för försäkringen i enlighet med försäkringsavtalet i dess lydelse den 31 december 1968 betalats senast den dagen.

Skulle premie enligt avtalets lydelse den 31 december 1968 betalas även efter utgången av år 1968 anses försäkringen den 1 januari 1969 ha delats upp på en pensionsförsäkring och en kapitalförsäkring. Som pensionsförsäkring anses sådan del av försäkringen som motsvarar premie som i enlighet med försäkringsavtalet i dess lydelse den 31 december 1968 hade betalats eller skulle ha betalats före år 1969.

Överlåtelse av pensionsförsäkringar före år 1973

7 § I fråga om överlåtelse av pensionsförsäkringar före år 1973 tillämpas de bestämmelser som gällde före ikraftträdandet den 16 juni 1973 av lagen (1973:374) om ändring i kommunalskattelagen (1928:370) och lagen (1973:375) om ändring i lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt.

Oåterkalleliga förmånstagarförordnanden före den 9 november 1973

8 § I fråga om belopp som uppburits på grund av ett oåterkalleligt förmånstagarförordnande som gjorts före den 9 november 1973 tillämpas de bestämmelser som gällde före ikraftträdandet den 1 januari 1974 av lagen (1973:1113) om ändring i kommunalskattelagen (1928:370) och lagen (1973:1114) om ändring i lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt.

Överlåtelser av pensionsförsäkring mellan makar före år 1974

9 § Den som genom överlåtelse från sin make förvärvat äganderätten till en pensionsförsäkring före år 1974 och vid taxering åren 1971–1973 gjort avdrag helt eller till övervägande del för de premier som betalats under åren 1970–1972 anses som ägare till försäkringen utan hinder av bestämmelserna i 53 § 4 mom. andra stycket i den upphävda kommunalskattelagen (1928:370) och 6 § 4 mom. andra stycket i den upphävda lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt, i de båda lagrummens lydelse enligt lagen (1973:374) om ändring i kommunalskattelagen och lagen (1973:375) om ändring i lagen om statlig inkomstskatt.

Om den som förvärvat en försäkring enligt första stycket återförde denna till den tidigare innehavaren under år 1976, skall detta ha skatterättslig verkan.

Pensionsförsäkringar på ansökan före den 21 januari 1975

10 § I fråga om pensionsförsäkringar som meddelats på grund av ansökan som kom in till försäkringsgivarens huvudkontor före den 21 januari 1975 skall det högsta belopp för avdrag som gäller enligt 59 kap. 5 och 6 §§ inkomstskattelagen (1999:1229) anses uppgå till minst 25 000 kronor.

Pensionsförsäkringar på ansökan före år 1976

11 § I fråga om pensionsförsäkringar som meddelats i överensstämmelse med ansökan som kom in till försäkringsgivarens huvudkontor före år 1976 tillämpas punkt 1 av anvisningarna till 31 § i den upphävda kommunalskattelagen (1928:370) i dess lydelse före ikraftträdandet den 1 januari 1976 av lagen (1975:1347) om ändring i nämnda lag.

Överenskommelse som medför ökad premieförpliktelse totalt sett eller tidigareläggning av premiebetalning, skall vid tillämpning av denna paragraf anses som ett nytt försäkringsavtal.

12 § Om försäkringsavtalet för pensionsförsäkring som avses i 11 § ändras eller förmånstagare sätts in efter år 1976 i strid mot punkt 1 av anvisningarna till 31 § i den upphävda kommunalskattelagen (1928:370) i dess lydelse enligt lagen (1975:1347) om ändring i nämnda lag, skall den mot försäkringen svarande premiereserven och övriga tillgodohavanden vid tidpunkten för ändringen anses som belopp som på grund av försäkringen utbetalats under det beskattningsår då ändringen sker.

Vad som sägs i första stycket tillämpas inte om försäkringstagaren utan kännedom om bestämmelserna satt in förmånstagare men återkallar förmånstagarförordnandet utan dröjsmål sedan han underrättats om påföljden av förordnandet.

13 § Överlåts pensionsförsäkring som avses i 11 § efter den 31 december 1976 i strid mot bestämmelserna i punkt 1 femtonde stycket av anvisningarna till 31 § i den upphävda kommunalskattelagen (1928:370) i dess lydelse enligt lagen (1975:1347) om ändring i nämnda lag, skall den mot försäkringen svarande premiereserven och

övriga tillgodohavanden vid tidpunkten för överlåtelsen anses som belopp som på grund av försäkringen utbetalats under det beskattningsår då överlåtelsen sker. Återbetalning av försäkringstagarens tillgodohavande enligt 13 kap. 4 § äktenskapsbalken skall inte anses strida mot de angivna bestämmelserna.

14 § I fråga om pensionsförsäkringar som avses i 11 § tillämpas 53 § 4 mom. i den upphävda kommunalskattelagen (1928:370) och 6 § 4 mom. i den upphävda lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt, i de båda lagrummens lydelse före ikraftträdandet den 1 januari 1976 av lagen (1975:1347) om ändring i kommunalskattelagen och lagen (1975:1350) om ändring i lagen om statlig inkomstskatt.

15 § Vid uppdelning av försäkring som avses i 11 § enligt punkt 1 tionde stycket av anvisningarna till 31 § i den upphävda kommunalskattelagen (1928:370) i dess lydelse före ikraftträdandet den 1 januari 1976 av lagen (1975:1347) om ändring i nämnda lag gäller andra stycket i fråga om

1. försäkringar som avses i 1 § första stycket c i den upphävda kungörelsen (1947:981) angående anordnandet av den frivilliga statliga pensionsförsäkringen (pensionsstyrelsens frivilliga försäkring), dock ej försäkringar på grund av avgift som betalats före år 1951, och

2. livränteförsäkringar som meddelats av Ränte- och kapitalförsäkringsanstalten i Stockholm, Ränte- och kapitalförsäkringsanstalten i Göteborg, Skånska livränte- och kapitalförsäkringsanstalten samt Skaraborgs läns ränte- och kapitalförsäkringsanstalt, för vilka utfästelse om försäkringsbeloppets storlek inte har lämnats och som dessutom är förenade med villkoret att betalda premier – utan ränta – skall betalas tillbaka om den försäkrade dör innan livräntan börjat utbetalas, dock ej försäkringar på grund av premie som betalats före år 1952.

Försäkringen skall anses som en kapitalförsäkring till den del den avser återbetalning av premier eller avgifter vid dödsfall och i övrigt som en pensionsförsäkring. Inbetalade premier eller avgifter skall anses betalda till 10 procent för kapitalförsäkringen och till 90 procent för pensionsförsäkringen.

Utländska försäkringar som meddelats före år 1976

16 § Om Riksskatteverket enligt punkt 3 av övergångsbestämmelserna till lagen (1969:754) om ändring i den upphävda kommunalskattelagen (1928:370) har förklarat att en försäkring som meddelats i en försäkringsrörelse som bedrevs utomlands skall anses som en pensionsförsäkring, tillämpas 10–14 §§ i fråga om försäkringen.

Livräntor fastställda före år 1976

17 § I fråga om livräntor som betalas ut på grund av personskada och inte avser ersättning för förlorat underhåll och som fastställts före år 1976 finns bestämmelser i 4 kap. 13 §.

Sjuk- eller olycksfallsförsäkringar tagna i samband med tjänst före år 1988

18 § Avdrag medges i inkomstslaget tjänst för avgifter som en arbetstagare betalat för sjuk- eller olycksfallsförsäkring som tagits i samband med tjänst före år 1988. En sjuk- eller olycksfallsförsäkring som tagits före år 1988 anses tagen i samband med tjänst under förutsättning att det enligt anställningsavtalet fanns en skyldighet för arbetstagaren att ha en sådan försäkring eller – om sådan skyldighet inte fanns – att premierna för försäkringen skulle betalas av arbetsgivaren eller av denne och arbetstagaren samt att anmälan gjordes till försäkringsanstalten om att försäkringen hade tagits i samband med tjänst.

Gruppsjukförsäkringsfall före år 1991

19 § I fråga om ersättning på grund av gruppsjukförsäkring tillämpas, om försäkringsfallet inträffade före år 1991, den upphävda kommunalskattelagen (1928:370) i dess lydelse före ikraftträdandet den 1 juli 1990 av lagen (1990:650) om ändring i nämnda lag.

Överlåtelser av pensionsförsäkringar genom bodelning före år 1994

20 § I fråga om pensionsförsäkring som överlåtits före år 1994 genom bodelning under äktenskapet utan att mål om äktenskapsskillnad pågått tillämpas punkt 6 första stycket av anvisningarna till 46 § i den upphävda kommunalskattelagen (1928:370) i dess lydelse före ikraftträdandet den 1 januari 1994 av lagen (1993:938) om ändring i nämnda lag i dess lydelse enligt lagen (1993:1542) om ändring i sistnämnda lag.

Utländska försäkringar som tecknats före år 1997

21 § En försäkring som tecknats före år 1997 i en försäkringsrörelse som bedrevs utomlands anses som en pensionsförsäkring, om den på den skattskyldiges begäran med stöd av ikraftträdandebestämmelserna till lagen (1996:1240) om ändring i den upphävda kommunalskattelagen (1928:370) ansetts som pensionsförsäkring. En försäkring anses också som pensionsförsäkring, om en skattemyndighet eller Riksskatteverket enligt punkt 1 sjuttonde stycket av anvisningarna till 31 § i den upphävda kommunalskattelagen i dess lydelse före ikraftträdandet den 1 januari 1997 av lagen (1996:1240) om ändring i nämnda lag har lämnat en förklaring om detta. I fråga om andra personförsäkringar som tecknats före år 1997 i en försäkringsrörelse som bedrevs utomlands tillämpas vad som gällde enligt den upphävda kommunalskattelagen i den nyss angivna lydelsen, om inte den skattskyldige begär att nya bestämmelser skall tillämpas.

3 kap. Övriga övergångsbestämmelser som inte är samlade i kapitelordning

Förvärv från vissa upplösta aktiebolag

1 § Om ett aktiebolag, vars aktiekapital inte uppgick till 50 000 kronor, upplöstes genom likvidation under åren 1975–1981 eller genom avregistrering enligt punkt 4 eller 5 av övergångsbestämmelserna till lagen (1973:303) om ändring i lagen (1944:705) om aktiebolag och om den upphävda lagen (1974:990) om den skattemässiga behandlingen med anledning av övergång från aktiebolag till annan företagsform, m.m. har tillämpats på upplösningen, skall den som övertog tillgångar vid upplösningen anses ha inträtt i aktiebolagets skattemässiga situation i fråga om tillgångarna.

2 § Om ett aktiebolag, vars aktiekapital inte uppgick till 100 000 kronor, upplöstes genom avregistrering enligt punkt 5 eller 6 av övergångsbestämmelserna till lagen (1994:802) om ändring i aktiebolagslagen (1975:1385) och om verksamheten togs över på ett sådant sätt att lagen (1996:761) om inkomstskatteregler m.m. med anledning av ändrade bestämmelser om aktiekapitalets storlek är tillämplig, gäller följande.

Övertagaren skall ta upp de inkomster och göra de avdrag som aktiebolaget skulle ha tagit upp eller dragit av.

Om byggnader, markanläggningar eller inventarier togs över, skall övertagaren anses ha inträtt i aktiebolagets skattemässiga situation i fråga om värdeminskningsavdrag och liknande avdrag. Detsamma gäller patent och andra sådana rättigheter som räknas upp i 18 kap. 1 § andra stycket 1 inkomstskattelagen (1999:1229) även om de inte förvärvats från någon annan.

Det finns ytterligare bestämmelser som gäller efter sådana övertaganden för tillgångar som är kapitaltillgångar hos övertagaren

- i fråga om skattemässig kontinuitet i 4 kap. 71 §,
- i fråga om anskaffningsutgiften på fastigheter och bostadsrätter i 4 kap. 74 §, och
- i fråga om den justerade anskaffningsutgiften på andelar i handelsbolag i 4 kap. 91 §.

Övertagande av bankrörelse före den 1 juli 1987

3 § I fråga om övertagande av bankrörelse före den 1 juli 1987 finns bestämmelser i 4 kap. 57 §.

Likvidationer och fusioner före år 1991

4 § Har likvidation eller fusion föranlett utskiftning före år 1991 tillämpas i fråga om aktieägarna vad som gällde enligt den upphävda kommunalskattelagen (1928:370) och den upphävda lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt före ikraft-

trädandet den 1 januari 1991 av lagen (1990:1421) om ändring i kommunalskattelagen och lagen (1990:1422) om ändring i lagen om statlig inkomstskatt.

Utländskt övertagande av bankrörelse

5 § Om ett utländskt bankföretag enligt 5 § i den upphävda lagen (1992:702) om inkomstskatteregler med anledning av vissa omstruktureringar inom den finansiella sektorn, m.m. har övertagit hela den rörelse som bedrevs av ett svenskt bankaktiebolag som hade bildats före den 1 augusti 1990 och som ägdes direkt eller genom förmedling av ett helägt dotterbolag, tillämpas 2 § 4 mom. andra–fjärde, sjunde, åttonde och elfte styckena i den upphävda lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt i deras lydelse före ikraftträdandet den 1 januari 1999 av lagen (1998:1606) om ändring i nämnda lag och 12 § i den upphävda lagen (1993:1539) om avdrag för underskott av näringsverksamhet.

Mervärdesskatt

6 § I fråga om skatt och ränta enligt den upphävda lagen (1968:430) om mervärdesskatt tillämpas de bestämmelser i den upphävda kommunalskattelagen (1928:370) som gällde före ikraftträdandet den 1 juli 1994 av lagen (1994:201) om ändring i nämnda lag.

Direktavdrag för byggnader och markanläggningar

7 § Har direktavdrag gjorts för utgifter för anskaffning eller förbättring av byggnader eller markanläggningar enligt den upphävda lagen (1994:1850) om direktavdrag för byggnader m.m. skall de utgifter som direktavdraget avser räknas in i anskaffningsutgiften utom vid beräkning av värdeminskningssavdrag. Direktavdraget skall anses som värdeminskningssavdrag.

Vinstdelningsskatt

8 § Debiterad skatt enligt den upphävda lagen (1983:1086) om vinstdelningsskatt skall dras av. Om skatten sätts ned, skall motsvarande del av avdraget återföras. Efter fusion och då ett försäkringsbolag övertar ett annat försäkringsbolags hela försäkringsbestånd tillämpas 2 § 4 mom. åttonde stycket i den upphävda lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt i dess lydelse före ikraftträdandet den 1 juli 1990 av lagen (1990:651) om ändring i nämnda lag.

En begränsat skattskyldig juridisk person är skattskyldig för återfört avdrag för vinstdelningsskatt.

Tillgångar förvärvade genom skattefri utdelning

Utdelning före år 1986

9 § I fråga om tillgångar som förvärvats genom skattefri utdelning beslutad före år 1986 gäller att tillgångarna anses anskaffade mot en ersättning motsvarande marknadsvärdet då utdelningen kunde disponeras.

Utdelning före år 1999

10 § Om bestämmelsen om skattefri utdelning i 2 § 4 mom. sista stycket i den upphävda lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt i dess lydelse innan momentet ändrades genom lagen (1998:1606) om ändring i nämnda lag eller i tidigare lydelse har tillämpats på tillgångar som har förvärvats genom skattefri utdelning, tillämpas de bestämmelser som gällde före ändringen alltjämt i fråga om anskaffningsutgift m.m.

Redovisningslagstiftning för räkenskapsår som har påbörjats före år 2001

11 § Hänvisningarna till bokföringslagen (1999:1078) i inkomstskattelagen (1999:1229) skall i fråga om den som är skyldig att föra räkenskaper enligt den upphävda bokföringslagen (1975:125) eller den upphävda jordbruksbokföringslagen (1979:141) i stället avse motsvarande bestämmelser i de nämnda upphävda lagarna.

4 kap. Övergångsbestämmelser som är samlade i kapitelordning

Till 6 kap.

Utländska bolag

1 § Bestämmelserna i 6 kap. 9 § inkomstskattelagen (1999:1229) tillämpas när det gäller Albanien från och med den 1 januari året efter det att skatteavtalet mellan Sverige och Albanien träder i kraft.

Till 7 kap.

Förening som fått bestå som registrerad

2 § Det förhållandet att en ekonomisk förening med stöd av 14 § lagen (1987:668) om införande av lagen (1987:667) om ekonomiska föreningar fått bestå som registrerad förening hindrar inte att föreningen vid tillämpning av inkomstskattelagen (1999:1229) behandlas som en ideell förening.

Till 8 kap.

Ränta på skatter, tullar och avgifter

3 § Räkningar på återbetalade skatter, tullar och avgifter enligt den upphävda uppbördslagen (1953:272), den upphävda lagen (1958:295) om sjömansskatt, den upphävda lagen (1982:1006) om avdrags- och uppgiftsskyldighet beträffande vissa uppdragsersättningar, den upphävda lagen (1984:668) om uppbörd av socialavgifter från arbetsgivare, den upphävda tullagen (1987:1065) samt mervärdesskattelagen (1994:200) är skattefria.

4 § I fråga om ersättning som betalas ut på grund av försäkring som avses i 5 kap. 2 § lagen (1991:981) om värdepappersrörelse och som avser skada som inträffat före den 1 maj 1999 tillämpas 19 § i den upphävda kommunalskattelagen (1928:370) i dess lydelse före den 1 maj 1999.

Till 9 kap.

Ränta som är undantagen från beskattning

5 § I fråga om inkomst som utgörs av ränta på utlånade medel och som är undantagen från beskattning på grund av skatteavtal tillämpas – om lånet har beviljats före den 1 juli 1986 – 74 § i den upphävda kommunalskattelagen (1928:370) och 22 § i den upphävda lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt i deras lydelse före ikraftträdandet den 1 juli 1986 av lagen (1986:465) om ändring i kommunalskattelagen och lagen (1986:466) om ändring i lagen om statlig inkomstskatt.

Avgifter avseende studiemedel

6 § Avgifter enligt 8 kap. den upphävda studiestödslagen (1973:349) i dess lydelse före den 1 januari 1989 får inte dras av. Lag (2001:360).

Ränta på skatt m.m. för tid före år 1993

7 § Bestämmelserna i 9 kap. 8 § inkomstskattelagen (1999:1229) om avdragsförbud för ränta på skatter, tullar och avgifter tillämpas inte på ränta som belöper sig på tid före år 1993.

Ränta på skatter, tullar och avgifter

8 § Räkningar på skatter, tullar och avgifter enligt den upphävda uppbördslagen (1953:272), den upphävda lagen (1984:668) om uppbörd av socialavgifter från arbetsgivare, den upphävda tullagen (1987:1065) eller mervärdesskattelagen (1994:200) får inte dras av till den del de belöper sig på tid efter år 1992.

492 *Ikraftträdande av inkomstskattelagen*

Arbetsgivaransvar

9 § Avdrag får inte göras för belopp som en arbetsgivare är skyldig att betala enligt 75 § i den upphävda uppbördslagen (1953:272).

Till 10 kap.

Rätt att förvärva värdepapper i framtiden på förmånliga villkor

10 § I fråga om en sådan rätt att i framtiden få förvärva värdepapper som avses i 10 kap. 11 § andra stycket inkomstskattelagen (1999:1229) och som hade kunnat utnyttjas före den 1 juli 1998 tillämpas bestämmelserna i den upphävda kommunalskattelagen (1928:370) i deras lydelse före ikraftträdandet den 1 juli 1998 av lagen (1998:337) om ändring i nämnda lag.

Till 11 kap.

Ersättningar på grund av arbetsgivares självrisk enligt 1916 års lag om olycksfall i arbete

11 § I fråga om ersättning vid sjukdom eller olycksfall i arbete från arbetsgivare på grund av att denne stått självrisk enligt den upphävda lagen (1916:235) om försäkring för olycksfall i arbete tillämpas de bestämmelser som gällde före ikraftträdandet den 1 januari 1955 av lagen (1954:204) om ändring i kommunalskattelagen (1928:370).

Ersättningar vid sjukdom och olycksfall enligt lagstiftningen före år 1955

12 § I fråga om sådana livräntor enligt lag eller annan författning på grund av sjukdom eller olycksfall i arbete eller under militärtjänstgöring som fastställts enligt de bestämmelser som gällde före den 1 januari 1955 tillämpas de bestämmelser som gällde före ikraftträdandet den 1 juni 1955 av lagen (1955:245) om ändring i kommunalskattelagen (1928:370).

Livräntor fastställda före år 1976 eller på grund av skada före juli 1977

13 § I fråga om livräntor som utbetalas på grund av personskada och inte avser ersättning för förlorat underhåll och som fastställts före år 1976 gäller vad som sägs i andra och tredje styckena. I fråga om livräntor enligt den upphävda lagen (1954:243) om yrkesskadeförsäkring eller motsvarande ersättning som utbetalas enligt annan författning eller på grund av regeringens förordnande och som bestäms av eller utbetalas från Försäkringskassan gäller vad som sägs i andra och tredje styckena även beträffande livränta som har fastställts senare på grund av skadefall som har inträffat före den 1 juli 1977.

Vid tillämpning av 11 kap. 37 § inkomstskattelagen (1999:1229) skall hälften av det livräntebelopp som hänför sig till ett beskattningsår, till den del detta inte

överstiger ett basbelopp, anses avse ersättning för annat än förlorad inkomst av skattepliktig natur (skattefri del av livräntan). Om den skattskyldige under beskattningsåret fått flera sådana livräntor, skall för totalbeloppet på motsvarande sätt beräknas en skattefri del som skall hänföras till de olika livräntorna i förhållande till deras storlek.

Om en sådan livränta helt eller delvis byts ut mot ett engångsbelopp, skall vid tillämpningen av 11 kap. 39 § inkomstskattelagen så stor del av engångsbeloppet anses utgöra ersättning för annat än förlorad inkomst av skattepliktig natur som motsvarar förhållandet mellan den skattefria delen av det livräntebelopp som hänför sig till året för utbytet och hela detta livräntebelopp, beräknat som om livräntan utbetalats hela året på oförändrade villkor. Lag (2004:791).

Skadestånd fastställda före år 1977

14 § I fråga om periodisk utbetalning av skadestånd som har fastställts före år 1977 tillämpas punkt 5 av anvisningarna till 46 § i den upphävda kommunalskattelagen (1928:370) i dess lydelse före ikraftträdandet den 2 mars 1977 av lagen (1977:41) om ändring i nämnda lag.

Avgångsbidrag när anställningen upphört före år 1991

15 § I fråga om avgångsbidrag tillämpas, om anställningen upphörde före år 1991, 32 § 1 mom. tredje stycket och punkt 11 av anvisningarna till 32 § i den upphävda kommunalskattelagen (1928:370) i deras lydelse före ikraftträdandet den 1 juli 1990 av lagen (1990:650) om ändring i nämnda lag.

Marie Curie-stipendier beviljade före år 1998

16 § Bestämmelsen i 11 kap. 46 § inkomstskattelagen (1999:1229) tillämpas inte i fråga om stipendier som har beviljats före år 1998 och vars storlek bestämts med utgångspunkt i att de inte skall tas upp.

Till 12 kap.

Egenavgifter

17 § I fråga om personer födda 1937 eller tidigare ska hänvisningarna i 12 kap. 36 § inkomstskattelagen (1999:1229) till 59 kap. 14 och 20 §§ respektive 59 kap. 14 § 4 socialförsäkringsbalken i stället avse 11 kap. 3 § respektive 11 kap. 3 § första stycket i lagen (1962:381) om allmän försäkring i deras lydelse före ikraftträdandet av lagen (1998:677) om ändring i nämnda lag. Lag (2010:1278).

Till 14 kap.

Juridisk persons underskott i kommanditbolag

18 § Vid tillämpning av 14 kap. 14 § inkomstskattelagen (1999:1229) skall för juridiska personer inte beaktas underskott som har dragits av ett beskattningsår som påbörjats före år 1989.

Lån med uppskjuten ränta

19 § Avdrag för ränta på lån ur statens lånefond för lån med uppskjuten ränta skall göras det beskattningsår då räntan betalas.

Till 16 kap.

Egenavgifter

20 § I fråga om personer födda 1937 eller tidigare ska hänvisningen i 16 kap. 30 § inkomstskattelagen (1999:1229) till 59 kap. 8–13, 23 och 25 §§ socialförsäkringsbalken i stället avse 11 kap. 2 § första stycket lagen (1962:381) om allmän försäkring i dess lydelse före ikraftträdandet av lagen (1998:677) om ändring i nämnda lag. Lag (2010:1278).

Allmännyttiga bostadsföretag

21 § I fråga om ett sådant bostadsföretag som avses i 2 § 7 mom. fjärde stycket i den upphävda lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt i dess lydelse före ikraftträdandet den 1 januari 1994 av lagen (1993:670) om ändring i nämnda lag gäller följande. Om ett sådant företag i sin balansräkning för det sista beskattningsår för vilket taxering skedde enligt de äldre bestämmelserna redovisade en särskild tillgångspost enligt lagen (1972:175) med vissa bestämmelser om bokföring av bostadslån m.m., skall företaget göra avdrag med tre procent om året av tillgångspostens belopp.

Till 17 kap.

Aktier som förvärvats genom vissa utdelningar före år 1999

22 § Bestämmelserna i 17 kap. 6 § inkomstskattelagen (1999:1229) skall också tillämpas när aktier har delats ut före år 1999 genom sådan utdelning som avses i 3 § 7 mom. fjärde stycket i den upphävda lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt i dess lydelse före ikraftträdandet den 1 januari 1999 av lagen (1998:1671) om ändring i nämnda lag.

Vissa aktier och andelar

23 § Det finns särskilda bestämmelser om

- aktier som erhållits genom skifte av föreningsbank i 81 §,
- aktier som skiftats ut från löntagarfond i 82 §, och
- andelar som har erhållits vid ombildning av landshypoteksorganisationen i 84 §.

Vad som sägs om anskaffningsutgift i dessa bestämmelser, skall när det gäller lagertillgångar i stället avse anskaffningsvärde.

Till 18 kap.

Anslutningsavgifter och anläggningsbidrag före mars 1991

24 § I fråga om utgifter för anslutningsavgifter och anläggningsbidrag som avses i 18 kap. 1 § inkomstskattelagen (1999:1229) och som uppkommit före den 1 juli 1990 men under ett beskattningsår för vilket taxering skedde år 1991 tillämpas bestämmelserna i den upphävda kommunalskattelagen (1928:370) i deras lydelse före ikraftträdandet den 1 juli 1990 av lagen (1990:650) om ändring i nämnda lag.

För stora avskrivningar före taxeringsåret 1991

25 § I fråga om sådan avskrivning för överskjutande belopp som avses i 18 kap. 19 § inkomstskattelagen (1999:1229) gäller att avdrag medges först sedan taxeringen i fråga blivit slutligt avgjord, om det överskjutande beloppet hänför sig till 1990 eller tidigare års taxering.

Till 19 kap.

Värmepannor, hissmaskineri o.d. anskaffade före mars 1991

26 § I fråga om värmepannor, hissmaskinerier och jämförlig maskinell utrustning som har anskaffats före den 1 juli 1990 men under ett beskattningsår för vilket taxering skedde år 1991 tillämpas bestämmelserna om avdrag för värdeminskning i punkt 2 b av anvisningarna till 25 § i den upphävda kommunalskattelagen (1928:370) i dess lydelse före ikraftträdandet den 1 juli 1990 av lagen (1990:650) om ändring i nämnda lag. Om utrustningen byts ut och den skattskyldige på grund av detta har rätt till avdrag för reparation av byggnad, medges dock inte avdrag för utranering. I sådant fall skall ett belopp motsvarande vad som återstår oavskrivet av anskaffningsvärdet för utrustningen läggas till anskaffningsvärdet för byggnaden till den del beloppet överstiger vad som inflyter genom avyttring av material eller dylikt i samband med utbytet.

Nyttjanderättshavares förbättringar före mars 1991

27 § I fråga om utgifter som avses i 19 kap. 26 eller 27 § inkomstskattelagen (1999:1229) och som en arrendator eller annan nyttjanderättshavare haft före den

496 Ikraftträdande av inkomstskattelagen

1 juli 1990 men under ett beskattningsår för vilket taxering skedde år 1991 tillämpas bestämmelserna i den upphävda kommunalskattelagen (1928:370) i deras lydelse före ikraftträdandet den 1 juli 1990 av lagen (1990:650) om ändring i nämnda lag.

Reparation och underhåll med statligt stöd beslutat före år 1992

28 § I fråga om avdrag för reparation och underhåll i samband med statliga lån och bidrag tillämpas punkt 4 andra–fjärde styckena av anvisningarna till 23 § i den upphävda kommunalskattelagen (1928:370) i deras lydelse före ikraftträdandet den 1 januari 1992 av lagen (1991:1832) om ändring i nämnda lag, om det ursprungliga beslutet fattats före år 1992.

Till 20 kap.

Utvinning av naturtillgång påbörjad före april 1981

29 § Har utvinning av naturtillgång påbörjats före den 1 april 1981 tillämpas i stället för bestämmelserna i 20 kap. 20–28 §§ inkomstskattelagen (1999:1229) vad som gällde enligt den upphävda kommunalskattelagen (1928:370) före ikraftträdandet den 1 april 1981 av lagen (1981:256) om ändring i nämnda lag. Detta gäller dock inte om den skattskyldige vid 1982 års taxering eller – om han då inte gjorde avdrag för substansminskning avseende fyndigheten – vid den första taxering därefter då han gjorde sådant avdrag begärde att bestämmelserna i sin lydelse efter ikraftträdandet skulle tillämpas. I sådana fall skall beräkningen göras som om en nytvinning hade påbörjats vid ingången av det beskattningsår då avdrag första gången gjordes enligt de nya bestämmelserna. Om tillstånd enligt lag har getts för utvinning vid skilda tillfällen och för skilda områden, skall tidpunkten för utvinningens början bestämmas särskilt för varje område.

Diken och skogsvägar färdiga före mars 1983

30 § I fråga om avdrag för diken och skogsvägar som har färdigställts under ett beskattningsår för vilket taxering har skett senast år 1983 tillämpas vad som gällde enligt den upphävda kommunalskattelagen (1928:370) före ikraftträdandet den 1 juli 1982 av lagen (1982:323) om ändring i nämnda lag.

Markanläggningar anskaffade före mars 1991

31 § I fråga om markanläggning som har anskaffats före den 1 juli 1990 men under ett beskattningsår för vilket taxering skedde år 1991 tillämpas bestämmelserna i den upphävda kommunalskattelagen (1928:370) i deras lydelse före ikraftträdandet den 1 juli 1990 av lagen (1990:650) om ändring i nämnda lag.

Till 21 kap.

Äldre skogsinnehav

32 § I fråga om skog som fanns på fastigheten vid ingången av det beskattningsår för vilket taxering skedde år 1981 eller, om taxering inte skedde då, år 1982, (övergångstillfället) skall anskaffningsvärdet och avdragsutrymmet bestämmas med utgångspunkt i skogens ingångsvärde enligt vad som gällde enligt den upphävda kommunalskattelagen (1928:370) i dess lydelse före ikraftträdandet den 23 juli 1979 av lagen (1979:500) om ändring i nämnda lag.

Som anskaffningsvärde anses ingångsvärdet vid övergångstillfället till den del sistnämnda värde grundade sig på ersättning vid köp, byte eller liknande förvärv efter år 1951 och i fråga om annat förvärv på taxeringsvärdet för år 1952 eller senare år. Anskaffningsvärdet eller del av detta får inte beräknas med stöd av bestämmelserna i punkt 7 andra stycket sista meningen av anvisningarna till 22 § i den upphävda kommunalskattelagen i dess lydelse före ikraftträdandet den 23 juli 1979 av lagen (1979:500) om ändring i nämnda lag (20-årsregeln).

Vid beräkning av det återstående avdragsutrymmet beaktas avdrag som den skattskyldige vid 1952 eller senare års taxering har gjort för minskning av skogens ingångsvärde o.d. Är enligt punkt 7 andra stycket av anvisningarna till 22 § i den upphävda kommunalskattelagen i dess lydelse före ikraftträdandet den 23 juli 1979 av lagen (1979:500) om ändring i nämnda lag makes eller skyldemans förvärv avgörande för beräkningen av ingångsvärdet, skall avdrag som förvärvaren, eller i förekommande fall senare ägare, har gjort anses som avdrag som den skattskyldige själv har gjort. Avdragsutrymmet skall dock inte tas upp till lägre belopp än 50 procent av anskaffningsvärdet eller, i fråga om juridisk person som avses i punkt 7 femte stycket av anvisningarna till 22 § i den upphävda kommunalskattelagen i dess lydelse efter ikraftträdandet den 23 juli 1979 av lagen (1979:500) om ändring i nämnda lag, 25 procent av anskaffningsvärdet. Kan den skattskyldige göra sannolikt att belopp, varmed avdrag har gjorts, hänför sig till en fastighet för vilken något anskaffningsvärde inte skall beräknas enligt denna paragraf, skall hänsyn inte tas till beloppet vid tillämpning av detta stycke.

Förvärv av skogsfastighet under år 1981

33 § Vid tillämpning av bestämmelserna om skogsavdrag i 21 kap. 4–19 §§ inkomstskattelagen (1999:1229) skall en skattskyldig, om han begär det, anses ha förvärvat en fastighet genom köp, byte eller på liknande sätt om

1. fastigheten förvärvades under år 1981,
2. fastigheten då var taxerad som jordbruksfastighet,
3. överlåtelsen var betecknad som köp, byte eller liknande, och
4. den avtalade ersättningen inte understeg fastighetens taxeringsvärde för år 1980.

Om den överlåtna fastigheten utgjorde en del av en taxeringsenhet vid 1980 års fastighetstaxering, skall den del av taxeringsvärdet som belöpte sig på fastigheten anses som dess taxeringsvärde vid tillämpning av första stycket 4.

Till 25 kap.

Koncerninterna andelsavyttringar före år 1999

34 § Om andelar har avyttrats till ett företag inom samma koncern före den 21 januari 1998 och bestämmelserna i 2 § 4 mom. i den upphävda lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt eller i motsvarande äldre bestämmelser i 35 § 3 mom. i den upphävda kommunalskattelagen (1928:370) innan lagen ändrades genom lag (1984:1060) om ändring i nämnda lag har tillämpats på avyttringen, skall bestämmelserna i deras lydelse vid avyttringen tillämpas i fråga om det övertagande företaget, om det inte framgår något annat av 35 §.

35 § Om andelar har avyttrats till ett svenskt aktiebolag inom samma koncern under tiden den 1 januari 1997–den 20 januari 1998 mot ersättning i form av nyemitterade aktier i det köpande företaget och bestämmelserna i 2 § 4 mom. tionde stycket i den upphävda lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt i dess lydelse före ikraftträdandet den 30 december 1998 av lagen (1998:1605) om ändring i nämnda lag har tillämpats på avyttringen, gäller följande. Vid avyttring av en aktie som erhållits i ersättning skall kapitalvinsten eller kapitalförlusten beräknas med utgångspunkt i det säljande företagens anskaffningsutgift för de avyttrade andelarna. En förutsättning är dock att det köpande företaget vid tidpunkten för denna avyttring fortfarande äger de avyttrade andelarna. Det köpande företagens anskaffningsutgift för de avyttrade andelarna skall justeras till marknadsvärdet vid tidpunkten för förvärvet.

Vad som sägs i första stycket om beräkning av kapitalvinst när det säljande företaget avyttrar en aktie som erhållits som ersättning gäller också om det köpande företaget överlåtit de avyttrade andelarna vidare mot en ersättning som understiger marknadsvärdet för andelarna vid tidpunkten för vidareöverlåtelsen. I sådant fall skall anskaffningsutgiften för de avyttrade andelarna hos det företag som då innehar dessa justeras till marknadsvärdet vid tidpunkten för det ursprungligen köpande företagens förvärv, om detta värde är högre än anskaffningsutgiften för andelarna hos det företag som då innehar dessa.

36 § Om andelar har avyttrats till ett företag inom samma koncern under tiden den 21 januari–den 31 december 1998 och uppskov har medgetts med beskattningen av vinsten enligt 2 § 4 mom. tionde stycket första meningen i den upphävda lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt i dess lydelse före ikraftträdandet den 1 januari 1999 av lagen (1998:1606) om ändring i nämnda lag, skall vinsten tas upp enligt bestämmelserna i 25 kap. 17–27 §§ inkomstskattelagen (1999:1229).

Det avyttrade företaget går upp i ett koncernföretag genom fusion under tiden 1 januari–19 mars 1999

37 § Om det avyttrade företaget gått upp i ett annat företag genom fusion som genomförts under tiden den 1 januari – den 19 mars 1999 tillämpas – i stället för bestämmelserna i 25 kap. 24 och 25 §§ inkomstskattelagen (1999:1229) – bestämmelserna i 14 och 15 §§ i den upphävda lagen (1998:1602) om uppskov med beskattningen vid andelsöverlåtelser inom koncerner i lagrummens lydelse före ikraftträdandet den 5 juli 1999 av lagen (1999:646) om ändring i nämnda lag.

Avyttringar med kapitalförlust till närstående företag före år 1999

38 § Om tillgångar har avyttrats med kapitalförlust till ett närstående företag före år 1999 och bestämmelserna som fanns om sådana avyttringar i 2 § 4 mom. nionde stycket i den upphävda lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt innan momentet ändrades genom lag (1998:1606) om ändring i nämnda lag har tillämpats på avyttringen, skall bestämmelserna i deras lydelse vid avyttringen tillämpas i fråga om det övertagande företaget.

Till 27 kap.

Fastigheter förvärvade före mars 1983

39 § I fråga om fastigheter som förvärvats före det beskattningsår för vilket taxering skedde år 1984 och som inte är privatbostadsfastigheter gäller – om inte annat följer av 40 § – i stället för bestämmelserna i 27 kap. 4, 5 och 18 §§ inkomstskattelagen (1999:1229) att de är lagertillgångar om de var att anse som sådana vid 1983 års taxering eller, om taxering inte skedde då, vid 1982 års taxering, enligt vad som gällde enligt den upphävda kommunalskattelagen (1928:370) före ikraftträdandet den 1 juli 1981 av lagen (1981:295) om ändring i nämnda lag.

En- och tvåfamiljsfastigheter förvärvade före år 1983

40 § En en- eller tvåfamiljsfastighet som en fysisk person innehade den 1 januari 1983, som var lagertillgång i rörelse och som den fysiska personen var bosatt på under hela åren 1981 och 1982 är inte lagertillgång om

1. fastigheten inte var nedskriven vid utgången av år 1982, eller
2. den fysiska personen tog upp det belopp varmed fastigheten var nedskriven vid utgången av år 1982 som intäkt vid 1984 års taxering.

Första stycket gäller inte om fastigheten under år 1981 eller 1982 var föremål för annat byggnadsarbete än normalt underhåll i byggnadsrörelse som bedrevs av den skattskyldige, dennes make eller av ett fåmansföretag där den skattskyldige eller dennes make var företagsledare. Med fåmansföretag avses här fåmansföretag enligt punkt 14 av anvisningarna till 32 § kommunalskattelagen (1928:370) i dess lydelse före ikraftträdandet av lagen (1999:1149) om ändring i nämnda lag.

500 Ikraftträdande av inkomstskattelagen

Andelar i fastighetsförvaltande företag förvärvade före år 1983

41 § I fråga om sådana andelar i fastighetsförvaltande företag som förvärvats före år 1983 tillämpas i stället för bestämmelserna i 27 kap. 6, 7 och 18 §§ inkomstskattelagen (1999:1229) vad som gällde enligt den upphävda kommunalskattelagen (1928:370) före ikraftträdandet den 1 juli 1981 av lagen (1981:295) om ändring i nämnda lag.

Lagerfastigheter förvärvade före år 1991

42 § Om en fastighet är lagertillgång i en sådan tomtrörelse, byggnadsrörelse eller handel med fastigheter som har påbörjats före år 1991 och fastigheten har förvärvats innan verksamheten påbörjades, skall fastighetens värde vid tiden för verksamhetens början beräknas enligt bestämmelserna om beräkning av kapitalvinst i punkterna 1 och 2 a av anvisningarna till 36 § i den upphävda kommunalskattelagen (1928:370) i deras lydelse före ikraftträdandet den 1 juli 1990 av lagen (1990:650) om ändring i nämnda lag. Detta värde utgör därefter fastighetens anskaffningsvärde.

Till 28 kap.

Pensionsutfästelser före år 1967

43 § Vid beräkning enligt 44 § av avdrag för avsättning till pensionsstiftelse och för ökning av posten Avsatt till pensioner enligt punkt 2 av anvisningarna till 29 § i den upphävda kommunalskattelagen (1928:370) och av disponibla pensionsmedel som skall tas upp som intäkt enligt 28 § 1 mom. samma lag, i de båda lagrummens lydelse enligt lagen (1967:546) om ändring i nämnda lag, skall utöver vad som sägs i de nämnda lagrummen följande gälla.

Har utfästelse om pension som inte är förenad med fribrev lämnats före år 1967, skall – vid beräkning av arbetsgivares pensionsreserv enligt lagen (1967:531) om tryggande av pensionsutfästelse m.m. och vid beräkning av upplupen del av utfäst pension som tryggas av pensionsstiftelse – hänsyn tas även till sådant utfäst tillägg som föranleds av levnadskostnadernas ökning fram till den tidpunkt beräkningen avser. Vid beräkningen anses pension som börjat utbetalas före den 5 juni 1955 utbetalad på grund av utfästelse.

Pensionsutfästelser före år 1976

44 § I fråga om utfästelse om pension som lämnats skriftligen före år 1976 av arbetsgivaren eller den anställdes tidigare arbetsgivare får arbetsgivaren tillämpa 19 §, 28 § 1 mom., punkt 1 av anvisningarna till 22 §, punkt 6 av anvisningarna till 25 § och punkt 2 av anvisningarna till 29 § i den upphävda kommunalskattelagen (1928:370) i bestämmelsernas lydelse före ikraftträdandet den 1 januari 1976 av lagen (1975:1347) om ändring i nämnda lag i den omfattning som anges i 8 § lagen

(1976:1100) om ändring i lagen (1975:1348) om ikraftträdande av lagen (1975:1347) om ändring i kommunalskattelagen.

Till 29 kap.

Näringsbidrag m.m. före mars 1984

45 § I fråga om stöd till näringsidkare för deras näringsverksamhet som lämnats före den 1 juli 1983 men under ett beskattningsår för vilket taxering har skett år 1984, tillämpas vad som gällde enligt den upphävda kommunalskattelagen (1928:370) i dess lydelse före ikraftträdandet av lagen (1983:311) om ändring i nämnda lag.

Räntebidrag före år 1992

46 § Vid återbetalning av sådant statligt räntebidrag för bostadsändamål som uppburits före år 1992 tillämpas punkt 4 första stycket av anvisningarna till 23 § den upphävda kommunalskattelagen (1928:370) och 3 § 4 mom. första stycket den upphävda lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt i deras lydelse före ikraftträdandet av lagen (1991:1832) om ändring i kommunalskattelagen och lagen (1991:1833) om ändring i lagen om statlig inkomstskatt.

Stöd till kreditinstitut

47 § Återbetalas stöd som avses i den upphävda lagen (1993:765) om statligt stöd till banker och andra kreditinstitut skall det återbetalade beloppet dras av.

Bidrag från Stiftelsen Svenska Filminstitutet före år 1994

48 § I fråga om bidrag som betalats ut från Stiftelsen Svenska Filminstitutet före år 1994 tillämpas 3 § i den upphävda lagen (1963:173) om avdrag för avgifter till Stiftelsen Svenska Filminstitutet, m.m. i dess lydelse före ikraftträdandet den 1 januari 1994 av lagen (1993:1552) om ändring i nämnda lag.

Näringsbidrag m.m. från Europeiska gemenskaperna före år 1997

49 § I fråga om stöd från Europeiska gemenskaperna som en näringsidkare mottagit för sin näringsverksamhet före år 1997 tillämpas vad som gällde enligt den upphävda kommunalskattelagen (1928:370) före ikraftträdandet den 1 januari 1997 av lagen (1996:1399) om ändring i nämnda lag.

502 *Ikraftträdande av inkomstskattelagen*

Till 30 kap.

Periodiseringsfonder som övertagits av ett aktiebolag

50 § I fråga om periodiseringsfonder som har övertagits av ett aktiebolag före den 17 mars 1998 gäller 6 § den upphävda lagen (1993:1538) om periodiseringsfonder i dess lydelse före ikraftträdandet av lagen (1998:643) om ändring i nämnda lag.

Reservfond hos landshypoteksinstitutionen

51 § Vid beräkning enligt 30 kap. 5 § inkomstskattelagen (1999:1229) av högsta avdrag för avsättning till periodiseringsfond skall överskottet av näringsverksamheten minskas med belopp som återförs enligt 2 § i den upphävda lagen (1994:760) om inkomstskatteregler vid ombildning av landshypoteksinstitutionen.

Äldre övertaganden av periodiseringsfond

52 § Har periodiseringsfonder övertagits enligt 5 § i den upphävda lagen (1992:702) om inkomstskatteregler med anledning av vissa omstruktureringar inom den finansiella sektorn, m.m. anses den som övertar fonden själv ha gjort avsättningarna och avdragen för avsättningarna vid de taxeringar som avdragen faktiskt hänför sig till.

Till 33 kap.

Återfört avdrag för avsättning till skatteutjämningsreserv

53 § Vid beräkning av det för räntefördelning justerade resultatet enligt 33 kap. 5 § inkomstskattelagen (1999:1229) skall resultatet minskas med avdrag för avsättning till skatteutjämningsreserv som återförs enligt den upphävda lagen (1993:1540) om återföring av skatteutjämningsreserv.

Till 33 och 34 kap.

Fastighetsförvärv före år 1996

54 § Bestämmelserna i 33 kap. 15–17 §§ och 34 kap. 8–10 §§ inkomstskattelagen (1999:1229) tillämpas inte, om fastigheten förvärvats före år 1996.

Till 37 kap.

Fusioner mellan ekonomiska föreningar före mars 1956

55 § I fråga om fusioner mellan ekonomiska föreningar som genomförts före den 1 mars 1956 tillämpas vad som gällde enligt den upphävda kommunalskattelagen

(1928:370) före ikraftträdandet den 5 april 1957 av lagen (1957:72) om ändring i nämnda lag.

Fusioner mellan jordbrukskassor enligt äldre lag

56 § I fråga om fusioner enligt 87 § 1 mom. i den upphävda lagen (1956:216) om jordbrukskasserörelsen tillämpas 2 § 4 mom. i den upphävda lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt i dess lydelse efter ikraftträdandet den 1 juli 1987 av lagen (1987:657) om ändring i nämnda lag.

Fusioner mellan sparbanker enligt äldre lag och övertagande av bankrörelse före juli 1987

57 § I fråga om fusioner enligt 78 § i den upphävda lagen (1955:416) om sparbanker och i de fall då ett bankaktiebolag före den 1 juli 1987 övertagit ett annat bankaktiebolags hela bankrörelse, tillämpas 2 § 4 mom. i den upphävda lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt i dess lydelse före ikraftträdandet den 1 juli 1987 av lagen (1987:657) om ändring i nämnda lag.

Fusioner mellan ekonomiska föreningar enligt äldre lag

58 § I fråga om fusioner enligt 96 § i den upphävda lagen (1951:308) om ekonomiska föreningar tillämpas vad som gällde enligt 2 § 4 mom. i den upphävda lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt före ikraftträdandet den 1 januari 1988 av lagen (1987:1149) om ändring i nämnda lag.

Internationella fusioner och fissioner under åren 1995–1998

59 § I fråga om sådana internationella fusioner och fissioner som avses i den upphävda lagen (1994:1854) om inkomstbeskattningen vid gränsöverskridande omstruktureringar inom EG och som har genomförts under åren 1995–1998, tillämpas den upphävda lagen.

Fusioner före år 1999

60 § I fråga om fusioner som har genomförts före år 1999 – i andra fall än sådana som avses i 55–59 §§ – tillämpas de bestämmelser som gällde före ikraftträdandet av den upphävda lagen (1998:1603) om beskattningen vid fusioner, fissioner och verksamhetsöverlåtelse.

Till 38 kap.

Internationella verksamhetsöverlåtelse under åren 1995–1998

61 § I fråga om sådana internationella verksamhetsöverlåtelse som avses i den upphävda lagen (1994:1854) om inkomstbeskattningen vid gränsöverskridande

504 *Ikraftträdande av inkomstskattelagen*

omstruktureringar inom EG och som har genomförts under åren 1995–1998, tillämpas den upphävda lagen.

Till 39 kap.

Reserv hos skadeförsäkringsföretag före år 1983

62 § I fråga om sådan reserv hos skadeförsäkringsföretag som avses i 17 § lagen (1982:728) om införande av försäkringsrörelselagen (1982:713) tillämpas bestämmelserna om säkerhetsfond i punkt 2 av anvisningarna till 30 § i den upphävda kommunalskattelagen (1928:370) i dess lydelse före ikraftträdandet den 1 januari 1983 av lagen (1982:1087) om ändring i sistnämnda lag.

Försäkringstekniska avsättningar för egen räkning före år 2002

63 § För att avgöra vad som avses med försäkringstekniska avsättningar för egen räkning tillämpas för försäkringsbolag som tillämpar punkten 2 av övergångsbestämmelserna till lagen (1999:600) om ändring i försäkringsrörelselagen (1982:713) bestämmelserna i 2 § 6 mom. sjunde stycket i den upphävda lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt i dess lydelse före ikraftträdandet den 1 januari 2000 av lagen (1999:1128) om ändring i nämnda lag.

Anskaffningsutgift för delägarätter som innehas av investmentföretag

64 § Bestämmelsen i 39 kap. 19 § inkomstskattelagen (1999:1229) om anskaffningsutgift för delägarätter som innehas av investmentföretag vid karaktärsbyte gäller inte om karaktärsbytet skedde före år 1999.

Till 41 och 42 kap.

Räntekompensation åren 1991–1993

65 § Har förvärvare av skuldebrev eller av andel i värdepappersfond som avses i 48 kap. 22 § andra stycket inkomstskattelagen (1999:1229) under åren 1991–1993 lämnat överlåtaren kompensation för upplupen men inte förfallen avkastning, tillämpas 3 § 6 mom. i den upphävda lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt i dess lydelse före ikraftträdandet den 1 januari 1994 av lagen (1993:1543) om ändring i nämnda lag.

Till 42 kap.

Räntebidrag före år 1992

66 § Bestämmelser om återbetalning av räntebidrag som uppburits före år 1992 finns i 46 §.

Till 43 kap.

Marknadsnotering före år 1997

67 § [67 § har upphört att gälla genom lag (2005:1134) som har trätt i kraft den 1 januari 2006]

Till 44 kap.

Periodisk ersättning på grund av avyttring före den 1 juli 1984

68 § I fråga om periodisk ersättning på grund av avyttringar före den 1 juli 1984 tillämpas vad som gällde enligt den upphävda kommunalskattelagen (1928:370) före ikraftträdandet den 1 juli 1984 av lagen (1984:498) om ändring i nämnda lag.

Avyttringar före år 1991 som ej beskattats senast år 1991

69 § Om en tillgång har avyttrats före år 1991 och vinst på grund av avyttringen skulle tas upp som intäkt enligt 35 § i den upphävda kommunalskattelagen (1928:370) i dess lydelse före ikraftträdandet den 1 juli 1990 av lagen (1990:650) om ändring i nämnda lag men beskattning på grund av bestämmelserna i 41 § den förstnämnda lagen i den angivna lydelsen inte skedde senast vid 1991 års taxering, gäller följande. Vinsten på grund av avyttringen skall tas upp som intäkt det första beskattningsår då någon del av ersättningen kan disponeras. Om ersättningens storlek är beroende av viss framtida händelse och intäktens totala belopp därför inte kan fastställas då, skall tillkommande belopp beaktas det beskattningsår då beloppet kan disponeras.

Tillkommande ersättningar vid avyttringar före år 1991

70 § Om beskattning på grund av en avyttring skedde vid 1991 eller tidigare års taxering men en viss del av ersättningen inte kunde beaktas då, skall tillkommande ersättning beaktas när den kan disponeras. Beräkningen av kapitalvinst eller kapitalförlust skall då göras enligt de regler som tillämpades när den första delen av ersättningen togs upp till beskattning med undantag av 35 § 3 mom. andra stycket i den upphävda kommunalskattelagen (1928:370) i dess lydelse före ikraftträdandet den 1 juli 1990 av lagen (1990:650) om ändring i nämnda lag. Bestämmelserna i 57 kap. inkomstskattelagen (1999:1229) tillämpas inte i de fall som avses i denna paragraf.

Förvärv från vissa upplösta aktieföretag

71 § Om kapitaltillgångar togs över i samband med ett sådant övertagande av verksamheten i ett företag som avses i 3 kap. 2 § och uttagsbeskattning inte skedde vid övertagandet, skall övertagaren anses ha inträtt i aktieföretagets skattemässiga

506 *Ikraftträdande av inkomstskattelagen*

situation i fråga om anskaffningsutgift och annat som påverkar kapitalvinstberäkningen.

Till 45 kap.

Fastighetsförvärv från närstående m.fl. före år 1968

72 § Har en fastighet förvärvats genom köp, byte eller på liknande sätt före år 1968 och har lagfart på förvärvet sökts efter den 8 november 1967, skall fastigheten vid beräkningen av kapitalvinst eller kapitalförlust anses förvärvad genom det köp, byte eller liknande förvärv som skett närmast innan dess från någon annan än en sådan person som nämns nedan om

- den skattskyldige förvärvade fastigheten från föräldrar, far- eller morföräldrar, make, avkomling eller avkomlings make eller från aktiebolag, handelsbolag eller ekonomisk förening, som den skattskyldige ensam eller tillsammans med sådana personer, direkt eller indirekt, på grund av det samlade innehavet av andelar hade ett bestämmande inflytande i, eller

- fastigheten genom förvärvet övergick på aktiebolag, handelsbolag eller ekonomisk förening, som säljaren ensam eller tillsammans med nämnda personer, direkt eller indirekt, hade ett sådant inflytande i, eller på dödsbo, som säljaren eller sådan person var delägare i.

Med lagfartsansökan likställs annan ansökan hos en myndighet om en viss åtgärd med åberopande av fångeshandlingen.

Reparation och underhåll vid statligt stöd

73 § Bestämmelserna i 45 kap. 14 § första stycket inkomstskattelagen (1999:1229) om utgifter för reparation och underhåll i samband med statligt räntebidrag tillämpas också i fråga om utgifter för reparation och underhåll med statligt stöd som inte kunnat dras av på grund av motsvarande äldre bestämmelser.

Till 45 och 46 kap.

Förvärv från vissa upplösta aktiebolag

74 § Om en näringsfastighet eller näringsbostadsrätt togs över i samband med ett sådant övertagande av verksamheten i ett bolag som avses i 3 kap. 2 § och ändrade karaktär till privatbostadsfastighet respektive privatbostadsrätt vid övertagandet, skall bestämmelserna i andra–fjärde styckena tillämpas för att bestämma anskaffningsutgiften hos övertagaren. De skall dock tillämpas bara om marknadsvärdet vid övertagandet översteg bolagets omkostnadsbelopp i fråga om kapitaltillgångar eller bokförda värde i fråga om lagertillgångar.

Var fastigheten eller bostadsrätten en kapitaltillgång hos aktiebolaget, skall anskaffningsutgiften minskas med 0,8 gånger skillnaden mellan marknadsvärdet och omkostnadsbeloppet.

Var fastigheten eller bostadsrätten en lagertillgång hos aktiebolaget, är anskaffningsutgiften det bokförda värdet i aktiebolaget minskat med 2,307 gånger skillnaden mellan marknadsvärdet och det bokförda värdet.

Om annat inte visas, skall marknadsvärdet vid övergången i fråga om fastigheter anses ha varit 133 procent av taxeringsvärdet och i fråga om bostadsrätter 150 procent av bostadsrättens andel av privatbostadsföretagets behållna förmögenhet, beräknad med utgångspunkt i taxeringsvärdet för år 1994 och med hänsyn till privatbostadsföretagets övriga tillgångar och skulder enligt bokslut för det räkenskapsår som avslutades närmast före ingången av år 1994.

Till 46 kap.

Bostadsrätter förvärvade från närstående år 1983

75 § Avyttras en bostadsrätt som den skattskyldige har förvärvat under år 1983 från en närstående person genom köp, byte eller på liknande sätt, skall kapitalvinst eller kapitalförlust beräknas som om han hade förvärvat bostadsrätten genom närmast föregående förvärv av nämnda slag som har skett från någon annan än en närstående person under år 1983 eller som har skett före år 1983.

Första stycket tillämpas inte om det visas

1. att det uppkom en skattepliktig kapitalvinst för den närstående personen på grund av överlåtelsen till den skattskyldige, eller

2. att den närstående personens bosättning i lägenheten upphörde eller den skattskyldige bosatte sig i lägenheten i nära anslutning till nämnda överlåtelse.

Som närstående personer räknas vid tillämpning av denna paragraf den skattskyldiges make, barn och föräldrar.

Till 48 kap.

Ej marknadsnoterade värdepapper förvärvade före den 2 april 1971

76 § För sådana andelar i aktiebolag, ekonomiska föreningar och svenska värdepappersfonder som förvärvats före den 2 april 1971 och som inte är marknadsnoterade får anskaffningsutgiften vid beräkningen av kapitalvinst eller kapitalförlust bestämmas till tre fjärdedelar av det värde till vilket andelen skulle tas upp vid taxeringen till statlig förmögenhetsskatt år 1976 eller, i fråga om aktie som var noterad på börs eller föremål för liknande notering den 31 december 1975 och andelar i värdepappersfonder, till två tredjedelar av detta värde.

Vissa andelsförsäljningar och återköp under åren 1973 och 1974

77 § Om skattepliktig kapitalvinst uppkom vid avyttring av andelar under år 1973 enligt 35 § 3 mom. nionde stycket i den upphävda kommunalskattelagen (1928:370) i dess lydelse efter ikraftträdandet den 26 december 1973 av lagen (1973:1057) om ändring i nämnda lag men vinsten enligt övergångsbestämmel-

508 Ikraftträdande av inkomstskattelagen

serna till den sistnämnda lagen undantogs från skatteplikt på grund av att återköp skedde senast den 30 september 1974 till samma köpeskilling och på i övrigt oförändrade villkor, skall beskattningen vid senare avyttring av andelarna ske som om den tidigare avyttringen och återköpet inte hade ägt rum.

Konvertibla skuldebrev förvärvade före den 2 juli 1980

78 § För konvertibla skuldebrev som förvärvats före den 2 juli 1980 får anskaffningsutgiften vid beräkningen av kapitalvinst och kapitalförlust bestämmas till marknadsvärdet den 1 juli 1985.

Andelar i aktiesparfonder förvärvade före april 1984

79 § Om en andel i en sådan aktiesparfond som avses i den upphävda lagen (1978:423) om skattelättnader för vissa sparformer har förvärvats genom insättningar före år 1984, skall, om den skattskyldige begär det, som anskaffningsutgift vid beräkningen av kapitalvinst eller kapitalförlust anses

- andelens marknadsvärde vid utgången av det femte kalenderåret efter det år för vilket sparskattereduktion medgavs, eller
- värdet på andelen vid utgången av det år för vilket sparskattereduktion medgavs ökat med avkastningen under de därpå följande fem åren.

Om andelen förvärvades under första kvartalet 1984, skall, om den skattskyldige begär det, som anskaffningsutgift vid beräkningen av kapitalvinst eller kapitalförlust anses

- andelens marknadsvärde vid utgången av år 1988, eller
- värdet på andelen vid utgången av mars 1984 ökat med avkastningen till och med år 1988.

Optionsskuldebrev förvärvade före den 1 juli 1985

80 § I fråga om kapitalförlust vid avyttring av ett skuldebrev utgivet i förening med optionsrätt utan att optionsrätten avyttras tillämpas – om beslut om utgivning av skuldebrevet fattats av bolagsstämma eller bolagets styrelse efter den 5 december 1984 och skuldebrevet förvärvats före den 1 juli 1985 – punkt 4 fjärde stycket av anvisningarna till 36 § i den upphävda kommunalskattelagen (1928:370) i dess lydelse före ikraftträdandet den 1 juli 1985 av lagen (1985:307) om ändring i nämnda lag.

Aktier förvärvade år 1993 genom skifte av föreningsbank

81 § För aktier som erhållits genom skifte av den centrala föreningsbankens tillgångar enligt 11 kap. 10 § i den upphävda föreningsbankslagen (1987:620) skall som anskaffningsutgift anses anskaffningsutgiften för andelarna i den centrala föreningsbanken.

Aktier som skiftats ut från löntagarfond

82 § För aktier som erhållits från Delegationen för utskiftning av vissa medel ur förutvarande löntagarfonderna skall anskaffningsutgiften anses vara noll. Detsamma gäller aktier som erhållits genom sådan överföring som avses i den upphävda lagen (1992:1091) om inkomstskatteregler vid utskiftning av aktier i vissa fall.

Fusioner mellan ekonomiska föreningar före år 1993

83 § I fråga om fusioner mellan ekonomiska föreningar som skett före år 1993 tillämpas i stället för bestämmelserna i 48 kap. 10 § inkomstskattelagen (1999:1229) vad som gällde om anskaffningsutgift för andelar i den övertagande föreningen före ikraftträdandet den 1 januari 1993 av lagen (1992:1344) om ändring i lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt.

Andelar förvärvade vid landshypoteksinstitutionens ombildning 1994/1995

84 § För andelar som låntagare erhållit till följd av ombildning enligt den upphävda lagen (1994:758) om ombildning av landshypoteksinstitutionen i den ekonomiska förening som avses i 2 § samma lag, skall anskaffningsutgiften anses vara noll.

Aktier som erhållits genom utdelning i vissa fall före år 1999

85 § Bestämmelserna i 48 kap. 8 § inkomstskattelagen (1999:1229) skall tillämpas också när aktier har delats ut före år 1999 genom sådan utdelning som avses i 3 § 7 mom. fjärde stycket i den upphävda lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt i dess lydelse före ikraftträdandet den 1 januari 1999 av lagen (1998:1606) om ändring i nämnda lag.

Till 49 kap.

Internationella andelsbyten under åren 1995–1998

86 § I fråga om sådana internationella andelsbyten som avses i den upphävda lagen (1994:1854) om inkomstbeskattningen vid gränsöverskridande omstruktureringar inom EG och som har skett under åren 1995–1998, tillämpas den upphävda lagen och bestämmelsen i 6 § 1 mom. i den upphävda lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt i dess lydelse före ikraftträdandet den 1 januari 1999 av lagen (1998:1606) om ändring i sistnämnda lag.

Om det av bestämmelsen i första stycket följer att vid en avyttring av en andel ett belopp som avser realisationsvinst på grund av avyttring av andelar i det förvärvande bolaget vid ett internationellt andelsbyte skall tas upp, gäller följande. Beloppet skall inte tas upp som intäkt vid en avyttring av andelen om den är näringsbetingad och, om andelen är marknadsnoterad, villkoren i 25 a kap. 6 § inkomstskattelagen (1999:1229) är uppfyllda. Detta gäller dock inte om den

510 Ikraftträdande av inkomstskattelagen

mottagna andelen i det förvärvande bolaget erhållits som ersättning för andelar som var lagertillgångar. Lag (2003:225).

Aktier förvärvade enligt strukturen och koncernregeln eller förlustregeln före år 1997

87 § Om nyemitterade aktier har förvärvats före år 1997 vid ett byte av aktier och både 2 § 4 mom. nionde eller tionde stycket och 27 § 4 mom. i den upphävda lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt i deras lydelse före ikraftträdandet den 1 januari 1997 av lagen (1996:1227) om ändring i nämnda lag var tillämpliga på avyttringen, gäller följande. Som anskaffningsutgift för aktierna anses marknadsvärdet på de avyttrade aktierna vid nyemissionen ökat med eventuell kontant ersättning vid avyttringen som har tagits upp som intäkt.

Aktier förvärvade enligt strukturen före år 1999

88 § Om nyemitterade aktier har förvärvats före år 1999 vid ett sådant byte av aktier på vilket bestämmelserna i 27 § 4 mom. i den upphävda lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt har tillämpats, skall, om inte 87 § är tillämplig, bestämmelserna i deras lydelse vid bytet tillämpas i fråga om anskaffningsutgift för aktierna.

Efterföljande koncernintern andelsavyttring genom fusion under tiden 1 januari–19 mars 1999.

89 § I fråga om mottagna andelar som avyttrats genom en koncernintern andelsavyttring vid en fusion som genomförts under tiden den 1 januari– den 19 mars 1999 tillämpas – i stället för bestämmelserna i 49 kap. 22 § inkomstskattelagen (1999:1229) – bestämmelsen i 19 § i den upphävda lagen (1998:1601) om uppskov med beskattningen vid andelsbyten i dess lydelse före ikraftträdandet den 5 juli 1999 av lagen (1999:645) om ändring i nämnda lag.

Till 50 kap.

Skatteutjämningsreserv i handelsbolag

90 § Vid justering av anskaffningsutgiften för andel i handelsbolag enligt 50 kap. 5 och 6 §§ inkomstskattelagen (1999:1229) samt enligt 92 och 93 §§, skall anskaffningsutgiften ökas med ett belopp motsvarande den del av en avsättning till skatteutjämningsreserv som enligt den upphävda lagen (1993:1540) om återföring av skatteutjämningsreserv inte skall återföras till beskattning.

Förvärv från vissa upplösta aktiebolag

91 § Om ett handelsbolag har tagit över verksamheten i ett aktiebolag på ett sådant sätt som anges i 3 kap. 2 § och aktierna i aktiebolaget har tillskjutits till handelsbolaget från delägarna, skall vid beräkning av en delägars justerade anskaffningsutgift för andelen i handelsbolaget enligt 50 kap. inkomstskattelagen

(1999:1229) tillskottet bestämmas med utgångspunkt i delägarens omkostnadsbelopp för de tillskjutna aktierna.

Vissa äldre förvärv

92 § Om en andel i ett handelsbolag har förvärvats före utgången av det räkenskapsår för handelsbolaget som avslutades närmast före den 1 mars år 1988, skall den justerade anskaffningsutgiften beräknas vid utgången av det räkenskapsåret (bokslutsdagen). Beräkningen skall göras med utgångspunkt i andelens anskaffningsutgift och den ökning eller minskning i den skattskyldiges kapitalbehållning i bolaget som hade inträffat fram till bokslutsdagen. Om saldot blir negativt, skall den justerade anskaffningsutgiften på bokslutsdagen anses vara noll. Den justerade anskaffningsutgiften på bokslutsdagen skall sedan läggas till grund för justeringar enligt 50 kap. 5 och 6 §§ inkomstskattelagen (1999:1229) för tiden därefter.

När kapitalbehållningen på bokslutsdagen bestäms skall lager, pågående arbeten, fordringar och skulder tas upp till de skattemässiga värdena. Om inkomstberäkningen vid beskattningen inte skedde enligt bokföringsmässiga grunder, skall förutbetalda kostnader och intäkter samt upplupna intäkter och kostnader inte räknas med.

Avyttrade handelsbolaget före utgången av år 1989 sådana tillgångar som avses i 93 §, gäller dessutom vad som sägs där.

93 § Om handelsbolaget före utgången av år 1989 har avyttrat tillgångar som har anskaffats före den 19 augusti 1988, om bestämmelserna i 35 § 2–4 mom. i den upphävda kommunalskattelagen (1928:370) i deras lydelse före den 1 juli 1990 var tillämpliga på avyttringen och om beskattning på grund av avyttringen av tillgångarna har skett senast vid 1990 års taxering, skall andelens anskaffningsutgift justeras på grundval av det bokföringsmässiga resultatet av avyttringen, även om detta inte följer av 92 §. Från resultatet skall ett belopp som motsvarar den avskrivning eller nedskrivning av tillgången som gjorts i räkenskaperna efter bokslutsdagen dras av.

94 § Om den skattskyldige begär det, skall 92 och 93 §§ inte tillämpas.

Till 51 kap.

Avyttringar av andelar i svenska handelsbolag före den 21 september 1999

95 § I fråga om avyttringar av andelar i svenska handelsbolag före den 21 september 1999 tillämpas vad som gällde enligt 2 § den upphävda lagen (1992:1643) om särskilda regler för beskattning av inkomst från handelsbolag i vissa fall.

Till 53 kap.

Överlåtelse av tillgångar före år 1999

96 § Bestämmelserna i 53 kap. inkomstskattelagen (1999:1229) gäller inte för överlåtelse av tillgångar före år 1999.

Överlåtelse av tillgångar under tiden 1 januari–19 mars 1999

97 § I fråga om överlåtelse av tillgångar under tiden den 1 januari–den 19 mars 1999 till ett sådant svenskt aktiebolag, en sådan svensk ekonomisk förening eller ett sådant svenskt handelsbolag som en utländsk juridisk person, direkt eller indirekt, äger andelar i gäller bestämmelserna i 53 kap. 3–5 och 10 §§ inkomstskattelagen (1999:1229) i stället för bestämmelserna i 53 kap. 8 och 11 §§ inkomstskattelagen, om överlåtaren eller någon närstående till överlåtaren, direkt eller indirekt, äger andelar i den utländska juridiska personen.

Till 55 kap.

Ersättning för skada som inträffat före maj 1999

98 § I fråga om ersättning från försäkring som ett värdepappersbolag tecknat i enlighet med bestämmelsen i 55 kap. 5 § inkomstskattelagen (1999:1229) tillämpas inte bestämmelserna i 55 kap. 5–10 §§ inkomstskattelagen på sådan ersättning som avser skada som inträffat före maj 1999. Detsamma gäller ersättning som avses i 55 kap. 11 § inkomstskattelagen.

Till 57 kap.

Aktier som förvärvats genom skattefri utdelning före år 1999

99 § Bestämmelsen i 57 kap. 4 § andra stycket inkomstskattelagen (1999:1229) tillämpas inte på aktier som har förvärvats genom utdelning före år 1999.

Sparat utdelningsutrymme till och med år 1993

100 § Vid beräkning av sparat utdelningsutrymme enligt 57 kap. 10 § inkomstskattelagen (1999:1229) för tiden till och med år 1993 får den skattskyldige tillämpa 3 § 12 mom. fjärde stycket 1 i den upphävda lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt i dess lydelse före ikraftträdandet den 1 juli 1994 av lagen (1994:778) om ändring i nämnda lag.

Sparat utdelningsutrymme till och med år 1994

101 § Vid beräkning av sparat utdelningsutrymme enligt 57 kap. 10 § inkomstskattelagen (1999:1229) för tiden till och med år 1994 får den skattskyldige

tillämpa bestämmelserna i 9 § i den upphävda lagen (1994:775) om beräkning av kapitalunderlaget vid beskattning av ägare i fåmansföretag i dess lydelse före ikraftträdandet den 1 januari 1995 av lagen (1994:1859) om ändring i nämnda lag.

Delavyttring före år 1997

102 § Om den skattskyldige eller någon närstående har avyttrat en del av andelarna i ett företag under beskattningsåret 1996 och någon del av en kapitalvinst togs upp som intäkt av tjänst på grund av bestämmelserna i 3 § 12 mom. i den upphävda lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt, skall vid avyttring av återstående andelar i stället för perioden på fem år i 57 kap. 22 § inkomstskattelagen (1999:1229) gälla en period på tio år.

Första stycket tillämpas under beskattningsåret 2006. Lag (2005:1134).

Till 58 kap.

Försäkringsavtalet och försäkringstekniska riktlinjer

103 § Vad som sägs i 58 kap. 18 § inkomstskattelagen (1999:1229) om försäkringsavtalet och försäkringstekniska riktlinjer gäller under åren 2000 och 2001 i stället för försäkringstekniska grunder, när försäkringsgivaren tillämpar punkten 2 av övergångsbestämmelserna till lagen (1999:1123) om ändring i försäkringsrörelselagen (1982:713).

Till 61 kap.

Äldre ränteförmånliga lån

104 § Vid värdering av ränteförmån som avses i 61 kap. 15 § inkomstskattelagen (1999:1229) skall i fråga om lån som tagits upp före den 5 december 1986 i stället för statslåneräntan vid lånetillfället användas närmast motsvarande ränta.

Förmånsbil av 1996 års modell

105 § Vid värdering av bilförmån skall nybilspriset för bilar av 1996 års modell justeras med hänsyn till de förändringar av försäljningsskatten som skedde genom lagen (1996:833) om ändring i lagen (1996:537) om ändring i lagen (1978:69) om försäljningsskatt på motorfordon.

Till 62 kap.

Periodiska understöd utfästa före den 9 november 1973

106 § I fråga om periodiska utbetalningar på grund av bindande förpliktelse som uppkommit före den 9 november 1973 tillämpas vad som gällde enligt den upphävda kommunalskattelagen (1928:370) och den upphävda lagen (1947:576)

514 *Ikraftträdande av inkomstskattelagen*

om statlig inkomstskatt i deras lydelse före ikraftträdandet av lagen 1973:1113) om ändring i kommunalskattelagen och lagen (1973:1114) om ändring i lagen om statlig inkomstskatt.

Till 63 kap.

Särskilt grundavdrag

107 § Paragrafen upphör att gälla den 1 januari 2003 genom lag (2000:805). I fråga om personer födda 1937 eller tidigare tillämpas i stället för 63 kap. 6–10 §§ inkomstskattelagen (1999:1229) bestämmelserna i punkt 1 av anvisningarna till 48 § den upphävda kommunalskattelagen (1928:370) i deras lydelse före ikraftträdandet av lagen (1998:682) om ändring i nämnda lag.

5 kap. Bestämmelser om hur de upphävda lagarna i vissa fall skall tillämpas

Förvärv av egna aktier

1 § Vid tillämpningen av punkt 1 a av anvisningarna till 22 § i den upphävda kommunalskattelagen (1928:370) skall uttagsbeskattning inte ske om ett aktiebolag som avses 7 kap. 3 § första stycket aktiebolagslagen (1975:1385) eller 6 a kap. 3 § första stycket försäkringsrörelselagen (1982:713) avyttrar egna aktier. Detsamma skall gälla då bolaget överlåter optioner, terminer eller liknande instrument vars underliggande tillgångar består av sådana aktier. Lag (2000:79).

2 § Om en aktieägare överlåter en kvalificerad aktie som avses i 3 § 12 a mom. i den upphävda lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt till aktiebolaget och bolaget därefter överlåter en egen aktie till honom, skall den från bolaget förvärvade aktien anses som kvalificerad aktie hos aktieägaren i det fall den till bolaget överlåtna aktien skulle ha varit kvalificerad om han fortfarande innehaft den. Lag (2000:79).

3 § Utöver vad som anges i 3 § 12 b mom. andra stycket andra meningen i den upphävda lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt skall vinst som uppkommer vid överlåtelse av en kvalificerad aktie till aktiebolaget av dess egna aktier behandlas som utdelning. Lag (2000:79).

4 § Vid tillämpningen av 24 § 2 mom. i den upphävda lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt skall avyttring inte anses föreligga när ett aktiebolag som avses i 7 kap. 3 § första stycket aktiebolagslagen (1975:1385) eller 6 a kap. 3 § första stycket försäkringsrörelselagen (1982:713) överlåter egna aktier. Detsamma gäller då bolaget överlåter optioner, terminer eller liknande instrument vars underliggande tillgångar består av sådana aktier. Lag (2000:79).

5 § Vid tillämpning av bestämmelserna i 24 § 4 mom. tredje stycket i den upphävda lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt skall skattskyldighet inte föreligga

för premie som aktiebolaget erhåller vid utfärdandet av en option vars underliggande tillgång består av det utfärdande aktiebolagets egna aktier. Lag (2000:79).

6 § Om ett aktiebolag som avses i 7 kap. 3 § första stycket aktiebolagslagen (1975:1385) eller 6 a kap. 3 § första stycket försäkringsrörelselagen (1982:713) avyttrar egna aktier, skall den upphävda lagen (1998:1600) om beskattningen vid överlåtelser till underpris inte anses tillämplig på överlåtelser. Detsamma skall gälla då bolaget överlåter optioner, terminer eller liknande instrument vars underliggande tillgångar består av sådana aktier. Lag (2000:79).

Överlåtelse till underpris av en fastighet som är lagertillgång

7 § Om en fastighet som är lagertillgång överläts den 7 december 1999 eller senare till underpris enligt bestämmelserna i den upphävda lagen (1998:1600) om beskattningen vid överlåtelser till underpris skall, i stället för vad som sägs i 17 § nämnda lag, värdeminskningsskatt som har gjorts vid beskattningen men inte i räkenskaperna återföras till beskattning. Motsvarande gäller i fråga om värdeminskningsskatt som inte har gjorts i räkenskaperna enligt 23 § i den upphävda lagen (1998:1603) om beskattningen vid fusioner, fissioner och verksamhetsöverlåtelser om en sådan fastighet överläts genom en verksamhetsöverlåtelse efter nämnda tidpunkt. Lag (2000:79).

Tillämpning av 3 § 8 mom. i den upphävda lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt

8 § Vid tillämpningen av 3 § 8 mom. tredje stycket i den upphävda lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt skall med fåmansföretag förstås sådant företag som avses i 3 § 12 a mom. fjärde stycket i den upphävda lagen om statlig inkomstskatt. Lag (2000:79).

Avdrag för kapitalförluster

9 § I stället för vad som sägs i 27 § 5 mom. första och andra styckena i den upphävda lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt skall följande gälla. Förlust på marknadsnoterad tillgång som avses i 27 § 1 mom. samma lag samt förlust på aktie i svenskt aktiebolag som inte är marknadsnoterad respektive på andel i utländsk juridisk person som inte är marknadsnoterad får dras av mot realisationsvinst på sådana tillgångar. Detta gäller dock inte sådan tillgång som avses i 27 § 6 mom. samma lag. Lag (2000:541).

Avdrag för vissa ändringar

10 § Vid tillämpning av punkt 3 av anvisningarna till 23 § i den upphävda kommunalskattelagen (1928:370) skall med den bedrivna verksamheten förstås den skattskyldiges näringsverksamhet. Lag (2000:541).

Tillämpning av lagen (1998:1601) om uppskov med beskattningen vid andelsbyten och lagen (1998:1602) om uppskov med beskattningen vid andelsöverlåtelser inom koncerner

11 § Vid tillämpning av 13 § lagen (1998:1602) om uppskov med beskattningen vid andelsöverlåtelser inom koncerner gäller, i stället för vad som står i paragrafens tredje stycket, följande.

En förutsättning för att ett yrkande som avses i paragrafens andra stycke skall medges är att det under beskattningsåret närmast före det beskattningsår då andelarna delas ut inte har uppkommit underskott i förvärvskälla hos det köpande företaget eller hos ett företag till vilket det köpande företaget kan lämna koncernbidrag med avdragsrätt avseende det beskattningsår då utdelningen sker. Lag (2000:541).

12 § Vid tillämpning av 10 § andra stycket den upphävda lagen (1998:1602) om uppskov med beskattningen vid andelsöverlåtelser inom koncerner skall, om den skattskyldige begär det, vad som sägs om fusioner också gälla om det säljande företaget upphör att existera genom en sådan fission som anges i 5 § den upphävda lagen (1998:1603) om beskattningen vid fusioner, fissioner och verksamhetsöverlåtelser. Detta gäller bara om de övertagande företagen omedelbart efter fissionen tillhör samma koncern som det säljande företaget.

Det säljande företagens vinst fördelas på de övertagande företagen i förhållande till det kapital som förs över till varje företag.

Vad som sägs om det övertagande företaget vid en fusion gäller vart och ett av de övertagande företagen vid en fission. Lag (2000:1342).

13 § Vid tillämpning av 14 § den upphävda lagen (1998:1602) om uppskov med beskattningen vid andelsöverlåtelser inom koncerner skall, om den skattskyldige begär det, vad som sägs om fusioner också gälla om det avyttrade företaget upphör att existera genom en sådan fission som anges i 5 § den upphävda lagen (1998:1603) om beskattningen vid fusioner, fissioner och verksamhetsöverlåtelser. Detta gäller bara om vart och ett av de övertagande företagen ingår i samma koncern som det säljande företaget. Vad som sägs om det övertagande företaget vid en fusion gäller vart och ett av de övertagande företagen vid en fission.

Kapitalvinsten på de faktiskt avyttrade andelarna fördelas på de övertagande företagen i förhållande till det kapital som förs över till varje företag. Lag (2000:1342).

14 § Om den skattskyldige begär att bestämmelserna i 13 § skall tillämpas, gäller vad som sägs i fråga om turordning i 15 § tredje stycket 2 den upphävda lagen (1998:1602) om uppskov med beskattningen vid andelsöverlåtelser inom koncerner också i fråga om andelar som innehas i ett övertagande företag efter en fission. Lag (2000:1342).

15 § Om den skattskyldige begär att bestämmelserna i 13 § skall tillämpas, gäller vad som sägs i fråga om vinst vid fusion i 19 § andra stycket den upphävda lagen

(1998:1601) om uppskov med beskattningen vid andelsbyten också vinst vid fission till den del koncernmoderföretaget är övertagande företag. Lag (2000:1342).

Ersättningar vid utbildning och arbetslöshet

16 § Vid tillämpning av 19 § den upphävda kommunalskattelagen (1928:370) skall till skattepliktig inkomst inte räknas särskilt stöd till deltagare i

1. arbetslivsinriktad rehabilitering,
2. arbetsmarknadsutbildning,
3. annan utbildning inom ramen för ett arbetsmarknadspolitiskt program,
4. arbetspraktik, eller
5. datorteksverksamhet.

Detta gäller även sådant särskilt stöd som lämnas till deltagarens ledsagare eller till elever med funktionshinder vid utbildning i grundskola, gymnasieskola eller motsvarande utbildning.

Till skattepliktig inkomst skall inte heller räknas utvecklingsersättning som betalas ut enligt lagen (2000:625) om arbetsmarknadspolitiska program. Lag (2000:1342).

Förordning (2000:866) med bemyndigande för Skatteverket att meddela vissa föreskrifter till inkomstskattelagen (1999:1229)

2 november 2000

Regeringen bemyndigar Skatteverket att meddela verkställighetsföreskrifter i fråga om

1. genomsnittliga produktionskostnader för djur enligt 17 kap. 5 § inkomstskattelagen (1999:1229),
2. genomsnittspris för lunch enligt 61 kap. 3 § samma lag,
3. nybilspriser enligt 61 kap. 5–7 §§ samma lag, och
4. fartyg på vilka de anställda skall få sjöinkomstavdrag enligt 64 kap. 2 § och skattereduktion enligt 65 kap. 11 § samt om vilket fartområde fartyget går i (klassificering) enligt 64 kap. 6 § samma lag. Förordning (2003:1016).

Denna förordning har trätt i kraft 1 januari 2001 och tillämpas första gången vid 2002 års taxering.

Lag (1963:587) om inkomstbeskattning av fideikommissbo, m.m.

6 december 1963

Kungl. Maj:t har, i överensstämmelse med riksdagens beslut*, funnit gott förordna som följer.

* Prop. 1963:26; BevL1 U 2; Rskr 364.

1 § Fideikommissbo är i beskattningshänseende att anse som oskift dödsbo.

2 § Om en fideikommissfastighet överförs till ett aktiebolag genom tillskott i samband med aktieteckning, skall skattepliktig kapitalvinst eller avdragsgill kapitalförlust inte anses uppkomma genom överföringen. Lag (1999:1237).

2 a § I fall som avses i 2 § har en fideikommissinnehavare eller ett fideikommissbo rätt att efter anmälan undantas från beskattning för sådan intäkt av näringsverksamhet som hänför sig till skogsbruk eller tomtrörelse och som föranleds av överföringen. Därvid gäller i fråga om skogsbruk att aktiebolaget skall överta det återstående anskaffningsvärde som gäller för fideikommisset eller fideikommissboet. I fråga om tomtrörelse gäller att bolagets anskaffningsvärde för en fastighet eller en del av fastighet som vid överföringen ingår i tomtrörelsen anses motsvara det skattemässiga värdet av en sådan fastighet eller fastighetsdel hos fideikommisset eller fideikommissboet. Lag (1999:1237).

2 b § Efter anmälan av fideikommissinnehavaren eller fideikommissboet inträder i fall som avses i 2 § aktiebolaget i överlåtarens skattemässiga situation i fråga om värdeminskingsavdrag för täckdikningsanläggningar och skogsvägar på fastigheten. Lag (1999:1043).

2 c § Om en samling som avses i 17 § lagen (1963:583) om avveckling av fideikommiss överförs till ett aktiebolag genom tillskott i samband med aktieteckning, skall skattepliktig kapitalvinst eller avdragsgill kapitalförlust inte anses uppkomma genom överföringen. Lag (1999:1237).

2 d § Om en fastighet eller en tillgång som ingår i en samling som avses i 17 § lagen (1963:583) om avveckling av fideikommiss efter utgången av år 1999 har överförts till ett aktiebolag genom tillskott i samband med aktieteckning, skall bolagets anskaffningsvärde eller anskaffningsutgift för egendomen anses motsvara tillgångens skattemässiga värde vid tidpunkten för överföringen. Lag (1999:1237).

2 e § Vid överföring av en näringsfastighet enligt 2 § tillämpas inte bestämmelserna om återföring av värdeminskingsavdrag m.m. i 26 kap. inkomstskattelagen (1999:1229). Lag (1999:1237).

2 f § Om i fall som avses i 2 eller 2 c § en överföring av en fideikommissfastighet eller en samling som avses i 17 § lagen (1963:583) om avveckling av fideikommiss

520 *Inkomstbeskattning av fideikomissbo, m.m.*

gjorts efter utgången av år 1999 skall anskaffningsvärdet eller anskaffningsutgiften för aktie som förvärvas i samband med överföringen anses motsvara den överförda fastighetens respektive samlingens marknadsvärde vid den tidpunkten, fördelat på de aktier som då förvärvas. Lag (1999:1237).

3 § Termer och uttryck som används i denna lag har samma betydelse och tillämpningsområde som i inkomstskattelagen (1999:1229). Lag (1999:1237).

4 § I fråga om framställning som avses i denna lag och om överklagande av beslut rörande tillämpning av lagen gäller bestämmelserna i skatteförordningen (2011:1244) i tillämpliga delar. Lag (2011:1299).

Lag (2011:1299) har trätt i kraft den 1 januari 2012. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för ärenden som har inletts hos Skatteverket före ikraftträdandet. Bestämmelserna i taxeringslagen (1990:324) om skattenämnd och dess medverkan i skatteärenden gäller dock inte efter utgången av 2011. I stället gäller i tillämpliga delar bestämmelserna om särskilt kvalificerad beslutsfattare i 66 kap. 5 § skatteförordningen (2011:1244). T.o.m. den 31 december 2011 hade 4 § följande lydelse.

4 § I fråga om framställning som avses i denna lag och om överklagande av beslut rörande tillämpning av lagen gäller bestämmelserna i taxeringslagen (1990:324) i tillämpliga delar.

Denna förordning har trätt i kraft den 1 januari 1964.

Lag (2011:1268) om investeringsparkonto

1 december 2011

Enligt riksdagens* beslut föreskrivs följande.

* Prop. 2011/12:1, bet. 2011/12:FiU1, rskr. 2011/12:32.

Innehåll

1 § Denna lag innehåller bestämmelser om investeringsparkonto. I inkomstskattelagen (1999:1229) finns bestämmelser om beskattningen av den som innehar ett investeringsparkonto.

Definitioner m.m.

2 § Termer och uttryck som används i denna lag har samma betydelse och tillämpningsområde som i inkomstskattelagen (1999:1229), om inte något annat anges eller framgår av sammanhanget. De termer och uttryck som används omfattar också motsvarande utländska företeelser om det inte anges eller framgår av sammanhanget att bara svenska företeelser avses. Termen handelsplattform omfattar inte företeelser utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.

3 § Med investeringsparkonto avses ett konto som uppfyller villkoren i denna lag.

4 § Med kontoinnehavare avses den som innehar ett investeringsparkonto.

5 § Med investeringsföretag avses

1. ett svenskt värdepappersbolag som har tillstånd enligt 2 kap. 2 § första stycket 1 lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden,

2. ett svenskt kreditinstitut som har tillstånd att bedriva bank- eller finansieringsrörelse enligt lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse,

3. ett utländskt värdepappersföretag som hör hemma i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES) och som där har tillstånd att tillhandahålla sidotjänster som avses i bilaga I, avsnitt B punkt 1 till Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/39/EG av den 21 april 2004 om marknader för finansiella instrument och om ändring av rådets direktiv 85/611/EEG och 93/6/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/12/EG samt upphävande av rådets direktiv 93/22/EEG, senast ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/78/EU, eller

4. ett utländskt kreditinstitut som hör hemma i en stat inom EES och som där fått auktorisation att starta och driva verksamhet i kreditinstitut som avses i artikel 6 Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/48/EG av den 14 juni 2006 om rätten att starta och driva verksamhet i kreditinstitut, senast ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/78/EU.

6 § Med investeringstillgångar avses

1. finansiella instrument som är upptagna till handel på en reglerad marknad eller en motsvarande marknad utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet,
2. finansiella instrument som handlas på en handelsplattform, eller
3. andelar i en värdepappersfond eller en specialfond. Lag (2013:586).

7 § Finansiella instrument som har getts ut av ett företag är inte investeringstillgångar om innehavaren av instrumenten, direkt eller indirekt, äger eller på liknande sätt innehar andelar i företaget som motsvarar minst 10 procent av rösterna för samtliga andelar eller av kapitalet i företaget.

Vid bedömningen av hur stor andel av rösterna eller kapitalet i företaget som innehavaren av de finansiella instrumenten har, ska innehavaren även anses äga andelar i företaget som innehavarens närstående, direkt eller indirekt, äger eller på liknande sätt innehar.

Kvalificerade andelar är inte investeringstillgångar.

8 § Med kontofrämmande tillgångar avses finansiella instrument som inte är investeringstillgångar.

Avtal om investeringssparkonto

9 § Ett avtal om investeringssparkonto ska ingås mellan ett investeringsföretag och en fysisk person eller ett dödsbo. Avtalet får inte innehålla villkor som är oförenliga med bestämmelserna i denna lag.

Ett investeringssparkonto får bara innehas av en enda fysisk person eller ett enda dödsbo. Ett investeringssparkonto får bara föras av ett enda investeringsföretag.

Ett investeringssparkonto får inte överlåtas.

Insättning och uttag av kontanta medel

10 § Kontanta medel får sättas in på och tas ut från ett investeringssparkonto.

Överföring av finansiella instrument till eller från ett investeringssparkonto

11 § Vid bedömning av om finansiella instrument får överföras till eller från ett investeringssparkonto är det de finansiella instrumentens klassificering enligt 6–8 §§ när överföringen inleds som avgör vilka bestämmelser om överföring enligt denna lag som ska tillämpas.

Överföring av finansiella instrument till ett investeringssparkonto

12 § En kontoinnehavare får bara överföra investeringstillgångar som kontoinnehavaren själv äger till ett eget investeringssparkonto. En kontoinnehavare får inte överföra kontofrämmande tillgångar till ett eget investeringssparkonto.

13 § Investeringsstillgångar får överföras till ett investeringssparkonto från någon annan än kontoinnehavaren bara om tillgångarna överförs till kontot i samband med kontoinnehavarens förvärv av tillgångarna och om förvärvet har skett

1. på en reglerad marknad eller en motsvarande marknad utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet eller en handelsplattform,

2. på så sätt att nya fondandelar utfärdats om förvärvet avser andelar i en värdepappersfond eller en specialfond,

3. från den som har emitterat tillgångarna om förvärvet grundades på tillgångar som vid förvärvet förvarades på kontot,

4. från investeringsföretaget som vid förvärvet förde investeringsparkontot,

5. från övertagande bolag om tillgångarna avsåg ersättning till aktieägarna vid en fusion eller delning av aktiebolag och om tillgångarna förvärvades på grund av aktier som vid förvärvet förvarades på kontot,

6. från köpande företag om förvärvet var ett led i ett förfarande om andelsbyte och om tillgångarna förvärvades på grund av andelar som vid förvärvet förvarades på kontot,

7. från en annan kontoinnehavare om tillgångarna vid förvärvet förvarades på dennes investeringssparkonto, eller

8. genom utdelning på tillgångar som vid förvärvet förvarades på investeringsparkontot.

Investeringsstillgångar som har förvärvats på grund av kontofrämmande tillgångar som avses i 7 § eller kontofrämmande tillgångar som förvaras på ett investeringsparkonto med stöd av 18 § får inte överföras till kontot. Lag (2013:586).

14 § Kontofrämmande tillgångar får överföras till ett investeringssparkonto från någon annan än kontoinnehavaren bara om tillgångarna överförs till kontot i samband med kontoinnehavarens förvärv av tillgångarna och om förvärvet har skett

1. från den som har emitterat tillgångarna om tillgångarna senast den trettionde dagen efter den dag då de emitterades avses bli upptagna till handel på en reglerad marknad eller en motsvarande marknad utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet eller en handelsplattform,

2. från den som har emitterat tillgångarna om förvärvet avsåg teckningsrätter, fondaktierätter, säljrätter eller liknande finansiella instrument och om förvärvet grundades på tillgångar som vid förvärvet förvarades på kontot,

3. från övertagande bolag om tillgångarna avsåg ersättning till aktieägarna vid en fusion eller delning av aktiebolag och om tillgångarna förvärvades på grund av aktier som vid förvärvet förvarades på kontot,

4. från köpande företag om förvärvet var ett led i ett förfarande om andelsbyte och om tillgångarna förvärvades på grund av andelar som vid förvärvet förvarades på kontot, eller

5. genom utdelning på tillgångar som vid förvärvet förvarades på investeringsparkontot.

Kontofrämmande tillgångar som avses i 7 § får inte överföras till investeringsparkontot med tillämpning av första stycket 1. Inte heller kontofrämmande tillgångar som har förvärvats på grund av kontofrämmande tillgångar som avses i 7 § eller på grund av kontofrämmande tillgångar som förvaras på ett investeringsparkonto med stöd av 18 § får överföras till kontot.

15 § Förvärv av finansiella instrument som ska överföras till ett investeringsparkonto enligt 13 eller 14 § ska betalas med tillgångar som förvaras på kontot.

Förvaring av tillgångar

16 § På ett investeringsparkonto får bara investeringstillgångar och kontanta medel förvaras om inte något annat anges i 17–19 §§. Kontofrämmande tillgångar som avses i 7 § får bara förvaras på ett investeringsparkonto under de förutsättningar som framgår av 19 §.

17 § Kontofrämmande tillgångar som var investeringstillgångar när de överfördes till ett investeringsparkonto eller som har överförts till kontot med stöd av 14 § första stycket 2–5 får förvaras på investeringsparkontot till och med den sextionde dagen efter utgången av det kvartal då tillgångarna blev kontofrämmande respektive blev förtecknade på kontot. Tillgångarna ska avföras från kontot senast denna dag.

Om tillgångarna övergår till att vara investeringstillgångar, får de förvaras på investeringsparkontot enligt 16 §.

18 § Kontofrämmande tillgångar som har överförts till ett investeringsparkonto med stöd av 14 § första stycket 1 får förvaras på investeringsparkontot till och med den sextionde dagen efter den dag då de emitterades. Tillgångarna ska avföras från kontot senast denna dag.

Om tillgångarna övergår till att vara investeringstillgångar inom den angivna tidsfristen, får de förvaras på investeringsparkontot enligt 16 §.

19 § Kontofrämmande tillgångar som avses i 7 § och som inte var sådana tillgångar när de överfördes till ett investeringsparkonto eller som har överförts till kontot med stöd av 14 § första stycket 2–5 får förvaras på investeringsparkontot till och med den trettonde dagen efter den dag då tillgångarna först klassificerades som sådana tillgångar eller blev förtecknade på kontot. Tillgångarna ska, även om de under tidsfristen övergår till att klassificeras som andra tillgångar, avföras från kontot senast denna dag.

Överföring av finansiella instrument från ett investeringsparkonto

20 § En kontoinnehavare får bara överföra finansiella instrument från ett investeringsparkonto till ett annat eget konto under de förutsättningar som framgår av 21 §.

En kontoinnehavare får bara överföra finansiella instrument från ett investeringsparkonto till någon annan under de förutsättningar som framgår av 22, 24 eller 25 §.

21 § En kontoinnehavare får överföra

1. investeringstillgångar som kontoinnehavaren själv äger till ett annat eget investeringsparkonto, eller
2. kontofrämmande tillgångar till ett annat eget konto som inte är ett investeringsparkonto.

22 § Finansiella instrument får överföras till någon annan än kontoinnehavaren om kontoinnehavaren har överlåtit tillgångarna genom försäljning, byte eller liknande överlåtelse av tillgångarna

1. på en reglerad marknad eller en motsvarande marknad utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet eller en handelsplattform,
2. på så sätt att fondandelarna löses in i fonden, om överföringen avser andelar i en värdepappersfond eller en specialfond,
3. till den som har emitterat tillgångarna,
4. till investeringsföretaget som vid överlåtelsen förde investeringsparkontot,
5. till budgivaren om överlåtelsen var ett led i ett offentligt uppköps-erbjudande,
6. till köpande företag om överlåtelsen var ett led i ett förfarande om andelsbyte,
7. till majoritetsaktieägaren i ett bolag om överlåtelsen var ett led i ett förfarande om inlösen av minoritetsaktier i samma bolag, eller
8. till en annan kontoinnehavare om tillgångarna förs över till förvärvarens investeringsparkonto.

Kontofrämmande tillgångar får inte överföras från ett investeringsparkonto med tillämpning av första stycket 8. Lag (2013:586).

23 § Om finansiella instrument som förvaras på ett investeringsparkonto överlåtit på ett sådant sätt som avses i 22 § första stycket 1–7, ska ersättning som lämnas i form av kontanta medel överföras direkt till investeringsparkontot.

Om finansiella instrument som förvaras på ett investeringsparkonto överlåtit på ett sådant sätt som avses i 22 § första stycket, ska ersättning som lämnas i form av investeringstillgångar överföras direkt till investeringsparkontot. Ersättning i form av kontofrämmande tillgångar får överföras till investeringsparkontot bara om tillgångarna har förvärvats på sådant sätt som avses i 14 §.

Ersättning vid överlåtelse av kontofrämmande tillgångar som avses i 7 § och som förvaras på ett investeringsparkonto eller av kontofrämmande tillgångar som förvaras på ett investeringsparkonto med stöd av 18 § får inte överföras till kontot.

24 § Investeringstillgångar som har överlåtit genom arv, testamente, gåva, bodelning eller på liknande sätt får överföras till ett annat investeringsparkonto.

25 § Kontofrämmande tillgångar som har överlåtits genom arv, testamente, gåva, bodelning eller på liknande sätt får överföras till ett konto som inte är ett investeringsparkonto.

Ränta, utdelning och annan avkastning

26 § Ränta, utdelning och annan avkastning än ersättning vid överlåtelse på tillgångar som förvaras på ett investeringsparkonto ska överföras direkt till investeringsparkontot.

Ränta, utdelning och annan avkastning än ersättning vid överlåtelse på kontofrämmande tillgångar som förvaras på ett investeringsparkonto får inte överföras till investeringsparkontot om de kontofrämmande tillgångarna

1. är sådana som avses i 7 §, eller
2. förvaras på investeringsparkontot med stöd av 18 §.

Ett investeringsparkonto upphör

27 § Ett konto upphör som investeringsparkonto när det avslutas. Ett investeringsparkonto får inte avslutas om det förvaras investeringstillgångar på kontot eller om sådana tillgångar har förvärvats för att förvaras på kontot men ännu inte har förtecknats på kontot.

28 § Ett konto upphör som investeringsparkonto när kontoinnehavaren eller investeringsföretaget inte följer bestämmelserna i denna lag.

Ett konto upphör dock inte som investeringsparkonto enbart av den anledningen att kontofrämmande tillgångar förvaras på investeringsparkontot i strid med 17 § eller att investeringsföretaget inte lämnar information enligt 31 §.

29 § Om företaget som för ett investeringsparkonto inte längre anses vara ett investeringsföretag på grund av att tillstånd som avses i 5 § har återkallats, upphör kontot som investeringsparkonto. Om verksamheten enligt beslutet om återkallelse ska upphöra eller vara avvecklad vid en senare tidpunkt, upphör kontot som investeringsparkonto vid den senare tidpunkten.

Information

30 § Innan ett investeringsföretag ingår ett avtal om investeringsparkonto med en fysisk person eller ett dödsbo ska investeringsföretaget lämna information om

1. avgifter på investeringsparkontot,
2. hur tillgångarna på ett investeringsparkonto beskattas och hur skatten tas ut,
3. vad som avses med investeringstillgångar och kontofrämmande tillgångar,
4. hur länge kontofrämmande tillgångar får förvaras på ett investeringsparkonto, och
5. under vilka förutsättningar kontofrämmande tillgångar får avföras från ett investeringsparkonto.

Informationen ska lämnas i en handling eller i någon annan läsbar och varaktig form som är tillgänglig för mottagaren.

Ett konto kan vara ett investeringsparkonto även om investeringsföretaget inte lämnar information enligt första och andra styckena.

31 § Investeringsföretaget är skyldigt att informera kontoinnehavaren om att kontofrämmande tillgångar förvaras på investeringsparkontot eller att kontot har upphört som investeringsparkonto. Informationen ska lämnas inom fem dagar från det att företaget har fått sådan kännedom.

När kontofrämmande tillgångar förvaras på ett investeringsparkonto, ska investeringsföretaget dessutom informera om när tillgångarna senast måste avföras från kontot enligt 17–19 §§.

Vid tillämpning av första stycket ska investeringsföretaget anses ha fått kännedom om att kontofrämmande tillgångar förvaras på investeringsparkontot när tjugofem dagar har gått från utgången av det kvartal då de kontofrämmande tillgångarna först förvarades på investeringsparkontot i egenskap av kontofrämmande tillgångar. Detta gäller dock inte för kontofrämmande tillgångar som avses i 7 § eller som förvaras på investeringsparkontot med stöd av 18 §.

32 § Om information enligt 30 eller 31 § inte lämnas ska marknadsföringslagen (2008:486) tillämpas, med undantag av bestämmelserna i 29–36 §§ om marknadsstörningsavgift. Sådan information ska anses vara väsentlig enligt 10 § tredje stycket marknadsföringslagen.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2012.

Lag (1990:676) om skatt på ränta på skogskontomedel m.m.

14 juni 1990

Enligt riksdagens beslut* föreskrivs följande.

* Prop. 1989/90:110, SkU 30, rskr. 356.

1 § Skatt enligt denna lag betalas till staten för ränta på

1. skogskonto och skogsskadekonto som avses i 21 kap. 21 § inkomstskattelagen (1999:1229), och

2. upphovsmannakonto som avses i 32 kap. 1 § inkomstskattelagen. Lag (1999:1265).

2 § Skattskyldig är innehavaren av sådant konto som anges i 1 §.

3 § Skatt tas ut med 15 procent av den ränta som gottskrivs kontot. Skattebeloppet skall avrundas till närmast lägre hela kronor.

Skatt tas dock inte ut på ränta som avser tid efter det att kontomedel skall tas upp till beskattning enligt 21 eller 32 kap. inkomstskattelagen (1999:1229).

Skatt tas inte heller ut om den gottskrivna räntan understiger 100 kronor. Lag (2000:1344).

4 § Ärenden om skatt enligt denna lag prövas av Skatteverket.

I ärenden och mål om skatt enligt denna lag gäller bestämmelserna om ersättning för kostnader för ombud, biträde eller utredning i 43 kap., 68 kap. 2 § och 71 kap. 4 § skatteförfarandelagen (2011:1244). Lag (2011:1250).

Lag (2011:1250) har trätt i kraft den 1 januari 2012. Lagen tillämpas på ränta som gottskrivs efter utgången av 2011. Den nya bestämmelsen i 4 § andra stycket tillämpas på kostnader i ärenden och mål som inleds efter utgången av 2011. Ändringen av 4 § innebär att ett nytt andra stycke infördes.

4 a § Samtliga uppgifter som skall lämnas enligt denna lag skall till sina belopp anges i svenska kronor. Lag (2000:51).

5 § Vid varje tillfälle då ränta gottskrivs ett konto enligt 3 § skall kreditinstitutet för kontohavarens räkning innehålla skatt på räntan. Lag (2004:433).

6 § Kreditinstitutet skall före utgången av månaden efter den månad då räntegottskrivning skett på blankett som fastställs av Skatteverket – eller efter särskilt medgivande på annat lämpligt sätt – till Skatteverket lämna uppgifter om kontohavare, kontoslag, kontobehållning, gottskrivna ränta och innehållen skatt. Lag (2004:433).

7 § Har kreditinstitutet underlåtit att innehålla skatt är det betalningsskyldigt för belopp som skulle ha innehållits. Skatteverket får meddela beslut om sådan

betalningsskyldighet senast femte året efter det år då beloppet skulle ha innehållits. Lag (2004:433).

8 § Kreditinstitutet skall betala skatten till Skatteverket inom den tid som anges i 6 §. Betalning skall göras genom insättning på särskilt konto. Inbetalning anses ha skett den dag inbetalningskort eller gireringshandlingar kommit in till Posten Aktiebolag eller, om staten har ingått avtal om förmedling av skatteinbetalningen med en bank, till banken. Lag (2004:433).

9 § Har skatt inte betalats in inom den tid som anges i 6 § tas en dröjsmålsavgift ut enligt lagen (1997:484) om dröjsmålsavgift. Skatteverket får medge befrielse helt eller delvis från skyldigheten att betala dröjsmålsavgift, om det finns särskilda skäl. Lag (2003:656).

10 § Skatt eller dröjsmålsavgift som inte har betalats in i rätt tid skall lämnas för indrivning. Regeringen får föreskriva att indrivning inte behöver begäras för ett ringa belopp.

Bestämmelser om indrivning finns i lagen (1993:891) om indrivning av statliga fordringar m.m. Vid indrivning får verkställighet enligt utsköningsbalken ske.

Överklagande inverkar inte på skyldigheten att betala skatt eller dröjsmålsavgift. Lag (1993:916).

11 § Har skatt innehållits och betalats in med för högt belopp skall återbetalning till den skattskyldige ske med vad som betalats för mycket.

Ansökan om återbetalning skall göras skriftligen hos Skatteverket före utgången av femte året efter det år då skatt inbetalades enligt 8 §. Lag (2003:656).

12 § För kontroll beträffande skatten får Skatteverket meddela beslut om revision hos kreditinstitutet.

Vid revisionen gäller bestämmelserna i skatteförfarandelagen (2011:1244) om

1. revision i 41 kap.,
2. vitesföreläggande i 44 kap.,
3. bevissäkring i 45 kap., 68 kap. 1 och 3 §§ samt 69 kap. 2–12 och 18 §§, samt
4. uppgifter och handlingar som ska undantas från kontroll i 47 kap. och 68 kap. 1 och 3 §§. Lag (2011:1250).

Lag (2011:1250) har trätt i kraft den 1 januari 2012. Lagen tillämpas på ränta som gottskrivs efter utgången av 2011. T.o.m. den 31 december 2011 hade 12 § följande lydelse.

12 § För kontroll beträffande skatten kan Skatteverket meddela beslut om skatterevision hos kreditinstitutet. Därvid gäller i tillämpliga delar bestämmelserna i taxeringslagen (1990:324) om taxeringsrevision. Lag (2003:656).

13 § Skatteverkets beslut enligt denna lag får hos förvaltningsrätten överklagas av den skattskyldige, av banken och av det allmänna ombudet hos Skatteverket. Beslut om revision enligt 12 § får dock inte överklagas.

Ett överklagande av den skattskyldige eller banken skall ha kommit in inom två månader från den dag då klaganden fick del av beslutet. Ett överklagande av

530 Skatt på ränta på skogskontomedel m.m.

det allmänna ombudet skall ha kommit in inom två månader från den dag då beslutet meddelades. Lag (2011:1250).

Lag (2011:1250) har trätt i kraft den 1 januari 2012. Lagen tillämpas på ränta som gottskrivs efter utgången av 2011. T.o.m. den 31 december 2011 hade 13 § första stycket följande lydelse.

13 § Skatteverkets beslut enligt denna lag får hos förvaltningsrätten överklagas av den skattskyldige, av banken och av det allmänna ombudet hos Skatteverket. Beslut om skatterevision enligt 12 § får dock inte överklagas.

14 § Bestämmelserna i 67 kap. skatteförfarandelagen (2011:1244) om överklagande av förvaltningsrättens och kammarrättens beslut gäller för mål enligt denna lag. Lag (2011:1250).

Lag (2011:1250) har trätt i kraft den 1 januari 2012. Lagen tillämpas på ränta som gottskrivs efter utgången av 2011. T.o.m. den 31 december 2011 hade 14 § följande lydelse.

14 § Bestämmelserna i 6 kap. taxeringslagen (1990:324) om överklagande av förvaltningsrättens och kammarrättens beslut gäller i tillämpliga delar för mål enligt denna lag. Bestämmelserna i 6 kap. 9 a § taxeringslagen gäller för det allmänna ombudets överklagande av Skatteverkets beslut. Lag (2009:806).

15 § [15 § har upphört att gälla genom lag (2011:1250) som har trätt i kraft den 1 januari 2012. Lagen tillämpas på ränta som gottskrivs efter utgången av 2011.]

T.o.m. den 31 december 2011 hade 15 § följande lydelse.

15 § Skatt enligt denna lag kan inte bli föremål för betalningssäkring enligt lagen (1978:880) om betalningssäkring för skatter, tullar och avgifter. Lag (2003:541).

Denna lag träder i kraft 1 januari 1991 och tillämpas på räntor som belöper på tid efter ikraftträdandet.

Skogskontoförordning (1954:144)

27 mars 1954

Regeringen föreskriver i fråga om kungörelsen (1954:144) med vissa föreskrifter angående tillämpningen av förordningen den 27 mars 1954 (nr 42) om taxering för inkomst av medel, som insatts å skogskonto följande.

1 § Med skogskonto förstås i denna förordning ett sådant särskilt konto i ett kreditinstitut som avses i 21 kap. 21 § inkomstskattelagen (1999:1229). Vad som sägs om skogskonto gäller även skogsskadekonto. Förordning (2004:333).

2–4 §§ [2–4 §§ har upphört att gälla genom förordning (2001:1245) som har trätt i kraft den 1 januari 2002 och tillämpas första gången vid **2002 års taxering.**]

5 § Om en kontrolluppgift som har lämnats enligt 16 kap. 4 § 1 a skatteförfarandelagen (2011:1244) inte har följts vid ett beslut om avdrag för insättning på ett skogskonto eller skogsskadekonto, ska Skatteverket snarast möjligt lämna ett meddelande till kreditinstitutet om beslutet. Ett sådant meddelande ska också lämnas till kreditinstitutet om inestående medel har tagits upp som intäkt i inkomstslaget näringsverksamhet enligt 21 kap. 39 eller 40 § inkomstskattelagen (1999:1229). Om den skattskyldige har överklagat beslutet, ska meddelandet lämnas först när beslutet har fått laga kraft. Förordning (2011:1264).

6–7 §§ [6–7 §§ har upphört att gälla genom förordning (2001:1245) som har trätt i kraft den 1 januari 2002 och tillämpas första gången vid **2002 års taxering.**]

8 § Bestämmelser om begäran om indrivning m.m. av skatt för ränta på skogskonto, skogsskadekonto och upphovsmannakonto enligt lagen (1990:676) om skatt på ränta på skogskontomedel m.m. och dröjsmålsavgift enligt nämnda lag finns i 4–9 §§ indrivningsförordningen (1993:1229). Att den betalningsskyldige skall uppmanas att betala fordringen innan ansökan om indrivning görs framgår av 3 § nämnda förordning.

Indrivning behöver inte begäras för en fordran som understiger 100 kronor om indrivning inte krävs från allmän synpunkt. Förordning (1993:1230).

Denna kungörelse har trätt i kraft 1 juli 1954.

Lag (2009:194) om förfarandet vid skattereduktion för hushållsarbete

19 mars 2009.

Enligt riksdagens beslut* föreskrivs följande.

* Prop. 2008/09:77, bet. 2008/09:SkU20, rskr. 2008/09:184.

Lagens tillämpningsområde

1 § I denna lag finns bestämmelser om förfarandet vid skattereduktion för hushållsarbete enligt 67 kap. inkomstskattelagen (1999:1229).

Hänvisningar

2 § I 67 kap. inkomstskattelagen (1999:1229) finns bestämmelser om

- vilka som kan få skattereduktion (11 §),
- begäran om skattereduktion (12 §),
- definitioner (1314 §§),
- villkor för skattereduktion (15–17 §§),
- underlag för skattereduktion (18 §), och
- skattereduktionens storlek (19 §). Lag (2009:539).

Definitioner

3 § Termer och uttryck som används i denna lag har samma betydelse och tillämpningsområde som i inkomstskattelagen (1999:1229), om inget annat anges.

Beslutande myndighet

4 § Beslut enligt denna lag fattas av Skatteverket.

Belopp

5 § Uppgifter om belopp ska anges i hela krontal så att öretal faller bort.

Begäran om utbetalning från Skatteverket

Vem som får begära utbetalning från Skatteverket

6 § Om den som kan ha rätt till skattereduktion för hushållsarbete (köparen) inte har betalat hela utgiften för hushållsarbetet, får en sådan utförare som anges i

67 kap. 16 § 1 och 17 § inkomstskattelagen (1999:1229) begära utbetalning från Skatteverket enligt 8 §.

Utbetalningens storlek

7 § Utbetalningen får uppgå till ett belopp som motsvarar mellanskillnaden mellan den debiterade ersättningen för hushållsarbetet inklusive mervärdesskatt och köparens faktiska betalning för arbetet till utföraren, dock högst till samma belopp som köparen har betalat.

Utbetalning får inte ske till den del köparens sammanlagda preliminära skattereduktion enligt 17 § skulle uppgå till ett belopp som överstiger 50 000 kronor för ett beskattningsår.

Begäran om utbetalning

8 § Utbetalning får begäras efter det att hushållsarbetet har utförts och betalats.

Begäran ska vara skriftlig och ska ha kommit in till Skatteverket senast den 31 januari året efter det beskattningsår då arbetet betalades.

Begäran ska vara egenhändigt underskriven av utföraren eller av den som är behörig ställföreträdare för utföraren.

En begäran som lämnats för en utförare som är juridisk person, anses ha lämnats av utföraren, om det inte var uppenbart att den som lämnade begäran saknade behörighet att företräda utföraren. Lag (2011:1426).

9 § En begäran om utbetalning ska innehålla uppgifter om

1. namn, adress och, om sådant nummer finns, organisationsnummer, personnummer, samordningsnummer eller motsvarande registreringsnummer för utföraren,
2. personnummer eller samordningsnummer i de fall sådant nummer finns för köparen,
3. debiterad ersättning för hushållsarbete, betalt belopp och den dag som betalningen kommit utföraren tillhanda, och
4. det belopp som utföraren begär som utbetalning från Skatteverket.

9 a § En begäran om utbetalning ska i fråga om sådant arbete som avses i 67 kap. 13 a § inkomstskattelagen (1999:1229) även innehålla uppgifter om småhusets eller ägarlägenhetens beteckning.

En begäran om utbetalning ska i fråga om sådant arbete som avses i 67 kap. 13 b § även innehålla uppgifter om lägenhetens beteckning samt föreningens eller bolagets organisationsnummer eller motsvarande. Lag (2009:539).

Elektroniskt dokument

10 § Regeringen eller den myndighet regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om eller i enskilda fall medge att begäran om utbetalning får lämnas i form av ett elektroniskt dokument.

Med elektroniskt dokument avses en upptagning som har gjorts med hjälp av automatiserad databehandling och vars innehåll och utställare kan verifieras genom ett visst tekniskt förfarande. I så fall får kravet på underskrift enligt 8 § tredje stycket uppfyllas med elektroniska medel.

Skatteverkets beslut om utbetalning

11 § Skatteverket ska snarast fatta beslut om sådan utbetalning som avses i 7 §.

12 § Utbetalning ska göras till ett bank- eller kreditmarknadsföretagskonto som utföraren har anmält till Skatteverket. Om utföraren inte har anmält ett sådant konto, får Skatteverket besluta att utbetalning ska göras på något annat sätt.

Återbetalning

Underrättelse om felaktig utbetalning

13 § Om Skatteverket har betalat ut ett belopp utan att mottagaren har varit berättigad till det, ska mottagaren snarast underrätta Skatteverket om denna utbetalning.

Om utföraren till köparen betalar tillbaka ett belopp, som tidigare har legat till grund för beslut om utbetalning av ett belopp från Skatteverket, ska utföraren snarast underrätta Skatteverket om denna återbetalning.

Beslut om återbetalning

14 § Om Skatteverket har betalat ut ett belopp utan att mottagaren har varit berättigad till det, ska Skatteverket snarast besluta att det felaktigt utbetalda beloppet ska betalas tillbaka.

Om utföraren till köparen betalar tillbaka ett belopp, som tidigare har legat till grund för beslut om utbetalning av ett belopp från Skatteverket, ska verket snarast besluta att återbetalning ska ske med ett belopp som motsvarar vad som betalats tillbaka till köparen.

Ett beslut om återbetalning får inte meddelas efter utgången av det sjätte året efter det beskattningsår som utbetalningen avser.

Inbetalning till konto

15 § Återbetalning ska göras genom insättning på ett särskilt konto för återbetalning enligt denna lag.

Återbetalningen anses ha gjorts den dag då betalningen har bokförts på det särskilda kontot.

16 § Återbetalning ska göras senast den sista dagen i månaden efter den månad då Skatteverket fattat beslutet om återbetalning.

Preliminär skattereduktion

Den preliminära skattereduktionens storlek

17 § Köparen ska tillgodoräknas preliminär skattereduktion med

1. ett belopp motsvarande den utbetalning som Skatteverket enligt 11 § beslutat om till utföraren, och

2. ett belopp motsvarande redovisade arbetsgivaravgifter i fråga om sådan ersättning för hushållsarbete som har redovisats i en förenklad arbetsgivardeklaration enligt 26 kap. 4 § skatteförfarandelagen (2011:1244).

Om Skatteverket har beslutat om återbetalning enligt 14 §, ska den tidigare tillgodoräknade preliminära skattereduktionen minska med belopp motsvarande den beslutade återbetalningen.

Den preliminära skattereduktionen får sammanlagt uppgå till högst 50 000 kronor för ett beskattningsår. Lag (2011:1426).

I vilken ordning olika belopp ska tillgodoräknas

18 § Preliminär skattereduktion ska tillgodoräknas i den ordning som belopp enligt 17 § första stycket 1 och 2 registreras av Skatteverket.

Skatteverkets meddelande till köparen

19 § Skatteverket ska så snart som möjligt skriftligen meddela köparen av hushållsarbetet om

1. beslut enligt 11 § om utbetalning,
2. beslut enligt 14 § om återbetalning, och
3. belopp motsvarande redovisade arbetsgivaravgifter i fråga om sådan ersättning för hushållsarbete som har redovisats i en förenklad arbetsgivardeklaration enligt 26 kap. 4 § skatteförfarandelagen (2011:1244).

Meddelandet ska innehålla uppgifter om

1. namn, adress och, om sådant nummer finns, organisationsnummer, personnummer, samordningsnummer eller motsvarande registreringsnummer för utföraren eller annan mottagare som avses i 13 § första stycket,
2. utbetalt belopp till eller återbetalt belopp från respektive utförare eller annan mottagare som avses i 13 § första stycket, och
3. den totala preliminära skattereduktionen som tillgodoräknats köparen enligt 17 §.

Skatteverket ska på begäran av köparen lämna denne ett särskilt meddelande om den totala preliminära skattereduktionen som tillgodoräknats enligt 17 §. Lag (2011:1426).

Utredning

20 § Den som begär utbetalning enligt 8 § eller underrättar Skatteverket om felaktig utbetalning enligt 13 § ska ge Skatteverket tillfälle att granska underlaget för utbetalning eller återbetalning och lämna de uppgifter som behövs för granskningen.

Tillfälle att yttra sig

21 § Utföraren och annan mottagare som avses i 13 § första stycket ska ges tillfälle att yttra sig innan ärendet avgörs, om det inte är onödigt.

I fråga om rätten att få del av uppgifter som har tillförts ärendet genom någon annan och att få tillfälle att yttra sig över dem gäller bestämmelserna i 17 § förvaltningslagen (1986:223).

Ränta

22 § Kostnadsränta tas ut på sådant belopp som enligt 14 § ska betalas tillbaka efter beslut av Skatteverket. Räntan beräknas från den dag beloppet betalades ut till och med dagen för Skatteverkets beslut enligt 14 §.

Kostnadsränta beräknas efter en räntesats som motsvarar basräntan enligt 65 kap. 3 § skatteförfarandelagen (2011:1244).

Om det finns särskilda skäl, får Skatteverket helt eller delvis efterge kravet på ränta. Lag (2011:1426).

Lag (2011:1426) har trätt i kraft den 1 januari 2012. Bestämmelserna om ränta i 22 § tillämpas på ränta som hänför sig till tid från och med den 1 januari 2013. För ränta som hänför sig till tid dessförinnan gäller i stället bestämmelserna om ränta i 19 kap. skattebetalningslagen (1997:483).

Verkställighet

23 § Om återbetalning enligt denna lag inte görs i rätt tid, ska fordran lämnas för indrivning. Regeringen får meddela föreskrifter om att indrivning inte behöver begäras för ett ringa belopp.

Bestämmelser om indrivning finns i lagen (1993:891) om indrivning av statliga fordringar m.m. Vid indrivning får verkställighet ske enligt utsökningsbalken.

Överklagande

24 § Skatteverkets beslut enligt denna lag får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol.

Beslut om sättet för utbetalning enligt 12 § får dock inte överklagas.

Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2009.

Lag (2007:346) om skattereduktion för hushållsarbete*

31 maj 2007

Enligt riksdagens beslut* föreskrivs följande.

* Lag (2007:346) har **upphört att gälla** genom lag (2009:197) om ändring i inkomstskattelagen (1999:1229) som har trätt i kraft den 1 juli 2009 och tillämpas första gången vid **2010 års taxering**. Den upphävda lagen tillämpas dock alltjämt i fråga om hushållsarbete som har utförts och betalats under tidsperioden 1 juli 2007–30 juni 2009, hushållsarbete som har utförts eller betalats efter den 30 juni 2009 men som har betalats respektive utförts före den 1 juli 2009 samt förmån av hushållsarbete som har tillhandahållits den skattskyldige före den 1 juli 2009. Vid beräkning av slutlig skatt vid 2010 års taxering får skattereduktion för hushållsarbete enligt lag (2009:197) om ändring i inkomstskattelagen (1999:1229) och enligt denna lag tillsammans uppgå till högst 50 000 kronor.

** Prop. 2006/07:94, bet. 2006/07:SkU15, rskr. 2006/07:181

För lagen i dess fullständiga lydelse hänvisas till Skatte- och taxeringsförfattningarna utgåva 32.

Lag (2011:1269) om godkännande av gåvomottagare vid skattereduktion för gåva

1 december 2011

Enligt riksdagens* beslut föreskrivs följande.

* Prop. 2011/12:1, bet. 2011/12:FiU1, rskr. 2011/12:32.

Lagens tillämpningsområde

1 § I denna lag finns bestämmelser om godkännande av gåvomottagare vid skattereduktion för gåva enligt 67 kap. inkomstskattelagen (1999:1229).

Hänvisningar

2 § I 67 kap. inkomstskattelagen (1999:1229) finns bestämmelser om

- vissa definitioner och villkor för skattereduktion (20–22 §§),
- begäran om skattereduktion (23 §),
- vilka som kan få skattereduktion (24 §),
- underlag för skattereduktion (25 §), och
- skattereduktionens storlek (26 §).

Definitioner

3 § Termer och uttryck som används i denna lag har samma betydelse och tillämpningsområde som i inkomstskattelagen (1999:1229), om inget annat anges.

Beslutande myndighet

4 § Beslut enligt denna lag fattas av Skatteverket.

Belopp

5 § Uppgifter om belopp ska anges i hela krontal så att öretal faller bort.

Godkänd gåvomottagare

6 § En svensk stiftelse, en svensk ideell förening eller ett svenskt registrerat trosamfund ska efter ansökan godkännas som gåvomottagare under förutsättning att

1. den sökande vid beslutet om slutlig skatt året före det år då ansökan görs är inskränkt skattskyldig enligt 7 kap. 3 § inkomstskattelagen (1999:1229),
2. den sökande har som ändamål att främja social hjälpverksamhet eller vetenskaplig forskning eller helt eller delvis bedriver sådan verksamhet,
3. det är sannolikt att den sökande

a) även vid de två beslut om slutlig skatt som fattas efter det beslut som avses i 1 kommer att bli inskränkt skattskyldig enligt den bestämmelse som anges i samma punkt, och

b) kommer att använda gåvorna på det sätt givarna avsett,

4. det av den sökandes bokföring eller räkenskaper är möjligt att avgöra vilka gåvor som har tagits emot och hur de har använts, och

5. den sökande har minst en auktoriserad eller godkänd revisor. Lag (2013:968).

*Lag (2013:968) har trätt i kraft den 1 januari 2014. Vid tillämpning av 6 § 1, 7 §, 8 § andra stycket och 15 § första stycket 3 ska frågan om **inskränkt skattskyldighet för år 2013 och tidigare** år prövas i förhållande till 7 kap. 3, 7 eller 14 § inkomstskattelagen (1999:1229) i dessa paragrafers lydelse före den 1 januari 2014.*

7 § För en sökande vars skattskyldighet prövas enligt någon annan bestämmelse i 7 kap. inkomstskattelagen (1999:1229) än 3 §, ska prövningen enligt 6 § 1 och 3 a denna lag gälla frågan om förhållandena är sådana att den sökande skulle ha blivit och skulle komma att bli inskränkt skattskyldig vid tillämpning av 7 kap. 3 § inkomstskattelagen. Lag (2013:968).

*Lag (2013:968) har trätt i kraft den 1 januari 2014. Vid tillämpning av 6 § 1, 7 §, 8 § andra stycket och 15 § första stycket 3 ska frågan om **inskränkt skattskyldighet för år 2013 och tidigare** år prövas i förhållande till 7 kap. 3, 7 eller 14 § inkomstskattelagen (1999:1229) i dessa paragrafers lydelse före den 1 januari 2014.*

8 § Som gåvomottagare ska efter ansökan godkännas även utländska sökande om förutsättningarna i 6 § är uppfyllda och den sökande hör hemma i en stat

1. inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, eller

2. med vilken Sverige har ingått ett skatteavtal som innehåller en artikel om informationsutbyte eller ett avtal om informationsutbyte i skatteärenden.

Prövningen enligt 6 § 1 och 3 a ska då gälla frågan om förhållandena är sådana att den sökande skulle ha blivit och skulle komma att bli inskränkt skattskyldig enligt 7 kap. 3 § inkomstskattelagen (1999:1229) om denne skulle beskattas i Sverige.

För att den sökande ska kunna godkännas som gåvomottagare gäller dessutom att ett skriftligt åtagande enligt 23 kap. 7 § och 38 kap. 1 § skatteförfarandelagen (2011:1244) ska ha kommit in till Skatteverket. Lag (2013:968).

*Lag (2013:968) har trätt i kraft den 1 januari 2014. Vid tillämpning av 6 § 1, 7 §, 8 § andra stycket och 15 § första stycket 3 ska frågan om **inskränkt skattskyldighet för år 2013 och tidigare** år prövas i förhållande till 7 kap. 3, 7 eller 14 § inkomstskattelagen (1999:1229) i dessa paragrafers lydelse före den 1 januari 2014.*

Godkännande som gåvomottagare

Ansökan

9 § Den som vill bli godkänd som sådan gåvomottagare som avses i 6–8 §§ ska ansöka om detta hos Skatteverket.

En ansökan ska lämnas enligt fastställt formulär och innehålla nödvändiga identifikationsuppgifter.

De handlingar som den sökande önskar åberopa ska lämnas tillsammans med ansökan.

Giltighetstid och förlängning

10 § Ett godkännande som gåvomottagare gäller till utgången av det tredje året efter det år som beslutet fattades.

Om en ansökan om förlängning kommer in innan godkännandet har upphört att gälla, får godkännandet förlängas till utgången av det tredje året efter det år då godkännandet annars skulle ha upphört att gälla.

Om en ansökan om förlängning har kommit in, är godkännandet giltigt även efter den tid som anges i första eller andra stycket till dess att frågan om förlängning har prövats av Skatteverket.

11 § Vid ansökan om förlängning enligt 10 § andra stycket tillämpas 9 §.

Avgifter

12 § Den som ansöker om godkännande enligt 9 § ska betala en ansökningsavgift. Skatteverket får inte pröva en ansökan om avgiften inte har betalats.

En godkänd gåvomottagare ska betala en årsavgift för varje kalenderår efter det år då ett godkännande meddelats. Avgiften ska betalas före det år avgiften avser.

Regeringen får meddela föreskrifter om avgifternas storlek.

Underrättelse till Skatteverket

13 § Om en godkänd gåvomottagare inte längre uppfyller ett eller flera av de krav som avses i 6–8 §§, ska gåvomottagaren omedelbart underrätta Skatteverket om detta.

Förelägganden

14 § Skatteverket får meddela de förelägganden som behövs för att verket ska kunna ta ställning till om ett godkännande ska återkallas.

Återkallelse

15 § Skatteverket ska återkalla ett godkännande som gåvomottagare om

1. innehavaren begär det,

2. förutsättningarna för godkännande inte längre är uppfyllda,
3. innehavaren vid ett beslut om slutlig skatt som fattats under den tid som avses i 10 § inte är inskränkt skattskyldig enligt 7 kap. 3 § inkomstskattelagen (1999:1229) eller, när det gäller en svensk mottagare som är inskränkt skattskyldig enligt någon annan bestämmelse i 7 kap. inkomstskattelagen än 3 § eller en utländsk mottagare, inte skulle ha blivit inskränkt skattskyldig vid tillämpning av 7 kap. 3 § inkomstskattelagen,
4. innehavaren inte betalar en sådan avgift som avses i 12 § andra stycket,
5. innehavaren inte följer ett föreläggande enligt 14 §, eller
6. innehavaren inte lämnar kontrollavgifter enligt 22 kap. 22 § skatteförfarandelagen (2011:1244).

Om det finns synnerliga skäl, får Skatteverket avstå från återkallelse enligt första stycket 2, 3 eller 6. Lag (2013:968).

*Lag (2013:968) har trätt i kraft den 1 januari 2014. Vid tillämpning av 6 § 1, 7 §, 8 § andra stycket och 15 § första stycket 3 ska frågan om **inskränkt skattskyldighet för år 2013 och tidigare** år prövas i förhållande till 7 kap. 3, 7 eller 14 § inkomstskattelagen (1999:1229) i dessa paragrafers lydelse före den 1 januari 2014.*

16 § Ett beslut att återkalla ett godkännande gäller omedelbart.

Kontrollavgift

17 § Skatteverket får ta ut en kontrollavgift av den som inte kommit in med en sådan underrättelse som avses i 13 §.

Kontrollavgiften uppgår till ett belopp motsvarande 10 procent av värdet på de gåvor som tagits emot efter den tidpunkt då en underrättelse borde ha kommit in och till dess att frågan om återkallelse har prövats av Skatteverket och som är av det slaget att de ingår i givarens underlag för skattereduktion enligt 67 kap. 25 § inkomstskattelagen (1999:1229), dock lägst 5 000 kronor.

Om värdet på de gåvor som avses i andra stycket inte kan beräknas tillförlitligt, får Skatteverket uppskatta värdet till ett skäligt belopp.

Kontrollavgiften tillfaller staten.

18 § Om överträdelsen är ringa eller ursäktlig eller om det finns andra särskilda skäl, får Skatteverket helt eller delvis befria gåvomottagaren från en kontrollavgift.

Första stycket ska beaktas även om något yrkande om befrielse inte har framställts.

19 § Om Skatteverket beslutar om kontrollavgift, gäller bestämmelserna i skatteförfarandelagen (2011:1244) om

1. debitering och betalning av kontrollavgift i 61–65 kap.,
2. verkställighet i 68 kap. 1 §, och
3. indrivning i 70 kap.

Omprövning och överklagande

20 § I fråga om beslut om godkännande enligt 6 §, om förlängning av godkännande enligt 10 § och om återkallelse av godkännande enligt 15 § tillämpas bestämmelserna i 66 och 67 kap. skatteförfarandelagen (2011:1244) om omprövning och överklagande av beslut avseende på vilket sätt preliminär skatt ska betalas.

I fråga om beslut om kontrollavgift enligt 17 § tillämpas bestämmelserna i 66 och 67 kap. skatteförfarandelagen. Tidsfristen i 66 kap. 24 § skatteförfarandelagen ska dock räknas från den dag beslutet om kontrollavgift meddelades.

Andra beslut enligt denna lag får inte överklagas.

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2012.

2. I fråga om 2013 och tidigare års taxeringar ska vad som i 6 § 1 och 3 sägs om inskränkt skattskyldighet vid beslut om slutlig skatt i stället avse inskränkt skattskyldighet vid taxering.

3. Vid 2012 och 2013 års taxeringar ska vad som i 15 § första stycket 3 sägs om fattat beslut om slutlig skatt i stället avse beslutad taxering.

4. I fråga om åtaganden som lämnas under 2012 ska vad som i 8 § tredje stycket sägs om åtagande enligt 23 kap. 7 § och 38 kap. 1 § skatteförfarandelagen (2011:1244) i stället avse åtagande enligt 13 kap. 2 a och 3 §§ lagen (2001:1227) om självdeklarationer och kontrolluppgifter.

5. I fråga om kontrolluppgifter som avser 2012 ska vad som i 15 § första stycket 6 sägs om kontrolluppgifter enligt 22 kap. 22 § skatteförfarandelagen (2011:1244) i stället avse kontrolluppgifter enligt 11 kap. 8 b § lagen (2001:1227) om självdeklarationer och kontrolluppgifter.

Förordning (2011:1295) om godkännande av gåvomottagare vid skattereduktion för gåva

1 december 2011

Regeringen föreskriver följande

Tillämpningsområde

1 § Denna förordning gäller vid tillämpning av lagen (2011:1269) om godkännande av gåvomottagare vid skattereduktion för gåva.

Ansökan om godkännande

2 § En ansökan om godkännande av gåvomottagare vid skattereduktion för gåva ska innehålla följande identifikationsuppgifter för sökanden:

1. namn,
2. organisationsnummer eller motsvarande registreringsnummer och motsvarande utländska nummer, samt
3. postadress.

Formulär för ansökan ska fastställas av Skatteverket.

Avgifter

3 § En ansökningsavgift enligt 12 § första stycket lagen (2011:1269) om godkännande av gåvomottagare vid skattereduktion för gåva uppgår till 10 000 kronor. En årsavgift enligt andra stycket samma paragraf uppgår till 7 000 kronor.

Bemyndigande

4 § Skatteverket får meddela ytterligare föreskrifter om verkställigheten av lagen (2011:1269) om godkännande av gåvomottagare vid skattereduktion för gåva och föreskrifter om verkställigheten av denna förordning.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2012.

Lag (2009:1289) om prissättningsbesked vid internationella transaktioner

26 november 2009.

Enligt riksdagens beslut* föreskrivs följande.

* Prop. 2009/10:17, bet. 2009/10:SkU13, rskr. 2009/10:77.

Lagens tillämpningsområde

1 § Denna lag gäller besked om framtida prissättning av internationella transaktioner mellan parter som är i ekonomisk intressegemenskap (prissättningsbesked).

Ett prissättningsbesked är tillämpligt när statlig och kommunal inkomstskatt ska bestämmas.

Definitioner m.m.

2 § Termer och uttryck som används i denna lag har samma betydelse och tillämpningsområde som i inkomstskattelagen (1999:1229), om inget annat anges.

De termer och uttryck som används omfattar också motsvarande utländska företeelser om det inte anges eller framgår av sammanhanget att bara svenska företeelser avses.

3 § Vid tillämpningen av denna lag kan ett fast driftställe som en näringsidkare har i en annan stat än den där näringsidkaren hör hemma, anses vara en sådan part som avses i 1 §.

4 § Ekonomisk intressegemenskap anses föreligga om

1. en näringsidkare, direkt eller indirekt, deltar i ledningen eller övervakningen av en annan näringsidkares företag eller äger del i detta företags kapital, eller

2. samma personer, direkt eller indirekt, deltar i ledningen eller övervakningen av de båda företagen eller äger del i dessa företags kapital.

5 § Med stat avses även annan jurisdiktion som Sverige har ingått skatteavtal med.

6 § Denna lag ska tillämpas på motsvarande sätt i ett ärende där en ömsesidig överenskommelse om prissättning av internationella transaktioner kan ingås enligt det avtal som avses i lagen (2004:982) om avtal mellan Sveriges Exportråd och Taipeis delegation i Sverige beträffande skatter på inkomst.

Behörig myndighet

7 § Skatteverket lämnar prissättningsbesked och fattar övriga beslut enligt denna lag.

Ansökan om prissättningsbesked

8 § Näringsidkare som är eller kan förväntas bli skattskyldig enligt inkomstskattelagen (1999:1229) och som omfattas av ett tillämpligt skatteavtal får ansöka om ett prissättningsbesked.

Första stycket gäller även handelsbolag och andra delägarbeskattade juridiska personer om någon av delägarna är eller kan förväntas bli skattskyldig enligt inkomstskattelagen och omfattas av ett tillämpligt skatteavtal.

9 § Näringsidkare som innan en ansökan ges in vill diskutera förutsättningarna för ett prissättningsbesked och vad ansökan om prissättningsbesked bör innehålla, ska ges tillfälle till ett förmöte om inte särskilda skäl talar emot det.

10 § En ansökan om prissättningsbesked ska vara skriftlig och ska ges in till Skatteverket.

11 § En ansökan om prissättningsbesked ska innehålla de uppgifter som behövs för att ett prissättningsbesked ska kunna lämnas.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer meddelar närmare föreskrifter om vilka uppgifter som ska ingå i en ansökan.

Förutsättningar för prissättningsbesked

12 § Prissättningsbesked får lämnas om

1. ansökan om prissättningsbesked inte avser en fråga av enkel beskaffenhet eller transaktioner av mindre omfattning,

2. de transaktioner som omfattas av ansökan kan bedömas fristående från andra transaktioner som inte omfattas av ansökan,

3. näringsidkaren lämnar de uppgifter som behövs för att en ömsesidig överenskommelse ska kunna ingås och ett riktigt prissättningsbesked ska kunna lämnas,

4. information som behövs för att en ömsesidig överenskommelse ska kunna ingås och dess tillämpning kontrolleras, kan erhållas från de stater som ska omfattas av den ömsesidiga överenskommelsen, och

5. den i ansökan valda prissättningsmetoden, efter eventuella justeringar, bedöms kunna ge ett pris som motsvarar vad sinsemellan oberoende parter skulle ha tillämpat.

13 § Prissättningsbesked får lämnas bara om

1. en ömsesidig överenskommelse om prissättning av internationella transaktioner har ingåtts med en stat som anges i ansökan om prissättningsbesked och som Sverige har ingått skatteavtal med, och

2. den ömsesidiga överenskommelsen överensstämmer med ansökan om prissättningsbesked eller har godtagits av näringsidkaren.

Prissättningsbeskedet

14 § I ett prissättningsbesked anges hur den framtida prissättningen av vissa internationella transaktioner ska ske samt de antaganden, villkor och övriga förutsättningar som ska gälla för beskedets tillämplighet och giltighet.

Prissättningsbeskedet ska stämma överens med den ömsesidiga överenskommelse som avses i 13 §.

15 § Giltighetstiden för ett prissättningsbesked ska bestämmas till mellan tre och fem beskattningsår om det inte finns särskilda skäl att bestämma giltighetstiden till längre eller kortare tid.

16 § Ett prissättningsbesked är bindande för Skatteverket avseende prissättningen av de transaktioner som omfattas av beskedet och i förhållande till den som beskedet avser, om inte annat följer av 18 eller 19 §.

Om prissättningsbeskedet avser ett handelsbolag eller en annan delägarbeskattad juridisk person som tillämpar beskedet, gäller första stycket i förhållande till dess delägare.

Underrättelse

17 § Näringsidkaren ska utan oskäligt dröjsmål underrätta Skatteverket, om

1. sådan omständighet som medför eller kan medföra att de antaganden, villkor och övriga förutsättningar som har angetts i prissättningsbeskedet inte uppfylls, eller

2. prissättningsbeskedet inte tillämpas.

Beslut om ändring eller återkallelse av prissättningsbesked

18 § Skatteverket får ändra ett prissättningsbesked, om näringsidkaren begär det eller om

1. något av de antaganden och villkor eller någon av de övriga förutsättningar som har angetts i beskedet i något väsentligt avseende inte uppfylls, eller

2. en författningsändring i något väsentligt avseende påverkar en fråga som beskedet avser.

En ändring enligt första stycket får bara göras om sådana förutsättningar som avses i 12 och 13 §§ är uppfyllda och näringsidkaren godtar ändringen.

19 § Skatteverket får återkalla ett prissättningsbesked helt eller delvis om

1. den ömsesidiga överenskommelsen som ligger till grund för beskedet helt eller delvis har upphört att gälla,

2. näringsidkaren har underrättat Skatteverket enligt 17 § 2 om att beskedet inte tillämpas,

3. näringsidkaren har lämnat uppgift om att beskedet inte har tillämpats enligt 31 kap. 34 § eller 33 kap. 6 § skatteförfarandelagen (2011:1244), eller

4. näringsidkaren eller delägarna i ett handelsbolag eller i en annan delägarbeskattad juridisk person har begärt omprövning av eller överklagat ett beslut om slutlig skatt enligt 66 eller 67 kap. skatteförfarandelagen och har begärt att prissättningsbeskedet inte ska tillämpas på den fråga som begäran om omprövning eller överklagandet avser. Lag (2011:1433).

Lag (2011:1433) har trätt i kraft den 1 januari 2012 och tillämpas på beskattningsår som börjar efter den 31 januari 2012. Lagen tillämpas även på förlängda räkenskapsår som avslutas efter utgången av 2012 och på förkortade räkenskapsår som både påbörjas och avslutas under 2012. T.o.m. den 31 december 2012 hade 19 § 3 och 4 följande lydelse.

3. näringsidkaren har lämnat uppgift om att beskedet inte har tillämpats enligt 3 kap. 19 eller 27 § eller 5 kap. 2 § andra stycket lagen (2001:1227) om självdeklarationer och kontrolluppgifter, eller

4. näringsidkaren eller delägarna i ett handelsbolag eller i en annan delägarbeskattad juridisk person har begärt omprövning av eller överklagat ett taxeringsbeslut enligt 4 eller 6 kap. taxeringslagen (1990:324) och har begärt att prissättningsbeskedet inte ska tillämpas på den fråga som begäran om omprövning eller överklagandet avser.

Utredning

20 § Näringsidkaren får uppmanas att inom viss tid komma in med de ytterligare uppgifter som behövs när ett ärende om prissättningsbesked ska prövas.

21 § Skatteverket får komma överens med näringsidkaren om när, hur och i vilken omfattning en kontroll av uppgifterna i ett ärende om prissättningsbesked kan ske.

Tillfälle att yttra sig

22 § Näringsidkaren ska ges tillfälle att yttra sig innan ärendet avgörs, om det inte är onödigt.

I fråga om näringsidkarens rätt att få del av uppgifter som har tillförts ärendet genom någon annan än näringsidkaren själv och att få tillfälle att yttra sig över dem gäller bestämmelserna i 17 § förvaltningslagen (1986:223).

Ansökningsavgift

23 § Skatteverket ska i samband med att en ansökan om prissättningsbesked kommer in ta ut en avgift av näringsidkaren för den prövning som ansökan kan föranleda.

24 § Skatteverket får i ett enskilt fall besluta om befrielse från hela eller en del av avgiften, om det finns särskilda skäl för det.

Överklagande

25 § Prissättningsbesked och övriga beslut enligt denna lag får inte överklagas.

548 *Prissättningsbesked vid internationella transaktioner*

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010 och tillämpas på ärenden som kommer in efter ikraftträdandet.

2. Ärenden som har inletts hos regeringen före ikraftträdandet men inte avgjorts, får överlämnas till Skatteverket för fortsatt handläggning enligt denna lag.

Förordning (2009:1295) om prissättningsbesked vid internationella transaktioner

26 november 2009.

Regeringen föreskriver följande.

Tillämpningsområde och definitioner

1 § Denna förordning innehåller bestämmelser som kompletterar lagen (2009:1289) om prissättningsbesked vid internationella transaktioner.

2 § Termer och uttryck i denna förordning har samma betydelse och tillämpningsområde som i lagen (2009:1289) om prissättningsbesked vid internationella transaktioner.

Ömsesidig överenskommelse

3 § Skatteverket ingår ömsesidig överenskommelse om prissättning av internationella transaktioner enligt 13 § lagen (2009:1289) om prissättningsbesked vid internationella transaktioner.

4 § Om ett ärende om prissättningsbesked är av särskild betydelse eller annars av sådan beskaffenhet att förhandlingen om ömsesidig överenskommelse bör handläggas av regeringen, ska Skatteverket med ett eget yttrande överlämna till regeringen den del av ärendet som avser den ömsesidiga överenskommelsen.

Första stycket gäller inte en ömsesidig överenskommelse enligt det avtal som avses i 6 § lagen (2009:1289) om prissättningsbesked vid internationella transaktioner.

Ansökan om prissättningsbesked

5 § En ansökan om prissättningsbesked ska ges in i fyra exemplar och ska innehålla

1. namn, postadress och, om sådana nummer finns, organisationsnummer, personnummer, samordningsnummer eller motsvarande registreringsnummer eller motsvarande utländska nummer, för berörda parter,

2. uppgift om vilka beskattningsår ansökan avser,

3. uppgift om vilka stater som omfattas av ansökan,

4. uppgift om i utlandet meddelade motsvarigheter till prissättningsbesked, som någon av de berörda parterna omfattas av och som avser transaktioner av samma eller liknande slag som de i ansökan,

5. en beskrivning av de berörda parterna samt deras organisation och verksamhet,

6. uppgift om arten och omfattningen av transaktionerna,

550 *Prissättningsbesked vid internationella transaktioner, förordning*

7. en funktionsanalys,
8. en jämförbarhetsanalys,
9. en beskrivning av den valda prissättningsmetoden,
10. en redogörelse för varför den valda prissättningsmetoden är lämplig, och
11. uppgift om antaganden som ligger till grund för den valda prissättningsmetoden.

6 § Ansökan om prissättningsbesked och andra handlingar som har lämnats i ett ärende enligt lagen (2009:1289) om prissättningsbesked vid internationella transaktioner eller upprättats eller för granskning omhändertagits av Skatteverket i sådant ärende, ska förvaras på sådant sätt att obehöriga inte kan komma åt dem och om möjligt hållas skilda från andra handlingar.

Avgift

7 § Avgift enligt 23 § lagen (2009:1289) om prissättningsbesked vid internationella transaktioner ska betalas med följande belopp:

Ansökan om prissättningsbesked	150 000 kronor
Ansökan om förnyelse av prissättningsbesked	100 000 kronor
Ansökan om förnyelse av prissättningsbesked med ändringar	125 000 kronor

8 § Om en ansökan omfattar mer än en utländsk stat, ska avgift enligt 7 § betalas som för en ansökan per utländsk stat.

9 § Avgiften ska betalas till Skatteverket när ansökan ges in. Om avgiften inte betalas då, ska sökanden föreläggas att betala avgiften inom en viss tid. Ett sådant föreläggande får skickas till sökanden i vanligt brev eller förmedlas på annat lämpligt sätt. Om föreläggandet inte följs inom föreskriven tid, ska ansökan avvisas. Sökanden ska upplysas om detta i föreläggandet.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2010.

Lag (1995:575) mot skatteflykt

24 maj 1995

Enligt riksdagens beslut* föreskrivs följande.

* Prop. 1994/95:209, SkU 30, rskr. 348.

1 § Denna lag gäller vid fastställande av underlag för att ta ut kommunal och statlig inkomstskatt. Lag (2011:1372).

Lag (2011:1372) har trätt i kraft den 1 januari 2012. Lagen tillämpas på skatt som avser beskattningsår som börjar efter den 31 januari 2012. Lagen tillämpas även på förlängda räkenskapsår som avslutas efter utgången av 2012 och på förkortade räkenskapsår som både påbörjas och avslutas under 2012. T.o.m. den 31 december 2011 hade 1 § följande lydelse.

1 § Denna lag gäller i fråga om taxering till kommunal inkomstskatt och statlig inkomstskatt. Lag (2007:1401).

1 § även ändrad genom lag (2007:1401) som har trätt i kraft den 1 januari 2008 och tillämpas första gången vid 2008 års taxering. Den äldre bestämmelsen gäller fortfarande vid 2007 och tidigare års taxeringar. T.o.m. den 31 december 2007 hade 1 § följande lydelse.

1 § Denna lag gäller i fråga om taxering till kommunal inkomstskatt, statlig inkomstskatt och statlig förmögenhetsskatt.

2 § Vid fastställandet av underlag ska hänsyn inte tas till en rättshandling, om

1. rättshandlingen, ensam eller tillsammans med annan rättshandling, ingår i ett förfarande som medför en väsentlig skatteförmån för den skattskyldige,
2. den skattskyldige direkt eller indirekt medverkat i rättshandlingen eller rättshandlingarna,
3. skatteförmånen med hänsyn till omständigheterna kan antas ha utgjort det övervägande skälet för förfarandet, och
4. ett fastställande av underlag på grundval av förfarandet skulle strida mot lagstiftningens syfte som det framgår av skattebestämmelsernas allmänna utformning och de bestämmelser som är direkt tillämpliga eller har kringgåtts genom förfarandet. Lag (2011:1372).

Lag (2011:1372) har trätt i kraft den 1 januari 2012. Lagen tillämpas på skatt som avser beskattningsår som börjar efter den 31 januari 2012. Lagen tillämpas även på förlängda räkenskapsår som avslutas efter utgången av 2012 och på förkortade räkenskapsår som både påbörjas och avslutas under 2012. T.o.m. den 31 december 2011 hade 2 § 4 följande lydelse.

2 § Vid taxeringen skall hänsyn ej tas till rättshandling, om

4. en taxering på grundval av förfarandet skulle strida mot lagstiftningens syfte som det framgår av skattebestämmelsernas allmänna utformning och de bestämmelser som är direkt tillämpliga eller har kringgåtts genom förfarandet. Lag (1997:777).

3 § Om 2 § tillämpas ska beslut om fastställande av underlag fattas som om rätts-handlingen inte hade företagits. Framstår förfarandet med hänsyn till det ekonomiska resultatet – bortsett från skatteförmånen – som en omväg i förhållande till det närmast till hands liggande förfarandet, ska beslutet i stället fattas som om den skattskyldige hade valt det förfarandet. Om de nu angivna grunderna för beslutet om fastställande av underlag inte kan tillämpas eller skulle leda till oskäligt resultat, ska underlaget för att ta ut skatt uppskattas till skäligt belopp. Lag (2011:1372).

Lag (2011:1372) har trätt i kraft den 1 januari 2012. Lagen tillämpas på skatt som avser beskattningsår som börjar efter den 31 januari 2012. Lagen tillämpas även på förlängda räkenskapsår som avslutas efter utgången av 2012 och på förkortade räkenskapsår som både påbörjas och avslutas under 2012. T.o.m. den 31 december 2011 hade 3 § följande lydelse.

3 § Om 2 § tillämpas skall taxeringsbeslut fattas som om rättshandlingen inte hade företagits. Framstår förfarandet med hänsyn till det ekonomiska resultatet – bortsett från skatteförmånen – som en omväg i förhållande till det närmast till hands liggande förfarandet, skall taxeringsbeslutet i stället fattas som om den skattskyldige hade valt det förfarandet. Om de nu angivna grunderna för taxeringsbeslutet inte kan tillämpas eller skulle leda till oskäligt resultat, skall underlaget för att ta ut skatt uppskattas till skäligt belopp. Lag (1997:777).

4 § Fråga om tillämpning av denna lag prövas av förvaltningsrätten efter framställning av Skatteverket. I fråga om handläggning av framställning om tillämpning av lagen och i fråga om överklagande av beslut med anledning av sådan framställning gäller i tillämpliga delar bestämmelserna i 67 kap. skatteförfarandelagen (2011:1244).

Framställning enligt första stycket får göras före utgången av de frister som enligt 66 kap. 27, 29–34 §§ skatteförfarandelagen gäller för beslut om efterbeskattning. Lag (2011:1372).

Lag (2011:1372) har trätt i kraft den 1 januari 2012. Lagen tillämpas på skatt som avser beskattningsår som börjar efter den 31 januari 2012. Lagen tillämpas även på förlängda räkenskapsår som avslutas efter utgången av 2012 och på förkortade räkenskapsår som både påbörjas och avslutas under 2012. T.o.m. den 31 december 2011 hade 4 § följande lydelse.

4 § Fråga om tillämpning av denna lag prövas av förvaltningsrätten efter framställning av Skatteverket. Om handläggning av framställning om tillämpning av lagen och om överklagande av beslut i anledning av sådan framställning gäller i tillämpliga delar bestämmelserna i 6 kap. taxeringslagen (1990:324).

Framställning enligt första stycket får göras före utgången av de frister som enligt 4 kap. 19–22 §§ taxeringslagen gäller för beslut om eftertaxering. Lag (2009:822).

Denna lag har trätt i kraft den 1 juli 1995 och tillämpas på rättshandlingar som företagits efter ikraftträdandet.

Sökordsregister till lagar m.m.

fideikomissbo	519
förfarandet vid skattereduktion för hushållsarbete.....	532
gåvomottagare.....	538
inkomstskattelag	11
investeringssparkonto	521
prissättningsbesked	544
skatteflykt.....	551
skattereduktion för hushållsarbete	537
skogskontomedel	528